

Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ

ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 10' (19)

Ἑμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δῶη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἢ δεξιὰ σου εὔροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ

ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μῆποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμωσάν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελοῦμαι, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅπως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὅπως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ
στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν
σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἡγήσισε.
Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου
ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμοὺς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
Κἄγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχὴ μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθώς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστον ποίησόν μοι τὸ πρωτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις

τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τήν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσπον)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, ἀιχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Θίς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ’

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ’

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ’

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ’

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ’

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς. (γ’)

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

“Οτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α’

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπέιγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀόρατε κριτά, ἐν σαρκὶ καθωράθης, καὶ ἔρχη ὑπ’ ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι; ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου. Ὅθεν αἴνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γὰρ κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἑτασμούς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρης· τὰ πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

[ἀργὰ εἰρμολογικά](#)

☞ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

[ἀργὰ εἰρμολογικά](#)

☞ Κωνσταντίνου Πρίγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομα εἰρμολογικά](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:18-43

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε· ¹⁹καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· **Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.** Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. ²⁰Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἶπητε, ἀρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται. ²²καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε. ²³Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ²⁴ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ²⁵τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατι οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ²⁶ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. ²⁷Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ²⁸Τί

δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. ²⁹Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπήλθε. ³⁰καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπήλθε. ³¹τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ³²Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ³³Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδοσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ³⁴Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. ³⁵Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. ³⁶πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ³⁷Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονταί τὸν υἱόν μου. ³⁸Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ³⁹Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ⁴⁰Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; ⁴¹λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ⁴²Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; ⁴³διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

᾽Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Τριψύδιον

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ

Ψδὴ α'

ἤχος β'

«**Τ**ῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξήραναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτὸς ἐστὶ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἄρπαγμόν, εἶναι ἠγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον, δεικνύει τοῖς μαθηταῖς, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφὴν ὁ πλαστοουργός, ἐκὼν περὶκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμήν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθῆς θεότητι.

Καταβασία

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προσταγμάτι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πρίγγου-Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Οἶκος

Ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὀδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον

Τῇ κθ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομηκοντα Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἄλλ' εὔρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.
Θανέντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις
Σὺ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Πάτερ.
Εἰκάδι ἄμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων ἐπτὰ μαρτύρων ληστῶν, οἱ διὰ τοῦ ἀποστόλου Ἰάσονος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ἐν λέβητι πίσεως κοχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Λησταί, μαθόντες τὴν Ἐδὲμ ληστοῦ λάχος,
Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ βασιλέως, ἥτις βέλεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Βελῶν βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων.

Μὴ δειλιάσης, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα,
Ἠγήσομαι γάρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.

Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ῥύπον,
Ἵβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Νέων, πυρὶ τελειοῦται.

Θεοῖς λατρεύειν νμὴ θέλων Ἑλληνίσιος
Καθεῖλε καυθεὶς πίστιν Ἑλλήνων Νέων.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Δευτέρα, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὤφθη,
Καὶ σιτοδότης, ὦ καλῶν θημωνία!

ἕτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἄρᾳ ξηραίνει, ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψδὲ κ'

ἤχος β'

«**Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἄειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**» (β')

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἵμᾶς μου τότε μαθητάς, πάντες γνῶσονται, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολάς τηρήσητε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς πάθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι, καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε, καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν, οὐ κλῆρος γὰρ ἐμός, τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος· ὁ οὖν πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἔσχατώτερος, καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἄειζώου δὲ ἐκμαρανηθείσης φλογός, διακαινίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πρίγγου-Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ'

ἦχος β'

«Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων/ἀμπλακημάτων, ταύτην μακαρίζοντες πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι, ἐπάξιον τῆς θείας βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς ἀποστόλοις προέφης, ἢ πάντων σοφία, ἐν ἧ' δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Και νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς, ἐμὸν ὅπερ πίνω, πίνετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.

Καταβασία

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πρίγγου-Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σέ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Αἶνοι

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Γαβριήλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμβ΄

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✠

ἤχος πλ.α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ✠

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὡς πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῶ με προσπῆξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωῆν τὴν αἰώνιον.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,

καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἔλεησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἔλεησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἔλεησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλεησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλεησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰς τὸν Ὕμνον τῶν Αἰῶνων

ἦχος πλ.α'

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρχοῦσα ἢ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἡτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὁ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἀμαρτημάτων καθαρτήριο. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠψφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βουόντων μοι, δόξα σοι.

ἦχος πλ.δ'

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δευτέραν Εὐᾶν τὴν Αἰγυπτίαν, εὐρῶν ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν σου ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κοντάκιον

Ὡς ἀπαρχὰς

ἤχος πλ.δ'

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Κύριε ἔλεησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονίην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἄμήν.

Εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισάι μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἔλεησόν με. (ιβ')

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὓς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόanthropos καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι̣ — ρ̣

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α̣ μ̣η η̣ η̣ η̣ν ρ̣
ϣ ρ̣ ρ̣ ρ̣ ρ̣ ρ̣

Εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο Θε

ος δι οτι φως τα προσ τα γματα σου επι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Αααλ ηηηλου ου ι ι ι α

Αααλ ηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Αααλ ηηηλου ου ου ι ι ι ι

α

Δικαι οσυνημα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες επι ι τη η ης γης

Αααλ ηηηλου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.196#

δο ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ μ φ ι ι

ο ο ο ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου ιου ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α α νη η η η η η η

η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

το ο ο ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Α γι ι ι ο ος ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο

ο ος ει ο Θε ο ος η η μω ω ω ωων προ στα

σι ι αις των Α α σω μα α α α των σω ω ω

σο ον η η η η μας

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου/δόστου/ἄθλοφόρου/ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἄ' ὕμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

| δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης
 νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον
 ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα
 α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε
 ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να
 μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε
 ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου
 σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η
 μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η
 μα α α α α α α ας

Ἀλληλουία, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

ᾠχος λ π ρ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.194#

Α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ηη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρ λ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α γ α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δὲ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α μη η η ην α

Ε κ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος α δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ζηλος ληψεται λαον απαιδευτον και νυν

πυρτους υπεναντιους εδεται

αα αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ια Αααα αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Αααλ λη η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Προσθες αυτοις κακα Κυριε προσθες αυ

τοις κακα τοις ενδοξοις της γης

αα αλ λη η η η η η λου ου ι ι

αα αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υ μ φ ι

ο ο ος ε ε ε ε ε ρ χ ε ε ε ε ε ρ χ ε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης ν υ υ υ τη ης ν

κτος και μα κα α α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η

γο ρου ου του γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ι ν ον ευ ρη η η

η η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου

κρα α ζου σα Α α α α α α α α γι ο ο

Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἀΐμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη 12

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τηης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νη ψο ον κρα ζου σα

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας α

Ἀλληλουία, μέλος ἀρχαίων

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η ιη η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ρι ι ι ι ι

ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α ια α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ιου ουου ου ι ι

ιι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α ια α α α α

α α α α α α Α α α αλ λη η η λου

ου ου ου ουου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ρ δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

α μη η η ην δὲ

Ε

κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης

Δ

ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης

Ζ

η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

Π

ρος θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ θες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

Ἀλληλούια

[Μέλος ἀρχαῖον](#)

[Συντετμημένον](#)

[Σύντομον](#)

Ἄλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δις τὸ ἄργον Ἄλληλοῦια καὶ δις τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἄλληλοῦια. Παρατίθεται ὅμως καὶ τὸ ἄργον ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ τὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδοὺ ὁ Νημφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π δὶ — — — — —

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

α ρα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η ηη ηη η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρη ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α ρη Αλ λη λου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ζ' ι ι ι ι ι ι ι ι α α α x λ

α α α α α α α λ α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α Δ 9 A

α α α α α λ λ η η η λου ου ου ου ου ου ου

ου x λ ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α λ α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Στίχος Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, συντετμημένον

κατὰ σύντημσιν

Ἦχος λ ς ι ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

α α α α α α α λ λ η η η η η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α λ α α α

 α α ^γ Αλ λη λου ου ου ου ου ου του ι ι α α α

 α α α α ^Δ Α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι α α ι α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Στίχος

Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

 α α αλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

 Α α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

 Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

 α

Ἴδου ὁ Νυμφίος			
<u>Στίχος</u>	<u>Μέλος ἀρχαῖον</u>	<u>Ἀργοσύντομον</u>	<u>Σύντομον</u>

Ἴδου ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υ μ φι ι ι

ι ος ε ε ε ρ χε ε ε ε ρ χε ε ται αι αι

αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε ε

ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν Δ 9

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α δ βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η η μου

ου ου ου Δ 9 μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης δ ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης δ και της βα σι

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει

ει ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α νη η η η η

η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου του ου ου

σα Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο Α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος η ο Θε ο ος η η μω ω ω ω

ων προ στα σι ι αις των α α σω μα α α α α των

σω ω ω σο ον η η η η μας

Η σκιασμένη γραμμή ψάλλεται συντομώτερον ως εξής:

* π ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π

Ἰδού ὁ Νυμφίος

Μέλος ἀρχαῖον

Ἀργοσύντομον

Σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, ἀργοσύντομον

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ δι — ρ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα Α α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος π α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων προσ τα σι ι αις των α σω μα α α α α των

σω ω ω ω σον η η μας

ἀργοσύνομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

σύνομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, σύνομον

σύνομον

Ἦχος λ π ς ρ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμφι ος ερχεται εν τω με σω της

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο ος ον

ευ ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα

α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν τα βλε

πε ο υ ν ψ υ υ χ η η μου ^{π ρ} μη τ ω υ π ν ω κα τε νε χ θ η ς ^{Δ ρ} ι

να μη τ ω θα να α τ ω πα ρ α δ ο θ η ς ^{Δ ρ} και της βα σ ι

λει α ς ε ε ξ ω ω κ λ η ι ε ι σ θ η ς ^ρ α λ λα α να α ν η ψ ο ν

κ ρ α α ζ ο υ ο υ σα ^{ν ρ} Α α γ ι ο ο ς α γ ι ο ς ^{π ρ} α γ ι ο ς ε ι ο

Θ ε ε ο ς η μ ω ν ^{ρ *} προ στα σ ι ι α ι ς τ ω ν α σω μα α α

των σω ω σ ο ν η η μα ς ^ρ

Τὸ τέλος τοῦ γ' ^{ρ *} δι α τ η ς Θ ε ο το ο ο κ ο υ ε

λε η σ ο ν η μα α α α ς ^ρ

[Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος: σύντομον](#)

[Συναπτὴ](#)

Καθίσματα

Γεργορίου Πρωτοψάλτου

Τ α πα θη τα α σε ε ε πτα α α α η πα

α ρου ου σα α η η με ε ε ρα ως φω

τα σω ω στι ι ι κα α α α Α να α τε

ελ λει ει τω ω κο ο ο σμω Χρι στος γα α

α αρ ε πει ει ει γε ε ε ται αι αι αι του πα θει

ειν α α α α γα θο ο ο ο ο τη τι

ο ο ο τα συ υ υμ πα α αν τα α α εν τη η

δρα κι ι πε ε ρι ι ε ε ε χων κα

τα δε ε χε ε ε ται αι αι α ναρ τη η θη η ναι

αι ε εν ξυ υ υ λω του σω σαι αι τον α

αν θρω ω ω ω πον

ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.103#

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

δοξα τε εκρι ι ι τα α α α ε εν

σα αρ κι ι πω ως ω ω ρα α α θης και

ερ χη υ υπ α α αν θρω ω ω ω ω ω ω ν

πα ρα α νο ο μω ων κτα αν θη η η ναι

η μων το ο ο ο κα τα α α κρι ι ι μα α α α

κα τα κρι ι νω ω ω ω ν τω πα α α α α θει

σου ο ο ο θεν αι αι αι νε ε ε σι ι ιν με

γα λω ω συ υ νη ην και αι δο ο ο ξαν

α α α να πε ε εμ πο ο ον τε ε εστη ε ξου ου

σι ι α α σου ου Λο ο ο γε συμ φω

νω ως προσ φε ε ε ρο ο ο ο με ε εν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.102#

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ρ̣ ρ̣

των πα θω ω ω ω ω ωων του ου Κυ ρι ι ι

ι ι ου ου ου τα α ας α α πα α αρ χας ρ̣ ρ̣

η πα ρου ου ου ου ου ουου σα α η με ε ε ε

ε ρα α α λα α α αμ προ ο φο ο ρει δε

ευ τε ου ουν φι ι λε ο ο ορ τοι υ παν

τη η σω μεν α α α α α σμα α α α σιν ο ο γα

αρ κτι ι ι στη η ης ε ε ε ε ε ε ερ χε

ται σταυ ρο ον κα τα δε ε ε ε ε ξα α α α θαι

ε ε τα α σμου ου ους και αι αι μα α α α α

α α στι γας Πι λα α τω κρι νο ο ο ο ο με ε

ε ε νος ο ο ο ο ο ο θε εν και αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ου λου ρα πι ι σθει ει ει ει

εις ε ε πι κο ο ο ορ ρης τα πα αν τα α προ

ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να α σω

ω ω ση η τον αν θρω ω πο ον δι α του ουτο ο ο

ο ο βο ο ο ο η η σω ω ω ω μεν φι λαν

θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ο Θε ο ο ος

των πται σμα τωων δω ρησαι τη η η ην α α φε ε ε

ε σιν τοις προσ κυ νου ου σιν εν πι ι ι ι

ι ι στει τα α α χραν τα πα α α α θη η η

η σου το τέλος πα α θηη σου ου ου ου

Τ α πα θη τα α σε ε ε πτα α α α α η

πα α ρου ου ου σα α η η με ε ε ρα

ως φω τα α σω ω στι ι ι κα α α α α α

να α τε ε ε ελ λει ει τω ω κο ο ο σμω

Χρι στο ος γα α α αρ ε πει ει ει γε ε ται αι αι αι

αι αι του πα θει ει ν α α α α γα θο ο ο ο ο ο

τη τι ο ο ο ο τα συ υ υμπα αν τα α α α

εν τη δρα α κι ι ι ι πε ε ρι ι ε ε ε

χων κα τα α δε ε χε ε ται αι αι αι αναρ τη η

θη η η η ναι αι ε εν ξυ υ υ λω του

σω ω σαι αι αι τον α α α α αν θρω ω ω

πο ο ον

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

α ο ρα τε ε χρι ι ι τα α α α α εν

σα αρ κι ι ι ι πω ως ω ω ρα α α θης

και ερ χη η υ υπ α α αν δρω ω ω ω ν πα

ρα α νο ο ο ο μω ων κτα αν θη η η ναι

η μω ων το ο ο ο κα τα α α κρι ι μα α α α

α α κα τα κρι ι νω ω ω ων τω πα α α α α

α θη Σου ο ο ο ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ι

ιν μεγα λω ω συ υ υ υ νη ην και αι δο ο ο

ξαν α να α πε εμπο ον τε ε ε ες τη ε ξου ου

σι ι ι ι α α σου ου Λο ο ο γε συμ

φω ω νω ω ως προ σφε ε ε ε ε ρο ο ο ο

με ε εν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.8*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Tων πα θω ω ω ωων του ου Κυ ρι ι ι ι ι ου

ου ου ου τα α ας α πα α αρχας η πα ρου

ου ου ουου σα α η με ε ε ε ε ρα α α α λα

α α αμ προ φο ο ρει δε ευ τε ε ουουν φι

ι λε ο ορ τοι οι υ παν τη η η σω ω ω μεν α α

α α σμα α α α σι ο ο γα αρ κτι ι ι ι ι

στης ε ε ε ε ε ερ χε ται Σταυ ρο ο ον κα

α α τα δε ε ε ε ξα α α α σθαι ε ε τα α

σμου ου ου ου ου ους και μα α α α α στι γας Πι

λα α α τω ω ω χρι νο ο ο με ε ε ε ε νος

ο ο ο ο ο ο ο ο θε εν και αι αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ουου λου ρα πι ι ι σθει ει ει ει ει

εις ε ε ε πι κο ο ο ο ρης τα πα αν

τα α προ ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να

α σω ω ω ω ση η τον αν θρω ω πο ον δι α του ου

το ο ο ο ο βο ο ο η η η σω ω ω μεν φι

λα α αν θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ε ε ο

ο ο Θε ε ος των πται σμα των δω ρησαι τη η ην

α α α φε ε ε σιν τοις προσ κυ νου σι ιν εν

πι ι ι ι ι στει τα α α α χρα α αν τα πα

α α θη η η η σου

πα α θηη σου ου ου ου

* τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντημσιν

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.10/22*

Τα παθητα σεεπτααη παρου ου

σααηημεεεραωςφωτασωωστιι

ικαανατεελλειειτωωκοοοσμω Χρι

στοςγααρεεπειειγεεταιαιτουπαθεινααγα

αθοοοτητιοτασυυμπαανταεντηδρα

κι ι πε ε ρι ι ε ε ε χων κα τα δε ε χε ε

ται α ναρ τη θη η ναι αι ε εν ξυ υ υ λω του

σω ω ω σαι τον α αν θρωω πον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ο ρα τε ε χρι ι ι τα α α εν σαρ κι ι

κα α θω ω ρα α α θης και ερ χη υ υπ α α

αν δρω ωων πα ρα νο ο μων κτα αν θη η η ναι

η μων το ο κα α τα α χρι ι μα α κα τα χρι νω

ων τω ω πα α α θει σου ο θε ε εν αι αι νε ε σιν με

γα λω συ υ νη ην και αι δο ο ο ξαν α να

πε εμ πο ον τες τη εξ ου σι ι α α σου ου Λο

ο ο γε συμ φω ω ω νως προσ φε ε ρο ο

μεν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π δι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.11/23*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

των πα θων του Κυ ρι ι ου ου τα α ας α

α πα α αρχας η πα ρου ου σα η με ε ρα λα

αμ προ φο ο ρει δε ε ευ τε ου ουν φι ι λε ο

ο ορ τοι ⁶ λ υ παν τη η η σω ω μεν α α α

α α σμα α α α σιν ^γ ο ^δ γαρ κτι στη ης ε ε ερ χε

ται ⁶ λ σταυ ρο ο ον κα α τα δε ε ε ε ε ξα α

α α σθαι ^γ ε τα σμους και αι μα α στι ι γας ⁶ Πι

λα α α τω ω χρι νο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος

ο ^γ θεν και ε εκ δου ου ου ου ου λου ⁶ λ ρα πι σθει

εις ε πι κο ορ ρης ^η τα πα αν τα προσ ι ε ε ται αι

ι να σω ω σητον αν θρω ω πο ον ⁶ λ δι α του το ο βο

ο η σω μεν ^η φι λαν θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ο

Θε ε ος ⁹ των πται σμα τω ων δω ρησαι τη ην α φε ε

σιν τοις προσ κυ νου ου σιν εν πι ι ι ι στει τα

α α α χρα αντα πα α α α α θη η η η σου

το τέλος πα α θηη σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̄ Κε̄ Χ̄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.12/24*

Τα πα α θη τα σε πα η πα ρου σα η με ρα

ως φω ω τα σω στι κα α να τε ελ λει τω κο

σμων Χρι στος γαρ ε πει ει γε ται του πα θειν α γα

θο ο τη τι ο τα συ υμ παν τα εν τη δρα κι ι

πε ρι ε χων κα τα δε ε χε ται α ναρ τη θη

ναι εν ξυ λω του σωσαι τον ανθρωπον

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Δορατε κριτα εν σαρκι και θωραθης

και ερχη υπανδρων παρα νοομων κτανθη

νημων τοοκατα ακριμακατα κρινωντω

πααθεισου οθεν αιαινεσιν μεγαλωσυνην και

δοξαν αναπεμποντες τη εξουσια σου Λο

γε συμφωνως προσφερομεν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

των πα θων του Κυ ρι ι ουτας α παρ χας η πα
ρου οσα η με ε ρα λα μ προ φο ρει δε ευ τε ουν φι

λε ορτοι υ παν τη σω μεν α σμα σιν ο γαρ κτι στης ερ χε

ται σταυ ρον κα τα δε ξασθαι ε τα σμους και μα στι γας Πι

λα τω χρι νο με νος ο ο θεν και εκ δου λου ρα πι

σθεις ε πι κορ ρης τα πα αν τα προσ ι ε ται ι να σω

ση τον αν θρω πον δι α του το βο ο η σω ω μεν

φι λαν θρω πε Χρι στε ο Θε ος των πται σμα των δω

ρησαι τη ην α φε ε σιν τοις προσ κυ νου σιν εν πι ι

στει τα α α χραν τα πα α θη η σου

* το τέλος πα θη σου ου ου ου

Κανὼν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ψδὴ α'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.343#

Τω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προσ τα γμα τι α να ξη ρα να αν τι και πε ζευ

σαι δι αυ της τον ισ ρα η λι την λα ον καθο ο δη

γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα

σται (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βα σις ο

περ Χρι στος αυ τος ε στι Θε ος και αν θρω ω πος το ο

Θε ος ου χαρ πα γμον ει ναι η η γη σα μενος εν τω

μορ φου σθαι δου λον δι κνυ ει ει τοις μα θη ταις εν

δο ξω σ γαρ δε δο ξα σται

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Δ ι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυ θα ου την μορ

φην ο πλαστουρ γος ε κων πε ρικειμαι τω ω πτω χευ σαν

τι Α δαμ ο πλου των Θε ο τη τι θει ναι ε μην τε αυ του

ψυχηναν τι λυ τρον ο α πα θης Θε ο τη τι

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.105#

Τ ω τη ην α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην θα λα α σ

σαν θει ω αυ του προ ο ο σ τα γμα α τι α να ξη ρα α

ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε

ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον Ισ ρα η η

λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο δη γη σαν τι

ι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν δο ο ξω ως γα

Πνευμα α τον Κυριον

Πνευμα α τον Κυριον

Υμας μου το τεμαθη τας παντες γνωσονται ει

τας εμας εντολας τηρησετε **π**φησιν ο Σωτηρ

τοις φιλοις προς παθοςμολων **π**ειρηνευετε εν ε

αυτοις οισ και πασι και ταπεινα φρονουντες ανυψω

θηητε και Κυριον γινωσκοντες μεε υμνειτε και υ

περ υψουτε εις παντας τους αιωνας **π**

Και νυν και αι **Δ** και εις τους αιωνας των αι

π
ωνων αμην

Ταξεως εμπαλιν υμιν **π**εθνηκης εστω το

κρά ατος ομογενων ου κληρος γαρ ε μος τυρανις

δε γνωωμη η αυθαιρετος ο ουν προκριτος εν υμιν ει

ειναι θελων των αλλων εστω παντων ε εσχατωτερος

και Κυριον γινωσκοντες μεε υμνείτε και υπερ

υψουτε εις παντας τους αιωνας

Αι νου μεν ευλογουμεν και προσκυνουμεν τον Κυ

ριον

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.107#

εφρι ιξε επαιδων ε ευααα

γων τοομοοστολον ψυυχηηης αα

σπι ι λον σω ω ω ω μα και ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α

α α α φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α κα

α α α μα α το ο ον πυρ α ει ζω ω ου

ου δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο

γος δι αι ω νι ι ζωων υ υ υ μνος αν ε ε μελ πε ε

το τον Κυ υ ρι ι ι ι ι ον υ υ μνει ει τε ε ε

τα ε ε ερ γα και υ περ υ υ ψου ου τε ε ει

εις πα αν τας του ους αι ω ω ω να α ας

Ἦχος Πά

Ε με γα λυ νας Χρι στε ^π την τε κου ου σαν σε

^π Θε ο το κον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

πε ρι ε ε θου σω μα ^π το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον ^Δ τες ^σ πασαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν ^π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α γι ω Πνευμα τι ^π

Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πω σα με νοι ε πα ξι

ον της θει ας βα σι λει ας ^π γνω μην α να λα α βε ε

τε εμ φρο να τοις σοις Α πο στο λοις προ ε φης η παν των σο

φί α εν η η δοξα σθη σε σθε ^ελα αμ πο ον ^ρτες η

λι ου τη λαυ γε στερον ^π

Κ αι νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ^π

Α φων τες εις ε με ^π ει πας Κυ ρι ε τοις ε

αυ του μαθηταις ^π μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α

πα χθη τε ε τοις ταπεινοις ^π ε μον ο περ πι νω πι ε τε

πο τη ρι ον ^π ο τι εν τη βα σι λει α του Πα

τρος ^Δ ε μοι συνδοξα σθη σε σθε ^π

Καταβασία

Ἦχος Πά

ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την
 τε κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο ο
 κον αφ η η ης ο ο πλα α α α στη ης η
 η η μων ο μοι ο πα θε ες πε ε ρι ι ι ε ε
 ε θου σω ω ω μα το των η με τε ε ε ε
 ρων λυ τη ρι ι ο ο ον α α γνο ο η μα α α
 α των τα α α α αυ τη ην μα κα ρι ζο ον τε
 ες πα ασαι γε νε αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο με ε
 εν

Τ ω τη η ν α βα τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προ στα γμα τι α να ξη ρα α να αν τι ι και πε

ξου σαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την λα ον καθο

δη γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε

δο ξασται (6')

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βασις ο περ Χρι

στος αυ τος ε ε στι Θε ος και αν θρωπος το Θε ος

ουχαρπαγμον ει ναι ηγησαμενος εν τω μορφου ουσθαι

δουλον δει κνυ υ ει τοις μαθηταις εν δοξωσγαρ δε

δοξασται

Και νυν και αι ει και εις τους αιωνας των αιωνων

αμην

Διακονησαι αυτος εληλυθα ουτην μορ

φην οπλαστουρ γος εκων περικειμαι αιτω πτωχευσαντι

Αδαμ ο πλουτων Θεοτητι θει ναι εμην τε αυ

του ψυχην αντι λυτρον ο απαθης Θεοτητι

Τ ω τη η ν α β α α τον κυ μαι νο με νη η η ν θα λα α σ

σαν θει ω αυ του προ ο ο στα γμα α τι α να ξη ρα α α

ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε

ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον ισ ρα η λι ι ι

ι την λα ο ον κα α θο ο δη γησαν τι ι Κυ ρι

ι ω α α σω ω μεν εν δο ο ζωως γα αρ δε δο ξα

α σται αι αι

Ψδὴ η'

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυ

χης α σπιλον σωμα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα

ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε και

υ περ υ ψου τεεις παν τας τους αι ω νας

(6')

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνε ευμα το ον Κυ ρι ον

Υ μας μου το τε Μαθη τας παν τες γνω σονται ει τας

ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σιν ο Σω τηρ τοις

φι λοις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ

τοι οἰς και πασι και ταπεινα φρονουντες ανυψωθητε

και Κυριον γινωσκοντες με ευμνειτε και υπερ

υψουτεεις παντας τους αιωνας

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

αμην

Ταξεως εμπάλιν υμιν εθνηκης εστω

το κραατος ομογενων ου κληρος γαρ εμος τυραν

νις δε γνωωμη αυθαιρετος ο ουν προκριιτος εν

υμιν ειειναι θελων των αλλων εστω παντων ε

σχα το τερος και Κυριον γινωσκοντες με ευμνειτε

καὶ ὑπερῶς πάντας τοὺς αἰῶνας

καὶ ὑπερ ὑ ψου τεεις παν τας τους αι ω νας

Καταβασία

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.12*

ἀι νου μέν εὐλογοῦμέν και προσκυνοῦ σου σου

με ἐν τὸν Κυριόν

ἐφριξέ ἐπαιδῶν ἐ εὐαααγωντο

ὁμοστολὸν ψυχῆ ἡ ἡς ἀασπιλονσω

ωω μα και εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ ξεετοτραααααφεεεε

εεεεεεεεενενεναπειρωυ

υυληηαακαααααμαατονπυρα

ει ζω ω ου δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση

ης φλο γος δι αι ω νι ζων υ υ υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο

ο ον υ υ μνει ει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ

πε ερ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας

του ους αι ω ω ω να α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα Λουκάς Λουκά

Ψδὴ θ'

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.13*

Ε με γα λυνας Χρι στε την τε κου ουσαν σε Θε

ο το κον αφ ης ο Πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

περι ε εθου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον αμ πλα κη μα των ταυ την μα κα ρι ζον τες πα σαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πο σα με νοι ε πα

ξι ον της θει ας βα σι λει ας γνω μην α να λα α βε τε

εμ φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν των σο

φι α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πον τες

η λι ου τη λαυ γε στε ρον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην

α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις ε αυ

του μα θηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α

πα χθη τε τοις τα πει νοις ε μον ο περ πι ι νω πι ε τε

πο τη ρι ον ο ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος

ε μοι συν δο ξα σθη σε σθε

Καταβασία

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την τε

κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο

κον αφ η ης ο ο Πλα α α α α α στη ης

η μων ο μοι ο πα θε ε ες πε ε ρι ι ι ε

ε ε θου σω ω ω μα το των η η με τε ε ε ε

ρων λυ τη ρι ι ο ο ον α αμ πλα α κη μα α

α των τα α α α αυ την μα κα ρι ζο ον τε ες

πα ασαι γε νε αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο με ε

εν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ α'

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.14*

Τω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προσ τα γμα τι α να ξη ρα να αν τι και πε

ζευσαι δια της τον ισραηλ την λαον καθοδη

γησαν τι Κυριω ασωμεν ενδοξως γαρ δεδο

ξασται (ε')

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ηαπορηητος Λογου Θεου κατα βασις ο

περ Χριστος αυτος εεστι Θεος και ανθρωπος το

Θεος ουχαρπαγμαον ει ναι η γησαμενος εν τω

μορφου ουσθαι δουλων δεικνυει τοις μαθηταις

ενδοξως γαρ δεδοξασται

Κ αι νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι ω νας των αι

ω νων **Α**μην

Δι ακο νησαι αυ τος ε λη λυθα ου την μορ φην

ο πλα στουρ γος ε κων πε ρι κει μαι τω πτω χευ σαν τι **Α**

δαμ ο πλου των **Θ**ε ο τη τι θει ναι ε μην τε αυ του

ψυχην αν τι λυ τρον ο απα θης **Θ**ε ο τη τι

*Ἡ καταβασία εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος**

Τω την α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην θα λα ασ

σαν θει ω αυ του προ ο οσ τα γμα α τι α να ξη

ρα αναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι

πε ε ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον ισ ρα

η λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο δη γη σαν

τι ι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν δο ο ξω

ως γα αρ δε δο ο ξα α σται αι αι αι

Ψδὴ κ'

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.15*

ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυχης

α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα

ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μει τε και

υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνε ευμα τον Κυ ρι ον π

Υ μας μου ου το τεμαθη τας παντες γνω σονται ει τας π

ε μας εν το λας τη ρησε τε φη σιν ο Σω τηρ τοις φι π

λοις προς πα θοςμολων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ τοι π

οις και πα σι και τα πει να φρο νουν τες α νυ ψω θη η π

τε και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τες με ε υ μνει τε και υ π

περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι Δ ς

ω νων Αμην

Τ α ξε ως εμ πα λιν υ μιν ε θνι κης ε στω το

κρα α το ος ο μο γενων ου κληρος γαρ ε μος τυ ραν νις

δε γνω ω μη αυ θαι ρετος ο ουν προ κρι ι τος εν υ μιν

ει ει ναι θε λων των αλ λων ε στω παν των ε σχα τω τε

ρος και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τες με ε υ μνει τε και

υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ ρι ο ον

Ἡ καταβασία εἰς ἄργον εἰρημολογικὸν μέλος*

Ε ε ε φρι ι ξε ε παι δω ων ε ευ α α

α γων ^π το ο μο ο στο λον ψυ υ χη η ης α

α σπι ι λον σω ω ω μα ^π και ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα φε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν ^ν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α κα

α α α μα α το ο ον πυρ ^π α ει ζω ου ου

δε ^δ εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο

γος ^π δι αι ω νι ι ζων υ υ υ μνος α νε

με ε ελ ^π πε ε το τον Κυ υ ρι ι ι ι ο ον

πα αντα τα α ερ γα α α υ μνει ει ει τε και υ

περ υ υ ψου ου ου ου τε εις παν τας του ους

αι ω ω ω ω να α α ας

Η αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

Ε ε ε φρι ξε παι αι δων εν α α γων το ο

μο στο ο λο ο ον ψυ υ χη η ης α σπι ι λον σωω ω

ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα

φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν εν α

πει ει ρω ω υ υ λη η α α κα α α α μα

α το ο ον πυρ α ει ζω ου ου δε εκ μα ραν

θει ει ει ει ση ης φλο ο ο γος δι αι ω νι ι

ζωων υ υ υ υ μνος α νε με ε ελ πε ε το τον

Κυ υ ρι ι ι ι ο ον πα αν τα τα α ερ γα α α υ
 μνει ει ει τε και υ περ υ υ ψου ου ου ου
 τε εις παν τας του ους αι ω ω ω να α α
 ας

Ψδὴ θ'

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.18*

Ε με γα λυνας Χρι στε την τε κου ουσαν σε Θε
 ο το κον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες πε
 ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι ον
 α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον τε ες πα σαι γε

νε αι σεμεγα λυ νομεν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ πον παν ταεμ πα θη α πω σα μενοι ε πα ξι ον

της θει ας βα σι λει ας γνω μην α να λα α βε τε εμ

φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν τω ων σο φι

α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πο ον τεσ η

λι ου τη λου γε στερον

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Α φο ρων τεσ εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις σε αυ του

μαθηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α πα χθη τε

τοις τα πει νοις ε μον ο περ πι νω πι ε σθε πο τη ρι

ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος ε μοι συν δο

ξα σθη σε σθε

Ἡ καταβασία εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος*

ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την

τε κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο ο

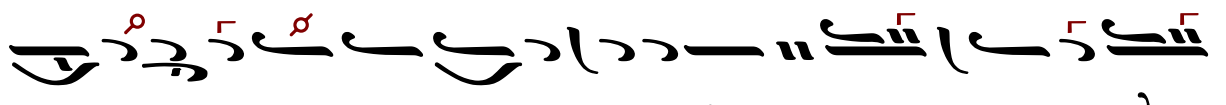
κον αφ ης ο ο πλα α α α α στη ης η η η

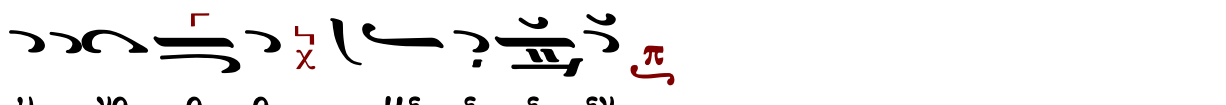
μων ο μοι ο πα θε ες πε ε ρι ι ι ε ε ε θου

σω ω ω μα το των η με ε τε ε ε ε ρων

λυ τη ρι ι ο ο ον α α γνο ο η μα α α α

 των τα α α α αυ τη ην μα κα ρι ζο ον τε ες

 πα α σαι αι γε νε αι αι σε ε με ε γα α α λυ

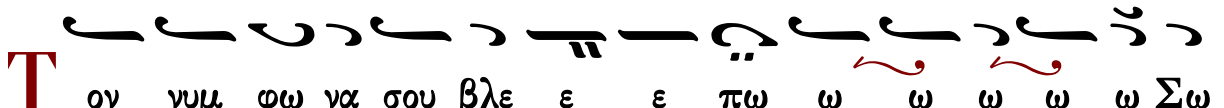
 υ νο ο ο με ε ε εν

Ἑξαποστειλάριον

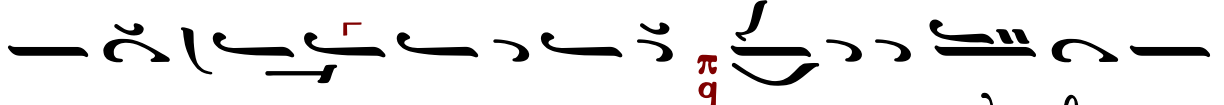
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

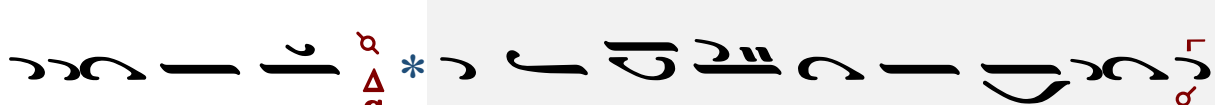
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

T ον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω

 τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε

 ε χω ω ω ω ω ω ι ναεις ελ θω ε

 εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

 ην της ψυ χης * Φω το δο τα και σω ω σο ον

με

τὸ γ'

* Φω το δο τα και σω στον με ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἄϊνοι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τον νυμφω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω ^π Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω στον με

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἄϊνοι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω
ω ω ω ^{π ρ} Σω τηρ μου κε κο σμη με ε νον ^{ρ η} και
εν δυμα ουκ ε ε ε χω ω ω ω ω ω ^{π ρ}
ι να εισ ελ θω εν αυ τω ^{ρ η} λαμ πρυ νο ον μου
τη ην στο λη ην της ψυ χης ^{ρ Δ ρ} φω το δο τα
α και σω σον με ^{ρ η}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκάς Λουκά

II συντομώτερον

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε πω ^{π ρ} Σω τηρ μου κε κο

σμη με ε νον και εν δυμα ουκ ε εχω ι ναεις
ελ θω εν αυ τω λαμπρυ νο ον μου τη
ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο τα α και
σω σον με

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἄνοι

Λουκάς Λουκᾶ

Ἄνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι
ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου ου
ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μεις α αυ του ου σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πα

Πανδέκτη Ὁρθρος 1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η π ρ αι νε σα α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον **π** ρ αι νει ει ρει ει ει ει τε **π** ρ

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ον

εχ τω ω ω ω ων ου ου ου εχ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ων **π** ρ αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον **π** ρ εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οισ σοι οι πρε ε ε

ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω π ρ

Αἰνεῖτε...

Ἦχος 4̣ Πα

Πανδέκτη-Ὄρθρος

1851 σ.523*

Α ἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ο ον π ρ πα α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε λε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου π ρ αι νει εἰ εἰ εἰ εἰ τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ον π ρ πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω λω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω λω ω ω

ω ω ω ω ω π
9

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.39#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π
9 αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π
9 σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

ι ι ι ι ι ι ι ι σ τοις π σ οι π ρ ε ε π ρ ει υ υ υ μ ν ο ς

τ ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π ρ

Α ι ν ει τε α υ τ ο ν π α α ν τ ε ς ο ι α γ γ ε ε λ ο ι ο ι

ο ι α α α α υ τ ο υ αι ν ει τε ε α α υ τ ο ν π α σ αι

αι δ υ ν α α α μ ει ς α α υ τ ο υ ο υ ο υ σ οι π ρ ε ε ε π ρ ει

υ υ υ μ ν ο ς τ ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ω ω

ω π ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος 4̣ Π α

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀΐκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Π α σα π ν ο η αι ν ε σα α τ ω τ ο ο ν Κυ υ υ ρ ι ι

ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

ων ^ρ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις ^{π ρ} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^ρ σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ^Ϛ Πα

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

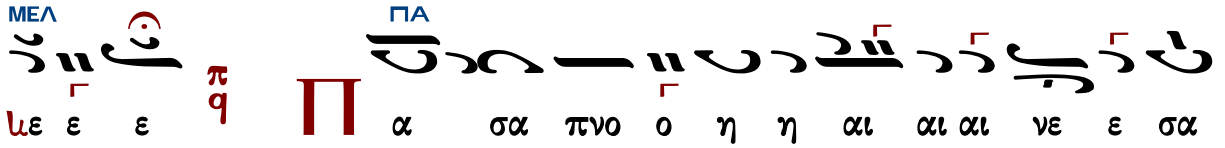
ει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ

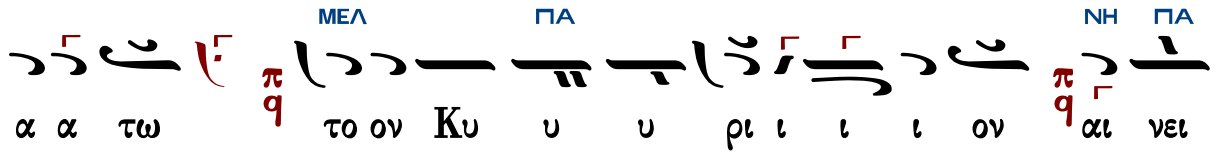
του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

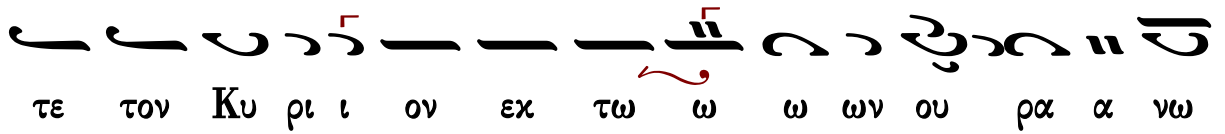
Θε ε ε ε ω

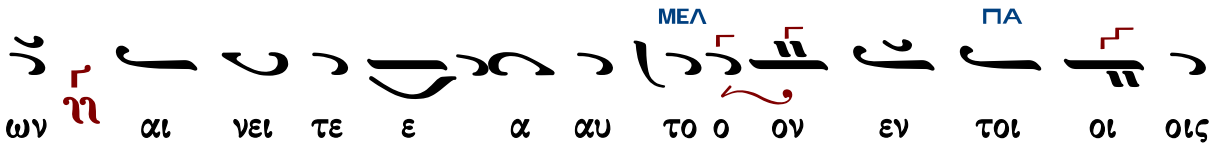
Ἦχος Ἱ Πά

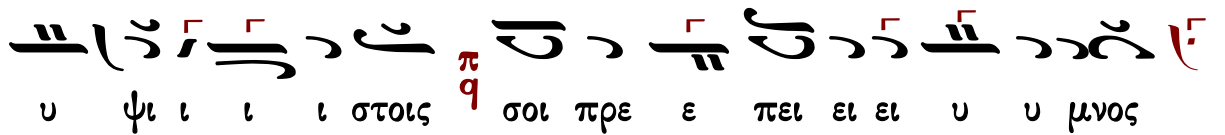
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

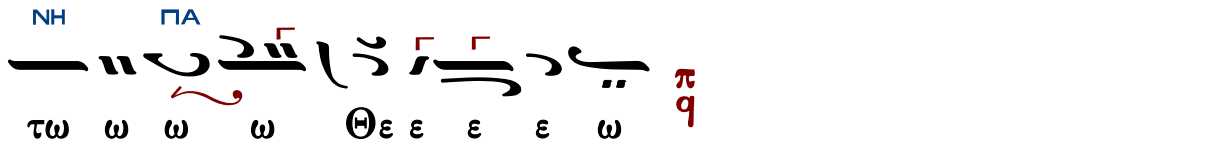
ΜΕΛ ΠΑ

 Πάσα πνοή ηηαιαι νεεσα
 με ε ε πρ

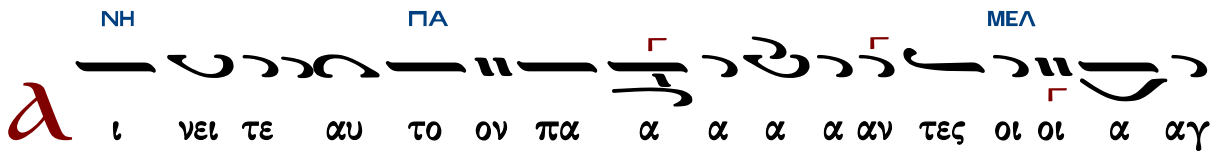
ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ

 αατω τον Κυ υυριιιι ον αι νει
 πρ

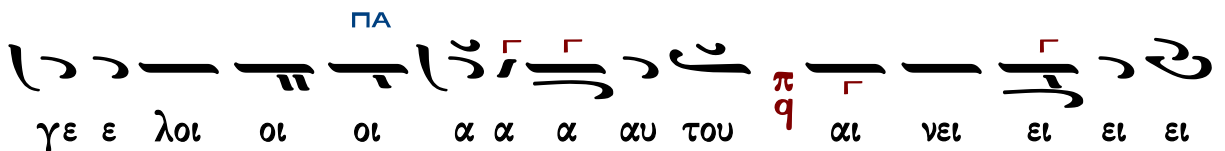

 τε τον Κυριον εκτω ωωνου ραανω

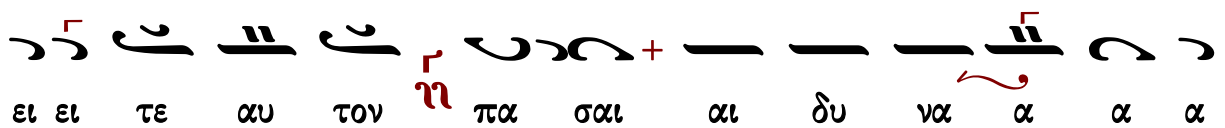
ΜΕΛ ΠΑ

 ων αι νει τε εαυτο ον εντοι οι οισ

 υψιιιιστοις σοι πρεεπει ειει υυμνος

ΝΗ ΠΑ

 τω ω ω ω Θεεεεεω πρ

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ

 α νει τε αυτο ον παααααντες οι οι ααγ

ΠΑ

 γεελοι οι οι ααααυτου αι νει ειειει

 ειει τε αυτον πασαι αι δυναααα

ⲙⲉⲓⲥ ⲁ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲟⲓ ⲡⲣⲉ ⲉ ⲡⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲩ ⲩ ⲙⲛⲟⲥ

ⲛⲏ ⲡⲁ
ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱ Ⲭⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲱ

ⲛⲏ ⲡⲁ
ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱ Ⲭⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲱ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ♩ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὅρθρος 1955 σ.22*

ⲕⲉ ⲉ ⲉ
ⲡⲁ

ⲡⲁ ⲥⲁ ⲡⲛⲟ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲁ ⲁ ⲧⲱ ⲱ ⲧⲟⲟⲛ ⲕⲩ

ⲡⲁ ⲙⲉⲕⲁ ⲡⲁ
ⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲟⲛ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲧⲟⲛ ⲕⲩ ⲣⲓ ⲟⲛ

ⲓⲁ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲟⲩ ⲣⲁ ⲁ ⲛⲱ ⲱⲛ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲁ

ⲙⲉⲕⲁ ⲡⲁ
ⲁⲩ ⲧⲟⲟⲛ ⲉⲛ ⲧⲟⲓ ⲟⲓⲥ ⲩ ⲫⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲧⲟⲓⲥ ⲥⲟⲓ ⲡⲣⲉ ⲉ

ⲉ ⲡⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲩ ⲩ ⲙⲛⲟⲥ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ Ⲭⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲱ

Α ι νει ει τε ε αυ το ον πα α α α αν τες οι

ΝΗ **ΜΕΛ** **ΠΑ**

α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει

ει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι Δυ να α α α

ΜΕΛ

μει εις α α α αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει ει ει

ΝΗ **ΠΑ**

ει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Στιχολογία Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.80/91*

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων η αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του π ρ αι νει ει ει τε α αυ τον η πα σαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου η σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκάς Λουκά

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

α ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη αι

νει ει τε αυτον πα αντατα α στρα και το φως π ρ

Α ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρανων Δ ρ

και το υ υ δωρ το υπερ α ανω των ου ρανων π ρ

Α ι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ι ου Δ ρ ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θησαν Δ ρ αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν π ρ

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να Δ ρ και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος Δ ρ προ οσταγμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται π ρ

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης π ρ δρα κοντες και

πασαι αβυσσοι π ρ

Πυρραλαζαχιων κρυσταλλος α ρ πνευμακαται

γιδοςταποιουντατον λογον αυτου π ρ

Ταορηκαιπαντες οιβουνοι α ρ ξυλακαρποφοορα

και πασαικεδροι π ρ

Ταθηριακαιπαντατακτηνη α ρ ερπετακαι

πετεινααπερωτα π ρ

Βασιλειςτηςγηςκαιπαντες λαοι π ρ αρχοντες

καιπαντεςκριταιαιγης π ρ

Νεανισκοικαιπαρθεενοι α ρ πρεσβυτεροιμε

τα νε ω τε ε ρων ^ζ αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ^Δ ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου

μο νου ^{π ρ}

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^{π ρ} και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του ^{π ρ}

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^Δ τοις υι οι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω ^{π ρ}

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δ η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων ^{π ρ}

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον **Δ** και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των **π**

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω **Δ** εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω **π**

Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του **Δ** και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α **π**

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη **Δ** και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των **π**

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και

ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των **π ρ**

Τ ου ποι η σαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις **π ρ**

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις **ζ**

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραις **π ρ**

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον **Α**

δο ξα αυτη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του **π ρ**

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του **Α**

αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεωσ αυ

του π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Στιχηρά Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.301*

αι νει τε αυ τον ε πι ταισ δυ να στει αισ αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ησ α α αυ του

ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος τοις α πο στο λοις ε λε γε

εν εν τη η η η ο ο ο ο δω ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη

σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε

γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του δευ τε ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω

μεν και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ι ου ου η

δο ο ναις ι να και συ ζη η σω ω μεν α αυ τω

και α κου σω μεν βο ω ω ν τος α αυ του ουκ ε

τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α

το πα α θειν αλ λα α να βαι νω προς τον Πα τε ρα

α μου και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου και

αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ μων και συν α νυ

ψω υ μας εις την α νω Ι ε ε ρου σα α λημ εν τη

βα σι λει ει ει α α των ου ου ρα α α νων

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

το αυτό

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.302*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αι και αι αι ορ

γα α α α νω π ρ

Φ θα α σαν τε ες πι ι ι στοι π ρ το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ου ου του ου Θε ε ου χ ρ ρ την α φα

τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α

α σω ω ω ω μεν π ρ ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ

χνι ι ι α χ ρ ρ συν ε γει ρη και η η μας ν ρ

νε κρω θε εν τα ας τη α μαρ τι ι ι ι α χ ρ ρ

ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος Δ ρ

Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους Δ ρ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου Γ ρ Χ Δ ρ

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π ρ
τὸ αὐτὸ ρ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ ρ̣ ῥ̣ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.303*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω Δ ρ̣

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ π̣ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π ρ π̣ε

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α

θος χ ρ̣ τους ι δι ους στη ρι ζων μαθη τας ε λε ε

γες Δ ρ̣ κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ν α α

α αυ τους π^πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε

ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν χ^χ ο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται Δ^Δ ει μη εν Ι ε ρου

σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι π^π νυν ουν και ρος

ε φε στη κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν χ^χ ι δου

γαρ πα ρα δι δο ο μαι Δ^Δ α μαρ τω λων χερ σι ι

ιν ε εμ παι χθη η η η ναι π^π οι και σταυ ρω με προσ

πη ξα αν τες τα φη η πα ρα α δο ο ον τες χ^χ ε βδε

λυ γμε ε ε νον λο γι ου ουν ται ω ως νε ε ε

χρον π^π ο μως θα α αρ σει ει ει ει τε χ^χ τρι η μερος

γαρ ε γει ει ει ρο ο ο ο μαι ^χεις α γαλ λι α

α σιν πι ι στων ^Δκαι ζω ην τη ην αι ω ω νι ο

ο ο ο ο ο ο ον ^π

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ⁴ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.152#

Α ^χι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^παι νει τε αυ τον ^χκα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^π

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος ^πτοις Α πο στο λοις ε λε γε εν εν τη

η η η ο ο ο ο δω ^π9 ι δου α να βαι νο μεν εις

Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο

Υι ος του ου α αν θρω ω που ^π9 κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^π9 δευ τε ουν και η μεις κε

κα θα ρ με ναις δι ι ι ι α α νοι οι οι αις ^π9 συμ

πο ρευ θω με ναυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω μεν ^π9

και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ου ου η η δο ο

ναις ι να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο

ω ωων το ος α αυ του ου ου ^π9 ου κε τι εις την ε πι γει

ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα α θειν ^π9 [♀] αλ λα α

να βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου και Πα τε ρα υ μων

και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ μων και

συν α νυ ψω υ μας εις την α νω ω Ι ε ε ρου ου

σα α λημ εν τη βα σι λει ει ει α α α των

ου ου ρα α α νων

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.153#

Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω

Φ θα α α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ουου του ου Θε ε ου την α φα τον

αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α σω ω

ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α

συν ε γει ρη η και αι η η μα α ας νε κρω θε ε

εν τα α ας τη α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος

και αι φι λα αν θρω ω προς

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

Χ
Δ
Δ

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π
9 τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.154#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π
9

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην π
9

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α

θος τους ι δι ους στη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες

κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ν α α

α αυ τους πωστων ρη μα των μου α μνη μο νει τεων

πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ο τι προ φη την παν

τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο ο κταν θη η η η ναι νυν ουν και ρος εφ ε

στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ιν ε ε εμ παι

χθη η η η ναι οι και Σταυ ρω με προσ πη ξα αντες τα φη

πα ρα α δο ο ον τες ε βδε λυ γμε ε ε νον λο γι ου

ουουν ται ω ως νε ε ε κρον π ρ ο ο μωως

θα α αρ σει ει ει ει τε χ ρ τρι η μερος γαρ ε ε γει

ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι

ι στων δ και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο

ο ον π ρ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.429*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π ρ αι νει τε αυ τον χ ρ π ρ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Ερχομενος ο Κυριος προς το εκου ουσι ο

ον παααθος π⁹τοις αποστολοις ελεγε

εν εν τη η η η η ο ο ο ο δω π⁹ι δουα

ναβαινομεν εις Ιεροσοολυυμα και πα

ραδοθησεται ο Υιος του ουαανθρωω

που και θως γεεγραπται αιπερι ι ι α α

α αυτου π⁹δευτε ουν και ημεις κεκαθαρμεναις δι

ιαανοι οι οι αις π⁹συμπορευθωμεν αυτω

και συστα αυρωωθωμεν και νεκρωθω

μεν δι αυτου ουταις του βιιου ου ηδοο ναις π⁹ι

να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω

ων τος α αυ του ουκ ε τι εις την ε πι ι γει

ον Ι ε ρου σα λημ δι α το πα α θειν αλ λα

α να βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου και Πα τε

ρα η μων και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον η η

η η μων και συν αν υ ψω η μας εις την α νω

Ι ε ε ρου σα α λημ εν τη βα σι λει ει ει

α των ου ου ρα α α νων

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π ρ

τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ π ῥ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.430*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω π ρ

Φ θα σαν τε ες πι ι ι στοι τω σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου την α φα

τον αυ του μα κρο θυ μι α α αν δο ξα α α α

σω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι

ι ι α συν ε χει ρη η και αι η η μας νε

κρω θε ε ε εν τα ας τη α α μαρ τι ι ι ι ι

α ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος

Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π το αυτο

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη Τριώδιον 1899 σ.431*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προ ος το ο πα

α α θος χ ρ τους ι δι ους στη ρι ζων μα θη τας ε

λε ε γες Δ ρ κατ ι δι ι αν πα ρα α λα α βω ω

ω ων α α α αυ τους π ρ πωσ των ρη μα των μου α

μνη μο νει τεων πα λαι ει ει ει πον υ υ μιν χ ρ ο τι

προ φη την παν τα ου γε ε γρα α α πται ει μη εν

Ι ε ρου ου σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η

ναι π ρ νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πον υ

υ μιν χ ρ ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω

λω ων χε ερ σι ι ιν ε ε εμ παι αι αι χθη η η

η η ναι ^{π ρ} οι και σταυ ρω με προσ πη ξα αντες τα φη πα

ρα α δο ο ον τες ^{χ ρ} ε βδε λυγ με ε ε νο ον λο

γι ου ουν ται ω ως νε ε ε κρον ^{π ρ} ο μως

θα αρ σει ει ει ει ει τε ^{χ ρ} τρι η με ρος γαρ ε

γει ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι

ιν πι ι στων ^{Δ ρ} και ζω ην τη ην αι ω ω νι ον ^{Δ ρ}

* ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Σοὶ δόξα πρέπει](#) Λουκᾶς Λουκᾶς

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος $\frac{4}{\rho}$ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.160/607*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του **π** αι νει τε αυ τον **χ** **π** κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του **π**

Ε ρ χο με ε νος ο Κυ υ ρι ι ι ος προς το

ε κου ου σι ο ον πα α α θος **π** τοις α πο στο

λοι οις ε λε γε ε εν εν τη η η ο ο ο ο

δω **π** ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ι ε ρο σο ο λυ υ

μα **η** και πα α ρα δο θη η σε ται ο Υι ος του

ου ου α α αν θρω ω που **η** κα θως γε ε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του **π** δευ τε

ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αι αις δι ι ι α

νοι οι αις συμ πο ρευ θω ω με ε εν α αυ τω

ω ω ω και αι αι συ στα αυ ρω θω ω ω ω μεν

και νε κρω θω ω με εν δι ι ι α α αυ τον

ταις του βι ι ου ου η δο ο ναι αι αι αις ι να α και

συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω

ων το ος α αυ του ου ουκ ε τι εις την ε πι

γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α το ο ο πα α

α θει ει ει ν αλ λα α να βαι νω προς τον Πα α τε

ε ρα μου και Πα τε ε ε ε ρα υ υ μω ων και Θε ο

ο ον μου και αι αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ

μων και συν α νυ ψω ω υ υ μας εις την α

νω ω Ι ι ε ρου ου σα α λημ εν τη βα σι

λει ει ει ει α α τω ω ων ου ου ρα α α νων

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αι και αι αι ορ

γα α α α νω π q

Φ θα α σα α αν τε ες πι ι ι στοι π q το σω

τη ρι ον πα α θος Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε

ου ου χ q τη ην α φα τον αυ του μα κρο θυ υ μι α α

αν δο ξα α α α α σω ω ω ω μεν π q ο

πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι ι α χ q

συν ε γει ρη η και αι η η μας νε κρω θε ε εν τας

τη α α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος ο χ q

και αι αι φι λα α α ανθρω ω πος Δ α

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους Δ α

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

ΧΑ
Α
Α

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π ρ τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Ὑι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην ^π9

Κ υ υ ρ ι ι ε ε ρ χ ο ο με νο ος προς το ο πα α

α θ ο ος ^χ9 τους ι δι ι ο υς στη ρι ζ ω ν μα θ η τα ας ε

λε ε γ ες ^η κατ ι δι ι ι αν πα ρ α α λα α β ω

ω ω ω ω ν α α α α υ τ ο υς ^π9 π ω ς τ ω ν ρ η μα

των μου α μ ν η μ ο ν ει τε ω ν πα λ αι ει ει ει πο ο ν υ υ

μι εν ^χ9 ο ο τι προ ο φ η τ η ν παν τα ου γε ε γ ρ α α α

π τ αι ει μη εν Ι ε ρ ο υ σα λ η η μ α πο ο κ τ α α αν

θη η η η η ν αι ^π9 ν υ υ ν ο υ ν και αι ρ ο ς ε φ ε σ τ η

η η κ εν ο ν ει ει ^χ9 ει ει πο ο ν υ υ μι εν ι δου

γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λω ω ων χερ

σι ι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι και

Σταυ ρω ω ω ω με προσ πη η ξαν τες τα φη η

η η πα α ρα δο ο ο ο ον τε ε ες ε βδε

λυ γμε ε ε ε ε νο ο ον λο γι ου ουν ται

ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ σει

ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει ει

ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι ι α α

σιν πι ι ι στων και ζω ην τη η ην αι ω ω

ω ωνι ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Ἦχος ἧ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.16*

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε ε κου ου ου σι

ο ον πα α α θος τοις Α πο στο λοις ε λε γεν εν

τη η η η ο ο ο δω ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο

θη σε ται ο Υι ος του α αν θρω ω που κα θως γε

ε γρα πται πε ρι ι ι ι α α αυ του Δευ τε

ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι

αις ^π9 συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ σταυ ρω ω

θω ω μεν ^η και νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του

βι ι ου η δο ναις ^π9 ι να και συ ζη η σω ω

ω μεν αυ τω ^η και α κου σω μεν βο ω ω ω ω ν

τος α αυ του ου ου ^η ουκ ε ε ε ε ε τι εις την ε

πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν ^π9 αλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α

μου ^η και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου

και Θε ο ο ο ο ον υ υ υ μων ^π9 και συν α νυ

ψω υ υ μας εις την ανω Ιερουσααλη η η

ημ εν τη Βασιλειει αι ατωων ου ου

ρα νωνων π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χωσαλπιγγος αι π ρ

νει τε αυ τον εν ψαλτηρι ω και αι κι χ π ρ

θα α α ρα π ρ τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμπα νω και χορω Δ

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αι αι και αι αι ορ χ π ρ

γα α α νω π ρ

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι **π** το σω τη

ρι ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου **χ** την

α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α

σω ω ω μεν **π** ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι

α **χ** συν ε γει ρη η και αι η η μας **γ'** νε κρω θε ε

εν τας τη α μαρ τι ι ι α **δ** ως α γα θος και

Α αι φι λα ανθρω πος **Δ** **π**

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις **Δ** αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου **χ** **Δ** πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ον π ρ τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην π ρ

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α θος ρ

τους ι δι ους στη ρι ζων Μα θη τας ε λε ε γες κατ

ι δι ι ι αν πα ρα λα α βω ω ω ω ν α α

αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων

πα λαι ει ει ει ει πον υ μιν ο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο κταν θη η η ναι νυν ουν και ρος ε φε

στη κεν ον ει ει ει ει πον υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ι ι ν

ε εμ παι χθη η η ναι οι και σταυ ρω με προσ

πη ξα αν τες τα φη πα α ρα δο ο ον τες ε

βδε λυ γμε ε ε ε νον λο γι ου ου ουν ται ω ως νε

χρον ο μως θαρ σει ει ει τε τρι η με ρος

γαρ ε ε γει ει ει ρο ο ο μαι εις α γαλ

λι ι α α σι ιν πι ι ι στων και ζω ην τη ην αι

ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος τοις α πο στο λοις ε ε λε ε γεν

ε εν τη ο ο δω ω ^π9 ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ε

ρο σο λυ υ μα ^π9 και πα ρα δο θη σε ται ο Υι

ος του ου α αν θρω ω που ^π9 κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι α α α αυ του ^π9 δευ τε ου ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις ^π9

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω ω ω και αι αι συ σταυ ρω θω ω

ω ω μεν ^π9 και νε κρω θω μεν δι α αυ τον ταις

του βι ι ου ου η δο ο ναι αις ^π9 ι να και συ ζη σω μεν

αυ τω ^π9 και α κου σω μεν βο ω ω ω ν τος α αυ

του ^π9 ουκ ε τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου σα

λημ δι α το πα α θειν αλ λα α να βαι αι αι νω

προς τον Πα τε ε ρα α μου και Πα τε ε ε ρα υ υ μων

και Θε ον μου και Θε ο ο ον η η η η μων και

συν α νυ ψω υ υ μας εις την α νω Ι ε ρου ου σα

α λη ημ εν τη βα σι λει ει ει α α των ου

ου ρα α α νω ων

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α νω

Φ θα α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι

ον πα α α θος Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε ου

την α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α

α α σω ω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ

χνη ι ι α συν ε γει ρη η και αι η η μας

νε κρω θε ε εν τας τη α α μαρ τι ι ι ι α

ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ον **π q** το αυτό ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ῆ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.22*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην **π q** ΤΡΚΤ

Κ υ ρ ι ι ε ε ρ χ ο ο μ ε ν ο ς π ρ ο ς τ ο ο π α α α

θ ο ς ^{χ ρ} τ ο υ ς ι δ ι ο υ ς σ τ η ρ ι ζ ω ν μ α α θ η η η τ α ς

ε λ ε ε γ ε ς ^Δ κ α τ ι δ ι ι α ν π α α ρ α λ α β ω

ω ω ν α α α α υ τ ο υ ς ^{π ρ} π ω ς τ ω ν ρ η μ α τ ω ν μ ο υ α μ ν η

μ ο ν ε ι τ ε ^{π ρ} ω ν π α λ α ι ε ι ε ι ε ι π ο ο ν η η μ ι ν ^{χ ρ} ο

τ ι π ρ ο φ η τ η ν π α α α ν τ α ο υ γ ε ε γ ρ α α π τ α ι ^Δ ε ι μ η ε ν

Ι ε ρ ο υ ς α λ η η μ α π ο ο κ τ α ν θ η η η η ν α ι ^{π ρ} ν υ ν

ο υ ν κ α ι ρ ο ς ε φ ε σ τ η η κ ε ν ο ν ε ι ε ι ε ι π ο ο ν υ υ

μ ι ν ^{χ ρ} ι δ ο υ γ α ρ π α ρ α δ ι ι δ ο ο μ α ι α μ α ρ τ ω λ ω ν

χ ε ρ σ ι ι ι ν ε ε μ π α ι χ θ η η η η ν α ι ^{π ρ} ο ι κ α ι σ τ α υ

ρω με προς πη ξα α αν τες ^χ τα φη πα α ρα δο ο ο ον
 τες ^χ ε βδε λυ γμε ε ε νο ον λο γι ου ουον
 ται ω ως νε ε ε χρον ^π ο ο μω ως θα α αρ
 σει ει ει ει ει τε ^χ τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει
 ει ρο ο ο ο μαι ^χ εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι
 ι στων ^Δ και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο
 ο ο ον ^π

Εἰς τὸν Ὀτίχον τῶν Αἰῶν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.304*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη τον

της σης οϊ κο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα η

των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ η τει το σοι προσ και

ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη

η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις αλλ αν τι ταυ

της πο τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει λω

πι ει ει ν τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι

ον προ του των πι ει ν ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ

τη μα α των κα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι

ι ον δι ο ο σοι βο ο ω ω ω μεν η σω

τη ρι α των ψυ χων η η μων δο ο ξα σοι

Χ **Ε** ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν **Δ** εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα **Δ** και ι

+ δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου **Χ** και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των **π**

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α φρο ο ο

νειν **χ** τους οι κει ους παι δευ ω νη μα θη η τας **χ** μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το

κα τα αρχειν των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε

ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις

μα α θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ων υ πα α

α αρχω ο πρωτος ουν υ υ μων ε στω παν των

δια α α α α κο ο ο ο νος ο δε αρχων ως ο

αρχο με ε νος ο προ κρι θει εις δε ω ως ο ο

ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ ε λη

λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δια α κο ο

νη η η σαι και λυ τρον δου ναι αν τι ι πο ολ

λων την ψυχην των βων των μοι δοξα σοι

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θε

ου ημων εφημας και τα εργα των χειρων ημων

κατευθυνον εφημας και το εργον των χειρων

η ημων κατευθυνον

Της ξηρανθεις σου κησ δια την ακαρπειι

α αν το επι τιμιον φοοβηθεντες αα

αα δε εε ελφοι καρπους αξιους της μεε

τα ανιοιοι αας προσ ααξωμεν Χρι

στῶ ^Δ τῶ παρῆχον τι ἰηηημι ἐν τῷ
γα ἐεεεε λεεεε ος ^ν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δὲ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

Δοξά Πάτρι καὶ Ἰησοῦ καὶ ἁγίῳ Πνε

εῖ εὐμαααατι ^ν

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰῶνων ἀααμην ^ν

Δευτεράν Ευαντήν Αἰγυπτί ἰἰαν ^ν εὐ

ρων ὀδρακων διὰ ῥηήματα τῶν ^ν ἐσπευ

δεχο ὀοολαακεί εἰεἰαῖς ^ν ὑποσκελί

σαι τον Ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ ^γ αλλ αυ τος κα

τα λι πω ων το ονχι τω ω ω να α ε φυ υ γε ε

την α μα α αρ τι ι ι ι αν ^γ και γυ μονο

ος ου ουκ η σχυ υ υ νε ε ε ε το ^Δ ως ο πρω

το πλα στος προ της πα ρα α α α κο ο ο ο ης ^γ

αυ του ου ταις ι κε ε σι ι ι ι ι αι

αις Χρι ι ι στε ε ε λε η σο ο ο ον η η η η

μα α α α α α ας ^π

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κ υ ρ ι ι ε π ρ ο ς τ ο μ υ σ τ η ρ ι ο ν τ ο α π ο ρ ρ η τ ο ν

τ η ς σ η ς ο ι κ ο ν ο ο μ ι ι ι α ς ο υ κ ε ξ α ρ κ ο υ σ α η τ ω ν

ε κ Ζ ε β ε δ α ι ο υ ο υ μ η η η τ η ρ η τ ε ι τ ο σ ο ι π ρ ο σ κ α ι ρ ο υ

β α σ ι λ ε ι α ς τ ι ι μ η ν τ ο ι ς ε α υ τ η ς δ ω ω ρ η η

η σ α α α σ θ α ι τ ε ε ε ε κ ν ο ι ς α λ λ α ν τ ι τ α υ τ η ς

π ο τ η ρ ι ο ν θ α α ν α α τ ο υ ε π η γ γ ε ι ε ι λ ω π ι ε ι

ε ι ε ι ν τ ο ι ς φ ι ι λ ο ι ο ι ο ι ς σ ο υ ο π ο τ η ρ ι ι ο ν π ρ ο

τ ο υ τ ω ν π ι ε ι ν ο α υ τ ο ς ε λ ε ε γ ε ς α μ α ρ τ η μ α

α τ ω ν κ α α θ α α ρ τ η η η η η ρ ι ι ι ι ο ν

δ ι ο σ ο ι ο ι β ο ω ω ω ω μ ε ν η σ ω τ η ρ ι

α των ψυχων η η μων δο ο ξα α σοι

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π ρ

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο νειν τους

οι κει ους παι δευ ωων Μα α θη η τας μη ο μοι ου

σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το κατ

α αρχειν τωων ε ε λα χι ι ι στο τε ε ε ε ρων

ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α

θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ωων υ πα α α αρ

χω ο πρω τος ουουν υ υ μων ε στω παν τωων δι α

α α α κο ο ο ο νος ο δε αρ χωνως ο αρ χο

με ε νος ο προ κρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε

ε σχα α α α τος και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι

και λυτρον δου ναι αν τι πο ολ λων την ψυ χην των βο

ων τω ων μοι δο ο ξα α σοι

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.157#

Και εστω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η η μωων κα τε ευ θυ νο ον

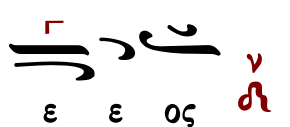
Της ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι ι αν

το ε πι τι μι ον φο βη θε ε εντες α δε ελ φοι

καρ πους α ξι ους της με ε τα α νοι οι οι α ας

 προσ α α ξω μεν Χρι ιστω τω πα ρε ε χο ον

 τι ι η η η μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε

 ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.158*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ι ι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

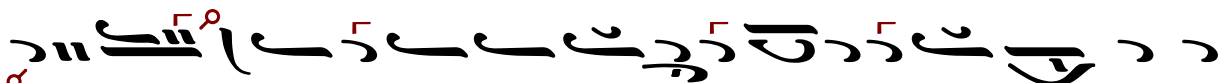
Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

 αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ ρων

 ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α των ε σπευ δε

κο ο ο ο λα α χει ει ει ας υ πο σκε

λι ι ι σαι το ο ο ον Ι ι ω ω σσηφ αλλ αυ

τος κα τα λι πων τον χι ι ι τω ω ω να ε φυ υ γε

ε την α α μαρ τι ι ι ι ι αν και γυ μνος ου

ουκ η η σχυ υ υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα

στος προ της πα α α ρα α κο ο ης αυ του ταις ι

κε σι ι ι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε λε ε η

σο ο ο ο ον η η η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶ Λουκᾶς

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.432*

Κ υ ρ ι ι ε π ρ ο ς τ ο μ υ σ τ η ρ ι ο ν τ ο α π ο ρ ρ η

τ ο ν τ η ς σ η ς ο ι κ ο ν ο ο μ ι ι ι α ς **χ** ο υ κ ε ξ α ρ κ ο υ σ α

η τ ω ν ε κ Ζ ε β ε δ α ι α ι ο υ ο υ μ η η η τ η ρ **Δ** η τ ε ι τ ο

σ ο ι π ρ ο σ κ α ι ρ ο υ β α σ ι λ ε ι α ς τ ι ι μ η ν τ ο ι ς ε α υ

τ η η ς δ ω ω ρ η η η σ α α α σ θ α ι τ ε ε ε ε

κ ν ο ι ς **π** α λ λ α ν τ ι τ α υ τ η ς π ο τ η ρ ι ο ν θ α α ν α

α α τ ο υ **χ** ε π η γ γ ε ι ε ι λ ω π ι ε ι ε ι ε ι ν τ ο ι ο ι ο ι ς

φ ι ι λ ο ι ο ι ο ι ς σ ο υ **π** ο π ο τ η ρ ι ο ν π ρ ο τ ο υ

τ ω ν π ι ε ι ν ο α υ τ ο ς ε μ ε ε λ λ ε ς **χ** α μ α ρ τ η μ α α τ ω ν

κ α α θ α α ρ τ η η η η ρ ι ι ι ο ν **π** δ ι ο

σοι βο ο ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω

ων η η μων δο οξα σοι

ων η η μων δο οξα σοι

ων η η μων δο οξα σοι

εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των

Κ υ ρ ι ι ε τ α τε λε ω τ α τ α φ ρ ο ο

ν ει ν ^{κ̣η̣} τ ο υ ς ο ι κ ει ο υ ς π αι δ ε ε υ ω ω ν μ α α θ η η τ α ς

μ η ο μ ο ι ο υ σ θ αι τ ο ι ς ε θ ν ε σ ι ν ε ε λ ε ε ε γ ε ς

ε ι ς τ ο κ α τ α α ρ χ ει ν τ ω ω ν ε ε λ α χ ι ι σ τ ο τ ε ε

ε ε ρ ω ν ^{π̣η̣} ο υ χ ο υ τ ω γ α ρ ε σ τ αι υ μ ι ν τ ο ι ς ε

μ ο ι ο ι ο ι ς μ α α θ η η τ αι ς ^{κ̣η̣} ο τ ι π τ ω χ ο ς θ ε λ ω ω ν

υ υ π α α α α ρ χ ω ^{π̣η̣} ο π ρ ω τ ο ς ο υ ν υ υ

μ ω ν ^{γ̣η̣} ε σ τ ω π α ν τ ω ω ν δ ι α α α α κ ο ο ο

ο ν ο ς ^{κ̣η̣} ο δ ε α ρ χ ω ν ω ς ο α ρ χ ο μ ε ε ν ο ς ^{Δ̣η̣} ο

π ρ ο κ ρ ι θ ει ς δ ε ω ω ς ο ο ε ε ε ε ε σ χ α α α α

τος ^π και γαρ ε λη λυ θα αυ τος ^χ τω πτω χευ

σαν τι Α δαμ δι α α κο ο νη η η σαι ^χ και λυ

τρον δου ναι αν τι πο ο λ λων ^Δ την ψυ χην των βο ω

ων τω ων μοι δο ο ξα σοι ^Δ

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.434*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας ⁶ και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας ^χ και το ερ γον των χει ρω ων

η η μων κα τε ευ θυ νο ον ^ν

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α κα αρ πι

ι ι α αν ^{6λ} το ε πι τι μι ον φο ο βη η η

θεν τες α α α α α δε ε ε ε ελ φοι ^{γδ} καρ πους

α ξι ους της με ε τα α νοι οι οι α ας ^{Αδ} προσ α

α ξω με εν Χρι ι στω ^{Αδ} τω παρ ε χον τι ι η η

η μιν το μεγα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^{γδ}

Λόξα... Καὶ νῦν...

^{γδ} Ἦχος λ π δὶ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.435*

^Α ο ξα Πα τρι και Υι υι ω ^{6λ} και Α γι ι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{γδ}

^Κ αι νυν και α α ει ^{6λ} και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω ω νων α α μην ^{γδ}

Δευτεραν Ευαντην αι αι γυ υ πτι ι ι

αν ⁶ _λ ευρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α α των

ε σπευ δε κο ο ο λα α χει ει ει αις υ πο

σκε λι ι σαι τον Ι ι ι ι ι ω ω ω ω σφη ^γ _δ

αλλ αυ τος κα τα λι πω ων το ον χι ι τω ω ω

να α ^Δ _δ ε φυ υ γε ε την α α μα α αρ

τι ι ι ι ι αν ^γ _δ και γυ μνος ου ουκ η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ^Δ _δ ως ο πρω το πλα στος προ ο

της πα ρα α α α κο ο ο ο ης ^γ _δ αυ του ταις

ι κε ε ε σι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον η η η η μας

* μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκά Λουκάς

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.164/611*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πο ορ

ρη η τον της σης οι οι κο νο ο μι ι ι α ας ουκ εξ

αρ κου ου σα η των ε εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη

η η η η τηρ η τει ει το ο σοι προσ και ρου βα σι

λει ει ει ει ει ας τι ι μην τοις ε αυ τη ης

δω ω ρη η η η η σα α σθαι τε ε ε εκ

νοις ^{π ρ} αλλ α αν τι ι τα αυ της πο τη ρι ον θα α

να α α α του ^{χ ρ} ε πηγ γει ει ει ει ει λω πι

ει ει ν τοι οι οις φι ι λοι οι οις σου ^{π ρ} ο πο ο

τη ρι ον προ του ου ου ου τω ων πι ι ει ν ο αυ το

ος ε ε λε ε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα

αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον ^{π ρ} δι ο ο σοι βο

ο ω ω ω ω μεν ^{χ ρ} η σω τη ρι α των ψυχων η

η μων δο ο ο οξα α σοι ^{Δ ρ}

^χ **Ε** ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευφρανθημεν εν πασαις ημεραις ημων

ευφρανθημεν ανθων ημερων εταπει

νωσας ημας ετωνων ειδομεν κακα και ι

δε επι τους δουλους σου και επι τα εργα

σου και οδηγησον τους υιου σου ουσ αα αυ αυ

των π 9

Κυριιετατελωτααφαρο

ο νειν τους οικειεις παιδων μααθη

ητας μηομοιουοσθαι τοις εθνεσιν εελε

εεγες εντωκατααααρχειντωνελα

χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε

σται η μιν τοις ε ε μοι οι οι οις μα α θη η ταις ο

ο ο ο τι πτω ω ω χο ο ος θε ε ε ε ε λω

ων υ πα α α αρχω ο πρω ω το ο ος

ου ουν υ υ μων ε στω ω πα αν τω ω ων δι α

α α κο ο ο ο νος ο δε α αρχων ω ως ο

αρχο ο με ε νος ο προ κρι ι θει εις δε ω

ως ο ο ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ

ε λη λυθα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δα αμ δι α

κο ο νη η η η σαι και λυ υ τρο ον δου

ου ναι αντι ι πο ο ολ λων ^Δτην ψυ χην των βο ων

τω ων μοι δο ο ο οξα α σοι ^Δ

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.166/613*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η η μων κα τε ευ θυ νο ον

Τ ης ξη ραν θει ει σης συ κης δι α την α

κα αρ πι ι ι αν το ο ε πι τι μι ι ο ον φο βη

θεν τε ες α δε ελ φοι καρ πους α α ξι ι ι ι

ους τη ης με ε τα α νοι οι οι α ας προς α α ξω ω

με εν Χρι ι στω ω ω ω ω τω πα ρε ε ε

χο ο ο ον τι ι η μιν το με ε γα ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.167/614*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ρα α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην γ δ

Δ ε ευ τε ραν Ε ευ αν την Αι γυ υ πτι ι ι

αν ευ ρω ων ο ο δρα α α α α α α κων δι α

ρη μα α α α α τω ω ων ε σπευ δε κο λα α κει ει

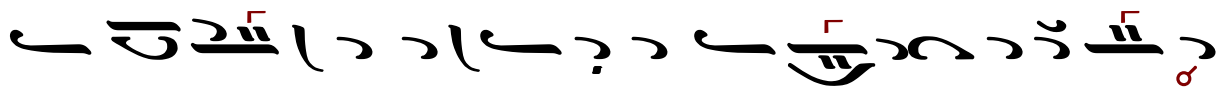
ει ει αι αι αι αις υ πο σκε ε λι σαι το ο ο ον Ι

ι ω ω ω ω σφη αλλ αυ τος κα α τα λι πω

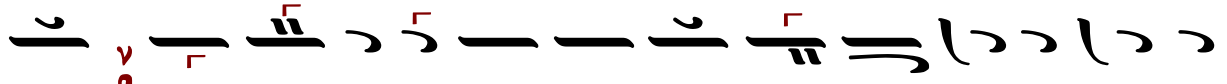
ω ω ων τον χι ι τω ω ω να α ε ε φυ υ υ γε

τη η ην α μα α αρ τι ι ι ι αν και αι αι

γυ υ μνος ου ουκ η σχυ υ νε ε ε το ως ο

 πρω το ο πλα α στο ος προ τη ης πα α ρα κο ο

 ης αυ του ται αις ι κε σι ι ι αι αις Χρι ι

 στε ε ε ε λε ε η σο ο ο ο ο ον η η

 η η μας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

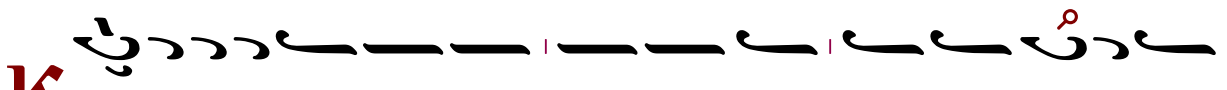
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκᾶ Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.20*

Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορρη τον

 της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ

 Ζε βε δαι ουου μη η η τηρ η τει τοσοι προσ και ρου βα σι

 λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ρη η η η

σα α σθαι τε ε εκ νοις ^π αλλ αν τι ταυ της πο

τη ρι ον θα α να α α του ^χ ε πηγ χει ει ει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λοις σου ^π ο πο τη ρι ι ον προ του των πι ει ν

ο αυ τος ε λε ε γες ^χ α μαρ τη μα των κα α θα αρ τη η

η η η ρι ι ι ον ^π δι ο σοι βο ω ω

ω μεν ^χ η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων

δο ο ξα σοι ^Δ

^χ Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν ^Δ εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευφρανθει ημενων ημερων εταπει

νωσας ημας ετωνων ειδομεν κακα και ι

δε επιτους δουλους σου και επιταεργα

σου και οδηγησοντους υιου ου ου ους αα αυ αυ

των πρ

Κυριε τα τελεωταα ταφρονειν τους

οικειους παιδευων Μαθηητας μηομοι

ουσθαι τοις εθνεσιν ελεεγες εις τοκαταρχειν

των εελαχιιστοτεεερων ουχου

τωγαρ εσται υμιν τοις εμοι οι οισ Μαθηη

ταῖς | ^χ ^η ο τι πτω χος θε ε ε ε λω ων υ πα α

αρ χω | ^π ^η ο πρω τοος ουουν υ υ μων ε στω παν των

δι α α α α κο ο ο νος | ^χ ^η ο δε αρ χωνως ο αρ

χο με ε νος ο προ κρι θεις δε ως ο ο ε ε ε ε ε

σχα α α τος | ^π ^η και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι | ^χ ^η και λυ

τρον δου ουναι αν τι πολ λω ωωντην ψυ χην | ^Δ ^η των βο ων

τω ων μοι δο οξα σοι | ^Δ ^η

Ἦχος λ π η Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η η μων κα τε ευ θυ νο ον

Της ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν το ε πι τι μι ον φοβη θε εν τε ες α δε ελ

φοι καρ πους α ξι ι ους της με ε τα νοι οι οι

α ας προ σα ξω μεν Χρι στω τω πα ρε ε χον τι η

μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δὲ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ

ρων ο ο δρα α κων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε κο

λα α χει ει ει αις υ πο σκε λι ι σαι το ο ο ον Ι ω

ω σφη αλλ αυ τος κα τα λι πω ω ων τον χι τω

ω ω να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α

αρ τι ι ι αν και γυ μνο σ ου ουκ η η σχυ

υ υ νε ε ε το ως ο Πρω το πλα στος προ

της πα α ρα κο ο ης ^γ αυ του ταις ι κε σι

ι ι ι ι αις Χρι ι στε ^{γ'} ε λε ε η σο

ο ον η η η ^χ μα α α ας ^γ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶ Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.23*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρητον

της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ^χ ουκ εξ αρ κου σα η

των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ ^Δ η τει το σε προς και

ρου βα σι λει ει ει ας τι ι μην ^Δ τοις ε αυ τοις δω ω ρη

η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις ^π αλλ αν τι ταυ

της πο τη ρι ον θα να α α του ε πηγ γει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λοι οι οισ σου ο πο τη ρι ι ον προ του των

πι ει ν ο αυ το ος ε ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α

θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο ο

σοι οι βο ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω

ων η η μων δο ο ξ α σοι

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π ρ

Κυ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο ο

νειν τους οι κει ους παι δευ ω ν μα θη η τας μη ο μοι

ου σθε τοις ε ε θνε ε σιν ε λε ε γες εις το κα

ταρ χειν των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ

ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις μα α θη η

ταις ο τι πτω χος θε ε λω ων υ πα α α αρ

χω ο πρωτος ουν υ υ μων ε στω παν των δι α

α α κο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο με

ε νος ο προ κρι θεις δε ω ως ο ε ε ε ε ε σχα α

α α τος και γαρ ε λη λυ υ θα α α αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι

και λυ τρον δου ναι αν τι πολ λω ω ν την ψυ υ χην των

βο ω ν τω ω ν μοι δο ο ξα σοι

Ἦχος λ π δ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.24*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η ημωων κα τε ευ θυ νο ον

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν το ε πι τι μι ον φο βη θε εν τε ες α δε

ελ φοι καρ πους α α ξι ι ους της με τα α νοι οι οι α

ας προσ α α ξω μεν Χρι ι στω τω πα ρε ε

χο ον τι η μι ιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε

ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δὲ Νη

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε ρα αν Ε ε ευ αν την Αι γυ πτι ι ι

αν ευ ρων ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α

των ε σπευ δε κο λα χει ει ει ει αις υ πο σκε λι

ι ι σαι το ον Ι ω ω σηφ αλλ α αυ τος κα τα λι

πων το ον χι ι τω ω ω να ε φυ υ γε την α α

μαρ τι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα στος προ της

πα α ρα α κο ο ης αυ του ταις ι κε σι ι ι ι αις

Χρι ι στε ε ε ε ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μα α α ας

Μεγάλη Δευτέρα (πρωϊ)

Ἑσπερινὸς καὶ

Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς ψαλμὸς ερ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅτιθεις νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερούγων ἀνέμων.
Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἄναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὅἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὅἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')**Ἡ** ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων

ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηρικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἐπιπέσει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἡ ὥραία πύλη, ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ «Πρὸς Κύριον» ἥτοι τὸ ΠΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτιρίου.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ψαλμὸς ριθ' 119

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. ² **Κύριε**, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. ³ τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; ⁴ τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. ⁵ οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνομάτων Κηδάρ. ⁶ πολλὰ

παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. ⁷ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ψαλμὸς ρκ' 120

¹ Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. ² ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ³ μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. ⁴ ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. ⁵ Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· ⁶ ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. ⁷ Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. ⁸ Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρκα' 121

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. ² ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. ³ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ⁴ ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· ⁵ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. ⁶ ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε· ⁷ γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. ⁸ ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· ⁹ ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ψαλμὸς ρκβ' 122

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ² ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. ³ ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ⁴ ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ψαλμὸς ρκγ' 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· ² εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ³ ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς· ⁴ ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ⁵ ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. ⁶ εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. ⁷ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. ⁸ ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐναντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΣΤΑΘΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ψαλμὸς ρκδ' 124

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. ² ὄρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ³ ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. ⁴ ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία· ⁵ τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκε' 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. ² τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. ³ ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. ⁴ ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. ⁵ οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. ⁶ πορευόμενοι ἐπορευόντο καὶ ἐκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ψαλμὸς ρκς' 126

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. ² εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὑπνον. ³ ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. ⁴ ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. ⁵ μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν

αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνηθήσονται, ὅταν λαλήσω τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ψαλμὸς ρκζ' 127

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. ² τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. ³ ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. ⁴ ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ⁵ εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ⁶ καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκη' 128

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· ² πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. ³ ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάχρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. ⁴ Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. ⁵ αἰσχυνηθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. ⁶ γεννηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· ⁷ οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, ⁸ καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. **Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.** (γ')

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

STAGIS TRITH TOY KATHISMATOC

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκθ' 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· ² Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. ³ ἂν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ⁴ ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. ⁵ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. ⁶ ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. ⁷ ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, ⁸ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρλ' 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. ² εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. ³ ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλα' 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυτῆ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, ² ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· ³ εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, ⁴ εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ⁵ ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. ⁶ ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· ⁷ εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. ⁸ ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου· ⁹ οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. ¹⁰ ἔνεκεν Δαυτῆ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ¹¹ ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυτῆ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· ¹² ἂν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ¹³ ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· ¹⁴ αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετίσάμην αὐτήν· ¹⁵ τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, ¹⁶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. ¹⁷ ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυτῆ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου· ¹⁸ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμὸς ρλβ' 132

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; ² ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ³ ὡς δρόσος Ἀερμών ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. ² ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. ³ εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἢ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἢ ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, Θεός τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελωῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῖς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ἤχος α'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ἤχος πλ.α'

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάζωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων Μαθητάς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἱ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκούσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἠτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρησασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἑμοῖς μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι, Δόξα σοι.

ἤχος πλ.δ'

Ἔστι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπλίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δευτέραν Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν, εὐρών ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Μικρὰ Εἰσοδος

Σοφία Ὁρθοί!

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόθεν, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον ἤχος πλ.β' ψαλμὸς ρκζ' (127)

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. (εϛξ' 5)

Ε υ λο γησαι σε Κυ ρι ος εκ Σι ων και ι
 δοις τα α γα θα Ι ε ρου σα λημ πα σας τας η με ρας της
 ζω ης σου (β')

∴ Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. ρκζ' 1

Ε υ λο γησαι σε Κυ ρι ος εκ Σι ων και ι
 δοις τα α γα θα Ι ε ρου σα λημ πα σας τας η με ρας της
 ζω η ης σου ου ου

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-20

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ
 πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικί αὐτῶν εἰσῆλθοσαν. ² Ρουβὴν, Συμεών, Λευί, Ἰούδας, ³
 Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν, ⁴ Δάν καὶ Νεφθαλεῖμ, Γὰδ καὶ Ἀσήρ. ⁵ Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν
 Αἰγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακώβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. ⁶ Ἐτελεύτησε δὲ
 Ἰωσήφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. ⁷ Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ἠϋξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο. Καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα,
 ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς. ⁸ Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν
 Ἰωσήφ. ⁹ Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος καὶ ἰσχύει
 ὑπὲρ ἡμᾶς. ¹⁰ Δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτούς, μὴ ποτε πληθυνθῆ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῆ
 ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς
 ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. ¹¹ Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν

αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ὤκοδόμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πειθῶμ καὶ Ραμεσσοῦ καὶ Ὠν, ἣ ἔστιν Ἡλιοπόλις. ¹² Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσοῦτω πλείους ἐγίγνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. ¹³ Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ βία ¹⁴ καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. ¹⁵ Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων· τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, ¹⁶ καὶ εἶπεν· ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας καὶ ὥσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾗ, ἀποκτείνετε αὐτό, ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. ¹⁷ Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόουν τὰ ἄρσена. ¹⁸ Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ εἶπεν αὐταῖς· τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσена; ¹⁹ Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ· οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι, τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτάς τὰς μαίας· καὶ ἔτικτον. ²⁰ Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς τὰς μαίας, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Προκείμενον ἦχος πλ.δ' ψαλμὸς ρκη' (128)

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. 128:8

τὸ μέλος

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.194*

Ε u λ ο γ ι ι α Κυ ρ ι ο υ ε φ υ μ α ς Δ ε υ

λο γ η κα με ν υ μ α ς ε ν ο νο μα τι Κυ ρ ι ο υ ς (β')

∴ Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. 128:2

ς Ε u λ ο γ ι ι α Κυ ρ ι ο υ ε φ υ μ α ς Δ

ε υ λ ο γ η κα με ν υ μ α ς ε ν ο νο μα τι Κυ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ

Κέλευσον!

Σοφία, Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ἰώβ τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1:12

Σοφία. Πρόσχωμεν

Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἀμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. ² ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. ³ καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλή σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενής τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. ⁴ συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. ⁵ καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωτὶ καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· μὴ ποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν. οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁶ Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν. ⁷ καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· προσέσχεσ τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἀμεμπτος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; ⁹ ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου· μὴ δωρεὰν Ἰώβ σέβεται τὸν Κύριον; ¹⁰ οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς. ¹¹ ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρὰ σου καὶ ἄψαι πάντων, ὧν ἔχει· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογῆσει. ¹² τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· ἰδοὺ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψη. καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ὁ ἱερεὺς εὐθύς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει κατασκευτικῶς εἰς ἦχον πλ.β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως, στίχος α' Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν

τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

δ'	Νηλέως Καμαράδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
πλ.α'	Πανδέκτη Θεοδώρου Φωκαέως Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β'	μέλος ἀρχαῖον Θεοδώρου Φωκαέως Γεωργίου Πρωγάκη	Θρασυβούλου Στανίτσα Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
βαρὺς	Γεωργίου Πρωγάκη Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ I Δημητρίου Σουρλαντζῆ II Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.δ'	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

στῆχος β' **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**

χορὸς β' **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.**

στῆχος γ' **Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.**

χορὸς α' **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

χορὸς β' **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.**

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

χορὸς α' **Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.**

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:3-35

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἔλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· Εἶπέ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; ⁴καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. ⁵πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. ⁶μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἔστι τὸ τέλος. ⁷ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· ⁸πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. ⁹τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλιψὶν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. ¹⁰καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. ¹¹καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς, ¹²καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν φυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ¹³ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. ¹⁴καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. ¹⁵Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστῶς ἐν τόπῳ ἁγίῳ - ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω - ¹⁶τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη, ¹⁷ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ¹⁸καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ¹⁹οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ²⁰προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω. ²¹ἔσται γὰρ τότε θλιψὶς μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. ²²καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. ²³τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός ἢ ὧδε, μὴ πιστεύητε· ²⁴ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ²⁵ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. ²⁶ἐάν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστί, μὴ ἐξέλθητε, ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύητε· ²⁷ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ²⁸ὅπου γὰρ ἐάν ᾦ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί. ²⁹Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλιψὶν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. ³⁰καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ³¹καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς

αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. ³² Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἦδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσχετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· ³³ οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδῃτε ταῦτα πάντα, γινώσχετε ὅτι ἐγγὺς ἔστιν ἐπὶ θύραις. ³⁴ Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ³⁵ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς ἱκεσία

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισπωμένου λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Δείσεις ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων

Ὅσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε, εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (εἰς ἐκάστην δέσιν)

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Συγκαταριθμήση αὐτούς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ και ἐκλεκτῇ ποιίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ και διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοὶ Κύριε.

Ἐπειδὴ σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐπειδὴ οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε.

Ἐπειδὴ κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν κατηχουμένων.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν πιστῶν

Ἐπειδὴ οἱ πιστοί, ἔτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Σοφία.

Ἐπειδὴ πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ και προσκύνησις, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐπειδὴ, και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Σοφία.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Νῦν αἱ Δυνάμεις

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἴδου θυσία μυστικῆ, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει και πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλουῖα.

α'	277	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
β'	264	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ'	248	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β'	309	Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου
	346	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	358	Θρασυβούλου Στανίτσα
	392	Γεωργίου Καρακάση

Τὰ Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

χορὸς β': Ἄμὴν.

Εἰρήνη πᾶσι.

χορὸς β': Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

χορὸς α': Σοὶ, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμὴν.

Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἄμὴν.

Κοινωνικὸν

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλουῖα.

α'

308

[Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ](#)

405

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

β'

237

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

γ'

229

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

πλ.α'

429

[Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου](#)

271

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

πλ.β'

224

[Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ](#)

316

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

βαρὺς

273

[Γεωργίου τοῦ Κρητός](#)

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἤχος β'

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.
Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος.
Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια.

[Δημητρίου Σουρλαντζή](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην. [Ἄμην. Ἄμην. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἄλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια.

ἤχος β'

ἤχος πλ.α'

[I. M. Βατοπαιδίου](#)

[I.M.Σίμωνος Πέτρας I](#)

[I.M.Σίμωνος Πέτρας II](#)

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου

πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὃ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β')

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Δημητρίου Σουρλαντζῆ](#)

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. ³ ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. ⁴ μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. ⁵ ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρῥύσατό με. ⁶ προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῆ. ⁷ οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. ⁸ παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. ⁹ γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. ¹⁰ φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ¹¹ πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφασμα). ¹² δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. ¹³ τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; ¹⁴ παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. ¹⁵ ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. ¹⁶ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. ¹⁷ πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ¹⁸ ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῥύσατο αὐτούς. ¹⁹ ἔγγυς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. ²⁰ πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος· ²¹ φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. ²² θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. ²³ λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ψαλμὸς ρμδ' 144

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογῆσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ² καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ³ μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. ⁴ γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινεῖσι τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. ⁵ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. ⁶ καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. ⁷ μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῖζονται καὶ τῆ δικαιοσύνη σου ἀγαλλιάσονται. ⁸ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. ⁹ χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁰ ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. ¹¹ δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι ¹² τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. ¹³ ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ

δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ¹³ πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁴ ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. ¹⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. ¹⁶ ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. ¹⁷ δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁸ ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. ¹⁹ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. ²⁰ φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. ²¹ αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
 1850 σ.183*

κε **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε

ε ε κε ε ε ε ε ε ε κρα α α α α α

ξά α α α α α α προ ο ο ο λο ο ο ος σε π 9

ει σα α α α α α α α α α α α α α ει

σα α α α α α κου γ σο ο ο λο ο ο ο ον

μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ει σα α α

κου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου ζ Κυ ρι ι

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε π 9 Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ι ε π 9 ε ε ε ε ε χε ε ε ε

κρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο

ο ο λο ο ο ος σε π 9 ει σα α α α α α α α α

α α α α ει σα α α α α κου γ σο ο ο λο ο

ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο προ

σχε ε ε ε ε ε ες πη φω ω ω ω ω ω

ω ω ω τη φω ω ω νη η η η η η η η

η η η η η της δε η η η η η δε η η σε

ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μου εν τω κε

ε κρα α γε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με

ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε ε

ε ει σα α α α λα α α ει σα ακου ου σο

ο ο ο ο ον μου ου ου ου του ου ου ου ου ου

Kυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζ Κυ ρι ι ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ρ

Κ α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η π ρ

η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου

ου π ρ ω ω ω ως θυ υ υ υ μι ι ι ι ι ι

α α α ια α α α μα π ρ ε νω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε νω ω ω ω

ω ω πι ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ου σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε ζ

ε πα αρ σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις π ρ τω ν

χει ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι νη η
α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου
α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου

ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε
ε ε ε ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α

κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ^{π ρ} ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ

Κ υ υ ρ ι ι ι ε ^{π ρ} Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α

ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ο υ ο υ ^ζ

π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η η σ ε ω ω

ω ω ς μ ο υ ^{π ρ} ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν αι μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε ε ε

ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι ι ι

^{π ρ}
ε

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο ο σ ε ε υ χ η

η η μ ο υ ^{π ρ} ω ς θ υ μ ι α α μ α α α ε ν ω ω π ι

ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ^{ρ η} ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⁴/_ρ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε ^{π ρ} εις α κου

σο ο ο ο ο ον μου ^{π ρ} εις α κου σον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε ^{ρ η} εις α κου σο ο ον μου ου ^{ρ η} προ ο σχες τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

εν τω κρα γε εναι με προς σε ε ε εις α

κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πι ο ο ο ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει

ρων μου θυ σι α ε σπε ρι ι νη η εις α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.122*

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προς ο ος σε ε εις

α α κου σο ο ο ον μου ^π9 εισ α α κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π9 Κυ ρι ε ε κε κρα α α

ξα προ ος σε ε ^π9 εισ α α α κου ου σο ο ον

μου ^π9 προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου ^π9 εν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ^π9 εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π9

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου ^π9 ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ^π9 ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματῆριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ
α μην Κυριε εε κεεε κρααα ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε εισαακουσουσοοονμου εισαα

ΝΗ ΠΑ
κουσουσουσονμου Κυυυυυριιιιιεε

ΝΗ
Κυριεεεε κεεεε κραααα ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε εισαακουσουσοοονμου προοο

ΜΕΛ ΠΑ
σχεςτηφωνηηηηητηηηςδεηηη

ΠΑ
σεεεωωωωςμου εντωκεκραγεε

ΝΗ ΠΑ
ναιαιμεεπροοοοςσεεε εισαακουσου

ΝΗ ΠΑ
σονμου Κυυυυυριιιιιε

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κατευθυνθηηηηηηητω ηπροοο

ΝΗ ΠΑ
 σ ε ευ χη η η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι ι α α
 ΜΕΛ ΠΑ
 μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
 σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου ^{π ρ} θυ σι ι
 α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α κου
 ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιοθέτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος ♩ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ^{π ρ} εισ
 α κου σο ο ο ον μου ^{π ρ} εισ α α κου ου σο ον μου
 ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε κρα α

ⲉⲓⲁ ϫ ⲡⲣⲟ ⲟⲥ ⲥⲉ ⲉ ⲛⲓ ⲉⲓⲟⲥ ⲁⲕⲟⲩ ⲥⲟⲟⲛ ⲙⲟⲩ ⲟⲩ ⲡⲣⲟ ⲥⲭⲉⲉⲥ

ⲧⲭⲱ ⲛⲭⲉ ⲛⲭⲉ ⲧⲭⲉ ⲃⲉ ⲛⲭⲉ ⲥⲉ ⲉ ⲱ ⲱⲥ ⲙⲟⲩ ⲛⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲉ

ⲕⲣⲁ ⲕⲉ ⲉ ⲛⲁⲓ ⲙⲉ ⲉ ⲡⲣⲟ ⲟⲟⲥ ⲥⲉ ⲡⲓ ⲉⲓⲟⲥ ⲁⲁ ⲕⲟⲩ

ⲥⲟⲟⲛ ⲙⲟⲩ ⲕⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲉ ⲡⲓ

Κⲁ ⲧⲉⲩ ⲑⲩⲛ ⲑⲭⲉ ⲛⲭⲉ ⲧⲭⲉ ⲛⲭⲉ ⲡⲣⲟⲥ ⲉ ⲉⲩⲱ ⲕⲭⲉ ⲛⲭⲉ ⲙⲟⲩ ⲡⲓ

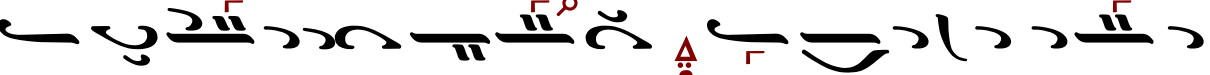

ⲱⲥ ⲑⲩ ⲙⲓ ⲁⲁ ⲙⲁⲁ ⲁⲁ ⲉⲛ ⲱ ⲱ ⲡⲓ ⲟⲟⲟⲟⲛ

ⲥⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲡⲁⲣⲥⲓⲥ ⲧⲱ ⲱⲛ ⲕⲉⲓ ⲉⲓ ⲣⲱ ⲱⲛ ⲙⲟⲩ ⲑⲩ ⲥⲓ ⲓ ⲁ

ⲉ ⲉ ⲥⲡⲉ ⲣⲓ ⲓ ⲛⲭⲉ ⲉⲓⲟⲥ ⲁⲁ ⲕⲟⲩ ⲥⲟⲟⲛ ⲙⲟⲩ ⲕⲩ ⲩ

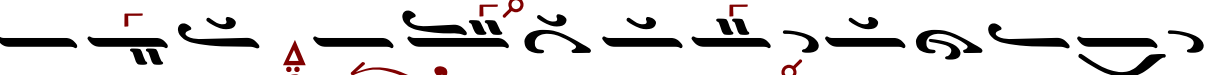

ⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲉ ⲡⲓ

 Κ υ ρ ι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε

 ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν

 μ ο υ ο υ **Κ** υ υ ρ ι ι ε ε **Κ** υ υ ρ ι ι ε ε κε

 ε ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ε ι σ α α α α α κ ο υ

 σ ο ο ν μ ο υ π ρ ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η η

 σ ε ε ω ω ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ε

 ν α ι α ι μ ε ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο

 ο ν μ ο υ ο υ **Κ** υ υ υ ρ ι ι ι ε

 Κ α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ς ε υ χ η η η μ ο υ

ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

ον σου ^{π ρ} ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ω ν μου ^{Δ ρ} θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η ^{Δ ρ}

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

^{π ρ}
ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⁴/₄ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^{π ρ}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις ^π₉

Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν ^Δ_Δ

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των ^π₉

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ^Δ_Δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου ^π₉

Oτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των ^Δ_Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να ^π₉ πε τρας

οι χρι ται αυ των ^{π ρ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^{Δ ρ}ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ ρ}δι

ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα των α α δην ^{π ρ}

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ^{Δ ρ}ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου ^{π ρ}

Φυ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι ^{Δ ρ}και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν ^{π ρ}

Πε σου ν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω ^{π ρ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^{Δ ρ} φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^{π ρ}

Ε χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου ^{Δ ρ} την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του απαγγε λω ω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^{ν ρ}

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη ^{Δ ρ} η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ ρ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ ρ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^{π ρ}

Π ρο ο σρες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ ρ} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{π ρ}

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^{Δ ρ} του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{π ρ}

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^{ρ η} ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι ^{π ρ}

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{Α ρ} κυ ρι ε κυ ρι

ε εις α ακου σον της φω νης μου ^{π ρ}

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{ρ η} εις την

φω νη ην της δε η σε ως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^ρϚ Πά ^ρϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.2#

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^{π ρ}

Μη εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις ^{π ρ}

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων ^{π ρ}

αυ των ^{π ρ}

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α ^{π ρ}

τω την κε φα λην μου ^{π ρ}

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π**

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

π
δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

π
χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω **π**

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου **π ρ**

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

φαν πα γι δα μοι **π ρ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με **π ρ**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

ε κζη τω ων την ψυ χην μου **π ρ**

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα **Δ ρ** συ ει η

ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των **π ρ**

Προσχές προς την δεήσιν μου ο ο τι εταπει

νωθην σφοδρα ^{πρ}

Ρυσαι με εκ των καταδιωκων των με ο ο

τι εκραταιωθησαν υπερ εμε ε ε ^{πρ}

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου ^Δ του ε

ξομολογησασθαι τω ονοματι ισου ^{πρ}

Εμευπομενουσι και οι εως ου αντα

ποδω ως μοι ^{πρ}

Εκβαθων εκεκραξασοι ^{πρ} Κυριε Κυρι

εισακουσον της φωνης μου ^{πρ}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ♯ Πα ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου π ρ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ τι αις π ρ

Ϟ υν αν θρω ποις ε ρ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν π ρ

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των π ρ

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κεφα λην μου **π**

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

σαν **π** ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π** δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου **π**
9

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν **π**
9

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω **π**
9

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**
9

Ε κ χ ε ω εν ω πι ο ναυ του την δε η σιν μου ^Δτην

θλι ψιν μου εν ω πι ο ναυ του απαγγε λω ^π9

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

μου ^π9 και συ ε ε γνωσ τας τρι βους μου ^π9

Ε ν ο δω τα αυτη η ε ο ρευ ο μην ^Δε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^π9

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δκαι ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^π9

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^Δκαι ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου ^π9

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχεις προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

ο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αντα

πο δως μοι

Ε ξ βα θε εων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε ^{π ρ} Κυ

ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου ^{π ρ}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Στιχηρά

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α'

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.301*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος π⁹ τοις α πο στο λοις ε λε γε

εν εν τη η η η ο ο ο ο δω π⁹ ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα ρ^η και πα ρα δο θη

σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω που ρ^η κα θως γε ε

γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του π⁹ δευ τε ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις π⁹

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω

μεν ρ^η και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ι ου ου η

δο ο ναις π⁹ ι να και συ ζη η σω ω μεν α αυ τω π⁹

και α κου σω μεν βο ω ω ν τος α αυ του ρ^η ουκ ε

τι εις την επιγειον Ιερουσαλημ δια

το πααθειν ^ηαλλα αναβαινω προς τον Πατερα

αμου ^ηκαι Πατερα υμων και Θεοον μου και

αι Θεοοον υυυυμων ^πκαι συνανυ

ψυμας εις την ανω Ιεερουσααλημ ^ηεν τη

βασιλειειειαατων ουουρααων ^π

β' χορός Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.302*

^χε νε κεν του ονοματος σου υπεμει

να σε Κυριε ^Δυπεμεινεν η ψυχη μου

εις τον λογον σου ^χ^Δηλπισεν η ψυχη μου επι

ι τ ο ν Κυ υ υ υ υ ρ ι ι ι ο ν ^{π ρ}

Φ θ α α σ α ν τ ε ε σ π ι ι ι σ τ ο ι ^{π ρ} τ ο σ ω τ η ρ ι

ο ν π α θ ο σ Χ ρ ι σ τ ο υ ο υ ο υ τ ο υ ο υ Θ ε ε ο υ ^{χ ρ} τ η ν α φ α

τ ο ν α υ τ ο υ μ α κ ρ ο θ υ μ ι α α ν δ ο ξ α α α α

α σ ω ω ω ω μ ε ν ^{π ρ} ο π ω σ τ η α υ τ ο υ ο υ ε υ σ π λ α α γ

χ ν ι ι ι α ^{χ ρ} σ υ ν ε γ γ ε ι ρ η κ α ι η η μ α σ ^{ν ρ}

ν ε κ ρ ω θ ε ε ν τ α α σ τ η α μ α ρ τ ι ι ι ι α ^{χ ρ}

ω σ α γ α θ ο σ κ α ι α ι φ ι λ α α ν θ ρ ω π ο σ ^Δ

χορός α'

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.303*

^χ **Α** π ο φ υ λ α κ η σ π ρ ω ι α σ μ ε χ ρ ι ν υ κ τ ο σ ^Δ

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χελ πι σα τω Ισρα ηλ

ε πι ι το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον ^π

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α

θος ^χτους ι δι ους στη ρι ζων μα θη τας ε λε ε

γες ^Δκατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ν α α

α αυ τους ^ππως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε

ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ^χο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται ^Δει μη εν Ι ε ρου

σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι ^πνυν ουν και ρος

ε φε στη κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ^{χ̣ῳ} ι δου

γαρ πα ρα δι δο ο μαι ^{Δ̣ῳ} α μαρ τω λων χερ σι ι

ιν ε εμ παι χθη η η η ναι ^{πῳ} οι και σtau ρω με προσ

πη ξα αν τεσ τα φη η πα ρα α δο ο ον τεσ ^{χ̣ῳ} ε βδε

λυ γμε ε ε νον λο γι ου ουν ται ω ωσ νε ε ε

χρον ^{πῳ} ο μωσ θα α αρ σει ει ει ει τε ^{χ̣ῳ} τρι η μεροσ

γαρ ε γει ει ει ρο ο ο ο μαι ^{χ̣ῳ} εισ α γαλ λι α

α σιν πι ι στων ^{Δ̣ῳ} και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο

ο ο ο ο ο ο ον ^{πῳ}

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις ^Δ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ Δ} εκ πα σων των α νο μι ω

ων α α α α του ^{π ρ}

Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πο ρη τον

της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ^{χ ρ} ουκ εξ αρ κου σα η

των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ ^Δ η τει το σοι προσ και

ρου βα σι λει ας τι ι μην ^Δ τοις ε αυ της δωω ρη

η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις ^{π ρ} αλλ αν τι ταυ

της πο τη ρι ον θα α να α α του ^{χ ρ} ε πηγ γει ει λω

πι ει ει ν τοις φι ι λοι οι οις σου ^{π ρ} ο πο τη ρι

ον προ του των πι ει ν ο αυ τος ε λε ε γες ^{χ ρ} α μαρ

τη μα α των κα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} δι ο ο σοι βο ο ω ω ω μεν ^{χ ρ} η σω

τη ρι α των ψυ χων η η μων δο ο ξα σοι ^Δ

^Δ ^χ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^Δ

^χ ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

^{π ρ} οι

^Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α φρο ο ο

νειν ^{χ ρ} τους οι χει ους παι δευ ω ν μα θη η τας ^{χ ρ} μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το

κα τα αρχειν των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε

ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οισ

μα α θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ων υ πα α

α αρχω ο πρωτος ουν υ υ μων ε στω παν των

δια α α α α κο ο ο ο νος ο δε αρχων ως ο

αρχο με ε νος ο προ κρι θει εις δε ω ως ο ο

ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ ε λη

λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δια α κο ο

νη η η σαι και λυ τρον δου ναι αν τι ι πο ολ

λων την ψυχην των βων των μοι δοξα σοι

χορὸς β'

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.306*

Οτι εκραται ωθητο ελεος αυ

του εφη μας και η αληθεια του Κυριου

με εειπει εις τον αιωωωω να

της ξηρανθεισης συκης δια την ακαρπια

ααντο επιτιμιον φοοβηθεντες αα

αα δε εελφοι καρπους αξιους της μεε

ταανοιοιοιας προσααξωμεν Χρι

στωτωπαρεχοντιιηηημιιντομε

γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^ν _{δλ}

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω ^β _λ και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ^ν _{δλ} ^{πτε}

Κ αι νυν και α α ει ^β _λ και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ^ν _{δλ} ^{πτε}

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ^β _λ ευ

ρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α των ^β _λ ε στευ

δε κο ο ο ο λα α κει ει ει αις ^β _λ υ πο σκε λι

σαι τον Ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ ^ν _{δλ} αλλ αυ τος κα

τα λι πω ων το ον χι τω ω ω να α ε φυ υ γε ε

την α μα α αρ τι ι ι ι αν και γυ μονο

ος ου ουκ η σχυ υ υ νε ε ε ε το ως ο πρω

το πλα στος προ της πα ρα α α α κο ο ο ο ης

αυ του ου ταις ι κε ε σι ι ι ι ι αι

αις Χρι ι ι στε ε ε λε η σο ο ο ον η η η η

μα α α α α α ας

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς α'

Ἦχος Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου Τριώδιον 1886 σ.152#

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος ^{π ρ} τοις Α πο στο λοις ε λε γε εν εν τη

η η η ο ο ο ο δω ^{π ρ} ι δου α να βαι νο μεν εις

Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο

Υι ος του ου α αν θρω ω που ^{π ρ} κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^{π ρ} δευ τε ουν και η μεις κε

κα θαρ με ναις δι ι ι ι α α νοι οι οι αις ^{π ρ} συμ

πο ρευ θω με ναυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω μεν ^{π ρ}

και νε κρω θω μεν δια τον ταις του βι ουου η η δο ο

ναις ι να καισυ ζη σω μεν αυ τω και α κου σωμεν βο

ω ωωντοος α αυ του ου ου ου κε τι εις την ε πι γει

ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα α θειν αλ λα α

να βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου και Πα τε ρα υ μων

και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ μων και

συν α νυ ψω υ μας εις την α νω ω Ι ε ε ρου ου

σα α λημ εν τη βα σι λει ει ει α α α των

ου ου ρα α α νων

Ενεκεν του ονοματος σου υπει

να σε Κυριε υπειμειν η ψυχη μου

εις τον λογον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι

ι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον

Φθα α α σαν τε ες πι ι ι στοι το σωτηρι

ον παθος Χριστου ουου του ου Θε ε ου την αφατον

αυ του μακροθυμια ανδοξα α α α α σωω

ω μεν οπως τη αυ του ου ευσπλααγχι ι ι α

συν εγειρη η και αι η η μα α ας νε κρωθε ε

εν τα α ας τη α μαρ τι ι ι ι α ως α γαθος

και αι φι λα αν θρω ω προς

α' χορός

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.154#

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ

ε πι ι το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α

θος τους ι δι ους στη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες

κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ν α α

α αυ τους πω στων ρη μα των μου α μνη μο νει τεων

παλαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ο τι προ φη την παν

τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο ο κταν θη η η η ναι νυν ουν και ρος εφ ε

στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ιν ε ε εμ παι

χθη η η η ναι οι και σταν ρω με προσ πη ξα αντες τα φη

πα ρα α δο ο ον τες ε βδε λυ γμε ε ε νον λο γι ου

ου ουν ται ω ως νε ε ε κρον ο ο μω ως

θα α αρ σει ει ει ει τε τρι η μερος γαρ ε ε γει

ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι

ι στων και ζω ην τη ην αι ω ω νι ι ον

β' χορός

Ἦχος λ π ς Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.155#

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω

ων α α α α του

Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορρη τον

της σης οικο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα η των

εκ Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ η τει το σοι προσ και ρου

βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη η

η σα α α σθαι τε ε ε ε κνοις ^{π ρ} αλλ αν τι ται της

πο τη ριον θα α να α α του ε πηγ γει ειλω πι ει

ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ^{π ρ} ο πο τη ρι ι ον προ

του των πι ει ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα

α των κα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

δι ο σοι οι βο ω ω ω ω μεν ^{χ ρ} η σω τη ρι

α των ψυχων η η μων δο ο ξα α σοι ^Δ

^Δ ^χ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^Δ

ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

^{π ρ} οι

Κ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο νειν ^{χ ρ} τους

οι κει ους παι δευ ωων Μα α θη η τας μη ο μοι ου

σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες ^Δ εις το κατ

α αρχειν τωων ε ε λα χι ι ι στο τε ε ε ε ρων

ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α

θη η ταις ^{χ ρ} ο τι πτω χος θε λω ωων υ πα α α αρ

χω ^{π ρ} ο πρω τος ουουν υ υ μων ε στω παν τωων δι α

α α α κο ο ο ο νος ^{χ ρ} ο δε αρ χων ως ο αρ χο

με ε νος ο προ κρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε

ε σχα α α α τος ^{π ρ} και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι x̣ q̣

και λυ τρον δου ναι αν τι πο ολ λων την ψυ χην των βο

ων τω ων μοι δο ο ξα α σοι Δ δ̣

β' χορός

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ἰ Νη

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.157*

x̣ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ε λ̣ και η α λη θει α του Κυ ρι ου x̣

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να ν δ̣

Ṭ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι ι αν

το ε πι τι μι ον φο βη θε ε εντες α δε ελ φοι ν δ̣

καρ πους α ξι ους της με ε τα α νοι οι οι α ας Δ δ̣

πρὸς ἁ ἁ ξω μὲν Χρὶ στω τῷ πα ρε ε χο ον

τι ἰ ἠ ἠ ἠ μιν το με ε γα ε ε ε ε ε λε ε

ε ε ος ^γ ρ

ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ρ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.158*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γ ρ

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω ω νων α α μην ^γ ρ

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ ρων

ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α των ε σπευ δε

κο ο ο ο λα α χει ει ει ας υ πο σκε

λι ι ι σαι το ο ο ον Ι ι ω ω σσηφ αλλ αυ

τος κα τα λι πων τον χι ι ι τω ω ω να ε φυ υ γε

ε την α α μαρ τι ι ι ι ι αν και γυ μνος ου

ουκ η η σχυ υ υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα

στος προ της πα α α ρα α κο ο ης αυ του ταις ι

κε σι ι ι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε λε ε η

σο ο ο ο ον η η η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Μικρὰ Εἴσοδος Λουκάς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς α'

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη Τριῶδιον 1899 σ.429*

Ε^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε^{π ρ} τισ υ πο στη σε ται^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν^{π ρ}

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο

ον πα α α θος^{π ρ} τοις α πο στο λοις ε λε γε

εν εν τη η η η η ο ο ο ο δω^{π ρ} ι δου α

να βαι νο μεν εις Ι ε ρο σο ο λυ υ μα^η και πα

ρα δο θη σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω

που^η κα θως γε ε γρα πται αι πε ρι ι ι α α

α αυ του^{π ρ} δευ τε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναις δι

ι α α νοι οι οι αις ^π9 συμ πο ρευ θω μεν αυ τω

και συ στα αυ ρω ω θω μεν ^η και νε κρω θω

μεν δι αυ του ου ταις του βι ι ου ου η δο ο ναις ^π9 ι

να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω

ων τος α αυ του ^η ουκ ε τι εις την ε πι ι γει

ον Ι ε ρου σα λημ δι α το πα α θειν ^η αλ λα

α να βαι νω προς τον Πα τε ρα μου ^η και Πα τε

ρα η μων και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον η η

η η μων ^π9 και συν αν υ ψω η μας εις την α νω

Ι ε ε ρου σα α λημ ^η εν τη βα σι λει ει ει

α των ου ου ρα α α νων π ρ

Ἦχος λ π ρ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.430*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ

Φ θα σαν τε ες πι ι ι στοι τω σω τη ρι π ρ

ον πα θος Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου την α φα χ ρ

τον αυ του μα κρο θυ μι α α αν δο ξα α α α

σω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι π ρ

ι ι α ^χ ^q συν ε γει ρη η και αι η η μας ^ν ^η νε

κρω θε ε ε εν τα ας τη α α μαρ τι ι ι ι

α ^χ ^q ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος ^Δ ^δ

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Γεωργίου Βισλάκη
Τριώδιον 1899 σ.431*

^χ ^Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^Δ ^δ

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ^Δ ^δ ελ πι σα τω Ισρα ηλ

ε πι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ον ^π ^q

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προ ος το ο πα

α α θος ^χ ^q τους ι δι ους στη ρι ζων μαθη τας ε

λε ε γες ^Δκατ ι δι ι αν πα ρα α λα α βω ω

ω ων α α α αυ τους ^ππως των ρη μα των μου α

μνη μο νει τεων πα λαι ει ει ει πον υ υ μιν ^χο τι

προ φη την παν τα ου γε ε γρα α α πται ει μη εν

Ι ε ρου ου σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η

ναι ^πνυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πον υ

υ μιν ^χι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω

λω ων χερ σι ι ιν ε ε εμ παι αι αι χθη η η

η η ναι ^ποι και σταυ ρω με προσ πη ξα αν τες τα φη πα

ρα α δο ο ον τες ^χε βδε λυγ με ε ε νο ον λο

— **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **π** **ρ** — **Γ** — **Γ** —
γι ου ουν ται ω ως νε ε ε κρον ο μως

Γ — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **χ** **ρ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** —
θα αρ σει ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε

— **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** —
γει ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι

Γ — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** —
ιν πι ι στων και ζω ην τη ην αι ω ω νι ον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.432*

χ — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** —
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

Γ — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** —
και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

Γ — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** —
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω

Γ — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **π** **ρ** —
ων α α α α του

Κ — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** — **Γ** —
υ ρι ι ε προς το μυστη ρι ον το α πορ ρη

τον της σης οικονομίας σου ουκ εξαρκουσα

η των εκζεβεδαιαιου ουμη η ητηρ η τει το

σοι προσκαιρου βασιλειας τι ιμην τοις ε αυ

τη ης δωωρη η ησα α α σθαι τε ε ε ε

κνοις αλλ αν τι ταυ της ποτηριον θα α να

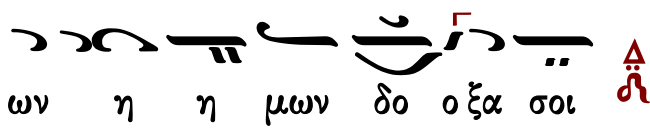
α α του επηγγει ειλωπι ει ει ει ν τοι οι οις

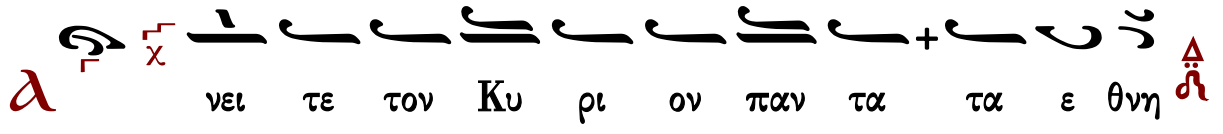

φι ι λοι οι οις σου ο ποτηριον προ του

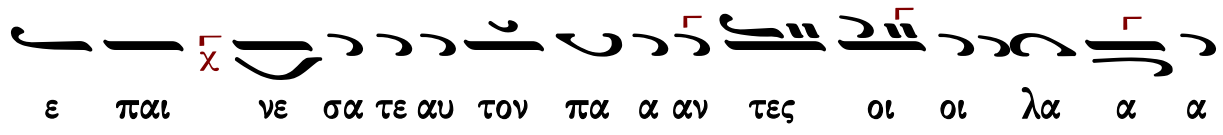
των πειν ο αυτος ε με ελ λες α μαρ τη μα α των

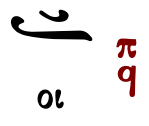

κα α θα αρ τη η η η ρι ι ι ι ον δι ο

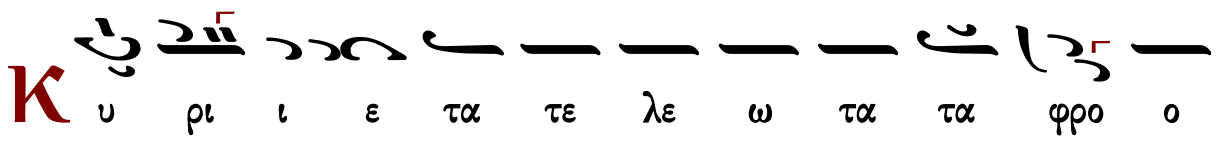
σοι βο ο ω ω ω μεν η σω τη ρια των ψυ χω

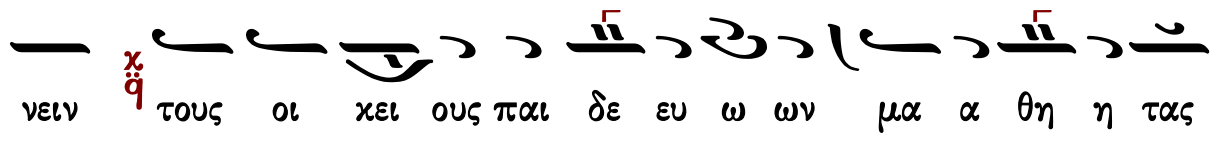

ων η η μων δο οξα σοι

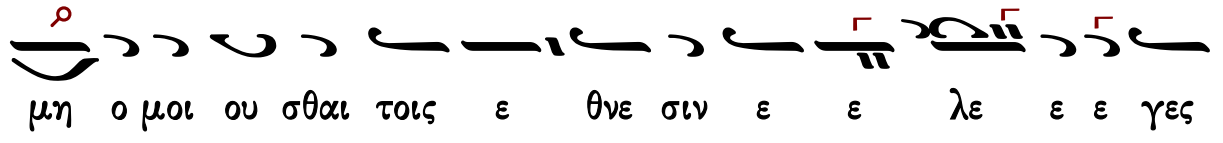
Α νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

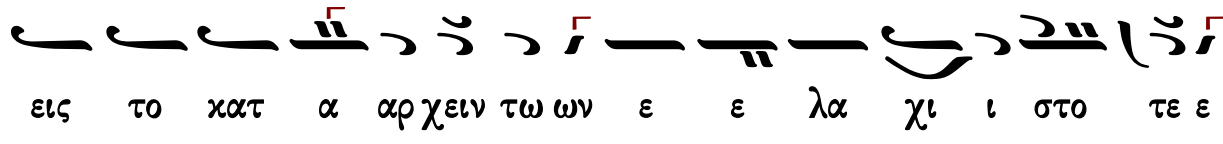
 ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

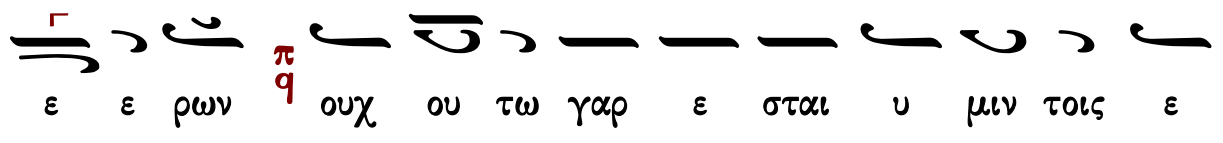

 οι

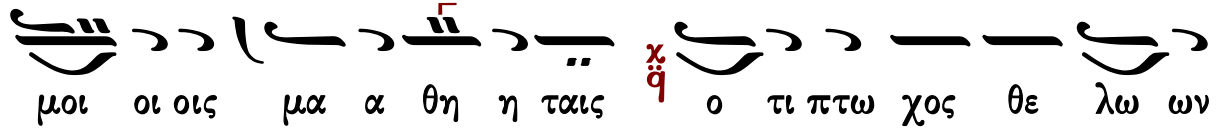

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο

 νειν τους οι χει ους παι δε ευ ω ων μα α θη η τας

 μη ο μοι ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε ε γες

 εις το κατ α αρχειν τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε

 ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε

 μοι οι οις μα α θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ων

υ υ πα α α αρ χω ^{π ρ} ο πρω τος ουν υ υ

μων ^{γ ρ} ε στω παν τω ων δι α α α α κο ο ο

ο νος ^{χ ρ} ο δε αρ χων ως ο αρ χο με ε νος ^{Δ ρ} ο

προ κρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε σχα α α α

τος ^{π ρ} και γαρ ε λη λυ θα αυ τος ^{χ ρ} τω πτω χευ

σαν τι Α δαμ δι α α κο ο νη η η σαι ^{χ ρ} και λυ

τρον δου ναι αν τι πο ολ λων ^{Δ ρ} την ψυ χην των βο ω

ων τω ων μοι δο οξα σοι ^{Δ ρ}

Ἦχος λ π ρ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.434*

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφημας και η αληθεια του Κυριου

με εειει εις τον αιωωνα

Της ξηρανθεισης συκης δια την ακαρπι

ιια αντο επι τιμιον φοοβηηη

θεντες αααα δε εεε ελφοι καρπους

αξιους της μεεταανοιοιαιας προσα

αξωμε εν Χριστω παρεχοντι ηη

ημιν το μεγαεεεε λεεεε ος

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.435*

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

γ

και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

β

αι ω ω ω ω ω νων α α μην

αι ω ω ω ω ω νων α α μην

γ

Δευ τε ραν Ευ αν την αι αι γυ υ πτι ι ι

Δευ τε ραν Ευ αν την αι αι γυ υ πτι ι ι

αν ευ ρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α α των

αν ευ ρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α α των

β

ε σπευ δε κο ο ο ο λα α χει ει ει αις υ πο

ε σπευ δε κο ο ο ο λα α χει ει ει αις υ πο

σκε λι ι σαι τον Ι ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ

σκε λι ι σαι τον Ι ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ

γ

αλλ αυ τος κα τα λι πω ων το ον χι ι τω ω ω

αλλ αυ τος κα τα λι πω ων το ον χι ι τω ω ω

να α ε φυ υ γε ε την α α μα α αρ

να α ε φυ υ γε ε την α α μα α αρ

Δ

τι ι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η σχυ υ

τι ι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η σχυ υ

γ

υ νε ε ε ε το ^Δως ο πρω το πλα στος προ ο

της πα ρα α α α κο ο ο ο ης ^γ αυ του ταις

ι κε ε ε σι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον η η η η μας ^γ

* ^χ μα α α ας ^γ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Μικρὰ Εἴσοδος](#)

Λουκᾶ Λουκᾶς

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α'

Ἦχος ^ζ Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.160/607*

^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^π τις υ πο στη σε ται ^χ ^π ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^π

Ερχο με ε νος ο Κυ υ ρι ι ι ος προς το

ε κου ου σι ο ον πα α α θος π⁹ τοις α πο στο

λοι οις ε λε γε ε εν εν τη η η ο ο ο ο

δω π⁹ ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ι ε ρο σο ο λυ υ

μα η και πα α ρα δο θη η σε ται ο Υι ος του

ου ου α α αν θρω ω που η κα θως γε ε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του π⁹ δευ τε

3 ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αι αις δι ι ι α

νοι οι αις π⁹ συμ πο ρευ θω ω με ε εν α αυ τω

ω ω ω και αι αι συ στα αυ ρω θω ω ω ω μεν π⁹

και νε κρω θω ω με εν δι ι ι α α αυ τον

ταις του βι ι ου ου η δο ο ναι αι αι αις ι να α και

συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω

ων το ος α αυ του ου ουκ ε τι εις την ε πι

γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α το ο ο πα α

α θει ει ει ν α λ λα α να βαι νω προς τον Πα α τε

ε ραα μου και Πα τε ε ε ε ρα υ υ μω ων και Θε ο

ο ον μου και αι αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ

μων και συν α νυ ψω ω υ υ μας εις την α

νω ω Ι ι ε ρου ου σα α λημ εν τη βα σι

λει ει ει ει α α τω ω ων ου ου ρα α α νων π ρ

Ἦχος λ π ῥ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ

Φ θα α σα α αν τε ες πι ι ι στοι το σω π ρ

τη ρι ον πα α θος Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε

ου ου τη ην α φα τον αυ του μα κρο θυ υ μι α α

αν δο ξα α α α α σω ω ω ω μεν ο π ρ

πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι ι α

συν ε γει ρη η και αι η η μας νε κρω θε ε εν τας

τη α α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος

και αι αι φι λα α α ανθρω ω πος

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ

ε πι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ον π̣ ῥ̣

Κ υ υ ρι ι ι ε ερ χο ο με νο ος προς το ο πα α

α θο ος τους ι δι ι ους στη ρι ζων μαθη τα ας ε

λε ε γες κατ ι δι ι ι αν πα ρα α λα α βω

ω ω ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα

των μου α μνη μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ

μι εν ο ο τι προ ο φη την παν τα ου γε ε γρα α α

πται ει μη εν Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κτα α αν

θη η η η η η ναι νυ υν ουν και αι ρος ε φε στη

η η κεν ον ει ει ει ει ει πο ον υ υ μι εν ι δου

γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λω ω ων χε ερ

σι ι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι και

Σταυ ρω ω ω με προσ πη η ξαν τες ζ' η τα φη η

η η πα α ρα δο ο ο ο ον τε ε ες ζ' η ε βδε

λυ γμε ε ε ε ε νο ο ον λο γι ου ουν ται

ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ σει

ει ει ει ει τε χ' η τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει ει

ει ει ρο ο ο ο μαι χ' η εις α γαλ λι ι α α

σιν πι ι ι στων και ζω ην τη η ην αι ω ω

ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον π η

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθηνιάς Β 1907 σ.164/611*

χ' η Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω

ων α α α α του

Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πο ορ

ρη η τον της σης οι οι κο νο ο μι ι ι α ας ουκ εξ

αρ κου ου σα η των ε εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη

η η η η τηρ η τει ει το ο σοι προσ και ρου βα σι

λει ει ει ει ει ας τι ι μην τοις ε αυ τη ης

δω ω ρη η η η η σα α σθαι τε ε ε εκ

νοις αλλ α αν τι ι τα αυ της πο τη ρι ον θα α

να α α α του ε πηγ γει ει ει ει ει λω πι

ει ει ν τοι οι οισ φι ι λοι οι οισ σου ο πο ο

τη ρι ον προ του ου ου ου τω ων πι ι ει ν ο αυ το

ος ε ε λε ε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα

αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο σοι βο

ο ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυχων η

η μων δο ο ο οξα α σοι

νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

οι

Κ υ υ ρ ι ι ι ε τ α τε λε ω τ α α τ α α φ ρ ο

ο νειν τους οι χει ει ει ους παι δευ ω ω ν μα α θη

η τας μη ο μοι ου ουσθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε

ε ε γες εν τω κα τ α α α αρ χειν των ε λα

χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε

σται η μιν τοις ε ε μοι οι οι οις μα α θη η ταις ο

ο ο ο τι πτω ω ω χ ο ο ος θε ε ε ε ε λω

ων υ πα α α αρ χω ο πρω ω το ο ος

ου ουν υ υ μων ε στω ω πα αν τω ω ω ν δι α

α α κο ο ο ο νος ο δε α αρ χων ω ως ο

αρ χο ο με ε νος ο προ κρι ι θει εις δε ω

ως ο ο ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ

ε λη λυθα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δα αμ δι α

κο ο νη η η η σαι και λυ υ τρο ον δου

ου ναι αν τι ι πο ο ολ λων την ψυ χην των βο ων

τω ων μοι δο ο ο οξα α σοι

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.166/613*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ενει ει εις το ον αι ω ω ω να

της ξηραν θειεισης συκνης δια την α

κααρπιιιαν ⁶λοτο ο επι τι μι ι ο ον φοβη

θεν τε εσα δε ελφοι ^γκαρπους ααξιιιι

ους τη ης μεετα ανοι οι οι αας προσ ααξωω

με εν Χρι ι στω ω ω ω ω ^ητω παρεεε

χοοοον τι ι η μιν το μεεγα εεεεε

εελεεεεος ^γα

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Ν̣η̣

Πέτρου Φλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.167/614*

Δοοξα Παατρι ιιι και αι Υιι ωω και α

γιι ωω Πνεεεεεε ευμααααααααα

α α τι γ δλ

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην γ δλ

Δ ε ευ τε ραν Ε ευ αν την Αι γυ υ πτι ι ι

αν ευ ρω ων ο ο δρα α α α α α α κων δι α

ρη μα α α α α τω ω ων ε σπευ δε κο λα α χει ει

ει ει αι αι αι αις υ πο σκε ε λι σαι το ο ο ον Ι

ι ω ω ω ω σηφ αλλ αυ τος κα α τα λι πω

ω ω ων τον χι ι τω ω ω να α ε ε φυ υ υ γε

τη η ην α μα α αρ τι ι ι ι αν και αι αι

γυ υ μνος ου ουκ η σχυ υ νε ε ε το ως ο

πρω το ο πλα α στο ος προ τη ης πα α ρα κο ο

ης αυ του ται αις ι κε σι ι ι αι αις Χρι ι

στε ε ε ε λε ε η σο ο ο ο ο ον η η

η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Μικρὰ Εἴσοδος

Λουκᾶ Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α'

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.16*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε ε κου ου ου σι

ο ον πα α α θος ^{π ρ} τοις Α πο στο λοις ε λε γεν εν

τη η η η ο ο ο δω ^{π ρ} ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα ^{π ρ} και πα ρα δο

θη σε ται ο Υι ος του α αν θρω ω που ^{π ρ} κα θως γε

ε γρα πται πε ρι ι ι ι α α αυ του ^{π ρ} Δευ τε

ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι

αις ^{π ρ} συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ σταυ ρω ω

θω ω μεν ^{π ρ} και νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του

βι ι ου η δο ναις ^{π 9} ι να και συ ζη η σω ω

ω μεν αυ τω ^η και α κου σω μεν βο ω ω ω ω ν

τος α αυ του ου ου ^η ουκ ε ε ε ε ε τι εις την ε

πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν ^{π 9} αλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α

μου ^η και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου

και Θε ο ο ο ο ον υ υ υ μων ^{π 9} και συν α νυ

ψω υ υ μας ^η εις την α νω Ι ε ρου σα α λη η η

ημ εν τη Βα σι λει ει ει α α τω ω ω ν ου ου

ρα νω ω ν ^{π 9}

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι το σω τη

ρι ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου την

α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α

σω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι

α συν ε γει ρη η και αι η η μας νε κρω θε ε

εν τας τη α μαρ τι ι ι α ως α γα θος και

αι φι λα ανθρω πος

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ

ε πι ι το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α θος

τους ι δι ους στη ρι ζων Μα θη τας ε λε ε γες κατ

ι δι ι ι αν πα ρα λα α βω ω ω ω ν α α

αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων

πα λαι ει ει ει ει πον υ μιν ο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο κταν θη η η ναι νυν ουν και ρος ε φε

στη κεν ον ει ει ει ει πον υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ι ι ν

ε εμ παι χθη η η ναι οι και σταυ ρω με προσ

πη ξα αν τες τα φη πα α ρα δο ο ον τες ε

βδε λυ γμε ε ε ε νον λο γι ου ου ουν ται ω ως νε

χρον ο μως θαρ σει ει ει τε τρι η με ρος

γαρ ε ε γει ει ει ρο ο ο μαι εις α γαλ

λι ι α α σι ιν πι ι ι στων και ζω ην τη ην αι

ω ω νι ι ον

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.20*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω

ων α α α α του

Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορρη τον

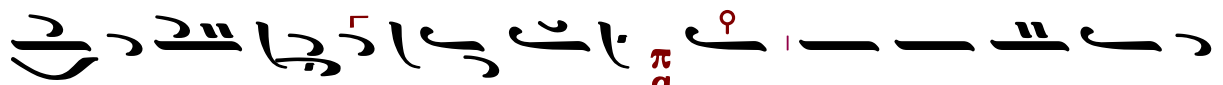
της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ

Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ η τει τοσοι προσ και ρου βα σι

λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ρη η η η

σα α σθαι τε ε εκ νοις αλλ αν τι ταυ της πο

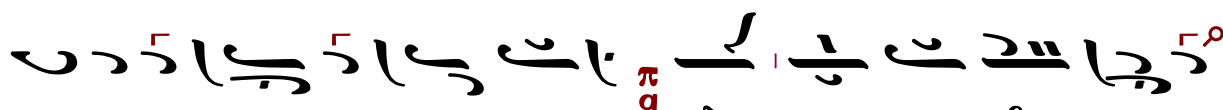
τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ χει ει ει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λοις σου ο πο τη ρι ι ον προ του των πι ει ν

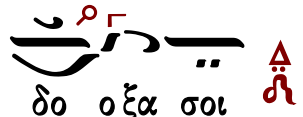
ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α θα αρ τη η

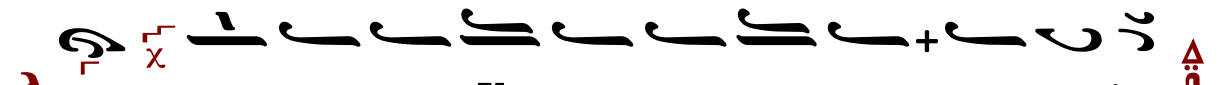
η η η ρι ι ι ον δι ο σοι βο ω ω

ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων

δο ο ξα σοι

νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

οι π q

Κ υ ρ ι ι ε τα τε λε ω τα α τα φρο νειν τους

οι χει ους παι δε ευ ω ων Μα θη η τας μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε λε ε γες εις το κατ αρ χειν

των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ου

τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οι οις Μα θη η

ταις ο τι πτω χος θε ε ε ε λω ων υ πα α

αρ χω ο πρω τοος ου ουν υ υ μων ε στω παν των

δι α α α α κο ο ο νος ο δε αρ χωνωσ ο αρ

χο με ε νος ο προ κρι θεις δε ως ο ο ε ε ε ε ε

σχα α α τος και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι και λυ

τρον δου ου ναι αν τι πολ λω ω ν την ψυ χην των βο ων

τω ων μοι δο οξα σοι

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν ⁶το ε πι τι μι ον φοβη θε εν τε ες α δε ελ

φοι ^γκαρ ^δπους α ξι ι ους της με ε τα νοι οι οι

α ας ^Δπροσ α ξω μεν Χρι στω τω πα ρε ε χον τι η

μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ος ^γ

Ἦχος λ π δ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υ ω ⁶ και Α γι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γ

Κ αι νυν και α α ει ⁶ και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α μην ^γ

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ⁶ ευ

ρων ο ο δρα ακων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε κο

λα α χει ει ει αις υ πο σχε λι ισαι το ο ο ον Ι ω

ω σηφ αλλ αυ τος κα τα λι πω ω ων τον χι τω

ω ω να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α

αρ τι ι ι αν και γυ μνο ος ουουκ η η σχυ

υ υ νε ε ε το ως ο Πρω το πλα στος προ

της πα α ρα κο ο ης αυ του ταις ι κε σι

ι ι ι ι αις Χρι ι στε ε λε ε η σο

ο ον η η η μα α α ας

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος τοις α πο στο λοις ε ε λε ε γεν

ε εν τη ο ο δω ω ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ε

ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο Υι

ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι α α α αυ του δευ τε ου ουν

καὶ ἡ μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις π 9

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω ω ω και αι αι συ σταυ ρω θω ω

ω ω μεν και νε κρω θω μεν δι α αυ τον ταις

του βι ι ου ου η δο ο ναι αις ι να και συ ζη σω μεν

αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω ω ν τος α αυ

του ουκ ε τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου σα

λημ δι α το πα α θειν αλ λα α να βαι αι αι νω

προς τον Πα τε ε ρα α μου και Πα τε ε ε ρα υ υ μων

και Θε ον μου και Θε ο ο ον η η η η μων και

συν α νυ ψω υ υ μας εις την α νω Ι ε ρου ου σα

α λη ημ ἤ εν τη βα σι λει ει ει α α των ου

ου ρα α α νω ων π ρ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.21*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ

Φ θα α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι π ρ

ον πα α α θος Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε ου χ ρ

την α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α

α α σω ω ω ω μεν π ρ ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ

χνι ι ι α χ ρ σιν ε γει ρη η και αι η η μας ν ρ

νε κρω θε ε εν τας τη α α μαρ τι ι ι ι α π ρ

ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος Δ ρ

Ἦχος λ π ρ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.22*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος Δ ρ

α πο φυ λα κης πρω ι ας χ ρ Δ ρ ελ πι σα τω Ισρα ηλ

ε πι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ον π ρ

Κ υ ρι ι ε ερ χο ο με νος προς το ο πα α α

θος τους ι δι ους στη ρι ζωωνμα α θη η η τας

ε λε ε γες κατ ι δι ι αν πα α ρα λα βω

ω ων α α α αυτους πως των ρη μα τωνμου α μνη

μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον η η μιν ο

τι προ φη την πα α αντα ου γε ε γρα α πται ει μη εν

Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι νυν

ουν και ρος ε φε στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ

μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λων

χερ σι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι και σταυ

ρω με προσ πη ξα α αν τες τα φη πα α ρα δο ο ο ον

τες ε βδε λυ γμε ε ε νο ον λο γι ου ουουν

ται ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ

σει ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει

ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι

ι στων και ζη ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο

ο ο ον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.23*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω

ωων α α α α του π 9

Kυριε προς το μυστηριον το απορητον

της σεις ο κο νο ο μι ι ι ας χ 9 ουκ εξαρκουσα η

των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ Δ 9 η τει το σε προσ και

ρου βα σι λει ει ει ας τι ι μην Δ 9 τοις ε αυ τοις δωω ρη

η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις π 9 αλλ αν τι ταυ

της πο τη ρι ον θα να α α του ε πηγ γει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λοι οι οις σου π 9 ο πο τη ρι ον προ του των

πειν ο αυ το ος ε ε λε ε γες Δ 9 α μαρ τη μα των κα α

θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον π 9 δι ο ο ο

σοι οι βο ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω

ων η η μων δο ο ξα σοι

νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

οι

Κυ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο ο

νει τους οι κει ους παι δευ ωων μα θη η τας μη ο μοι

ου σθε τοις ε ε θνε ε σιν ε λε ε γες εις το κα

ταρ χειν των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ

ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις μα α θη η

ταῖς οτι πτωχοὺς θεελεῶν ὑπαααρ

χω ο πρωτος ουν ὑμῶν ἐστὼ παντῶν διὰ

αακοοονος ο δε αρχωνως ο αρχομε

ενος ο προκριθεις δε ωως ο εεεεεσχαα

αατος και γαρ εληλυθααααυτος

τω πτωχευσαντι Αδαμ διακοονηηησαι

και λυτρον δουναιαντι πολλωωντην ψυχην των

βωντων μοι δοξα σοι

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.24*

Οτι εκραταιωθητο ελεος αυ

του εφημας και η αληθεια του Κυριου

με εενει ει εις τον αιωωωωνα

της ξηρανθεισης συκης διατην ακαρπει

ια αντο επι τιμιονφοβηθεντεςαδε

ελφοι καρπουςααξιιουσ της μεταανοιοιαι

ας προσααξωμεν Χριστω παρει

χοοντι ημιεντομεεγαεεεελεεεε

ος

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.25*

Δοξα Πατριι και Υιω και αγιω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε ρα αν Ε ε ευ αν την Αι γυ πτι ι ι

αν ευ ρων ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α

των ε σπευ δε κο λα κει ει ει ει αις υ πο σκε λι

ι ι σαι τον Ι ω ω σηφ αλλ α αυ τος κα τα λι

πων τον χι ι τω ω ω να ε φυ υ γε την α α

μαρ τι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα στος προ της

πα α ρα α κο ο ης αυ του ταις ι κε σι ι ι ι αις

Χρι ι στε ε ε ε ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Μικρὰ Εἴσοδος Λουκάς Λουκά

Κατευθυνθήτω

δ'

Νηλέως Καμαράδου

Ἦχος Δι̇ Δι̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κ α τευ θυν θη η τω ω η η προσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι

ι ο ο ο ο ον σου ε ε ε πα αρ σι ις

τω ων χει ει ρω ωων μου ου θυ σι ι ι ι α

α ε ε ε σπε ε ρι ι ι ι ι νη

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία 1992 σ.568*

Κ α τευ θυν θη η τω ω η η προσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α α μα ε νω ω πι ι

ι ο ο ο ο ον σου ε ε ε πα αρ σι ις τω

ων χει ει ρω ωων μου ου θυ σι ι ι ι α α ε

ε ε σπε ε ρι ι ι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκᾶ

πλ.α'

Πανδέκτη

Ἦχος λ π ῥ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σ ε

ευ χη η η μου π q ως θυ μι ι ι α μα δ γ ε

νω ω ω πι ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ω ω ν

χει ει ρω ω ω ν μου θυ σι ι ι ι α ε ε ε

σπε ε ε ε ε ρι νη π q

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σ ε

ευ χη η η μου π q ως θυ μι ι ι α μα δ γ εν

ω ω ω πι ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ω ω ν

χει ει ρω ωων μου θυ σι ι ι ι α ε ε ε

σπε ε ε ε ε ρι νη

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.236*

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σε ε

ε ευ χη η η η η μου ως θυ υ μι ι ι α

μα ε νω ω πι ο ο ον σου ου ε ε

πα α α α αρ σις τω ω ω ωων χει ει ει ει ρω

ω ω ωων μου θυ σι ι ι ι ι α ε

ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη η

ἡ κατάληξι τοῦ τελευταίου

* ^{ΠΑ} ^{π ρ} ^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
θ υ σ ι ι ι α ε ε ε

^{ΝΗ} ^{π ρ}
σ π ε ε ε ε ε ε ε ρ ι ι ν η η η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.565*

^{ΠΑ}
Κ α τ ευ θ υ ν θ η η η η τ ω η π ρ ο ο σ ε ε ε υ

^{π ρ} ^{ν ρ}
χ η η η μ ο υ ο υ ω σ θ υ μ ι ι α α μ α ε ν ω π ι

^Δ
ο ο ο ν σ ο υ ο υ ε ε π α α ρ σ ι ι σ τ ω ω ν

^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
χ η ι ε ι ε ρ ω ω ν μ ο υ ο υ θ υ σ ι ι ι ι α ε

ε ε σ π ε ε ε ε ε ε ε ρ ι ι ν η

η η η ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ οσ ε ε ευ χη

η ημου ως θυ μι ι ι α μα εν ω ω ω πι ο ο

ον σου ε ε πα αρσις τω ων χει ει ει ρω ωων

μου θυ σι ι ι ι α ε ε ε σπε ε ε ε ε

ρι νη και οὕτω:

* ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι νη η η

πλ.β'

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Κ α τε ε ευ θυ υ υ υ υ υν θη η η τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω η η η προ ο ο

σε ε λε ε ε ε ε ε ευχη η η η μου ου ου

ου ου ως θυ μι ι ι ι ι α α α α α α

μα ε νω πι ι ο ο ον σου ου ου ου ου ε παρ

σις τω ω ωων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι ι ι α

ε σπε ε ε ε ε ρι νη

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.63*

Κ α τε ευ θυ υ υν θη τω η προ ο οσ ε ε

ε ευ χη η η η μου π ως θυ μι ι α μα ρ εν ω πι ι ο

ο ον σου ου ου ου ε παρ σις τω ω ων χει ει

ει ει ρω ωωνων μου θυ σι ι ι α α α ρ ε ε ε

σπε ε ε ε ε ρι νη π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.251*

Κ α τευ θυ υν θη η τω η προ σε ε ευ χη η η

μου ως θυ μι ι α μα ρ εν ω πι ι ο ο ον σου

ου ου ου ου ε παρ σις τω ω ωων χει ει ρω ω ων

μου θυ σι ι ι ι α α α ε σπε ε ε ε ε ρι

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π Πά

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.235*

ΜΕΛ ΠΑ
Κ α τε ευ θυ υν θη η τω η προ ο ο ο
 ΜΕΛ ΝΗ
 σε ε ε ε ευ χη η η η μου ου ως θυ υ
 ΠΑ
 μι ι ι α μα ε νω ω πι ι ο ο ον σου ου ου
 ΔΙ ΠΑ
 ου ε ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει ει
 ΝΗ
 ει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι α
 ΠΑ
 ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
 π
 νη η ρι ι νη η η

ή κατάληξη του τελευταίου

Ἦχος λ π̣ ̣ Πά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεῖα Λειτουργία
1992 σ.566*

ΠΑ
Κ α τευ θυν θη η η η τω η προ οσ ε ε ευ
 ΝΗ ΠΑ
 χη η η μου ου ως θυ μι ι ι α μα ε νω πι ι
 ΔΙ ΠΑ
 ο ο ον σου ου ου ε παρ σις τω ων χει ει ει
 ΝΗ ΠΑ
 ρω ωων μου ου θυ σι ι ι α ε ε ε σπε ε
 π̣
 ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Εὐαγγέλιον](#) Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π̣ ̣ Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κ α τε ευ θυ υ υν θη τω η προ οσ ε ε ευ
 π̣ γ
 χη η η η μου ως θυ μι ι α μα ε νω πι ι ο ο

ο ον σου ε πα αρ σις τω ων χει ει ει ρω ω

ων μου θυ σι ι ι α ε ε ε σπε ε ε ε

ε ε ρι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

βαρὺς

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.252*

Κ α τευ θυν θη η τω η προ οσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α μα α ε νω ω πι ι ο ο

ον σου ου ου ε πα αρ σι ις των χει ει ει ρω

ων μου ου θυ σι ι α α ε ε σπε ε ε ε ε

ρι ι νη η

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Ζω

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.237*

Κ ^{ζω} α τευ θυν θη η η τω η προ ο σε ε
 ευ χη η η η η η μου ^η ως θυ μι ι ι ι ι α α
 α α μα ^{νη} ε ^{πα} νω ^{νη} ω ^{πα} ω ω πι ι ο ο ο ον
 σου ^{πα} ε ε ^{πα} πα αρ σι ις τω ων χει ει ρω ω
 ω ων μου ου ^{ζω} θυ ^η σι ι ι ι α ε σπε ε ε ε
 ε ε ε ε ^{μελ} ρι ι ι ι νη η ^η
 ρι ι ι ι νη η η η η η η η η ^η

ή κατάληξι τοῦ τελευταίου

Κ α τευ θυν θη η τω η προ οσ ε ε ευ χη η
 η μου ου ^{π ρ} ως θυ μι ι α μα α ε νω ω πι ι
 ο ο ον σου ου ου ^{ΓΑ} ε ε ε ^{ΠΑ} πα αρ σις τω
 ων χει ει ει ρω ω ων μου ου ^{π ρ} θυ σι ι α α ε
 ε ε σπε ε ε ρι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζή II

Κ α τευ θυν θη η η η η τω η προ οσ ε ε
 ευ χη η η μου ου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα ε νω ω

πιο ο ο ο ον σου ε ε πααρ σις των

χει ρω ω ω ων μου ου ου ου θυ σι ι ι α

α ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Ζωχ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

Κα τευ θυν θη η η τω η προ οσ ε ε ευ χη

η ημου ως θυ μι ι α μα α εν ω ω ω πι ι

ο ο ον σου ου ου ε πααρ σι ις τω ων χει ει

ει ρω ωωνμου θυ σι ι α ε σπε ρι ι νη η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκάς Λουκά

πλ.δ'

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

να α α α α α α λ α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α νυ αι αι δυ

να α α α α α μ ει ει εις π των ου ου ρα α α

των ου ρα α α νω ω ω ω π συ υ υ υ υ υ η η

η η η συ υ η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ν α α ο ρα α α α τως

λα α α τρε ε ε ευ ου ου σι ι ι ι ν ι δου ου ου

ου γα α α α α α αρ εις πο ο ρε ευ ε ε ται αι αι

αι αι αι και αι αι αι αι αι αι ο Βα σι ι ι λε

ε ε ε εως της δο ο ο ο ο ο ξη η η

ης ^{χ' ρ'} [εἴσοδος] ι δου θυ σι ι α α μ σι ι κη η η η

η ^{π ρ'} τε τε λει ω με ε ε ε νη η ^Δ δο ρυ φο

ρει ει ει ει ει ει ει ται αι αι αι ^{χ' ρ'} πι στει και αι πο

ο ο ο ο ο θω ^Δ προ οσ ε ε ε ε ε ε ε

ε ^{ζ' λ'} ε ε ε ε ελ θω ω ω πο θω ω προς

ε ελθω ω με ε ε ε ε ε ε εν ι να με το ο

χοι οι ζω ω η ης ^{γ' η'} αι ω νι ι ι ι ου γε ε ε

νω ω ω με ε θα α α α ^{π ρ'} Α α α α λ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α ^{π ρ'}

N υ υ υν αι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι αι

δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α α α α

αι δυ να α α α α μει εις των ου ου ου ου ρα α

α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων σιν η

μι ι ι ιν α ο ρα α α α α α α τως λα α

α α τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ ου ου ου ου ου ου ου σιν ι δου ου ου γαρ

εισ πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ται αι ο βα σι ι ι λε ε ε ε ες της δο

ὁ
ο ξη

ης [εἰσοδος] Ἰ δου θυ υ σι ι α α μυ υ στι ι κη η

τε τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ει

ει ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι σται

και αι πο ο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε λε ε ε

ελ θω ω ω ω με ε ε λε ε ε ε ε εν ι ι

να α με το ο χοι οι ζω η η η η η ιη η η η ης αι

ω νι ι ι ι ου ου ου ου γε νω ω ω ω ω

με ε θα α α α α α α α α α Α αλ λη

η λου ου ι ι ι α α α α α

ἦχος γ'
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

ἦχος ἠ Γα λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.68*

N υ υ υν αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι χαι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι δυ υ αι δυ να

α α μει ει ει ει ει λει ει ει εις τω ων

ου ου ου ου τω ων ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω

ων συν η μι ι ι ι ι ι ι ι ιν α α ο ο ρα

α α α τως λα α τρε ε ε λα α α τρε ε ευ ου

ου σι ι ι ιν ι δου ου ου ου ου ου γαρ εισ πο ο

ρε ε ε ε ε ευ ε ε ται ο βα σι ι λε ε

ε ε ε ε ε ο βα α σι ι λε ε λε ε ε

ευσ τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο της δο ο ο ο ο ξη η η η ης [είσοδος] Ι

δου ου ου ου ουου ου θυ σι ι α μ σ τ ι κ η η τε

τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ει ει ει

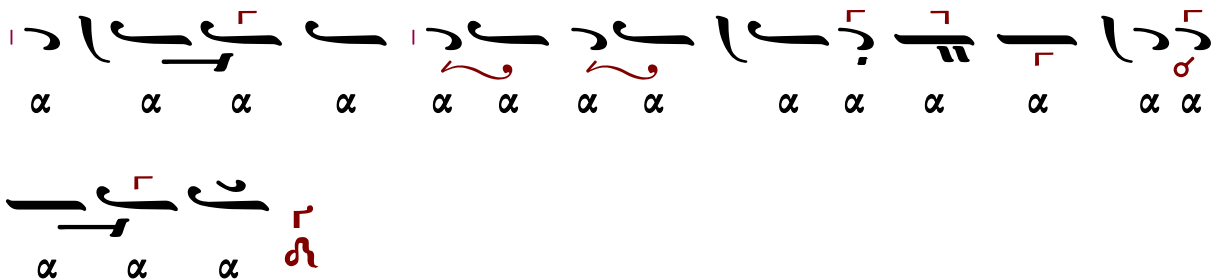
ει ει ται αι και αι αι αι πι ι ι σ τ ει και αι πο ο

ο ο ο ο θω προσ ε ε ε λ θ ω ω με ε εν

ι ι να α με το ο χ οι οι ζω ω η η η η η η η η η η

ης αι ω νι ι ι ι ι ι ι ι ου γε νω

ω ω ω ω με ε θα α α Α α λ λ η η λου ι ι

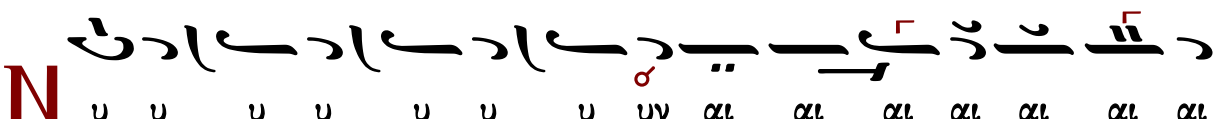

 α α α α α α α α α α α α α α

ἦχος πλ.β'
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

ἦχος λ π τ Πα

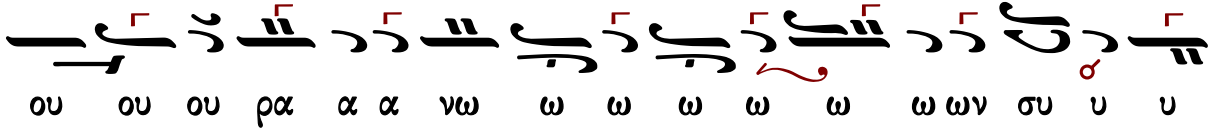
Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινὸς 1909 σ.252#

N

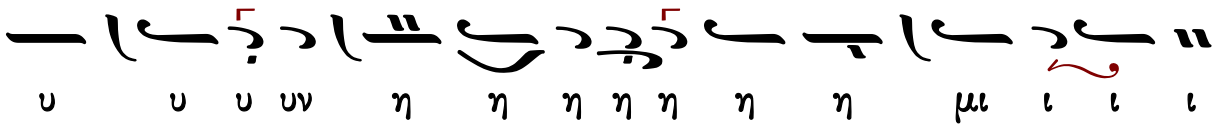
 υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι αι αι αι

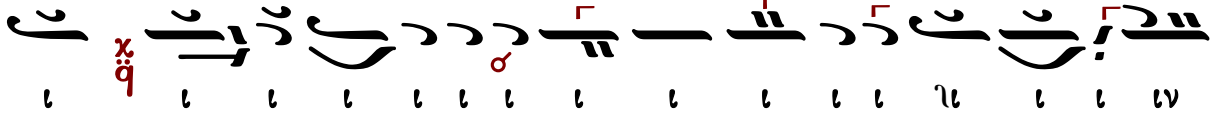
 Δυ να α μεις ει ει ει ει ει ει ει ει εις των ου

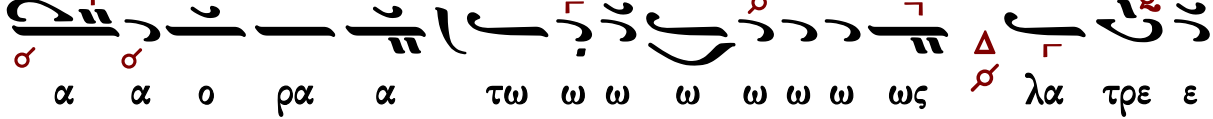
 ου ου ου ρα α α νω ω ω ω ω ω ωων συ υ υ

 υ υ υ υν η η η η η η η η μι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 α α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε

ε ε λ α α τ ρ ε ε ε υ ο υ σ ι ι ι ι ν ι ι ι ι

ι ι ι ι δ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

γ α α α ρ ε ι ε ι ε ι ε ι σ π ο ο ρ ε υ ε τ α ι α ι

αι αι αι αι αι αι αι ο β α α α σ ι ι ι λ ε ε

χ ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ ς

τ η ς δ ο ο ο ξ η η η η η η η η ς [εἴσοδος] ι

δ ο υ ο υ ο υ θ υ σ ι ι α μ υ υ σ τ ι κ η η η η

η η η τ ε ε ε ε ε τ ε ε ε ε ε ε ε λ ε ι

ε ι ω μ ε ν η δ ο ρ υ φ ο ρ ε ι ε ι τ α ι α ι α ι α ι α ι α ι

αι π ι σ τ ε ι και π ο ο ο ο ο θ ω π ρ ο ο σ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο ο

θω ω ω προσ ε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

εν ι ι να α με ε ε ε ε ε ε το ο ο ι να με

ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω νι ι ι ι ου γε

ε νω ω ω με ε θα α Α α αλ λη λου ου ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Τὰ Πληρωτικὰ](#) Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.β'
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κητιζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.52#

λε χε ε ε ε Ν υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι

αι αι αι αι Δυ υ υ να α α α α α α α α α

δυ να μεις ει ει ει ει ει ει εις των ου ου ρα των ου

ου ρα α νω ω χω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω των ου ου ρα νω ω ω

ω ω ω ω ων συ υ υ υ υ υν η η η συ υν η

μεις ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

εις ει ει ει εν α α ο ρα α α τω ω ω ω ω

ω ω ως λα τρε ε ε ε ε ε λαα τρε ε ευ ου

σι ει ει εν ει ει ει ει ει ει ει δου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου γαρ ει ει ει ει ει σπο ο

ης αι ω νι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α

A α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τὰ Πληρωτικά Λουκάς Λουκάς

ἦχος πλ.β'
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

ἦχος λ π Πά

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.238#

λε ε χε ε α α λε ες

Ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι

αι αι αι αι αι δυ να α α α α μει ει ει

ει ει ει ει ει ει εις τω ω ων ου ου ρα α α

α τω ων ου ου ρα α νω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Δι σου υ υ υ υ υ υ υ υ υ η η η η συν η

η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ν α α α ο ρα α α α α τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ως Δι λα τρε ε ε ε ε ε λα α α

τρε ε ευ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ν ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει ει

ει εισ πο ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι

ΜΕΛ ΔΙ
η η η η η η η χ η τε ε ε ε ε ε τε

ε ε ε λει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει

ΠΑ
ται αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι στει και

ΚΕ ΔΙ
πο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω

ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε ε εν ι να

ΔΙ ΚΕ ΔΙ
με ε ε ε ε ε ε ε το ο ο ι να με ε το ο

ΠΑ ΚΕ ΠΑ
χοι ζω ω ης αι ω νι ι ι ου γε ε ε νο ο

ΜΕΛ ΠΑ
ο με ε θα α α α α α αλ λη λου ου ι ι

ΚΕ ΠΑ
ι ι α α α α α α α α α α χα α

— α — Δ
— α — ρ

Γεύσασθε καὶ ἴδετε

ἦχος α'
Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Συντιμηθὲν παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
τοῦ Τραπεζουντίου

ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός 1909 σ.263*

Γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε

σα α α α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι αι αι αι

αι και χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι αι

αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι

KE

ε ε ε ε ε ε ε δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι

δε ε τε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ο ο ο π ι ι ι ι ι Χρι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι

ι ι ο ο ος ια α α α α α α α

α α α α α α α ια α α α α α α α

α λε ια α α α α α α α α α α λε

ε ε ε ε ε ε ε λε χε ε ε ε ε ε ε γε

ε ε ε ε λε ια α α λε ια α α α λε ε ε

ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Αλ λη λου ου ου ουου ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκάς Λουκᾶ

ἦχος α΄ Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
Σύντμηση Ἰωάννου Πιψάλτου
Διασκευή Θρασυβ. Στανίτσα

ἦχος ᾠή Κε

Θρασύβουλος Σταντίτσα
Μουσικόν Τριῶδιον 1969 σ.241*

MEΛ
X̣ X̣ q̣
υε ε ε

Γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε

ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΠΑ ΝΗ
α α α α σθε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ΝΗ ΠΑ
υαι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι υαι αι

ΜΕΛ ΠΑ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι

ΚΕ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΜΕΛ
ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε

Κυ υ υ υ υ υ ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ

Κυ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος
KE

λα α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ KE ΜΕΛ

α α α α α α α α α λα α α α α α
KE ΔΙ KE

α α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ KE ΔΙ KE

α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ KE

ε ε λε χε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε
ΔΙ KE ο x q

ε λε λα α α α α λε λα α λα α λε ε ε ε
ΔΙ KE

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ ΜΕΛ KE ο x q

ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α

π
α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκάς Λουκά

ἦχος θ' Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.76/87*

ε ε ε ε ε ευ σα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α γε ευ σα α σθε ε και

αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ὁ δὲ δευτερευωντος ἡμερας
ι ι ι χι και αι ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε

τρεσωντος ἡμερας
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο

καὶ τρεσωντος ἡμερας
ο ο

στον ο

ο ο

ο ο

ο ο

ο ο

ο ο

ο ο

α α α α α α α α α α α α α α χα

α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

ἦχος γ΄ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἦχος ῥη Γα λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.77/88*

ε ε ευ σα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α α γε ε

ευ σα σθε ε ε ιε ε ε ε ε και ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα
καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ τὸν πατέρα

λου ου ου ου ου ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.α' Ἰωάννου τοῦ Κουκουξέλου (ιδ' αιών)

Ανθολογία Κοινωνικῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μελοποιῶν κατ' ἐξήγησιν
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πά

Ἠθάδιν, τόμος γ' σ.212*

ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΔΙ ΠΑ
αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι

ΔΙ ΠΑ ΔΙ
αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε

ΠΑ
υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ο κυ υ υ υ ρι ι ο

ΒΞ ΠΑ
ο ος α α ια α α αλ λη η η χη η η

ΔΙ ΠΑ
η η ιη η η η η η η η η η η λου ου

ΒΞ
ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ι ι ι ι

ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α ιε α α

ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α α α α α ια α α α α α α α α α

ΔΙ
α α α α ια αλ λη λου ου ι α α α ια α

ΝΗ ΠΑ
α ια χα α α α α α α α α α α α α α α

ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΚΕ
α α α α α α α ιε ε ε ε α α α

ΔΙ ΠΑ
α χα α α α α λη η η ιη η η η η η χη η η η

^{ΝΗ} ^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
 η η η η ιη χη η η η η η η η ιη η η η
^{ΠΑ}
 η η η η ^γ α αλ λη η η η η η η η η η η
 η η η η ιη η η η ιαλ λη η λου ου ου ου ου ου
^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
 ου ου ου ου ου ι ι ι αλ λη η λου ου ου ου ου ι
 ι α α α α α α χα α α α α ^Α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου](#) Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.α'
 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ ἦ Πα̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.79/90*

ε
 α α α α α α α α ^γ α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α χα α α ια α α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α γε ευ σα α

σθε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

και ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι δε ε ε ε ε ε και ι ι ι ι δε ε ε

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο

χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τι ι ι χρη η στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

Ε Ε Ε Ε Ε ΕΥ ΣΑ Α Α Α Α Α Α Α Α

Α Α Α ΘΕ Ε ΚΑΙ ΑΙ ΑΙ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι

Ι ΔΕ Ε Ε Ε ΤΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

Ε ΛΕ Ε Ε Ε Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΤΙ Ι Ι Ι ΧΡΙ

ΣΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

ΠΑ
ΤΙ Ι ΧΡΙ ΣΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο ΚΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ

ΠΑ
Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ο ΚΥ Υ ΡΙ Ο Ο Ο

ΠΑ
Ο Ο Ο Ο Ο Ο Α Α Α Α Α Α ΧΑ Α Α Α

Α Α Α Α Α Α Α Α Α ΑΛ ΛΗ Η ΧΗ Η Η Η

η η η η αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι

ι ι ι ι α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α αλ λη λου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

χα α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου](#)

Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.β'
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.56*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ σα α α α α α α α γε ε ε ε ε ε ευ σα α σθε ε και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε και αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι ι

ι ι ι ι δε ε τε ε ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι χρη ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ο ος ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ο κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ρι ι ι χρη στο ος ο κυ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ο ο ος ια α α α α α λε λε

ε ιια α ια α α λε ε ε ε ε λε ια ια α α

α λε ε ε ιια ια α α λε ε ε λε ια ια α α

λε λε ε ιια ια α λε ια α λε λε ια α α λε ε

λε ια ια α λε ια α λε ιε ια α α α α α α

α α α ιια λε ε ιια α ια λε ε ε λε ια α

ια λε ε Α α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α

Ἦχος βαρύς

Γεωργίου τοῦ Κρητῶς (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.412*

Γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ευ σα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γε ευ σα α α σθε ε και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι π ρ αι αι αι αι αι αι αι και αι αι

αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

δε ε ε ε ε ε ε ε και ι ι δε ε τε ε ο ο

ο ο ο ο ο πι ι ι ο πι Χρι στο ος ο ο ο

ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ο ος ια α α α λε ια α

α λε ια α ια α α α α λε ε ε ε λε

ια α α α α α α α α α λε ια ια α λε ια

α α α α α λε ε ια α ια α α λε ε αλ λη λου ου

ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου Λουκάς Λουκά

Μετὰ τὴν θείαν κοινωμίαν

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Β̣ Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.575*

ΜΕΛ ΔΙ
 Ε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι και ρω δι
 ΒΒ ΜΕΛ
 α παν τος η αι νε σις αυ του εν τω στο μα τι μου αρ
 τον ου ρα νι ον και πο τη ρι ον ζω ης γευ
 ΒΒ ΜΕΛ
 σα σθε και ι δε τε ο τι Χρι στος ο Κυ ρι ος Αλ λη
 λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι
 α α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.87*

 Ε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι ι

 και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν τω στο μα

 τι ι ι ι μου αρ τον ου ρα νι ον και πο τη ρι

 ον ζω ης γευ σα σθε και ι ι δε τε ο τι χρη

 στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου ι α Αλ λη

 λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι' Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

και εις ζω ην την αι ω νι ον

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σchein των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

ἀ μὴν

Πληρωθητω στομα ημων αι νε σε ως

σου Κυρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο ξαν

σου ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειντων α

γιων μυστηριων σου στηριξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την

δι και ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ

λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

α μην ^ξῥ

ΚΕ

ΔΙ

Π λη ρω θη τω το στο ο μα η μων αι νε σε ως

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

σου Κυ ρι ε ^ξῥ ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ΔΙ

ΚΕ

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι ων

ΔΙ

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

μυ στη ρι ων σου ^ξῥ στη ρι ξον η μας εν τω σω α γι

ΔΙ

ΚΕ

ΔΙ

α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

συ νην σου ^ξῥ αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α ^ξῥ

ΔΙ

ΚΕ↓

αλ λη λου ι α α α ^ξῥ

Εἰ η̇ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε
νον α̇ πο του νυν και ε̇ ως του αι ω νος (β')

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η̇ ευ λο γη με ε
νον α̇ πο του νυν και ε̇ ως του αι ω ω ω νο ο

ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀπόλυσις

Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Εἰ η̇ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με
νον α̇ πο του νυν και ε̇ ως του αι ω νος (β')

Το νομα Κυριου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τριτῇ

ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δῶη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ

ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγῆι αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠροῦμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμωσάν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἑρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὅτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ
στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου
ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμοὺς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη;
Κἄγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε.
Ἴνα τί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψῶθεις δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθώς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἐπιπνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἐπικατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστον ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις

τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσπιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα. γ'

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. γ'

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς. (γ')

[Γεωργίου Προβάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

ἦχος δ'

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, καὶ γὰρ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἤχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὕρισκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πτόθω, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

☞ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

☞ Κωνσταντίνου Πρίγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομον εἰρμολογικὸν](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:15-23:39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ¹⁶καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· ¹⁷εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ· ¹⁸γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ¹⁹ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. ²⁰καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; ²¹λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. ²²καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. ²³Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν

αὐτὸν ²⁴λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ²⁵ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ²⁶ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά. ²⁷Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ²⁸Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτά ἔσται ἡ γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ²⁹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ³⁰ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. ³¹περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ³²ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ· καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. ³³καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ³⁴Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, ³⁵καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· ³⁶Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ³⁷ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· ³⁸αὕτη ἔστι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. ³⁹δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ⁴⁰ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. ⁴¹Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ⁴²λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἔστι; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ. ⁴³λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν Πνεύματι Κύριον καλεῖ αὐτὸν λέγων, ⁴⁴εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; ⁴⁵εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι; ⁴⁶καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. ¹Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ²λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. ³πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. ⁴δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. ⁵πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, ⁶φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δαίπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ⁷καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί ῥαββί. ⁸ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἔστε. ⁹καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ¹⁰μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός. ¹¹ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. ¹²ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ¹³Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. ¹⁴Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν

οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. ¹⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. ¹⁶Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσοῦ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. ¹⁷Μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γὰρ μείζων ἔστιν, ὁ χρυσοῦς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; ¹⁸καὶ· ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. ¹⁹Μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ²⁰ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· ²¹καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ²²καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυεῖ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. ²³Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεινα μὴ ἀφιέναι. ²⁴ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! ²⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. ²⁶Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθάρων. ²⁷Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. ²⁸οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἔστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. ²⁹Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ³⁰καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ³¹ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἔστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. ³²καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ³³ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; ³⁴διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσατε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ³⁵ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ³⁶ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. ³⁷Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ³⁸ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ³⁹λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β'

Τὴν ὥραν, ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν

σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Οἶκος

Τί ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζη ἀκαιρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ' ἄρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνησον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτὴρ μου, μὴ ἐκκόψης με, ὥσπερ τὴν ἀκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσαν· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῆ λ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὡς ἄμνος Ἰάκωβος ἀχθεῖς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὠδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου.

Μάξιμος εὐρῶν τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Χρὴ μὴδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, ἐπισκόπου Εὐροίας.

Τίς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία νεομάρτυς Ἀργυρῆ, ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1725 ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα καὶ βασανισθεῖσα, ἐν φυλακῇ τελειοῦται.

Ἡ Ἀργυρῆ δέ, τοῖς φυλακῆς βασάνοις.
Ἦπερ τὸ ἀργύριον ἡμᾶς φαιδρύνει.

Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Τρίτη, τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων καὶ τῆ ἐκλεκτῆ σου σύνταξον ποίμνη καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Διψῆδιον, οὐ ἢ ἀκροστιχίς· Τρίτη τε

Ψδὴ κ'

ἦχος β'

«Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παλαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ'

ἦχος β'

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.» (6)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἥ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον

ἤχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτῆρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Αἶνοι

ἤχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεσθηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

Στιχολογία

ψαλμός ρμη'

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμός ρμθ'

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμός ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ἤχος α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. ✚

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
Ὁ τῆ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερόν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε παρθένους, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἤχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ✚

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθης, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἵρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὁτίχον

ἦχος πλ.β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμύητῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν Ἐφρανήθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἔταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμένοι δὲ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῆ ἀμαρτία συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικῆν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτῆρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
‘Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἤχος β’

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν
σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν
ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε ἐλέησον. (μ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη
πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον,
τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας
μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισάι μοι
τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιθ’)

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμειν ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ — 12

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἐσπερινός, 1909 σ.195#

α̣ μ̣η η̣ η̣ η̣ν δ̣ι̣

Εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο Θε

ος δι οτι φως τα προσ τα γματα σου επι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Αααλ ηηηλου ου ι ι ι α

Αααλ ηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Αααλ ηηηλου ου ου ι ι ι ι

α

Δικαι οσυνημα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες επι ι τη η ης γης

Αααλ ηηηλου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α α λ η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.196#

δο ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ μ φ ι ι

ο ο ο ος ε ε ε ρ χ ε ε ε ρ χ ε ε τ αι

αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου ιου ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α α νη η η η η η η

η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

 I δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

 νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον

 ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα

 α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε

 ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να

 μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε

 ε ξω ω κλει ει σθησ αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου

 σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η

 μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

 μα α α α α α α ας

ἀλληλοῦια, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

ᾠχος λ π ρ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.194#

Α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ηη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρ λ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α γ α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δὲ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α μη η η ην α

Ε κ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος α δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ζηλος ληψεται λαον απαιδευτον και νυν

πυρτους υπεναντιους εδεται

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Προσθες αυτοις κακα Κυριε προσθες αυ

τοις κακατοις ενδοξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υ μ φ ι

ο ο ος ε ε ε ε ε ρ χ ε ε ε ε ε ρ χ ε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης ν υ υ υ τη ης ν

κτος και μα κα α α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η

γο ρου ου του γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ι ν ον ευ ρη η η

η η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α Βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της Βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου

κρα α ζου σα Α α α α α α α α γι ο ο

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τηης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νη ψο ον κρα ζου σα

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας α

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η ιη η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ς ι ι ι ι

ι ι ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α ι α α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ιου ουου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α ια α α α α

α α α α α α Α α α αλ λη η η λου

ου ου ου ουου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στίχοι

Ἦχος λ π δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

α μη η η ην δ

Ε

κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης

Δ

ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης

Ζ

η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

Π

ρος θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ θες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

Ἀλληλούια

[Μέλος ἀρχαῖον](#)

[Συντετμημένον](#)

[Σύντομον](#)

Ἄλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δις τὸ ἄργον Ἄλληλοῦια καὶ δις τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἄλληλοῦια. Παρατίθεται ὁμως καὶ τὸ ἄργον ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ τὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ ϙ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

Α ρα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η λου σου σου

σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου ι ι ρ̣ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι

α α α α α α ρα α α α α α ρ̣ Αλ λη λου

σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου

ου ζ' ι ι ι ι ι ι ι ι α α α x λ

α α α α α α α λ α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α Δ 9 A

α α α α α λ λ η η η λου ου ου ου ου ου

ου x λ ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α λ α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Στίχος Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, συντετμημένον

κατὰ σύντημσιν

Ἦχος λ ς ι ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

α α α α α α α λ λ η η η η η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α λ α α α α

 α α ^γ Αλ λη λου ου ου ου ου ου του ι ι α α α

 α α α α ^Δ Α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Στίχος

Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π δι

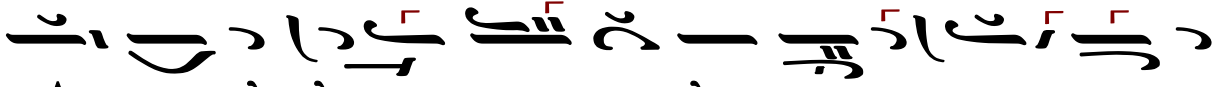
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

 α α αλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

 Α α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

 Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

 α

Ἴδου ὁ Νυμφίος

Στίχος

Μέλος ἀρχαῖον

Ἀργοσύντομον

Σύντομον

Ἴδου ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι ι ι

ι ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται αι αι

αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε ε

ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ι ν Δ 9

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ραθυ μου ου ου ουν τα α δ βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η η μου

ου ου ου Δ 9 μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης δ ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης δ και της βα σι

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει

ει ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α νη η η η η

η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου του ου ου

σα Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο Α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος η ο Θε ο ος η η μω ω ω ωων

πρε σβει αις του Προ ο δρο ο ο ο ο ο ο ο μου

σω ω ω σο ον η η η η μας

Η σκιασμένη γραμμή ψάλλεται συντομώτερον ως εξής:

* π ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π ρ

Ἰδού ὁ Νυμφίος

μέλος ἀρχαῖον

ἀργοσύνη

σύνη

Ἰδού ὁ Νυμφίος, ἀργοσύνη

ἀργοσύνη

Ἦχος λ ρ ι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα Α α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος π α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων πρε σβει αις του Προ ο δρο ο ο ο ο ο ο

μου σω ω ω σον η η μας

ἀργοσύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος

σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω της

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο ος ον

ευ ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα

α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν τα βλε

πε ο υ ν ψ υ υ χ η η μου ^{π ρ} μη τ ω υ π ν ω κα τε νε χ θ η ς ^{Δ ρ} ι

να μη τ ω θα να α τ ω πα ρ α δ ο θ η ς ^{Δ ρ} και της βα σι

λει α ς ε ε ξ ω ω κ λ η ι ε ι σ θ η ς ^ρ α λ λα α να α ν η ψ ο ν

κ ρ α α ζ ο υ ο υ σα ^{ν ρ} Α α γ ι ο ο ς α γ ι ο ς ^{π ρ} α γ ι ο ς ε ι ο

Θ ε ε ο ς η μ ω ν ^ρ π ρ ε σ β η ι α ι ς τ ο υ Π ρ ο δ ρ ο ο ο μ ο υ

σω ω σ ο ν η η μ α ς ^ρ

^{*} ^ρ δι α τ η ς Θ ε ο τ ο ο ο

κου ε λε η σ ο ν η μα α α α ς ^ρ

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος: σύντομον

Συναπτὴ

Καθίσματα

Γεωργίου Πρωτοψάλτου

Τον Νυμφιο ο ονονα δε ελφοι οι α α γα α

πη η η σω μεν τας λαμ πα δα α ας ε ε α

αυ τω ων ε ευ τρε ε πι ι ι σω μεν εν

α ρε ταις ε εκ λα αμ πον τε ες και αι αι πι ι ι

σται ει ο ορθη ι ι να α ως αι φρο ο ο

νι ι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ου

ου πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι οι μοι εισ

ε ε ελ θω ω ω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω

ω ει εις του οους γα α α μους ο γαρ Νυμ

φι ος δω ω ω ρον ως Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον

α φθα αρ το ον στε ε φα α α νον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.112φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου ι ε ρεις

και γρα α α α αμ μα τει εις φθο νω ω ω α θροι οι οι

οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι ι

ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η σαν το ο ον Ι

ου ου ου ου ου δα αν ο ο ο θε εν α ναι δω ω ω ως

εξ ε ε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ε λα

α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οι οι οισ λα α οισ τι μοι φη σι ι

ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα γω ω ω

ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω σω ω εις χει ει

ει ρα ας υ υ υ μων της κα τα α κρι ι ι σε

ε ε ε ε ε ε ω ως του ου ου ου ου ου ου του

ρυ υ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ υ υ χα α α

α ας η μων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ^ν _{δλ}

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω μη η

φι ι ι λα αρ γυ υ υ ρει ^ν _{δλ} κα τα του ου

ουου Δι ι δα σκα α α α α λου ου ο ο ο ο δυ

υσ με ε νης κι νει ει ει ει ται βου λευ ε ε ται ^β _λ

με λε τα α την πα ρα α α α δο ο ο ο ο σιν ^ν _{δλ}

του ου ου φω ω το ος εκ πι ι ι ι ι

πτει ^β _λ το σχο ο τος δε χο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε

νος ^ν _{δλ} συ υ υμ φω ω νει ει την πα ρα α α α α

σιν ⁶ λ πω λει ει τον α τι ι ι ι ι ι ι μη η

η η τον ^γ ρ ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ χο ο

ο ο ο ο ο ο νην ⁶ λ α μοι οι οι βη η

η η ην ω ων περ ε ε ε ε δρα ⁷ ευ ρι ι σκει

ει ο ο ο α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε

ε πω ω ω δυ υ νον θα να α το ον της αυ του η

η η η η μα α α ας λυ υ υ τρω σαι με ε ρι

δος ⁷ ρ Χρι στε ε ε ο Θε ος των πται σμα τωων α φε σιν

δω ω ω ω ρου ου με ε ε ε νος ⁷ ρ τοις ε ορ τα α

ζου ου σι πο ο ο ο ο ο ο θω το α α χραν

τον πα α α α α θο ο ος σου ου ου ου

τον πα α α α α θο ο ος σου ου ου ου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι' Δι'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.23*

τον Νυμφι ο ο ον α δε ελ φοι οι οι οι

α α γα α πη η η σω μεν τας λαμ πα α δα α ας

ε α αυ τω ω ω ων ε ευ πρε ε πι ι ι σω

μεν εν α ρε ε ταις ε εκ λα α αμ πον τες και αι

αι πι ι ι σται ο ορ θη ι ι ναα ως αι αι φρο ο

ο νι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ι ι

ου ου Πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι μοι οι οι ει

ει σε ελθω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω ω ω ω

ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος

δω ρον ως Θε ε ο ο ος πα σι πα α ρε ε ε ε ε

χει τον α φθα α αρ τον στε ε ε ε ε φα α α α

νο ο ον

Κατεπλάγη Ίωσήφ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου Ι ε

ρεις και Γρα α α α αμμα τει εις φθο ο νω ω ω ω ω

α θροι οι οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο

σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η η σαν

το ο ον Ι ι ου ουου ουου δα αν ο ο ο θε εν α

ναι δω ω ω ως ε ξε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε το ε λα α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις

πα ρα νο ο ο ο ο ο μοις λα α οις τι μοι

φη σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα

γω ω ω ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω ω σω εις

χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων της κα τα

χρῖ ἰ ἰ ἰ σε ε ε ε ε ε ε ε ως του ου ου

ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ἰ ἰ ε

τας ψυ χα α α αας η μων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω

μη η η η φι ἰ ἰ λαρ γυ υ υ ρει κα

τα του ου ουου Δι ἰ δα σκα α α α α α α α

λου ο ο ο ο ο δυ σμε ε νης κι νει ει ει ει

ται αι βου λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α

α α δο ο ο ο σιν του ου ου φω ω το ος εκ

πι ι ι ι ι ι πτει το σκο ο ο το ο ος

δε χο ο ο ο με ε ε ε νος συ υμ φω ω νει ει

την πρα α α α α α σιν πω λει ει ει το ο ον

α τι ι ι μη η η η τον ο ο ο ο ο ο ο

ο ο θε εν και αι αγ χο ο ο ο ο ο ο νην α

μοι οι οι βη η η η η ην ω ων περ ε ε ε ε

δρα ευ ρι ι σχει ει ο ο ο α α θλι ι ι

ο ο ο ος και αι ε ε πω ω ω ω δυ υ νον θα να α

το ον της αυ του ου η η η η μα α ας λυ

τρω σαι με ε ρι δος Χρι στε ε ε ε ο ο ο

Θε ε ος των πται σμα τω ων α φε σιν δω ω ω ρου ου

ου με ε ε νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο

ο ο ο θω το ο α α α χρα α αν τον Πα α α

* θο ο ο ος σου * θο ο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Εὐαγγέλιον](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντημσιν

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι' Δι' χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Τον Νυμ φι ο ον α δελ φοι οι α α γα α πη η η

σω μεν τας λαμ πα δα ας ε αυ τω ων ε ευ τρε ε πι

ι ι σω μεν εν α ρε ταις ε εκ λα α αμ πον

τες και πι στει ο ορ θη ι να ως αι φρο νι ι μοι

οι του Κυ ρι ι ου ου πα αρ θε ε ε νοι ε τοι

μοι εισ ελ θω ω με εν συν αυ τω ω ει εις του ους

γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος δω ω ω ρον ως

Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον α α α φθα ρ τον στε

ε φα α νον

Κατεπλάγη Ίωσήφ

Ἦχος Δι̇ χ̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Βου λευ τη ρι ον Σω τη η ηρ πα ρα νο

μι α ας κα τα σου ι ε ρεις και γραμ μα τει ει

εις φθο νω α θροι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι

ι αν ε κι ι νη η σαν τον Ι ου ου ου ου ου δα

αν ο θε εν α ναι δω ω ω ως εξ ε πο ρε ευ ε ε ε

το ε λα λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα ρα νο

ο ο μοις λα α οις τι μοι φη σι ι ι πα ρε ε

ε χε ε ε ε τε κα γω ω υ υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω εις χει ει ρας η μω ων της κα τα κρι σε ως

του ου ου του ρυ σαι Κυ ρι ι ε τας ψυ χα α

α ας η μων Δ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.34/46*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην γ ς

Ο Ι ου ου δας τη γνω ω μη η φι ι ι λα

αρ γυ υ υ ρει ς ς κα τα του Δι δα σκα α λου ο ο δυ

σμε ε νης ς ς κι νει ει ει ται αι βου λευ ε ε ε

ται ς λ με λε τα α α την πα ρα α α α α δο ο

ο ο σιν ς ς του φω τος ε εκ πι ι ι πτει ς λ το

σκο ο ο τος δε χο ο ο ο ο με ε ε ε νος ς ς συμ

— φ ω ν ει τ η η ν π ρ α α α σ ι ν ε λ π ω λ ει ει ει τ ο ν α τ ι ι ι

ι ι μ η η η η τ ο ν ο θ ε εν και αι α α γ χ ο ο

ο ο ο ν η ν α μ ο ι β η η ν ω ν π ε ρ ε ε δ ρ α ευ ρ ι

ι σ κ ει ο α θ λ ι ι ο σ και ε π ω δ υ ν ο ν θ α α ν α α τ ο ν

τ η σ αυ τ ο υ ο υ η η μ α α σ λ υ τ ρ ω ω σ αι μ ε ρ ι δ ο σ

Χ ρ ι σ τ ε ε ε ο Θ ε ε ο σ τ ω ν π τ αι σ μ α τ ω ν α φ ε σ ι ν

δ ω ω ρ ο υ μ ε ε ν ο σ τ ο ι σ ε ο ρ τ α α ζ ο υ σ ι π ο ο ο

ο θ ω τ ο α α α χ ρ αν τ ο ν πα α α α α θ ο ο

ο ο σ σου πα α θ ο ο σ σου ου ου ου

τὸ τέλος

Τον Νυμφιον αδελφοι αγαπησωμεντας

λαμπαδαας εαυτων ευτρεπισωμεν εν αρε

ταις εκλαμποντες και πιστει ορθηι ναως αι

φρονημοι του Κυριου παρθενοι ετοιμοι εισ

ελθωωμεν συν αυτω εις τους γααμους ο γαρ Νυμφι

ος δωρον ως Θεος πασι παρεχει τον αφθαρτον

στεφανον

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Βου λευ τη ρι ο ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κα τα

σου ι ε ρεις και γρα αμ μα τεις φθο νω α θροι σαν τες

δει νως εις προ δο σι αν ε κι νη σαν το ον Ι ου ου ου

δαν ο θεν α ναι δωξ εξ ε πο ρε ευ ε ε το ε

λα α λει ει κα τα σου τοις πα ρα νο ο μοις λα οις τι μοι

φη σι πα ρε χε ε τε κα γω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω ω εις χει ρας υ μων της κα τα κρι σεως του ου ου του

ρυ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ χα α α α ας η

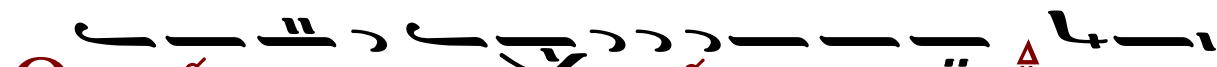
μων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ν ρ̣ι̣

Ο Ι ου δας τη γνω ωμηφι λαρ γυ ρει ^Δ ρ̣ι̣ κα τα

του ^Δ ρ̣ι̣ Δι δα σκα αλου ο δυσ με νης ^φ Δ ρ̣ι̣ κι νει ει ται βου

λευ ε ται με λε τα την πα ρα δοσιν ⁶ λ̣ ρ̣ι̣ του φω τος εκ πι πτει

το σκο τος δε χο μενος ⁶ λ̣ ρ̣ι̣ συμ φω νει την πρα σιν πω λει τον

α τι μη τον ⁶ λ̣ ρ̣ι̣ ο ο θεν και αγ χο νην α μοι βηνων περ

ε δρα ^ρ ρ̣ι̣ ευ ρι ι σκει ο α θλι ος και ε πω ω δυ

νον θα να τον ⁶ ρ̣ι̣ της αυ του ημας λυ τρωσαι με ρι δος

Χρι στε ε ο Θε ος των πται σμα των α φεσιν δω

ω ρου με νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω το α α

χραν τον πα α θο ος σου το τέλος πα θος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Διψήδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ὠδὴ κ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.346#

Τω δο ο γμα α τι ι τω τυραν νι κω οι ο σι ι

οι τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψα λλον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Ρ α θυ μι ι αν α πω θεν η μων βα λω με ε θα

και φαι δραιοι ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συ ν αν τησω μεν ευ λο γει

τε βο ων τες τα ε εργα τον Κυ ρι ον

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.114#

Δ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ

ρι ον

Η τον αχωρητον Θεον εν γαστρι χωρησασα

και χαραντω κοοσμω κυυσασα σε υμου μεν

Παν αγιια Παρθενε (β')

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

Τοις μαθηταις ο αγαθος γρηγορει τε εφησας

η γαρ ωρα η ηξειει ο Κυριος αγνωειειει τε

αποδου ου ναι εκαστω

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

αμην

Εν τη δευτεραςουφρικτη παρουσια Δεσποτα

δε ξι οισ προ βα ατοι οισ με συνταξον των πται σμα των

πα ριδων μου ταπληθη

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.116*

Η η η η το ον α α χω ρη η το ον Θε ε ο

ον εν γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και

χα ρα α α α α α α α α α α α α α α

α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ υ υ η η η σα α

α α σα α σε ε ε υ μνου ου ου μεν Παν α α

γι ι α α Παρ θε ε ε ε νε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Συναπτή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ψδὴ η'

T ω δο γμα α τι τω τυ ρα νι κω οι ο σι ι οι

 τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

 θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες Ευ λο γει

 τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγελίαις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

T ω δο ο ο γμα α α α α τι τω ω τυ υ υ ρα

 νι ι κω οι ο ο ο σι ι ι ι ι οι τρεις

παι δες μη η η πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι νω

βλη η θεν τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον ω ω μο ο ο ο λο γουν ψα α α αλ λο ο

ον τε ες Ε ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ

γα α Κυ ρι ι ι ι ι ου ου τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Πα να γι ι α Παρ θε νε (6')

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Και νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιῶς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβάσῃ

Ἦχος λ π Πά χ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

Η η η η το ον α α χω ω ρη η η

το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ρη

η σα α σα και χα ρα α α α α α α α

α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

σμων κυ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε

υ μνου ου ου μεν Πα να γι ι ι α α Παρ θε ε

Ε Χ ΝΕ Ε Ε π

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ὠδή κ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς 1985 σ.52*

^{ΠΑ}
Τ ω δογμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι οι τρεις

παιδες μη ηπεισθεντες εν τη κα μι νω βληθεντες

Θε ον ω μο λο γουν φαλ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Ρ α θυ μι ι αν απωθεν η μων βα λω με ε θα α

και φαι δραιοι ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω Νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συν αν τη σωμεν ^π ευ λο γει

τε βο ων τεσ τα ε εργα τον Κυ ρι ον ^π

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνε ευμα τον Κυ ρι ον ^π

Ι κα νου ου σθω το κοι νω νι κον ^π ψυ χης η η μων

ε λαι ον ε εν αγ γει οις ο πως ε πα θλων μη

θεν τεσ και ρον εμπο ρι ας φαλ λω μεν ^π ευ λο γει τε

τα εργα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^π

T ο τα λα αν τον ο σοι προς Θε ον ε δε ξα α σθε ε ι

σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του δον τος

Χρι στου αυ ξη η σα τε ψα λ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Καταβασία σύντομος

α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου μεν το ον

Κυ ρι ον

ΠΑ

T ω δο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι οι τρεις

παι δεσ μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν τες

Θε ον ω μο λο γουν ψα λ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Καταβασία άργη

Χ α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου ου με εν

τον Κυ ρι ο ον

ΠΑ ΖΩ ΜΕΛ
Τ ω δο ο ο γμα α α α τι τω ω τυ υ ραν νι ι κω

ΠΑ ΝΗ ΖΩ ΠΑ
οι ο ο ο σι ι ι ι οι τρεις παι δες μη η η πει σθε

ΜΕΛ
ε εν τες εν τη κα μι ι νω βλη η θεν τε ε ες Θε ο

ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω ω μο ο ο

ΖΩ
ο λο γουν ψα α α αλ λο ο ον τε ες ε ε ευ λο

ΠΑ
γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι ι ι ι ι

ΜΕΛ
ου ου τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε νε (6')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ οισ μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη

σας η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει ει

τε α πο δου ου ναι ε κα στω

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο

τα δε ξι οις προ βα α τοις με συν τα ξον των πται

σμα των πα ριδω ων μου τα πλη θη

Καταβασία σύντομος

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε ε νε ε ε

Καταβασία ἀργή

Χ Η η η η το ον α α χω ω ρη η η

το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ω ω

ρη η σα α α σα και χα ρα α α α α α

α α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

ΜΕΛ ΖΘ
 σ μ ω χ υ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε
ΠΑ ΠΑ
 υ μ ν ο υ ο υ μ ε ν Π αν α γ ι ι ι α α Πα ρ θε ε
ΝΗ ΠΑ
 ε ε ν ε ε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὠδὴ ν'

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.37*

Τ ω δ ο ο γ μ α α τι τ ω τ υ ρ α ν ν ι κ ω ο ι ο σ ι ι

ο ι τ ρ ε ι ς π α ι δ ε ς μ η η π ε ι σ θ ε ν τ ε ς ε ν τ η κ α μ ι ν ω β λ η θ ε ν

τ ε ς Θ ε ο ο ν ω μ ο λ ο γ ο υ ν ψ α λ λ ο ν τ ε ς ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ α

ε ρ γ α Κυ ρ ι ι ο υ τ ο ν Κυ ρ ι ο ν

Δ ο ξ α σ ο ι ο Θ ε ο ο ς η η μ ω ν δ ο ξ α σ ο ι

Ρ α θ υ μ ι α α ν α π ω θ ε ν η μ ω ν β α λ ω μ ε ε θ α ^π

και φαι δ ρ αι σ τ αι αι σ λα μ πα σ ι τ ω α θ α ν α τ ω Ν υ μ ^π

φ ι ω Χ ρ ι σ τ ω ^Δ υ μ νο ι σ σ υ ν α ν τ η σ ω μ ε ν ^π ε υ λ ο γ ει

τε β ο ω ν τ ε σ τ α ε ε ρ γ α τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^π

Ε ^χ υ λ ο γ ο υ μ ε ν Πα τ ε ρ α Υ ι ο ν και Α γ ι

ο ν Π ν ε ε υ μ α α τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^π

Ι κα ν ο υ σ θ ω ω τ ο κ ο ι ν ω ν ι κ ο ν ψ υ χ η σ η η μ ω ν ε ^π

λ αι ο ν ε ε ν α γ γ ει ο ι σ ο π ω σ ε πα θ λ ω ν μ η θ ε ν τ ε σ ^π

και ρ ο ν ε μ π ο ρ ι α σ ψ α λ λ ω μ ε ν ^π ε υ λ ο γ ει τ ε τ α ε ρ γ α

Κ υ ρ ι ι ο υ τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^π

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Το τα λαντον ο σοι προς Θε ου ε δε ξα α σθε

ι σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του

δον τος Χρι στου αυ ξη η σα α τε ψα λλοντες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου με

εν τον Κυ υ ρι ο ον

Η καταβασία*

Τω ω δο γμα α τι τω τυ ραν νι ι κω οι

ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

πει σθε ε εν τες εν τη κα μι νω ω βλη η θε ε εν

τες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ω μο λο γου ουν ψα α α α λ λο ο ο ο ν τες

ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι

ι ι ι ου το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ο ν

Άλλη γραμμή συντομωτέρα

Θε ο ο ο ν ω μο λο γου ν ψα α α λ λο ο ο ο ν

τες

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Ἦχος Πά

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα σα π

και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου ου μεν π

Παν α γι ι α Παρ θε νε π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π

Τ ο ις μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη σας π

η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει τε α π

πο δου ου ναι ε κα στω π

Κ αι νυ υν και α ει Δ και εις τους αι ω νας των αι σ

ω νων Α μην π

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα π

δε ξι οισ προ βα τοις με συν τα ξον των πται σμα των πα

ρι δωων μου τα πλη θη

Ἡ καταβασία*

Η η η η το ον α α χω ρη η το ον Θε ε ε

ον εν γα στρι ι χω ω ω ρη η σα α α

σα και χα ρα α α α α α α α α α α

α α α α α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ η η

η η η σα α α α σα σε ε ε υ μνου ου ου

μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε ε ε

νε ε ε ε

Ἡ αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

Η τον α χω ρη η το ον Θε ε ε ον εν

γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και χα ρα α
α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ
η η η η η σα α α α σα σε ε ε υ μνου
ου ου μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε ε
ε νε ε ε ε

Ἑξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρηολόγιον 1903 σ.201#

Τον νυμφω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω
τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε
ε χω ω ω ω ω ω ι να εις ελ θω ε

εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον

με τὸ γ' Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Αἶνοι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με η (γ)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

1

Ἦχος ἠΐ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τον νυμφω να σου βλεεεπωωωω

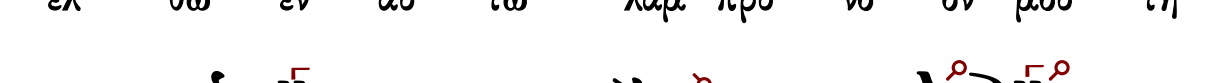
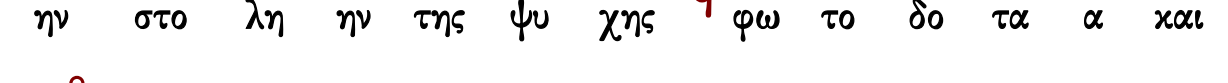
ωωω^{π ρ} Σωτηρ μου κε κοσμη μεε^ηνον και

ενδυμα ουκ εεεχωωωωω^{π ρ}

ι να εισελθω εν αυτω^η λαμπρονον μου

τηην στολην της ψυχης^{α Δ ρ} φωτοδοτα

α και σω σον με η (γ)

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε πω ^π Σω τηρ μου κε κο

 σμη με ε νον ^π και εν δυμα ουκ ε ε χω ^π ι να εις

 ελ θω εν αυ τω ^η λαμ πρυ νο ον μου τη

 ην στο λη ην της ψυ χης ^Δ φω το δο τα α και

 σω σον με ^η (γ)

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τωων ου ου

ρα α νων ρ αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μειεις α αυ του ου ρ σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π ρ

Ίακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ϛ Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η ^{π ρ} αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} αι νει ει λει ει ει ει τε ^{π ρ}

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ων ^{π ρ} αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οισ σοι οι πρε ε ε

ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θ ε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω π ρ

Αἰνεῖτε...

Ἦχος Πά

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

Α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ον π α α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε λε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου π ρ αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον π α α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω π ρ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματῆριον 1905 σ.39#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Γεωργίου Ραιδεστινού

Ἦχος Ϛ Πα

Γεωργίου Ραιδεστινού
Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τοον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ν ου ρα α

νω ω ω ν ^{ρ η} αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει τε ε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^{ρ η} σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω ^{π ρ}

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω του ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

α ι νει τε αυ του ον πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ω π ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου

ᾠχος 4 Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

ων ρ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις π ρ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε

ω π ρ

ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του π ρ αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκάς

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

ΜΕΛ ΠΑ
λε ε ε α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α α

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε

τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω ων

ΜΕΛ ΠΑ
αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι

ΝΗ
ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω

ΠΑ
ω ω Θε ε ε ε ω

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
Α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

ΠΑ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του π ρ αι νει ει ει ει

ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α

μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος 4̣ Πά

Ἀθανασίου Καραμάνη
"Ὀρθρος 1955 σ.22"

Χ̣ ε ε ε π ρ

ΠΑ ΜΕΛ
Π α σα πνο η η αι αι νε σα α τω ω τον Κυ

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
υ υ ρι ι ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον

— — ^{ΓΑ} ^{ΠΑ}
ΕΚ ΤΩ Ω Ω ΩΝ ΟΥ ΡΑ Α ΝΩ ΩΝ ΑΙ ΝΕΙ ΤΕ Α

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
ΑΥ ΤΟ Ο ΟΝ ΕΝ ΤΟΙ ΟΙΣ ΨΙ Ι Ι Ι ΣΤΟΙΣ ΣΟΙ ΠΡΕ Ε

^{ΠΑ}
Ε ΠΕΙ ΕΙ ΕΙ Ψ Ψ ΜΝΟΣ ΤΩ Ω Ω Ω Ω ΘΕ Ε Ε Ε

^Π
Ω

^{ΠΑ}
Α Ι ΝΕΙ ΕΙ ΤΕ Ε ΑΥ ΤΟ ΟΝ ΠΑ Α Α Α ΑΝ ΤΕΣ ΟΙ

^{ΝΗ} ^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
Α ΑΓ ΓΕ Ε ΛΟΙ ΟΙ ΟΙ Α Α Α ΑΥ ΤΟΥ ΑΙ ΝΕΙ ΕΙ

^{ΠΑ} ^{ΠΑ}
ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΤΕ Α ΑΥ ΤΟΝ ΠΑ ΣΑΙ ΑΙ ΔΥ ΝΑ Α Α Α

^{ΜΕΛ}
ΜΕΙ ΕΙΣ Α Α Α ΑΥ ΤΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΟΙ ΠΡΕ Ε Ε ΠΕΙ ΕΙ ΕΙ

^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
ΕΙ Ψ ΜΝΟΣ ΤΩ Ω Ω Ω ΘΕ Ε Ε Ε Ω

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων ^{ρ η} αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οis

υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον ^{ρ η} πα σαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου ^{ρ η} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη **Δ** αι

νει ει τε αυ τον πα αντα τα α στρα και το φως **π** ρ

Α ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων **Δ** αι

και το υ υ δωρ το υ περ α α νω των ου ρα νων **π** ρ

Α ι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ι ου **Δ** αι ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θησαν **Δ** αι αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν **π** ρ

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να **Δ** αι και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος **Δ** αι προ οσταγμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται ^{π ρ}

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης ^{π ρ} δρα κον τες και

πα σαι α βυ σσοι ^{π ρ}

Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος ^{α Δ ρ} πνευ μα κα ται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του ^{π ρ}

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ^{α Δ ρ} ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι ^{π ρ}

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ^{α Δ ρ} ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα ^{π ρ}

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι ^{π ρ} αρ χον τες

και πα αντες χρι ται αι γης ^{π ρ}

Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι ^Δ πρε σβυ υ τεροι με

τα νε ω τε ε ρων ^ζ αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ

ρι ι ου ^Δ ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου

μο νου ^{π ρ}

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^{π ρ} και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του ^{π ρ}

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^Δ τοις υι οι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω ^{π ρ}

Α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον **Δ** η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων **π**

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον **Δ** και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των **π**

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω **Δ** εν τυμ πα α νω και ψα λτη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω **π**

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του **Δ** και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α **π**

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη ^Δ και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των ^π ₉

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των ^Δ και

ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των ^π ₉

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις ^π ₉

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις ^ζ

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραις ^π ₉

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον ^Δ

δο ξαυτη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του π ρ

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του Δ ρ

αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως αυ

του π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Στιχηρά](#) Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ̣ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.307*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π ρ αι νει τε αυ τον χ π ρ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ν σου π ρ πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο α να α α ξι ι ι ι ος ε

α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου μαι υ υ πο ο ο

τω ω ων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με

ω ως φι λα α α αν θρω ω ω προς

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

θα α α α ρα

π ρ τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.308*

Α ἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας

ου κε κτημαι νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α ρε ε ε ε των

και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω

της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο ο με ε ε ε

νος τα σπλαγχνα των οικιων σου μη κλειεισθης μοι

Δεεεσποτα αλλεκτινα αξαας

μου τον ζοφερο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξα

να α α α στη η η η σον και ταισ φρο νι μοις συν

εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να τον σον ο που η η χος κα θα α

ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων των

α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι

Δι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.309*

 Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και αι Υι υι υι ω και

 α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι _{πε}

 Κ αι νυ υ υν και αι α α ει και εις τους

 αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α μην _{πε}

 Τ ου κρυ υ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

 τον την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη

μη κρυπτε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου ^πκα ταγ

γε ελ λε τα θαυ μα α σι ι ι α α Α α αυ

του ^πι να πλε ο να ζου σα το ο χα ρι σμα

α ⁶εις ε ελ θης εις την χα ρα α α αν του Κυ ρι

ι ου ου σου ου ου ου ου ⁶

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^παι νει τε αυ τον ^πκα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^π

Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωωνσου πωσ εισ ε λευ σο

μαι ο α να α α ξι ι ι ι ος ε α

αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ειν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ωων

αγ γε ε λων κα θα ρισον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο

ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Δι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π q τὸ αὐτὸ ↗

ἀ χορὸς

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

ει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ

πα α δα α την εξ α α α ρε ε ε ε των και νε

α νισιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο ο με ε ε ε ε νος

τα σπλαγχνα των οι κτιρ μω ω ων σου μη κλει ει σης

μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι μοις

συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις

νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα

α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων

των α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η
 χους αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα
 γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και α
 α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Και νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

 Τ ου κρυ υ ψα αν το ος το τα α α α λα α α αν

τον π την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη μη

κρυ υ πτε ε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα τα γ γε ελ

λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ του π ι να πλε

ο να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα α ει εισ ελ θης

εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου ου σου ου λ

* ρι ι ου ου σου ου ου ου ου λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.436*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π αι νει τε αυ τον χ π κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ων σου π ρ πως εισ ε

λευ σομαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος π ρ

ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ουμαι υ πο ο

τω ω ων Αγ γε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φιλ α α α αν θρω ω ω ω προς π ρ

Δι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α ρα πρὸ αὐτοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.437*

Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε

των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις

εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι

κτιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα α ας μου τον ζο φε

ρο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α

στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ

α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να

το ον σον ο που η η χος κα θα α ρος ε ο

ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξαα α α

σοι

Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δὲ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην ^{π ρ}

Τ ου κρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον ^{π ρ} την κα τα κρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ

χη ^{Δ ρ} μη κρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου ^{π ρ}

κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ

του ^{π ρ} ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι

σμα εισ ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι

ου ου σου ου ^{β λ}

* ρι ι ου ου σου ου ου ου ου ^{β λ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.168/615*

ἦχος πρωτοδεύτερος

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

ε ν ταις λαμ προ ο τη σι των α γι ι ω ν σου πως

εισ ε λε ευ σο μαι ο α α να α α ξι ι ι ι

ος ε α α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ

θειν ει ει εις το ο ο ο ν νυμ φω ω να ο χι

των με ε ε λε ε ε γ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα

α α μου και δε ε σμι ι ι ος εκ βα

λου ου ου μαι αι υ υ πο ο τω ω ν αγ γε ε

ε ε λων κα θα ρι σον Κυ υ ρι ι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω ω ω

σον με ω ως φι λα α α α α αν θρω ω

ω ω προς

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.169/616*

Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χη η η ης ρα θυ μι α α νυ υ στα

α α ξας ου κε κτη μαι νυμ φι ι ι ι ι ε Χρι ι

στε ε και ο με νη ην λα αμ πα α α δα την ε εξ

α ρε τω ω ω ω ω ω ω ν και νε α νι ι σιν ω

μοι ω ω ω θην μω ω ραι αις ε ε εν και αι ρω της

ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο με ε ε ε νο

ος τα α σπλα α αγ χνα α τω ων οι οι κτιρ μω ω ω

ων σου ου μη κλει ει ει ει σει εις μοι Δε ε

ε ε ε σπο ο τα αλλ εκ τι να α ξας μου τον

ζο φε ε ρον υ υ υ υ πνον εξ α να α

α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι ι μοις

συν εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να α α α α α α τον σον ο που

ου η η χο ος κα α θα α α ρο ος ε ο ορ

τα α α ζο ο ον τω ω ων και βο ων τω ων α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ξα

α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δὲ Πα

Πέτρου Φλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.170/617*

Ν ε ε Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και α γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α

τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ει και ει εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω ω νω ω

ω ω νων α α μην

Του κρυψαντος τα αλαν τον ^Δτην κα

τα ^σακρισιν ακουσα σα ψυχη η

μη η κρυυπτε λο ο ο ο γον Θε ε

ε ου ^{π ρ}κα αταγ γε ελ λε ε ε ε τα αθα αυ

μα σι ι α α αυ του ^{π ρ}ι να α πλε ο να σα α σα

το ο χα ρι ι σμα α ^Δεισ ε ε ελ θης εις την χα

ρα ααν του Κυ ρι ου ουου σου ου ουου ου ου ^{β λ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Σοὶ δόξα πρέπει](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἰδιόμελα

Ἦχος ἦ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.29*

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π⁹ αι νει τε αυ τον χ⁹ π⁹ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π⁹

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος θ⁹ π⁹ ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να π⁹ ο χι των

με ε ε λε εεγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ωων αγ γε ε λων π⁹ κα θα ρισον Κυ ρι ε

τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου π⁹ και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω προς π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π ρ αι

νει τε αυ τον χ π ρ εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π ρ

τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω Δ αι

νει τε αυ τον χ Δ εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

Δ νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε Δ και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλααγγχνα α

τω ων οι χτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

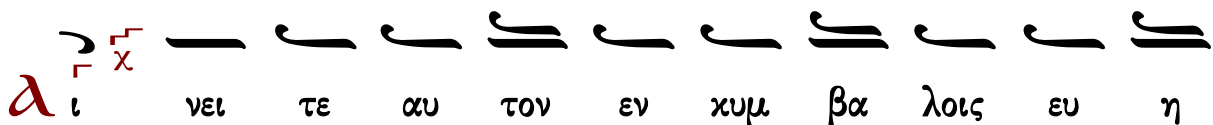
γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

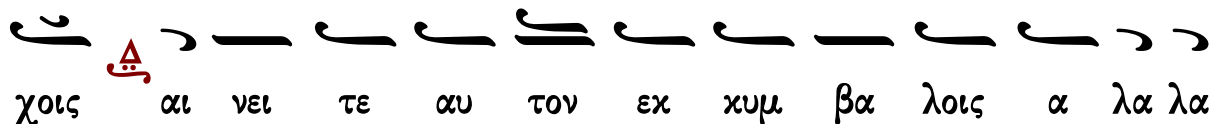
α ζο ο ον τωων και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

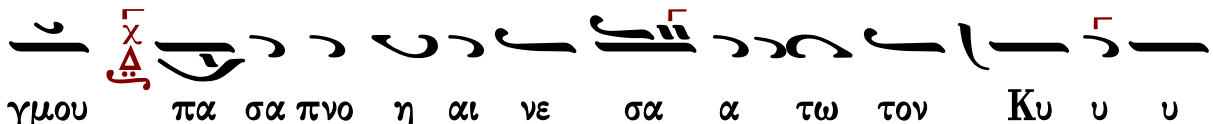
ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

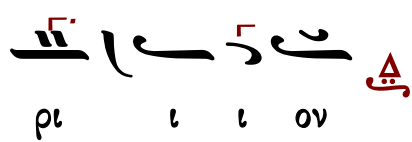
Δι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τό αυτό ↗

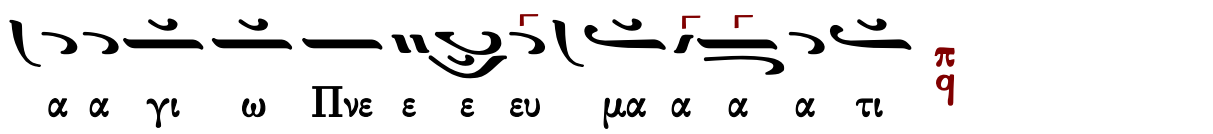
Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δὲ Πα

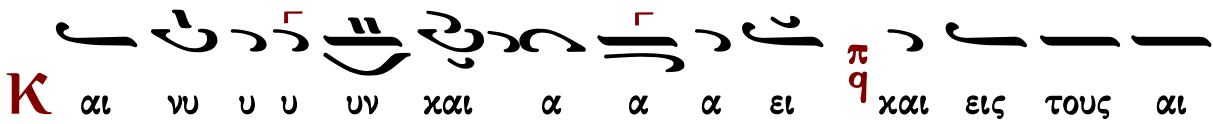
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

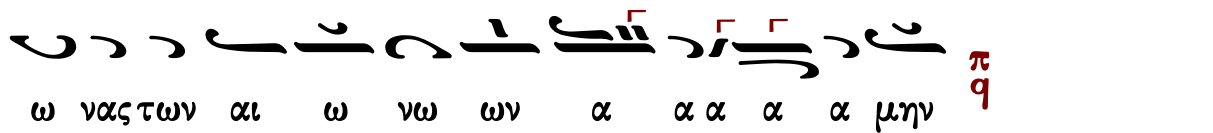
Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Του κρυψαντος το τα α α λα α α αν τον π ρ

την και τα κρισιν ακουσα α α σα ψυ υ χη δι μη η

κρυυπτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου π ρ κα

τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του π ρ

ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει

σε ε ε ε ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι ου

ου σου ου ου ου ου β λ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Δουκῆς Δουκῆ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ιδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.40*

Τὸ ἰδιόμελον τοῦτο ἐπιγράφεται μὲν εἰς ἀΐχον, κατὰ παράδοσιν ὅμως ψάλλεται εἰς β΄ ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐὰν γὰρ τολμῶσμεν» καὶ ἐξῆς, καὶ μόνον περὶ τὸ τέλος ἐπανέρχεται τὸ μέλος εἰς τὸν ἀΐχον. Ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὅμως ἐν τῷ Δοξασταρίῳ αὐτοῦ περιέχει αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἀΐχον. Παραθέτομεν αὐτὸ τόσο κατὰ τὸ σύνθετες μέλος, ὅσον καὶ εἰς καθαρὸν ἀΐχον κατὰ τὸ μέλος τοῦ Κωνσταντίνου ἐλαφρῶς διεσκευασμένον.

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ν σου πως εισ ε

λευ σο μαι ο α να α α α α α α ξι ος

ε α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει

εις το ο ο ν νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε ε γ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ουου μαι υ υ πο τω ω

ων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον

τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω ω σοον
με ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς

τὸ αὐτὸ ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοφάλτου, διασκευασμένον

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ τη η σι ι των α γι ωων σου
πως εισ ε λευ σο ο μαι αι αι αι ο ο α να

α α ξι ι ι ι ος ε αν γαρ τολ μη η η σω συν

εισ ελ θειν εις τον νυ υμ φω ω ω να ο χι τω

ω ων με ε ε λε ε ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε

στι του ου γα α α μου ^{π ρ} και δε σμι ι ος εκ βα λου ου

μαι αι υ υ υ πο τω ων αγ γε ε ε ε λων ^{π ρ} κα θα

ρι σο ον Κυ ρι ι ε τον ρυ υ υ πο ον της ψυ χη η η

ης μου ου ^{π ρ} και σω σο ον με ε ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω πος ^{π ρ}

^χ αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον ^{χ π ρ} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα ^{π ρ}

τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος ^{Δι}

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.41*

^χ αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{Δι} αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω

ω ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα

σπλαγ χνα των οι κτι ρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου

τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να

α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ α

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να το

ον σο ο ον ο που η η χος κα θα α ρος ε

ο ορ τα α ζο ο οντων και βο ων των α α πα α αυ

στω ως Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Άλλη γραμμή

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι ι ι α νυ στα α

α α α α ξας

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και εις τους

αι ω ναςτων αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ου κρυ υ ψα αν το ος το τα α λαν το ον την κα

τα κρισιν α κου σαα σα ψυ υ χη μη η κρυ υ πτε ε

λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα ταγ γε ελ λε τα

θαυ μα α α σι α α α α αυ του ^{π ρ} ι να πλε ο
 να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα ^{6 λ} εις ε ε ελ θης
 εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου σου ου ^{6 λ}
 ρι ου ου σου ου ου ου ου ^{6 λ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Λουκάς Λουκά

Θεις τὸν Ἑτίχον τῶν Αἰνων

Πέτρου Ἐφεσίου

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.310*

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με θα προ ο θυ υ μως
 τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις
 το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε
 ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το της χα α ρι

ι ι τος τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν

κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων α α γα

α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα μπρο ο τη το ος

ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι νω νει

τω δε του λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη η σιν α α α αλ

λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ει ον πο

λυ υ πλα σι ι α α σω ω ω ω μεν και ως οι

κο νο μοι πιστοι της χα ρι τος Δε σπο τι κη ης χα α

ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η μα

ας κα τα α ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο

ος ω ως φιλα α αν θρωω ω ω πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης ενδοξη μεταγγελικων δυ

υνααμεων και καθισης ενθρονω Ιη

σου διιακρισει εως μημε

ποιμηνη αγαθηεδιαχωρισει

οδου ουδεξιααγαραιοι

δας διεστραμμεναι δε εις ινα αιαιευω

ωνυμοι μησυνεριφοις με

τοντραχυντημαρτιιαα συνααπολεε

εεσης αλλα τοις εκδεξιων συναριθμη

σαααπροοβαα τοις σωσον με ωσφιλαα

αν θρωω ω ω προς

Και εστω η λαμ προ της Κυρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ου νυμ φω ω νο ο ο

ος σου την δυσ ει μο να μου μο ορ φην των πται σμα

των α πα αμ φι ι α α α α σον τη με θε ξει των

πα α αθημα ατω ω ωων σου και στο λην

δο οξη ηησκο οσμη ησας της ση ης ω ω ωραι

ο οτη η ηητος δαι τυ μο να φαι αι δρον

α να δειξον της βασι λειας σου ουως ε ε ευ σπλα α

α αγχνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.312*

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω ω και α γι ι ω

Πνευμα τι ι

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μην η πε

| δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο της Α

ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου η φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α η δα νεισαι τω δε ε δω κο ο ο τι ι π

δι α α α δος πτω ω χους και κτη ησαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον η ι ναστης εκ δε ο ξι ων α αυτου

ο ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α

κου ου σης Α μα α κα ρι ι ι α ας φω ω ω

νης η εισ ελ θε δου ου ου λε εις την χα ρα α αν

του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου αυ της α ξι ω

σο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι

α το με ε ε γα σου ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Άγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε θα προ ο θυ υ μως

τω ω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε ε κα α

στος πο λυ πλα σι α σο μεν το της χα α ρι ι ι τος τα α

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι α α αν

κο ο ο μι ι ει ει ει τω δι ε ε ερ γων α

α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ ο ο τη

το ος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι

νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η η τω

και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν

α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα ανει ει ον

πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω

μεν και ως οι κο νο μοι πιστοι της χα ρι ι τος δε σπο

τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θω ω ω μεν αυ

της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ω ω ω

ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω

πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης εν δοξη μεταγγελικων δυυ

να αμεεων και καθισης εν θρονω Ιησου δι

ιακρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη μεποι μη ην

αγααθε ε διαααχωωωρι ι ι ι σης

ο δου ουους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι

δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω ω

νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα

χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α α πο λε ε ε ε σης

αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη σα α ας προ ο

βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω πος

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α

ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος

σου την δυ σει μονα μου μο ορ φην των πται σμα τω ων

α πα αμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε

ξειτων πα α α θη μα α α τω ω ω ν σου και στο

λη ην δο ο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της ση ης ω

ω ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να α

α φαι αι δρον α να δειξον της βα σι λει ει ει α α

α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.164#

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

των αι αι ω ω ω ω νων α μη η ην

δου σοι το τα λαν τον ο Δε σπο ο ο ο της εμ

πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι δι

α α α α δος πτω ω χοις και κτη ησαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον ι ναστης εκ δε ξι ι ων α αυ

του ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και

α κου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω ω νης

εισ ελ θε δου ου ουου λε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α α ξι ι ω σο ο ονμε

Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α το με ε

ε γασουου ε ε ε λε ε ε ος ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Άγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ευ τε πι στοι επ ερ γα σω ω με θα προ ο θυ

υ μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις το ον πλου ου ου τον και α να λο

ο γως ε ε κα α α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το

της χα α ρι ι τος τα α α λα α α αν τον ο

μεν σο φι αν κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων

α α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα

αμ προ τη η τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω

κοι νω νει τω δε τω λο ο γω πι στος τω α μυ υ

ει τω και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε νη

η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα νει ον

πο λυ υ υ πλα σι ι α α α α σο ο ο ο μεν

και ως οι κο νο μοι πι στοι της χα α ρι ι τος δε

σπο τι κη ης χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω

μεν αυ της η μα ας κατ α α ξι ι ι ι

ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φιλ α α αν θρω

ω ω ω προς

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης ενδοξη μετ' Αγγελικων
δυναμεων και καθισης ενθρονω Ι
ησουδισακριστισεως
μημειμηνηναγαθαθεεδιααχωρι
ισης οδου ους δεξιαιααγαροι
οι οιδας διεστραμμεναι δεεισιναιαιευ
ωωνυυυμοιμηουνεριφοι
οι οισμε τοντραχυντηαμαρτιιαα
απολεεεσης αλλατοις εκδεξιων

συν αριθμησα α ας προ ο βα α α τοις Δ

σω σον με ω ως φιλα α αν θρω ω ω πος π

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφη μας Δ και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφη μας Χ Δ και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον π

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α α ας α αν θρω ω πους Δ ο συγ κα λε σας η μας προς

ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου νυμ φω ω ω νο ο

ο ος σου π την δυ σει μο να μου μο ορ φην των πται

σμα των απαμφι ι ι ι α α α α σον τη

μεθ εξει των πα αθημα α τω ω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της

ση ης ω ω ω ραι ο ο ο ο τη η η η τος δαι

τυ μο ο να φαι αι δρον α να δει ξον της βα σι λει

ει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.442*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

των αι αι ω ω ω ω νων α μη η ην

δου σοι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο

της ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε ε δο κο ο ο τι ι

δι α α α α δος πτω ω χους και κτη ησαι φι ι ι

ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι ναστης εκ δε ξι ι ων α

αυ του ου ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη

η και α κου σης μα α κα ρι ι ι ι ι α ας φω

ω ω νης εις ε ελ θε δου ου ου ου λε εις την

χα ρα αν του ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου

αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η

θε ε εν τα α κα τα το με ε ε γα α α

σου ου ε ε ε ε λε ε ε ος

ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Άγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.171/618*

Δ ευ τε πι στοι α περ γα σω με θα προ θυ

μω ω ως τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη νε μει γαρ

τοῖς δούλοῖς τοῦ πλουτοῦ σου σου τοῦ καὶ α

να λογῶς ἐκααστοῦ πολυπλασιασῶ

αἱ αἱ σωμὲν τῆς χαριῖτος τα

αλαααντον ομνοσφι

ααανκοομειειτοδιεεργωνα

γααθωνοδελειτουργιειανλαμπροοτηη

τοςεπιιτεεελειειειειειεισθω

κοινωνειτωδετουλοοοοοογουπιστος

τωαμυηηητωωκαισκορπιζετωτον

πλουτοῦ σου πεεεενηησιν ααααλ

λοσ π ου ου τω ω γα αρ το ο δα α νει ει ει

ον χ πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και

ως οι κο νο μοι οι πι ι στοι οι της χα α ρι ι

τος δε σπο τι κη ης χα α α ρα α ας α ξι ι ι

ω θω ω ω ω μεν αυ της η η μα α α ας κα

α α τα α ξι ι ω κα τα α ξι ι ω ω σον Χρι

στε ε ε ε ε ο ο ο Θε ε ος ω ως φι

λα α α α αν θρω πος

εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευφρανθημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων

ευφρανθει ημεν ανθων ημερων εταπει

νωσας ημας ετωνων ειδομεν κακα και

ι δε επιτους δουλους σου και επιταερ

γα σου και οδηγησοντους υιου ου ους ααα αυ

των

Οταν εελθης ενδο ο ο ο ξημεταγ

γελικων δυναααα μεεεε ωων και

καθιση ηης ενθρο ο ονω Ιη

σου ου ουου διακριιιι σεεεεως

μη με Ποι μη η η ην α α γα α θε ε ε ε ε δι

α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι

ας γα αρ οι οι οι οι δας δι ε στρα με

ναι δε ει σιν αι ευ ω ω ω νυ υ υ υ υ υ υ

μοι μη η ουν ε ρι ι φοι οις με ε τον τρα χυν

τη α μαρ τι ι ι α συν α α πο λε ε ε ε

σης αλ λα τοις εκ δε ξι ω ων συν α ρι ι

θη η η η σας προ ο βα α α α τοι οις σω ω

σο ο ον με ω ω ω ως φι λα α α α α αν

θρω προς

Και εστω η λαμ προ της Κυρι ου του Θε

ου η μων εφη μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφη μας και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο κα α α λ λει ω ραι αι αι ος

πα ρα πα αν τας α αν θρω ω ω που ους ο συ γ κα

λε ε ε ε σα ας η η μας προς ε στι α σιν πνε ευ

μα α α τι ι κην του νυμ φω ω ω ω ω

ω ω νο ο ο ος σου την δει ει σι ι δαι αι μο

ο να α α μου μο ο ορ φη η ην των πται σμα των

α παμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε ε ε

ε ε ε ε ξει των πα θη μα α α α α α α

τω ω ω ων σου και στο λη ην δο ο ο ξης

κο ο σμη η η η σας της ση η η ης ω ω ω

ραι αι αι ο ο τη η η τος δαι τυ μο ο να

φαι αι δρο ον α να α δει ει ξον της βα σι λει ας σου

ου ως ε ε ευ σπλα αγ χνος

* τη ην δυ υσ ει ει μο ο να α α α μου μο ο ορ

φη η ην

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και αι α γι ι ω Πνε ευμα τι ι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

του ους αι αι ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

ω ω ω ω ωνων α α μην

Ι δου ου σοι το ο τα α λα αν το ον ο Δε

σπο ο ο ο ο ο ο της εμ πι στε ε ε ε

ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο ο βω δε

ε ε ε ξαι αι το χα α ρι σμα α δα α νει ει

σαι τω δε δω κο ο ο ο ο ο τι ι ^{π 9} δι α α α

α δος πτω ω χους και αι κτη η η η η σαι αι φι ι ι ι

λον τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ι ι

να α στη ης ε εκ δε ξι ι ω ων α αυ του ο τα αν ε ε

ε ε ελ θη η εν δο ο ο ο ξη και α κου ου

ου ου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω νης ει εισ

ελ θε δου ου ου ου ου λε ε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ι ω ω

σο ο ο ο ν με Σω ω τηρ τον πλα νη θε ε ε ε ε ε

ε εν τα δι α το με ε ε ε γα σου ου ε ε

λε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος η

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.32*

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε ε θα προ ο

θυ υ μως τω Δε σπο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις τον πλου ουου τον και α να λο γως

ε καστος πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω μεν

το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν το

ο μεν σο φι αν κο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ

γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ

τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω κοι νω νει τω

δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

αλ λος ου τω γαρ το ο δα α νει ει ον πο λυ πλα

σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι κο νο μοι

πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας

α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

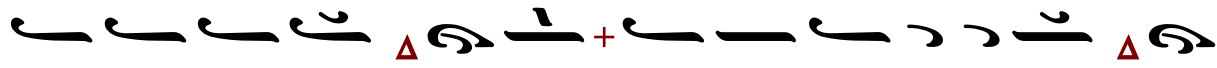
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

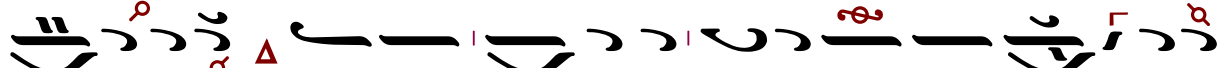

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

να με ε ων και κα θι σης εν θρω νω Ι η σου ου ου δι

α χρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α

θε ε δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι

α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι

φοι οισ με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι

α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ

λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας

προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος

πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σας

η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ου νυμ φω

ω ω νο ο ος σου την δυ σει μο να μου μορ φην

των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α σον τη

με θε ξει των πα α α θη μα α τω ω ω ν σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω

ω ω ρ α ι ο ο ο τ η η η τ ο ς δ α ι τ υ μ ο ν α α

α φ α ι δ ρ ο ν α ν α δ ε ι ξ ο ν τ η ς β α σ ι λ ε ι α ς σ ο υ ο υ ω ς

ε ε ε υ σ π λ α α α γ χ ν ο ς

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι ι ι ι και Υ ι ω και α γ ι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ω ν α ς

τ ω ν αι αι ω ω ω ω ν ω ν α μη η η ν

δ ο υ σοι οι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο

ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι σμα

α δα νει ει σαι τω δε ε δω ω κο ο ο τι ι

δι α α α α α δος πτω ω χους και κτη σαι φι ι

ι ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να α στη ης ε εκ

δε ξι ι ων α α αυ του ο ο ταν ε ελ θη εν δο

ο ο ξη η και α κου ου ου ουου σης μα κα ρι

ι ας φω νη ης ει σελ θε δου ου ου ουου λε εις την

χα ρα α α αν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α

ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν

τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δευ τε πι ι στοι ε περ γα σω με θα προ θυ υ υ

μωσ τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου ου

λοι οι οις τον πλου ου ου τον και α να λο γωσ ε

κα α στος πο λυ πλα σι α α σω ω μεν το της χα ρι ι τος

τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν κο μι ει τω

δι ερ γων α α α γα α θων ο δε λει τουρ

γι αν λαμ προ τη η το ο ος ε πι τε λει ει ει ει

τω ^{κ ρ} κοι νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ

η τω ^{Δ ρ} και σκορ πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε νη η

σιν α α α αλ λος ^π ου τω γα αρ το ο δα α νει ει

ον ^κ πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν ^{Δ ρ} και

ως οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος ^{Δ ρ} δε σπο τι κης

χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω μεν ^{π ρ} αυ της η

μα ας κα τα ξι ι ω ω ω ω σον ^{Δ ρ} Χρι στε ο Θε ος

ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος ^π

^χ Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

υ να με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι α

κρι ι ι σε ε ε ε ως μη με ποι μη ην α γα θε

ε δι α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α

ας γα αρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σιν

αι ευ ω ω ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι

ι φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν

α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α

ρι θμη σα α ας προ ο βα τοις σω σο ον με ω ως φι λα α

αν θρω ω ω ω πος

ἄλλη γραμμὴ

τον τρα χην τη α μαρ τι ι ι α συν α πο λε ε ε

ε ση ης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

σα

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θε

ου ημων εφη μας και τα εργα των χειρων η

μων κατευθυνον εφη μας και το εργον των χει

ρων ημων κατευθυνον

Ο Νυμφιος ο καλειωραιος παντα ααα

ανθρωπους ο συκαλεσααα η η

μας προς εστι ασιν πνευματικην του ουνυμφω

ω νο ο ο ο σου την δυσειμονα μου μορφην

των πταισμων απαμφι ι ι ι α α α α σον

τη μεθεξει των παθημααα τωων σου

και στο λην δο ξης κο ο ο σμη η η σα ας της

σης ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να

φαι δρον α α να δει ει ξοντης βα σι λει ας σου ουως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.45*

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω

νας των αι αι ω ω ωων α α μην

1 δου σοι το τα α α λα αν τον ο Δε σπο ο

ο ο της εμ πι στε ε ε ευ ει ει ψυ χη η η

μου ου φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι

το χα α ρι σμα α δα νει ει σαι τω δε δω κο ο ο

ο ο τι ι δια α α α δος πτω ω χους και κτη

σαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι να

στη η ης εκ δε ξι ι ων α αυ του ου ο ο τα

αν ε ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α κου

ου σης μα κα ρι ι ι ας φω ω νη ης εισ ελ θε

δου ου ου ου ου ου λε εις την χα ρα α α

αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου ^Ⲛ αυ της α ξι ω ω σο ο

ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α ^ⲡ δι α

το με ε ε γα α σου ου ε ε ε ε λε ε ε ο

ο ο ος ^Ⲛ

Μεγάλη Τρίτη (πρωΐ)

Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς ψαλμὸς εγ' 103

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροβρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅτι θεὸς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ὅποιων τοὺς Ἄγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὅἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἔλαιῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ῥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ῥ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ῥ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ῥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦ πὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦ πὲρ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ψαλμὸς ριθ' 119

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. ² Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. ³ τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; ⁴ τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. ⁵ οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. ⁶ πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. ⁷ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. ² ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ³ μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσω σε. ⁴ ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσω τὸν Ἰσραήλ. ⁵ Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· ⁶ ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. ⁷ Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. ⁸ Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρκα' 121

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. ² ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. ³ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ⁴ ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· ⁵ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. ⁶ ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε· ⁷ γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. ⁸ ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· ⁹ ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ψαλμὸς ρκβ' 122

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ² ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. ³ ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ⁴ ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ψαλμὸς ρκγ' 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· ² εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ³ ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς· ⁴ ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ⁵ ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. ⁶ εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. ⁷ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρεύοντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. ⁸ ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

ΣΤΑΘΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

ψαλμὸς ρκδ' 124

Οἱ πεπειθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. ² ὄρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ³ ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. ⁴ ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· ⁵ τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκε' 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. ² τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. ³ ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. ⁴ ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. ⁵ οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θειοῦσι. ⁶ πορευόμενοι ἐπορευόντο καὶ ἐκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ψαλμὸς ρκς' 126

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. ² εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. ³ ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. ⁴ ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. ⁵ μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ψαλμὸς ρκζ' 127

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. ² τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. ³ ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. ⁴ ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ⁵ εὐλογησαί σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ⁶ καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκη' 128

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· ² πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. ³ ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. ⁴ Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. ⁵ αἰσχυρθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. ⁶ γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· ⁷ οὐδ' οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, ⁸ καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. **Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.** (γ')

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΣΤΑΘΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκθ' 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· ² Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. ³ ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ⁴ ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. ⁵ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. ⁶ ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. ⁷ ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, ⁸ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ..

ψαλμὸς ρλ' 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. ² εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. ³ ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλα' 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, ² ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· ³ εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, ⁴ εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ⁵ ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. ⁶ ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· ⁷ εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. ⁸ ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· ⁹ οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. ¹⁰ ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ¹¹ ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· ¹² ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ¹³ ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ· ¹⁴ αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν· ¹⁵ τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, ¹⁶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιᾶσονται. ¹⁷ ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου· ¹⁸ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμὸς ρλβ' 132

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; ² ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ³ ὡς δρόσος Ἀερμῶν ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλγ' 133

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν

αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. ² ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. ³ εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἢ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἔστι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, Θεός τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρβράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνους εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελωῦ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥοαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῖς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ἤχος α'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

ἤχος β'

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμίᾳ νυστάξας, οὐ κέκτημαι νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρισμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε παρθένους, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἤχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

ἤχος δ'

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

ἤχος πλ.β'

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείτω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστος τῷ ἀμυήτῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με ποιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναί δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῆ ἀμαρτίας συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικῆν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

ἤχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτῆρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Μικρὰ Βίσιδος

Σοφία Ὁρθοί!

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ.β'. Ψαλμὸς ρλα' (131)

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασμάτος σου. (ελα' 8)

τὸ μέλος

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνῆριον 2009 σ.196*

α να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ σιν σου Δ

συ υ και η κι βω τος του α γι α σματος σου π̣ (6')

∴ Μνήσθητι Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. ελα'1

α να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ σιν σου

σου και η κι βω τος του α γι α σμα το ος σου ου

ου

Σοφία.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:5-10

Πρόσχωμεν.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν ἀνείλατο αὐτήν. ⁶ ἀνοιξασα δὲ ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει, καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἔφη· ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. ⁷ καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; ⁸ ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· πορεύου. ἔλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. ⁹ εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. ¹⁰ ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσεῖν λέγουσα· ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνείλωμην.

Προκειμενον ἤχος πλ.β' (δ') ψαλμὸς. ρλβ' (132)

Ἰδοὺ διὰ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; (ρλβ' 1)

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.197*

δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η τοκα τοι

κειν α δελ φους ε πι το αυ το (6')

·: Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. (εὐλβ' 2)

δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η τοκα τοι
κειν α δελ φους ε πι το αυ το ο ο

Κέλευσον!

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ἰώβ τὸ ἀνάγνωσμα. 1:13-22

Σοφία. Πρόσχωμεν

Ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἤσθιον καὶ ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἤροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν, καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ἠχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπε. Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως, καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ λέγει αὐτῷ. Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰώβ, λέγων. Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰώβ, ἀναστάς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πεσῶν χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ, ὁ Κύριος ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο, εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰώβ ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Ὁ ἱερεὺς εὐθύς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ θυμιῶν, ψάλλει κατανοκτικῶς εἰς ἤχον πλ.β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

στίχος α' **Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σέ.**

Κατευθυνθήτω

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

δ' Νηλέως Καμαράδου Δημητρίου Σουρλαντζή

πλ.α' Πανδέκτη Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεοδώρου Φωκαέως Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Θρασυβούλου Στανίτσα

πλ.β' μέλος ἀρχαῖον Θρασυβούλου Στανίτσα
Θεοδώρου Φωκαέως Δημητρίου Σουρλαντζή
Γεωργίου Πρωγάκη Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

βαρὺς Γεωργίου Πρωγάκη Δημητρίου Σουρλαντζή I
Θρασυβούλου Στανίτσα Δημητρίου Σουρλαντζή II
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πλ.δ' Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

στίχος β' **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**

χορὸς β' **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.**

στίχος γ' **Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.**

χορὸς α' **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

χορὸς β' **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.**

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

χορὸς α' **Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.**

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:36-26:2

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ³⁷ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ³⁸ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμουῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσηλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, ³⁹καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἤλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ⁴⁰τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται· ⁴¹δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μυλῶνι, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. ⁴²γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. ⁴³Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἔγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. ⁴⁴διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. ⁴⁵Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; ⁴⁶μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. ⁴⁷ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ⁴⁸ἐὰν δὲ εἶπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἔλθειν, ⁴⁹καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθύοντων, ⁵⁰ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἧ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει, ⁵¹καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. ¹Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. ²πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ. ³αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον· ⁴αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. ⁵χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. ⁶μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. ⁷τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. ⁸αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ⁹ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. ¹⁰ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἤλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσηλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ¹¹ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. ¹²ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. ¹³γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ

την ὥραν ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. ¹⁴Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεισε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ¹⁵καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. ¹⁶πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ¹⁷ὥσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ¹⁸ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῆ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ¹⁹μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. ²⁰καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ²¹ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. ²²προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ²³ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. ²⁴προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· ²⁵καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ²⁶ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! ²⁷ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζῖταις, καὶ ἔλθων ἐγὼ ἐκομισάμην ἀν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ²⁸ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· ²⁹τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. ³⁰καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. ³¹Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· ³²καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, ³³καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. ³⁴τότε ἔρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ³⁵ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, ³⁶γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. ³⁷τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; ³⁸πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; ³⁹πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; ⁴⁰καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. ⁴¹Τότε ἔρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ⁴²ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ⁴³ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ

ἐπεσκέψασθέ με. ⁴⁴τότε ἀποκριθῆσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; ⁴⁵τότε ἀποκριθῆσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. ⁴⁶καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. ¹Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ²Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἑκτενὴς ἱκεσία

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δείσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Δείσεις ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων

Ὅσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε, εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (εἰς ἐκάστην δέσιν)

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Χαρίσεται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Συγκαταριθμῆση αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ και ἐκλεκτῇ ποιίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ και διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοὶ Κύριε.

‘Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

‘Οσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε.

‘Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν κατηχουμένων.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν πιστῶν

‘Οσοι πιστοί, ἔτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Σοφία.

‘Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ και προσκύνησις, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἔτι, και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Σοφία.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται

ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἴδου θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούια.

α'	277	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
β'	264	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ'	248	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β'	309	Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου
	346	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	358	Θρασυβούλου Στανίτσα
	392	Γεωργίου Καρακάση

Τὰ Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χορὸς β': **Ἀμήν.**

Εἰρήνη πᾶσι.

χορὸς β': **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

χορὸς α': **Σοί, Κύριε.**

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλουῖα.

α'

308

[Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ](#)

405

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

β'

237

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

γ'	229	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.α'	429	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου
	271	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β'	224	Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
	316	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
βαρὺς	273	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἤχος β'

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

[Δημητρίου Σουρλαντζῆ](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἤχος β'

ἤχος πλ.α'

[I. M. Βατοπαιδίου](#)

[I.M.Σίμωνος Πέτρας I](#)

[I.M.Σίμωνος Πέτρας II](#)

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἄγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνησάσαι καὶ τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμὴν.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β')

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Δημητρίου Σουρλαντζῆ](#)

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμὴν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμὴν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου του ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ψαλμὸς λγ' 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. ³ ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. ⁴ μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. ⁵ ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. ⁶ προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασιχυνθῇ. ⁷ οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. ⁸ παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς. ⁹ γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. ¹⁰ φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ¹¹ πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ. (διάψαλμα). ¹² δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. ¹³ τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζοῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; ¹⁴ παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. ¹⁵ ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. ¹⁶ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. ¹⁷ πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ¹⁸ ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. ¹⁹ ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. ²⁰ πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος· ²¹ φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. ²² θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. ²³ λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ψαλμὸς ρμδ' 144

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ² καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ³ μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. ⁴ γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. ⁵ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. ⁶ καὶ τὴν δύνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. ⁷ μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. ⁸ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. ⁹ χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁰ ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου

εὐλογησάτωσάν σε. ¹¹ δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι ¹² τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. ¹³ ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ^{13α} πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁴ ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. ¹⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. ¹⁶ ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. ¹⁷ δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁸ ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. ¹⁹ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. ²⁰ φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. ²¹ αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογέτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Πανδέκτη, Ἑσπερινός
 1850 σ.183*

 ue **K**υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε π 9 ε ε

ε ε κε ε ε ε ε ε κρα α α α α α α

ξα α α α α α α προ ο ο ο λο ο ο ος σε π 9

ει σα α α α α α α α α α α α α α α ει

σα α α α α α κου σο ο ο λο ο ο ο ον

μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ει σα α α

κου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου Κυ ρι ι

ε ε ε ε κε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ π 9

υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ε ε κε ε ε ε π 9

κρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο

ο ο λο ο ο ος σε ει σα α α α α α α α α π 9

ε πα αρ σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις π ρ των

χει ρω ω ω ω ω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ν μου π ρ θυ σι ι ι ι ι ι ι ι

α π ρ ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η η π ρ ει σα α α α ια α α εις

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου

ου π ρ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ρ Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ρ

Κυριε εε κε κραξα προς σε ε εισακου

σο ο ο ο ο ον μου εισακουσον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε Κυριε εε κεε κραξα προς

σε ε εισακουσο ο ον μου ου προ ο σχες τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου

εν τω κε κρα γε εναι με προς σε εε εισα

κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πιο ο ο ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει

ρων μου θυ σι α ε σπε ρι ι νη η εις α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.1#

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει σα

κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου

προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε

ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε π

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η μου π ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου π ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ηει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ♯ Πα

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου π ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε π ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀΐκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ

α α κου σο ο ο ον μου π εισ α α κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π Κυ ρι ε ε κε κρα α α

ξα προ ος σε ε εισ α α α κου ου σο ο ον

μου ^{π ρ} προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου ^{π ρ} εν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ^η εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ^η εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Ἦχος ᾠ Πα

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ
α μην Κυριεεκεεεκραααξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σεειεισαακουουσοοοονμου εισαα

ΝΗ ΠΑ
κουουουσοονμου Κυυυυριιιιεε

ΝΗ
Κυριεεκεεεκραααξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σεειεισαακουουσοοοονμου προοο

ΜΕΛ ΠΑ
σχεςτηφωνηηηηητηηηςδεηηη

ΠΑ
σεεεωωωωςμου εντωκεκραγεε

ΠΑ
ναιαιμεεπροοοοςσεεεεισααακουουου

ΝΗ ΠΑ
σοονμου Κυυυυριιιιεε

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
 Κ α τ ευ θ υ ν θ η η η η η τ ω π η π ρ ο ο ο
 ΝΗ ΠΑ
 ο σ ε ε υ χ η η η η μ ο υ π ως θ υ μ ι ι ι α α
 ΜΕΛ ΠΑ
 μ α α ε ν ω ω ω π ι ι ο ο ο ο ν
 π σου ε πα ρ σ ι σ τ ω ω ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ν μ ο υ θ υ σ ι ι
 α ε σ π ε ε ε ρ ι ι ι ν η η η ε ι σ α α κ ο υ
 ΝΗ ΠΑ
 ο υ ο υ ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος ♪ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.5/16*

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο σ ε ε ε ι σ
 α κ ο υ ο ο ο ο ν μ ο υ π εισ α α κ ο υ ο υ ο ο ν μ ο υ

ου Κυ υ υ ρι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε ^η εισ α κου σο ο ον μου ου ^ς προ σχε ες

τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου ^η εν τω κε

κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε ^{π ρ} εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου ^{π ρ}

ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον

σου ^{π ρ} ε ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου ^η θυ σι ι α

ε ε σπε ρι ι νη ^{π ρ} εισ α α κου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

ἄργον εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κυριε εκεεκραξαπροοοςσεε

εισακουουσοονμου εισαακουουσοον

μου ου Κυυριιεε Κυυριιεεκε

εεκρααξαπροοοςσεε εισαααααακου

σοονμου προοσχεστηφωωνητηςδεηη

σεεωωωωωωςμου εντωκεκραγεε

ναιαιμεεπροοοςσε εισαακουσο

ονμουου Κυυυυυριιιιε

Κατευθυνθητωηπροοσευχηηημου

ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

ον σου ^{π ρ} ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ω ν μου ^{Δ ρ} θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η ^{Δ ρ}

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

^{π ρ}
ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^{π ρ}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις ^π₉

Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν ^Δ_Δ

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των ^π₉

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ^Δ_Δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου ^π₉

Oτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των ^Δ_Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να ^π₉ πε τρας

οι χρι ται αυ των ^{π ρ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^{Δ ρ}ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ ρ}δι

ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα των α α δην ^{π ρ}

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ^{Δ ρ}ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου ^{π ρ}

Φυ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι ^{Δ ρ}και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν ^{π ρ}

Πε σου ν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω ^{π ρ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^{Δ ρ} φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^{π ρ}

Ε χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου ^{Δ ρ} την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του απαγγε λω ω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^{ν ρ}

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη ^{Δ ρ} η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ ρ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ ρ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^{π ρ}

Π ρο ο σρες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ ρ} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{π ρ}

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^{Δ ρ} του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{π ρ}

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^{ρ η} ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι ^{π ρ}

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{Α ρ} κυ ρι ε κυ ρι

ε εις α ακου σον της φω νης μου ^{π ρ}

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{ρ η} εις την

φω νη ην της δε η σε ως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^ρ Πά ^χ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.2#

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^π₉

Μη εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις ^π₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων

αυ των ^π₉

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α

τω την κε φα λην μου ^π₉

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π**

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

π
δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

π
χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω **π**

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

φαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

ε κζη τω ων την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ ρ} συ ει η

ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των ^{π ρ}

Προσχές προς την δεήσιν μου ο οτι εταπει

νωθην σφοδρα ^{πρ}

Ρυσαι με εκ των καταδιωκων των με ο ο

τι εκραταιωθησαν υπερεμεεε ^{πρ}

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου ^Δ του ε

ξομολογησασθαι τω ονοματι ισου ^{πρ}

Εμευπομενουσι και οι εως ου αντα

ποδω ως μοι ^{πρ}

Εκβαθων εκεκραξασοι ^{πρ} Κυριε Κυρι

εισακουσον της φωνης μου ^{πρ}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ♯ Πα ρ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου π ρ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ τι αις π ρ

Ϟ υν αν θρω ποις ε ρ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν π ρ

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των π ρ

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κεφα λην μου **π**

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

σαν **π** ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π** δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου **π**
9

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν **π**
9

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω **π**
9

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**
9

Ε κ χ ε ω εν ω πι ο ναυ του την δε η σιν μου **Δ** την

θλι ψιν μου εν ω πι ο ναυ του απαγγε λω **π**

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

μου **π** και συ ε ε γνωσ τας τρι βους μου **π**

Ε ν ο δω τα αυτη η ε ο ρευ ο μην **Δ** ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι **π**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με **π**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου **Δ** και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου **π**

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

ο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αντα

πο δως μοι

Ε χ βα θε ε ω ν ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε ^{π ρ} Κυ

ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου ^{π ρ}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Στιχηρά

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.307*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ν σου ^{π ρ} πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο α να α α ξι ι ι ι ος ^{π ρ} ε

α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου μαι υ υ πο ο ο

τω ω ων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με

ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^{π ρ}

χορός β'

Ἦχος ^{Δι}

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.308*

^χ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας

ου κε κτη μαι νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α ρε ε ε ε των

και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω

της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο ο με ε ε ε

νος τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ ε κτι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν

εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα α

ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων των

α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι

χορός α'

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.309*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον π ρ

Τ ου κρυ υ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον π ρ την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη Δ ρ

μη κρυ πτε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου π ρ κα τα γ

γε ελ λε τα θαυ μα α σι ι ι α α Α α αυ

του π ρ ι να πλε ο να ζου σα το ο χα ρι σμα

λ ρ α β εις ε ελ θης εις την χα ρα ααν του Κυ υ ρι

ου ου σου ου β λ ρ

χορός β'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.310*

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος Δ ρ

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με θα προ ο θυ υ μως

τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε

ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το της χα α ρι

ι ι τος τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν

χο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων α α γα

α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα μπρο ο τη το ος

ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω [♩] κοι νω νει

τω δετου λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω [♩] και σκωρ

πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη η σιν α α α αλ

λος ^π ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ει ον πο

λυ υ πλα σι ι [♩] α α σω ω ω ω μεν [♩] και ως οι

κο νο μοι πιστοι της χα ρι τος [♩] Δε σπο τι κη ης χα α

ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν ^π αυ της η μα

ας κα τα α [♩] ξι ι ω ω ω ω σον [♩] Χρι στε ο Θε ο

ος ω ως φιλα α αν θρωω ω ω προς ^π

^π ^χ α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη [♩] [♩]

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

π
οι

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

υ να α με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η

σου δι ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη με

π
ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι ι σης

ο δου ους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι

σ
δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω

π
ω νυ υ υ υ μοι μη σουν ε ρι ι φοι οισ με

σ
τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α πο λε ε

ε ε σης ^π αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

σα α ας προ ο βα α τοις ^Δ σω στον με ω ως φι λα α

αν θρω ω ω ω προς ^π

^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να ^π

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α ας α αν θρω ω πους ^Δ ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ου νυμ φω ω νο ο ο

ος σου ^π την δυσ ει μονα μου μο ορ φην ^Δ των πται σμα

των α πα αμ φι ι α α α α σον τη με θε ξει των

πα α αθη μα α τω ω ω ων σου και στο λην

δο ο ξη η ης κο ο σμη η σας της ση ης ω ω ωραι

ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να φαι αι δρον

α να δει ξον της βα σι λει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α

α αγ χνος

χορός α'

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.312*

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω και α γι ι ω

Πνευ μα τι ι

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μην η πε

| δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο της Α

ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου η φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α η δα νει σαι τω δε ε δω κο ο ο τι ι π

δι α α α δος πτω ω χους και κτη η σαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον η ι ναστης εκ δε ξι ων α αυτου

ο ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α

κου ου σης Α μα α κα ρι ι ι α ας φω ω ω

νης η εισ ελ θε δου ου ου λε εις την χα ρα α αν

του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου η αυ της α ξι ω

σο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι

α το με ε ε γα σου ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

ος η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Μικρά Εἴσοδος Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωων σου πως εισ ε λευ σο

μαί ο α να α α ξι ι ι ι ος ε α

αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ωων

αγ γε ε λων κα θα ρισον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο

ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

χορός β'

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

O της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

 κε κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ

πα α δα α την εξ α α α ρε ε ε ε των και νε

 α νισιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο ο με ε ε ε νος

τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μω ω ων σου μη κλει ει σης

μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι μοις

συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις

νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα

α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων

τω ων α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι

χορὸς α'

Ἦχος Πα

Παναγώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον π ρ

Τ ου κρυ υ ψα αν το ος το τα α α α λα α α αν

τον π ρ την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη μη

κρυ υ πτε ε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα τα γ γε ελ

λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ του π ρ ι να πλε

ο να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα α ει εισ ελ θης

εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι ουου σου ου β λ

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος Δ ρ

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Δ ρ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε θα προ ο θυ υ μως

τω ω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε ε κα α

στος πο λυ πλα σι α σο μεν το της χα α ρι ι ι τος τα α

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι α α αν

κο ο ο μι ι ει ει ει τω δι ε ε ερ γων α

α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ ο ο τη

το ος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω ^σ κοι

νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μ υ η η τω

και σκ ορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν

α α α α λ λ ος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ον

πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω

μεν και ως οι κο νο μοι πιστοι της χα ρι ι τος δε σπο

τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θω ω ω ω μεν αυ

της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ω ω ω

ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω

πος

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

π
οι

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ υ

να α με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι

ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη μεποι μη ην

α γα α θε ε δι α α α χω ω ω ρι ι ι ι σης

ο δου ουους δε ε ξι ι ι α α ας γαρ οι οι οι

δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω ω

νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα

χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α α πο λε ε ε ε σης

αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη σα α ας προ ο

βα α α τοις σω στον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω πος

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α

ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι χην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος

σου την δυ σει μονα μου μο ορ φην των πται σμα τω ων

α πα αμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε

ξειτων πα α α θη μα α α τω ω ω ν σου και στο

λη ην δο ο ο ξη η ηςκο ο σμη η η σας της ση ης ω

ω ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να α

α φαι αι δρον α να δειξον της βα σι λει ει ει α α

α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

χορός α'

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.164*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τῶν αἰῶν αἰῶν ἡ ἀνάμνησιν

δοῦ σοι τὰ λαὸν τὸν ὀδύσσο οὐοὶ τῆς ἐμ

πίστευε εἰ εἰ ψυχή η ἡ μου οὐφο ο

οὐοὐοὐοὐ βωδε εεε ξαίαι τοχαρί

σμα ἀδανείσαι τω δεδωκόοο τιιδι

ααααδος πτωωχοῖς καὶ κτηήσαιφι ιιι

λοὸν τὸν Κυρίον ἰναστής ἐκδεξιῶν ααυ

τοῦ ὀτανε ἐλθη ἡ ἐνδοοοξη ἡκαὶ

ακουσῆς μακαρίιιι ααςφωωωνης

εἰς ἐλθεδουοουλεῖς τὴν χαράααν

του ου Κυ ρι ου σου ου **η** αυ της α α ξι ι ω σο ο ονμε

Σω ω τη ρτον πλα νη η θε ε εν τα α δι α το με ε

ε γα σου ου ε ε ε λε ε ε ος **η**

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Μικρὰ Εἴσοδος

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.436*

Ε **χ** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε **π η** τισ υ πο στη σε ται **χ π η** ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν **π η**

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των Α γι ω ν σου **π η** πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος **π η**

ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ου μαι υ πο ο

τω ω ων Αγ γε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φιλ α α α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.437*

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε

των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις

εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι

κτιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα α ας μου τον ζο φε

ρο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α

στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ

α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να

το ον σον ο που η η χος κα θα α ρος ε ο

ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ἦχος Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον π ρ

Τ ου κρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον π ρ την κα τα κρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ

χη Δ ρ μη κρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου π ρ

κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ

του π ρ ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι

σμα εισ ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι ου

ου σου ου 6 λ

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος Δ ρ

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Δ ευ τε πι στοι επ ερ γα σω ω με θα προ ο θυ

υ μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις τον πλου ου ου τον και α να λο

ο γως ε ε κα α α στος πολυ πλα σι α σω μεν το

της χα α ρι ι τος τα α α λα α α αν τον ο

μεν σο φι αν κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων

α α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ Αγ γε λι κω ων

δυ να α με ε ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι

η σου δι ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη με ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι

ι σης ο δου ους δε ξι ι ι α α ας γα αρ οι

οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι ευ

ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι

οι οἰς με ^Δ τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι α α συν

α α πο λε ε ε ε σης ^π αλ λα τοις εκ δε ξι ων

συν α ριθ μη σα α α ας προ ο βα α α τοις ^Δ

σω σον με ω ως φιλ α α αν θρω ω ω ω προς ^π

^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να ^π

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α α ας α αν θρω ω πους ^Δ ο συγ κα λε σας η μας προς

ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου νυμ φω ω ω νο ο

ο ος σου την δυ σει μο να μου μο ορ φην των πται

σμα των απ α αμ φι ι ι ι α α α α σον τη

μεθ ε ξει των πα α αθη μα α τω ω ω ν σου

και στο λην δο ο ξη η ης ο ο σμη η η σας της

ση ης ω ω ω ραι ο ο ο ο τη η η η τος δαι

τυ μο ο να φαι αι δρον α να δει ξον της βα σι λει

ει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

χορός α'

Ἦχος Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.442*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

των αι αι ω ω ω ω νων α μη η ην

δου σοι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο

της ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε ε δο κο ο ο τι ι

δι α α α α δος πτω ω χους και κτη ησαι φι ι ι

ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι ναστης εκ δε ξι ι ων α

αυ του ου ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη

η και α κου σης μα α κα ρι ι ι ι ι α ας φω

ω ω νης εις ε ελ θε δου ου ου ου λε εις την

χα ρα αν του ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου

αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η

θε ε εν τα α κα τα το με ε ε γα α α

σου ου ε ε ε ε λε ε ε ος

* ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Μικρὰ Εἴσοδος Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου Αθωνιάς Β 1907 σ.168/615*

ἦχος πρωτοδεύτερος

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν π ρ

Ε ν ταις λαμ προ ο τη σι των α γι ι ω ν σου πως

εις ε λε ευ σο μαι ο α α να α α ξι ι ι ι

ος π ρ ε α α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ

θειν ει ει εις το ο ο ον νυμ φω ω να π ο χι

των με ε ε λε ε ε γ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα

α α μου π και δε ε σμι ι ι ος εκ βα

λου ου ου μαι αι 6 ρ υ υ πο ο τω ων αγ γε ε

ε ε λων π κα θα ρι σον Κυ υ ρι ι ε π ρ τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου π ρ και σω ω ω

σον με ω ως φι λα α α α α αν θρω ω

ω ω πος π
9

χορός β'

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.169/616*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

Ο τη ψυ χη η η ης ρα θυ μι α α νυ υ στα

α α ξας ου κε κτη μαι νυμ φι ι ι ι ι ι ε Χρι ι

στε ε και ο με νη ην λα αμ πα α α δα την ε εξ

α ρε τω ω ω ω ω ω ω ν και νε α νι ι σιν ω

μοι ω ω ω θην μω ω ραι αις ε ε εν και αι ρω της

ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο με ε ε ε νο

ος τα α σπλα α αγ χνα α τω ων οι οι κτιρ μω ω ω

ων σου ου μη κλει ει ει ει σει εις μοι Δε ε

ε ε ε σπο ο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου τον

ζο φε ε ρον υ υ υ υ πνον εξ α να α

α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι ι μοις

συν εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να α α α α α τον σον ο που

ου η η χο ος κα α θα α α ρο ος ε ο ορ

τα α α ζο ο ον τω ω ων και βο ων τω ων α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ξα

α α α σοι

χορός α'

Ἦχος δὲ Πα'

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.170/617*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον

του κρυ ψα αν το ος το τα α λαν το ον την κα

τα α κρι ι σιν α κου σα α σα ψυ υ υ χη η

μη η κρυ υ πτε ε λο ο ο ο γο ον Θε ε

ε ου κα α ταγ γε ελ λε ε ε ε τα α θα αυ

μα σι ι α α αυ του ι να α πλε ο να σα α σα

το ο χα ρι ι σμα α εισ ε ε ελ θης εις την χα

ρα ααν του Κυ υ ρι ου ου σου ου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.171/618*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Δευτεπιστοιαπεργασωμεθαπροθυ

μωωςτωωωδεεσποοοτηνεμειγαρ

τοιςδουουλοιςτονπλουουουτονκαια

ναλογωςεεκααστοςπολυπλασιαααα

ααασωωμεντοτηςχααριιιιτουςτα

αλααααντονομενσοφιιι

ααανκοομειειτοδιεεργωνα

γααθωνοδελειτουργιιιανλαμπροοτηη

τοςεπιιτεεελειειειειειεισθω

κοινωνειτωδετουλοοοοοογουπιστοος

τω α μυ η η η τω ω και σκορ πι ζε τω τον

πλου ου τον πε ε ε ε νη η σιν α α α αλ

λος ου ου τω ω γα αρ το ο δα α νει ει ει

ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και

ως οι κο νο μοι οι πι ι στοι οι της χα α ρι ι

τος δε σπο τι κη ης χα α α ρα α ας α ξι ι ι

ω θω ω ω ω μεν αυ της η η μα α α ας κα

α α τα α ξι ι ω κα τα α ξι ι ω ω σον Χρι

στε ε ε ε ε ο ο ο Θε ε ος ω ως φι

λα α α α αν θρω πος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Ο ταν ε ελ θης ε εν δο ο ο ο ξη μετ αγ

γε λι κω ων δυ να α α α με ε ε ε ω ων και

κα θι ι ση η ης ε εν θρο ο ο νω Ι η

σου ου ουου δι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη με Ποι μη η η ην α α γα α θε ε ε ε ε δι

α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι

ας γα αρ οι οι οι οι δας δι ε στρα με

ναί δε εἰ σὶν αἰ εὐ ὦ ὦ ὦ νυ υ υ υ υ υ υ

μοὶ ^νμη ἡ οὐν ε ρι ἰ φοι οἰς με ε τον τρα χυν

τη α μαρ τι ι ι α συν α α πο λε ε ε ε

σης ^παλ λα τοῖς εκ δε ξι ὦ ὦ ὦ συν α ρι ι

θη η η η σας προ ο βα α α α τοι οἰς ^πσω ὦ

σο ο ον με ὦ ὦ ὦ ὦ σφι λα α α α α αν

θρω ^ππος

^χ **Ο** τι ε κρα ται ὦ θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ὦ ὦ ὦ ὦ να ^π

Ο νυμ φι ος ο κα α α α λ λει ω ραι αι αι ος

πα ρα πα αν τας α αν θρω ω ω που ους ο συγ κα

λε ε ε ε σα ας η η μας προς ε στι α σιν πνε ευ

μα α α τι ι κην του νυμ φω ω ω ω ω

ω ω νο ο ο ος σου * π ην δει ει σι ι δαι αι μο

ο να α α α μου μο ο ορ φη η η π των πται σμα των

α παμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε ε ε

ε ε ε ε ξει των πα θη μα α α α α α α

τω ω ω ω ν σου π και στο λη ην δο ο ο ξης

κο ο σμη η η η σας χ της ση η η ης ω ω ω

λαι αι αι ο ο τη η η τος ^{π ρ} δαι τυ μο ο να

φαι αι δρο ον α να α δει ει ξον ^{Δ ρ} της βα σι λει ας σου

ου ως ε ε ευ σπλα αγ χνος ^π

* ^π τη ην δυ υσ ει ει μο ο να α α α μου μο ο ορ

φη η ην ^{π ρ}

χορός α'

Ἦχος ^φ Γά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.175/622*

^ρ Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και αι α γι ι ω Πνε ευμα τι ι ^ρ

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει ^{Δ ρ} και εις

του ους αι αι ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

ω ω ω ω ω νων α α μην η

δου ου σοι το ο τα α λαν τον ο Δε

σπο ο ο ο ο ο ο της εμ πι στε ε ε ε

ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο ο βω δε

ε ε ε ξαι αι το χα α ρι σμα α δα α νει ει

σαι τω δε δω κο ο ο ο ο ο τι ι δι α α α

α δος πτω ω χους και αι κτη η η η η σαι αι φι ι ι ι

λον τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ι ι

να α στη ης ε εκ δε ξι ι ω ω ν α αυ του ο ταν ε ε

ε ε ελ θη η εν δο ο ο ο ξη και α κου ου

ου ου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω νης ει εισ

ελ θε δου ου ου ου ου ου λε ε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ι ω ω

σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη θε ε ε ε ε ε

εν τα δι α το με ε ε ε γα σου ου ε ε

λε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Μικρὰ Εἴσοδος Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ̣ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ^{θ π ρ} ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ^π ο χι των

με ε ε λε εεγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου ^ζ και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ω ωναγ γε ε λων ^π κα θα ρι σον Κυ ρι ε

^ρ τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου ^{π ρ} και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω πος π ρ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

χ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε Δ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου χ Δ ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον Δ

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε Δ και ο με νην λαμ πα δα α

την εξ α ρε ε των ϕ Δ και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις Δ εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλααγγνα α

τω ων οι κτι ι ιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

α ζο ο ον τωων και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος ᾠ Πα

^χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος ^{π ρ} α πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ π ρ} ελ πι σα

τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον ^{π ρ}

^τ ου κρυ ψα αν τος το τα α α λα α α αν τον ^{π ρ}

την κα τα κρι σιν α κου σα α α σα ψυ υ χη ^{Δ δ} μη η

κρυ υ πτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου ^{π ρ} κα

τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του ^{π ρ}

ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει

σε ε ε ε ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι ου ου

σου ου ^{6 λ}

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε ε θα προ ο

θυ υ μως τω Δε σπο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις τον πλου ουου τον και α να λο γως

ε καστος πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω μεν

το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν το

ο μεν σο φι αν κο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ

γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ

τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω κοι νω νει τω

δε του λο γου πι στος τω α μν υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

αλ λος ου τω γαρ το ο δα α νει ει ον πο λυ πλα

σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι κο νο μοι

πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας

α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

να με ε ων και κα θι σης εν θρω Ι η σου ου ου δι

α κρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α

θε ε δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι

α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι

φοι οἰς με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι

α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ

λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας

προ βα α α τοις σω στον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος

πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σαις

η μας προς εστι ασιν πνευματι κη ηντου ου ουνημ φω

ω ω νο ο ος σου την δυ σει μονα μου μορφην

των πταισμάτων α παμφι ι ι ι α α α σον τη

με θε ξει των πα α αθη μα α τω ω ω ν σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω

ω ω ραι ο ο ο τη η η τος δαι τυ μονα α

α φαι δρον α να δειξον της βασι λειας σου ουως

ε ε ευ σπλα α αγ χνος

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.35*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

τω ων αι αι ω ω ω νω ων α μη η ην

δου σοι οι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο

ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι σμα

α δα νει ει σαι τω δε ε δω ω κο ο ο τι ι

δι α α α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι φι ι

ι ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να α στη ης ε εκ

δε ξι ι ων α α αυ του ο ο τα αν ε ελ θη εν δο

ο ο ξη η και α κου ου ου ου σης μα κα ρι

ι ας φω νη ης ει σελ θε δου ου ου ουου λε εις την

χα ρα α αν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α

ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν

τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ιδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.40*

Τὸ ἰδιόμελον τοῦτο ἐπιγράφεται μὲν εἰς ἀΐχον, κατὰ παραδόσιν ὅμως ψάλλεται εἰς β΄ ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐὰν γὰρ τολμίσωμεν» καὶ ἐξῆς, καὶ μόνον περὶ τὸ τέλος ἐπανέρχεται τὸ μέλος εἰς τὸν ἀΐχον. Ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὅμως ἐν τῷ Δοξασταρίῳ αὐτοῦ περιέχει αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἀΐχον. Παραθέτομεν αὐτὸ τόσον κατὰ τὸ σύνθετες μέλος, ὅσον καὶ εἰς καθαρὸν ἀΐχον κατὰ τὸ μέλος τοῦ Κωνσταντῖνου ἐλαφρῶς διεσκευασμένον.

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ν σου ^{π ρ} πως εισ ε

λευ σο μαι ο α να α α α α α α ξι ος ^{θ ρ}

ε α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει

εις το ο ο ν νυμ φω ω να ^π ο χι των με ε ε λε

ε ε γ χει ^π ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου ^ζ και δε σμι ος εκ βα λου ου ου μαι υ υ πο τω ω

ωνα γ γε ε λων ^π κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον

τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου ^π και σω ω σοον

με ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς π ρ

τὸ αὐτὸ ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου, διασκευασμένον

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε π ρ τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν π ρ

Ε ν ταις λαμ προ τη η σι ι των α γι ω ω ν σου π ρ

πως εισ ε λευ σο ο μαι αι αι αι ο ο α να

α α ξι ι ι ι ος π ρ ε αν γαρ το λ μη η η σω συν

εις ελ θειν εις τον νυ υμ φω ω ω να ο χι τω π ρ

ω ω ν με ε ε λε ε ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε π ρ

στι του ου γα α α μου π ρ και δε σμι ι ος εκ βα λου ου

μαί αι υ υ υ πο τω ων αγ γε ε ε ε λων ^{π ρ} κα θα

ρι σο ον Κυ ρι ι ε τον ρυ υ υ πο ον της ψυ χη η η

ης μου ου ^η και σω σο ον με ε ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω πος ^{π ρ}

Ἦχος ^{Δι}

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.41*

^χ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ Δ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον ^Δ

* ^Δ Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτῆμαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω

ω ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα

σπλαγ χνα των οι κτι ιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου

τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να

α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ α

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να το

ον σο ο ον ο που η η χος κα θα α ρος ε

ο ορ τα α ζο ο οντων και βο ων των α α πα α αυ

στω ως Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Άλλη γραμμή

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι ι ι α νυ στα α

α α α α ξας

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον

Τ ου κρυ υ ψα αν το ος το τα α λαν το ον την κα

τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη μη η κρυ υ πτε ε

λο ο ο γο ον Θε ε ε ου ^{π ρ} κα ταγ γε ελ λε τα

θαυ μα α α σι α α α α αυ του ^{π ρ} ι να πλε ο

να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα ^{6 λ} εισ ε ε ελ θης

εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου σου ου ^{6 λ}

ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος ^{Δ ρ}

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{Δ ρ} και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ Δ ρ} εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του ^π

Δευ τε πι ι στοι ε περ γα σω με θα προ θυ υ υ

ως οι κο νο μοι πιστοι της χα ρι ι τος δε σπο τι κης

χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η

μα ας κα τα ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

υ να με ε ων και κα θι σης εν θρω νω Ι η σου δι α

χρι ι ι σε ε ε ε ως μη με ποι μη ην α γα θε

ε δι α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α

ας γα αρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σιν

αι ευ ω ω ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι

ι φοι οισ με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν

α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α

ρι θμη σα α ας προ ο βα τοις σω σο ον με ω ως φι λα α

αν θρω ω ω ω πος

ἄλλη γραμμὴ

τον τρα χην τη α μαρ τι ι ι α συν α πο λε ε ε

ε ση ης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

σα

^ΓΧ
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^ΓΧ

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να ^π

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α ας α

αν θρω ω ω πους ^Δ ο συγ κα λε σα α ας η η

μας ^Δ προς ε στι α σιν πνευ μα τι κην του ου νυμ φω

ω νο ο ο ος σου ^π την δυσ ει μο να μου μο ρ φην

των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α α σον ^Δ

τη με θε ξει των πα θη μα α α τω ω ω ω ν σου ^π

και στο λην δο ξης κο ο ο σμη η η σα ας ^Χ της

σης ω ραι ο ο ο τη η η η τος ^χ ^ρ δαι τυ μο να

φαι δρον α α να δει ει ξον της βα σι λει ας σου ου ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος ^π

^η Ηχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.45*

^δ Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^η _{ΠΕΚΤΠ}

^κ Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω

νας των αι αι ω ω ω ω νων α α μην ^η _{ΠΕΚΤΠ}

^ι Ι δου σοι το τα α α λα αν τον ^α ο Δε σπο ο

ο ο της εμ πι στε ε ε ευ ει ει ψυ χη η η

μου ου φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι

το χα α ρι σμα α δα νει ει σαι τω δε δω κο ο ο

ο ο τι ι δια α α α δος πτω ω χους και κτη

σαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι να

στη η ης εκ δε ξι ι ων α αυ του ου ο ο τα

αν ε ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α κου

ου σης μα χα ρι ι ι ας φω ω νη ης εισ ελ θε

δου ου ου ου ου ου ου λε εις την χα ρα α α

αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ω ω σο ο

ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α

το με ε ε γα α σου ου ε ε ε ε λε ε ε ο

ο ο ος η

Κατευθυνθήτω

δ'

Νηλέως Καμαράδου

Ἦχος Δι γ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κα τευ θυν θη η τω ω η η προσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α α μα η εν ω ω πι ι

ι ο ο ο ο ον σου ε ε ε πα αρ σι ις

τω ων χει ει ρω ωων μου ου θυ σι ι ι ι α

α ε ε ε σπε ε ρι ι ι ι ι νη

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία 1992 σ.568*

Κ α τευ θυν θη η τω ω η η προσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α α μα ε νω ω πι ι

ι ο ο ο ο ον σου ε ε ε πα αρ σι ις τω

ων χει ει ρω ωων μου ου θυ σι ι ι ι α α ε

ε ε σπε ε ρι ι ι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκάς Λουκά

πλ.α'

Πανδέκτη

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σ ε

ευχηηημου π9 ωςθυμιιια μα γδ ε

νωωωπιοοον σου ε παρσις τωωωων

χειειρωωνμου θυσιιια γδ εεε

σπεεεερινη π9

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κατευθυνθηητηπροοοοσε

ευχηηημου π9 ωςθυμιιια μα γδ εν

νωωωπιοοον σου δδ ε παρσις τωωωων

χειειρωωνμου θυσιιια γδ εεε

σπε ε ε ε ε ρι νη π ρ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ρ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.236*

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σε ε

ε ευ χη η η η η μου ως θυ υ μι ι ι α

μα ε νω ω πι ο ο ον σου ου ε ε

πα α α α αρ σις τω ω ω ων χει ει ει ει ρω

ω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι ι α ε

ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη η

θυ σι ι ι ι α ε ε ε

ή κατάληξη του τελευταίου

σπε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η π ρ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεῖα Λειτουργία
1992 σ.565*

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προ οσ ε ε ευ

χη η η μου ου π ρ ως θυ μι ι α α μα ν ε νω πι

ο ο ον σου ου ε ε πα αρ σι ις τω ων

χει ει ει ρω ωων μου ου π ρ θυ σι ι ι ι α ε

ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη

η η η π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ οσ ε ε ευ χη

η ημου ως θυ μι ι ι α μα εν ω ω ω πι ο ο

ον σου ε ε πα αρσις τω ων χει ει ει ρω ωων

μου θυ σι ι ι ι α ε ε ε σπε ε ε ε ε

ρι νη και οὔτω:

* ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι νη η η

πλ.β'

μέλος ἀρχαῖον

Κ α τε ε ευ θυ υ υ υ υ υν θη η η τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω η η η προ ο ο

σε ε κε ε ε ε ε ε ευχη η η η μου ου ου

ου ου ως θυ μι ι ι ι ι α α α α α α

μα ε νω πι ι ο ο ον σου ου ου ου ου ε παρ

σις τω ω ωων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι ι ι α

ε σπε ε ε ε ε ρι νη

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.63*

Κ α τε ευ θυ υ υν θη τω η προ ο οσ ε ε

ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι α μα εν ω πι ι ο

ο ον σου ου ου ου ε παρ σις τω ω ων χει ει

ει ει ρω ωωνων μου θυ σι ι ι α α α ε ε ε

σπε ε ε ε ε ρι νη

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ἑσπερινός 1909 σ.251*

Κ α τευ θυ υν θη η τω η προ σε ε ευ χη η η

μου ως θυ μι ι α μα ε νω πι ι ο ο ον σου

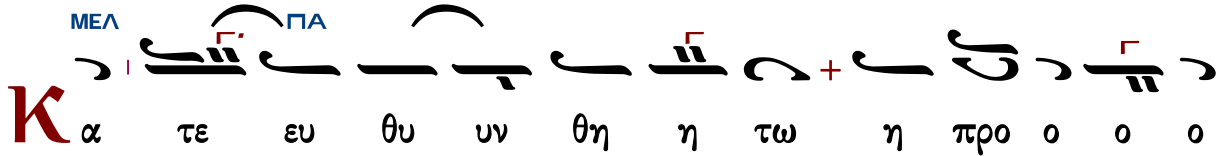
ου ου ου ου ε παρ σις τω ω ωων χει ει ρω ω ων

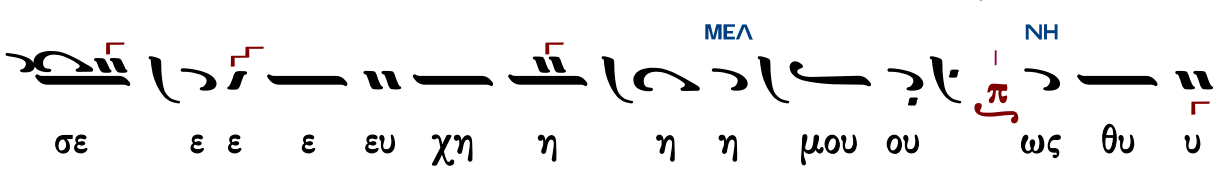
μου θυ σι ι ι ι α α α ε σπε ε ε ε ε ρι

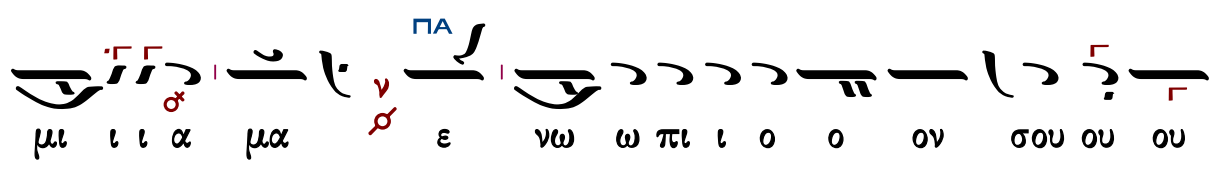
νη

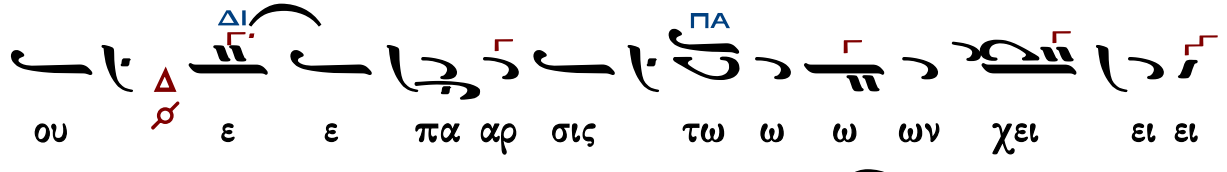
Ἦχος λ π Πά

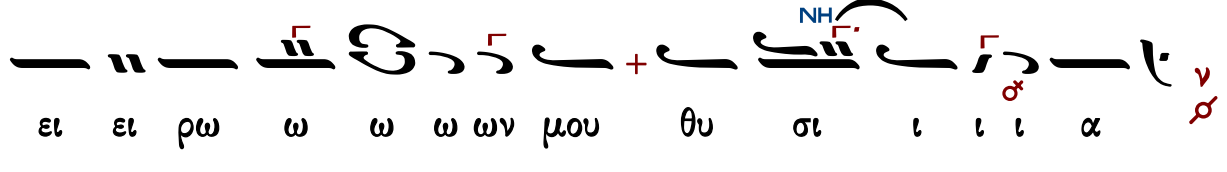
Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.235*

 Κ α τε ευ θυ υν θη η τω η προ ο ο ο

 σε ε ε ε ευ χη η η η μου ου ως θυ υ

 μι ι ι α μα ε νω ω πι ι ο ο ον σου ου ου

 ου ε ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει ει

 ει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι α

 ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

 νη η

ή κατάληξι του τελευταίου

 ρι ι νη η η

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π Πά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

ΠΑ
Κ α τευ θυν θη η η η τω η προ οσ ε ε ευ

ΝΗ ΠΑ
χη η η μου ου ως θυ μι ι ι α μα ε νω πι ι

ΔΙ ΠΑ
ο ο ον σου ου ου ε παρ σις τω ων χει ει ει

ΝΗ ΠΑ
ρω ωων μου ου θυ σι ι ι α ε ε ε σπε ε

ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Εὐαγγέλιον](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κ α τε ευ θυ υ υν θη τω η προ οσ ε ε ευ

χη η η η μου ως θυ μι ι α μα ε νω πι ι ο ο

ο ον σου ε πα αρ σις τω ων χει ει ει ρω ω

ων μου π θυ σι ι ι α γ ε ε ε σπε ε ε ε

ε ε ρι ι νη η

βαρὺς

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ἑσπερινός 1909 σ.252*

Κ α τευ θυν θη η τω η προ οσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α μα α ε νω ω πι ι ο ο

ον σου ου ου η ε πα αρ σι ις των χει ει ει ρω

ων μου ου θυ σι ι α α ε ε σπε ε ε ε ε

ρι ι νη η

Κ α τ ευ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο σ ε ε

ε υ χ η η η η η η μ ο υ ω σ θ υ μ ι ι ι ι α α

α α μ α ε ν ω ω ω π ι ι ο ο ο ο ν

σ ο υ ε ε π α α ρ σ ι ι σ τ ω ω ν χ ε ι ε ρ ω ω

ω ω ν μ ο υ ο υ θ υ σ ι ι ι ι α ε σ π ε ε ε ε

ε ε ε ε ρ ι ι ι ι ν η η

ή κατάληξι του τελευταίου

ρ ι ι ι ι ν η η η η η η η η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκάς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι

Κ α τευ θυν θη η τω η προ οσ ε ε ευ χη η

η μου ου ως θυ μι ι α μα α ε νω ω πι ι

ο ο ον σου ου ου ε ε ε πα αρ σις τω

ων χει ει ει ρω ωων μου ου θυ σι ι α α ε

ε ε σπε ε ε ρι ι νη η

Δημητρίου Σουρλαντζῆ II

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεῖα Λειτουργία
1992 σ.567*

Κ α τευ θυν θη η η η η τω η προ οσ ε ε

ευ χη η η μου ου ως θυ μι ι α α μα ε νω ω

πι ο ο ο ον σου ε ε πα αρ σις των

χει ρω ω ω ω ν μου ου ου ου θυ σι ι ι α

α ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκζ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Ζωχ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ οσ ε ε ευ χη

η ημου ως θυ μι ι α μα α εν ω ω ω πι ι

ο ο ον σου ου ου ε πα αρ σι ις τω ων χει ει

ει ρω ωωνμου θυ σι ι α ε σπε ρι ι νη η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκζ

πλ.δ'

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π δι Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65/76*

να α α α α α α λ α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α νυ αι αι δυ

να α α α α α μ ει ει εις π των ου ου ρα α α

των ου ρα α α νω ω ω ω π συ υ υ υ υ υ η η

η η η συ υ η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ν α α ο ρα α α α τως

λα α α τρε ε ε ευ ου ου σι ι ι ι ν ι δου ου ου

ου γα α α α α α αρ εις πο ο ρε ευ ε ε ται αι αι

αι αι αι και αι αι αι αι αι αι ο Βα σι ι ι λε

ε ε ε εως της δο ο ο ο ο ο ξη η η

ης ^{χ' ρ'} [εἴσοδος] ι δου θυ σι ι α α μ σι ι κη η η η

η ^{π ρ'} τε τε λει ω με ε ε ε νη η ^Δ δο ρυ φο

ρει ει ει ει ει ει ει ται αι αι αι ^{χ' ρ'} πι στει και αι πο

ο ο ο ο ο θω ^Δ προ οσ ε ε ε ε ε ε ε

ε ^{ζ' λ'} ε ε ε ε ελ θω ω ω πο θω ω προς

ε ελθω ω με ε ε ε ε ε ε εν ι να με το ο

χοι οι ζω ω η ης ^{γ' η'} αι ω νι ι ι ι ου γε ε ε

νω ω ω με ε θα α α α ^{π ρ'} Α α α α λ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α ^{π ρ'}

N υ υ υν αι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι

δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α α α α

αι δυ να α α α α μει εις των ου ου ου ου ρα α

α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ων σιν η

μι ι ι ιν α ο ρα α α α α α α τως λα α

α α τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ ου ου ου ου ου ου ου σιν ι δου ου ου γαρ

εισ πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ται αι ο βα σι ι ι λε ε ε ε ες της δο

ἦχος γ'
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

ἦχος ἠ Γα λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.68*

N υ υ υν αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι χαι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι δυ υ αι δυ να

α α μει ει ει ει ει λει ει ει εις τω ων

ου ου ου ου τω ων ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω

ων συν η μι ι ι ι ι ι ι ι ν α α ο ο ρα

α α α τως λα α τρε ε ε λα α α τρε ε ευ ου

ου σι ι ι ιν ι δου ου ου ου ου ου γαρ εισ πο ο

ρε ε ε ε ε ευ ε ε ται ο βα σι ι λε ε

ε ε ε ε ε ο βα α σι ι λε ε λε ε ε

ευσ τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο της δο ο ο ο ο ξη η η η ης [είσοδος] Ι

δου ου ου ου ουου ου θυ σι ι α μ σ τ ι κ η η τε

τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ει ει ει

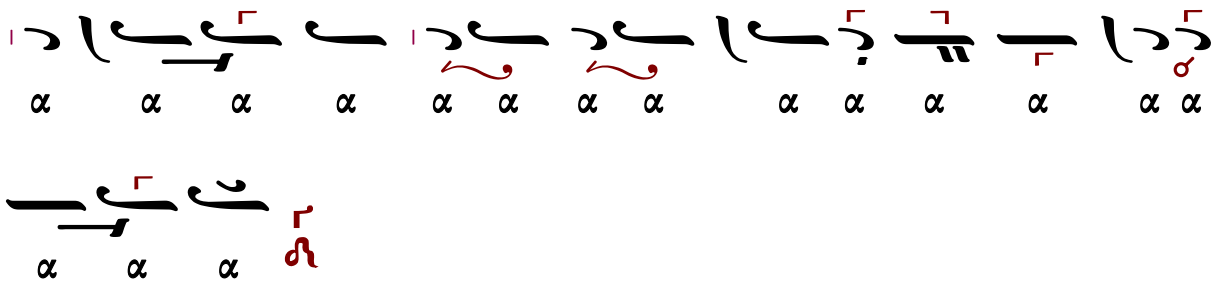
ει ει ται αι και αι αι αι πι ι ι σ τ ει και αι πο ο

ο ο ο ο θω προσ ε ε ε λ θ ω ω με ε εν

ι ι να α με το ο χοι οι ζω ω η η η η η η η η η η

ης αι ω νι ι ι ι ι ι ι ι ου γε νω

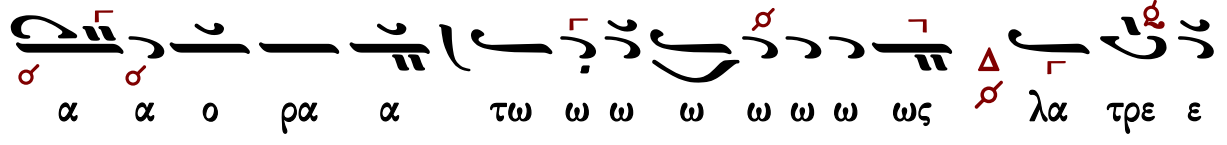
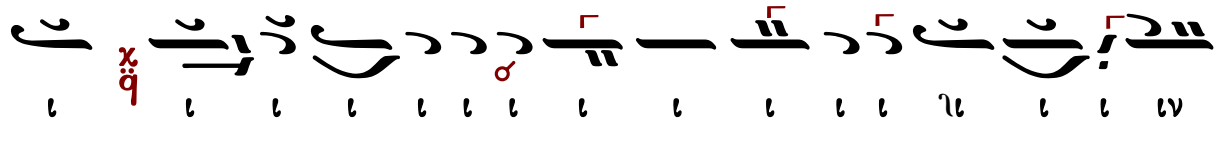
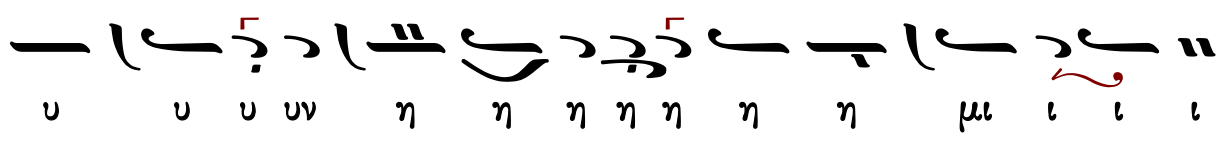
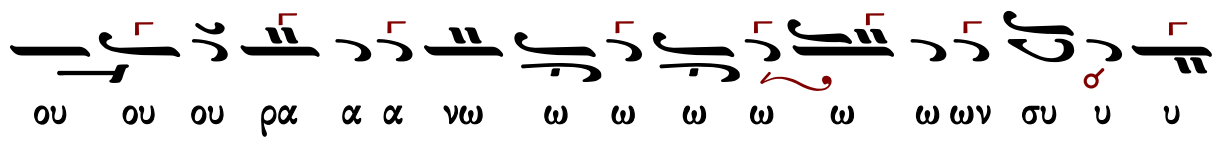
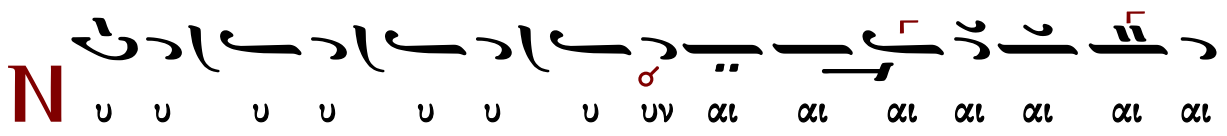
ω ω ω ω με ε θα α α Α α λ λ η η λου ι ι

ἦχος πλ.β'
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π τ Πα

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινὸς 1909 σ.252#

ε ε λ α α τ ρ ε ε ε υ ο υ σ ι ι ι ι ν ι ι ι ι

ι ι ι ι δ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

γ α α α ρ ε ι ε ι ε ι ε ι σ π ο ο ρ ε υ ε τ α ι α ι

αι αι αι αι αι αι αι ο β α α α σ ι ι ι λ ε ε

χ ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ ς

τ η ς δ ο ο ο ξ η η η η η η η η ς [εἴσοδος] ι

δ ο υ ο υ ο υ θ υ σ ι ι α μ υ υ σ τ ι κ η η η η

η η η τ ε ε ε ε ε ε τ ε ε ε ε ε ε ε λ ε ι

ε ι ω μ ε ν η δ ο ρ υ φ ο ρ ε ι ε ι τ α ι α ι α ι α ι α ι α ι

αι π ι σ τ ε ι και π ο ο ο ο ο θ ω π ρ ο ο σ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο ο

θω ω ω προσ ε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

εν ι ι να α με ε ε ε ε ε ε το ο ο ι να με

ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω νι ι ι ι ου γε

ε νω ω ω με ε θα α Α α αλ λη λου ου ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Τὰ Πληρωτικὰ](#) Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.β'
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κητιζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.52#

λε χε ε ε ε Ν υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι

αι αι αι αι Δυ υ υ να α α α α α α α α α

δυ να μεις ει ει ει ει ει ει εις των ου ου ρα των ου

ου ρα α νω ω χω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω των ου ου ρα νω ω ω

ω ω ω ω ων συ υ υ υ υ υν η η η συ υν η

μεις ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

εις ει ει ει εν α α ο ρα α α τω ω ω ω ω

ω ω ως λα τρε ε ε ε ε ε λαα τρε ε ευ ου

σι ει ει εν ει ει ει ει ει ει ει δου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου γαρ ει ει ει ει ει σπο ο

ης αι ω νι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α

A α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τὰ Πληρωτικά Λουκάς Λουκάς

ἦχος πλ.β' Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

ἦχος λ π Πά

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.238#

λε ε χε ε α α λε ες

Ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι

αι αι αι αι αι δυ να α α α α μει ει ει

ει ει ει ει ει ει εις τω ω ων ου ου ρα α α

α τω ων ου ου ρα α νω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Δι σου υ υ υ υ υ υ υ υ υ η η η η συν η

η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ν α α α ο ρα α α α α τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ως Δι λα τρε ε ε ε ε ε λα α α

τρε ε ευ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ν ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει ει

ει εισ πο ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι

ΜΕΛ ΔΙ
η η η η η η η χ η τε ε ε ε ε ε ε τε

ε ε ε λει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει

ΠΑ
ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι στει και

ΚΕ ΔΙ
πο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω

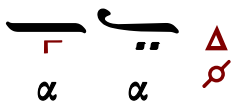
ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ι να

ΔΙ ΚΕ ΔΙ
με ε ε ε ε ε ε ε ε το ο ο ι να με ε το ο

ΠΑ ΚΕ ΠΑ
χοι ζω ω ης αι ω νι ι ι ου γε ε ε νο ο

ΜΕΛ ΠΑ
ο με ε θα α α α α α αλ λη λου ου ι ι

ΚΕ ΠΑ
ι ι α α α α α α α α α α α α α α χα α

α

α

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος,
Ἀλληλούια.

ἦχος α'
Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Συγτηθὲν παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
τοῦ Τραπεζουντιῶ

ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἐσπερινός 1909 σ.263*

Γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σα α α α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι και χαι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι αι

αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι

ι ι ο ο ος ια α α α α α α α

α α α α α α α ια α α α α α α α

α λε ια α α α α α α α α α α α λε

ε ε ε ε ε ε ε λε χε ε ε ε ε ε ε γε

ε ε ε ε ε λε ια α α λε ια α α α λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Αλ λη λου ου ου ουου ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

ἦχος α΄ Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
Σύντμηση Ἰωάννου ΠΨάλτου
Διασκευή Θρασυβ. Στανίτσα

ἦχος $\frac{4}{4}$ Κε

Θρασύβουλος Σταντίτσα
Μουσικόν Τριῶδιον 1969 σ.241*

MEΛ
X̣ X̣ q̣
υε ε ε

Γ ε ε ε ε ε ε ΔΙ ε ε ε KE ε ε

ΔΙ MEΛ KE
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε

ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ σα α α

NH ΠΑ NH
α α α α σθε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

MEΛ NH ΠΑ
ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

NH ΠΑ
υαι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι υαι αι

MEΛ ΠΑ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

KE
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι

ΔΙ KE ΔΙ MEΛ
ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε

ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

και αι αι αι αι ι ι ι ι ι
ε ε και αι αι αι αι ι ι ι ι ι

και αι ι ι δε ε τε
ι ι ι ι ι ι ι ι και αι ι ι δε ε τε

κε δι κε πα ο ο ο τι ι
ε ε ε ε κε ε ε ε ε ε ε ο ο ο τι ι

δι πα Χρι στο
ι ι ι ι ι Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι στο

νη κε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

πα ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

νη ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

πα ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

νη μελ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο

Κυ υ υ υ υ υ ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ

Κυ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος
KE

λα α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ KE ΜΕΛ

α α α α α α α α α λα α α α α α
KE ΔΙ KE

α α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ KE ΔΙ KE

α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ KE

ε ε λε χε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε
ΔΙ KE ο x q

ε λε λα α α α α λε λα α λα α λε ε ε ε
ΔΙ KE

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ ΜΕΛ KE ο x q

ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α

π
α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Λουκάς Λουκά

ἦχος θ' Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' χ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.76/87*

ε ε ε ε ε ευ σα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α γε ευ σα α σθε ε και

αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α χα

α α α

ἦχος γ΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἦχος ἠ Γα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.77/88*

ε ε ευ σα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α γε ε

ευ σα σθε ε ε λε ε ε ε ε και ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

λου ου ου ου ου ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.α' Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου (ιδ' αιών)

Ἀνθολογία Κοινωνικῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μελοποιῶν κατ' ἐξήγησιν
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Ἠχάδιν, τόμος γ' σ.212*

ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΔΙ ΠΑ
αι υαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι υαι αι αι αι αι

ΔΙ ΠΑ ΔΙ
αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε

ΠΑ
υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ο κυ υ υ υ ρι ι ο

ΒΞ ΠΑ
ο ος α α ια α α αλ λη η η χη η η

ΔΙ ΠΑ
η η ιη η η η η η η η η η η λου ου

ΒΞ
ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ι ι ι ι

ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α ιε α α

ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α α α α α ια α α α α α α α α α

ΔΙ
α α α α ια αλ λη λου ου ι α α α ια α

ΝΗ ΠΑ
α ια χα α α α α α α α α α α α α α α

ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΚΕ
α α α α α α α ιε ε ε ε α α α

ΔΙ ΠΑ
α χα α α α α λη η η ιη η η η η η χη η η η

α α α α α χα α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α γε ευ σα α

σθε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

και ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι δε ε ε ε ε ε και ι ι ι ι δε ε ε

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο

χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τι ι ι χρη η στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

Ε Ε Ε Ε Ε ΕΥ ΣΑ Α Α Α Α Α Α Α Α

Α Α Α ΘΕ Ε ΚΑΙ ΑΙ ΑΙ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι

Ι ΔΕ Ε Ε Ε ΤΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

Ε ΛΕ Ε Ε Ε Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΤΙ Ι Ι Ι ΧΡΙ

ΣΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

ΠΑ
ΤΙ Ι ΧΡΙ ΣΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο ΚΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ

ΔΙ
Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ο ΚΥ Υ ΡΙ Ο Ο Ο

ΠΑ
Ο Ο Ο Ο Ο Ο Α Α Α Α Α Α ΧΑ Α Α Α

Α Α Α Α Α Α Α Α Α ΑΛ ΛΗ Η ΧΗ Η Η Η

η η η η αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α αλ λη λου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

χα α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.β'
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.56*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρι ι ι ι ι ο κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ρι ι ι χρη στο ος ο κυ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ο ο ος ια α α α α α κε κε

ε ιια α ια α α κε ε ε ε ε κε ια ια α α

α κε ε ε ιια ια α α κε ε ε κε ια ια α α

κε κε ε ιια ια α κε ια α κε κε ια α α κε ε

κε ια ια α κε ια α κε ιε ια α α α α α α

α α α ιια κε ε ιια α ια κε ε ε κε ια α

ια κε ε Α α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α

Ἦχος βαρύς

Γεωργίου τοῦ Κρητῶς (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.412*

Γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ευ σα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γε ευ σα α α σθε ε και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι π ρ αι αι αι αι αι αι αι και αι αι

ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκάς Λουκά

Μετὰ τὴν θείαν κοινωσίαν

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Β Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.575*

MEΛ ΔΙ
Ε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι και ρω δι

ΒΒ MEΛ
α παν τος η αι νε σις αυ του εν τω στο μα τι μου αρ

τον ου ρα νι ον και πο τη ρι ον ζω ης γευ

ΒΒ MEΛ
σα σθε και ι δε τε ο τι Χρι στος ο Κυ ρι ος Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι

α α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' ξ'πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον
τόμος Β' 2003 σ.87*

 ε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι ι

 και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν τω στο μα

 τι ι ι ι μου αρ τον ου ρα νι ον και πο τη ρι

 ον ζω ης γευ σα σθε και ι ι δε τε ο τι χρη

 στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου ι α Αλ λη

 λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι'Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

και εις ζω ην την αι ω νι ον

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σchein των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Δ μην

Πληρωθητω στομα ημων αι νεσεως

σου Κυριε οπως υμνησωμεν την δοξαν

σου οτι ηξιωσας ημας μετασχειντων α

γωνμυστηριων σου στηριξον ημας εντω

σωαγιασμων ολην την ημεραν μελεταν την

δι και οσουνην σου αλληλουια αλ

λληλουια αλληλουουια ααα

α μην ^ξῥ

ΚΕ

ΔΙ

Π λη ρω θη τω το στο ο μα η μων αι νε σε ως

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

σου Κυ ρι ε ^ξῥ ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ΔΙ

ΚΕ

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι ων

ΔΙ

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

μυ στη ρι ων σου ^ξῥ στη ρι ξον η μας εν τω σω α γι

ΔΙ

ΚΕ

ΔΙ

α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

συ νην σου ^ξῥ αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α ^ξῥ

ΔΙ

ΚΕ↓

αλ λη λου ι α α α ^ξῥ

Εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε
νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε
νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο

ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀπόλυσις

Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με
νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Το ονομα Κυριου ειη ευλογημε ε

νον α πο του νυν και εως του αιωωω νο

ος

Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεταρτῇ

ΕΝ Τῷ Οὐθῶ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.
Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.
Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἁγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')**Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠροῦμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμαους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ

ἔμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελοῦμαι, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταῖωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἄδικως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθη ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθη, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη;
Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἐταπεινώθη καὶ ἐξηπορήθη.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς

φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις

με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἔλεησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἤχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούϊα. γ'

Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. γ'

τροπάριο

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς. (γ')

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν ὠραιότητα

ἤχος γ'

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά σου ποσὶ φιλόανθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κλεῦσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητῆς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρω συμφύρεται, φιλαργυρία ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ταχύ προκατάλαβε

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἰούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναι σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρωῖσαι αὐτόν;

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπώση με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν καὶ σῶσον, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

[ἀργὸν εἰρμολογικὸν](#)

☞ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

[ἀργὸν εἰρμολογικὸν](#)

☞ Κωνσταντίνου Πριγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομον εἰρμολογικὸν](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:17-50

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ¹⁸διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναί τὸ σημεῖον. ¹⁹οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ²⁰Ἦσαν δέ τινες Ἑλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. ²¹οὗτοι οὖν προσῆλθον Φίλιππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

²²ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ²³ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ²⁴ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς ὁ μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. ²⁵ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ²⁶ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. ²⁷Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραται,

καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. ²⁸πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ²⁹ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ³⁰ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. ³¹νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· ³²καὶ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. ³³τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ³⁴ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ³⁵εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ³⁶ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. ³⁷Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ³⁸ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; ³⁹διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· ⁴⁰Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ⁴¹ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. ⁴²ὁμοως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυναγάγωγοι γένωνται· ⁴³ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. ⁴⁴Ἰησοῦς δὲ ἔκραζε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, ⁴⁵καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ⁴⁶ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. ⁴⁷καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. ⁴⁸ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ⁴⁹ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἶπω καὶ τί λαλήσω· ⁵⁰καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Υαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις

σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχοις.

Τριψύδιον

ψδκ γ'

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ

ἤχος β'

«Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε». (6)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι Χριστέ, ᾧ ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία

Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ὁ ὑψωθεὶς

ἤχος δ'

Ἦπερ τὴν πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρῶν ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πτόθω ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχης, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι, Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Οἶκος

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν

Ἦ πρώτην ἄσωτος γυνή, ἐξαίφνης σὺφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἠδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι, ὧν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἤλθε βοῶσα πρὸς τὸν λυτρωτὴν. Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Συναξάριον

Τῇ α' τοῦ μηνὸς Μαΐου, μνήμη τοῦ προφήτου Ἰερεμίου.

Ψυχὰι λιθῶδεις καὶ ξέναί θείου φόβου,

Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἱερεμίαν.
Πρώτη ἐν Ματαίῳ λίθοις κτάνον Ἱερεμίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἱερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.
Καὶ τῷ Βατᾶ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει,
Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος μάρτυς Φιλόσοφος ξίφει τελειοῦται.
Φιλόσοφος κλήσει καὶ ἔργω, μάκαρ,
᾿Ωφθης ἀληθῶς, ὧ σοφίας σὺ φίλε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ ὁσία Ἰσιδώρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
Ἐκ γῆς ἀπέπτη πρὸς μελισσῶνας πόλου,
Μέλισσα χρηστῶν πράξεων Ἰσιδώρα.

Τῆ ἀγία καὶ Μεγάλη Τετάρτη, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης
γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους
μικρὸν τοῦτο γέγονε.
Γυνή, βαλοῦσα σῶματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προῦλαβε σμυρναλόην.

Ἄλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρω χρισθεῖς, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν ἐπιβρύτων παθῶν ἐλευθέρωσον καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ὠδὴ κ'

Ποίημα Κοσμά μοναχοῦ

ἦχος β'

«**Ρῆ**μα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ἧ παῖδες
οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποκενοῦσα, γυνή μύρον ἔντιμον, δεσποτικῆ καὶ θεία, φρικτῆ κορυφῆ, Χριστέ τῶν
ἰχνῶν σου ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων, κεχραμέναις παλάμαις, καὶ ἐβόα πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Ὑῖόν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸ Κύριον.

Δάκρυσι πλύνει, τοὺς πόδας ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει θριξί·
διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε, πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλ' ἐβόα πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γερουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ σωτηρίων σπλάγχχνων τε, και δακρύων πηγῆς, ἐν ἧ̄ δια τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατησχύνετο, ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, και προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ρῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ἧ̄ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον και μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ

ἦχος β'

«**Ψ**υχαῖς καθαραῖς, και ἀρρουπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, και ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς και σῶσον ἡμᾶς».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀγνώμων φανείς, και πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἀμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς και σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Λέγει πορευθεῖς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε καὶ γὰρ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς και σῶσον ἡμᾶς.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ωπρωτικῆς, φιλαργυρίας ἀσπονδεῖ! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, οὐδ' ὅς ἰσοστάσιος ὁ κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτόν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς και σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία

Ψυχαῖς καθαραῖς, και ἀρρουπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, και ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, και σῶσον ἡμᾶς.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἄμην.

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτὴρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἐνδύμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Αἶνοι

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Γαβριήλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχολογία

Αινεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αινεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αινεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραήλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ.

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ἤχος α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρῦων ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς καὶ γὰρ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, εὐεργέτα φιλόανθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἢ πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρῦων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητῆς, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολυτίμητον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότητος ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἢ ραθυμία! μεγάλη ἢ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ᾠ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! θεώρει τὴν πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. **ᾠ** τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολυτίμητον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω καὶ γὰρ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

ἤχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας καὶ μύρα σὺν δάκρυσιν κενοῦσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγχωρεῖν ἁμαρτίας, Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβουθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωτὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,
καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠψυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἐπλωσεν ἡ πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη, ἠπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ παρθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά,
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Προσῆλθε γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἐἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βασταύουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοούσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

Τὰ μὲν γράμματα ποίημα τῆς μοναχῆς Κασσιανῆς
τὸ δὲ μέλος τοῦ Λαμπαδαρίου κυρ Πέτρου Πελοποννησίου

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθημένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρωσ τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρῶν, ὃ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδιάς, ὃ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσίν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἄμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδης, ὃ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

1023	Ἰακώβου πρωτοψάλτου	†1800
466	Πέτρου Ἐφεσίου	†1840
627	Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου	†1862
545	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	†1875
613	Νικολάου πρωτοψάλτου Σμύρνης	†1887
1237	Παναγιώτου Κηλτζανίδου I	†1896
475	Παναγιώτου Κηλτζανίδου II	†1896
469	Γεωργίου Βιολάκη	†1905
1017	Πέτρου Φιλανθίδου	†1920
724	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	†1958
724	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα [Παπαγιάννης]	†1958
1287	Κωνταντίνου Πρίγγου I	†1964
602	Κωνταντίνου Πρίγγου II	†1964
741	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	†2014
452	Κωνσταντίνου Λάμπρου	

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ

ὄνοματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ὁ ὕψωθεὶς

ἦχος δ'

Υπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσας δακρύων ἄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι, Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Κύριε ἔλεησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ

κατακρίνει τον ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ δρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ νοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὓς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ς Νη ϛ

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α μη η η ην ς

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος ς δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης ς

Ἀλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α ς

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α ς

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α ς

Δ ι και ο συ νην μα θε τε ς οι ε νοι κου

ου ν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Προσθεσ αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθεσ αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι ι

α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή Γεωργίου Πρωγάκη Ἑσπερινός, 1909 σ.196#

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ μ φ ι ι

ο ο ο ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α ρι ο ο ο ο ος

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α λι ι ι ι ν

ον ευ ρη η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου του ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α νη η η η η η η

Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἀΐμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

το τρίτον

Ἦχος λ π ς ι ρ

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.200#

| δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης
 νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον
 ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα
 α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε
 ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να
 μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε
 ε ξω ω κλει ει σθησ αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου
 σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η

μων **η** δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α α α α α α ας **η**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀλληλούια

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

α ια α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι **ς** ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α ν

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δὲ

Α μη η η ην

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

Α α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Προσθεσ αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθεσ αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δις μὲν ἀργῶς, ἀπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υμ φι ι

ο ο ος ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ε ερ χε

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α Βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της Βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψ ο υ ν χ ρ α α α α α α ζ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

χ ρ α α ζ ο υ σ α Α α α α α α α α α γ ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς Α α

α γ ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ς Α γ ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ς ε ι ε ι

ε ι ε ι ε ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε ε

ο ο ο ο ο ο η ο ο ο ο ο η μ ω ω ω

ω ω ν δ υ ν α α μ ε ι τ ο υ ο υ σ τ α α α α υ ρ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ου ου σου σωω ω ω ω σο ο ον η η η μας

* τὸ δεύτερον:

- ∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἀγίου ἢ ἀγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου ἢ ὁσίου ἢ ἀθλοφόρου ἢ ἀγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.
- ∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἀΰμνος.
- ∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σωω τηης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νηψο ον κρα ζου σα π ρ

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Συναπτή Λουκάς Λουκᾶ

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ρ̣ ι ι ι ι

Στίχοι

Ἦχος λ π δι —^ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

Α μη η η ην ^ϛ_δ

^ϛ_χ **Ε** χ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

θε ος ^ϛ_δ δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης ^ϛ_δ

^ϛ_χ **Δ** ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης ^ϛ_δ

^ϛ_χ **Ζ** η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον ^ϛ_δ και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται ^ϛ_δ

Π ρ ο σ θ ε ς α υ τ ο ι ς κ α κ α Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ θ ε ς α υ τ ο ι ς

κ α κ α τ ο ι ς ε ν δ ο ξ ο ι ς τ η ς γ η ς

Άλληλούια

Μέλος ἀρχαῖον

Συντετημημένον

Σύντομον

Άλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δις τὸ ἀργὸν Ἄλληλούια καὶ δις τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἄλληλούια. Παρατίθεται ὅμως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ τὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

α α α α α λ η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η λου σου σου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη λου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου του ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α ια α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Α

α α α α αλ λη η η λου ου ου ου ου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α ια α α α α α α α α

Ἀλληλούια, συντετμημένον

Α α α α α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α ια α α α

α α γ Δι Αλ λη λου ου ου ου ου ου ιου ι ι α α α

α α α α Δ Α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Στίχος

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλληλούια, σύντομον

Α α αλ λη η η η η λου ου ι ι ι α α

Α α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι α α

 Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

 α

Στίχος	Ίδου ὁ Νυμφίος		
	Μέλος ἀρχαῖον	Ἀργοσύνομον	Σύντομον

Ίδου ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.3*

 | δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι ι ι

 ι ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται αι αι

 αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε ε

 ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

 η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

 κα α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου

ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα Α α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων δυ να μει του Στα αυ ρου ου ου ου ου ου ου

σου σω ω ω ω σον η η μας

ἀργουσύντομον

⇒ Ἰδού ὁ Νυμφίος ⇐

σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ ρ δ̣ι — ρ̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω της

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο ος ον

ευ ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα

α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν τα βλε

πε ουν ψυ υ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι

να μη τω θα να α τω παραδο θης και της βα σι

λει ας ε ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον

κρα α ζου ου σα Α α γι ο ος α γι ος α γι ος ει ο

Θε ε ος η μων δυ να μει του Σταυ ρου ου ου σου

σω ω σον η η μας

* δι α της Θε ο το ο ο

Το τέλος του γ

κου ε λε η σον η μα α α ας

Καθίσματα

Γεωργίου Πρωτοψάλτου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
τὴν ὠραιότητα

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.118*

Π ορ νη προ ο σσ η η η η η λ θε ε ε σοι οι οι οι
 οι μυ ρα α συ υν δα α α α α α α κρυ
 σι κα τα κε ε νου ου ου ου σα α α σου ου ου
 ου ου πο σι ι φι ι ι λα α α α αν θρω πε
 και δυ υ σω δι ι ι ας τω ων κα α α κων
 λυ τρου ται αι τη η κε ε λε ευ σει ει ει ει σου ου
 πνε ε ω ων δε τη ην χα α α α α ρι ι ιν σου

ου ου ου ου μα α θη τη ης ο ο α α χα α α

α α ρι στος τα αυ την α α πο ο βα αλ λε ε ε

ε ται αι και βορ βο ο ο ο ρω ω συμ φυ ρε ται αι φι

λαρ γυ ρι α α α πε εμ πο λω ω ω ν σε δο ο ξα

Χρι στε ε τη ευ σπλααγ χνι ι ι ι ι ι α α

α α σου ου ου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.119*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

ου ου δα ας ο δο ο λι ο ος φι λα α

αρ γυ υ ρι ας ε ε ρω ων προ δου ου ναι αι σε

Κυ υ ρι ε ε τον θη η η σα αυ ρο ο ο ο

ον τη ης ζω ω ω ης δο λι ως ε με λε ε ε

τη σεν ο ο θε εν και πα α ροι οι νη η η

σα α α ας τρε ε χει προ ος Ι ι ου ου δαι

αι αι ους λε ε γει ει τοις πα α ρα α νο ο

ο μοι οι οι οις τι μοι οι θε ε λε τε ε δου ου ου

ου ου ναι κα γω πα ρα δω σω υ υ υ μιν εις το

ο ο σταυ ρω ω ω ω ω σαι αι α α αυ τον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Η πορ νη ε εν κλα α α αυ θρω ω ω ω ω ω αν

ε ε βο ο α α οι οι κτι ι ιρ μον εκ

μασ σου ου σα α θε ε ερ μω ω ω ω ω ως τους

α α χρα αν του ους σου ου πο ο ο δας θρι

ξι ι της κε ε ε ε φα λη η ης α α αυ τη η

η ης και εκ βα α θου ου ου ους στε να α α α α

ζου σα μη η η η α πω ω ω ση η η με ε

ε μη δε ε βδε ε λυ υ ξη η Θε ε ε ε

ε μου αλ λα δε ε ξαι αι αι με ε ε με τα α
νο ο ου ου σα αν και αι σω ω ω σον ως
μο νο ος φι λα α αν θρω ω ω ω πο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
τὴν ὠραιότητα

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.37*

Π ορ νη προ ο ο ση η η ηηλ θε ε ε σοι οι οι οι
οι μυ ρα α συ υν δα α α α α κρυ σι κα τα
κε ε ε νου ου ου ουου σα α α σου ου ου ου ου πο
σι ι φι ι ι λα α α αν θρω πε και δυ σω
δι ι ι ας τω ων κα α α κω ων λυ τρου ου

ται αι τη κε ε λε ε ευ σει ει ει ει σου ου

πνε ε ω ων δε τη ηην χα α α α α ρι ι εν

σου ου ου ου μα α θη τη ης ο ο α α α χα α

α α α ρι στος τα αυ την α πο ο ο βα α α αλ

λε ε ε ε ται αι και βορ βο ο ο ο ρω ω συμ φυ ρε

ται αι φι λαρ γυ ρι α α α πε εμ πω λω ω

ω ω ων σε δο ο ξα Χρι ι στε ε τη ευ σπλα αγ χνι

ι ι ι ι α α σου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.38*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

ου δα ας ο δο ο ο λι ο ος φι λα α αρ

γυ ρι αν ε ε ρω ων προ δου ναι αι σε Κυ υ υ ρι

ε ε τον θη η η σα αυ ρο ο ο ο ον τη ζω

ω ω ης δο λι ως ε με λε ε ε τη σε ο ο

θε εν και πα α ροι οι νη η η σα α α ας τρε χει

προ ος Ι ι ι ου ου δαι αι αι ους λε ε γει

ει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οι οι οις τι μοι θε

ε λε τε ε δου ου ου ουου ναι κα γω πα ρα δω σω

υ υ υ μιν εις το ο σταυ ρω ω ω ω ω σαι

α α αυ τον

Τον τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.39*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η πορ νη η ε εν κλα α αυ θμω ω ω ω

α νε ε βο ο ο ο α α Οι οι κτι ι ιρ

μον εκ μασ σου ου σα α θε ε ερ μω ω ω

ω ως τους α α χρα α α αν του ους σου ου πο ο ο

δας θρι ξι ι της κε ε ε ε φα λη η ης α αυ

τη η η η ης και εκ βα α θου ου ου ους στε να

α α α α α ζου σα μη η η η η α πω ω ω

ση η με ε ε ε μη δε βδε ε λυ υ υ υ

ξη η Θε ε ε ε ε μου αλ λα α α δε ε

ξαι αι με ε ε ε με τα νο ο ου ου ου ου

σα αν και αι σω ω ω σον ως μο νο ο ος φι

λα α α α αν θρω ω ω ω πο ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντημσιν

Τὴν ὠραιότητα

Ἦχος ἤ Γα λ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.52/64*

Π ορ νη προσ η ηλ θε ε σοι οι μυ ρα α συ υν δα

α α κρυ σι κα τα κε νου ου σα α σου ου πο

σι ι φι ι ι λα α αν θρω πε και δυ σω δι α ας

τω ων κα α κων λυ τρου ται αι τη κε ε λε ε ευ σει ει

ει ει σου ου πνε ων δε την χα α ρι ιν σου ου

μα θη τη ης ο ο α α χα α α ρι στος

τα αυ την α πο βαλ λε ε ται αι και βορ βο ο ο

ρω ω συμ φυ υ ρε ται αι φι λαρ γυ ρι α α α πε

εμ πο λω ω ωων σε δο ο ξα Χρι στε ε τη ευ

σπλααγ χνι ι α α σου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι̇ Δι̇ Χ̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.53/65*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

ου ου δας ο δο ο λι ος φι λαρ γυ ρι ας ε

ρω ων προ δου ναι σε Κυ υ υ ρι ε τον θη σου

ρον τη ης ζω ω η ης δο λι ως ε με λε τη η σε εν

ο θεν και πα ροι νη η η σας τρε ε χει προς Ι ου

δαι αι αι ους λε γει τοις πα ρα νο ο ο μοις τι

μοι θε ε λε τε δου ου ου ου ου ου ναι κα γω πα

ρα δω σω υ μιν εις το σταυ ρω ω ω ω σαι αι α

α α τον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Η πορ νη εν κλα α αυθμω ω ω α νε βο ο

α α οι οι κτι ι ιρ μον εκ μασ σου σα α θε ε ερ

μωσ τους α χρα αν του ους σου ου πο ο ο δας

θρι ξι της κε φα λη ης α αυ τη ης και εκ βα α α θους

στε να α ζου ου σα μη α α α πω ω ση η με μη

δε βδε λυ υ ξη η Θε ε ε ε ε μου αλ λα

δε ε ξαι αι με με τα νο ου ου σα αν και αι σω

ω ω σον ως μο ο ο νος φι λα αν θρω ω

προς

* τὸ τέλος θρω ω πο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶ Λουκᾶ

σύντομον εἰρημολογικὸν

τὴν ὀραϊότητα

Ἦχος ᾠ Γαϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.54/66*

Πορνη προσήλθεσαι οἱ μωρασυνδα ακρυσικατα

κενουσασου ουποσιφιλανθρωπε καιδυσω

διαστων κακων λυτρουταιτηκελευσειεισου πνεων

δετηνχαρινσουουμαθητηςοαχααριστοςταυ

τηναποβαλλεται καιβορβορωσυμφυρεται

φιλαργυριααπεμπολωνσεδοξαΧρι

στηεσπλαγχνιιαασου

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Ιουδας οδολιος φιλαργυριας ερων προ

δου ναι σε Κυρι ε τον θη σου τον της ζωης δολιως ε

μελετησεν οθεν και παροινησας τρεχει προς

Ιουδαιους λεγει τοις παρανομοις τι μοι θελε

τεδου ναι καγω παραδωσω υμιν εις το σταυρωσαι

αυτον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Η πορ νη εν κλαυ θμω α νε βο α οι κτιρ μον εκ
μασ σου σα θερ μως τους α χραν τους σου πο δας θρι

ξι της κεφα λη ης αυτη ης και εκ βα θους στε να α ζου

σα μη α πω ω ση με μη δε βδε λυ ξη Θε ε μου αλ

λα δε ε ξαι με με τα νο ου σαν και σω σον ως μο νος

φι λαν θρω πος

τὸ τέλος

πο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Τριψάδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ποίημα Κοσμά Μοναχοῦ

ψδὴ γ'

Τ ης πι ι στε ε ως εν πε τρα με στε ρε ω σας ε

πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ευ φραν θη γαρ

το πνε ευμα μου εν τω ψα λλειν ουκ ε στιν α γι ος ως ο

Θε ος η μων και ουκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι

ε (6')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ε ν κε νοις το συν ε δρι ον τω ων α νο μων και γνω

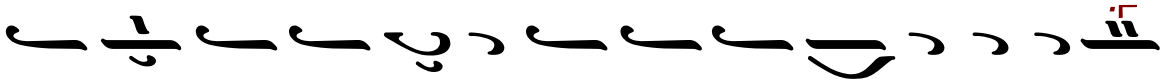
μη η συν α θροι ζε ται κα α κο τρο πω κα τα κρι τον τον

ρυ υ στην σε α πο φη ναι Χρι στε ω ψα λ λο μεν συ

ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι

ε ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων α μην ^π

Τ ο δει νον βου λευ τη ρι ον τωνων α νο μων ^π σκε πτε

ε ται θε ο μα χου ψυ χη ης υ παρχον ως δυσ χρη στον

τον δι ι και ον α ποκτει ναι Χρι στον ω ψαλλο μεν συ ει

Θε ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε ^π

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.120*

Τ ης πι ι στε ε ε ε ω ω ω ως ε εν πε ε τρα α

με ε ε στε ε ε ρε ω ω σας ε πλα α

τυ υ υ υ να α ας το ο στο ο μα α μου ου ου ε ε

επ ε χθρου ου ους μου ηυ φρα αν θη γαρ το

πνε ευ μα α μου ε εν τω ψα α α λ λειν ου ουκ

ε στιν α αγι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ως ο Θε ος η η μων και ουκ ε ε στι δι ι

και αι ο ο ος πλη ην σου ου ου Κυ υ ρι ι ι

ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Συναπτή](#) Λουκάς Λουκά

ὦ δὴ ν'

Ρ η μα τυ ραν νου ε πει ει υ υ περ ι σχυ σεν ε πτα πλα

σι ως κα μι νος ε ξε και θη πο τε εν η παι

δες ου ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα τη σα αν τες δο

γμα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ

ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας

τους αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Α πο κε νου σα γυ νη η μυ υ ρον εν τι μον δε σπο

τι κη και θει α φρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε των ι χνων

σου ε ε πε λα βε το των α χραν των κε χρα με ναι αις πα λα

μαίς και εβοοαπανταταεργα Κυριου τον Κυρι

ον υμνειει τε και υπερ υψου ουτε εις παντας

τους αιωνας

Ευλογουμεν Πατερα Υιον και αγιον

Πνευμα τον Κυριον

Αακρυσι πλυνει τους ποδααυ πευθυνος αμαρ

ταις του πλυσαντος και εκμασσει θριξι διοτων

εν βιου ου διημαρτε πεπραγμε εενων της α

πολυτρωσεως αλλεβοοαπανταταεργα Κυ

ριου τον Κυριον υμνειει τε και υπερ υψου ου

τε εις παν τας τους αι ω νας π

τε εις παν τας τους αι ω νας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

ε ρουρ γει ται το λυ υ τρο ον ευ γνω μο νι εκ σω

τη ρι ων σπλαγχνων τε και δα κρυ υ ων πη γης εν

η δι α της εξα α γο ρευ σε ως εκ πλυ θει σα ου κα

τη σχυ νε το αλλ ε βο ο α παν τα τα ερ γα Κυ ρι

ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις

παν τας τους αι ω νας π

Καταβασία

Ἦχος Πά

υ ρι ου ου το ον Κυ υ ρι ι ο ο ον υ μνει ει ει τε

και υ περ υ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τας του

ους αι ω ω ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

ὁ εἶρμος

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.349*

υ χαι αι αις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει

λε σι δευ τε με γα λυ νω μεν την α κη λι δω τον και

υ περ α γνον μη τε ε ε ρα α του Εμμα νου ηλ δι

ι αυ της τω εξ αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθε

εν τι φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω

σον η μας π

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δοξα σοι π

Α γνω ωμων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυ πος δω ρον

α ξι ο θε ον λο γο πρα γει π δι ου ο φει λε σι

ον ε λυ υ θη α μα ρ τη μα των π κα πη λευ ων ο δει

νος Ι ου δας την φι λο ο θε ον χα α ριν φει σαι των ψυ

χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω ω σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

π
τι

Α ε γει πο ρευ θεις τοις παρα νο μοις αρχου σι τι μοι δου

ναι θε λε τε κα γω Χρι στον υ υ μιν τον ζη του με

νον τοις θε ε λου σι πα ρα δω σω οι οι κει ο τη τα Χρι

στου Ι ου δας αν τω σα με νος χρυ σου φει σαι των ψυ χων

η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω ω σον η μας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ω πη ρω τι κης φυ λα ργυ ρι ας α σπον δε λη θης

ο θεν ε τυ χες ο τι ψυ χη ουδ ο ος ι σο στα

σι ος ο κο ο σμος ως ε δι δα χθης α α πο γνω σει

γα ρ σου τον ε βρο χι σας α να α φας προ δο τα φει σαι των

ψυχων ημων Χριστε ε ο Θεος και σωσον ημας

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.125*

ψ υ υ υ και αι αι αις θα ραι αι αι αις και

αρ ρυ πω ω τοι οι οις χει λε ε σι δευ τε με γα α α

λυ νω ω μεν την ακη λι ιδω το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ον και υ πε ρα α γνο ον μη η τε ε ρα του

Εμ μα νου ου η η η ηλ δι ι α αυ της τω ω ε

εξ α α αυ τη ης προσ φε ρον τες πρε ε σβει ει

ει ει ει α αν τε χθε ε ε εν τι φει ει ει ει ει

σαι αι των ψυχων η ημων Χριστε ε ε ο Θε

ο ος και αι σω ω ω ω σο ον η η η μα

α α ας

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ὠδή γ'

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

Της πιστε εως εν πετρα με στερεωσας επλα

τυυνας το στομα μου επεχθρους μου ευφρανθη γαρ

το πνευμα μου εν τω ψαλλειν ουκ εστιν αγιος ως

ο Θεος ημων και ουκ εστι δικαιο πλην σου Κυρι

ε (6')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι Χριστέ, ὧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου

Κύριε.

Και νῦν και ἀει και εις τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, και οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

Της πιλιλιστεεεεεωωωωως

εενπεετρααμεεεστεεερεωωωσαςε

πλααατυυυυυναααααστοοστοομαα

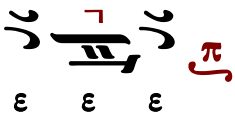
μουουουεεεπεεχθρουουουςμουευφραανθηγαρ

τοοπνεεευμαμουουεεντωψαααλλειν ουκ

εεστιν αααγι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

οςωςοθεοοςημωνκαιουκεστιιι

διικαιαιοοοςπληηνσουουουΚυυριιι

ὤδὴ η'

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

Ρ η μα τυ ραν νου ε πει ει υ περ ι σχυ σεν ε
 πτα πλα σι ως κα μι νος ε ξε και θη πο τε
 εν η παι δεσ ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα
 τη σα αντες δο γμα αλλ ε βο ων παν τα τα ερ γα
 Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ περ υ ψου
 τε εις παν τας τους αι ω νας

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποκενοῦσα, γυνὴ μύρον ἔντιμον, δεσποτικῆ καὶ θεία, φρικτῆ κορυφῆ, Χριστέ τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων, κεκραμέναις παλάμαις, καὶ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸ Κύριον.

Δάκρυσι πλύνει, τὸς πόδας ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει θριξί· διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε, πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐρουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ σωτηρίων σπλάγγων τε, καὶ δακρύων πηγῆς, ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατησχύνετο, ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ

ρι ον

Ρη μα τυ υ ρα α α α α α νου ε ε

πει ει ει ει ει υ πε ερ ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ

σεν ε πτα πλα σι ω ω ως κα μι ι νος ε ξε ε

κα αυθη πο τε ε εν η η η η η η η η η η

η Παι αι δε ε ε ες ουκ ε φλε ε ε χθη η η σα αν

βα α α σι λε ε ε ως πα τη η η σα αν τες

δο ο ο γμα αλλ ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ω ων παντα τα α ε ε ερ γα Κυ υ

ρι ι ου τον Κυ ρι ι ι ο ο ον υ μνει ει ει τε και

υ περ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας του

ους αι ω ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

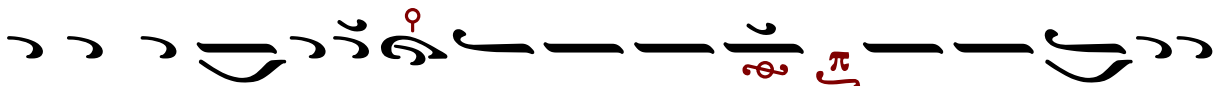
ὠδὴ θ'

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.42*

ψ υ χαις κα θα ραις και αρρυ πω τοις χει λε σι δευ

τε με γα λυ νωμεν την α κη λι δω το ον και υ περ

 α γνον Μη τε ε ρα του Εμ μα νου ηλ δι αυ της το εξ

 αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθεν τι φει σαι των ψυ

 χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἄγνων φανείς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λέγει πορευθεῖς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε καὶ γὰρ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντισταμένος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἦρωτικῆς, φιλαργυρίας ἄσπονδε! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, οὐδ' ὅς ἰσοστάσιος ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.43*

 ψ υ υ υ χαι αι αι αις κα θα ραι αι αι αι

 αι αις και αρ ρυ πω ω τοι οι οισ χει λε ε σι δευ τε με

 ε γα α α λυ νω ω μεν την ακη λι ιδω το ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ον και υ υ πε ερ α α γνο ον

Μη η τε ε ε ρα του Εεμμα νου ου η η η ηηλ δι ι

α αυ τη ης το ο ο ε εξ α α αυ της προς

φε ε ρο ον τες πρε ε σβει ει ει ει ει α αν τε

χθε ε εν τι φει ει ει ει ει σαι των ψυ χω ων

η μων Χρι στε ε ε ο Θε ο ο ος και αι

σω ω ω ω ω σο ον η μα α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Συναπτή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὠδὴ γ'

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.55*

6 εἰρμός

Τ ης πι στε ε ως εν πε τρα με στε ρε ω σας ε πλα τυ

υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ευ φραν θη γαρ το

πνε ευ μα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν α γι ος ως

ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι και ος πλην σου

Κυ ρι ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε ν κε νοις το συν ε δρι ον τω ων α νο μων και γνωμη

η συν α θροι ζεται κα ακο τρο πω κα τα χρι τον τον

ρυ υ στην σε α πο φη ναι Χρι στε ω ψαλ λο μεν ου

ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ

ρι ε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Αμην

Το δει νον βου λευ τη ρι ον τω ων α νο μων σκε πτε ε

ται θε ο μα χου ψυ χη ης υ παρ χον ως δυσ χρη στον

τον δι ι και ον α πο κτει ναι Χρι στον ω ψαλ λο μεν

συ ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην

σου Κυ ρι ε

Καταβασία*

Της πι ι στε ε ε ε ω ω ω ως ε εν πε ε

τρα α με ε ε στε ε ε ρε ω ω ω σας ε

πλα α τυ υ υ υ να α α ας το ο στο ο μα α μου ου

ου ε ε επ ε χθρου ου ους μου ευ φρα αν θη γαρ

το ο πνευ μα α μου ε εν τω ψα α α αλ λειν ουκ

ε ε στιν α αγι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ως ο Θε ος η η μων και ουκ ε ε στι

δι ι και αι ο ο ος πλη ην σου ου ου Κυ υ ρι ι

ι ε ε ε ε

* ουκ ε στι ι ιν α γι ι ος ως

Συντομωτέρα γραμμή

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

ψδὴ η'

6 εἰρμός

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.57*

Ρ η μα τυ ραν νου ε πει ει υ υ περ ι σχυ σεν ε πτα

πλασιως καμινος εξεκαυθηποτε ενη

παιδες ουκ εφλεχθησαν βασιλεως πατησαντες

δογμα αλλεβοων παντα τα εργα Κυριου

τον Κυριον υμνειειτε και υπερυψουτε εις

παντας τους αιωνας

Δοξα σοι ο Θεοσσηημων δοξα σοι

αποκενουσα γυνη μρον εν τιμον δεσπο

τικη και θει αφρικτη κορυφη Χριστε των ι

χων σου εεπελαβε των αχραντων κεχραμεναι αις

παλαιαις και εβοοα παντα τα εργα Κυρι

ουτον Κυριον υμνει ει τε ^Δ και υπερ υψου τε εις

παν τας τους αιωνας ^π

^χυλογουμεν Πατερα Υιον και Αγι

ον Πνευμα τον Κυριον ^π

^Δακρυσι πλυνει αμαρτιιαιαις υπευθυνος τους

ποδας του πλασαντος και εκμασσει θριξι ^π δι

οτων εν βιω ου διημαρτεπεπραγματων της

απολυτρωσεως ^π αλλα βοα ^Δ παντα ταταερ

γα Κυριου τον Κυριον υμνει ει τε ^Δ και υπερ υψου

τε εις παν τας τους αιωνας ^π

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην

Ι ε ρουρ γει ται το λυ υ τρο ον ευ γνω μο νι εκ σω

τη ρι ων σπλα γχνων τε και δα κρυ υ ων πη γης εν

η δι α της εξ α α γο ρευ σε ως εκ πλυ θει ει σα ου κατη

σχυ νε το αλλ ε βο α παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου

τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις

παν τας τους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ χυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Ρ η μα τυ υ υ ρα αν νου ε ε πει ει ει ει υ πε ερ

ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ σεν ε πτα πλα σι ω ω

ως κα μι ι νος εξ ε κα α α α αυ θη η πο ο ο

τε εν η η η η η παι δε ε ε ες ουκ ε φλε ε

ε χθη η η η σαν βα σι λε ε ε ως πα α τη

σα α αν τες δο ο ο γμα αλλ ε βο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω ων παν τα

τα ερ γα Κυ υ ρι ι ι ου τον Κυ ρι ο ο ον υ μνει

ει ει τε και υ περ υ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις

πα αν τα ας του ους αι ω ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ἦχος Πά

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρρυ πω τοις χει λε σι δευ τε

με γα λυ νω μεν την α κη λι δω ω τον και υ περ α

γνον Μη τε ε ρα του Εμ μα νου ηλ δι αυ της τω εξ

αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθεν τι φει σαι των

ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δοξα σοι

Α γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυ πος δω

ρον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ου ο φει λε σι

ον ε λυ υ θη α μαρ τη μα των κα πη λευ ων ο δει

Ω πηρω τι κης φι λαργυ ρι ας α σπον δε λη θης

ο θεν ε τυ χες ο τι ψυ χης ουδ ο ος ι σο στα σι ος

ο κο ο σμος ως ε δι δα χθης α πο γνω σει

γαρ σαυ τον ε βρο χι σας α να α ψας προ δο ο τα φει

σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Καταβασία*

Ψ υ χαι αι αι αι αι αις κα θα α ραι αι αι αις και αρ

ρυ πω ω τοι οι οις χει λε ε σι δευ τε με γα α α

λυ νω ω μεν την α κη λι ιδω το ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ον και υ περ α α γνο ον μη η τε ε ε ρα

του Εμ μα νου ου ηλ δι ι α αυ της τω ω ε

εξ α α αυ της προσ φε ρον τες πρε ε σβει ει ει
 ει ει α αν τε χθε ε ε εν τι φει ει ει ει ει
 σαι αι των ψυ χων η η μων Χρι στε ε ε ο Θε
 ο ος και αι σω ω ω ω σο ον η η η μα
 α α ας

Ἑξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

Τον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω
 τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε
 ε χω ω ω ω ω ω ι να εις ελ θω ε

εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον

με Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Αἶνοι](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.14*

Τον νυμφω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με η

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τον νυμφω να σου βλεεεπωωωω

ωωω Σωτηρ μου κεκοσμημεενον και

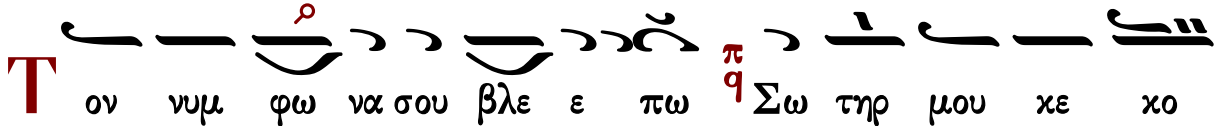
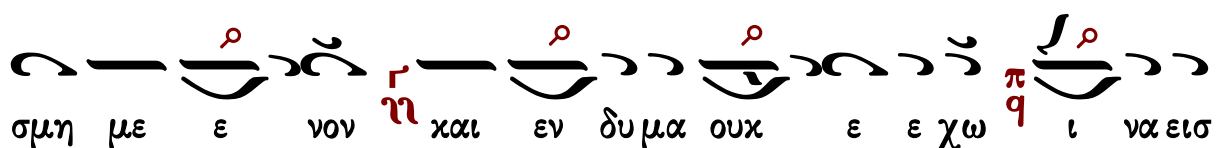

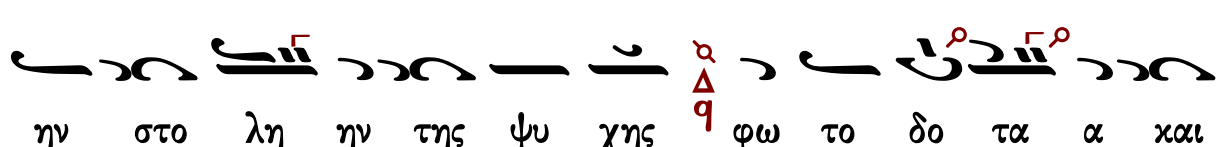

ενδυμα ουκ εεεχωωωωωω

ινα εισελθωεν αυτω λαμπρυνον μου

τηην στοληνη της ψυχης φωτοδοτα

α και σω σον με η

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε πω ^{π ρ} Σω τηρ μου κε κο

σμη με ε νον ^{ρ η} και εν δυμα ουκ ε ε χω ^{π ρ} ι να εις

ελ θω εν αυ τω ^{ρ η} λαμ πρυ νο ον μου τη

ην στο λη ην της ψυ χης ^{ρ Δ ρ} φω το δο τα α και

σω σον με ^{ρ η}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

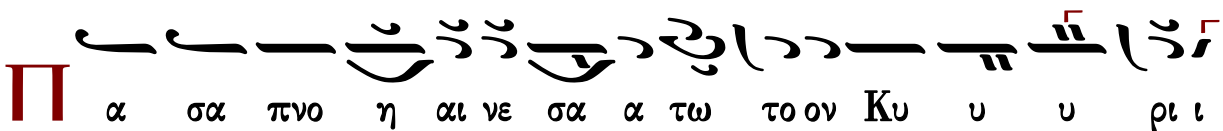
Αἶνοι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τωων ου ου

ρα α νων ρ αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α αυ του ου ρ σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Ίακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ♪ Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος 1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η ^{π ρ} αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} αι νει ει λει ει ει ει τε ^{π ρ}

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ων ^{π ρ} αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οισ σοι οι πρε ε ε

ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θ ε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω π ρ

Ἦχος ♯̣ Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

Α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ον π ρ πα α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε λε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου π ρ αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον π ρ πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω π ρ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ♯ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.39#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Γεωργίου Ραιδεστινού

Ἦχος 4ῃ Πα

Γεωργίου Ραιδεστινού
Ἡ Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τοον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ν ου ρα α

νω ω ω ν ^ρ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει τε ε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^ρ σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω ^{π ρ}

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

ων ^{ρ η} αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις ^{π ρ} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω ^{π ρ}

α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^{ρ η} σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Ἦχος 4̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω τουν

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τουν πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Στιγολογία

Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Ϛ Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

ΜΕΛ ΠΑ
με ε ε πα α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
α α τω πα τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει

τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω

ΜΕΛ ΠΑ
ων αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

ΠΑ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του π ρ αι νει ει ει ει

ει ει τε αυ τον η πασαι αι δυ να α α α

μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὁρθρος 1955 σ.22*

χ̣ ε̣ ε̣ ε̣ π ρ

ΠΑ ΜΕΛ
Π α σα πνο η η αι αι νε σα α τω ω τον Κυ

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
υ υ ρι ι ι ι ον ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον

ΠΑ
εχ τω ω ω ν ου ρα α νω ν η αι νει τε α

ΜΕΛ ΠΑ
αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε

ΠΑ
ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε

π
ω

ΠΑ
Α ι νει ει τε ε αυ το ον πα α α α αν τες οι

ΝΗ ΜΕΛ ΠΑ
α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει

ΠΑ ΠΑ
ει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι Δυ να α α α

ΜΕΛ
μει εις α α α αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει ει ει

ΝΗ ΠΑ
ει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος 4/8 Πα

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων ρ αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του π ρ αι νει ει ει τε α αυ τον ρ η πα σαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου ρ η σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Α ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη **Α** αι

νει ει τε αυ τον πα αν τα τα α στρα και το φως **π ρ**

Α ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων **Α**

και το υ υ δω ρ το υ περ α αν ω των ου ρα νων **π ρ**

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου **Α** ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν **Α** αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν **π ρ**

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να **Α** και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος **Α** προ οσταγμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται ^{π ρ}

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης ^{π ρ} δρα κον τες και

πα σαι α βυ σσοι ^{π ρ}

Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ στα λ λος ^{ρ Δ ρ} πνευ μα κα ται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του ^{π ρ}

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ^{ρ Δ ρ} ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι ^{π ρ}

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ^{ρ Δ ρ} ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα ^{π ρ}

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι ^{π ρ} αρ χον τες

και πα αντες χρι ται αι γης ^{π ρ}

Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι ^Δ πρε σβυ υ τεροι με

τα νε ω τε ε ρων ^ζ αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ

ρι ι ου ^Δ ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου

μο νου ^{π ρ}

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^{π ρ} και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του ^{π ρ}

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^Δ τοις υι οι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω ^{π ρ}

Α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον **Δ** η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων **π**

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον **Δ** και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των **π**

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω **Δ** εν τυμ πα α νω και ψα λτη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω **π**

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του **Δ** και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α **π**

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη ^Δ και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των ^π ₉

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των ^Δ και

ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των ^π ₉

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις ^π ₉

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις ^ζ

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραις ^π ₉

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον ^Δ

δοξαυτη εσται πασι τοις οσι ιοις αυτου π ρ

Αινει τε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου Δ ρ

αινει τε αυτον εν στερω ματι της δυναμεως αυτου

του π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Στιχηρά Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.314*

Αινει τε αυτον επι ταις δυνασταις αυτου

του αινει τε αυτον κα τα πληθος της μεγα

λω συυυνη ης αα αυτου π ρ

Cε τον της Παρθε ενου Υιον πορνη επι

γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν εν κλαυ

θμω δυ υ υσ ω ω που ου ου σα ως δα κρυ

ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α α σα δι

α λυ σο ον το ο χρε ε ος ω ως κα γω ω ω

του ους πλο κα α α α μους α γα πη σον φι λου ου ου

σαν την δι και ως μι σου ου με ε ε νην και πλη

σι ον τε λω νω ω ων σε ε κη ρυ υ υ υ ξω

ευ ερ γε τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π q

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με

τα α α δα α κρυ υ υ ων π q και εξ ε

χε εν εις τους α χραν τους πο ο δας σου ου κα

τα α φι λου ου ου σα π q ε κει νην ευ θυς ε δι και

ω ω σας π q η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω

ω ω ρη η η η σαι π q ο πα θων υ περ η μων και

σω ω ω σο ον η η η μας π q

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π q

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω π ρ

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μν

υ υ ρον π ρ το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει

ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις π ρ η μεν ε χαι ρε

κε νου ου σα το ο πο λυ υ υ τι ι ι ι ι μον π ρ

ο δε ε ε σπε ευ δε ε πω λη σαι το ον α τι ι

ι ι μη η η η τον π ρ αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι

νω ω σκεν π ρ ου τος του Δε σπο του ε ε χω ρι ι

ι ι ζε ε ε ε το π ρ αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου

το π ρ και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει του ου

ου ου ε ε ε ε χθρου π ρ δει νον η η η ρα α α θυ

μι ι α με γα α λη η η η με τα α νοι

οι οι α π ρ ην μοι δω ω ρη σαι αι Σω ω τη η η ρ

ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω σο ον η η η

μας π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις π ρ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου χ π ρ

πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον π ρ

ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος π ρ ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και ε

σκε πτε το δο λω της προ δο σι α ας το φι ι

ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα μους

δι ε ε λυ υ σε και ου τος τω ω θυ μω ω ω

ε ε δε σμει ει ει ει το φε ρων αν τι μυ ρου την

δυσ ω ω δη κα α κι ι ι αν φθο νος γα αρ ου

ουκ οι οι δε προ ο τι μα α αν το συμ φε ε

ε ε ρον ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος αφ

ης ρυ σαι ο Θε ος τα ας ψυ χα α α ας η η η

η μων

Δοξα Πατρι και Υιου και αγιου

ω Πνευματι

Ηαμαρτωλος εδραα μεεεπροο

οςτομουρον πριασθαιπολυτιμοονμου

ουρον τουμυρισαιαιτοοονεεευ

εργεεετην καιτωμυρεψωωεε

εβοοοααδοςμοιτοομουρονι

νααλειειειψωωκαααγωτονεξα

λειφανταααμουουπαααασααςταςα

α μαρ τι ι ι ι ας

Καὶ νῦν...

ἤχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.317*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὔρε σε λιμένα τῆς σωτηρίας, ἴδε καὶ μύρα σὺν δάκρυσιν κενουῦσά σοι ἐβόα·
[Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων/Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγχωρεῖν ἁμαρτίας·] ἀλλὰ
Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Η βε βυ θι σμε ε νη τη η α α α μα α ρ τι

ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω τη ρι

ι ι ι ας ι δε ε ε και αι μυ υ υ ρα συν

δα α κρυ υ σι κε ε νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο

α ι ι δε ο των α α μα α αρ τα α νο

Ἦχος ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.165*

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον πορ νη ε πι γνου

σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν εν κλαυ θμω ω

δυ υ υ σω ω που ου ου σα ως δα κρυ ων α ξι

ι α πρα α α α ξα α α α σα δι α λυ σο

ον το ο χρε ε ος ως κα α γω ω ω του ους πλο κα

α α α α α μους α γα πησον φι λου ουουσαν την

δι και ως μι σουου με ε ε ε νην και πλη σι ον τε

λω νω ω ων σε ε ε κη ρυ υ υ ξω ^{π 9} ευ ερ γε

τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε ^{π 9}

^χ α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π 9} αι

νει τε αυ τον ^{χ π 9} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα ^{π 9}

^ρ Το πο λυ τι μητον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα α

α α ^ρ δα α κρυ υ υ ων ^{π 9} και εξ ε χε εν

εις τους α χραντους πο δαας σουου ου κα τα α φι λου

σουου ου ου ου σα ^{π 9} ε κει νην ευ θυς ε δι και αι ω ω

σας ^{π ρ} η μιν δεσυχω ρη η σιν δω ω ω ω ρη η η η

σαι ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω ω σο ον η

η η μας ^{π ρ}

Α ^χ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{π ρ}

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω ^{π ρ}

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φερε το ο μυ υ υ

ρον ^{π ρ} το τε ο μα θη η της συν ε φω ω ω νει ει ει τοις

πα ρα νο ο ο ο μοις ^{φ π ρ} η μεν ε χαιρε κε νου ουσα

το πο ο λυ υ υ τι ι ι ι μον ^{π ρ} ο δε ε σπευ

δε πω λησαι τον α τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη

τον δε σπο την επ ε γι ι νω ω σκεν ου τος του δε σπο

του ε ε χω ρι ι ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε

ευ θε ε ρου ου το και ο Ι ου δας δουλος ε γε

γο ο νει του ου ου ου ε ε ε ε χθρου δει ει

νον η η η ρα α α θυ μι ι α με ε γα λη

η η με τα α α α νοι οι οι οι α ην

μοι δω ω ρησαι σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και

σω ω ω σο ον η η η μας

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

μα α αν το ο συμ φε ε ε ε ρον π⁹ ω της Ι ου δα

α θλι ο ο τη η τος αφ ης ρυ σαι ο Θε ος τα ας ψυ χα α

α ας η η η η μων π⁹

Δόξα Πατρι...

Ἦχος Δε

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.168*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η α α μα αρ τω ω λο ος ε ε δρα α με ε προ

ο ος το μυ υ ρον πρι α σασθαι πο λυ τι μο ον μυ

υ υ ρον του μυ ρι ι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ

ε ε ρ γε ε ε την και τω μυ ρε ε ψω ω ε ε

ε βο ο ο α α δος μοι το ο μ υ υ ρον ι

να α λει ει ει ει ψω ω κα α α γω τον εξ α

λει ψα αν τα α α α μου ου πα α α α σα ας τας α

α α μαρ τι ι ι ι ας

Και νυν...

β' χορός

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.169*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην

Η βε βυ θι σμε ε ε νη η τη η η α α α μα

αρ τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω ω

τη ρι ι ι ι ας και μ υ υ ρα συν δα α

κρυ υ σι κε ε ε νου ου σα σοι οι οι ε ε ε βο ο ο

ο α ι ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρ τα α

νο ο ον των την με ε τα α α νοι οι οι αν φε ε

ε ε ρων αλ λα Δε σποτα δι α σω ω σο ο ον με εκ

του κλυ υ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι

ι ι ας δι α το με ε γα ασου ε ε ε λε ε

ε ε ος

ε λε ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Σοὶ δόξα πρέπει](#) Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκι

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.443*

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{π ρ} αι νει τε αυ τον ^{χ π ρ} κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

C ε τον της Παρ θε ε ε ε νου Υι υι ον ^{π ρ} πορ νη ε

πι γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν ^{π ρ} εν

κλαυ θμω δυ υ υ σω ω που ου ου σα ^{π ρ} ως

δα κρυ ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α α

σα ^{π ρ} δι α λυ σο ον το ο χρε ε ος ^{ρ η} ως κα α

γω ω ω του ους πλο κα α α α μους ^{π ρ} α γα πη

σον φι λου ου ου σαν την δι και αι ως μι σου ου με

ε ε νην ^{π ρ} και πλη σι ον Τε λω νω ω ων σε ε

κη ρυ υ υ υ υ ξω ^{π ρ} ευ ερ γε τα α φι λα α

α αν θρω ω ω ω πε ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον ^{π ρ} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα ^{π ρ}

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με

τα α α δα α κρυ υ υ ων ^{π ρ} και εξ ε

χε εν εις τους α χραν τους πο δας σου ου κα τα

α φι λου ου ου σα ^{π ρ} ε κει νην ευ θυς ε δι και ω

ω σας ^{π ρ} η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω ω ω

ρη η η η η σαι ^{π ρ} ο πα θων υ περ η μων και σω

ω ω ω σο ον η η η μας ^{π ρ}

Α ι ^χ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{π ρ}

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω ^{π ρ}

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ

υ υ ρον ^{π ρ} το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω

νει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις ^{π ρ} η μεν ε

και ρε κε νου ου σα το πο λυ υ υ τι ι ι ι

μον ^{π ρ} ο δε ε σπε ευ δε πω λη σαι το ον α τι

ι ι ι ι μη η η η τον ^{π ρ} αυ τη τον Δε σπο την επ

ε γι νω ω σκεν ^{π ρ} ου τος του Δε σπο του ε ε χω

ρι ι ι ι ζε ε ε ε το ^{π ρ} αυ τη η λε ευ θε

ε ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει

του ου ου ε ε ε ε χθρου δει νον η ρα α α θυ μι

ι α ^{π ρ} με γα α λη η η η με τα α νοι οι οι

α ^{π ρ} ην μοι δω ρη η σαι αι Σω ω τηρ ^{π ρ} ο πα θων

υ περ η μων και σω ω ω ω σο ον η η η μας ^{π ρ}

^{π ρ} ^χ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^{π ρ}

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^{π ρ} ^{χ π ρ}

πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον π ρ

ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος π ρ ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και η

ε σκε πτε το δο λω της προ δο σι ας το φι ι

ι ι λη η η η μα π ρ ε κει νη τους πλο κα μους

δι ε ε λυ υ σε και ου τος τω ω θυ υ μω ω ω

ε ε δε σμει ει ει ει το π ρ φε ρον αν τι μυ υ ρου

την δυ σω δη κα α κι ι ι αν π ρ φθο νος γα

αρ ου ουκ οι οι δε η προ ο τι ι μα αν το συμ φε ε

ε ε ρον π ρ ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος π ρ αφ
ης ρυ σαι ο Θε ε ος τα ας ψυ χα α α ας
η η η η μων π ρ

Δόξα Πατρι...

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.446*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α
γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Η α α μαρ τω ω λος ε ε δρα α με ε ε
προ ο ος το μυ υ ρον πρι α σα σθαι πο λυ τι μο ον
μυ υ υ ρον του μυ ρι ι σαι τον ε ε ευ ε ερ γε
ε ε την και τω μυ ρε ψω ω ε ε ε βο ο

ο α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι να α λει ει ει ει ει

ψω ω κα α α γω τον εξ α λει ψαν τα α

α α μου πα α α σα ας τας α α μαρ τι ι

ι ι ας

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.447*

Και αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην

Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μα αρ

τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω

τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α

κρυ υ υ σι και αι νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο

α ι ι δε ο τω ων α μα αρτα α νο ο ον

των την με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε ε ρων

αλ λα Δε σπο τα δι α σω ω σο ο ον με ε εκ του

κλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι ι ας δι

α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

το τέλος * λε ε ε ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.176/623*

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π⁹ αι νει τε αυ τον χ⁹ π⁹ κα τα το πληθους της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π⁹

C ε τον της Παρ θε ε ενου υι υι ον π⁹ πορ νη η ε

πι γνου ου ου σα Θε ε ον η ε ε λε ε ε ε γε ε ε

ε εν εν κλαυ θμω ω δυ υ υ σ ω που ου σα π⁹ ως δα

κρυ ω ω ν α ξι ι α πρα α α α ξα α α α

σα π⁹ δι α λυ υ σ ο ν το χρε ε ε ε ο ο ος η ως

κα γω ω ω ω τους πλο κα α α α α μους π⁹ α

γα πη σον φι λου ου ου ου ου σαν την δι και ως μι σου

ου με ε ε ε νη ην Δ q και πλη σι ο ο ν τε λω νω ω ω ν

σε κη ρυ υ υ υ ξω ω η ευ ε ερ γε ε τα

α α φι λα α α α αν θρω ω ω ω πε π ρ

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι π ρ

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι π ρ

θα α α α ρα π ρ

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ υ υ υ υ ρον η π ρ

πορ νη ε μι ξε με τα α α α δα α κρυ υ ω ω ν π ρ

και εξ ε χε ε εν η εις τους α χραν τους πο

ο δα ας σου ου ου κα τα α φι λου ου ου

σα π ρ ε κει νην ευ θυς ε δι και αι ω ω σας η η μιν

δε συγ χω ω ρη η η σιν δω ω ω ω ω ρη η

η η σαι ^{π ρ} ο πα θω ων υ υ περ η η μω ωων και

σω ω ω ω σον η η η μας ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{π ρ}

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω ^{π ρ}

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ

ρον ^{π ρ} το τε ο μα α α θη η της συν ε ε φω ω ω ω

νει ει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η ^{π ρ}

μεν ε χαι ρε κε νου σα α το πο λυ υ τι ι μον ^{π ρ}

ο δε ε σπευ δε πω λησαι το ο ον α τι ι ι

ι ι μη η η η τον αυ τη η τον Δε σπο

τη ην ε πε γι ι ι νω ω ω ω ω ω ω ω σκε ε εν

ου τος του Δε ε σπο του ε ε χω ρι ι ι

ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λευ θε

ρου ου ου ου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε

γο ο νει ει του ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α

θυ μι ι α με γα α α λη η η με ε

τα α νοι οι οι οι α ην μοι δω ρη η

σαι αι Σω ω ω τη ηρ ο πα θω ων υ υ περ η η μω

ων και σω ω ω ω σον η η η μας π 9

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους π 9

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου π 9

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον π 9

ω ω ω ω ω ω ω της Ι ου δα α θλι

ο ο τη η τος ε θε ω ρει την πορ νην φι λου

ου σαν τα α ι ι χνη και ε σκε πτε το δο ο ο

λω της προ δο σι ι ι ας το φι ι ι ι ι

ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα α α

Υι υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι

Υι υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι

ι ι ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α ια α α

ι ι ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α ια α α

α τι

α τι

Η η α α μαρ τω ω λο ο ο ο ος ε ε δρα

η α α μαρ τω ω λο ο ο ο ος ε ε δρα

α α με προς το μυ υ υ υ υ ρον περι ι α σα σθαι

α α με προς το μυ υ υ υ υ ρον περι ι α σα σθαι

πο λυ τι ι μον μυ υ υ ρον του μυ ρι ι ι σαι αι

πο λυ τι ι μον μυ υ υ ρον του μυ ρι ι ι σαι αι

το ο ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την και τω μυ

το ο ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την και τω μυ

ρε ε ψω ω ω ε ε ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρε ε ψω ω ω ε ε ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι να α λει

α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι να α λει

ει ει ψω ω κα α α γω ω τον εξ α α λει ψαν

ει ει ψω ω κα α α γω ω τον εξ α α λει ψαν

τα α α α α μου πα α α σα ας τας α α

μαρ τι ι ι ι ας

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.181/628*

Και αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

Η βε βυ θι σμε ε ε ε ε ε νη τη α

μα αρ τι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α

της σω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ υ

υ υ υ υ ρα συν δα α α α κρυ υ υ υ σι κε

ου ου σα α α σοι οι ε βο ο ο ο α ι

ι δε ο τω ων α μαρ τα νο ο ον τωων την

με τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ρων αλ

λα α Δε σπο τα δι α α σω ω σο ο ο ον

με ε εκ του κλυ υ δω ω ω νος της α μαρ τι ι

ι ι ι ας δι α το με ε ε γα σου ε λε ο

ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.44*

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{π ρ} αι νει τε αυ τον ^{χ π ρ} κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

C ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι ον ^{π ρ} πορ νη ε πι γνου

ου σα **Θ** ε ε ον ε ε ε λε ε ε γεν ^{π ρ} εν κλα αυ

θμω ω ω δυ υ υ σω ω που ου ου σα ^{π ρ} ως δα κρυ ων

α α ξι α πρα α α ξα α α σα ^{π ρ} δι ι

α λυ σον το ο χρε ε ος ^η ω ως κα α γω ω ω

ω του ους πλο κα α α μους ^{π ρ} α γα πη σον φι λου

ου ου ου ου σαν ^{π ρ} την δι ι αι ως μι σου ου με ε ε νην ^{π ρ}

και πλη σι ον **T**ε λω νων σε ε κη η ρυ υ υ ^ρ

υ ξω Ευ ερ γε ε τα α α φι λα α αν θρω ω ω

πε π9

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι π9

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π9

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα

α α δα α κρυ υ υ ων και ε ξε ε χε ε π9

εν εις τους α χραν τους πο ο δα ας σου ου ου κα

τα α φι λου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι π9

και αι ω ω σας η μιν δε συγ χω ω ρη η η σιν

της Ι ου ου δα α θλι ο ο τη η το ος αφ ης

ρυ σαι ο Θε ε ος τας ψυ χα α ας η η η μων

Δόξα Πατρι...

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.47*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η α μαρ τω ω λο ος ε ε δρα με ε ε προ ο ος το

μυ υ ρον πρι ι α σα α σθαι πο λυ υ τι ι ι μον

μυ υ ρον του μυ υ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ

ε ερ γε ε ε την και τω μυ υ ρε ψω

ω ε ε ε βο ο ο α α δος μοι το ο μυ υ υ

ρον ι να α λει ψω κα γω τον ε ξα

λει ει ψαν τα α α α μου πα α α α σα α α ας

τας α μαρ τι ι ι ι ας

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.48*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην

Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μαρ

τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α α

α της σω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ

ρα συν δα α α α κρυ υ υ σι κε ε νου ου ου ου

σα σοι οι ε βο ο ο ο ο α π ι ι δε ο

τω ων α α α μα αρ τα νο ο ον των Δ την με

τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ε ρων π αλ λα Δε σπο

τα α δι ι ι α α α σω σο ο ον με Δ εκ του

κλυ δω νο ος τη η ης α α α μαρ τι ι ι ας δι α

το με ε γα ασου ε ε ε λε ε ε ο ο ο ο χ

ος Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέλει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.61*

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{π ρ} αι νει τε αυ τον ^{χ π ρ} κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

C ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον ^{π ρ} πορ νη ε

πι γνου ου ου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν ^{π ρ}

εν κλαυ θμω ^ρ δυ σ ω ω που ου ου σα ^{π ρ} ως δα κρυ ων α

ξι ι α πρα α α ξα α α α σα ^{π ρ} δι α λυ σον το

ο χρε ε ος ως κα α γω ω ω ω του ους πλο κα α α

α μους ^{π ρ} α γα πη σον φι λου ου ου σαν ^{π ρ} την δι και ως μι ^ρ

σου ου με ε ε νην ^{π ρ} και πλη σι ον τε λω νων σε

κη ρυ υ υ ξω ω ^ρ ευ ερ γε τα α φι λα α α αν θρω ω

ω ω πε π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π ρ

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ υ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με

τα δα α κρυ υ υ ων και εξ ε χε εν εις τους

α χραν τους πο δαας σου ου ου κα τα α φι λου ου ου

ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι και ω ω σας η μιν

δε συγ χω ρη σιν δω ω ρηησαι ο πα θων υ περ η μων

και σω ω ω ω σο ον η η η μας π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π ρ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω π ρ

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ

ρον π ρ το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω νει ει ει τοις

πα ρα νο ο ο ο μοις η με εν ε ε χαι αι ρε κε

νου σα το πο λυ τι ι μον π ρ ο δε ε ε σπε ευ δε

πω λη σαι τον α τι ι ι ι μη η η η τον π ρ αυ τη

τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σκεν π ρ ου τος του Δε σπο

του ε ε χω ω ρι ζε ε το ο π ρ αυ τη η λευ θε

ρου ουου το ο και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει ει

του ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α θυ μι ι

α με γα λη η η η με τα α νοι οι οι α

ην μοι δω ρησαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και

σω ω ω σο ον η η η μας

ει νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον

ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου ου σαν τα α ι ι ι χνη και

ε σκε πτε το δο ο ο λω της προ δο σι α ας το φι ι

ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα μους δι

ε λυ υ σε και ου τος τω θυ μω ε ε δε ε σμει ει ει

το φε ρων αν τι μω υ υ ρου την δυσ ω ω ω δη

η κα κι ι ι ι αν φθο νος γα αρ ου ουκ οι

δε προ τι μα α αν το συ υμ φε ε ε ρον ω

της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος αφ η ης

ρυ σαι ο Θε ος τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η α μαρ τω λο ος ε εδρα α με ε ε προ ο ος

το μυ υ ρον πρι α σα σθαι πο λυ υ υ τι ι

μον μυ υ υ ρον του μυ ρι ι σαι αι το ο

ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την και τω μυ ρε

ψω ω ω ω ε ε ε βο ο ο α α δος μοι το ο μυ

υ υ ρον ι να α λει ει ει ψω κα α γω ω τον

εξ α λει ψαν τα α α μου ου πα α α σα ας τας α

μαρ τι ι ι ι ας

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.64*

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Η βε βυ θι σμε ε ε νη τη α α μαρ τι ι

ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε να α της σω

ω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α

α α κρυ υ υ υ σι κε νου σα σοι ε βο ο ο ο ο α

α ι ι δε ο ε ε χω ω ων ε ε εξ ου ου σι

ι ι αν ^Δ συγ χω ρει ει ει ν α α μαρ τι ι ι ι

ας ^π ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρτα α νο

ο ον των ^Δ την με τα α α νοι οι αν με ε ε ε

νων ^π αλ λα α Δε ε σπο ο τα δι α σω ω σο

ο ο ο ον με ^χ εκ του κλυ δω νος της ^σ α μαρ τι α

ας μου δε ε ε ο ο ο ο μαι ^Δ δι α το με ε

γα ασου * ε ε ε λε ε ε ε ος ^π

* ε λε ο ο ο ο ος ^Δ

τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκά

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

C η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι
κι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι ου και
γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο ος ε ελ θου ου ου
σα τοις πο σιν ε κυ υ λι ιν δου ου ου το
βο ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην
τη η η α α α μα ρ τι ι α την α πη λ
πι ι σμε νην δι α α τα α ας πρα α α ξει εις
την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α α α γα θο
ο τη η η η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν

των κα κω ων και σω ω ω σο ο ο ον με π

των κα κω ων και σω ω ω σο ο ο ον με

νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου

νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ

φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η

φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η

μων π

μων

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω

Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου δας τας χει ει

Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου δας τας χει ει

ειρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν λα βειν

ειρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν λα βειν

τη ην α α φε ε ε ε σιν ο δε λα βει ει ν αρ γυ

τη ην α α φε ε ε ε σιν ο δε λα βει ει ν αρ γυ

υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω ω ω

υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω ω ω

με εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σαν τι ι η η

μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Προσ ηλ θε γυ νη δυσ ω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω

με ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω

τηρ το πα θος κα α α τα γ γε ελ λου ου ου ου

σα πως α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω Δε ε σπο

ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω

σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα

αν με α να α α α στη η η η σον ο τον

Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου τε ε ε

τρα η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α

α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε εκαι σω ω ω σο ο

ο ον με

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων

η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ον

βι ι ον και ε πε γνω σμε ε ε νη η δι α α

τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα α στα α

ζου ου ου ου σα προ οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω σα

μη η με τη ην πορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ψης

ο ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη

η μου τα α δα κρυ α α α πα α ρι ι δης η η

χα ρα α τω ων αγ γε ε ε ε λων αλ λα δε

Ξαι με ε με ε ε τα α α νο ο ου σαν ην ουκ α πω

σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε

ος

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.170*

Σ η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νεται εν τη οι κι

ι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι αι ου και γυ

νη α μαρ τω λο ο ος προ ο ος ε ελ θου ου ου σα

τοις πο σιν ε κυ λι εν δου ου ου το ο ο βο ω ω ω

ω σα ^π ι δε την βεβυ θι σμε ε ε νη ην τη η η

α α α μα αρ τι ι ι α ^Δ την α πηλ πι ι σμε ε

νην δι α α τα α ας πρα α α ^χ ξει εις την μη βδε

λυ χθεισαν πα ρα της σης α α α γα θο ο ο τη η η η

τος ^π και δος μοι Κυ ρι ε την α φεσιν των κα κω ων και σω

ω ω σο ο ο ον με ^π

Ε νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ

φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η

μων ^π

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι οι τω ω ω

Δε ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ι ου ου δας τας

χει ει ει ρα ας τοις πα α α ρα νο ο ο ο μοις η μεν

λα α βειν τη η ην α α α α φε ε ε ε σιν

ο δε λα βει ει ει ν αρ γυ υ ρι ι ι α δι ο

σοι βο ο ο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ

θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο

ο ξα α α α σοι

Ε υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ

των

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω

με ε ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου ου

ου Σω ω τηρ το πα θος κα α τα γ γε ε ελ λου ου

ου ου σα πως α τε νι σω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο

ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω ω

σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα αν

με α να α α α στη η η η σον ο τον Λα

α ζα α α ρο ο ον ε ε γει ει ει ρας εκ τα φου

τε ε ε τρα η η η με ε ε ε ρον δε ξαιμε την

τα α α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε ε και σω ω ω

σο ο ο ον με

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων

η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον

Η α πε γνω σμε ε ε νη η δι ι ι α α α το

ον βι ι ι ον και επ ε γνω σμε ε ε νη η δι

α α α τον τρο ο ο ο ο πον το ο μν υ υ ρον βα

α στα α α α ζου ου ου ου σα προ ο ο σ η η λ θε

σοι οι οι βο ω ω ω ω σα μη η η με τη ην πο

ορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε ε

χθει ει εις ε ε εκ Παρ θε ε ε ε ε νου μη η η μου

τα α δα α κρυ υ υ α α α πα α ρι ι ι δης

η χα α ρα α τω ωων αγ γε ε ε ε ε λων αλ

λα δε ξαι αι με ε με ε ε τα α α νο ο ου

ου ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε δι α το με ε γα α σου ε

ε ε λε ε ε ε ος π

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.448*

Κη με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη

οι κι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι ου και

γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο ος ε ελ θου ου ου

σα τοις πο σιν ε κυ υ λι ιν δου ου ου το βο

ω ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νην τη

α α α μα αρ τι ι α την α πηλ πι ι σμε ε νην

δι α τας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει σαν

πα ρα της ση ης α α γα θο ο τη η η η τος π

και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των κα κω ων και σω

ω ω σο ο ο ον με π

Ε νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ

φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η

μων π

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω

Δε ε σπο ο ο τη Δ η πλω σε εν Ι ι ου

δας τας χει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοις η μεν λα βειν τη ην α α α α φε ε ε ε

σιν ο δε λα βει ειναρ γυ υ ρι ι ι α

δι ο σοι οι βο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και

ε λευ θε ρω σαν τι ι η η μας Κυ ρι ι ι ε δο

ο ο ο ξα α α σοι

Ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Π ρ ο σ η λ θ ε γ υ ν η δ υ σ ω δ η ς κ α ι β ε β ο ρ β ο ο ο ρ ω

μ ε ε ε ν η δ α κ ρ υ α π ρ ο χ ε ο υ σ α π ο σ ι σ ο υ

Σ ω ω τ η ρ τ ο π α θ ο ς κ α α τ α γ γ ε ε λ λ ο υ ο υ ο υ ο υ

σ α π ω ς α τ ε ν ι ι σ ω ω σ ο ι τ ω ω ω Δ ε ε σ π ο ο

ο ο τ η α υ τ ο ς γ α ρ ε λ η η η η λ υ υ θ α ς σ ω

ω σ α ι π ο ο ο ο ρ ν η ν εκ β υ υ θ ο υ θ α ν ο υ

ο υ σ α α ν μ ε α ν α α α α σ τ η η η η σ ο ν

ο τ ο ν Λ α ζ α ρ ο ο ο ν ε ε γ ε ι ε ι ρ α ς εκ τ α φ ο υ

τ ε ε τ ρ α η η μ ε ε ε ε ρ ο ν δε ξ α ι μ ε τ η ν τ α α

α α λ α ι α ι α ι α ι ν α ν Κυ ρ ι ε ε ε κ α ι σ ω ω ω

σω ω ω ον με

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων

η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μων κα τε ευ θυ υ νον

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ον

βι ι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α α

τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα α στα α

ζου ου ου ου σα α προ σ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω

σα μη η με τη ην πορ νην α α α πο ορ ρι ι ι

φης ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου
 μη η μου τα α δα α κρυ α α πα α ρι ι δης η
 χα ρα α α τω ων αγ γε ε ε ε λων αλ
 λα δε ξαι με ε με τα α α νο ο ου ου σαν ην ουκ
 α πο σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι
 ι ι ε δι α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε
 ε ε ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Δοξαστικόν Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.181/628*

η μερον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι

κι ι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι αι

ου και γυ νη α μαρ τω λο ος προσ ε ελ θου

ου ου ου ου σα τοις πο σιν ε κυ λιν δου ου ου

ου το ο βο ω ω ω ω σα ι ι ι ι ι ι δε

την βε βυ θι σμε ε ε ε ε ε ε ε νην τη α

μα αρ τι ι α την α πηλ πι σμε νην δι α α τα

ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει ει ει ει σαν πα

ρα τη ης σης α α γα θο ο ο ο ο τη η

η η τος και δο ο ος μοι οι Κυ υ ρι ι ι

ε την α α φε σιν των κα κω ω ω ω ω ων και

σω ω ω ω ω ω σον με

Ενε πλησθη μεν το πρωι του ελεους σου

Κυριε και η γαλιλασα μεθα και ευ

φρανθη μεν εν πασαιςταις η μεε ε ραις η η η

μων

Ηπλωσεν η πορνη τας τρι ι χαασι οι

οι τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη η πλωσεν Ι ου

δας τας χει ει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο

ο ο μοις η μεν λα βει ει ει εν την α α α α

φε ε ε ε σι εν ο δε λα α βει ει εν αρ γυ υ υ ρι ι

α δι ο σοι οι οι βο ο ο ω ω ω με εν

τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ

υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ο ξα σοι

Ε υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ

των

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυσ ω ω ω ω δης και

βε βορ βο ο ρω ω με ε νη δα α κρυ υ

α α προ ο χε ου ου ου σα πο σι ι

ι ι σου Σω ω τηρ το πα α α α α α α α θος

κα α τα αγ γε ε ελ λου ου ου ου σα πω ως

α τε νι ι ι σω σοι τω ω ω Δε ε ε σπο

ο ο ο τη η αυ το ο ο ος γαρ ε λη η η η η

λυ υ θας σω ω σαι πο ο ο ορ νη η η ην εκ

βυ υ υ θου ου θα νου ου ου ου σα α

α αν με α να α α στη η η η η

σο ον ο τον Λα ζαρ ον ε γει ει ει ρας εκ τα φου τε ε

τρα α η η η με ε ε ε ρον δε ε ξαι αι

με την ταλαιαιαν Κυριε εκαι σω ω ω ω

ω ω σον με

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θε

ου ημων εφημας και τα εργα των χειρων

ημων κατευθυνον εφημας και το εργον

των χειρων ημων κατευθυνον

Ηαπεγνωσμε εεεενη διατοον

βιον και επεγνωσμε εεεενη η δι

αα τον τροοοπον τομουρον βα

στααα ζου ου ου ου σα προσ ηλ θε ε σοι οι

β ο ω ω ω σα μη η με την πο ο ορ

νην α α πο ορ ρι ι ι ι ψη ης ο τε χθεις ε εκ

Παρ θε ε ε ε ε ε ε νου μη η μου τα

δα α κρυ υ α πα ρι ι ι ι ι ι δης η χα

ρα α α α α τω ωων α α αγ γε ε ε ε ε

λων αλ λα α δε ξαι με με τα νο ου ου ου

ου ου σα αν ην ουκ α πω σω α μαρ τα νου σαν Κυ υ

ρι ι ι ε δι α το με ε ε ε γα α α α

α α σου ε ε ε ε ε ε ε λε ος

C η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν

τη οι κι ι α α του ου ου Φα α α ρι σαι αι

αι ου και γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο ο

σελ θου ου ου σα τοις πο σιν ε κυ λιν δου ου ου

ου το ο βο ω ω ω σα ι δε την βε βυ

θι σμε ε νη ην τη η η α α α μαρ τι ι ι

α την α πηλ πι ι σμε νην δι α τα α

ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει σαν πα

ρα της ση ης α α α γα θο ο ο τη η η

τος και δος μοι Κυριε την αφεεσιν των

κακων και σωσωσο ον με

Ενε πλησθη μεν το πρωι του ελεους σου

Κυριε και ηγαλλιασα μεθα και ευ

φρανθη μεν εν πασαις ταις ημεεεραις ηηη

μων

Ηπλωσεν η πορνητας τριχασοι οι

τωωω Δε σποτη ηπλωσεν Ιουδας τας

χειειειει ραας τοις παρανοοομοις

ημεν λααβειν την ααααφεεεε

σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ υ ρι α

δι ο σοι βο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι

και ε λευ θε ρω σα αν τι η η μας Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Ε υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ

των

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ρω

με ε ε νη η δα κρυ α προ χε ουσα πο σι σου Σω

τηρ το πα θος κα α α ταγ γε ε ελ λου ου ου

σα πως α τε νι ι σω σοι τω ω ω Δε σπο τη αυ

τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ορ

νην εκ βυ θου θα νου σα αν με ε α να

α α στη η η σο ον ο τον Λα ζα ρο ο ον ε

γει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η η η με ε ε

ρον δε ξαι με την τα α α α λαι αι ναν

Κυ ρι ε εκαι σω ω ω σο ο ον με

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων

η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α

α τον βι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η

δι α τον τρο ο ο πον το μυ υ υ ρον

βα στα α α α ζου ου ου σα προ οσ η ηλ

θε σοι βο ω ω ω σα μη η με την πορ νην

α α α πορ ρι ψης ο τε χθει ει ει εις ε εκ

Παρ θε ε ε νου μη η μου τα δα κρυ α α

α πα ρι δης η χα ρα α α των Αγ γε

ε ε λων αλ λα δε ξαι με ε με ε ε τα

α α νο ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα α

νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι ι ε δια

το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκζ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.64*

Κ η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι

κι α α του ου ου φα α α ρι ι σαι αι αι ου και

γυ νη α μαρ τω λος προ ο σ ε ελ θου σα τοις πο

σιν ε κυ λιν δου ου ου το ο βο ω ω ω ω σα

ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην τη η η α α α μα

αρ τι ι ι α την α πη λ πι ι σμε νη ν δι

α τα α ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει ει

σα αν πα ρα της σης α α γα θο ο ο ο ο τη η η

η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των κα κω ων και σω

ω ω σο ο ο ν με

Ε νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου

Κυ ρι ε και η γα λ λι α σα με θα και ευ

φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η

μων ^π

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω Δε

ε σπο ο ο τη ^Δ η πλω σεν Ι ι ου δας τας χει

ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο ο μοις ^π η με εν

λα βειν την α α φε ε ε ε σιν ^Δ ο δε λα βει ει ν αρ

γυ υ ρι ι ι α ^π δι ο σοι οι βο ο ο ω

ω ω με εν ^χ τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω σα αν τι η

η μας ^Δ Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ^π

Ε υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα ^Δ και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ

των

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυσ ω δης και βε βορ βο ρω με

ε ε νη η δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω

τηρ το πα θος κα τα γ γε ε ελ λου ου ου ου σα

πως α τε νι ι σω ω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο

ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω

σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου σα αν

με ε α να α α α στη η η η σον ο τον

Λα ζα ρον ε γει ει ει ρας εκ τα φου τε τρα η η

η με ε ε ε ρον δε ξαι μετην τα α λαι αι ναν

Κυ ρι ι ε εκαι σω ω ω σο ο ο ον με

Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων

η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον

Η α πε γνω σμε ε ε νη δι α τον βι ι ι

ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α τον τρο ο

ο ο πον το μυ υ ρον βα στα α ζου ου ου ου σα προ

σ η η λ θε σοι οι βο ω ω ω ω σα μη η με τη η ν

πορ νη η η ν α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε

χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη η μου τα α

δα κρυ υ υ α α α πα α ρι ι ι δης η χα

ρα α α τω ω ν αγ γε ε ε ε λων αλ λα δε ξαι

αι με με τα νο ου ου ου ου σαν η ν ου κ α πω σω α

μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δι

α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι Υι υι ω ω και

Α γι ι ι ω ω Πνε ε ε ευμα α α α ια α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω

ων αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην

Κ υ υ υ υ υ υ υ υ κυ ρι ι ι ε ε η

εν πολ λαι αι αι αις α μαρ τι ι ι ι ι αι αις πε ρι

πε σου ου ου ου ου ου ου σα α α α α α ια α

α α γυ υ υ υ υ υ υ νη τη ην ση η η η

η η η η η η ην αι σθο με ε ε ε ε ε

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ξ μοι υ υ πα α

α α α λα α α υ πα α αρ χει ει λει ει ει ει

ει οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

στρο ο ος α κο λα σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α ας ζο ο φω ω δη ης τε ε

λε ε ε ε ε και α α σε ε ε ε ε ε λη η η

η η η νο ο ο ος ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ρως της α μαρ τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α ας

δε ε ε ε ε ε ξαι αι αι αι δε ε ξαι αι αι μου

χοις ω ω ω ων εν τω ω πα α α α α α α α

ρα δει ει ει ει ει ει ει ει ει σω ω ω ω ω

E ε ε ε ευ α το ο ο ο ο ο ο ο ο δει

ει ει ει ει ει λι ι ι τοδεις λι ι νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ον κρο ο ο ο ο ο ο ο ο το ο κρο το ον

τοις ω σι ι ι ιν η χη θει ει ει ει ει ει

ει σα α ια α α α α α α α α τω φο ο ο

ο βω ε κρυ υ υ υ βη η α μαρ τι ων μου

τα α α πλη η η η θη και κρι μα α τω ω ων σου

ε ε τρη η η η η τον ε ε ε χω ω ων το ε ε

ε ε λε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Εφεσίου (†1840)

σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρος Εφέσιος
Δοξαστάριον 1820 σ.321*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α

μα αρ τι ι αις πε ρι πε σου ου ου σα α γυ υ υ

νη την σην αι σθο με νη η θε ο ο ο τη η

η η τα μυ ρο ο φο ο ρου α α α να α λα βου

σα α α τα α α α ξιν ο δυ ρο με ε

ε νη μυ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α

φι ι α σμου κο ο ο μι ι ι ι ζει οι μοι

λε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι οι υ υ

παρ χει οι οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι ι ι

ας ζο φω δης τε ε ε και αι α σε λη νος ε ε ε ρω

ως της α μα α αρ τι ι ι ι ας δε ξαι αι

μου τας πη γας των δα α κρυ υ υ ω ων ο νε φε

λαις δι ε ξα α γω ω ων της θα α λα α ασ σης το

ο ο υ υ υ υ δωρ γα α α αμ φθη τι ι ι

μοι οι προς τους στε να α γμους τη ης κα α αρ

δι ι ι α ας ο κλι ι ι νας τους ου ρα α νους

τη α α φα α τω σου κε ε ε νω ω ω ω

σει κα τα φι λη η σω τους α χραν τους σου πο

ο ο δα ας α πο σμη ξω ω του ου τους δε ε πα α

λιν τοις της κε φα α λη η ης μου βο ο ο

στρυ υ υ υ χους ω ων ε εν τω πα ρα δει ει ει

σω ω Ε ευ α το ο δει λι ι νον ^Δ κρο τον τοις ω

σιν ηχη η θει ει σα τω ω φο ο ο βω ε ε ε

κρυ υ υ υ βη ^γ α μαρ τι ων μου ου ου ου

τα α πλη η η η η η η η ιη η η η θη ^π 9

και κρι μα των σου α βυ υ υ σ σου ους ^Δ τις ε ξι

χνι ι α α α σει ψυ χο ο σω ω ω στα Σω

ω ω τη η η η ρ μου ^γ μη με την σην δου λη ην

πα α ρι ι ι δης ^Δ ο α με ε τρη η η τον ε

ε ε χων το ε ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος ^γ ^Δ

Δ ο ο ξ α Πα τρι ι ι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις του ους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε η εν πολ λαι αι

αι αι αι αι αι αι αις α μαρ τι ι ι ι αις πε ρι

πε ε σου ου ου ου ου ου σα α γυ υ υ νη

τη ην ση η η ην αι αι σθο ο με ε ε ε ε

νη η θε ο ο ο ο ο ο ο τη η η η θε

ι ι ι ι ι ας ζο φω ω δη ης τε ε και αι αι

α σε ε ε ε ε λη η η η νος ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρως της α μαρ τι ι ι ι

ι ι ι α α α ας δε ε ε ε ε ε

ξαι αι αι αι αι μου τας πη γα α ας τω ων δα

α α χρυ υ υ υ υ υ ων ο νε φε λαι αις

δι ι ι ε εξ α α α α α γων της θα

λα α α ασ ση ης το υ υ υ υ υ υ υ δωρ

κα αμ φθη η τι ι ι ι ι ι ι ι μοι προς

τους στε ε να α γμου ου ου ου ου τους στε ε να α

γμου ου ου ους ^φ της καρ δι ι ι ι ι ι

ας ^π ο κλι ι ι ι ι νας τους ου ρα α νου

ου ου ους ^γ τη α φα τω ω σου κε ε νω ω ω

ω ω ω ω ω σει ^δ κα τα φι λη η η η η

σω τους α χραν του ους σου πο ο ο ο ο δας ^β α πο

σμη η ξω ω του του ους δε ε πα α α α λι ιν ^β τοις

της κε φα ^θ λη η η η η η η ης μου βο

ο ο στρυ υ υ υ χιοις ^δ ω ω ων ε εν τω ω πα α

ρα α δει ει ει ει σω ω ω ω ^δ Ε ευ α το ο δει

ει λι ι νο ο ο ον κρο ο ο ο τον ^π τοις ω

σιν η η η χη η θει ει ει σα α τω φο ο ο

βω ω ε ε ε κρυ υ υ υ υ βη α μαρ τι ω

ω ω ων μου τα α πλη η η η η η η η η

η η θη η η η και κρι μα α α τω ω ω ων

σου ου ου ου α βυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ σ σου ου ου ους τι ις ε εξ ι χνι

ι α α α α σει ει ψυ υ χο ο σω ω ω

ω ω στα σω τη η η η η η η η η μου ου

ου ου μη η η η η με ε τη ην σην δου ου ου

λην πα α ρι ι ι δη ης ο α με ε ε τρη η η η

το ον ε ε ε ε χων το ε ε ε λεε ο ο ο ος

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ (†1875)

σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη

Γεώργιος Ραιδεστίνος
Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.115*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ω ω και Α

γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α μα

αρ τι ι ι ι αι αις πε ρι ι ι πε σου ου ου σα α

γυ νη η η την σην αι σθο με νη η θε ο

ο ο ο τη η η η τα ^γ μου ρο φο ο ο ρου ^π α α α

να α λα βου ου σα α α τα α α α α ξιν ^γ ο

δυ ρο με ε ε νη μυ υ ρα α σοι οι ^γ προ του

εν τα α φι ι α σμου ου κο ο ο μι ι ι ι ι

ζει ^γ οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι μοι λε ε γου

ου σα ^γ ο τι νυ υξ μοι οι υ υ πα α α α αρ

χει ^γ οι οι οι οι οι οι στρο ος α κο λα σι ι

ι ι ας ^ε ζο φω δης τε ε ε και αι α σε λη νο ος ^ε

ε ε ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ας ^π δε ξαι αι

μου ου ^ε τας πη γα ας τωων δα α α κρυ υ υ ω

ων ο νε φε ε ε ε ε ε λαι αις δι ι εξ α α α

α α γων της θα α λα α ασ σης το ο ο υ

υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη τι ι ι μοι οι

προς τους στε να α α γμου ους τη ης καρ δι ι ι ι

ας ο κλι ι νας τους ου ρα α α νου ου ου

ους τη α α φα α τω σου κε ε ε νω ω ω

ω ω σει κα τα φι λη η η η η σω τους α α

χρα α αν τους σου ου ου πο ο ο ο ο δας α

πο σμη η η η η ξω του τους δε ε ε πα α α

λιν τοις της κε φα α λη η ης μου βο ο ο στρυ

υ υ υ υ χους ω ωων ε ε ε εν τω ω πα ρα α δει

σω ω Ευ α το ο ο δει ει λι ι νο ο ο ο ον

χρο ο ο το ο ο χρο το ον τοι οισ ω ω σι ιν η η

χη η η θει ει ει ει ει σα τω φο ο βω ω ε

κρυ υ υ υ βη α μαρ τι ων μου ου ου ου ου

τα α α πλη η η η η η η η η ιη η η η

θη και κρι ι μα α των σου α α α βυ υ υ υ

υς σου τις ε εξ ι ι χνι α α α α σει ψυ χο ο σω

ω ω στα Σω ω ω τη η η η η μου μη η η

με τη ην ση ην δου ου ου λην πα α ρι ι ι ι ι

δης ο α με τρη η τον ε ε χω ω ων το ε

ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Νικολάου Πρωτοψάλτου Γυύρνης (†1887)

σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη χ

Κωνσταντῖνος
πρωτοψάλτης Σμύρνης
Ανθολογία Α' 1862 σ.273*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ω ω και Α

γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Κ υ υ ρι ι ε η εν πολ λαι αις α μαρ τι ι

ι ι αι αι αι αις πε ρι πε σου ου ου σα γυ υ

νη η την ση ην αι σθο με ε ε νη θε ε ο

ο ο τη η θε ο ο τη η τα μου ρο φο ο ο

ο ο ρου α να λα βου ου ου ου σα α α

α τα α α α α α α α ξιν ο δυ ρο με

ε ε ε ε ε ε νη η η μυ υ υ υ υ ρα α

α α α σοι προ του εν τα φι α σμου κο μι

ι ι ι ι ι ι ι ι ζει οι οι οι οι οι οι οι

μοι οι οι οι οι οι λε ε ε ε ε ε ε ε ε γου ου

ου λε ε γου ου ου σα α ο ο ο ο ο ο ο ο τι

ι νυξ μοι υ υ πα α αρ χει ει οι οι οι οι οι

οι οι οι οι στρο ο ο ος α χο λα α σι ι ι ι

ι ι ι ας ζο φω δη η ης τε και α σε ε

ε ε ε λη η η η νος ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρως της α μαρ τι ι ι ι ι ι α ας δε ε

ε ε ε ε ε ξαι αι αι δε ε ε ε ε ξαι αι αι

μου ου ου τας πη γα α α ας των δα α

κρυ υ υ υ υ υ υ ων ο νε φε ε ε λαι αις

δι ι ι ε ξα α γω ω ων της θα λα α

α α ασ σης το ο υ υ υ υ υ υ δω ω ω ω

ω ωρ καμ φθη η η τι ι μοι οι προς τους στε να

γμου ου ου ους τη ηςκααρ δι ι ι ι ι ι ι α α

ας ο κλι ι ι ι ι νας τους ου ρα α α νου

ους τη α φα τω ω σου κε ε νω ω ω ω ω ω σει

κα τα φι ι λη η η η η η η η η η σω

τους α χρα αν του ου ου ους σου πο ο ο ο δας

πο σμη η η η η η η η η ξω ω ω ω

του ου ου τουους δε ε ε ε πα α α α α

α α λιν τοις της κε φα λη η ης μου βο ο ο στρυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χους ω ων ε εν

τω πα ρα δει ει ει ει ει ει ει ει σω Ε ε ε ε ε

— ε υ α τ ο δ ε ι λ ι ι ν ο ν κ ρ ο ο ο ο ο ο ο

ο τ ο ο ν κ ρ ο τ ο ν τ ο ι σ ω ω σ ι ι ν η η χ η θ ε ι ε ι

ε ι ε ι σ α α λ α α α α φ ο ο ο ο ο β ω ω ω

ω ε κ ρ υ υ υ υ β η η α μ α ρ τ ι ω ω ω ν

μ ο υ τ α α α α π λ η η η θ η η κ α ι κ ρ ι μ α τ ω ν σ ο υ α

α β υ υ υ υ υ υ σ σ ο υ σ τ ι σ ε ε ξ ι ι χ ν ι ι ι

ι α α α α σ ε ι ψ υ χ ο ο σ ω ω ω ω σ τ α α α

σ ω ω τ η η η η η η η η ρ μ ο υ μ η η μ ε ε ε

τ η η ν σ η η ν δ ο υ ο υ ο υ ο υ λ η η ν π α ρ ι ι ι ι

δ η η η σ ο α μ ε ε τ ρ η η τ ο ν ε ε ε

χ ω ν τ ο ε ε ε ε ε ε λ ε ο ο ο ο ς

Παναγιώτου Κηλτζανίδου Ι (†1896)

ἀργόν

Ἦχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.173*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ω ω και Α

γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Κ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ιε ε

ε ε ε η ε εν πο ολ λαι αι αι αι αις α μαρ τι

ι ι ι ι ι ι ι ι αι αις πε ε

ε ε ε ε ε ε ρι πε ε ε ε ε ε σου ου

ου ου ου ουου σα α α α γυ υ υ υ υ νη την

ση η η η η η η η η η η η η η η η

η η η ιη η η η η η η η η η η η η η

η ιη η η η η την σην αι αι σθο ο ο με ε ε ε ε ε

ε νη Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η

η η η η η η η η ιη η η τα μυ ρο ο φο ο

ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ρου α α α α

α να α α α α α λα βου ου ου ου ουου σα

α α α α α α τα α α α α α α α α α α

ἰα α α α ξιν ο δυ υ ρο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε ε νη η μυ υ υ υ υ ρα α α α α α α α

σοι προ του ε ε ε ε εν τα α α α α φι

ι ι α α σμου ου κο ο μι ι ι ι ι ι ζει οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι οι οι

οι οι μοι οι οι οι οι λε ε ε ε ε ε ε γου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου λε ε γου ου σα ο ο ο ο ο τι

ι ο ο τι ι νυ υ υ υ υ υ υ υ υ ξμοι υπ α

α α α α α αρ χει ει ει λει ει ει ει ει οι οι

οι οι οι οι οι οι οι στρο ο ος α α κο ο ο

ο ο ο ο λα α α α σι ι ι ακο ο λα α σι ι ι ι

ι ι ι ι ας ζο φω ω ω ω ω ω ω δη ης

τε ε ε ε ε ε ε ε και αι α α σε ε λη η η

η η η ιη η η η νος ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρως τη ης α α α α α α α μα α α αρ τι

ι ι ι της α α μα αρ τι ι ι ι ι ι ι ι ας δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι δε ε ε ξαι αι μου

ου ου τας πη γα α α ια ας τω ω ων δα α α α

α α κρυ υ των δα κρυ υ υ υ υ υ ων ο νε

φε λαι αι αι αι αι αι αι αιαις δι ι ι ι ι ι ι

ου ου ου ου ου ου ου ους ^Δ τη α φα α α α α

α α τω ω ω ω ω ω ω ω ω σου ου

ου ου ου ου κε ε ε ε ε ε ε ε νω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω σει ^ν κα τα φι λη η η η η

η ιη η η η σω ^β του ους α α α α χρα α α αν

του ους σου ου πο ο ο ο ο ο ο ο ο δας ^ν α πο σμη

η η η η η ιη η η η ξω ^β του τους δε ε πα

α α α λι εν τοις της κε ε ε ε φα α α α λη η η

ης μου ου βο ο στρυ υ υ υ ιυ υ υ υ χους ^ν ω ω ω

ων ε ε ε ε ε εν τω ^π Πα α α α α ρα α α

ῥῆμα ἡμῶν ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ἕδαφος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ἕδαφος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἕδαφος
καὶ ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν ὕδατος τὸν ὕδατος

“ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ο ο ο ο ρς γ δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου II (†1896)

σύντομον

Ἦχος λ π δι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.180*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ω ω και Α

γι ωω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι γ δ

Κ αι νυν και α α ει ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μην γ δ

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α μα αρ

τι ι ι αις περι πε σου ου ου σα α γυ υ υ νη γ δ

την σην αι σθο με νη η θε ε ο ο ο τη η η η

τα μου ο φο ο ο ρου α α α να α λα βου ουου

σα α α τα α α α ξιν ο δυ ρο με ε ε

νη η μυ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α φι

ι α σμου ουου κο ο ο μι ι ι ι ι ζει οι μοι

λε ε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι υ υ

πα αρ χει οι οι οι οιστρο ος α κο ο ο λα σι ι ι ι

ι ασ ζο φω δης τε ε ε και αι α σε λη νο ος ε ε

ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ι ασ δε ξαι αι μου

τας πη γας τω ων δα α α κρυ υ υ ω ων ο νε

φε λαις δι ε ξα α α γω ω ων τη η ης θα λα ασ

ση η ης το ο ο υ υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη

τι ι ι ι μοι προς τους στε να α α γμους τη ης κα α αρ

δι ι ι α ας ο κλι ι ι ι να ας τους ου ρα α νους

τη α α φα α τω σου ου κε ε ε νω ω ω ω ω

σει κα τα φι λη σω τους α χραν του ους σου ου πο

ο ο δας α πο σμηξω ω του ου ου τους δε ε πα α α λιν

τοις της κε φα α λη η ης μου ουου βο ο ο στρυ υ υ

υ υ χους ων ε εν τωω Πα ρα α δει ει ει σω Ε ευ

α το ο δει λι ι νον κρο τον τοις ω σιν η χη η θει ει ει

σα τω ω φο ο ο βω ω ω ε ε ε κρυ υ υ υ υ υ

βη α μαρ τι ων μου ου τα α πλη η η ιη η

η η θη και χρι μα α τωων σου α α βυ υ υσσους

τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο ο σω ω ω στα α α

Σω ω ω τη η η η ηρ μου μη με την ση ην δου λη ην

πα αρ ι ι ι δης ο α με ε ε τρη η η η

το ον ε ε ε χων το ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

σύντομον

Ἦχος λ ρι Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.451*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γ _α

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ _α

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^γ _α η εν πολ λαις α

μα αρ τι ι ι αις πε ρι πε σου ου ου ουου σα

α γυ υ υ νη ^γ _α την σην αι σθο με νη η θε ε ο

ο ο τη η η η τα ^Δ _α μυ ρο ο ο φο ο ο ρου ⁶ _λ α

α α α να α λα βου ου σα α α τα α α α

ξιν ^γ _α ο δυ ρο με ε ε νη η ^Δ _α μυ υ υ

ρα α α α σοι ^Δ _α προ του εν τα α φι ι α σμου ου

κο ο ο μι ι ι ι ι ζει οι οι οι οι οι

μοι οι λε ε ε γου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι

οι υ υ παρ χει οι οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι

ι ι ας ζο φω δης τε ε ε ε και αι α σε λη νο

ος ε ε ε ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ι ας

δε ξαι αι μου τας πη γας των δα α κρυ υ υ ων ο νε

φει λαις δι εξ α α γων της θα α λα α ασ ης

το υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη τι ι ι

μοι οι προς τους στε να α γμους της καρ δι ι ι α

ας ο κλι ι ι ι να ας τους ου ρα α νους τη α α

ῥα α τω σου ου κε ε ε νω ω ω ω σει κα

τα φι λη η σω τους α χραν του ους σου ου πο ο ο

δα ας α πο σμη η ξω ω του ου τους δε ε πα α α

λιν τοις της κε φα α λη η ης μου ου βο στρου υ

υ υ χους ων εν τω πα ρα α δει ει ει σω Ε ευ

α το ο δει ει λι ι νον κρο τον τοις ω ω σιν η χη η θει

ει ει σα τω ω φο ο ο βω ω ε κρυ υ υ υ βη

α μαρ τι ων μου ου ου ου τα α πλη η η

η η η η η η ιη η η η θη και κρι μα τω ων

σου α α βυ υ υ σους τις εξ ι ι χνι ι α α α σει

ψυ χο ο σω ω ω στα α Σω τη η η ηρ μου μη με

την σην δου λη ην πα αρ ι ι ι δης ο α με τρη

τον ε ε ε χων το ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

ἀργόν

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.185/632*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Κ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε ε η εν πο ολ λαι αι αι αι

αις α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι αι

αις πε ρι πε σου ου ου σα α α α α γυ υ υ

υ υ υ υ υ νη την ση η η η η η η η η

η η η η η η η η τη ην σην αι αι σθο

ο ο με ε ε ε ε ε νη θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο τη

η η η η η η η η η η η η τα μυ ρο

ο φο ο ο ο ο ρου α α α α α να α λα α βου ου

ου ου σα α α τα α α α α λα α α α ξιν ο

δυ υ ρο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η

μυ υ υ ρα α α α α α α α σοι προ του ε

ε ε ε ε ε εν τα α φι ι α α σμου ου κο ο ο

μι ι ι ι ι ι ι ζει οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι μοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

μοι οι οι οι οι λε ε ε ε ε ε ε γου ου σα

ο τι ι νυ υ υ υ υ υ ξ μοι υ πα α αρ χει

ει ει ει ει λει ει ει ει ει οι οι οι οι οι οι

οι οι οι στρος α κο ο λα α σι ι ι ι ι ι

ι ι χι ι ι ι χι ι ι α α κο ο λα α σι ι ι ι

ι ι ι ι ι ας ζο φω ω ω ω ω δη ης τε

και α σε ε ε ε ε ε λη η η η η ιη η η η

νος ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρως της α α

μα αρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α ας δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι

αι αι αι δε ε ε ε ξαι αι αι μου ου ου τας

πη γα α α α α α ας τω ω ω ω ω ω ω ω ων δα

των δα α κρυ υ υ υ υ υ υ υ ων ο νε

ϕε ε ε ε λαι αι αιαις δι ι ι ε ε ε ξα

α α α α α α α α α α α α α

α α γω ω ω ων τη η η η ης θα α

α α α λασ ση ης το ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ

δωρ κα α α αμ φθη τι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι μοι προς τους στε ε να α α ια α α τους στε

να α γμου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου α αχ

του ου ους στε ε ε ε ε να α γμου ους τη η η

η ης κα α α α α τη ης κα αρ δι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ας ο κλι ι ι ι ι ι ι ι ι νας τους

Α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους

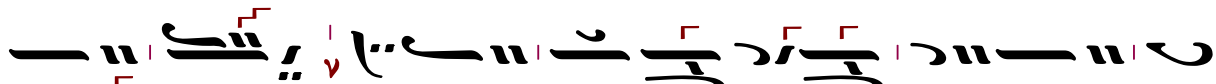
αι ω ω νας των αι ω ω ω ω ω ω νω

ων α α α μην

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι

ε η εν πολ λαι αι αι αις α μα αρ τι ι ι

ι αι αις πε ρι πε σου ου ου ου σα α γυ υ

υ υ νη η τη ην ση η η η ην αι αι σθο ο με

ε ε ε ε νη η θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο τη η θε ε ε ο ο τη η η τα μ ρο

φο ο ο ο ο ο ο ρου α α να α λα βου σα τα

α α α α α α λα α α α ξιν ο δυ υ ρο

ο ο με ε ε ε ε ε νη η η η μ υ υ

υ υ ρα α α μ υ ρα α α σοι οι προ του

εν τα φι ι α σμου ου κο ο ο μι ι ι ι

ζει οι οι οι οι οι μοι οι οι μοι οι λε ε

ε ε ε γου ου σα ο ο τι νυ υ υ ξ μοι

οι υ υ πα α α αρ χει οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι

ι ι ας ζο φω ω δη ης τε ε και α σε ε ε

ε ε λη η και α σε ε λη η η η νος ε

ε ε ρω ως τη ης α μα αρ τι ι ι ι ι ι

ας δε ε ε ε ξαι αι αι δε ε ξαι αι μου

τας πη γα α α α ας των δα α α κρυ υ υ

ων ο νε φε λαις δι ι ε ε ξα α α α α

α α α α γω ω ω ω ωων τη η η ης θα

α α α λα α α α α α α ασ ση ης το ο

υ υ υ υ υ δω ω ρ κα α α αμ φθη η τι

ι ι μοι προ ος του ος στε ε να α γμου ου

ους τους στε να α γμου ου ου ος της κα αρ

δι ι ι ι α ας ο ο κλι ι ι ι ι ι νας

του ους ου ου ρα α α νου ου ου ου ου ου ου ου

ου ους τη α φα α τω ω σου κε ε νω ω ω

ω ω ω ω ω ω σει κα τα φι λη η

η η η σω τους α χρα αν του ους σου ου ου

πο ο ο ο ο δα α ας α πο σμη η η η

η η η ξω του ου ου του ους δε ε ε πα α α

λι εν τοις της κε φα α λη η η ης μου

βο ο ο στρυ υ υ υ υ υ υ χοις ω ω ω ω

ων ε εν τω ω πα α α ρα α δει ει ει ει ει ει

σ ω ω ^{π ρ} Ε ε ε ε ε ε υ α α τ ο ο ο δει ει ^{Γ Α}

ει ει λι ι ι τ ο δει λι ι ι ν ο ο ο ο ν ^{Δ Ι} ^{Ν Η} κρο

ο ο ο ο ο τ ο ο ^{γ ρ} κρο τ ο ο ν τ ο ι σ ω ω σ ι

ι ι ν η η η χ η θει ει ει ει σ α α α

α ^{γ ρ} τ ω φ ο ο ο ο ο β ω ε ε ε κ ρ υ υ ^{Δ Ι}

υ υ β η ^Δ α μα ρ τι ω ω ω ω ω ν μου ^{Π Α}

ου ου ου τ α α π λ η η η η η η η η η η

ι η η η η θ η ^{π ρ} και κ ρ ι μα τ ω ν σου α α β υ υ υ ^{Δ Ι} ^{Ν Η}

υ σ σου ου σ ^Δ τι ι ι ι ι ι ι ις ^{γ ρ} τι ι

ι ι ι ις ε εξ ι ι χ ν ι α α α α

σει ει ει ει γη ψυ χο σω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω στα α Σωω τη η η η ηρ μου ου ου ου

μη η η με ε ε ετην ση ηην δου ου λη ην

πα α α ρι ι ι ι δης ο α με ε ε ε τρη

η η η το ον ε ε ε ε ε ε ε χω ω ων το

ε ε ε ε ε ε λε ε το ε ε ε λε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958) [ἀπὸ Παπαγιάννη]

ἀργουσύντομον

ἤχος λ π δι Νη χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Ἡ Αγία κ Μ. Εβδομάς
2004 σ.325*

διάρχεια 10'

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι Υι υι ω και

Α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι ^γ

Κ αι νυ υ υν και α α ει ⁶ και εις τους

αι ω ω νας των αι ω ω ω ω ω ω νω

ων α α α μην ^γ

Κ ^{NH} υ υ υ υ ρι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι

ε ^γ η εν πολ λαι αι αι αις α μααρ τι ι ι ⁶

ι αι αις ^{NH} πε ρι πε σου ου ου ου σα α γυ υ

υ υ νη η ^γ τη ην ση η η η ην αι αι σθο ο με

ε ε ε ε νη η θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η θε ε ε ο ο τη η η τα ^Δ

^{NH}
μυ ρο φο ο ο ο ο ο ο ρου α α να α λα βου

σα τα α α α α α α ια α α α ξιν ο δυ

υ ρο ο ο με ε ε ε ε ε νη η η η μυ

^{NH}
υ υ υ υ ρα α α μυ υ ρα α α σοι οι προ

του εν τα φι ι α σμου ου κο ο ο μι ι

ι ι ζει οι οι οι οι οι μοι οι οι μοι οι

^{ΠΑ}
λε ε ε ε ε γου ου σα ο ο τι νυ

υ υ ξ μοι οι υ υ πα α α αρ χει οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι

^{NH}
ι ι ι ας ζο φω ωδηης τε ε και α σε ε

ε ε ε λη η και α σε ε λη η η η νος

ε ε ε ρω ως τη ης α μα αρ τι ι ι ι

ι ι ας δε ε ε ε ξαι αι αι δε ε ξαι αι

μου τας πη γα α α α ας των δα α α κρυ

υ υ ωων ο νε φε λαις δι ι ε ε ξα α α

α α α α α α γω ω ω ω ωων τη η

η ης θα α α α λα α α α α α α α α σ

ση ης το ο υ υ υ υ υ δωω ωρ κα α α

αμ φθη η τι ι ι μοι προ ος του ους στε ε

να α γμου ου ους τους στε να α γμου ου ου

ους της κα αρ δι ι ι ι α ας ο ο κλι

ι ι ι ι ι νας του ους ου ου ρα α α νου ου

ου ου ου ου ου ους τη α φα α τω ω

σου κε ε νω ω ω ω ω ω ω ω σει κα

τα φι λη η η η η σω τους α χρα αν

του ους σου ου ου πο ο ο ο ο ο δα α ας

α πο σμη η η η η η η ξω του ου ου του ους

δε ε ε πα α α λι ιν τοις της κε φα α λη η

η ης μου βο ο ο στρυ υ υ υ υ υ υ υ χοις

ω ω ω ω ων ε εν τω ω πα α α ρα α

δει ει ει ει ει ει σω ω π ε ε ε ε ε ευ

α α το ο ο δει ει ει ει λι ι ι το δει λι

ι ι νο ο ο ον κρο ο ο ο ο ο το ο

ο κρο τον τοις ω ω σι ι ι ν η η η χη

θει ει ει ει σα α α α τω φο ο ο ο

ο ο βω ω ε ε ε κρυ υ υ υ βη α

μαρ τι ω ω ω ω ω ν μου ου ου ου τα α

πλη η η η η η η η η η η η θη

και κρι μα των σου α α βυ υ υ υ σ σου ους τι ι

ι ι ι ι ις τι ι ι ι ις ε εξ

ι ι χνι ι α α α α σει ει ει ει ψυ

χο σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω στα α Σω ω

τη η η η ηρ μου ου ου ου μη η η με ε

ε την ση ηην δου ου λη ην πα α α ρι ι ι ι

δης ο α με ε ε τρη η η η το ον

ε ε ε ε ε ε χω ω ων το ε ε ε ε ε

ε λε ε το ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου Ι (†1964)

^{NH} Λε ^Δ_ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι [♂]Υι υι

ω ω ω ω [♂]_λ και Α γι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ

μα α α α α Πνε ευμα ^γ_δ τι

Και νυ υ υν και α α ε ι ε ι ε ι ε ι [♂]_λ

και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω νας [♂]_λ τω ων

^{ΠΑ} αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μνη ^γ_δ

^Κ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε

^{ΔΙ}_↓ ε λε ε ε ε ε ^γ_δ η εν πο ολ λαι αι αι αι

αι αι αι αις α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι ^{ΠΑ}

ι ι ι ι αι αις ^π_♂ πε ε ε ε ε ε ε ρι ^{NH}

πε ε ε ε ε ε ε σου ου ου ου ου ου σα α

α α γυ υ υ υ υ υ υ υ νη την ση η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η τη ην σην αι αι αι σθο

ο ο με ε ε ε ε ε ε νη Θε ε

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η η

η η η η η Θε ο ο τη τα μυ ρο ο φο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρου α α α α

α α α να α α α α λα βου ου ου ου ου

ου ουου σα α α α α α τα α α α α α

α α α α α τα α α ξιν ο δυ υ υ υ ρο

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η μυ υ

υ υ υ υ ρα α α α α α σοι προ του ε ε

ε ε ε ε ε εν τα α α α α α α φι ι

ι α ασμου ου χο ο μι ι ι ι χο μι ι ι ζει οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι οι

λε ε ε ε ε ε ε ε γου ου οι μοι λε ε γου

σα ο ο ο ο ο ο πι ι ο ο τι ι νυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ξ μοι υ πα α α α α α

αρ χει ει λει ει ει ει ει οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι ο στρο ο ο ος α

α α α κο ο ο ο ο ο ο λα α α α α

σι ι ι ι α α κο ο λα α σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ας ζο φω ω ω δη ης τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε και αι α α σε ε λη η η η η

α σε ε λη νος ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρως

τη η η ης α α α α α α α μα α α α

α α αρ τι ι ι ι της α α μα αρ τι ι ι ι

ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ας δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ξαι αι αι αι αι δε ε ε ε ε ξαι αι αι

μου ου ου τα α ας πη γα α α ια α ας τω

ω ω ων δα α α α α α α α α α α

α α α α κρυ υ υ τω ων δα κρυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ω ω ων ο νε φε λαι

αι αι αι αι αι αι αις δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ξα α α α α α α α α α α α α α

α γω ω ω ω ω ω ω ων τη η η η ης θα α

α λα α α α α ασ ση ης το ο υ υ υ υ υ

ω ω ω ω ω ω κε νω ω ω σει κα τα φι λη η

η η η η η η σω του ου ου ους α α α

χρα α α α αν του ους σου ου πο ο ο ο ο ο ο

ο δας α πο σμη η η η η η η η η η η

ξω του του ου ου ους δε ε πα α α α α λιν τοις

της κε ε ε ε ε φα α α λη η η η η η ης

μου ου βο ο στρυ υ υ υ υ ιυ υ υ χοις ω ων ε

ε ε ε ε ε εν τω πα α α α α α ρα α α

δει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει σω

Ε ε ε ε ευ α α το ο ο δει ει ει λι

Εὐ α τοδει λι ι νο ο ιο ο ο ο ο Δι
ο ο ο

ο ο ο ο ο υε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον ΧΑΔι NH κρο ο ο ο γ' το ο ο

ο ΧΑΔι κρο το ο ον τοις ω σι ι ι ι ν η χη θει

ει σα α α α α α α α NH Δι τω φο ο ο ο

ο ο ο ο ο βω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε

χρυ υ υ υ υ υ υ ε ε χρυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ βη NH α μαρ τι ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ωων μου πα α

πλη η η η η η η θη η η η η η η η η

σει ψυ χο σω ω ω ω ω ω στα α

α α α α α α α Σω ω τη η η η η ιη η ηρ

μου μη η η η η η η με ε ε ε τη η η ην

ση η η ην δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ουου ου ουουουου λη ην πα ρι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι δης ο α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ιε ε ε ε ε τρη το ο ο ο ο ον ε ε

ε ε χω ω ω ω ω ωων το ο ο ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σύντομον

Ἦχος λ π ρ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς 1969 σ.61*

ιε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι

ω ω ω ω και Α γι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε

μα α α α α πνε ευμα τι

Και νυ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω νας τω ων

αι αι ω ω νων α α α α α λα α α α μην

Κ υ υ υ ρι ι ι ε η ε εν πολ λαι αι

αι αις α α μα αρ τι ι ι ι ι αι αις πε ε

ε ε ρι ι ι πε σου ου ου σα γυ υ υ νη την σην

αι σθο με νη η Θε ο ο τη η τα ^{ΠΑ} μου υ υ ρο ο

ο φο ο ο ο ρου ^{ΝΗ} ^{π ρ} α α α α να α λα βου σα α

τα α α α α ξιν ^{ΠΑ} ^{γ ρ} ο δυ ρο με ε ε ε ε ε

νη η ^{ΝΗ} ^{Δ ρ} μου υ ρα α σοι οι ^{ρ γ} προ του ε εν τα

α α φι ι α σμου κο ο μι ι ι ι ι ι κο μι ι

ι ζει ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ^{Δι} ^{ρ γ} οι οι οι οι οι μοι ^{ρ γ} οι οι οι οι οι οι

μοι ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ^{Δι} ^{ρ γ} λε ε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι

νυ υ υ υ υξ ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ^{Δι} ^{ρ γ} μοι υ υ πα α α α αρ χει ^{ρ γ} οι οι

οι οι οι οι ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ^{Δι} ^{ρ γ} στρο ο ο ος α κο ο ο ο ο λα α α

σι ι ι ι ι α ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ^{Δι} ^{ρ γ} ασ ζο φω δης τε ε ε ε και αι α

σε λη νο ος ε ε ε ε ρω ω ω ως της α μαρ

τι ι ι ι ας δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ξαι αι αι αι δε ε ε ε ξαι αι αι αι μου ου

ου τα ας πη γας τω ων δα α α κρυ υ υ υ

υ υ υ υ υ ω ω ων ο νε φε λαις

δι ι ε ξα α γων τη ης θα α α λα α α

ας σης το ο υ υ υ υ υ δωρ καμ φθη η τι ι ι ι μοι

οι προς τους στε ε να γμου ου ου ους τη ης καρ

δι ι ι ι ας ο κλι ι ι ι ι νας τους

ου ρα νους τη η α α α φα α τω σου κε ε

νω ω ω ω ω σει γ δλ κα τα φι λη η η η η σω π ρ

του ους α α α χρα α α αν τους σου ου πο ο ο ο ο

δας γ δλ α πο σμη η η η η ξω του ου τους δε ε

πα α α α α α λιν β λ τοις της κε ε φα α

λη η η ηςμου βο ο στρυ υ υ υ υ χους γ δλ ων εν τω Πα

ρα δει ει ει σω ω ω Ε ε ε ευ α α α το

δει ει λι ι νο ο ιο ο ο ο ον χρο ο ο

ο γ η το ο ο ο χρο ο τοοντοις ω σιν ηχη θει

ει ει σα α τω φο βω ω ε ε κρυ υ υ υ υ υ

βη α α μαρ τι ων μου ου ου ου ου τα α α

πλη η η η η η η η η η θη και αι χρι

ι ι μα α των σου α βυ υ υ υσ σουσ τις ε ε

ξι ι ε ξι ι χνι ι α α α α σει ψυ χο

ο σω ω ω στα σω ω τη η η η η ρ μου μη η η με την

σην δου ουου ουλη ην πα α α ρι ι ι ι δης ο α

με ε ε τρη τον ε ε ε ε ε χω ων το ο

ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε το ε ε λε ε ο ο

ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη πρωτοπρεσβυτέρου (†2014)

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Κ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε η εν

πο ολ λαι αι αι αι αι αι αι αις α μαρ τι ι ι αι αι

αι αις πε ρι πε σου ου ου σα α γυ υ νη η η η η η η

η την ση η η ην αι σθο ο με ε ε νη η Θε

ε ο ο ο ο ο ο τη η η τα α μυ ρο φο ο ο

ο ο ο ο ο ρου α να λα βου ου σα α τα α α α

α ξι ι ν ο δυ ρο ο με ε ε ε ε

ε ε ε ε νη η η μ υ υ ρ α α α

α μ υ ρ α α σοι προ του εν τα φι α α σμου ου

χο ο μι ι ι ι ζει ει ει ει οι οι οι οι οι

οι μοι οι οι οι οι οι οι οι μοι λε ε ε ε

ε ε ε γου ου σα α α ο τι νυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ξ μοι υ πα α αρ χει ει ιει ει

ει ει ει οι οι οι οι οι οι οι οι οι ο στρο ο

ο ο ος α κο λα σι ι ι ι ι ι α ας

ζο φω ω δη ης τε ε

πα ρα α δει ει ει ει ει ει σω ω ω ω Ε ε

ε ε ευ α το δει ει λι ι νο ο λο ο ο ο ον κρο

ο ο ο ο ο ο ο ο το ο κρο ο το ον τοι οις ω ω

σι ι ι ι ιν η χη η η θει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει σα τω φο ο ο ο ο βω ε κρυ

υ υ υ υ βη η α μαρ τι ω ω ω ω ω ων μου

τα πλη η η η η η η η η η η η η θη η η

η και κρι μα τω ωων σου αα βυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υσ σους τι ι ι ι ι ι ι τι ις ε εξ ι ι χνι ι α

α α α σει ψυ χο σω ω ω ω ω ω ω ω ω στα Σω

τη η η η ηρ μου ουου ου ^γμη η η η μετην ση ην

δου ουου ου ληην ⁶πα ρι ι ι ι ι ι ι δης ο

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε τρη η η το ο

ο ον ^Δε ε ε ε ε χων το ο ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε το ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Μ. Εβδομάς σ.82*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνε

ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις του ουους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νων α α α μην

Κυριε η εν πολ λαις α μα αρ τι ι ι αις πε ρι

πε σου ου ου σα γυ υ υ νη την σην αι σθο με

νη θε ε ε ο τη η τα μυ ρο φο ο ο ο ρου α να

λα βου ου σα α τα α α ξι ιν ο δυ ρο με ε ε

ε νη μυ ρα α σοι προ του ε εν τα α φι ι α

σμου ου κο μι ι ι ι ζει οι οι οι οι μοι λε

ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υ υ υ υ ξ μοι υ

υ πα α α α αρ χει οι οι οι στρος α κο λα α σι ι

ι α ας ζο φω δης τε ε ε ε και αι α σε λη νο ος

ε ε ε ρω ω ως της α α μαρ τι ι ι ι

ας δε εξαι αι μου τας πτη η γα ας τω ω ων δα κρυ

υ ων ο νε φε λαις δι ι εξ α α γων τη

ης θα α λα α α ασ σης το ο υ υ υ υ υ δωρ καμ

φθη η τι ι ι μοι προς τους στε να γμους της κα α αρ

δι ι ι α ας ο κλι ι ι ι ι νας τους ου ρα

νους τη η α α φα α τω σου ου κε νω ω ω ω

σει κα τα φι λη η η σω του ους α α χρα α

α αν τους σου πο ο ο ο δας α πο σμη η

ξω του ου τους δε ε ε πα α α λιν τοις της κε ε φα α

λη η ης μου βο στρου υ υ υ χαις ω ων εν τω

πα ρα δει ει ει σω Ε ε ε ευ α το ο δει λι νον

χρο τον τοις ω σιν η η χη η θει ει ει σα α τω

φο ο βω ε κρου υ υ υ βη α α μαρ τι ω ων

μου ου ου ου ου τα α α πλη η η η η η η

η η η η η θη και κρι μα των σου α α α

βυ υ υ σους τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο σω

ω ω ω στα Σω ω τη η η η ρ μου μη με την σην δου

λην πα α ρι ι ι δης ο α με ε ε τρη η το ο

ον ε ε ε ε ε χων το ο ε ε ε λε ε ε ε

0 0 0 0ς ν
0 0 0 0ς ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Μεγάλη Τετάρτη (πρωί)

Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς ψαλμὸς εἰς 103

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροβρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅτι θεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἄναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὅἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὅἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἔλαιῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ῥς ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ῥς ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικά

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ψαλμὸς ριθ' 119

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. ² Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. ³ τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; ⁴ τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. ⁵ οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. ⁶ πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. ⁷ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. **2** ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. **3** μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσω σε. **4** ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσω τὸν Ἰσραήλ. **5** Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· **6** ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. **7** Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. **8** Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρκα' 121

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. **2** ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. **3** Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. **4** ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· **5** ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. **6** ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε· **7** γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. **8** ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· **9** ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ψαλμὸς ρκβ' 122

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. **2** ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. **3** ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, **4** ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ψαλμὸς ρκγ' 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· **2** εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, **3** ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς· **4** ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· **5** ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. **6** εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. **7** ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρεύοντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. **8** ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΣΤΑΘΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ψαλμὸς ρκδ' 124

Οἱ πεπειθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. ² ὄρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ³ ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. ⁴ ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· ⁵ τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκε' 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. ² τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. ³ ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. ⁴ ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. ⁵ οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. ⁶ πορευόμενοι ἐπορευόντο καὶ ἐκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δρόγματα αὐτῶν.

ψαλμὸς ρκς' 126

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. ² εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. ³ ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. ⁴ ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. ⁵ μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ψαλμὸς ρκζ' 127

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. ² τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. ³ ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. ⁴ ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ⁵ εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ⁶ καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκη' 128

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· ² πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. ³ ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. ⁴ Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. ⁵ αἰσχυρθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. ⁶ γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· ⁷ οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, ⁸ καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. **Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.** (γ')

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΣΤΑΘΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκθ' 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· ² Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. ³ ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ⁴ ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. ⁵ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. ⁶ ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. ⁷ ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, ⁸ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ..

ψαλμὸς ρλ' 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. ² εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. ³ ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλα' 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, ² ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· ³ εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, ⁴ εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ⁵ ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. ⁶ ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· ⁷ εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. ⁸ ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· ⁹ οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. ¹⁰ ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ¹¹ ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· ¹² ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ¹³ ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· ¹⁴ αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν· ¹⁵ τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, ¹⁶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. ¹⁷ ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου· ¹⁸ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμὸς ρλβ' 132

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; ² ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὶψαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ³ ὡς δρόσος Ἀερμών ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλγ' 133

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν

αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. ² ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. ³ εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἢ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἔστι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, Θεός τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

ψαλμὸς 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

ἤχος α'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς καὶ γὰρ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῖς μοι.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἢ πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητῆς, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότην ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἢ ραθυμία! μεγάλη ἢ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ᾠ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσεν, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. ᾠ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος β'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω καὶ γὰρ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

ἤχος πλ.β'

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὖρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσιν κενοῦσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγχωρεῖν ἁμαρτίας, Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἄπο φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρῶτας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦπλωσεν ἡ πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη, ἤπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Προσῆλθε γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσὶ σου Σωτήρ, τὸ πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

Τὰ μὲν γράμματα ποίημα τῆς μοναχῆς Κασσιανῆς,
τὸ δὲ μέλος τοῦ Λαμπαδαρίου κύρ Πέτρου Πελοποννησίου

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθημένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὄδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει.

Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἷστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέλγηος, ἔρωσ τῆς ἀμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρῦων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσίν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Μικρὰ Εἰσοδος

Σοφία Ὁρθοί!

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς ρλε' 135

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ρλε' 26)

τὸ μέλος

ἦχος ᾠδὸς Βα ᾠ

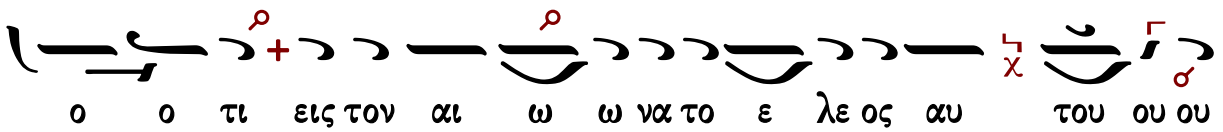
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.198*

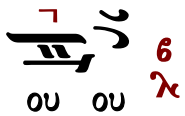
Ε ξ ο μο λο γει σθε τω Θε ω του ου ρα νου ζ' λ

ο ο τι εις τον αι ω ω να το ε λε ος αυ του β λ (β')

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 135:1

Ε ξο μο λο γει σθε τω Θε ω του ου ρα νου ζ' λ

 Ο Ο ΤΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙ Ω Ω ΝΑ ΤΟ Ε ΛΕ Ο Σ ΑΥ ΤΟΥ ΟΥ ΟΥ

 ΟΥ ΟΥ

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-23

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τοὺς υἱούς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὄρα ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντα τινὰ Ἑβραῖον, τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὄρα οὐδένα' καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξεληθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὄρα δύο ἄνδρας Ἑβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι. Διατί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ὁ δὲ εἶπε. Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο! Ἦκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτηε ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἴωθὼρ, παραγενόμεναι δὲ ἦντλον, ἕως ἐπλησαν τὰ δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἴωθὼρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστάς δὲ Μωϋσῆς ἐβρῦσατο αὐτάς, καὶ ἦντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὃ δὲ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον· Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐβρῦσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἦντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν, ὃ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγη ἄρτον. Κατωκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων. Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἀλλοτρίᾳ. Ἐτι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέξερ, λέγων. Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐβρῦσατό με ἐκ χειρὸς Φαραῶ.

Προκειμένον ἦχος δ' ψαλμὸς ρλζ' (137)

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. (ρλζ' 8)

Κυριε το ελεος σου εις τον αιωνα τα
 εργατων χειρων σου μη παριδης
 (6')

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. ρλζ' 1

Κυριε το ελεος σου εις τον αιωνα τα
 εργατων χειρων σου μη παριδηηηηης
 λ χ σ

Κέλευσον!

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-10

Σοφία. Πρόσχωμεν

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ. Πόθεν σὺ ἔρχῃ; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον. Προσέσχεες τὸν θεράποντά μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἀμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας, σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ. Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἧ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογῆσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ. Ἴδου παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ

ἐξήλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἔπαισε τὸν Ἰώβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχώρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Μέχρι τίνος καρτερήσῃ λέγων Ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισται σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδίνες καὶ πόννοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων, σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἴθριος, κἀγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἱ με νῦν συνέχουσιν, ἀλλὰ εἶπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα, ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν Ἵνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσωμεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰώβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθύς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν, ψάλλει εἰς ἦχον πλ.β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

στίχος α' **Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σέ.**

Κατευθυνθήτω

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

δ'	Νηλέως Καμαράδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
πλ.α'	Πανδέκτη	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
	Θεοδώρου Φωκαέως	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	Θρασυβούλου Στανίτσα	
πλ.β'	μέλος ἀρχαῖον	Θρασυβούλου Στανίτσα
	Θεοδώρου Φωκαέως	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
	Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
βαρὺς	Γεωργίου Πρωγάκη	Δημητρίου Σουρλαντζῆ I
	Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ II
		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

- στίχος β' **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- χορὸς β' **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.
- στίχος γ' **Μ**ὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
- χορὸς α' **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.
- Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
- χορὸς β' **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.
- Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.
- χορὸς α' **Ἐ**παρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 26:6-16

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ⁷προσηῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. ⁸ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτης; ⁹ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. ¹⁰Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. ¹¹Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ¹²βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ¹³ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. ¹⁴Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· ¹⁵Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. ¹⁶καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῶ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Δείσεις ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων

Ὅσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε, εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (εἰς ἐκάστην δέσιν)

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοὶ Κύριε.

Ἐπιπέσει ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐπιπέσει τὸ Φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε.

Ἐπιπέσει κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν κατηχουμένων.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν πιστῶν

Ἐπιπέσει πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Σοφία.

Ἐπιπέσει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐπιπέσει, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Σοφία.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἴδου θυσία μυστικῆ, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούια.

α'	277	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
β'	264	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ'	248	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β'	309	Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου
	346	Ἰωάννου Πρωτογάλτου
	358	Θρασυβούλου Στανίτσα

Τὰ Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἔλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόνητος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε ἔλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἔλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χορὸς β': **Ἄμην.**

Εἰρήνη πᾶσι.

χορὸς β': **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

χορὸς α': **Σοί, Κύριε.**

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἄμην.

Κοινωνικὸν

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλουῖα.

α'	308	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
	405	Θρασυβούλου Στανίτσα
β'	237	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ'	229	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.α'	429	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου
	271	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β'	224	Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
	316	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
βαρὺς	273	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β΄

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.
Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

[Δημητρίου Σουρλαντζῆ](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην. [Ἄμην. Ἄμην. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἤξιώσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἦχος β΄

ἦχος πλ.α΄

[Ι. Μ. Βατοπαιδίου](#)

[Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι](#)

[Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ](#)

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἄγαθέ, τὸν ἁγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς

ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ἦχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β')

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου του ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Ψαλμὸς λγ' 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. ³ ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. ⁴ μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. ⁵ ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρῥύσατό με. ⁶ προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασιχυνθῆ. ⁷ οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. ⁸

παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. ⁹ γείσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ’ αὐτόν. ¹⁰ φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ¹¹ πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα). ¹² δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. ¹³ τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; ¹⁴ παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. ¹⁵ ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. ¹⁶ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὄτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. ¹⁷ πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ¹⁸ ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῥύσατο αὐτούς. ¹⁹ ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. ²⁰ πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος· ²¹ φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁσᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. ²² θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. ²³ λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ’ αὐτόν.

Ψαλμὸς ρμδ' 144

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ² καθ’ ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ³ μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. ⁴ γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. ⁵ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. ⁶ καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. ⁷ μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται καὶ τῆ δικαιοσύνη σου ἀγαλλιάσονται. ⁸ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. ⁹ χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁰ ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. ¹¹ δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι ¹² τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τῆς βασιλείας σου. ¹³ ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ^{13α} πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁴ ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. ¹⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. ¹⁶ ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. ¹⁷ δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁸ ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν

ἀληθεία. ¹⁹ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. ²⁰ φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. ²¹ αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος $\frac{4}{\bar{4}}$ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

ὤ
ωε **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε

ε ε κε ε ε ε ε ε κρα α α α α α α

ξα α α α α α προ ο ο ο ιο ο ο ος σε

ει σα α α α α α α α α α α α ει

σα α α α α α του σο ο ο λο ο ο ο ον

μου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου ει σα α α

του σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου Κυ ρι ι

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε κε ε ε ε

κρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο

ο ο λο ο ο ος σε ει σα α α α α α α α α α

α α α α ει σα α α α α του σο ο ο λο ο

ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο προ

σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω

ω ω ω τη φω ω ω νη η η η η η η

η η η η η της δε η η η η η δε η η σε

ε ω ω ω ω ω ω ω ως μου εν τω κε

ε κρα α γε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι με

ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε

ε ει σα α α α λα α α ει σα ακου ου σο

ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

Κ α τ ευ θ υ υ η η η τ ω ω ω ω ω ω η

η η η η η π ρ ο σ ε υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ω ω ω ω σ θ υ υ υ υ μ ι ι ι ι ι ι

α α α ι α α α μα ε ν ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ν ω ω ω ω

ω ω π ι ο ο ο ι ο ο ο ο ο ν σ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ ι ο υ ο υ ο υ ο υ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε π α α ρ σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τ ω ν

χ ε ι ρ ω ω ω ι ω ω τ ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ω ω

ω ω ι ω ω ω ω ν μ ο υ θ υ σ ι ι ι ι ι ι ι ι

α π ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η π ει σα α α α ια α α εισ

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου του ου ου

ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος 4ῃ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε π εισ α κου

σο ο ο ο ο ον μου π εισ α κου σον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε ^η εισ α κου σο ο ον μου ου ^ζ προ ο σχος τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε ^η εισ α

κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πι ο ο ο ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ν χει ει

ρω ων μου ^η θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ^η εισ α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Ἦχος ♩ Πά

Κυριε εε κε κραξαα προ ο ος σε ε ει σα

κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ου

Kυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου

προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε

ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η μου π⁹ ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου π⁹ ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π⁹

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ♯̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου π⁹ εις α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου π⁹

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προς σε ε ε εισ α α κου ου ου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ^{π ρ} εισ

α α κου σο ο ο ον μου ^{π ρ} εισ α α κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρ ι ε ε κε κρα α α

ξα προ ος σε ε ^{π ρ} εισ α α α κου ου σο ο ον

μου ^{π ρ} προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου ^{π ρ} εν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ^{π ρ} εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ^{π ρ} εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστήριον 1983 σ.88*

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
α μην Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

^{ΠΑ} ^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} ^{π ρ}
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου εισ α α

^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε

^{ΝΗ}
Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου προ ο ο

ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η

Π
σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε

Π
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο

ΝΗ ΠΑ
σ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

ΜΕΛ ΠΑ
μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

Π
σου ε παρσις τω ω ων χει ει ρων μου θυ σι ι

Π
α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α κου

ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος ♪ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ

α κου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου σο ον μου

ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε εισ α κου σο ο ον μου ου προ σχε ες

τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου π ρ

ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ο ν

σου π ρ ε ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου η θυ σι ι α

ε ε σπε ρι ι νη π ρ εισ α α κου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

ἀργὸν εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηηνόγιον
2003 σ.114/1462*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε Δ

εισ α κου ου σο ο ον μου Δ εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε π ρ Κυ υ ρι ι ε ε κε

ε ε κρ α ξ α προ ος σε ε ε ε ισ α α α α α κου

σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η

σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω κε κρ α γε ε

ναι αι με ε προ ο ος σε ε ισ α α κου σο

ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κ α τευ θυ ν θη τω η προ ος ευ χη η η μου

ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

ον σου ε επα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ω ν μου θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Ϛ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ρ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις π ρ

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν Δ Ϛ

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των ^{π ρ}

Παι δευσει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ^{Δ ρ} ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου ^{π ρ}

Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των ^{Δ ρ} κα τε πο θη σαν ε χο με να ^{Γ η} πε τρας

οι κρι ται αυ των ^{π ρ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^{Δ ρ} ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ ρ} δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην ^{π ρ}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου **Δ** την

θλι ψινμου εν ω πι ον αυ του απαγγελω ω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^{γ δ}

και συ ε γνωστας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη ^{Δ δ} η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ δ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ δ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ισμου ει εν γη ζωωντων ^{π ρ}

Προ οσχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ ρ} ο τι ε

κραται ω θησαν υ περ ε με ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^ρϚ Πα ^ρϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.2#

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{π ρ}

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις ^π₉

Κυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων

αυ των ^π₉

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α

τω την κε φα λην μου ^π₉

Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των ^Δκα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυτων ^{π ρ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{π ρ}

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

^{π ρ}
δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

^{π ρ}
χην μου

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^{π ρ}

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι ^{π ρ} κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^{π ρ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^{π ρ}

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν ε ξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνω σ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

ε κ ζη τω ων την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Α ρ} συ ει η

ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^{π ρ}

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα ^{π ρ}

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε **π**₉

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα $\bar{\chi}$

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου **Δ**₉ και θυ υ
ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου **π**₉

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις **π**₉

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των **π**₉

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κεφα λην μου **π**

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

σαν **π** ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π** δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου **π**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν **π**

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χ ε ω εν ω πι ο ναυ του την δε η σιν μου **Δ** την

θλι ψιν μου εν ω πι ο ναυ του απαγγε λω **π**

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

μου **π** και συ ε ε γνωσ τας τρι βους μου **π**

Ε ν ο δω τα αυτη η ε ο ρευ ο μην **Δ** ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι **π**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με **π**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου **Δ** και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου **π**

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α'

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.314*

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι ι

ι ι σου π 9

ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον π 9 πορ νη ε πι

γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν π 9 εν κλαυ

θμω δυ υ υσ ω ω που ου ου σα π 9 ως δα κρυ

ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α α σα π 9 δι

α λυ σο ον το ο χρε ε ος η ω ως κα γω ω ω

του ους πλο κα α α α μους π 9 α γα πη σον φι λου ου ου

σαν την δι και ως μι σου ου με ε ε νην π 9 και πλη

σι ον τε λω νω ω ων σε ε κη ρυ υ υ υ ξω π 9

ευ ερ γε τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε π 9

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου ου αν τα α πο δω ω ως μοι

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με

τα α α δα α κρυ υ υ ων και εξ ε

χε εν εις τους α χραν τους πο ο δας σου ου κα

τα α φι λου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι και

ω ω σας η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω

ω ω ρη η η η σαι ο πα θων υ περ η μων και

σω ω ω σο ον η η η μας

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ^{π ρ} εισ ^χ α κου σον της φω νη η η ης μου ^{π ρ}

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ

υ υ ρον ^{π ρ} το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει

ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις ^{π ρ} η μεν ε χαι ρε

κε νου ου σα το ο πο λυ υ υ τι ι ι ι μον ^{π ρ}

ο δε ε ε σπε ευ δε ε πω λη σαι το ον α τι ι

ι ι μη η η η τον ^{π ρ} αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι

νω ω σκεν ^{π ρ} ου τος του Δε σπο του ε ε χω ρι ι

ι ι ζε ε ε ε το ^{π ρ} αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου

το ^η και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει του ου

ου ου ε ε ε ε χθρου π ρ δει νον η η η ρα α α θυ

μι ι α με γα α λη η η η με τα α νοι

οι οι α π ρ ην μοι δω ω ρησαι αι Σω ω τη η ηρ

ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω σο ον η η η

μας π ρ

χ Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα π ρ

εις χ την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου π ρ

ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος π ρ ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη ρ και ε

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Η α α μα ρ τω ω λος ε ε δ ρα α με ε ε προ ο

ος το μ υ ρον πρι α σα σθαι πο λυ τι μο ον μ υ

υ υ ρον του μ υ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ

ε ε ρ γε ε ε την και τω μ υ ρε ψω ω ε ε

ε βο ο ο α α δος μοι το ο μ υ υ ρον ι

να α λει ει ει ψω ω κα α α γω τον εξ α

λει φαν τα α α α μου ου πα α α α σα ας τας α

α μαρ τι ι ι ι ας

χορός β'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.317*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Η βε βυ θι σμε ε νη τη η α α α μα αρ τι

ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω τη ρι

ι ι ι ας ι δε ε ε και αι μυ υ υ ρα συν

δα α κρυ υ σι κε ε νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο

α ι ι δε ο των α α μα α αρ τα α νο

ο ον των τη ην με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε

ρων αλ λα δε ε σπο τα α δι α σω ω σο ο ον

με ε εκ του κλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ

τι ι ι ας δι α το με ε γα α σου ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ο ος

* *έτέρα θεοίς* και μυ ρα συν δα α χρυ υ σι κε ε νου ου

σα σοι οι ε βο ο ο ο α ι ι δε ο ε ε

χω ω ων ε ε εξ ου ου σι ι ι αν συ γ χω ω ρει

ει ει ν α μα ρ τι ι ι ι ας

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι

κια α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι ου και

γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο σσ ε ελ θου ου ου

σα τοις πο σιν ε κυ υ λι ιν δου ου ου το

βο ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην

τη η η α α α μα αρ τι ι α την α πη λ

πι ι σμε νην δι α α τα α ας πρα α α ξει εις

την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α α α γα θο

ο τη η η η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν

των κα κω ων και σω ω ω σο ο ο ον με

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω

Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου δας τας χει ει

ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν λα βειν

τη ην α α φε ε ε ε σιν ο δε λα βει ει ν αρ γυ

υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω ω ω

με εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σαν τι ι η η

μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι οι λα α α

οι

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυ σ ω δης και βε βο ρ βο ο ο ρω ω

με ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω

τηρ ^Δ το παθος κα α α ταγ γε ελ λου ου ου ου

σα ^π πως α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω Δε ε σπο

ο ο τη ^Δ αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω

σαι πο ο ο ορ νην ^π εκ βυ υ θου θα νου ου σα

αν με ^γ α να α α α στη η η η σον ^Δ ο τον

Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου τε ε ε

τρα η η με ε ε ε ρον ^π δε ξαι με την τα α

α α λαι αι αι αι ναν ^Δ Κυ ρι ε ε και σω ω ω σο ο

ο ον με ^π

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφημας και η αληθεια του Κυριου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α τον

βι ι ον και ε πε γνω σμε ε ε νη η δι α α

τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα α στα α

ζου ου ου ου σα προ σ η η λ θε σοι οι βο ω ω ω ω σα

μη η με τη η ν πορ νη η η ν α α α πο ο ρ ρι ι ψ ης

ο ο τε ε χ θει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη

η μου τα α δα κρυ α α α πα α ρι ι δ ης η η

χα ρα α τω ω ν αγ γε ε ε ε λων α λ λα δε

Ξαι με ε με ε ε τα α α νο ο ου σαν ην ουκ α πω

σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε

ος

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς α'

Ἦχος ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.165*

Ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι ι

ι ι σου

ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον πορ νη ε πι γνου

σα Θε ε ο ν ε ε ε ε λε ε ε ε γεν ^{π ρ} εν κλαυ θμω ω

δυ υ υ σω ω που ου ου σα ως δα κρυων α ξι

ι α πρα α α α ξα α α α σα ^{π ρ} δι α λυ σο

ον το ο χρε ε ος ως καα γω ω ω του ους πλο κα

α α α α α μους ^{π ρ} α γα πησον φι λου ουουσαν την

δι και ως μι σουου με ε ε ε νην και πλη σι ον τε

λω νω ω ων σε ε ε κη ρυ υ υ υ ξω ^{π ρ} ευ ερ γε

τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε ^{π ρ}

^ε με υ πο με νου σι δι και οι ^{χ π ρ} ε ως

ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι ^{π ρ}

Το πολυ τιμητον μυρον η πορνη ε μιξε με τα α

α α δα α κρυ υ υ ων και εξ ε χει εν

εις τους α χραντους πο δαας σουου ου κα τα α φι λου

ουου ου ου ου σα ε χει νηνευ θυς ε δι και αι ω ω

σας η μιν δεσυγ χω ρη η σιν δω ω ω ω ρη η η η

σαι ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω ω σο ον η

η η μας

Εχ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η ης μου

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φερε το ο μυ υ υ

ρον ^π το τε ο μα θη η της συν ε φω ω ω νει ει ει τοις

πα ρα νο ο ο ο μοις ^φ η μεν ε χαι ρε κε νου ου σα ^π

το πο ο λυ υ υ τι ι ι ι μον ^π ο δε ε σπεευ

δε πω λη σαι τον α τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη

τον Δε σπο την επ ε γι ι νω ω σκεν ^π ου τος του Δε σπο

του ε ε χω ρι ι ι ι ζε ε ε ε το ^π αυ τη η λε

ευ θε ε ρου ου το ^η και ο Ι ου δας δου λος ε γε

γο ο νει του ου ου ου ε ε ε ε χθρου ^π δει ει

νον η η η ρα α α θυ μι ι α ^φ ^π με ε γα λη

η η με τα α α α νοι οι οι οι α ^π ην

μοι δω ω ρησαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και

σω ω ω σο ον η η η μας π ρ

χ Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα π ρ

χ εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου π ρ

ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω ρειτην

πορ νην φι λου σααντα α ι ι χνη η και ε σκε πτε το

δο λω της προ δο σι α αστο φι ι ι ι ι λη η η η

μα π ρ ε κει νη τους πλο κα μους δι ε λυυ σε και ου

τος τω θυ υ μω ω ω ω ε ε δε σμει ει ει ει ει

το ^{π ρ} φε ρων αν τι μου ρου την δυσ ω δη κα α κι

ι ι αν ^{π ρ} φθο νος γα αρ ου ουκ οι οι δε προ τι ι

μα α α αν το ο συμ φε ε ε ε ρον ^{π ρ} ω της Ι ου δα

α θλι ο ο τη η τος αφ ης ρυσαι ο Θε ος τααςψυ χα α

α ας η η η η μων ^{π ρ}

χορός α'

Ἦχος Δε

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.168*

Ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ^{χ Δ} ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν ^Δ

Η α α μα αρ τω ω λο ος ε ε δρα α με ε προ

ο ος το μου υ ρον πρι α σασθαι πο λυ τι μο ον μου

υ υ ρον του μου ρι ι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ

ε ε ρ γε ε ε την και τω μου ρε ε ψω ω ε ε

ε βο ο ο α α δος μοι το ο μου υ υ ρον ι

να α λει ει ει ει ψω ω κα α α γω τον εξ α

λει ψα αν τα α α α μου ου πα α α α σα ας τας α

α α μαρ τι ι ι ι ας

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.169*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Η βε βυ θι σμε ε ε νη η τη η η α α α μα

αρ τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω ω

τη ρι ι ι ι ας και μυ υ υ ρον συν δα α

κρυ υ σι κε ε ε νου ου σα σοι οι οι ε ε ε βο ο ο

ο α ι ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρ τα α

νο ο ο ν των την με ε τα α α νοι οι οι αν φε ε

ε ε ρων αλ λα Δε σποτα δι α σω ω σο ο ο ν με εκ

του κλυ υ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι

ι ι ας ^Δ δι α το με ε γα ασου ε ε ε λε ε

ε ε ος ^π

χορός α'

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.170*

^Χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^Δ

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^Χ ^Δ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π

Σ η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νεται εν τη οι κι

ι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι αι ου και γυ

νη α μαρ τω λο ο ος προ ο ος ελ θου ου ου σα ^Δ

τοις πο σιν ε κυ λι ιν δου ου ου το ο ο βο ω ω ω

ω σα ^π ι δε την βεβυ θι σμε ε ε νη ην τη η η

α α α μαρ τι ι ι α ^Δ την α πηλ πι ι σμε ε

νην δι α α τα α ας πρα α α ^χ ξει εις την μη βδε

λυ χθεισαν πα ρα της σης α α α γα θο ο ο τη η η η

τος ^π και δος μοι Κυ ρι ε την α φεσιν των κα κω ων και σω

ω ω σο ο ο ον με ^π

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος ^Δ

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^Δ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^Δ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του ^π

H πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι οι τω ω ω

Δε ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ι ου ου δας τας

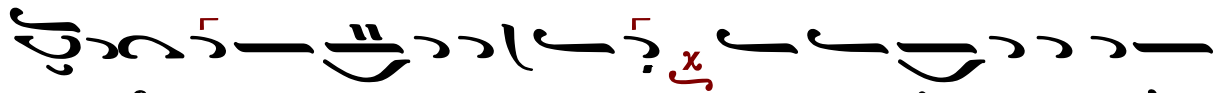
χει ει ει ρα ας τοις πα α α ρα νο ο ο ο μοις η μεν

λα α βειν τη η ην α α α α φε ε ε ε σιν

ο δε λα βει ει ει ν αρ γυ υ ρι ι ι α δι ο

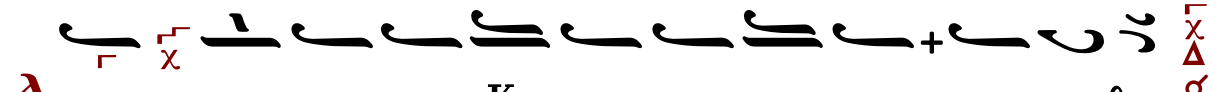
σοι βο ο ο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ

θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο

ο ξα α α α σοι

A ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι οι λα α α

οι

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω

με ε ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου ου

ου Σω ω τηρ το παθος κα α ταγ γε ε ελ λου ου

ου ου σα πωσ α τε νι σω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο

ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω ω

σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα αν

με α να α α α στη η η η σον ο τον Λα

α ζα α α ρο ο ον ε ε γει ει ει ρας εκ τα φου

τε ε ε τρα η η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την

τα α α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε εκαι σω ω ω

σο ο ο ον με

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

Η α πε γνω σμε ε ε νη η δι ι ι α α α το

ον βι ι ι ον και επ ε γνω σμε ε ε νη η δι

α α α τον τρο ο ο ο ο πον το ο μυ υ υ ρον βα

α στα α α α ζου ου ου ου σα προ ο ο σ η η λ θε

σοι οι οι βο ω ω ω ω σα μη η η με τη ην πο

ορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε ε

χθει ει εις ε ε εκ Παρ θε ε ε ε ε νου μη η η μου

τα α δα α κρυ υ υ α α α πα α ρι ι ι δης

η χα α ρα α τω ωων αγ γε ε ε ε ε λων αλ

λα δε ξαι αι με ε με ε ε τα α α νο ο ου

ου ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε δι α το με ε γα α σου ε

ε ε λε ε ε ε ος

Γεωργίου Βιολάκη

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

εξ ο μο λο γη σασθαι τω ο νο ο μα τι ι

ι ι σου π ρ

Ε τον της Παρ θε ε ε ε νου Υι υι ον πορ νη ε

πι γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν εν

κλαυ θμω δυ υ υ σω ω που ου ου σα ως

δα κρυ ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α α

σα δια λυ σο ον το ο χρε ε ος ως κα α

γω ω ω του ους πλο κα α α α μους α γα πη

σον φι λου ου ου σαν την δι και αι ως μι σου ου με

ε ε νην και πλη σι ον Τε λω νω ω ων σε ε

κη ρυ υ υ υ υ ξω ευ ερ γε τα α φι λα α

α αν θρω ω ω ω πε

ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με

τα α α δα α κρυ υ υ ων και εξ ε

χε εν εις τους α χραν τους πο δας σου ου κα τα

α φι λου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι και ω

ω σας η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω ω ω

ρη η η η σαι ^{π ρ} ο πα θων υ περ η μων και σω

ω ω ω σο ον η η η μας ^{π ρ}

^χ Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ^{π ρ} εισ ^χ α κου σον της φω νη η η ης μου ^{π ρ}

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μν

υ υ ρον ^{π ρ} το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω

νει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις ^{π ρ} η μεν ε

χαι ρε κε νου ου σα το πο λυ υ υ τι ι ι ι

μον ^{π ρ} ο δε ε σπε ευ δε πω λη σαι το ον α τι

ι ι ι ι μη η η η τον ^{π ρ} αυ τη τον Δε σπο την επ

ε γι νω ω σκεν ^{π ρ} ου τος του Δε σπο του ε ε χω

ρι ι ι ι ζε ε ε ε το ^{π ρ} αυ τη η λε ευ θε

ε ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει

του ου ου ε ε ε ε χθρου ^Δ δει νον η ρα α α θυ μι

ι α ^{π ρ} με γα α λη η η η με τα α νοι οι οι

α ^{π ρ} ην μοι δω ρη η σαι αι Σω ω τηρ ^{π ρ} ο πα θων

υ περ η μων και σω ω ω ω σο ον η η η μας ^{π ρ}

^χ Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{π ρ}

εις ^χ την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου ^{π ρ}

Ω τῆς Ἰουδααθλι ο οτηητος πρ ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και

ε σκε πτε το δο λω της προ δο σι ας το φι ι

ι ι λη η η η μα πρ ε κει νη τους πλο κα μους

δι ε ε λυ υ σε και ου τος τω ω θυ υ μω ω ω

ε ε δε σμει ει ει ει το πρ φε ρον αν τι μυ υ ρου

την δυ σω δη κα α κι ι ι αν πρ φθο νος γα

αρ ου ουκ οι οι δε και προ ο τι ι μα αν το συμ φε ε

ε ε ρον και ω της Ἰουδααθλι ο οτηητος και αφ

ης ρυ σαι ο Θε ε ος τα ας ψυ χα α α ας

η η η η μων π 9

χορδς α'

Ἦχος Δε

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.446*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Η α α μα ρ τω ω λος ε ε δ ρα α με ε ε

προ ο ος το μυ υ ρον πρι α σα σθαι πο λυ τι μο ον

μυ υ υ ρον του μυ ρι ι σαι τον ε ε ευ ε ε ρ γε

ε ε την και τω μυ ρε ψω ω ε ε ε βο ο

ο α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι να α λει ει ει ει ει

ψω ω κα α α γω τον εξ α λει ψαν τα α

α α μου πα α α σα ας τας α α μαρ τι ι

ι ι ας

χορός β'

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.447*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μα αρ

τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω

τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α

κρυ υ υ σι και αι νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο

α ι ι δε ο τω ων α μα αρτα α νο ο ον

των την με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε ε ρων

αλ λα Δε σπο τα δι α σω ω σο ο ον με ε εκ του

κλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι ι ας δι

α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

χορός α'

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.448*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον π

η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη

οι κι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι ου και

γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο σ ε ελ θου ου ου

σα τοις πο σιν ε κυ υ λι ιν δου ου ου το βο

ω ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νην τη

α α α μα ρ τι ι α την α πη λ πι ι σμε ε νην

δι α τας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει σαν

πα ρα της ση ης α α γα θο ο τη η η η τος π

και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των κα κω ων και σω

ω ω σο ο ον με

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω

Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου

δας τας χει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοις η μεν λα βειν τη ην α α α α φε ε ε ε

σιν ο δε λα βει ει ν αρ γυ υ ρι ι ι α

δι ο σοι οι βο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και

ε λευ θε ρω σαν τι ι η η μας Κυ ρι ι ι ε δο

ο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω

με ε ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου

Σω ω τηρ το πα θος κα α τα γ γε ελ λου ου ου ου

σα πω ς α τε νι ι σω ω σοι τω ω ω Δε ε σπο ο

ο ο τη ^Δ αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω

ω σαι πο ο ο ορ νην ^π εκ βυ υ θου θα νου

ου σα α αν με ^γ α να α α α στη η η η σον

ο τον Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου

τε ε τρα η η με ε ε ε ρον ^π δε ξαι με την τα α

α α λαι αι αι αν ^Δ Κυ ρι ε ε εκαι σω ω ω

σω ω ω ον με ^π

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να ^π

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ον

βι ι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α α

τον τρο ο ο ο πον τα μυ υ ρα βα α στα α

ζου ου ου ου σα α προ οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω

σα μη η με τη ην πορ νην α α α πο ορ ρι ι ι

ψης ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου

μη η μου τα α δα α χρυ α α α πα α ρι ι δης η

χα ρα α α τω ων αγ γε ε ε ε λων αλ

λα δε ξαι με ε με τα α α νο ο ου ου σαν ην ουκ

α πο σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ^Δ ρ δι α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε

ε ε ος ^π

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α'

Ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Πα̇

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.176/623*

Ε̇ ^χ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^{χ π ρ} του
εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι ι

ι ι σου ^{π ρ}

С̇ ε τον της Παρ θε ε ε νου υι υι ον ^{π ρ} πορ νη η ε

πι γνου ου ου σα Θε ε ον ^η ε ε λε ε ε ε γε ε ε

ε εν εν κλαυ θμω ω δυ υ υ σ ω που ου σα ^π ως δα

κρυ ωων α ξι ι α πρα α α α ξα α α

σα ^{π ρ} δι α λυ υ σον το χρε ε ε ε ο ο ος ^{π ρ} ως

κα γω ω ω ω τους πλο κα α α α α μους ^{π ρ} α

γα πησον φι λου ουου ου ουου σαν την δι και ως μι σου

ου με ε ε ε νη ην ^{π ρ} και πλη σι ο ον τε λω νω ωων

σε κη ρυ υ υ υ ξω ω ^{π ρ} ευ ε ερ γε ε τα

α α φι λα α α α α αν θρω ω ω ω πε ^{π ρ}

^{π ρ} με υ πο με νου σι δι και οι ^{π ρ} ε ως

ου ου αν τα α πο δω ω ως μοι ^{π ρ}

T ο πο λυ τι μη τον μυ υ υ υ υ ρον ^{π ρ} η

πορ νη ε μι ξε με τα α α α δα α κρυ υ ω ων

και εξ ε χε ε εν εις τους α χραν τους πο

ο δα ας σου ου ου κα τα α φι λου ου ου

σα ε χει νην ευ θυς ε δι και αι ω ω σας η μιν

δε συγ χω ω ρη η η σιν δω ω ω ω ω ρη η

η η σαι ο πα θω ων υ υ περ η η μω ωων και

σω ω ω ω σον η η η μας

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εις α κου σον της φω νη η η ης μου

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μω υ υ

ρον το τε ο μα α α θη η της συν ε ε φω ω ω ω

νει ει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η

μεν ε χαι ρε κε νου σα α το πο λυ υ τι ι μον

ο δε ε σπευ δε πω λη σαι το ο ον α τι ι ι

ι ι μη η η η τον αυ τη η τον Δε σπο

τηην ε πε γι ι ι νω ω ω ω ω ω ω σκε ε εν

ου τος του Δε ε σπο του ε ε χω ρι ι ι

ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λευ θε

ρου ου ου ου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε

γο ο νει ει του ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α

Ἐ
θυ μι ι α με γα α α λη η η με ε

τα α νοι οι οι α π ην μοι δω ρη η

σαι αι Σω ω ω τη ηρ ο πα θω ων υ υ περ η η μω

ων και σω ω ω ω σον η η η μας π

Ἐ νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα π

εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου π

ω ω ω ω ω ω ω της Ι ου δα α θλι

ο ο τη η τος ε θε ω ρει την πορ νην φι λου

ου σαν τα α ι ι χνη και ε σκε πτε το δο ο ο

λω της προ δο σι ι ι ας το φι ι ι ι ι

ι ι λη η η η μα ^{π ρ} ε κει νη τους πλο κα α α

μους δι ε ε λυ υ σε και ου ου ου τος τω θυ μω ω

ω ω ε ε δε σμει ει ει ει το φε ρων αν

τι μυ υ υ ρου την δυσ ω ω δη κα α κι ι ι ι

α αν φθο ο νος γαρ ουκ οι οι οι δε ε ε προ τι

μα α α αν το ο συμ φε ε ε ε ρον ω ω

ω ω ω ω ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η

τος αφ ης ρυ υ σαι αι ο Θε ε ο ο ος τας ψυ

χα α α ας η η η η μων

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Η η α α μα ρ τω ω λο ο ο ο ος ε ε δ ρα

α α με προς το μυ υ υ υ υ ρον πρι ι α σα σθαι

πο λυ τι ι μο ον μυ υ υ ρον του μυ ρι ι ι σαι αι

το ο ον ε ε ευ ε ε ρ γε ε ε την και τω μυ

ρε ε ψω ω ω ε ε ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι να α λει

ει ει ψω ω κα α α γω ω τον εξ α α λει ψαν

τα α α α α μου πα α α σα ας τας α α

μαρ τι ι ι ι ας

χορός β'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.181/628*

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Η βε βυ θι σμε ε ε ε ε ε ε νη τη α

μα αρ τι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α

της σω ω τη ρι ι ι ι ας και μ υ υ

υ υ υ υ ρα συν δα α α α κρυ υ υ υ σι κε

νου ουσ α α σοι οι ε βο ο ο ο α ι

ι δε ο τω ων α μαρ τα νο ο ον τωων την

με τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ρων αλ

λα α Δε σπο τα δι α α σω ω σο ο ο ον

με ε εκ του κλυ υ δω ω ω νος της α μαρ τι ι

ι ι ι ας δι α το με ε ε γα σου ε λε ο

ο ο ο ος

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

η μερον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι

κι ι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι αι

ου και γυ νη α μαρ τω λο ος προσ ε ελ θου

ου ου ου ου σα τοις πο σιν ε κυ λιν δου ου ου

ου το ο βο ω ω ω ω σα ι ι ι ι ι ι δε

την βε βυ θι σμε ε ε ε ε ε ε ε νην τη α

μα αρ τι ι α την α πηλ πι σμε νην δι α α τα

«**υ** **α** **α** **α** **ξ** **ει** **εις** **την** **μη** **β** **δε** **λυ** **χ** **θ** **ει** **ει** **ει** **ει** **σαν** **πα**

ρα **τη** **ης** **σης** **α** **α** **γα** **θο** **ο** **ο** **ο** **ο** **τη** **η**

η **η** **τος** **π** **και** **δο** **ο** **ος** **μοι** **οι** **Κυ** **υ** **ρι** **ι** **ι**

ε **την** **α** **α** **φε** **σιν** **των** **κα** **κω** **ω** **ω** **ω** **ων** **και**

σω **ω** **ω** **ω** **ω** **ω** **σον** **με**

Χ **Ο** **τι** **πα** **ρα** **τω** **Κυ** **ρι** **ω** **το** **ε** **λε** **ος**

και **πολ** **λη** **παρ** **αυ** **τω** **λυ** **τρω** **σις** **και** **αυ** **τος** **λυ**

τρω **σε** **ται** **τον** **Ισ** **ρα** **ηλ** **ε** **κ** **πα** **σων** **των** **α** **νο** **μι**

ω **ω** **ων** **α** **α** **α** **αυ** **του**

Η **π** **λω** **σεν** **η** **πορ** **νη** **τας** **τρι** **ι** **χα** **ας** **σοι** **οι**

οι τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ου

δας τας χει ει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο

ο ο μοις η μεν λα βει ει ει εν την α α α α

φε ε ε ε σι εν ο δε λα α βει ει εν αρ γυ υ υ ρι ι

α δι ο σοι οι οι βο ο ο ω ω ω με εν

τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ

υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ο ξα σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι οι λα α α

οι

Π ρ ο σ η λ θ ε γ υ ν η δ υ σ ω ω ω ω δ η ς κ α ι

β ε β ο ρ β ο ο ρ ω ω μ ε ε ν η δ α α κ ρ υ υ

α α π ρ ο ο χ ε ο υ ο υ ο υ σ α π ο σ ι ι

ι ι σ ο υ Σ ω ω τ η ρ τ ο π α α α α α α α θ ο ς

κ α α τ α α γ γ ε ε ε λ λ ο υ ο υ ο υ ο υ σ α π ω ω ς

α τ ε ν ι ι ι σ ω σ ο ι τ ω ω ω Δ ε ε ε σ π ο

ο ο ο τ η η α υ τ ο ο ο ο ς γ α ρ ε λ η η η η η

λ υ υ θ α ς σ ω ω σ α ι π ο ο ο ο ρ ν η η η η ν ε κ

β υ υ υ θ ο υ ο υ θ α ν ο υ ο υ ο υ ο υ σ α α

α α ν μ ε α ν α α α σ τ η η η η η

σο ον ^χο τον Λα ζαρον ε γει ει ει ρας εκ τα φου τε ε

τρα α η η η με ε ε ε ρον δε ε ζαι αι

με την τα α λαι αι ναν Κυ ρι ε εκαι σω ω ω ω

ω ω σον με ^π

^χΟ τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να ^π

Η α πε γνω σμε ε ε ε ε νη δι α το ον

βι ι ον ^Δ και ε πε γνω σμε ε ε ε ε νη η δι

α α τον τρο ο ο ο πον ^π το μυ υ ρον βα

στα α α α ζου ου ου ου σα προσ ηλ θε ε σοι οι

βο ω ω ω ω σα μη η με την πο ο ορ

νην α α πο ορ ρι ι ι ι ψη ης ο τε χθεις ε εκ

Παρ θε ε ε ε ε ε ε νου μη η μου τα

δα α κρυ υ α πα ρι ι ι ι ι ι ι δης η χα

ρα α α α α α τω ωων α α αγ γε ε ε ε ε

λων αλ λα α δε ξαι με με τα νο ου ου ου

ου ου σααν ην ουκ α πω σω α μαρ τα νου σαν Κυ υ

ρι ι ι ε δια το με ε ε ε γα α α α

α α σου ε ε ε ε ε ε ε λε ος

χορός α'

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.44*

Ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

εξ ο μο λο γη σασθαι τω ο νο ο μα τι ι

ι ι σου

ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι ον πορ νη ε πι γνου

ου σα θε ε ον ε ε ε λε ε ε γεν εν κλα αυ

θμω ω ω δυ υ υ σω ω που ουου σα ως δα κρυ ων

α α ξι α πρα α α ξα α α σα δι ι

α λυ σον το ο χρε ε ος ω ως κα α γω ω ω

ω του ους πλο κα α α μους α γα πη σον φι λου

ου ου ουου σαν π⁹ την δι ι αι ως μι σου ου με ε ε νην π⁹

και πλη σι ον Τε λω νων σε ε κη η ρυ υ υ

υ ξω Ευ ερ γε ε τα α α φι λα α αν θρω ω ω

πε π⁹

ε^χ με υ πο με νου σι δι και οι ε^χ π⁹ ως

ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι π⁹

Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα

α α δα α κρυ υ υ ων π⁹ και ε ξε ε χε ε

εν η⁹ εις τους α χραν τους πο ο δα ας σου ου ου κα

τα α φι λου ου ου σα π⁹ ε κει νην ευ θυς ε δι

και αι ωω σασ η η μιν δεσυγ χω ω ρη η η σιν

δω ω ω ρη η η σαι ο πα θων υ περ η η

μω ω ων και σω ω ω σο ον η μας

Εχ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ ακου σον της φω νη η η ης μου

Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ υ υ

ρον το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει ει ει

τοις πα α ρα νο ο ο μοις η μεν ε χαι ρε κε

νου σα το πο λυ υ τι ι μον ο δε ε ε σπε

ευ δε πω λη η σαι τον α τι ι ι μη η η

τον ^{π ρ} αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σκεν ^{π ρ} ου τος

του Δε σπο ο του ε χω ρι ι ι ζε ε ε

το ^{π ρ} αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου το και ο Ι

ου δας δου λος ε γε γο ο νει του ου ε χθρου ^{π ρ}

Δει ^Δ νον η ρα α α θυ μι ι α με γα α α

α λη η η η η με ε ε τα α νοι α ^{π ρ} ην μοι

δω ρη η σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η η μω ω

ων και σω ω ω σο ον η μας ^{π ρ}

^χ Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{π ρ}

^χ εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου ^{π ρ}

Ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ^{π ρ} ε θε ω ρει

την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη ^η και ε σκε

πτε το δο ο λω της προ δο σι ι α α ας το φι ι ι

λη η η μα ^{π ρ} ε κει νη τους πλο κα μους δι

ε ε λυυ σε ^η και ου τος τω θυ υ μω ω ω ω

ε ε δε σμει ει ει το ^{π ρ} φε ρων αν τι μω ρου την δυ

σω ω δη κα α κι ι ι αν ^{π ρ} φθο νος γαρ ου ουκ οι οι δε ^η

προ τι ι μα α α αν το ο συμ φε ε ε ρον ^{π ρ} ω

της Ι ου ου δα α θλι ο ο τη η το ος ^ρ ^Δ αφ ης

ρυσαι ο Θε ε ε ος τας ψυ χα α ας η η η μων π 9

χορός α'

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.47*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Η α μαρ τω ω λο ος ε ε δρα με ε ε προ ο ος το

μου υ ρον πρι ι α σα α σθαι πο λυ υ τι ι ι μον

μου υ ρον του μου υ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ

ε ε ρ γε ε ε την και τω μου υ ρε ψω

ω ε ε ε βο ο ο α α δος μοι το ο μου υ υ

ρον ι να α λει ψω κα γω τον ε ξα

λει ει ψαν τα α α α μου πα α α α σα α α ας

τας α μαρ τι ι ι ι ας

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.48*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μαρ

τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α α

α της σωωτηριιιιας και μου

ρα συνδαααακρυυυσι κεενοου ουου

σα σοι οιεβοοοοα ιιδεο

των αααμαααρτανοοοντων την με

ταααανοιοιανφεεεεερων αλλα Δεσπο

τααδιιιααασωσοοον με εκ του

κλυδωνοος τη ηης αααμαρτιιιας δια

το μεεγαα σουεεελεεεεος

χορος α'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.49*

α ποφυλακης πρωιας μεχρινυκτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χελ πι σα τω Ισρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον ^π

C η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν

τη οι κι ι α α του ου ου Φα α α ρι σαι αι

αι ου ^Δ και γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο ο

σελ θου ου ου σα τοις πο σιν ε κυ λιν δου ου ου

ου το ο βο ω ω ω σα ^π ι δε την βε

βυ θι σμε ε νη ην τη η η α α α μαρ τι

ι ι α ^Δ την α πηλ πι ι σμε νην δι α τα

α ας πρα α α ξει εις ^χ την μη βδε λυ χθει σαν πα

ρα της ση ης α α α γα θο ο ο τη η η

τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε ε σιν των

κα κω ω ων και σω ω ω σο ο ον με

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω

Δε σπο τη η πλω σεν Ι ου δας τας χει ει ει ει ρα ας

τοις πα ρα νο ο ο μοις η μεν λα α βειν την

α α α α φε ε ε σιν ο δε λα βει ει ν αρ γυ

υ ρι α δι ο σοι βο ω ω ω με εν τω

πρα θεν τι και ε λευ θε ρω σα αν τι η η μας Κυ

υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ρω

με ε ε νη η δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω

τηρ το πα θος κα α α τα γ γε ε ελ λου ου ου

σα πως α τε νι ι σω σοι τω ω ω Δε σπο τη αυ

τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ορ

νην εκ βυ θου θα νου σα αν με ε α να

α α στη η η σο ον ο τον Λα ζα ρο ο ον ε

γει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η η η με ε ε

ρον δε ξαι με την τα α α α λαι αι ναν

Κυ ρι ε εκαι σω ω ω σο ο ον με

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α

α τον βι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η

δι α τον τρο ο ο πον το μυ υ υ ρον

βα στα α α α ζου ου ου σα προ οσ η ηλ

θε σοι βο ω ω ω σα μη η με την πορ νην

α α α πορ ρι ψης ο τε χθει ει ει εις ε εκ

Παρ θε ε ε νου μη η μου τα δα κρυ α α

α πα ρι δης η χα ρα α α των Αγ γε

ε ε λων αλ λα δε ξαι με ε με ε ε τα

α α νο ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα α

νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι ι ε δι α

ου σα ^{π ρ} ε χει νην ευ θυς ε δι και ω ω σας ^{π ρ} η μιν

δε συγ χω ρη σιν δω ω ρη ησαι ^ρ ο πα θων υ περ η μων

και σω ω ω ω σο ον η η η μας ^{π ρ}

^χ Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ^{π ρ} εισ ^χ α κου σον της φω νη η η ης μου ^{π ρ}

Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μν υ υ

ρον ^{π ρ} το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει ει ει τοις

πα ρα νο ο ο ο μοις ^{π ρ} η με εν ε ε χαι αι ρε κε

νου σα το πο λυ τι ι μον ^{π ρ} ο δε ε ε σπε ευ δε

πω λη σαι τον α τι ι ι ι μη η η η τον ^{π ρ} αυ τη

τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σκεν ^{π ρ} ου τος του Δε σπο

του ε ε χω ω ρι ζε ε το ο ^ζ αυ τη η λευ θε

ρου ουου το ο ^η και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει ει

του ε ε χθρου ^{π ρ} δει νον η η η ρα α α θυ μι ι

α ^{π ρ} με γα λη η η η με τα α νοι οι οι α ^{π ρ}

ην μοι δω ρησαι Σω ω τηρ ^η ο πα θων υ περ η μων και

σω ω ω σο ον η η η μας ^{π ρ}

^χ Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{π ρ}

εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου ^{π ρ}

Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος π⁹ ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου ου σαν τα α ι ι ι χνη π⁹ και

ε σκε πτε το δο ο ο λω της προ δο σι α ας το φι ι

ι ι λη η η η μα π⁹ ε κει νη τους πλο κα μους δι

ε λυ υ σε και ου τος τω θυ μω ε ε δε ε σμει ει ει

το π⁹ φε ρων αν τι μυ υ υ ρου την δυσ ω ω ω δη

η κα κι ι ι ι αν π⁹ φθο νος γα αρ ου ουκ οι

δε π⁹ προ τι μα α αν το συ υμ φε ε ε ρον π⁹ ω

της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος π⁹ αφ η ης

ρυ σαι ο Θε ος τας ψυ χα α α ας η η η η μων π⁹

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Η α μα ρ τω λο ος ε ε δρα α με ε ε προ ο ος

το μυ υ ρον πρι α σα σθαι πο λυ υ υ τι ι

μον μυ υ υ ρον του μυ ρι ι σαι αι το ο

ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την και τω μυ ρε

ψω ω ω ω ε ε ε βο ο ο α α δος μοι το ο μυ

υ υ ρον ι να α λει ει ει ψω κα α γω ω τον

Εξ α λει ψαν τα α α μου ου πα α α σα ας τας α

μαρ τι ι ι ι ας

χορός β'

Ἦχος λ π Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.64*

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Η βε βυ θι σμε ε ε νη τη α α μαρ τι ι

ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε να α της σω

ω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α

α α κρυ υ υ υ σι κε νου σα σοι ε βο ο ο ο ο α

α ι ι δε ο ε ε χω ω ων ε ε εξ ου ου σι

ι ι αν συγ χω ρει ει ει ν α α μαρ τι ι ι ι

ας ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρ τα α νο

ο ο ν των την με τα α α νοι οι αν με ε ε ε

ων αλ λα α δε ε σπο ο τα δι α σω ω σο

ο ο ο ο ν με εκ του κλυ δω νος της α μαρ τι α

ας μου δε ε ε ο ο ο ο μαι δι α το με ε

γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

Κ η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι

κι α α του ου ου φα α α ρι ι σαι αι αι ου και

γυ νη α μαρ τω λος προ ο σ ε ελ θου σα τοις πο

σιν ε κυ λιν δου ου ου το ο βο ω ω ω σα

ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην τη η η α α α μα

αρ τι ι ι α την α πηλ πι ι σμε νην δι

α τα α ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει ει

σα αν πα ρα της σης α α γα θο ο ο ο ο τη η η

η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φεσιν των κα κω ων και σω

ω ω σο ο ο ον με

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω Δε

ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ι ου δας τας χει

ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο ο μοις η με εν

λα βειν την α α φε ε ε ε σιν ο δε λα βει ειν αρ

γυ υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω

ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω σα αν τι η

η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυσ ω δης και βε βορ βο ρω με

ε ε νη η δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω

τηρ το πα θος κα τα γ γε ε ελ λου ου ου ου σα

πως α τε νι ι σω ω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο

ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω

σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου σα αν

με ε α να α α α στη η η η σον ο τον

λα ζα ρον ε γει ει ει ρας εκ τα φου τε τρα η η

η με ε ε ε ρον δε ξαι μετην τα α λαι αι ναν

Κυ ρι ι ε εκαι σω ω ω σο ο ο ον με

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

Η α πε γνω σμε ε ε νη δι α τον βι ι ι

ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α τον τρο ο

ο ο πον το μυ υ ρον βα στα α ζου ου ου ου σα προ

οση ηλ θε σοι οι βο ω ω ω σα μη η μετη ην

πορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε

χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη η μου τα α

δα κρυ υ υ α α α πα α ρι ι ι δης η χα

ρα α α τω ων αγ γε ε ε ε λων αλ λα δε ξαι

αι με με τα νο ου ου ου ου σαν ην ουκ α πω σω α

μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δι

α το με ε γα ασου ε ε ε λε ε ε ε ος

Δοξαστικὸν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.180*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ω ω και Α

γι ωω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α μα αρ

τι ι ι αις πε ρι πε σου ου ου ου σα α γυ υ υ νη

την σην αι σθο με νη η θε ε ο ο ο τη η η η

τα μου ο φο ο ο ρου α α α να α λα βου ουου

σα α α τα α α α ξιν ο δυ ρο με ε ε

νη η μυ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α φι

ι α σμου ουου κο ο ο μι ι ι ι ι ζει οι μοι

λε ε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι υ υ

πα αρ χει οι οι οι οιστρο ος α κο ο ο λα σι ι ι ι

ι ασ ζο φω δης τε ε ε και αι α σε λη νο ος ε ε

ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ι ασ δε ξαι αι μου

τας πη γας τω ων δα α α κρυ υ υ ω ων ο νε

φε λαις δι ε ξα α α γω ω ων τη η ης θα λα ασ

ση η ης το ο ο υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη

τι ι ι μοι προς τους στε να α α γμους τη ης κα α αρ

δι ι ι α ας ο κλι ι ι ι να ας τους ου ρα α νους

τη α α φα α τω σου ου κε ε ε νω ω ω ω ω

σει κα τα φι λη σω τους α χραν του ους σου ου πο

ο ο δας α πο σμη ξω ω του ου ου τους δε ε πα α α

λιν τοις της κε φα α λη η ης μου ουου βο ο ο

στρυ υ υ υ υ χοις ων ε εν τωω Πα ρα α δει ει ει σω

Ε ευ α το ο δει λι ι νον κρο τον τοις ω σιν η χη η θει

ει ει σα τω ω φο ο ο βω ω ω ε ε ε κρυ υ υ υ υ

βη α μαρ τι ων μου ου τα α πλη η η ιη η

η η θη και χρι μα α τρων σου α α βυ υ υσσους

τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο ο σω ω ω στα α α

Σω ω ω τη η η η ηρ μου μη με την ση ην δου λη ην

πα αρ ι ι ι δης ο α με ε ε τρη η η η

το ον ε ε ε χων το ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Μικρά Εἴσοδος Λουκάς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Πέτρος Εφέσιος
Δοξαστάριον 1820 σ.321*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γ _{δλ}

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ _{δλ}

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^γ _{δλ} η εν πολ λαις α

μα αρ τι ι αις πε ρι πε σου ου ου σα α γυ υ υ

νη ^γ _{δλ} την σην αι σθο με νη η θε ο ο ο τη η

η η τα ^Δ _{δλ} μυ ρο ο φο ο ρου α α α να α λα βου

σα α α τα α α α ξιν ^γ _{δλ} ο δυ ρο με ε

ε νη μυ υ υ υ ρα α α α σοι ^Δ _{δλ} προ του εν τα α

φι ι α σμου χο ο ο μι ι ι ι ζει ^γ _{δλ} οι μοι

λε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι οι υ υ

παρ χει οι οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι ι ι

ας ζο φω δης τε ε ε και αι α σε λη νος ε ε ε ρω

ως της α μα α αρ τι ι ι ι ι ας δε ξαι αι

μου τας πη γας των δα α κρυ υ υ ω ω ν ο νε φε

λαις δι ε ξα α γω ω ω ν της θα α λα α ασ σης το

ο ο υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη τι ι ι

μοι οι προς τους στε να α γμους τη ης κα α αρ

δι ι ι α ας ο κλι ι ι νας τους ου ρα α

νους τη α α φα α τω σου κε ε ε νω ω ω

ω σει γ δλ κα τα φι λη η σω τους α χραν τους σου

πο ο ο δα ας Δλ α πο σμη ξω ω του ου τους δε ε πα α

λιν 6 λ τοις της κε φα α λη η ης μου βο ο ο

στρυ υ υ υ χοις γ δλ ω ων ε εν τω πα ρα δει ει ει

σω ω Ε ευ α το ο δει λι ι νον Δλ κρο τον τοις ω σιν

η χη η θει ει σα τω ω φο ο ο βω ε ε ε

κρυ υ υ υ βη γ δλ α μαρ τι ων μου ου ου ου

τα α πλη η η η η η η η ιη η η η θη π 9

και κρι μα των σου α βυ υ υ σ σου ους Δλ τις ε ξι

χνι ι α α α σει ψυ χο ο σω ω ω στα Σω

ω ω τη η η ηρ μου ^ν δλ μη με την σην δου λη ην

πα α ρι ι ι δης ^Δ δλ ο α με ε τρη η η τον ε

ε ε χων το ε ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος ^ν δλ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Μικρὰ Εἴσοδος

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π δλ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Μ. Εβδομάς σ.82*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ^β λ και α γι ω Πνε

ε ευ μα α α α τι ^ν δλ

Κ αι νυ υν και α ει και εις του ουους αι αι ω ω ω

νας ^β λ των αι ω ω ω νων α α α μην ^ν δλ

Κ υ ρι ε η εν πολ λαις α μα αρ τι ι ι αις πε ρι

πε σου ου ου σα γυ υ υ νη την σην αι σθο με

νη θε ε ε ο τη η τα μου ρο φο ο ο ο ρου α να

λα βου ου σα α τα α α ξι ιν ο δου ρο με ε ε

ε νη μου ρα α σοι προ του ε εν τα α φι ι α

σμου ου κο μι ι ι ι ζει οι οι οι οι μοι λε

ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υ υ υ υ ξ μοι υ

υ πα α α α αρ χει οι οι οι στρος α κο λα α σι ι

ι α ας ζο φω δης τε ε ε ε και αι α σε λη νο ος

ε ε ε ρω ω ως της α α μαρ τι ι ι ι

ας δε ε ξαι αι μου τας πη η γα ας τω ω ω ν δα κρυ

υ ων ο νε φε λαις δι ι εξ α α γων τη

ης θα α λα α α ασ σης το ο υ υ υ υ δωρ καμ

φθη η τι ι ι μοι προς τους στε να γμους της κα α αρ

δι ι ι α ας ο κλι ι ι ι ι νας τους ου ρα

νους τη η α α φα α τω σου ου κε νω ω ω ω

σει κα τα φι λη η η σω του ους α α χρα α

α αν τους σου πο ο ο ο δας α πο σμη η

ξω του ουτους δε ε ε πα α α λιν τοις της κε ε φα α

λη η ης μου βο στρυ υ υ υ χους ω ων εν τω

πα ρα δει ει ει σω Ε ε ε ευ α το ο δει λι νον

κρο τον τοις ω σιν η η χη η θει ει ει σα α τω

φο ο βω ε κρυ υ υ υ βη α α μαρ τι ω ων

μου ου ου ου ου τα α α πλη η η η η η η

η η η η η θη και κρι μα των σου α α α

βυ υ υ σους τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο σω

ω ω ω στα Σω ω τη η η η ρ μου μη με την σην δου

λην πα α ρι ι ι δης ο α με ε ε τρη η το ο

ον ε ε ε ε ε χων το ο ε ε ε λε ε ε ε

ο ο ο ος

Ἦχος Δι γ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κ α τευ θυν θη η τω ω η η προσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι

ι ο ο ο ο ον σου ε ε ε πα αρ σι ις

τω ων χει ει ρω ωων μου ου θυ σι ι ι ι α

α ε ε ε σπε ε ρι ι ι ι ι νη

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι β

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία 1992 σ.568*

Κ α τευ θυν θη η τω ω η η προσ ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι

ι ο ο ο ο ον σου ^Α ε ε ε πα αρ σι ις τω
 ων χει ει ρω ωων μου ου ^{ΝΗ} ^Δ θυ σι ι ι ι α α ^{ΔΙ} ε
 ε ε σπε ε ρι ι ι ι νη η ^{ΜΕΛ} ^Α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκάς Λουκά

πλ.α'

Πανδέκτη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σ ε
 ευ χη η η μου ^π ως θυ μι ι ι α μα ^γ ε
 νω ω ω πι ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ω ω ν
 χει ει ρω ωων μου θυ σι ι ι ι α ^γ ε ε ε
 σπε ε ε ε ε ρι νη ^π

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σ ε

ευ χη η η μου π̣ ως θυ μι ι ι α μα γ̣ εν

ω ω ω πι ο ο ον σου Δ̣ ε παρ σις τω ω ω ω ν

χει ει ρω ω ν μου θυ σι ι ι ι α γ̣ ε ε ε

σπε ε ε ε ε ρι νη π̣

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.236*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο ο σ ε ε
NH ΠΑ ΜΕΛ

ε ευ χη η η η η μου π q ως θυ υ μι ι ι α

μα ε νω ω πι ο ο ον σου ου ε ε

πα α α α αρ σις τω ω ω ωων χει ει ει ει ρω

ω ω ωων μου θυ σι ι ι ι ι α ε

ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη η π q

η κατάληξι του τελευταιου θυ σι ι ι ι α ε ε ε

σπε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη η η π q

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζή

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.565*

Κ α τευ θυν θη η η η τω η προ οσ ε ε ευ

χη η η μου ου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα ^{ν ρ} ε νω πι

ο ο ον σου ου ^{Δ ρ} ε ε πα αρ σι ις τω ων

χει ει ει ρω ωων μου ου ^{π ρ} ^{ΝΗ} θυ ^σ σι ι ι ι α ^{ν ρ} ^{ΠΑ} ε

ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη

η η η ^{π ρ}

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ρ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ οσ ε ε ευ χη

η ημου ως θυ μι ι ι α μα ^{ν ρ} εν ω ω ω πι ο ο

ον σου ^{Δ ρ} ε ε πα αρσις τω ων χει ει ει ρω ωων

μου π θυ σι ι ι ι α * ε ε ε σπε ε ε ε ε

ρι νη π και ούτω:

* ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι νη η η π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

πλ.β'

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π Πά

Πανδέκτη, Εσπερινός 1850 σ.406*

Κ α τε ε ευ θυ γυ υ υ υ υ υν θη η η τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω η η η προ ο ο

σε ε λε ε ε ε ε ε ευχη η η η μου ου ου

ου ου ως θυ μι ι ι ι ι α α α α α

μα ε νω πι ι ο ο ον σου ου ου ου ε παρ

σις τω ω ωων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι ι ι α
ε σπε ε ε ε ε ρι νη

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκάς Λουκᾶ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.63*

Κ α τε ευ θυ υ υν θη τω η προ ο οσ ε ε
ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι α μα εν ω πι ι ο
ο ον σου ου ου ου ε παρ σις τω ω ων χει ει
ει ει ρω ωωνων μου θυ σι ι ι α α α ε ε ε
σπε ε ε ε ε ρι νη

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκάς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Κ α τευ θυ υν θη η τω η προ σε ε ευ χη η η
 μου ως θυ μι ι α μα ε νω πι ι ο ο ον σου
 ου ου ου ου ε παρ σις τω ω ωων χει ει ρω ω ων
 μου θυ σι ι ι ι α α α ε σπε ε ε ε ε ρι
 νη

Θρασυβούλου Στανίτσα

ΜΕΛ ΠΑ
 Κ α τε ευ θυ υν θη η τω η προ ο ο ο
 σε ε ε ε ευ χη η η μου ου ως θυ υ
 ΜΕΛ ΝΗ

μι ι ι α μα ε νω ω πι ι ο ο ον σου ου ου

ου ε ε πα αρ σις τω ω ω ω ν χει ει ει

ει ει ρω ω ω ω ν μου θυ σι ι ι ι α

ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

νη η ρι ι νη η η

ή κατάληξη του τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π Πά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

Κ α τευ θυν θη η η η τω η προ οσ ε ε ευ

χη η η μου ου ως θυ μι ι ι α μα ε νω πι ι

ο ο ον σου ου ου ου ε παρσις τω ω ν χει ει ει

ρω ωων μου ου ^π ^{ΝΗ} ^σ ^γ ^{ΠΑ} ε ε ε σπε ε

ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ^σ Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Κ α τε ευ θυ υ υν ^π ^σ ^γ ^{ΠΑ} η τω η προ οσ ε ε ευ

χη η η η μου ^π ^σ ^γ ^{ΠΑ} ως θυ μι ι α μα ε νω πι ι ο ο

ο ον σου ^σ ^π ^σ ^γ ^{ΠΑ} ε πα αρ σις τω ων χει ει ει ρω ω

ωων μου ^π ^σ ^γ ^{ΠΑ} θυ σι ι ι α ε ε ε σπε ε ε ε

ε ε ρι ι νη η ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

βαρύς

Γεωργίου Πρωγάκη

Κ α τευ θυν θη η τω η προ οσ ε ευ χη η η
 μου ου ως θυ μι ι α μα α ε νω ω πι ι ο ο
 ον σου ου ου ε πα αρ σι ις των χει ει ει ρω
 ωων μου ου θυ σι ι α α ε ε σπε ε ε ε ε
 ρι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο σε ε
 ευ χη η η η η η μου ως θυ μι ι ι ι ι α α

α α μα ε νω ω ω πι ι ο ο ο ον

σου ε ε πα αρ σι ις τω ων χει ει ρω ω

ω ων μου ου θυ σι ι ι ι α ε σπε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι νη η

ή κατάληξη του τελευταίου

ρι ι ι ι νη η η η η η η η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

Κ α τευ θυν θη η τω η προ οσ ε ε ευ χη η

η μου ου ως θυ μι ι α μα α ε νω ω πι ι

ο ο ον σου ου ου ε ε ε πα αρ σις τω

ων χει ει ει ρω ωων μου ου ^{zo} π θυ σι ι α α ε

ε ε σπε ε ε ρι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ II

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.567*

^{zo} Κα τευ θυν θη η η η η τω η προ οσ ε ε

ευ χη η η μου ου π ως θυ μι ι α α μα ε νω ω

πι ο ο ο ον σου ε ε πααρ σις των

^{zo} χει ρω ωω ωων μου ου ου ου θυ σι ι ι α

α ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι ι νη η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ οσ ε ε ευ χη
 η η μου ως θυ μι ι α μα α εν ω ω ω πι ι
 ο ο ον σου ου ου ε πα αρ σι ις τω ων χει ει
 ει ρω ωων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι νη η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Εὐαγγέλιον](#) Λουκάς Λουκά

πλ.δ'

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κ α τευ θυν θη η η η τω η προσ ε ευ χη η η
 μου ως θυ μι ι α α μα ε νω ω πι ι ο
 ο ον σου ου ου ου ε πα ρ σις των χει ει ρω ω ωων

των ου ρα α α νω ω ω ων ^{π'} συ υ υ υ υ υν η

η η η συ υν η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ιν ^{χ' q} α α ο ρα α α α τως

λα α α τρε ε ε ευ ου ου σι ι ι ιν ^{π q} ι δου ου ου

ου γα α α α α α αρ εις πο ο ρε ευ ε ε ται αι αι

αι αι αι και αι αι αι αι αι ^{π q} ο Βα σι ι ι λε

ε ε ε εως ^{π'} της δο ο ο ο ο ο ξη η η

ης ^{χ' q} [εἰσοδος] ι δου θυ σι ι α α μυ στι ι κη η η

η η ^{π q} τε τε λει ω με ε ε ε νη η ^Δ δο ρυ

φο ρει ει ει ει ει ει ει ται αι αι αι ^{χ' q} πι στει και αι

πο ο ο ο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ελ θω ω ω πο θω ω προς

ε ελθω ω με ε ε ε ε ε ε εν ι να με το ο

χοι οι ζω ω η ης αι ω νι ι ι ι ου γε ε ε

νω ω ω με ε θα α α α Α α α α λ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Τὰ Πληρωτικὰ Λουκάς Λουκά

ἦχος β' Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Μουσικόν Τριώδιον Β' 2003 σ.67/78*

Ν υ υ υν αι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι

δυ υ υ υ υ υ να α α α α α α

αι δυ να α α α μει εις των ου ου ου ου ρα α

α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν συν η

μι ι ι ι ν α ο ρα α α α α α α τως λα α

α α τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ ου ου ου ου ου του ου ου ου σιν ι δου ου ου γαρ

εισ πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ευ ε ε εισπο ρευ ε

ε ε ται αι ο βα σι ι ι λε ε ε ε ες της δο

ο ξη

ης [είσοδος] Ι δου θυ υ σι ι α α μυ υ στι ι κη

η τε τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει

ει ει ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι

στει και αι πο ο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε λε

ε ε ελ θω ω ω ω με ε ε λε ε ε ε ε εν

ι ι να α με το ο χοι οι ζω η η η η η η η η η η η η η η

ης αι ω νι ι ι ι ου ου ου ου γε νω ω ω

ω ω με ε θα α α α α α α α α α α α

Α αλ λη η λου ου ι ι ι α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Τὰ Πληρωτικά](#) Δουκὺς Δουκῶ

ἦχος γ΄ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

ἦχος ἠ΄ Γαλῶ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β΄
2003 σ.68*

N υ υ υν αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι χαι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι δυ υ αι δυ να

α α μει ει ει ει ει λει ει ει εις τω ων

ου ου ου ου τω ων ου ρα α νω ω ω ω ω ω

ων συν η μι ι ι ι ι ι ι ιν α α ο ο ρα

α α α τως λα α τρε ε ε λα α α τρε ε ευ ου

ου σι ι ι ιν ι δου ου ου ου ου ου γαρ εις πο ο

ρε ε ε ε ε ευ ε ε ται ο βα σι ι λε ε

ε ε ε ε ε ο βα α σι ι λε ε λε ε ε

ευσ τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο της δο ο ο ο ο ξη η η η ης [εἴσοδος] Ι

δου ου ου ου ου ου ου θυ σι ι α μ σ τ ι κ η η τε

τε λει ω με ε ε ν η δο ρ υ φο ρ ει ει ει ει

ει ει ται αι και αι αι αι πι ι ι σ τ ει και αι πο ο

ο ο ο ο θω προσ ε ε ε λ θ ω ω με ε εν

ι ι να α με το ο χ οι οι ζ ω ω η η η η η ι η η η

ης αι ω ν ι ι ι ι ι ι ι ου γε ν ω

ω ω ω ω με ε θα α α α Α α λ λ η η λ ου ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α

Ἦχος λ π Πά

N υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι αι αι αι

Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει ει εις των ου

ου ου ου ρα α α νω ω ω ω ω ω ωων συ υ υ

υ υ υ υν η η η η η η η η με ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε

ε ε λαα τρε ε ευ ου σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

γα α αρ ει ει ει ει εισ πο ο ο ρευ ε ται αι

ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω νι ι ι ι ου γε

ε νω ω ω με ε θα α Α α αλ λη λου ου ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ἦχος πλ.β'
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

ἦχος λ π Πᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.52#

ιε χε ε ε ε Ν υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι

αι αι αι αι Δυ υ υ να α α α α α α α α αι

δυ να μει ει ει ει ει ει εις των ου ου ρα των

ου ου ρα α νω ω χω ω ω ω ω ω ω χω ω

ω ω ω ω ω ω ω ^Δ ω ω ω ω των ου ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ν σ υ υ υ υ υ υ η η

η συυ η μι ι ι ι ι ^χ ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ν α α ο ρα α α τω ω

ω ω ω ω ω ως ^Δ λα τρε ε ε ε ε ε λαα τρε

ε ευ ου σι ι ι ν ι ι ι ι ι ι ι ι δου

ου ουου ου ου ουου ου ουου ου ουγααρ ει ει ει ει ει

σπο ο ο ρε ε ευ ε ε ε ^Γ ται αι αι αι αι αι αι

αι ^Δ ο Βα α σι ο βα α σι ι λε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ ^σ τη

η ης δο ο ο ο ο ξη η η η η η ης

[εἰσόδος] ι δου ου ου ου θυ σι α μυ υ υ στι κη

η η η η η τε ε ε ε τε ε ε ε ε ε λει ει ω με

νη δο ρυ φο ρει ει ει ται αι αι αι αι αι αι

αι πι στει και πο ο θω προ ος ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω

ω με ε ε ε ε ε εν ι ι να α με το ο χοι

οι ζω ω ης αι ω νι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε

θα α Α α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α α α

ἦχος πλ.β'
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

ἦχος λ π Πά

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.238#

ΠΑ ΠΑ
λε ε χε ε α α λε ες

Ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι

αι αι αι αι αι δυ να α α α α μει ει ει

ΠΑ ΚΕ
ει ει ει ει ει ει εις τω ω ων ου ου ρα α α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ
α τω ων ου ου ρα α νω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων συ υ υ υ υ υ υ υν η η η η συν η

ΔΙ ΜΕΛ ΚΕ
η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η η ης ^{ΠΑ} ι δου ου ου ου ^χ θυ ⁹ σι ι

^{ΝΗ ΠΑ} ι α μ υ υ υ υ ^{ΚΕ} σ τι κ η η η η η η

η η ^{ΔΙ} τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει ει ει

ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ται

^{ΠΑ} αι αι αι αι αι αι αι αι ^{ΚΕ} πι ι σ τει και πο ο

^{ΔΙ} ο ο θω προ ος ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω

^{ΠΑ} με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

* ^{ΔΙ} ^{ΠΑ} ι να με ε το χοι ζω ω ης

* ^{ΔΙ} ^{ΠΑ} ι να με ε το ο χοι ζω ω ης

ΚΕ ΔΙ
πο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω

ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ι να

ΔΙ ΚΕ ΔΙ
με ε ε ε ε ε ε ε ε το ο ο ι να με ε το ο

ΠΑ ΚΕ ΠΑ
χοι ζω ης αι ω νι ι ι ου γε ε ε νο ο

ΜΕΛ ΠΑ
ο με ε θα α α α α α αλ λη λου ου ι ι

ΚΕ ΠΑ
ι ι α α α α α α α α α α α α χα α

α α

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος,
ἄλληλούια.

ἦχος α΄
Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

ε ε ε ε ε ε ^{ΔΙ}λε χε ε ε ε ε ε γε ^χ ^q

ε ε ε ε ^{ΔΙ}λε ια α α ^{ΔΙ}λε ια α α α ^{ΔΙ}λε ε ε

ε ε ε ^{ΔΙ}λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α α ^π ^q

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκάς Λουκά

ἦχος α΄ Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
Σύντμηση Ἰωάννου Π΄ψάλτου
Διασκευή Θρασυβ. Στανίτσα

ἦχος $\frac{4}{q}$ Κε

Θρασύβουλος Στανίτσα
Μουσικὸν Τριῶδιον 1969 σ.241*

^{MEΛ} ^{ΔΙ}χε ^qλε ε ε ^{ΔΙ}χε ^q

^{ΔΙ}ε ε ε ε ε ε ^{ΔΙ}ε ε ε ε ^{KE}ε ε ε ε

^{ΔΙ}ε ε ε ^{MEΛ}ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{KE}ε ε ε ^{ΔΙ}λε

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΕΥ ΣΑ Α Α Α

Α Α Α Α ΘΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

Ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

και χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε και αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι και αι ι ι δε ε τε

Ἦχος ἤ Γα λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.77/88*

Ε Ε ΕΥ ΣΑ Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

Α ΧΑ Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

ΕΥ ΣΑ ΘΕ Ε Ε ΛΕ Ε Ε Ε Ε Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

Ι Ι

Ι Ι

Ι Ι

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Π Ι

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Ἠθάδιν, τόμος ψ' σ.212*

ΠΑ
Γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε σα π α α γευ σα α σθε ε

ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι

ΝΗ ΔΙ ΠΑ
αι και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι

ΔΙ ΠΑ ΔΙ
αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι δε ε

ΓΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΜΕΛ
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΓΑ
ε και αι αι αι αι ι ι ι δε τε ε ο

ΔΙ ΠΑ ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α π ρ υ ε α α

α α α α α α ια α α α α α α α α α

α α α α α ια α λ λ η λου ου ι α α α ια α

α γ ια χα α α α α α α α α α α α α α α

α γ α α α α α α υ ε ε ε ε α α α

α χα α α α λ λ η η η ι η η η η η η χ η η η η

η η η η ι η χ η η η η η η η η ι η η η η

η η η η α α λ λ η η η η η η η η η η

η η η η ι η η η η ι α λ λ η η λου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ι ι ι α λ λ η η λου ου ου ου ου ι

ι α α α α α α χα α α α α

ἦχος πλ.α'
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἦχος λ π ῥ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.79/90*

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΕΥ σα α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α χα α α ια α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α γε ευ σα α

σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

και ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

χα α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Λουκάς Λουκά

ἦχος πλ.β'
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῦδιον 1886 σ.56*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ σα α α α α α α γε ε ε ε ε ευ σα α σθε ε και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ιε

α λε ε ε ια ια α α λε ε ε ια ια α α
 λε λε ε ια ια α λε ια α λε ια α α λε ε
 ια ια α λε ια α λε ια ια ια ια ια ια
 α α α ια λε ε ια α ια λε ε ε ια α
 ια λε ε Α α α α λ λη λου ου ι ι ι α α α
 α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

ἦχος βαρὺς
 Γεωργίου τοῦ Κρητῶς (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη, Ἑσπερινός
 1850 σ.412*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α γε ε υ σα α α σθε ε και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

δε ε ε ε ε ε ε ε και ι ι δε ε τε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΜΕΛ ΔΙ
Ε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι και ρω Δ δι
ΒΞ ΜΕΛ
α παν τος η αι νε σις αυ του εν τω στο μα τι μου Ε αρ
τον ου ρα νι ον και πο τη ρι ον ζω ης Δ γευ
ΒΞ ΜΕΛ
σα σθε και ι δε τε ο τι Χρι στος ο Κυ ρι ος Ε Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι
Δ
α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριῶδιον
 τόμος Β' 2003 σ.87*

Ε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι ι
Δ
και ρω Δ δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν τω στο μα

τι ι ι ι μου αρ τον ου ρα νι ον και πο τη ρι

ον ζω ης γευ σα σθε και ι ι δε τε ο τι χρη

στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν](#)

Λουκάς Λουκά

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

και εις ζω ην την αι ω νι ον

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
 ων μυστη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
 την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
 λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Όρθοί. Μεταλαβόντες](#)

Λουκάς Λουκά

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ήχος Δι' χ'

Άγγελικός Χορός - Κοινωνικά
 Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
 "Άγιος" Όρος 2004 σ.301*

Α μην
 Πληρωθη τω στο μα η μων αι νε σε ως
 σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο ξαν

ΔΙ

σου οτι η ξι ω σας η μας με τα σχειντων α

ΒΞ

ΜΕΛ

γι ων μυστη ρι ιων σου στη ρι ξον η μας εν τω

ΔΙ

ΜΕΛ

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την

ΒΞ

ΜΕΛ

δι και ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ

ΓΑ

ΔΙ

λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Όρθοί. Μεταλαβόντες Λουκάς Λουκά

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ήχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣ ξ̣

Άγγελικός Χορός - Κοινωνικά
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Άγιος Όρος 2004 σ.302*

Α μην ^{ξ̣ ᾠ̣}

ΚΕ

ΔΙ

Π λη ρω θη τω το στο ο μα η μων αι νε σε ως

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

σου Κυ ρι ε ^{ξ̣ ᾠ̣} ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι ων
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

 μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω σω α γι
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ

 α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο
 ΚΕ ΔΙ ΚΕ

 συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ

 αλ λη λου ι α α α

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Όρθοι. Μεταλαβόντες](#)

Λουκάς Λουκά

Εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε

 νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος

τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο

ος

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον σου τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ² καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ³ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· ⁴ καὶ

ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. ⁵ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. ⁶ διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. (διάψαλμα). ⁷ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ⁸ ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ⁹ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. ¹⁰ διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. ¹¹ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· ¹² καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν συμπαρόντων καὶ συμπροσευχομένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος λ̣ π̣ ↔ Δι̣ ϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.11#

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι α αλ λη λου

ι ι α α

∴ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι α αλ λη λου

ι ι α α

∴ Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη η λου ου

ι ι α α

Τροπάρια Κατανυκτικά

Ἦχος λ π̣ Δι̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος β΄ 2003 σ.93#

ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε η σον η μας

πα σης γαρ α πο λο γι ας α πο ρουν τες ταυ την σοι την

ι κε σι αν ω ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προσ φερο

μεν ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν η μ α σ ε πι σο ι γ α ρ π ε

π ο ι θ α μ ε ν μ η ο ρ γ ι σ θ η σ η μ ι ν σ φ ο δ ρ α μ η δ ε μ η ν η

σ θ η σ τ ω ν α ν ο μ ι ω ν η μ ω ν α λ λ ε π ι ι β λ ε ψ ο ν κ α ι ν υ ν

ω σ ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ κ α ι λ υ τ ρ ω σ α ι η μ α σ ε κ τ ω ν ε

χ θ ρ ω ν η μ ω ν σ υ γ α ρ ε ι Θ ε ο σ η μ ω ν κ α ι η μ ε ι σ λ α

ο σ σ ο υ π α ν τ ε σ ε ρ γ α α χ ρ ε ι ρ ω ν σ ο υ κ α ι τ ο ο ν ο μ α

α σ ο υ ε π ι κ ε κ λ η μ ε ε θ α α

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι σ τ ο υ σ α ι ω ν α σ τ ω ν α ι ω ν ω ν

α μ η ν

Τ η σ ε υ σ π λ α γ χ ν ι ι α σ τ η ν π υ λ η ν α ν ο ι ξ ο ν η

μιν ευ λο γη με νη Θε ε ο το κε ελ πι ζον τες εις
σε μη α στο χη σω μεν ρυ σθει η μεν δι α σου των
πε ρι στα σε ων συ γαρ ει η σω τη ρι ι α
του γε νους των χρι στι α νω ω ω ν

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθὸν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ο ΚΑΝΩΝ

Ψδὴ α'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος

ἦχος δ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίω τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων ἀεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίω πιστούς· Αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐπάρχει σου τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίω θείω μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτουμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν φιλόανθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις, πάντας σφραγιδί σου ἐλέησον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἀγνή πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνωσί σε.

Ψδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί

ἦχος δ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τοῖς ἀσθενοῦσι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν χάριν σου ἄνωθεν.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ Θεία σου, δείξας ῥοπή Κύριε, σῶσον ἐν ἔλεει τοὺς κάμνοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λαμπάδι θεία φωτός, ἐν τῷ ἔλεει σου Χριστέ φαίδρυνον, τοὺς ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐπίβλεψον εὐμενεῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοὺς νοσοῦντας πρεσβείαις σου.

Κάθισμα

Αὐλῶν ποιμενικῶν

ἤχος πλ.δ'

Ὡς θεὸς ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ρεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῦνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὁ ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ Λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὄλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τοῖς νοσοῦσί σου δούλοις, οἵκτειρον ἐλέησον, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζωσι τὴν θείαν σου δύναμιν.

Ψδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα

ἤχος δ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κόσμον καθάρων, οἵκτειρον, ἐλέησον τοὺς τῇ θεῖᾳ πίστει σου, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντας.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Παρότῃ σφραγιδος τοῦ σου ἐλέους, νῦν τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας Σοῖς δούλοις, ἄβρατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποίησον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱεουργοὺς ἐνθέους σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου σου, φιλόανθρωπε σῶζεσθαι, σῶσον σῶ ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη στερρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, κλῖμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἵκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατεφύγομεν.

Ψδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

ἤχος δ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Υπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, ἐλέησον ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ ἔλαίῳ, τοὺς κάμνοντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγιδὸς σου θείῳ τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ σου πάντα ἴασαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Αφάτῳ σου στοργῆ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου, διὰ πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεραγαθέ, Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ χρισμένους ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τοὺς οἰκέτας σου.

Ψδὴ ς'

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

ἤχος δ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Αλόγοις σου, ὁ δι' ἐλαίου δεῖξας φιλόανθρωπε, ἐν βασιλεῦσι τὴν χριστιανίαν, καὶ ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῶ σου, καὶ τοὺς πάσχοντας σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τῶν ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, τὰς αἰσθήσεις Σῶτερ, σημειουμένων, ἀλλ' ἐν σκέπη περιτείχισον τούτους τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ορεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους φιλόανθρωπε, καὶ σοῦ τὸ ἔλαιον Σῶτερ, ἀγιάσας δίδου τοῖς σοῖς οἰκέταις, εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πέφνης, ἐν τῷ Θείῳ σου τόκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τοῦ κτίστου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὠφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῶζε, πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τοὺς κάμνοντας.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἤχος β'

Ελέους πηγὴ, ὑπάρχων Ὑπεραγαθέ, τοὺς πίστει θερμῆ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν Θεῖαν χάριν ἄνωθεν.

Ψδὴ ζ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ μόνος Θεός, πάντων ἰατρούων πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, αὐτὸς θεράπεις, καὶ τοὺς ἐν νόσοις πάσχοντας Εὐσπλαγχνε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τάς κεφαλάς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονήν, τοῖς τὸν ἔλεον ζητοῦσί σου, τῆς ἐκλυτρώσεως τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτέρ σου ἡ σφραγίς· πῦρ τε ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, ἱερέων ταῖς ἐντεύξεις· ὅθεν τὴν ἴασιν, οἱ δεδεγμένοι πίστει ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακί πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τῶν καμνόντων, ἐξιλέωσαι τούτους δεόμεθα.

Ψ δ ἡ η'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἄπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ Θεῖον ἔλεος· τούτου τὸν τύπον γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι' ἐλαίου ἱεροῦ χρίσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν· οὐς περ δυνάμει, τῇ σὴ πάντα ἴασαι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ῥεῖθροις τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν ἱερέων σου, πλῆνον ὡς εὐσπλαγχνος Κύριε, τάς ὀδύνας καὶ τὰ τραύματα, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφορᾶς, τῶν ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένων, ὅπως καθάρσει τῇ σῇ, τύχῳσι ῥώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ ἰλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι Δέσποτα, μὴ μακρόνης σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδης τοὺς πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνδοξον ὡς στέφανον ἀγνή, ἡ φύσις εἴληφε τὸν Θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου φαιδραῖς, καταστεφόμενοι ἀγλαταῖς, σὲ ἀνυμνοῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Νεῦσον οὐρανόθεν οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν σου τοῖς προσιοῦσί σοι, διὰ τοῦ θείου χρίσματος, τῶν ἱερέων σου φιλάνθρωπε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἰδωμεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον ἔλαιον, ῥοπή σου ἐνθέω, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσείληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θείου τοῖς μετέχουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Οἴκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ, τοὺς σοὺς οἰκέτας ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θεῖα ἐξιώμενος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἵμνους καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἰκεσίαις σου, τοὺς δι' ἡμῶν πανάχραντε, τῇ θεῖα σκέπῃ σου προστρέχοντας.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐν ἐλέῳ Ἀγαθέ, ἐπίβλεψον σὺ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν συνελθόντων ἐν τῷ ναῷ σου, τῷ ἀγίῳ σήμερον, χριστοῦ θεοῦ ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἔδωκας σημείωσιν

ἦχος δ'

**Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.**

Ἔδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, ἀποστόλων φιλόθρωπε, Ἐλαίω ἁγίω σου, θεραπεύειν πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίω σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἁγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἔδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀποστόλων φιλόθρωπε, Ἐλαίω ἁγίω σου, θεραπεύειν πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίω σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἁγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Βλέψον ἀκατάληπτε ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου σφραγίσας φιλόθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις. Ἐλαίω σου θείῳ, τοὺς προσδραμόντας σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτούντας πταισμάτων ἄφεισιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζωσί Σε, μεγαλύνοντες τὸ κράτος σου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χρίσει τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἱερέων φιλόθρωπε, ἐπαφή τοὺς οἰκέτας σου, ἁγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, κάθαρον ἐκπλυνον Σωτῆρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους παραμύθησαι, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ'

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὕμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησι]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν προσελθόντων εἰς τὸ ἅγιον τοῦτο μυστήριον καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἵνα πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἔλεει, καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν Ἀυτός, Δέσποτα, ἁγίασον καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ'

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πρεσβεῖα θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῖς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α'

Προκείμενον. ἦχος α'.

Πρόσχωμεν.

∴ Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

∴ Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Σοφία.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:10-16

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυέσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ καὶ, καὶ τὸ οὐ. οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α΄

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:25-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ²⁶ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; Πῶς ἀναγινώσκεις; ²⁷ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ²⁸ Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. ²⁹ Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; ³⁰ Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχὼν, καὶ λησταῖς περιέπεσαν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. ³¹ Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. ³² Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν

τόπον, ἔλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. ³³ Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη ³⁴ καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· ³⁵ καὶ ἐπὶ τὴν αὐριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. ³⁶ Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; ³⁷ Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

EΥΧΗ Α'

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἄγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἁγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο· καὶ ποίησον αὐτὸ χριστομένοις τοῖς σοῖς δούλοις, εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.* Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιάς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς «Ἐξέλθετε» καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει «Ἀνακαλύπτεσθε». Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·

* Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως: Σὺν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν..., τινὲς δὲ ἕως τέλους.

καὶ τοῖς δεξαμένοις Αὐτὸν ἔδωκεν ἕξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρῖζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἔλαιῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποιμνιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσῆϊ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποίησον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔλαιου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδιάς, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἔλαιῳ, φοβεροὶ ᾧσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ ρυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἔλεειν καὶ σφίζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἔλαιου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΕΩΣ

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,

καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Αὕτη ἡ εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὴν εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β΄

Προκείμενον. ᾠχος β΄.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

∴ Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Σοφία.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:1-7

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρесе, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Τὰ ἔλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:1-10

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ· ²καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος· ³καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. ⁴Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. ⁵Καὶ

ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. ⁶Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. ⁷Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλυῖσαι. ⁸Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἴδού τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. ⁹Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. ¹⁰⁵Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Β΄

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· Αὐτός, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. **Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν»· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολομένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· «Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω»· σὺ εἶ ὁ τὴν πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ βδελυζάμενος· σὺ**

εἰ ὁ εἰπὼν· «Ὁσάκις ἂν πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι»· Αὐτὸς ἔπιδε, εὐσπλαγχνε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς ἐπεγνώκοντας τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντας σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενοι τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας, ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καί, ἀεὶ συμπαρὼν αὐτοῖς, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν, πορευομένους ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτοὺς τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτοῖς δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΤΩΣ

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμούλου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ΄

Προκείμενον. ᾠδὴ γ΄.
Πρόσχωμεν.

∴ Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

∴ Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:27-31, 13:1-8

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφήται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Ἐπὶ σοί Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:1, 5-8

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. ⁵ Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· ⁶ πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. ⁷ Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ⁸ Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Γ΄

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τάς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χρισμένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Naί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πράξον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρός τῶν δούλων σου τούτων· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σφύους καὶ ὀλοκλήρους χάρισαι αὐτοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντας καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημά σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιῶντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΕΩΣ

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβεύαις τῆς ὑπεραγίας,

δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ ἱαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων. Ἀμήν. Ὅτι Σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ΄

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

∴ Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:16-18, 7:1

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 8:14, 23

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· ¹⁵καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. ¹⁶Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ¹⁷ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. ¹⁸Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. ¹⁹Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. ²⁰καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. ²¹Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ²²ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. ²³Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Δ'

Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· Αὐτός, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριστομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. **Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, παντοδύναμε, τοῦ σφῶζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης**

οδυνηρᾶς, διὰ ἑλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἄρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἕξαναστάντες τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύωσί σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμέν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἑξάισια. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἑλεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἔλαιου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΕΩΣ

Πάτερ, ἄγιε, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβεῖαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε΄

Προκείμενον. ᾠχος πλ.α΄.
Πρόσχωμεν.

∴ Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

∴ Σὼσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:8-11

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἄλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχῆκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίζαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰρήνη σοι.

Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

∴ Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε΄

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 25:1, 13

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. ² Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. ³ Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· ⁴ αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. ⁵ Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. ⁶ Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχασθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. ⁷ Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. ⁸ Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ⁹ Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέση ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. ¹⁰ Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ¹¹ Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. ¹² Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. ¹³ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ' ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἀγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ

ἀκούσιον.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Ἐπιφάνης· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἔλεησον.

ΕΥΧΗ Ε΄

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπὼν· «Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς»· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεισιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδοτερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ θεάσασθαι αὐτοψεῖ τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱεουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου μυστήρια καὶ προσφέρειν σοὶ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν του λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλοανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· Αὐτός, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγία ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τῶν δούλων σου τούτων, τῶν ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντων, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτῶν πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτοῖς ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τοῖς δούλοις σου τούτοις παράσχου ἰατρούσαν καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρισμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας

τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιῶντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἕλαιου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΤΩΣ

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱερατικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤ΄

Προκείμενον. ᾠχος πλ.β΄.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

∴ Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Σοφία.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:22-26, 6:2

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ²² ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, ²³ πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. ²⁴ Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. ²⁵ Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. ²⁶ Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

¹ Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. ² Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ΄

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:21-28

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. ²² Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ²³ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν. ²⁴ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. ²⁵ ἡ δὲ ἐληθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. ²⁶ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ²⁷ ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. ²⁸ τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

‘Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΣΤ΄

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τάς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ μύλωπι πάντες ἴαθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἰμορροούσης, δωδεκαετῆ οὔσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαίμονιου ἐλευθέρωσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεισιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαίωσας, καὶ τὸν ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τάς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, Αὐτός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τάς ἀνομίας καὶ τάς ἁμαρτίας τῶν δούλων σου τούτων, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένοντο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασαν ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυναν ἢ ἀφῆ κατεμαλακίσθησαν ἢ γεύσει κατεπόρνευσαν ἢ ἐν οἰαδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθησαν θελήματος καὶ τῆς Σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἥμαρτον αὐτοὶ τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκκος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἔων αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ρερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τάς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. **Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων·** πάριδε, ὡς ἀμνησίκκος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτῶν τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτῶν ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τάς χεῖρας αὐτῶν ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτῶν πρὸς τὸν δρόμον τοῦ εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα αὐτῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· «‘Όσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς»· καὶ πάλιν· «‘Αν τινων ἀφῆτε τάς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκρατῆνται». Καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκιίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρείδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κάμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ

καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου· σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἔλαιου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΤΕΩΣ

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβεῖαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱερατικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἄμην. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ΄

Προκείμενον. ᾠχος πλ.δ΄.

Πρόσχωμεν.

∴ Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι.

∴ Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μοι.

Σοφία.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:14-23

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὅρατε μή τις κακὸν

ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδοῖ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Εἰρήνη σοι.

Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

∴ Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ΄

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 9:9-13

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. ¹⁰Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ¹¹καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ¹²ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. ¹³πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, Ἵλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἀγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

ἽΟτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Ζ΄

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων, πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαυὶδ καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν τελώνην, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν βλάσφημον καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· «Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν». Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθα σου καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς δούλους σου τούτους καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως ἐγένοντο ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν ἢ ὄρκῳ παρεπίκραναν καὶ ὀρκωμότησαν, παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθά σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτοῖς, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτῶν. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβησαν ἢ ἐπλημμέλησαν, ὡς σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται. σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΕΩΣ

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ

τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ ἱαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται μέσον τῶν ἱερέων οἱ ποιοῦντες τὸ εὐχέλαιον καὶ, λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν ἱερέων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, τίθεισιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ ἱερεῖς· ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως, τῶν λοιπῶν ὑποψαλλόντων τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγχνε, καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἔμῃ χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν προσελθόντων σοὶ ἐν ἁμαρτίαις καὶ αἰτουμένων παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταῖαν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δούλων σου τούτων ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκαχόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τοὺς δούλους σου τούτους μετανοοῦντας ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτῶν πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ παραπτώματα· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τὰ ἀκόλουθα τροπάρια ψάλλονται, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἱερεῖς χρίουσι τοὺς πιστοὺς.

Π η γην ι α μα τω ω ων ε χο ον τες α γι οι

Α α α ναρ γυ υ ροι ⁶ λ τας ι α σεις πα α ρε χε ε

τε ε πα α α σι ι τοις δε ε ε ο με ε ε ε νοις ^{π 9}

ως με γι ι στω ων δω ρε ε ων α ξι ι ι ω θε

ε εν τες πα ρα της α ε να α α α α ου πη η

γης του ου Σω ω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου ^{π 9} φη

σι γαρ προς υ μας ο ο ο Κυ ρι ι ος ως ο μο ζη

η η λου ουσ των Α α α πο στο ο ο ο λων ^{π 9} ι δου

δε ε δω ω κα υ υ μιν την ε ε ε ζου σι ι ι

αν κα τα πνευ μα α των α α κα θα α

α αρ των ωσ τε αυ τα α α εκ βα α αλ

λειν και θε ρα α πε ε ευ ει ν πα σα αν νο ο ο σον και

πα α σαν μα α α λα κι ι ι ι αν δι ο τοις

προσ τα γμα α σιν α αυ του κα λως πο λι τε ε ευ

σα με ε νοι δω ρε αν ε ε ε λα βε ε τε δω ρε α

α αν πα ρε ε χε ε ε τε ι α τρευ ο ον

τες τα α πα α α θη των ψυ χων και των σω ω

μα των η η μω ων

Ἦχος δὲ Πα

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι

ω και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νω ων α α α α μην

Θεοτοκίον

Ν ευ στον πα ρα κλη σε ε σι σων ι κε τω ωων

πα α αν α α μω ω ω με παου ου σα δει νων

η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης

θλι ψε ως η μας α πα αλ λα α ατ του ου ου ου

σα σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν

αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και

την σην προ στα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε
 ε ε θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε
 προσ κα α λου ου ου με ε ε ε νοι ^{π 9} σπευ στον εις ι
 κε ε σι ι ι αν τω σοι οι πι στως βο ω ω ω
 ων των ^{π 9} χαι ρε Δε σποι οι να η πα α α αν τω ων βο
 η η η θει ει ει ει α ^{π 9} χα ρα και αι σχε ε ε
 πη και σω τη ρι ι α των ψυ χω ων η η η
 μω ω ω ω ων ^{6 λ}

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καὶ πάντων τῶν

ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

Ὁ ποιῆσας δὲ τὸ εὐχέλαιον, βαλὼν μετάνοιαν λέγει.

Εὐλογεῖτε, πατέρες ἅγιοι· συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. (γ')

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη

Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Πέμπτη, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἕκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδή τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φοικτῶν μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν.

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμός κ' 20

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾗτησάτό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἢ δεξιὰ σου εὔροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστι τοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠροῦμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμαους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ

ἔμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελοῦμαι, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταῖωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἄδικως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἑρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὅτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.
Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη;
Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἐταπεινώθη καὶ ἐξηπορήθη.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς

φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθητι τῶν ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτην.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις

με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἔλεησον. *μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν*

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἔτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. γ'

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούια. γ'

Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. γ'

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

τρεπάρειον

ἦχος πλ.δ'

Ἐτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνην χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ')

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Ἀργὸν](#)

☞ [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#) ☞

[Ἀργοσύntonτον](#)

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:1–39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἤγγιζε ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἢ λεγομένη πάσχα.² καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς

καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. ³Εἰσηλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, ⁴καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν παραδῶν αὐτοῖς. ⁵καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· ⁶καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. ⁷Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, ⁸καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. ⁹οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ¹⁰ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, ¹¹καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; ¹²καὶ ἐκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ¹³ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. ¹⁴Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. ¹⁵καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· ¹⁶λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. ¹⁷καὶ δεξιόμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· ¹⁸λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. ¹⁹καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ²⁰ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. ²¹πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ²²καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. ²³καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. ²⁴Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ²⁵ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ²⁶ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. ²⁷τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ²⁸ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· ²⁹καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ³⁰ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. ³¹Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐζητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ³²ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. ³³ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ³⁴ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. ³⁵Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον· Οὐθένος. ³⁶εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον

αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. ³⁷λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ³⁸οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἴδου μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι. ³⁹Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ἔστι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἔστι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοσίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

ἤχος πλ.β'

«Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγωνῶς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως, δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν ψυχοτρόφον ἐτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία τοῦ Θεοῦ, κερνᾷ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εὐσεβῶς καὶ βοήσωμεν· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί, συγκαλουμένης ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ· βοᾷ γάρ· Γεύσασθε καὶ γνόντες, ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καταβασία

Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγωνῶς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος πλ.β'

«Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῶ ἤνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε». (6)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον Ἀγαθέ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτῆριον πλήσας· αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱεροῦργεις· Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἄφρων ἀνὴρ, ὃς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰκείοις Μαθηταῖς προέφη, ὁ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνῶσῃται ταῦτα, και οὗτος ἀσύνητος ὢν, οὐ μὴ συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, και πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία

Κύριος ὢν πάντων και Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἠνώσας, και τὸ Πάσχα, οἷς ἐμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, και πίστει στερεωθήσεσθε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παλαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι και ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἄμήν.

Καθίσματα

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ

ἤχος α'

Ὁ λίμνας και πηγάς, και θαλάσσας ποιήσας, ταπεινώσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἐνίψε, ταπεινούμενος, ὑπερβολῆ εὐσπλαγχνίας, και ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Θείας πίστεως

ἤχος γ'

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἐνίψας, τῶν μαθητῶν σου, και πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας, ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι, αὐθις τῷ θεῷ ὑπέκει προστάγματι, ἐκνιπτόμενος, και σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπεράνης σήμερον

ἤχος δ'

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ σου, τιμῶντες παθήματα.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παλαγιάννη](#)

ἤχος πλ.β'

«**Π**ροκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ· Υἱὸν γὰρ ἀγαθὲ, ἰλασμὸν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδάμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολῶν τοῖς φίλοις σου, εἶπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου ἐπεθύμησα, τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με ἰλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας ἀθάνατε· Γεννήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων, τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με ἰλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγὼ φημι ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι· ὥστε γὰρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ με ἰλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία

Προκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ· Υἱὸν γὰρ ἀγαθὲ, ἰλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

[Ἰωάννου Προτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ ε'

ἤχος πλ.β'

«**Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ ἀπόστολοι, τῷ δεσπόμενοι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην». (ε')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶνον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει· πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας, οὗ ἔν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ ς'

ἦχος πλ.β'

«Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βουῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε». (6)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριον φωνεῖτε, ὦ μαθηταί, καὶ διδάσκαλόν με· καὶ γὰρ πέφυκα Σωτῆρ ἐβόας· διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥύπον τις μὴ ἔχων ἀπορριφθῆναι, οὐ δεῖται πόδας· καθαροὶ ὦ μαθηταί ὑμεῖς δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ῥοπή γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἐνός μαίνεται.

Καταβασία

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βουῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἄμήν.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἦχος β'

ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χειρᾶς ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ

Οἶκος

Τῆ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὡσπερ κατῖδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον

Τῆ β' τοῦ μηνός Μαΐου, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;
Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων, Ἐσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Ζωῆς στερεῖ πῦρ Ἐσπερον Ζωὴν ἅμα,
Ζωὴν ποθοῦντας τὴν ἀνέσπερον μόνην.
Ζέοντας ἄρτους συγγόνους δέχου δύω,
Ἄρτι κλιβάνου, Σῶτερ, ἐκβεβλημένους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἰορδάνης ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Κἄν εἰς μυχὸν γῆς ἐρρύθης, Ἰορδάνη,
Ἐκχεῖς ἐκεῖθεν θαυμάτων Ἰορδάνη.

Τῆ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τε τῶν θείων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἐορτάζειν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν, καὶ τὴν προδοσίαν αὐτῆν.

στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα

Νίπτει μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδέμ δελίης πάλαι.

εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος, Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα. Σῶμα Δεσπότη.

εἰς τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν

Προσεύχη, καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,

Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν
θάνατον, ἐχθρόν ἐν τούτοις φενακίζων.

εἰς τὴν προδοσίαν

Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,

Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον.

Τῆ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψδὴ ζ'

ἤχος πλ.β'

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Υμῶν ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐβόα· Εἰς παραδώσει με, εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνία καὶ λύπη συνείχοντο. Τίς οὗτος; φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πύλας βίου περάσαι μηδέποτε· τοῦτον ὃς ἦν ἐδήλου δέ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ η'

ἤχος πλ.β'

«Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἔχωνεῦθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν Χριστῷ, θεῖω λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Νόμου φιλίας, ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώμη ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνίψατο ἠτρήπισε πρὸς προδοσίαν πόδας, καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, Σῶμα θεῖον, ἐπῆρε πτερισμόν ἐπὶ σέ, Χριστέ, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἁμαρτίας σῶμα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ Κόσμου τὸ θεῖον, ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς οὐ κακία προσώχθισε καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντες, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ψδὴ θ'

ἦχος πλ.β'

«Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄπιτε τοῖς μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ Πάσχα ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ᾧ νοῦς ἐνίδρυται, οἷς μυσταγωγῷ, σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, τὸ στερρὸν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνατε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δημιουργὸν ὁ Πατὴρ, πρὸ τῶν αἰῶνων σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· Λόγος γὰρ ἄκτιστος ὢν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὗ νῦν προσεῖληφα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὐσία οὐ φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσά μοι. Χριστὸν ἕνα· διό με γινώτε, τὰ ἐξ ὧν, ἐν οἷς, ἅπερ πέφυκα σώζοντα.

Καταβασία

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἦτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλᾶριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτὴρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἐνδύμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Αἶνοι

ἦχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, ὀράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμβ΄

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὄσιων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἰδιόμελα

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. **Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡς τῶν ἀνόμων! ὡς τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.**

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δέλπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ ἀποστόλων ριφεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ ἄμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη ἠκολούθει γὰρ τῷ διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτηε δὲ καὶ τὸ μύρον προθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἄσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁν ἐκήρυξεν Ἄμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγῆν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρησῆται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῶν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπιπροσέχου, ὁ Θεὸς, τὴν σὴν χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει. Συμφέρι λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισιμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὡ φιλαργυρίας προδότου! εὖωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητῆς· ἢ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότη, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἦς τὴν πειραν φύγωμεν, κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν; Φριξὸν ἦλιε, στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκαχε Κύριε δόξα σοι.

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

Μηδεὶς ᾧ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὡν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρῶν φονευτῆς, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν. Φριξὸν ἦλιε, στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκαχε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.α'

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. ὦ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεῖς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου μὴ οὖν σκανδαλίξεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἤλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, και δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γὰρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ και ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου και τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι και ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, και ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· και ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

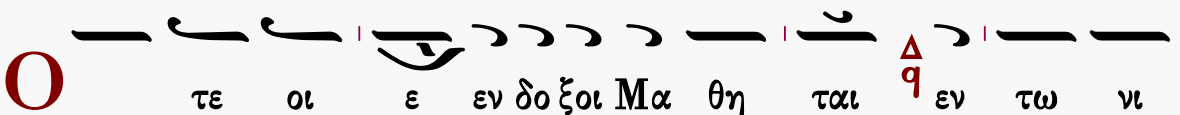
Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν

σύντομον

ἦχος λ π ςι ιε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το ρη το τε Ι

ου ουδας ο δυσ σε βης ρη φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σκο ο τι ζε το ρη και α νο μοις κρι ταις ρη Σε

τον δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι ρη βλε ε πε χρη

μα των ε ρα στα ρη τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη

η σα με νον ρη φε ευ γε α χο ρε στον ψυ χην την Δι

δα σκα λωτοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ρη ο πε ρι

παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι ρη

Εἰς τὴν Τριθέκτην

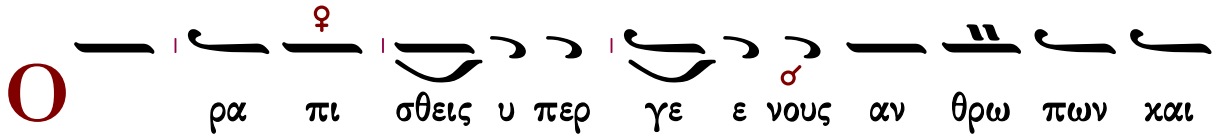
Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος ἠ Γα

 Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και
 μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρας την
 ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω ω σον η μας

∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

 Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και
 μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρας την
 ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω σον η μα α α ας

Προκείμενον ἦχος α', ψαλμὸς πβ' 82

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· Κύριος
 σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (πβ' 19)

τὸ μέλος

ἦχος ἧ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.199*

 Γ νω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος σου

μο νος Ὑ ψιστος ^Δ ε πι πα σαν την γην ^π ⁹ (6')

∴ Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. πβ' 2

Γ νω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος ^π ⁹ συ υ

μο νος Ὑ ψιστος ^Δ ε πι πα α σαν την γη η η ν ^π ⁹

Σοφία.

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. ια':18-23, ιβ':1-5, 9-11, 14-15

Πρόσχωμεν.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυφα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθаноῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν, ἔτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὡσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· οὐκ ὄψεται ὁ Θεός ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας,

Θεός ἡμῶν ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη ϛ̣

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α̣ μη η η ην ς̣

ε̣ χ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος ς̣ δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

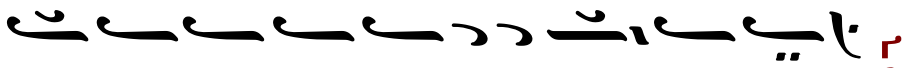
Α α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Zηλος ληψεται λαον απαιδευτον και νυν

πυρτους υπεβαντιους εδεται

Αααλληηηηλου ου ι ι ι α

Aααλληηηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Aααλληηηηηλου ου ου ι ι ι ι

α

Προσθες αυτοις κακα Κυριε προσθες αυ

τοις κακα τοις ενδοοξοις της γης

Αααλληηηηηλου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

ἀλληλουία, ἀργὸν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

ια α α α α λ η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ς ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α

Α μη η η ην δι

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης δι

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α δι

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

ἄλληλουϊα, ἀργόν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νῆ̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι

ι ι

ι α α α α α α α α α α ια α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου ου χου ου ου ιου ουου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α ια α α α α

α α α α α π Α α α αλ λη η η λου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ς ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

Α μη η η ην ς
 Ε χ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο
 Θε ος ς δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε
 πι της γης ς

Ἀλληλούια [ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α ς

Α α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης

Α α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ροσ θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ θες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

ἁλληλουία, ἀργὸν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π δι — — χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

Α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι δι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α ια α α α α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α α δι Αλ λη λου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου του ου ου ου ου ου
 ου ζι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 α α α α α α α ια α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α Δ9 Α
 α α α α αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι α α ια α α α α α α α α α

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ ς Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.217*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο ξοι

Μα α α α α θη η η η μα α θη η ται αι

αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η

η η η η η η η ρι ι ι ι ι του Δει ει

ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε ε ε φω ω

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε

Ι ι ου ου ου ου ου δα α α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η σα α ας ε

ε σχο ο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το και

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι τὸ τέλος

* Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α ια α α

σοι οι οι οι οι οι οι

σύντομο

Ἦχος λ ρ δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη ρι του

Ο τε ε ε ε οι οι οι ε ε ε εν δο ξοι οι

οι οι οι Μα α α α θη η ται αι αι αι αι αι

αι αι εν τω ω ω νι ι πτη η η η η η η

η η ρι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει ει ει

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο

ον το το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υ υς

σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η η η

σας ε ε σχο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το

και α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι και αι ον Κρι τη η η η η η η η η πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α

αγ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α α κο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α α ας α α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

(6')

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας
παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Ἡ Αγία κ' Μ. Εβδομάς
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
1884 σ.142*

Ο τε οι εν δοξοι Μα θη ται εν τω Νι πτη ρι του Δει

πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε

το και α νο ο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον

Κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α

κο ο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη

σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ζε ε σκο τι ι ζε

το και α νο ο μοι οι οις χρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην ρ την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος ρ Κυ ρι ι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι ρ ρ (6')

σύντομον

Ἦχος λ π ρ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται ρ εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το ρ το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης ρ φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σκο ο τι ζε το ρ και α νο μοις χρι ταις ρ Σε τον

δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη μα των

ε ρα στα τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με

νον φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λω

τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ο πε ρι παν τας α

γα θος Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

* Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἄρχον

Ἦχος λ π δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.78*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε ε εν

δο ο ο ξοι μα α α α α θη η η η μα

α θη η ται αι αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω

ω ω νι ι πτη η η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον

το το τε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υσ

σε ε ε ο δυσ σε ε βης φι λα α αρ γυ υ

υ ρι ι ι ι ι α α α α αν νο ση η η η η

η η η σα α ας ε ε σχο ο ο τι ι ι ζε ε σχο

τι ι ζε ε το και α νο μοι οι οις χρι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις Δ 9 σε τον δι ι

ι ι ι και ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α

δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη

η μα α α α α τω ω ω ω ω ωων ε

ε ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον δι

ι ι ι α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο

ο ο νη η η η χρη η η σα α α με ε χρη σα

α με ε νον φευ γε ε α α χο ο ο

ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ υ υ χην την δι ι ι ι δα α σα α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α

τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α

ας α α α α α α γα α θο ο ο ος Κυ υ ρι ι

ε ε δο ο ξα α α σοι οι οι οι

Ότε οί ἔνδοξοι Μαθηταί

μέλος ἀρχαῖον

ἀργοσύνομον

σύνομον

Ἀργοσύνομον

Ἦχος λ π ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε ε οι οι ε εν δο ο ξοι οι μα θη η ται

αι αι αι εν τω νι πτη η ρι ι του ου δει ει

ει ει ει ει ει πνου ου ε φω ω τι ι ζο ο ο

ον το το τε Ι ου ου ου ου ου ου δας ο ο ο δυσ

σε ε βης φι λαρ γυ ρι ι αν νο ση η η η σα ας Δ 9

ε σκο ο τι ι ζε ε ε ε το και α νο ο ο μοι ο ις

κρι ι ι ταις Δ 9 σε τον δι και ο ον κρι τη η η η

ην πα ρα α δι ι δω ω ω ω σι βλε ε ε πε χρη

μα α α τω ω ω ν ε ρα α στα τον δι α τα

α α α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη χρη η σα α με ε ε ε νον φε ε ευ γε α χο ο

ρε ε στον ψυ υ χην την δι δα σκα α α α α α

λω ω ται α α α α αυ τα το ολ μη η σα α

α α σαν ο πε ρι παν τα ας α γα α α θος Δ 9 Κυ υ

ρι ε ε δο ο ξα α α α σοι

ἀργοσύνομον

Ότε οί ἔνδοξοι Μαθηταί

σύνομον

Σύντομον

Ἦχος λ π δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε οι εν δοξοι μαθηται εν τω νι πτηρι του δει

πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι ου ουδας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε

το και α νο μοις κρι ταις σε τον δι και ον κρι την

πα ρα δι δω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα τον δι

α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με νον φευ γε α κο ρε στον

ψυ χην την δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα σαν

ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ υ ρι ι ε ε

δο ξα σοι

το τέλος Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Κανὼν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ὠδὴ α'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π Βε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.351*

Τμη θει σητμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυθος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μω ων δο ξα σοι

Η παν ται τι ι α και πα ρε κτι κη ζω ης

η α πει ρο σο φι α του Θε ου ω κο δο μη σε

τον οι κον ε αυ της α γνη σ εξ α πει ραν δρου μη τρ ος

να ον γαρ σω μα τι κω πε ρι θε με νο σ εν δο ξω σ δε

δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λου σ ε αυ της την ψυ χο

τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι α σ δε η

ον τως σο φι α του Θε ου κιν να κρα τη ραπιστοις προσ

ελ θωμεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε δο

ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Α κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συγ κα

λου με νης υ ψη λω κη ρυγμα τι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε ε και

γνον τες ο τι Χρι στος ε γω ω κρα ξα τε εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Τμη θει σητμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

ψδὴ γ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣δ̣

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.352*

Κυ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το

πα σχα οις ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο

ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μαμου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ σι ον παν τος ου βρο τει ει ου γε νους το οι και

ον α γα θε τους σουσ μαθη τας ε πο τι σας ευ φρο συ νησ πο

τη ρι ι ον πλη σας αυ τος γαρ σε αυ τον ι ι ε ρουρ γεις

πι ε τε βο ων το αι μαμου και πι ι στει στε ρε ω

θη σε ε σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Α φρων α νη ρος εν υ μι εν προ δο της τοις οι κει

οις μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος ου μη

γνω ση η ται ταυ τα και ου τος α συ νε τος ων ου μη η συ

νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ι στει στε ρε

ω θη σε ε σθε ε καταβασία

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το

πα σχα οις ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο

ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μα μου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε ε

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.353*

Ο λι μνας και πη γα ασκαι θα λασ σας ποι η σας τα
πει νω σιν η μα ασ εκ παι δευ ων α ρι στην λεν
τι ω ζων νυ υ με νο ος μα θη των πο δας ε ε νι ψε τα
πει νου με νος υ περ βο λη η ευσπλαγ χνι ασ και υ
ψω ων η μας α πο βα ρα θρων κα κι ασ ο μο νος φι
λαν θρω προς

Θείας πίστεως

Ἦχος ᾠ̣ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.354*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

T α πει νου ου με νος δι ευ σπλαγ χνι αν ^Γη πο δας

ε ε νι ψας των μα θη των σου ^Γη και προς δρο μον θει ον

του ου τους κα τευ θυ υ νας ^πη α πα ναι νο μενος Πε ε

[♂]τρος δε νι πτε σθαι ^χη αυ θις τω θει ω υ πει ει κει προ στα

γμα α τι ^πη εκ νι πτο μενος και σου ου εκτενωσ δε ο με

νος ^χη δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος [♂]η

Ἐπεφάνης σήμεραν

Ἦχος δὲ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ^πη

C υ νε σθι ων Δε σπο τα τοις μα θη ται αι αι

αι αις σου ^π μου στικως εδηλωσας την παν α

γιανσου σφα γην ^ρ διης φθορας ελυτρωθημεν ^ν οι

τα σε πτα σου τι μωωντες παθη ημα α τα ^ν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[έπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά

ὤδὴ δ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ ς̣

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

Προκατιδων ο ο προφητης του μυστηριου σου

το α πορρητον Χριστε προα νε φωνησεν εθου κρα

ται αν α γαπησιν ισχυος πατερ οι κτιριμον τον

μονο γενη υιον γα ρα γα θε ι λα σμον εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε πι το πα θος το πα σι τοις εξ α δαμ πη γα

σαν α πα θειαν Χρι στε μο λων τοις φι λους σου ει πας μεθ

υ μων του πα σχα μετα σχειν του του ε πε θυ μη σα τον

μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον

κο ο σμον α πε στει λε ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις μα θη ταις ε

βο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε πι ο μαι λοι

πον ουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ω τευ ων τον μο νο γε νη ε

πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον κο σμον α πε στει

λε εν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Π ο μα και νον υ υπερ λο γον ε γω φη μι εν τη βα

σι λει α μου Χρι στος τοις φι λοις πι ο μαι ω σ τε γαρ θε οις

θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον μο νο γε νη

και γαρ με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον κο ο σμον α

πε ε στει λε ε

καταβασία

Π ρο κα τι δων ο ο προ φη της του μυστη ρι ου σου

το α πορ ρη τον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου κρα
 ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ροι κτιρ μον τον
 μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον
 κο ο σμον α πε στει ει λα ας

ὤδὴ ε΄

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π Βϛ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.356*

Τω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α
 πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυτους Χρι
 στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας εξ α πε νι ζοντο
 ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι ιν ει ρη νη

(β')

Ὑποτάσσεται τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ὡς τῷ κεφαλῇ
Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ητο ἀσχετόν κρατοῦσά καὶ ὑπερωπεναι

θεερίυδωρη ἀβυσσοῦ χαλινοῦσά καὶ θα

λασσά ἀναχαιτίζουσα θεοσοφία ὑδωρ

νιπτῆ ἠριβαλλεῖ ποδάσπο πλυνειδωλῶν Δεσπο

της

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων

ἀμην

Μαθηταῖς ὑποοδεικνύει τὰ πεινώσεως ὁ

Δεσποότης τυπὸν ὁ νεφέλαις δετονπολὸν πε

ρι βαλ λων ζων νυ ται λεν τι ον και καμ πτει γο νυ δου λων

εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν τω ων των

ον των

καταβασία

Τω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α

πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυτους Χρι

στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας ε ξα τε νι ζοντο

ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι εν ει ρη νην

ψδὴς'

δ εἰρμὸς

Ἦχος λ π Ββ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.357*

α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ε

ρων ως Ι ω νας τω δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο

ρας με α να γα γε ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ υ ρι ον φω νει τε ω μαθη ται και δι δα α σκα λον

με και γαρ πε φυ κα σω τηρ ε βο ας δι ο μι

μει σθε ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι ε θε α

σα σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ρ υ πον τις μη ε χων α πορ ρι φθη ναι ου δει ει ται πο

δας κα θα ροι ω μαθη ται υ μεις δε αλλ ου χι

παν τες ρο πη γα αρ α τακ τως εξ υ μω ων ε νος μαι

νε ται αι

καταβασία

Α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ε

ρων ως Ι ω νας τω δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο

ρας με α να γα γε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

ψδὴ ζ'

Ο ι παι δες εν Βα βυ λω ω νι κα μι νου

φλο ο ο γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος εμ

βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψα λλον ευ λο γη τος

ει κυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ν ευ στα ζων κα ρα αν Ι ου δας κα κα προ βλε ε πων

ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα α ρα δου ναι τον κρι

την εις κα τα κρι σιν ως παν των ε στι κυ ρι ος και θε

ο ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Υ μων ο Χριστος ος τοις φίλοις εβοαει ει

εις παραδωσει με ευφροσυνησλαθοντες αγω

νι ακαι φοβωσυν ειχοντο τις ουτος φρασον λεγοντες

ο Θεος των πατερων ημων

Κ αι νυν και ακαι εις τους αιωνας των αιωνων

αμην

Μ εθ οστις εμου ουτην χειρα τρυβλιωβαα

αλλειθρα συτητι τουτω πλην καλον ην πυλας βιου

περσαιμη δε ποτε του τονος ην εδηλου δε

ο Θεος των πατερων ημων

Ο ι παι δες εν Βα βυ λω ω νι κα μι νου

φλο ο ο γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος εμ

βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλλον ευ λο γη τος

ει κυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων

ὠδὴ κ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π Ββ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.359*

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ

λω νι νε οι προ κιν δυ νευ οντες βα σι λευ ον τος κα

τε πτυ ξαν προ στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε

νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

ον α νε μελ πο οντον υ μνον τον κυ ριον υ μνει τε ε τα

ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω

νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο ι δαι τυ μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν τη

Σι ων τω λο ο γω προσ καρ τε ρησαν τες οι α

πο στο λοι πα ρει ποντοτω ποι με νι ι ως αρ νες και συν

ημ με ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθησαν Χρι στω ω θει ω λο

γω τρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον κυ ριον

υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας

του ους αι ω νας

του ους αι ω νας

Ευλογουμεν Πατερα Υιον και αγιον

Πνευματον Κυριον

Νομου φιλιιας οδυσω νυμος Ισκαρι

ωτης γνωωωμη επιλαθομενος ους ε

νιψατο ηυτρεπισεισ προδοσι ιανποδας και σου

εσθι ιωναρ τον σωμαθειον επηρεπτερ νι

σμον επισε Χριστε και βοαν ου ουσυν η κε τον

κυριον υμνει τε εταερ γα και υπερ υψου ουτε εις

παντας του ους αι ω νας

παντας του ους αι ω νας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ε δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α

μαρ τι ας σω ω ω μα ο α συν ει δητος και

το αι μα το χε ο μενον υ περ κο σμου ου το θει ον αλλ

ουκ η δει ει το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου

κα κι α προσ ω χθι σε και βο αν ου ου συ νη κε τον

κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου

τε εις παν τας του ους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

Σ ε ν ι ας δε σπο τι κης και α θα να του ουτρα πε

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα λο

γον εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο

με εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

α πι τε τοις μα θη ταις ο λο γος ε φη η το πα

σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυ ται οις μν

στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας λο

γω το στερ ρον δε της χα α ρι τος με γα λυ να τε

ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων σο φι

αν γεν να αρ χην ο δων μεεις ερ γα εκ τι σε τα νυν

μου στι κως τε λου με να λο γος γαρ α κτι στο ος ω ν φυ

σει τας φω νας οι κει ου ουμαι ου νυν προσ ει ει λη

φα α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ω ς αν θρω πος υ παρχων ου σι α ου φααντα σι

α ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι δο σεως η φυ

σις η ε νω θει σαμοι Χρι στον ε να δι ο ο μεγνω τε

τα εξ ων εν οις α περ πε ε φυ κα σω ζον τα

α

Καταβασία

ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα πε

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα λο

γον εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο

με ε εν

τρος να ον γαρ σω μα τι κον πε ρι θε με νος εν

δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ

χο τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η

ον τω σσο φι α του Θε ου κη ρ να κρα τη ρα πι στοις προσ

ελ θω μεν ευ σε βω σ και βο η σω μεν εν δο ξω σ δε

δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω νων

Κ αι νυν και α ει και εις του σ αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α κου τι σθω ω μεν παντες οι πι στοι συγ κα

λου με νης υ ψη λω κηρυγμα τι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε και

υ γνον τες ο τι χρη στος ε γω κρα ξα τε εν δο ξως δε δο ξα

σται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων Καταβασία X

Τ μη θει ση η τμα α α α α ται αι αι αι πον το ος

ε ε ρυ υ υ θρος κυ μα το τρο ο φο ος δε ξη

η ραι αι νε ε ε ται αι βυ υ υ θος ο αυ το

ο ος ο μου α ο πλοι οισ γε ε γο ο νως βα α τος

και παν ο πλι ι ι ται αις τα α α φος ω δη η δε

θε ο τερ πη ηης α νε ε με ε ελ πε ε ε ε
το εν δο ο ο ξως δε ε ε δο ο ξα α σται Χρι
στο ο ο ος ο ο ο Θε ε ο ος η η μω ων

ὑδὴ γ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π Ββ χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.83*

Κυ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι στον
ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το πα
σχα οισ ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο ε τι
θης φα γε τε βο ων το σω μα μου και πι ι στει στε
ρε ω θη σε ε σθε ε

(8')

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ σι ον παν το ος του βρο τει ει ου γε νους το οι

κει ον α γα θε τους σουσ μα θη τας ε πο τι σας ευ

φρο συ νης πο τη ρι ι ον πλη σας αυ τος γαρ σε αυ τον ι

ι ε ρουρ γεις πι ε τε βο ων το αι μα μου και πι ι

στει στε ρε ω θη σε ε σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις οι

κει οις μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος ου μη

γνωση ηται ταυ τα και ουτος α συν ε τος ων ου

μη η συν η σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ι

στει στε ρε ω θη σε ε σθε ε Καταβασία 7

Κυρι ο ο ος ων πα α α αν τω ων και

κτι ι ι ι στης Θε ε ο ος το κτι στο ο ον ο α

α πα α α θης πτω χευ σα ας σε αυ τω ω η η

η νω ω ω ω σας και το πα α α σχα οι οis

ε ε με ε ελ λε ες θα α α νειν αυ το ος ων σε

αυ τον προ ο ο ε ε τι ι ι θης φα γε ε τε ε

βο ο ων το σω ω μα α α μου και πι ι στει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^η

Τ α πει νου με νος δι ευ σπλαγ χνι αν ^η πο δας ε νι

ψας των μα θη των σου ^η και προς δρο μον θει ον του ου

τους κα τη θυ υ νας ^π α πα ναι νο μενος ^σ Πε ε τρος δε

νι πτε σθαι ^χ αυ θις τω θει ω υ πει ει κει προ οσ τα γμα α

τι ^π εκ νι πτο μενος και σου εκ τε νως δε ο με νος ^χ

δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος ^η

Ἐπεφάνης σήμεραν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.76*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Cυν ε σθι ι ων Δε σπο τα τοις μα θη ται

αι αις σου μω στι κως ε δη λω σας την παν α

γι αν σου σφα γην δι ης φθο ρας ε λυ τρω θη μεν οι

τα σε πτα σου τι μω ωντες πα θη η μα α τα

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης ἐπιστροφή Λουκάς Λουκά

ὠδὴ δ'

ὁ εἶρμος

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.86*

Προ κα τι δων ο ο προ φη της του μω στη ρι ου σου

το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α νε φω νη σεν ε θου κρα

ται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ροι κτιρ μων τον

μο νο γε νη Υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις

τον κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ε πι το πα θος το πα σι τοις εξ Α δαμ πη γα σαν α

πα θει αν Χρι στε μο λων τοις φι λοι οις σου ει πας

μεθ υ μων του πα σχα μετα σχειν του του ε ε πε θυμη σα

τον μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις

τον κο ο σμον α πε στει ει λε ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις μα θη ταις ε βο

ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε ε πι ο μαι

λοι πο ονουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ο τευ ων τον μο

νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον κο ο

σμον α πε στει ει λε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Π ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη

βα σι λει α μου Χρι στε τοις φι λους πι ο μαι ω σ τε

γαρ θε οις Θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον

μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λε ε

Καταβασία Χ

Προ κα τι δω ων ο ο ο προ φη η η της του

μυ στη ρι ου ου σου ου το α πορ ρηη τον Χρι στε προ

α νε ε φω ω ω νη η η η σεν ε θου ου κρα α ται

αι α αν α γα α πη η η σι ι εν ι σχυ υ υ

ος Πα α τε ε ροι οι κτι ι ι ρ μον τον μο νο

γε νη Υι υι ο ον γα α αρ α α γα α α θε

ι λα σμο ο ον εις τον κο ο ο ο σμο ο ον α α πε

ε στει λα ας

Τω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο ο με νοι

οι α πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε

αυ τους Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ους πο ο ο δας

εξ α πε νι ζον το ευ αγ γε λι ζο με νοι πα σι νι ει

ρη νην (β')

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ητο α σχε το ονκρα του σα και υ πε ρω ον εν αι

θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σους χα λι νου σα και θα

λασ σας α να χαι τι ζου σα Θε ου ου σο φι α υ δωρ

νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει δε δου λων Δε

σπο της

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Μαθη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σεως ο Δε

σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον πε

ρι βαλ λων ζων νυ ται λεν τι ον και κα αμ πτει γο νυ δου

λων εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η

παν τω ωντων ον των

Καταβασία

Τω συν δε ε σμω ω τη η ης α γα α α πης

νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο ραας με α να

γα α γε ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ υ ρι ον φω νει τε ω μα θη ται και δι δα α σκα λον

με και γαρ πε φυκα Σω τη ηρ ε βο ας δι ο μι μει σθε

ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι οι ε θε α σα α

σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ρ υ πον τις μη ε ε χων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ει

ται πο δας κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις γαρ αλλ ου

χι πα αν τες ρο πη γα αρ α τα κτωσ εξ υ μων ε

νο ος μαι νε ε ται αι Καταβασία $\bar{\chi}$

Α βυσ σο ος ε ε σχα α τη α μαρ τη μα των ε κυ

υ υ κλω ω σε ε ε με και τον κλυ υ δω ω να

μη κε τι ι φε ε ε ε ε ρω ων ως Ι ω να ας

τω Δε ε σπο τη η η βο ω ω ω σοι εκ φθο ρα α α ας

με ε ε α α να α γα α γε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Συναπτή Λουκάς Λουκά

ψδὴ ζ'

Ο ι παιδες εν Βα α βυ λω νι κα μι νου φλο ο ο

γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος ε εμ βλη θεν

τες δρο σι ζο μενοι ε ψα λ λον ευ λο γη τος ει Κυ

ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ν ευ στα ζων κα ρα αν Ι ου δας κα κα προ βλε ε ε

πων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα α ρα δου ναι

τον κρι την εις κα τα κρι σιν ος παν των ε στι Κυ ρι ος

και Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Υ μων ο Χρι στος τοις φι λοι οις ε βο α ει ει εις

πα ρα δω σει με ευ φρο συ νης λα θον τες α γω νι

α και λυ πησυν ει χον το τισ ου τος φρα σον λε γον

τες ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Μ εθ ο στις ε μου ου την χει ρα τρυ βλι ω βα α αλ

λει θρα συ τη τι του τω πλην κα λο ον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε

ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Ο ι παι αι δες εν Βα α α βυ λω ω ω νι κα μι

νου φλο ο γα ου ουκ ε ε ε πτη η η η

ξαν [♂] αλλ εν με ε ε ε σω ω φλο ο γος ε εμβλη η θε

ε εν τες [♂] δρο σι ζο ο ο με νοι οι ε ε ψα α αλ

λον [♂] ευ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο Θε

ο ο ο ος τω ω ων πα α α τε ε ε ε ε ρω

ων η η η η μω ων [♂]

ᾠδὴ ν'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ π̣ Β̣ϛ̣ ϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.91*

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι [♂] στοι [♂] εν

Βα βυ λω νι νε οι προ κιν δυ νευ οντες βα σι λευ

ον τος κα τε πτυ σαν προς τα γης α α λο γι ι ι στου

και συν ημ με ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ

ρι του κρα τουν τος ε πα ξι ον α νε μελ πο ον τον υ

μνον τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ

υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ο ι δαι τυ μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν τη Σι

ων τω Λο γω προς καρ τε ρησαντες οι α πο στο λοι

πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως α α ρνες και συν ημ

με ε νοι ω ουχ ε χω ρι σθη σαν Χρι στω θει ω

λο γω τρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον Κυ ρι

ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Ν ο μου φι λι ι ας ο δυσ ω νυ μος Ι σα ρι

ω της γνωμη ε πι λα θο μενος ους ε νι ψα το ηυ τρε πι σε

προς προ δο σι ι αν πο ο ο δας και σου ε σθι ι

ων αρ τον σω ω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι σμον ε πι

σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον Κυ ρι ον υ

μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

ους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ε δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α μαρ

τι ας σω μα ο α συν ει δητος και το αι μα το χε

ο μενον υ περ κο σμου ου το θει ει ει ον αλλ ουκ η δει

ει το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου κα

κι α προσ ω χθι σε και βο αν ου ου συν η κε τον Κυ ρι

ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με εν τον

Κυ υ υ ρι ον

Καταβασία

Ν ο μων πα α τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ν οι μα α

κα ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω νι ι νε ε οι

οι προ κι ιν δυ νε ευ ον τε ες βα σι λευ ο ον

το ος κα α τε ε πτυ υ υ σαν προσ τα γη ης α

α λο ο ο γι ι ι στου ου και συν ημ με ε ε

ε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη η η σα αν πυ υ

υ ρι του κρα τουν το ος ε ε πα ξι ι ον α α

νε με ε ελ πο ο οντο ον υ υ υ μνον τον Κυ υ

ρι ι ον υ υ μνει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ περ

υ υ ψου ου ου τε ει εις παν τας τους αι ω ω ω ω ω

να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ π Βε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.94*

Ζ ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα πε

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη κο τα Λο

γον εκ του λογου ουμαθοντες ον μεγαλυνομε

εν

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Απι τε τοις μαθηταις ο Λογος εφη η το Πα

σχα εν υπερωτοπω ωνους ενι δρυται οισ

μυσταγωγωσκευα σατε αζυμωα ληθει εις

λογω το στερρον δε της χαριτος μεγαλυναα

τε ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Αημι ουρον ο Πατηρ προ των αιωνων σοφιαν

γεννα αρ χην ο δων με εις ερ γα εκτι σε τα νυν μουστι

κως τε λουμενα Λο γος γαρ ακτι στο οςων φυ σει τας

φω νας οικει ουμαι ουου νυν προσ ει λη η φα α

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ως ανθρωπος υπα αρχων ου σια ου φαν

τα σια ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι δο σεως η

φυ σις η ε νω θεισαμοι Χρι στο ον ε να δι ο ο με γνω

τε τα εξ ων εν οις α περ πε ε φυ κα σω ζον

τα α

Ζ ε ν ι α ς δ ε ε σ π ο τ ι ι κ η ς κ α ι α θ α ν α τ ο υ ο υ ο υ

τ ρ α π ε ε ε ζ η ς ε ν υ π ε ρ ω ω ω ω τ ο ο ο

π ω τ α ι ς υ ψ η λ α ι α ι ς φ ρ ε ε σ ι π ι σ τ ο ι δ ε ε υ τ ε ε

α π ο λ α α α α υ σ ω ω ω ω μ ε ν ε π α ν α

β ε β η κ ο τ α α α Δ ο ο ο γ ο ν εκ του λο γ ο υ ο υ ο υ μ α

θ ο ο ο ν τ ε ς ο ο ο ο ν μ ε ε ε γ α α λ υ

υ ν ο ο μ ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Συναπτή](#) Λουκάς Λουκά

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

Τ ο ν ν υ μ φ ω ν α σ ο υ β λ ε ε ε π ω ω ω ω ω Σ ω

τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω ι ναιισ ελ θω ε

εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον

με Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Αἶνοι](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Αἶνοι Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I

Ἦχος ἠΐ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τον νυμφω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω ω ω Σω τηρ μου κε κο σμη με ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου

τη ην στο λην της ψυ χης φω το δο τα

α και σω στον με ρη

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

συντομώτερον

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

Τον νυμφώνα σου βλέπω Σωτηρ μου κεκο
σμημεενον και ενδυμασικ εεχωι ναεις
ελθω εν αυτω λαμπρυνον μου τη
ην στολην της ψυχης φωτοδοταα και
σω στον με ρη

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ωων ου ρα α

ων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι οι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

Δ ι νει τε α αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε α αυ το ον πα ασαι αι δυ να α α μεις

α αυ του ου ου ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος Δε

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.525*

Π α α α α α σα πνο ο η η η η η η η η

αι νε σα α α α α α α τω ω ω ω ω ω ω ω

ω το ο ο ο ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι

ι ο ο ο ο ον αι νει ει ει ει ει ει ει λει ει ει ει

τε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει ει ει λει ει ει ει

τε α α α α α α α α αυ το ον ε εν τοι οι

οι οι οι οισ υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οισ σοι οι οι

αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α αυ

του ου ου ου ου ου ου ου σοι οι οι οι πρε ε ε ε

ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνο ος τω ω ω ω Θε ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Θε ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Θε ω ω ω

ε ε ε ε υ υ μνο ος τω ω ω ω Θε ω ω ω

ε ε ε ε υ υ μνο ος τω ω ω ω Θε ω ω ω

ε ε ε ε υ υ μνο ος τω ω ω ω Θε ω ω ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.86#

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ου ρα α α ων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ου ρα α α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον

ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

αι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκάς

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.56*

ΔΙ ΓΑ ΒΞ
ⲓⲥ ⲡ ⲁ ⲁ ⲁ ⲥⲁ ⲁ ⲡⲛⲟ ⲟ ⲟ ⲛ ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲁ ⲁ

ΜΕΛ ΔΙ
ⲁ ⲧⲱ ⲧⲟⲛ Ⲙⲩ ⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲟⲛ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲧⲟⲛ

Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲟⲛ ⲉⲡ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲟⲩ ⲣⲁ

ΔΙ ΓΑ ΒΞ
ⲁ ⲁ ⲛⲱⲛ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲧⲉ ⲁⲩ ⲧⲟ ⲟⲛ ⲉⲛ ⲧⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ

ΜΕΛ ΔΙ ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ
ⲟⲓⲥ ⲩ ⲫⲓ ⲓ ⲥⲧⲟⲓⲥ ⲥⲟⲓ ⲡⲣⲉ ⲉ ⲡⲉⲓ ⲩ ⲩ ⲙⲛⲟ ⲟⲥ ⲧⲱ ⲱ ⲱ

ⲞⲈ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲱ

ΜΕΛ ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΒΞ
ⲁ ⲓ ⲛⲉⲓ ⲉⲓ ⲧⲉ ⲁⲩ ⲧⲟ ⲟⲛ ⲡⲁ ⲁ ⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲟⲓ ⲁⲓ ⲓ ⲉ ⲉ ⲉ

ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ ΔΙ
ⲓ ⲟⲓ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ ⲡⲁ ⲥⲁⲓ ⲁⲓ

ⲉ ⲩ ⲛⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲙⲉⲓ ⲁ ⲁ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲥⲟⲓ

ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ
ⲡⲣⲉ ⲉ ⲡⲉⲓ ⲩ ⲩ ⲙⲛⲟ ⲟⲥ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲞⲈ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

Ω

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
"Ὁρθρος 1955 σ.38"

Π ^{MEΛ} ^{ΔΙ} ^{ΒΞ}
α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω του

^{MEΛ} ^{ΔΙ}
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε του Κυ ρι ον εκ

τω ω ω ωων ου ρα α α νων αι αι αι νει ει ει τε

^{ΒΞ} ^{ΔΙ}
αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οισ υ ψι ι στοις

^{MEΛ} ^{ΔΙ}
σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

Ω

^{MEΛ} ^{ΔΙ} ^{ΒΞ}
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε ε

λοι αυ του ου ου αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυνα α α α α μεις α α αυ του σοι πρε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.224/238*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ων ου ου ρα α α νων αι αι νει ει τε αυ τον

εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο

ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι γ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.225/236*

Α ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι

νει τε αυ τον πα αντα τα α στρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων

Α ι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το

και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω να του αι ω ω νος προσ ταγμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πα σαι α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι ι ι

δος τα ποι ου ουν τα τον λο ο γον αυ του

T α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο

φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι

T α θη ρι ι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και παν

τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο τι υ ψω ω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο

ο ο νου

Η ἐξ ὁμολογήσεις αὐτοῦ ἐπιγῆς καὶ

οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κεερασλαοῦ αὐτοῦ

Υ μνος πασι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσρα

ἡλ λαω ἐγγιζόντι αὐτῷ

Α ασατε τῷ Κυριῷ ασμα καινον ἡαινε

σις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησιῶσι ἰαοσι ἰων

Ε υφρανθη τῷ Ἰσραῆλ ἐπιτωποιῆσαντι

αὐτὸν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλίσθωσαν ἐπι

τω βασιλεία αὐτῶν

Α ἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χο

ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο χει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ο ξη και α

γαλ λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυ γ γι αυ

των και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι η η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν

ε λε γμους εν τοις λα οις

Τ ου δη ησαι τους βασιλεις αυτων εν πεδαις και

τους εν δοξους αυτων εν χειροπεδαις σιδηραις

Τ ου ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυ

τη εσται πασι τοις οσι οις αυτου

Α ινει τε τον Θεον εν τοις αγκυοις αυτου αι

νει τε αυτον εν στερω ματι της δυναμεως

αυτου

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

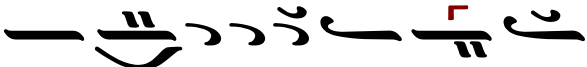

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.324*

Α ινει τε αυτον επι ταις δυναστειαις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

 γα λω συ νης α αυ του

Cυν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε δρι ο ον τω ω

 ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και

 κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α

 ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο ο ο μων

 ω των α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον

 κρι ναι ζω ων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ι ν ευ

 τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με

 νο ο ον τα α πα α θη προς πα α θος ε ε ε τοι

μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α

σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Ι ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει νεν

α νο μοι οι οισ τας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ

γυ υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μου ρου λο

γι σα μενος τι μην σε τον α τι μη η η τον ουκ

ε φρι ξε ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο

δας υ φα πλωσας ε πι το νι ψαι αι αι το ο ον Δε

σπο ο την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ

δου ναι τοι οι οισ α α νο ο ο μοις χο ρου δε α πο

στο ο λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα

ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε

ρον α να στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι

ης ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον

πε ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο

μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη ην ου τως η η

κο λου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι

ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο ο λυ ε

ε ε λε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης

και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α

α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε φα

αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α σκα α α

λω και καθ ε α αυ τον ε με λε ε τη σε τη

ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε

ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον

και κερ δη η σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α α

τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η

ναι και τον Ι η η σου ουν δο λω κρα α τη θη

η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε ε δω

κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον

ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου θει ο

μο νος ευ σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω

ω ω πος

Δοξα Πατρι και Υιου και αγιου

ω Πνευματι

και νυν και ει και εις τους αιωνων αιωνων

αμην

Ονεκηρυσυξενααμνον Ηηησαι

ιασ ερχεται επισταγη ηνεκου ου

ου ου σιλιλιον και τον νω τον διιδωωσιν

ει εις μαααστιλιλιγασ τας σιαγο

νας εις ραπιλιισματα το δε προσωπον ουκ α

α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ

πτυ σμα α α α των θα να τω δε α σχη μο νι

κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε ται παν τα

ο α να μαρ τη η η τος ε κου σι ως κα τα

δε ε ε χε ται ι να πα σι δω ρη ση η ται την

εχ νε κρω ων α να α α στα α α α α σι

ι ιν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.192*

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

 γα λω συ νης α αυ του

 Cυν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε ε δρι ο ον

 τω ω ων **I** ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ου

 ουρ γον και **K**τι στην των α α πα α αν των **Π**ι λα τω ω

 ω πα α α ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο

 ο ο μων ω τω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον

 ερ χο μενον χρι ναι ζων τα ας και νε ε κρους ει εις χρι σι ι

 ι ι ν ευ τρε ε πι ι ι ι ζου ου ου ου σι τον

 ι ω με ε ε νο ο ον τα α πα α α θη προς

παθός ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου σι Κυ ρι

ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε ο ος δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι

ε ο βα ψας εν τω δει ει ει πνω ω ω την χει ει ρα

εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει

νεν α νο μω ωωστας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μου ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι ι μη η τον ουκ ε φρι ξε

ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο δας υφ α πλωσας

ε πι το νι ι ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την

κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι αι αι ται

οι οισ α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο ο

λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

Α να α στα α α σι ι ι ν ουκ ει ει δε δι

ης ε λε η η σο ο ον η η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι ω

φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον πε

ε ε πρα κε ε ται οι οις πα α α ρα α νο ο ο μοις

ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην ου τως η η η

κο ο ο λου ουου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

ο Υι ο ος ο ο του ου Πα α τρος ο μο ο νος πο

λυ υ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου λος ο ο φι ι λος και

δι α α α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γω ω

ων α α α πε φα αν θη η κο λου θει γαρτω Δι δα α

σκα α α λω και καθ ε α αυ τον ε με λε ε ε

τη σε ε τη η ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν
 εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου
 τον και κερ δη η η σω τα συν α χθε εν τα χρη
 μα α α τα επ ε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον
 πρα θη η ναι και τον Ι η η σου ου ουν δο λω κρα
 α α τη θη η η η η ναι απ ε δω κεν α σπα σμον παρ
 ε ε ε ε δω κε ε το ο ο ον Χρι ι ι ι στον
 και ως προ βατον ε πι σφα α γην ου ου τω ω ως η
 η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγχος και φι ι
 λα α α αν θρω ω ω ω προς

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω νων α μην

Ο ν ε κη η ρυ υ ξεν Α α μνον Η η η σα ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ουου σι ι ι

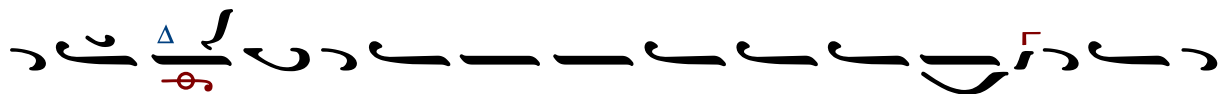
ι ον και τον νω το ον δι ι δω ω σιν εις μα α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

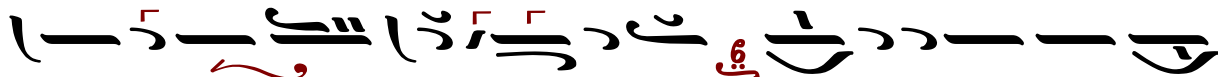
πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε

στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε ε εμ πτυ σμα α α α

α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι

κα α α α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μα

α ρτη η τος ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να

πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α α να α

α α στα α α α σιν σι ι ι ι ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

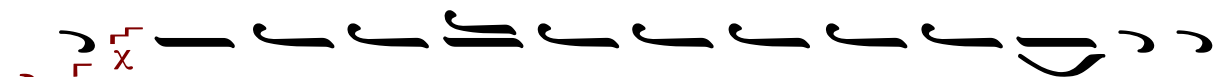
Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

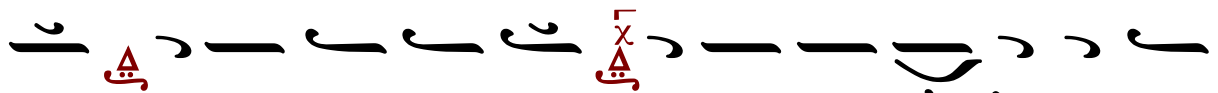
Γεωργίου Βιολάκη

*Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.454*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

Γα λω συ νης α αυ του

Κυν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι ον των Ι ι

ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ γον και κτι

στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα

δω ω ση ω τω ων α νο ο ο μων ω

των α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον κρι ναι

ζω ων τας και νε ε χρους ει εις κρι σι ι ι ιν ευ τρε ε

πι ι ι ι ζου ου ου ου σιν τον ι ω με

νο ο οντα πα α α θη προς πα α θος ε ε ε τοι

μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ο ος δο ο ο ξα α α α

σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα νο μος Κυ υ υ ρι

ε ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει

ρα εν τω τρυ βλι ω ω με ε ε τα α σου ου

εξ ε τει νεν α νο νο μω ω ω στας χει ρας του λα

βειν αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ

ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι μη τον ουκ

ε φρι ξε ε πω λη η η σαι ο τους πο δας

υφ α πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο

λων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι

ι φας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

Α να στα σι ι ι ν ουκ οι οι δε δι ης ε

λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο ο λι ο ος ων δο

λι ω φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη

η ρα Κυ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των

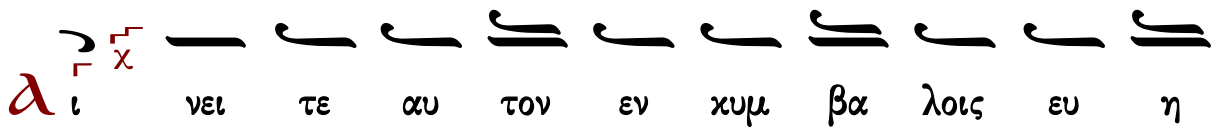
ως δου λον πε πρα κε ε τοις Ι ι ι ου δαι αι αι

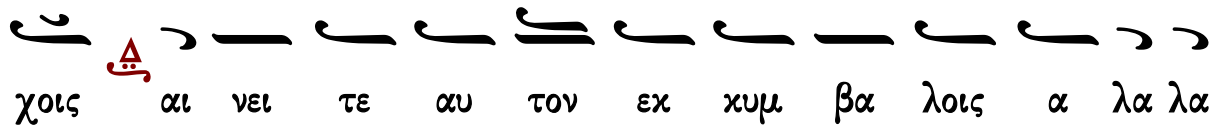
οις ως προ βα τον ε πι σφα α γη ην ου ου τως

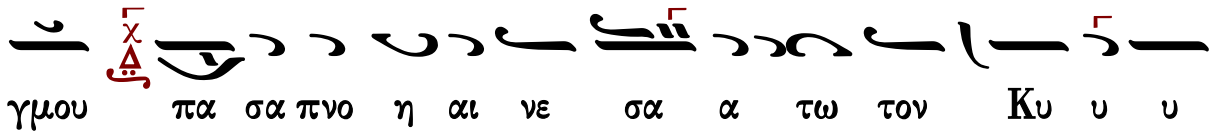
η η κο λου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

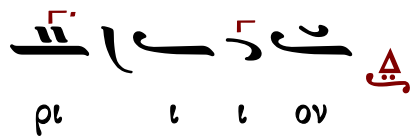
ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο λυ

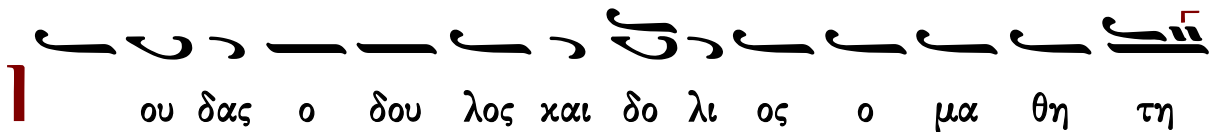
ε ε ε λε ε ε ος

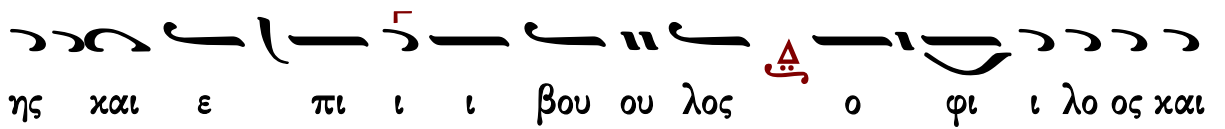
Α
ει νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

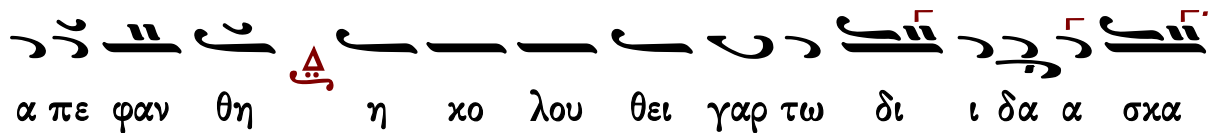

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

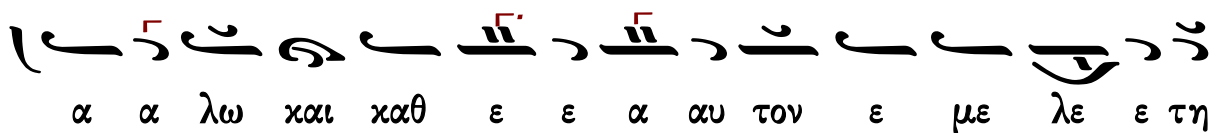

ρι ι ι ον

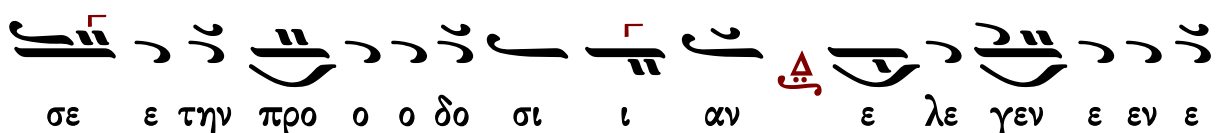
I
ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου ου λος ο φι ι λο ος και

δι α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α

α πε φαν θη η κο λου θει γαρ τω δι ι δα α σκα

α α λω και καθ ε ε α αυ τον ε με λε ε τη

σε ε την προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε

α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
 κερ δι ι ι σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α
 α τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη
 η ναι και τον Ι η η σου ου ουν δο ο λω κρα α
 τη θη η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον παρ ε
 ε ε ε δω κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως
 προ βα τον ε πι σφα γην ου τως η η η κο λου ου
 θει ο μο νος ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α
 αν θρω ω ω ω πος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

Ο ν ε κη ρυ ξεν α α μον ον Η η η σα ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην εκ ου ου ου ου σι ι ι ι

ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν ει εις μα α

στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι

ι σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε

στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α α

α των θά να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα

δι ι κα α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μαρ

τη τος εκ ου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να

πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρων Α να α

α στα α α α σιν σι ι ι ι ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.191/638*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

μα α α α α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ι ε

μα κρο ο ο θυ υ υ υ υ γυ υ υ υ με με

γα α σου το ε λε ε ο ος δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

ει νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δα ας ο πα ρα νο μοσ Κυ υ ρι

ι ι ε ο βα ψα ας εν τω δει ει ει πνω τα ας

χει ει ει ει ρας εν τω τρι βλι ι ι ι ω

ω ω με ε τα α α σου ου εξ ε ε τει νεν α

νο ο ο ο μως τα ας χει ει ει ει ρας του λα

βει ει ει ει ει ει ει εν αρ γυ υ υ υ υ ρι ι

α και ο του μυ υ υ ρου λο γι σα α με ε ε

νος τι ι μη ην σε τον α τι ι μη η η τον ουκ ε

ε φρι ξε ε ε ε πω ω ω λη η η η σαι ο τους

πο ο ο δας υφ α πλω ω ω σα α ας ε πι το

νι ι ι ι ι ι ι ι ψαι τον Δε

σπο ο ο ο ο τη ην κα τε φι ι λη η σε

δο λι ι ι ι ι ι ι ι ως εις το προ

δου ουναι αι τοις α νο ο ο ο ο ο μοις χο ρου

ου δε α πο στο ο ο ο ο ο λων ρι ι φει εις και τα

τρια κο ον τα ρι ι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α

σου την τρι η η με ε ρο ον Α α να α α στα σι ιν

ου ου ουκ ει ει ει ει δε δι ι ης ε λε η

η σο ο ον η η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δα ας ο προ δο ο ο της δο ο ο λι ο ος ω

ων δολιιωφιλημαατιπαρε

εδωωκετονσωτηηηρακυυυυ

ριιοντονδεσποτηντωνααπααντωνως

δουουλοονπεεπραακεετοιοιοιςπαααα

ραανοοοομοιςωςπροβατονεπισφαα

γηηηηηνουουτοςηηχολουουου

θειοαμνοςοτουθεουογιοοςοοο

τουπαατροοςομοοονοςπολυυεεε

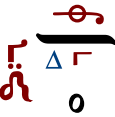
εεεελεος

αειτεαυτονενκυμβαλοιςευη

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

 ρι ι ι ον

 ου ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ος ο

μα θη τη η ης και ε πι ι βου ου λος ο φι

ι λο ο ος και δι α α α α α α βο ο ο ο

λος εκ των ε ερ γω ωων α πε φα α α α

α αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα α α

λω και καθ ε αυ τον ε με λε τη η σε ε τη η

ην προ ο ο δο ο σι ι ι αν ε λε γεν εν ε αυ τω

Ν ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι

ι ι ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α ρα α α

α τι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

τους αι ω να ας τω ων αι αι αι ω ω ω νων α α

μη η η η η η η η η η η

Ο ν ε κη η η η ρυ υ υ υ υ ξε ε εν α α μνο

ο ο ον Η σα ι ι ι ι ι ι ι ι ας ερ

Ⲏⲁⲣⲉ ⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

χε ε ται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ου ουου σι

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

ι ι ι ον και τον νω ωω ω τον δι ι δω ω

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

σιν ει εις μα α στι ι ι ι γας τας σι α

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

γο ναας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προς

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

ω πον ουκ α πε ε ε στρα α α φη η α πο αι σχυ

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

νη ης ε εμ πτυ σμα α α α των θα να α

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

τω ω δε ε α α σχη μο ο ο νι κα τα δι

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

κα α α α α α ζε ε ε ε τα παν τα ο α

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

να μα α α αρ τη η η η το ο ος ε κου σι ι

ⲉⲩⲉⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲣⲉⲧⲏⲥ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ ⲉⲩⲧⲁⲓ ⲉⲩⲙⲁⲛⲁ ⲁⲩⲉⲩⲁⲩⲉⲩ

ι ι ω ως κα α τα δε ε ε χε ε ε ται ι

να πα σι δω ρη η ση η η ται την εκ νε κρων α α
να α α α στα α σιν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.65*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης α αυ του

Σ υν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου
δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των
α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

דְּוַיִּלְכָּדֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁמָח
ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
νον χρι ναι ζω ωντα ας και νε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ετοι μα α

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
γασου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח וְנִשְׁמָח
αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν

α νο μω ω στας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι

σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας

υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο

ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι ακοντα ρι ι ψας

αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο

λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα

Κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α

και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λοος και δι

α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θη γαρ τω Διδα α σκα α α λω

και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα

δω ω ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ

ρο ο ον πρα θη η ναι και τον Ι η σου ου ουν δο

ο λω ω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν α

σπα σμον πα ρε ε ε δω κε το ο ον Χρι ι ι

στον και ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου
τω ως η η κο λου ου ου θει ο μο νος ευ
σπλααγγνος και φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.69*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω νων α μην

Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ

χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον

καὶ τὸν νότον διῶσιν εἰς μακροστί

καὶ τὸν νότον διῶσιν εἰς μακροστί

ὅτι γὰς τὰς σιὰ γονὰς εἰς ραπτεῖ

ὅτι γὰς τὰς σιὰ γονὰς εἰς ραπτεῖ

σμάτα τοῦδε προσωποῦκα ἀπεστράφη

σμάτα τοῦδε προσωποῦκα ἀπεστράφη

ποταῖσιν ὑψηλῆς ἐμπύσματων

ποταῖσιν ὑψηλῆς ἐμπύσματων

θὰ νὰ τὸδε ἀσημονικὰ ἀτάδικα

θὰ νὰ τὸδε ἀσημονικὰ ἀτάδικα

αζεεταίπαντα ὁ ἀναμαρτητός

αζεεταίπαντα ὁ ἀναμαρτητός

κουσίως κατὰδε ἐχέεται

κουσίως κατὰδε ἐχέεται

ναπασίδωρησῆται τὴν ἐκνεκρωμένων

ναπασίδωρησῆται τὴν ἐκνεκρωμένων

αα*στασιν

αα*στασιν

*στασιν

*στασιν

Ἦχος Δι Ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.95*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

Σ υν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

ση ω τω ων α α α νο ο ο μω ων ω τω

ων α α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι

ζων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ιν ευ τρε πι

ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω μενον τα πα α α

θη η προς πα θος ε τοι μα α ζου ου ου ου σι Κυ

ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε ε ο ος δο

ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μοσ Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω τη ην χει ει ει ρα εν τω τρυ

βλι ω ω με τα α σου ου εξ ε τει νεν α νο μοι οι οισ

τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ

υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι ξε πω λη

η η σαι αι ο τους πο δας υ φα πλω ω σας ε πι

το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο

λι ι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι οι οισ α α νο

ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο ο λων ρι ι φει

εις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι

α σου την τρι η με ε ρον α να στα σιν ουκ ει ει ει

δε ε δι ης ε λε ε η η σο ο ον η η η η

μας

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω ω κε τον σω τη η ρα Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον τον Δε σπο την των α πα α αν

των ως δου λον πε πρα κε ε τοι οι οισ πα α α ρα α νο

ο ο μοις και ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην

ου τως η η κο λου ου ου θει ο α μνος ο

του Θεου ο Υιός ο ο του Παατρο ο ο ος

ο μο ο νος πολυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ο ος ο

μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο φι ι

λο ος και δι α α α βο ο ο ο λος εκ των

ερ γω ω ν α α α πε ε φα α αν θη η κο

λου θει γαρ τω Δι ι ι δα σκα α λω και καθ ε

α αυ τον ε με λε ε τη η σε ε την προ δο σι ι

ι ι αν ε λε γεν ε εν ε α αυ τω ω πα ρα δω ω

ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συν α χθεν

τα χρη η η μα α α α τα ε πε ζη τει δε και

το μυ ρο ο ον πα ρα θη η ναι και τον Ι η η σου

ου ουν δο λω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν

α σπα σμον πα ρε ε δω κε το ον Χρι ι στο ον και ως προ

βα τον ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου

θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι ι λα α

αν θρωω ω ω προς

* ἄλλη γραμμὴ

ο μο νο ος ε ευ σπλα α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι γ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.98*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

Ο ν ε κη ρυ υ ξεν α μνο ον Η η η σα ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ι

ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

πι ι ι σμα τα το δε προσ ω ω πον ουκ α πε στρα φη

α πο αι σχυ υ υ νης ε εμ πτυ σμα α α α των

θα να τω δε α σχη η μο ο νι κα τα δι κα α

α α ζε ε ε ε ται πα αντα ο α να μαρ τη η τος

ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να πα σι

δω ω ω ρη η ση η ται την εκ νε κρω ων α α

να α α στα α α α σιν

* την εκ νε κρω ων α α

Τὸ τέλος

να α α α α α στα α σι ι ι ι ν

Θις τὸν Στίχον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.329*

Σημερον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η

χθη συν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον και κατ αυ του

κε να α ε βου ου λευ σαν το ο πα ρα δου ναι

Πι ι λα α τω εις θα να τον τον α νε ε

ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ρον την των χρη μα

τω ων α αγ χο ο ο νη Ι ου δας ε αυ τω ω

πε ε ρι τι ι ι θη η η η σι και στε ρει ει

ται κα ατ α αμ φω ⁶λ ζω ης προ οσ και αι αι ρου

και αι αι θει ει ει ει ας ^γδλ ση με ρον Κα ι α

φας α κων προ φη η τε ευ ει ⁶λκ συμ φε ε ε ρει ει

λε ε ε γων υ περ του λα ου ουου ε ε να α

πο ο ο λε ε ε ε σθαι ^γδλ ηλ θε ε γαρ υ

περ των α μαρ τι ω ων η μω ων του πα α θειν ^Δδλ ι

ι να α η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η ^Δδλ εκ

της δου λει ει ας του ε ε χθρου ^Δδλ ως α γα θο

ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^γδλ

^χχ Ο ε σθι ων αρ τους μου ^χχ ⁶λκ ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον ^γ _{δλ}

C η μερον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυ πτει προσ ω ω πει ει ει ον ^β _λ και της πλε ο νε

ξι ι ι ας α να α κα λυ πτει τη η η ην μο ο ο ορ

φην ^γ _{δλ} ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ν φρο ον τι ι ι

ζει ει ^γ _{δλ} ουκ ε ε τι το μυ ρον πι ι πρα α α

σκει ει ^Δ _{δλ} το ο ο τη η ης α μαρ τω ω λου ^α _{δλ}

αλ λα α το ου ου ρα νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον ^Δ _{δλ}

και εξ αυ του νο σφι ζε ε ε ται τα αρ γυ υ

υ υ ρι ι ι ι α ^γ _{δλ} τρε χει προς Ι ου ου δαι αι

ους ⁶λε ε ε γει τοις πα α ρα νο ο ο μοι οις τι μοι

θε λε τε ε δου ου ναι ⁶κα γω υ μιν πα ρα δω

ω ω σω ω α α αυ τον ^γω φι λαρ γυ ρι ι

α α α ας προ δο ο ο του ου ^γευ ω νον ποι ει ει

ται τη ην πρα α σιν ⁶προς την γνωμην των α γο ρα ζο ο

ον των ⁶του πω λου με ε νου την πρα γμα α τει ει ει

αν ποι οι οι ει ει ει ει ται ^γουκ α κρι βο λο

γει ται προς τη ην τι ι μην ⁶αλλ ως δου ου λον φυ γα δα

α πε ε ε εμ πο ο ο ο λει ^γε θος γαρ τοις κλε ε

πτου ου σι ρι πτειν τα τι ι ι ι ι μι ι ι ι α ^γ

6
λ
μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου ου

γ
δ
δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι

γ
δ
αν ει γαρ πλου τον η η γα α α πας 6
λ
τι πε ρι

πτω ω χει ει αν δι ι δα α σκον τι ε

ε ε φοι οι οι οι τας γ
δ
ει δε ε και αι αι αι ε

γ
δ
φι ι ι λεις ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη

η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ι

γ
δ
ι ι αν γ
δ
φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α ξον η η

6
λ
γη και κλο νου με ε νη βο ο ο η η η η

σον ^Δα νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι ^γδλ

^χλ ο γον πα ρα νο μον ^χ6 κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου ^γδλ

M η δει ει εις ω πι ι στοι ^π9 του δε σπο τι ι

κου δει ει πνου α α μ η η τος ⁶λ μη δεις ο λως ως

ο Ι ι ου ου δας ⁶λ δο λι ι ως προ σ ι ι τω τη

τρα α α πε ε ε ε ζη ^γδλ ε χει νο ος γαρ

τον ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος ^Δδλ κα

τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε ^γδλ σχη

μα τι ι μεν ω ων μα θη η της ^Δπρα α γμα τι δε ε

πα ρω ω ω ω ων φο ο νε ε ευ της ^γ

τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε

ε ε νος ^Δτοις δε α πο ο στο ο λοις συν αυ λι ζο ο

ο ο με ε ε ε νος ^γμι σων ε ε φι ι ι λει

ει ^Δφι λων ε ε πω ω λει ^βτον εξ α γο ρα σα αν

τα η μα α ας τη ης κα α τα α α α ρας ^Δτον

Θε ο ον και Σω τη η ρα των ψυ χω ω ω ων η η η η

μων ^γ

Δ ο ξ α Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Ο τρο π ος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε

μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου ου

δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι ι

αν ει γαρ πλου τον η η γα α α πας τι πε ρι

πτω ω χει ει αν δι ι δα α σκον τι ε

ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε και αι αι αι ε

φι ι ι λεις ^ν _{δλ} ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη

η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ι

ι ι αν ^ν _{δλ} φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α ξον η η

γη ^ε _{λκ} και κλο νου με ε νη βο ο ο η η η η

σον ^Δ _{δλ} α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι ^ν _{δλ}

Και νυν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.334*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ωνων α α α α μην ^π _q πε

M υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους μα α θη η τας ε ε

δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ^{π q} ω φι ι λοι

οι ο ρα α α α α τε ^{χ q} μη δεις υ μας χω ρι ι

σει ει μου ου φο ο βος ^{Δ α} ει γαρ πα σχωω α αλλ υ πε ερ

του κο ο ο ο σμου ^{π q} μη ουν σκαν δα λι ι ζε σθε ε

ε εν ε ε ε ε μοι ^{χ q} ου γαρ ηλ θον δι α κο

ο νη η θη η ναι αλ λα α δι α κο νη η η

σαι αι ^{Δ α} και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ τρο ον

υ πε ερ του κο ο ο ο σμου ^{π q} ει ουν υ υ μεις φι

ι λοι μου ου ε ε στε ^{χ q} ε με μι ι ι μει ει ει

ει σθε ο θε λων πρω το ος ει ει ναι ε ε στω ω

ω ε ε σχα α α τος ο δε σπο ο της ως ο

ο δι ι α α α α α κο ο ο ο νος μει να τε

ε ε ε εν ε ε μοι ι να βο ο τρυν φε ε

ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει μι της ζω ης η

α αμπε λο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.197*

η με ρον το κα τα του Χρι ι στου πο νη ρον συν

η η χθη συ υν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον και

κατ αυ του κε να α ε βουου ου λευ σα α το πα ρα

δου ναι Πι ι λα α α τω εις θα να τον τον α α νε ε

ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ε ρον την των χρη η μα

τω ων α αγ χο ο ο νη ην Ι ου δας ε αυ τω

πε ε ρι ι τι ι ι θη η η η σι και στε ρει ται

καατ α ααμ φω ζω ης προ οσ και αι αι αι ρου ου ου

και αι αι θει ει ει ει ας ση με ρον Κα ι α

φας α κων προ φη η τε ε ευ ει συυμ φε ε ε ε ρει ει

λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε να α

α α πο ο ο λε ε ε ε σθαι ηλ θε ε γαρ υ περ

των α μαρ τι ω ν η μ ω ν του πα α θειν ^Δ ι ι

να η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η εκ της

δου λει ει ^ω ας του ε ε χθρου ως α γα θο ο ος

και αι φι λα α α αν θρω ω ω ω προς ^ν ο ρ

^χ **Ο** ε σθι ων αρ τους μου ^χ ⁶ ^λ ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον ^ν ο ρ

Σ η μερον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον ⁶ ^λ και της πλε ο νε ξι ι ι

α ας α να κα λυ πτει τη η η η ην μο ο ο ορ φην ^ν ο ρ

ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι ζει ει ουκ

ε ε τι το ο μυ ρο ον πι ι πρα α α σχει το ο

ο ο τη ης α α μαρ τω ω λου αλ λα το ου ου ρα

νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του νο ο ο

σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α

τρε ε χει προς Ι ου ου δαι αι αι ους λε ε γει τοις πα α

ρα α νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ουου ναι κα γω

υ μι ιν πα ρα α δω ω ω ω σω ω α α αυ τον

ω φι λαρ γυ ρι α α α ας προ δο ο ο του ευ ω

νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α

γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου με ε ε νου την

πρα γμα α τει ει ει α α αν ποι οι οι ει ει ει ει

ται ουκ ακρι βο λο γει ει ται προς τηην τι ι μη ην αλλ

ως δου ουου λον φυ γα α δα α πε ε ε εμ πο ο

ο ο λει ε θος γαρ τοι οισ κλε επτου ου σι ρι ι ι ι

πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι α νυν ε βα λε

τα α α Α γι ι α τοις κυ σι ι ιν ο μα θη η της η

γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι ι ι

ας κα τα του ι ι δι ου ου Δε ε ε σπο ο

ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε εν α α

αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ γω ω με εν

κρα α α ζο ο ο ον τες μα α κρο θυ υ με Κυ υ υ ρι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε Ι ου ουου ου ου δα νο ο

σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου

το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

α α ξον η η γη η και κλο νου με νη η βο ο ο

η η η η σον νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

M η δει ει ει ει εις ω πι ι στοι του Δε σπο τι ι

κου δει ει πνου α α α μ η η τος μη η δεις ο λως

ως ο Ιεουουδαιος δολιως προοσιω

τη ητραπεεεεζηεκεινοοςγαρτονψω

μονδεεξαααμεεεενοσμετατουαρου

εεχωωωωωρηηηηησεσχηματιιμεν

ωνμαθηητηςπρααγματιδεεπαρωωων

φοονεεευτηςτοιςμενΙουδαιοισυυναα

γααλλοοομεεεενοστοιςδεΑποοστο

οολοιςσυνααυλιζοοοομεεεεενοσ

μισωνεεφειιιλειειφιλωνεεπω

ωωλειτονεξαγορασανταημααας

τη ης κα α τα α α α α ρας τον Θε ο ον και Σω

τη ηρατω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων ^ν _{δλ}

Λόξα...

Ἦχος λ π δλ Νη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.200*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι ^ν _{δλ}

Ο τρο ποος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε Ι ου ουου ου ου δα νο ο

σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ^ν _{δλ} ει γαρ πλου

το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

α α ξον η η γη η και κλο νου με νη η βο ο ο

η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην π 9

Μυστα γων σου Κυ ρι ε τους Μα α θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σχε ε ες λε ε ε ε ε γων π 9

ω φι ι λοι ο ο ρα α α α τε χ 9 μη δεις υ μας

χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ υ

πε ερ του κο ο ο ο ο ο σμου π 9 μη ουνσκαν δα

λι ι ζε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον

δι α κο ο νη η θη η ναι αλ λα δι α κο νη η

η σαι αι και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ

τρο ον υ πε ε ερ του κο ο ο ο σμου π ει ουν υ υ

μεις φι ι λοι οι μου ε ε στε ε ε με ε μι ι ι

μει ει ει ει ει σθε ο θε λων πρωτο ος ει ει ει ναι ε ε ε

στω ε ε σχα α α τος ο δε σπο ο της ως ο

ο δι ι α α α α α κο ο ο ο νος μει να τε

ε ε ε ε εν ε ε μοι ι να βο τρυν φε ε ε ρη

η η η τε ε γω γαρ ει μι της ζω ης η α αμ πε

λο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.458*

ε ρει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ε

ε να α α πο λε ε ε ε σθαι ηλ θε ε γαρ

υ περ των α μαρ τι ω ων η μω ων του ου πα α

θειν ι να η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η

εκ της δου λει ας του ε ε χθρου ου ου ως α

γα θο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον

Κ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει

ας κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε

ξι ι ι α ας α να καλυπτει τη η η η ην μο ο

ο ορ φην ουκ ε τι των πε νη η τω ω ω ων φρον

τι ι ι ζει ει ουκ ε ε τι το ο μυ ρον πι ι

πρα α α σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω ω λου ου

ου αλ λα α το ου ου ρα νι ο ον μυ υ υ υ

ρο ον και εξ α αυ του νο σφι ζεται τα α αρ γυ

υ υ υ ρι ι ι ι α τρε χει προς Ι ου ου δαι

αι αι ους λε γει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οις τι

μοι θε ε λε τε ε δου ου ου ναι κα γω η μι ιν πα ρα

δω ω ω ω ω σω ω α α αυ τον ω φι λαρ

γυ ρι ι α α α ας προ δο ο ο του ου ^γδλ ευ ω

νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α

γο ρα α ζο ο ον τω ων ^βλ του πω λου με νου την

πρα γμα α τει ει ει α αν ποι οι οι ει ει ει

ει ται ^γδλ ουκ ακρι βο λο γει ται προς τη ην τι μη ην αλλ

ως δου λον φυ γα α δα α πε ε ε ε εμ πω ω

ω ω λει ^γδλ ε θος γαρ τοι οισ κλε πτου ου σι ρι πτειν

τα τι ι ι ι ι μι ι ι ι α ^γδλ νυν ε βα λε τα

α Α γι ι ι α ^βλ τοις κυ σι ιν ο μα α α α

θη η η η της ^γδλ η γαρ λυσ σα της φι λα α α

αρ γυ υ ρι ι ι ας κα τα του ι δι ου

ου Δε σπο ο ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι οι

σεν α α αυ τον η ης τη ην πει ει ραν φυ υ γω

μεν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ υ με Κυ

υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη τος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε Ι ου ου ου ου δα νο

σων γαρ φι λα αρ γυ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

Το επόμενο επαναλαμβάνεται στο Δόξα...

ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη τος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε Ι ου ου ου ου δα νο

σων γαρ φι λα αρ γυ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου τον

η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας

δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

ε και αι αι ε ε φι ι ι λει εις ι να τι ε πω λεις

τον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι αι φω νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε

στε ε να α ξον η η γη η και κλο νου με ε νη

βο ο ο η η η η σον α νε ξι κα κε Κυ υ

υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

M η δει ει εις ω πι ι στοι του δε σπο τι

κου δει πνου α α α μυ υ υ υ τος μη δεις ο λως

ως ο Ι ι ου ου ου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω

τη η τρα πε ε ε ε ζη ε χει νο ος γαρ τον

ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος κα

τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε

σχη μα τι μεν ω ων μα α θη η της πρα γμα τι

δε πα ρω ω ω ων φο ο νε ε ευ της τοις

μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε ε

ε νος τοις δε α πο ο ο στο ο ο λους συν αυ λι ζο ο

ο ο με ε ε ε νος μι σων ε ε φι ι ι λει

ει φι λω ων ε ε πω ω ω λει τον εξ α γο ρα σα

αν τα η μα α ας τη ης και τα α α α α ρας

τον Θε ον και σω τη η ρα τω ω ων ψυ χω ω

ω ων η η η η μων

Δόξα...

Ἦχος λ π ρι Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.462*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι

μα α α τι

Ο τρο πο ος σου ^γδο λι ο τη τος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε Ι ου ου ου ου ^γδα νο

σων γαρ φι λα αρ γυ ρι ι ι α αν ^Δε κερ δη η σα

ας μι σα αν θρω πι ι ι ι αν ^γει γαρ πλου τον

η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας

δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ^γει δε

ε και αι αι ε ε φι ι ι λει εις ^γι να τι ε πω λεις

τον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι αι φω νι ι ι ι αν ^γφρι ξον η η λι ι ε ^Δ

στε ε να α ξον η η γη η ^βκαι κλο νου με ε νη

βο ο ο η η η η σον α νε ξι κα κε Κυ υ
 υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.464*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Μυ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους μα α θη η τας

ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ω φι

ι λοι ο ρα α α α τε μη δεις υ μας χω ρι

ι σει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχω ω α αλλ υ

πε ερ του κο ο ο ο σμου ^{π ρ} μη ουν σκαν δα λι ι ζε

σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ^{χ ρ} ου γαρ ηλ θον δι

α κο ο νη η θη ναι αλ λα δι α κο νη η η

σαι αι ^{Δ δ} και δου ναι τη ην ψυ υ χην μου λυ υ υ

υ τρο ον υ πε ερ του κο ο ο ο σμου ^{π ρ} ει ου ουν

υ υ μεις φι λοι οι μου ε ε στε ε ^{χ ρ} ε με μι μει

ει ει ει ει σθε ο θε λων πρω τος ει ει ει ναι ε ε στω

ε ε σχα α α τος ^{π ρ} ο δε σπο της ως ο ο δι

ι α α α α κο ο ο ο νος ^{π ρ} μει να τε ε ε εν

ε ε μοι ι να βο τρυν φε ε ε ρη η η η τε ^{χ ρ}

ε γω γαρ ει μι ι της ζω ης η α αμ πε λο ο

ο ο ο ο ο ος π ρ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ρ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.177*

Σ η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν

η χθη συν ε ε ε δρι ι ι ον και κατ

αυ του κε να α ε βου ου ου λευ σααντο πα ρα δου ναι

Πι ι λα α α τω εις θα να τον τον α νε ε ευ

θη υ υ νον ση με ε ρον την των χρη μα τω ων

αγ χο ο ο νη ην Ι ου δας ε αυ τω ω πε ε

ρι ι τι ι ι θη η η σι και στε ρει ται κα ατ

α α αμ φω ζω η ης προ ος και αι αι ρου και αι αι

θει ει ει ας ση με ρον Κα ι α φας α κων

προ φη η τε ε ευ ει συ μ φε ε ε ε ρει ει λε γων

υ περ του λα ου ου ου ε ε να α πο ο ο λε ε

ε σθαι ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω

ων η μω ων του πα θειν ι να η μας ε λε ευ θε ε

ρω ω ω ση εκ της δου λει ας του ε χθρου ως

α γα θο ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω προς

Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον ^γ _{δλ}

C η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει

ας κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον ^β _λ και της πλε ο νε

ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει ει ει την μορ

φην ^γ _{δλ} ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ω ν φρον τι ι ι

ζει ει ^γ _{δλ} ουκ ε ε τι το μυ ρο ον πι πρα α α

σκει ^δ _{δλ} το ο ο ο τη ης α μαρ τω λου ^δ _{δλ} αλ λα

το ου ρα νι ι ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του

νο ο ο σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι

α ^γ _{δλ} τρε ε ε χει προς Ι ι ου ου δαι αι αι ους ^β _λ λε ε ε

Γει τοις πα αρα νο ο ομοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ουου

ναι κα γω υ μι ιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον ω φι λαρ γυ ρι ι ι α α α ας προ δο ο ο

του ευ ω νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω

μη ντων α γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου με ε ε

νου την πρα α γμα α τει ει ει α αν ποι οι ει ει ει

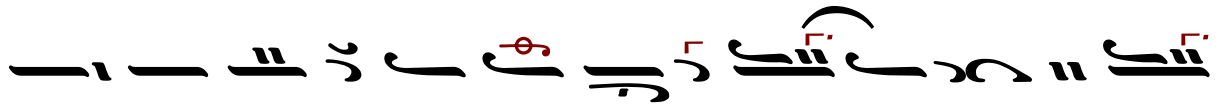
ται ουκ α κρι βο λο γει ται προς τη ην τι ι μη ην

αλ λωσ δου ουου λον φυ υ γα α δα α α α πεμ πο

λει ε θος γαρ τοις κλε ε πτου ου σι ρι ι ι ι ι πτειν

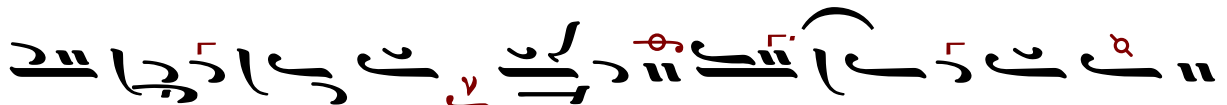
τα τι ι ι μι ι ι α νυν ε βα λε τα α

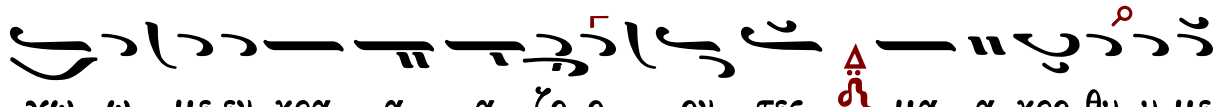
— +
 α α γι ι ι α τοις κυ σι ι ι ν ο μα θη η της γ δ

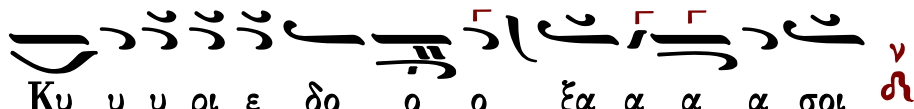

 η γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι

 ι ι ας κα τα του ου ι δι ου ου ου

 ου Δε ε ε σπο ο ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι

 η σε εν αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ

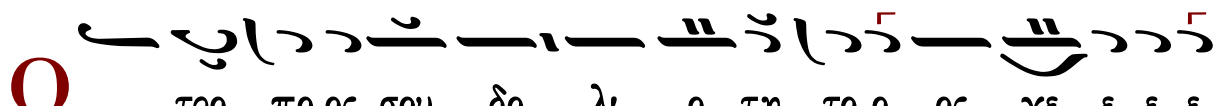

 γω ω με εν κρα α α ζο ο ον τες μα α κρο θυ υ με

 Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι γ δ

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

χ
 Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει χ 6 λ

 ε πι ι ι ι το ο α α αυ το γ δ

O
 τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μου πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

Μ η δει ει ει ει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου

δει ει ει πνου α α α μυ η η η τος μη δεις ο ο ο

λως ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι

τω τη η τρα α α πε ε ε ζη ε κει νος

γαρ τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με

τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε σχη μα

τι μεν ω ων μα θη της πρα α γμα τι δε ε πα ρω

ω ων φο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις

συ υν α α γααλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε

Α πο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο με ε ε ε

νος μι σων ε ε φι ι ι λει φι λω ων ε ε πω

ω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα ας τη ης

κα α τα α α α ρας τον Θε ο ον και Σω τη η ρα των

ψυ χω ω ων η η η η μων

Λόξα...

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι ρι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα ρι νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ρι ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ρι ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.183*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

יד לא דגאגד π₉
ω ω νωνων α α μην

Μ υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους Μα θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σχε ε ες λε ε ε ε γων π₉ ω ω

φι ι ι λοι οι ο ο ρα α α α τε χ₉ μη δεις υ

μας χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ

υ πε ε ερ του κο ο ο σμου π₉ μη ουν σκαν δα λι

ι ι ζε ε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι χ₉ ου γαρ

ηλ θον δι α κο νη η θη η ναι αλ λα δι α κο

νη η η σαι αι Δ₈ και θει ναι την ψυ υ χη ην μου λυ υ

υ υ υ τρο ον υ πε ε ερ του κο ο ο σμου π₉ ει

ουν υ υ μεις φιλιοι μου ου ε ε στε ε ε

με ε μι ι ι μεις ει ει σθε ο θε λων πρω

τος ει ει ει ναι ε ε ε στω ε σχα α α τος ο

δε σπο ο της ως ο δι ι α α α α α κο ο ο ο

νος μει να τε ε ε ε ε εν ε μοι ι να βο ο

τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει

μι της ζω ης η α αμπε λο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ ρ̣̣ Νη ρ̣̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.99*

η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η

χθη συν ε ε ε δρι ι ι ι ον και κατ αυ του

κε να α ε με ε ε λε τη η σε πα ρα δου ναι Πι ι

λα α α τω εις θα α να τον τον α νε ε ευ θυ υ υ

υ νον ση με ρον την των χρη μα τω ων α αγ χο ο ο

νη ην Ι ου δας ε αυ τω πε ε ρι ι τι ι

ι θη η η η σι και στε ρει ει ται κα ατ α α α μ φω

ζω ης προ οσ και αι αι ρον και θει ει ει ει ας ση με

ρον Κα ι α φας α κων προ φη η τε ε ευ ει συμ

φε ε ε ρει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου

ου ε ε να α πο λε ε ε ε σθαι ηλ θε ε

γάρ υ περ των αμαρτιων ημων του πααθειν

ι να ημας ελευθερωωση η εκ

της δουλειας του εεχθρου ου ως αγαθοος

και αιφια ανθρωωωπος

Ο εσθιων αρτους μου εμεγαλυενεπ

εμεεπερ νιιισμον

σημερον ο Ιουδας της φιλοπτωχειας

κρυπτει προσωωπειειειον και της πλεονεξιι

ιας ανακαλυπτειειτην μορφην ουκ ετιτων

πενητητων φροντιιιζειει ουκ ετιτομυ

ρο ον πι ι πρα α α σκει το της α μαρ τω ω λου

αλ λα το ου ρα νι ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ

του νο σφι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α

τρε χει προς Ι ου ου δαι αι αι ους λε ε ε γει τοις πα

ρα νο ο ο μοι οις τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ου ναι

κα γω υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω α α αυ

τον ω φι λαρ γυ ρι ι ας προ δο ο ο του ου ευ

ω νον ποι ει ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην

των α γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου με ε νου την

πρα γμα τει ει ει αν ποι οι οι ει ει ει ει ται

ουκ ακριβολογειται προς την τιμιμην ⁶ αλλως δου

ουλον φυγαδα απεμπολει ^γ εθος γαρ τοις κλεε

πτου ουσιριπτειν τατιιιμιιιια ^γ

νυνεβαλετααααγιαιατοις κυσινοομα

θηητης ^γ ηγαρ λυσατης φιλαργυυρι

ιιας ^α κατατουιδιου ου Δεεσποοο

του ου ^α μαιαινεεσθαιεποιιησεεναααυ

τον ^γ ης τηηνπειειειραανφυυγωωμεεν

κραααζοοοοντες ^α μακροθυυμε Κυυυ

ριιεδοοοοξαααασοι ^γ

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει ε

πι το α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε

μει ει πα ρα νο με Ι ου ου ου ου δα νο σω ων

γα ρ φι λα ρ γυ υ ρι ι ι αν ε κερ δη η σα ας μι σαν

θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η

η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα

α σκον τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω ω

λεις τον α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι

ι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με

νη η βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α

κε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε ε

μου

Μ η δει εις ω πι ι στοι του δε σπο τι κου δει

ει πνου α α α μυ η η το ος μη δει εις ο ο ο λωσ

ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ οσ ι ι

τω τη τρα α α πε ε ε ε ζη ε κει νο

ος μεν τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε ε νος

κα τα του αρ του ε ε χω ω ω ω ρη η η η σε

σχη μα τι ι μεν ω ων μα θη η της πρα α γμα τι

δε πα ρω ω ωων φο νε ευ της τοις μεν Ι ου δαι

οις συ υν α α γααλ λο ο ο με ε ε ε ε νος τοις

δε α πο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο με ε ε ε ε

νος μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λω ων ε ε

πω ω ω λει τον εξ α γο ρα σα αν τα η μας τη

ης κα α τα α α ρα ας τον Θε ο ον και σω τη η ρα

τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Ἦχος λ π ρι Νη Ξ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.102*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε

μει ει πα ρα νο με Ι ου ου ου ου δα νο σω ων

γαρ φι λαρ γυ υ ρι ι ι αν ε κερ δη η σα ας μι σαν

θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η

η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα

α σκον τι ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω ω

λεις τον α α α τι μη η τον προ δι δου ουους ει εις μι

αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι

ι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με

νη η βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α

κε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π ᾠ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.103*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Μυ στα γω γων σου Κυ υ ρι ι ε του ους μα θη η

τας ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ^{π ρ} ω φι

ι λοι ο ο ρα α α α τε ^{χ ρ} μη δεις υ μας χω ρι

ση η μου ου φο ο ο βος ^{Δ ρ} ει γαρ πα σχω ω α αλλ υ

πε ε ερ του κο ο ο ο σμου ^{π ρ} μη ουν σκαν δα λι ι ζε ε

σθε ε ε ε εν ε ε μοι ^{χ ρ} ου γαρ ηλ θον δι α κο νη

θη η η η η ναι αι ^{ο χ ρ} αλ λα δι α κο ο νη η

σαι ^{Δ ρ} και δου ναι την ψυ χη η ην μου ου λυ υ υ τρο

ον υ πε ερ του κο ο ο ο σμου ^{π ρ} ει ου ουν υ υ μει

εις φι ι λοι οι μου ου ε ε στε ^{χ ρ} ε με ε

μι ι ι μει ει ει ει σθε ^{χ ρ} ο θε λων πρω το ος ει

ει ει ναι ε ε ε στω ε ε σχα α α τος ο

δε σπο ο της ως ο ο δι ι α α α α κο ο ο

νος μει να α τε ε ε ε εν ε ε μοι ι

να βο ο τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω ω

ω ω ω γα αρ ει ει μι της ζω ης η α α α α

αμ πε ε λο ο ο ο ο ο ος

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς Ψαλμὸς 97' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅτι θεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὅποιων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὅἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὅἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ζύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ὑαλμοὶ

ἤχος β'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου **Κύριε**. **Κύριε**, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέσθαι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

Στιχολογία

ψαλμός ρμ' 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ἔστι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ἔστι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελοῦ.
 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
 Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
 Πρόσχευ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
 Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
 Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῖς μοι.
 Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
 Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

ἦχος β΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν
 ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος
 ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

Ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας, ἐλπιάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
 Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ,
 ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σέ
 τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην
 κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ ἀποστόλων ριφεῖς καὶ τὰ
 τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητῆς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ διδασκάλῳ καὶ καθ’ ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτηε δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστὸν καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

“Ον ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγῆν ἐκούσιον καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

ἦχος πλ.β’

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γέννημα ἐχιδῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως· ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. Ὁ γνώμης ἀκορέστου καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θάνατον, ὄντως ἐκεῖνων υἱὸς ὁ παράνομος καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ φεῖσαι Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εἰσοδος

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

[Μέλος Ἀρχαῖον](#)

[Ἰωάννου Σακελλαρίδου](#)

Ἀναγνώσματα

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:10-19

Σοφία. Πρόσχωμεν!

Προκείμενον ἦχος α' ψαλμὸς ρλθ' (139)

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαι με. ρλθ' 2

τὸ μέλος

ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.200*

Εξελου με Κυριε εξ ανθρωπου πονη
ρου α πο αν δρος α δικου ρυ υσαι αι με (β')

∴ Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. ρλθ' 3

Εξελου με Κυριε εξ ανθρωπου πονη
ρου α πο αν δρος α δικου ρυσαι με ε ε

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἕστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων· Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς

τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς δὲ ἀψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει. Οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεῖρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται, εἴαν τε κτήνος, εἴαν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἠγήασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γεννηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναί καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ, φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἔκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνός, ὥσει ἀτμὶς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαός σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα. λκ':1-21 μβ':1-5

Σοφία. Πρόσχωμεν!

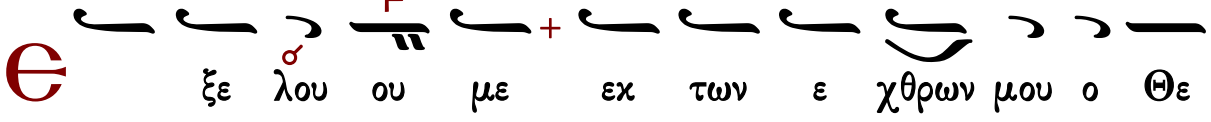
Προκείμενον ἤχος βαρὺς ψαλμός νη' (58)

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. (νη' 2)

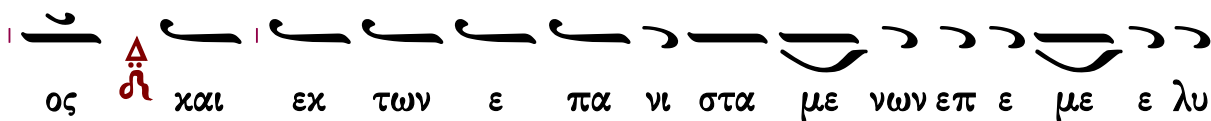
τὸ μέλος

ἤχος Γα

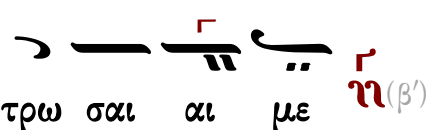
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.200*

 ε ξε λου ου με εκ των ε χθρων μου ο Θε

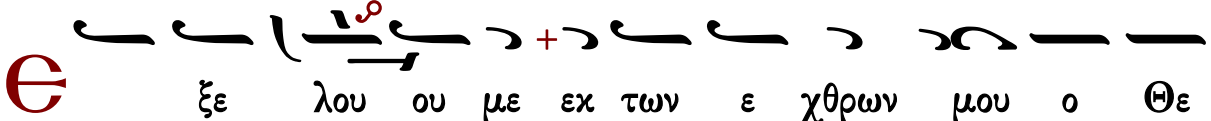

 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

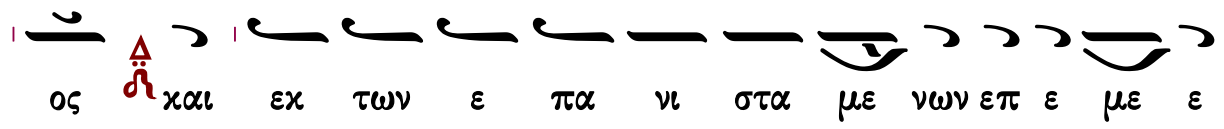

 τρωσαι αι με (β')

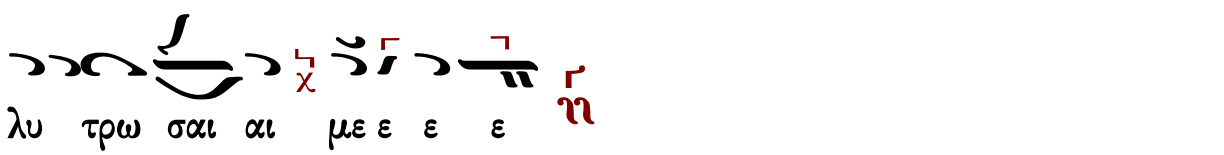
∴ Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. νη' 3

 ε ξε λου ου με εκ των ε χθρων μου ο Θε

 ος και εκ των επανισταμενων επεμεε

 λυ τρωσαι αι μεεεε

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰώβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν· Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; Ζῶσαι, ὡσπερ ἄνθρωπος, τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ, τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσαν με φωνῇ μεγάλη πάντες Ἄγγελοι μου, ἔφραζα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφιάσιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεῖς κλειῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύση, καὶ οὐκ ὑπερβήση, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα. Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν, ἕωςφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; Ἡ σύ, λαβὼν πηλόν, ἐπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφείλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἤλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ Ἄδου ἰδόντές σε, ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἀνάγγειλον δέ μοι· πόση τίς ἐστι; ποία δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις μὲ εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἶδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς; Ὑπολαβὼν δὲ Ἰώβ τῷ Κυρίῳ λέγει· Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ἤδεις, μέγала καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην; Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα καὶ γὰρ λαλήσω, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον, ἀκοὴν μὲν ὠτός, ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἑώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 50:4-11

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γινῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρῶτῳ πρῶτῳ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μοι τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυτυμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν

μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνω, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ὅτι ἐγγίξει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἧ ἔξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

᾽Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τρισάγιος Ὕμνος

[Γεωργίου Πρωγάκη I](#)

[Γεωργίου Πρωγάκη II](#)

ᾠχος β'

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου](#)

Ἀπόστολος

Προκείμενον. ᾠχος βαρῦς. Ψαλμὸς β'

Πρόσχωμεν.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. (β' 2)

τὸ μέλος

ᾠχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφώνάριον 2009 σ.201*

Ο ι α ρ χ ο ν τ ε ς σ υ ν η χ θ η σ α ν ε π ι τ ο α υ τ ο
 κα τα του Κυ ρι ου και κα τα α του χρι στου ου α αυ

 του (β')

∴ ἵνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; (6:1)

Ο ἰ α ρ χ ο ν τ ε ς σ υ ν η χ θ η σ α ν ε π ι τ ο α υ τ ο
κα τα του Κυ ρ ι ο υ και κα τα α του χρι στου αυ του
ου ου ου

Πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:23-32

Σοφία. Πρόσχωμεν.

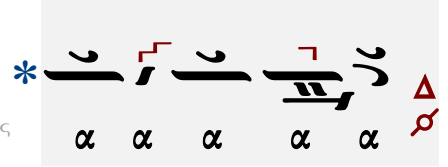
Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ἣ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὔ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἐσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85#

Α λ λη λου ι ι α α λ λη λου ου ι ι α α

τὸ τέλος

∴ Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι. Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολειῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 40:6

∴ Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. 40:10

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνευματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθ. κστ' 2-20,

Ἰω. ιγ' 3-17,

Ματθ. κστ' 21-39,

Λουκ. κβ' 43-44,

Ματθ. κστ' 40-75, κζ' 1-2

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. ³Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, ⁴καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. ⁵ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. ⁶Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ⁷προσηλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. ⁸ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ⁹ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. ¹⁰γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. ¹¹τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ¹²βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ¹³ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. ¹⁴Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· ¹⁵Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. ¹⁶καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. ¹⁷Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἁζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ¹⁸ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρὸς

μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. ¹⁹καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. ²⁰Ὀφίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. ³εἰδὼς ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ⁴ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. ⁵εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὃ ἦν διεζωσμένος. ⁶ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ⁷ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. ⁸λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. ⁹λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. ¹⁰λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἐστὶ καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ¹¹ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. ¹²Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ¹³ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. ¹⁴εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ¹⁵ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ¹⁶ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐστὶ δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. ¹⁷εἰ ταῦτα οἶδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. ²⁴καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. ²²καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε; ²³ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει. ²⁴ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος. ²⁵ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν εἶπε· Μήτι ἐγὼ εἰμι, ραββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. ²⁶Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. ²⁷καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· ²⁸τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ²⁹λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίνω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μετ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. ³⁰Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ³¹Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· ³²μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ³³ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ³⁴ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με. ³⁵λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες

οὐ μαθηταὶ εἶπον. ³⁶Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. ³⁷καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. ³⁸τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. ³⁹καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. ⁴³ῥῆθι δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. ⁴⁴καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. ⁴⁰καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ! ⁴¹γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. ⁴²πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἢ μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. ⁴³καὶ ἔλθων εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. ⁴⁴καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. ⁴⁵τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. ⁴⁶εγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. ⁴⁷Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ⁴⁸ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. ⁴⁹καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. ⁵¹καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. ⁵²τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθάνουσι. ⁵³ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; ⁵⁴πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; ⁵⁵Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκράτησατέ με. ⁵⁶τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον. ⁵⁷οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ⁵⁸ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. ⁵⁹οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, ⁶⁰καὶ οὐχ εὔρον καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες ⁶¹εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλύσαι

τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομηῆσαι αὐτόν. ⁶²καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ⁶³ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ⁶⁴λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ⁶⁵τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· ⁶⁶τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. ⁶⁷Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν ⁶⁸λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε; ⁶⁹Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ⁷⁰ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ⁷¹ἐξεληθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. ⁷²καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. ⁷³μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. ⁷⁴τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. ⁷⁵καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήθη με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἐκλαυσε πικρῶς. ¹Πρωτῆς δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· ²καὶ δῆσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα

α α α α δο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι Δ η

Ἐκτενὴς δέησις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μὴ τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Ὑἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

679 [Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

463 [Ἰακώβου Πρωτοπάλτου](#)

564 [Γεωργίου τοῦ Κρητὸς](#)

224 [Γεωργίου Καρακάση](#)

389 [Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου I](#)

245 [Λοσιθέου Κατουνακιώτου](#)

188 [Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου II](#)

378 [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

387 [Δημοσθένους Παῖκοπούλου](#)

614 [Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Λειτουργικά

[Μιχαὴλ Χατζηθανασίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα I](#)

[Δημητρίου Σουρλαντζή](#)

[τὰ κατὰ παράδοσιν](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα II](#)

[Γεωργίου Καρακάση](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἐλευθερίου Γεωργιάδη](#)

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὡς ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἀγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοί, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Πρόσχωμεν, τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Ἄντι Κοινωνικοῦ Ἦχος πλ.β'

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

679 [Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

463 [Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

564 [Γεωργίου τοῦ Κρητὸς](#)

224 [Γεωργίου Καρακάση](#)

389 [Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου I](#)

245 [Δοσιθέου Κατουνακιώτου](#)

188 [Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου II](#)

378 [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

387 [Δημοσθένους Παῖκοπούλου](#)

614 [Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β'

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

ἦχος β'

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν...

Σοί **Κ**ύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν...

Ἄμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόνος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκὼν ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος· ὁ ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας ἀγιάζων ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου Ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος· τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιστῶτα λαόν ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὀδηγηθέντες, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοήθειας ἐπάκουσον. Ὅτι σὺ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β')

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Δημητρίου Σουρλαντζῆ](#)

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ δὲ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ μέχρι σταυροῦ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεῆμων Θεός.

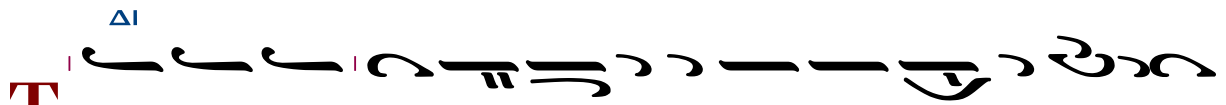
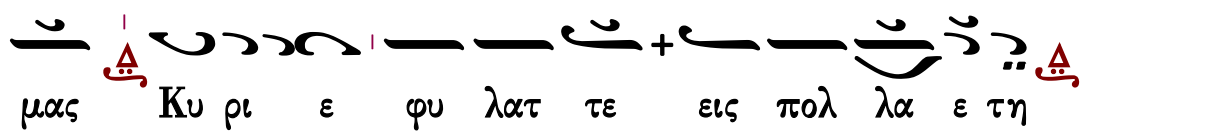
Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

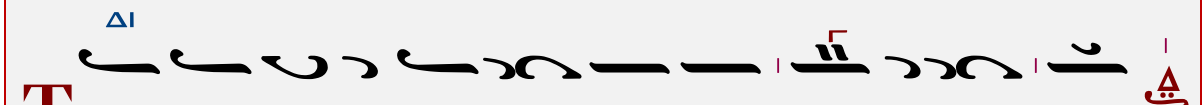

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι'

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

Τ ον εὐ λο γου οὐν τα και α γι α ζον τα η

μας Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

Τ ον δε σπο την και αρ χι ε ρε α η μων

ΜΕΛ

Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη δε σπο
 τα εις πολ λα ε τη δε σπο τα εις πολ λα
 ε ε ε τη δε ε σπο τα α α

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε·
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Κ υ ρ ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε εισ α α α

κου σο ο ον μου ει εισ α κου ου ου ου σον μου Κυ

υ υ ρ ι ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κε κρα ξα α

α προ ος σε ε ε εισ α κου σο ο ον μου ου προ ο

σχες τη φω νη η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως

μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι με προ ος σε ε ε

ε εισ α κου σο ονμου Κυ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η η προ ο σσευ χη η η

μου ως θυ μι α α μα α ε ε εν ω ω ω πι ι ο

ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ωων μου ου

θυ σι ι ι α α ε σπε ρι ι νη η η εισ α

κου σο ονμου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματῆριον 1905 σ.53#

Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει σα

α α κου σο ο ο ο ον μου ει ει σα κου ου ου ου σον

μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε

ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α α

α κου ου σο ο ον μου προ ο ο σρες τη φω νη η η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε

ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Kυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μου ως θυ μι ι α α α α μα α

ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε ε

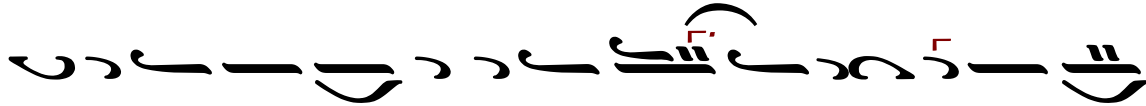
πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ν μου θυ σι ι α ε ε

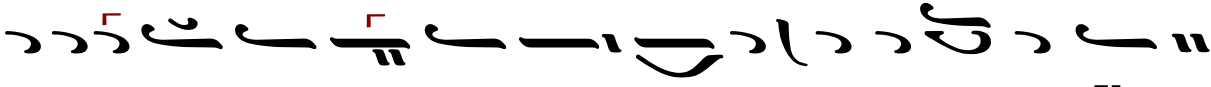
σπε ρι ι νη ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ε

Ἦχος Δι'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματῆριον
1952 σ.23*

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι ε ι ε ι σ α

α α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ υ

υ ρ ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς

σ ε ε ε ι ε ι ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ π ρ ο ο

σ χ ε ς τ η φ ω ω ν η η τ η η ς δ ε ε ε η η η σ ε ε ω

ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α α γ ε ε ν α ι α ι α ι μ ε π ρ ο ς

σ ε ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ υ

ρ ι ι ι ε

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο σ ε ε υ χ η η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι

α μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ

σις των χει ει ρω ωων μου θυ υ σι ι α ε ε σπε ρι

νη η η εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.175*

Κ υ υ υ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος

σε ε εισ α α α κου σο ον μου ει εισ α κου ου ου

ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε εισ

α α α α κου ου σο ο ον μου προ ο ο σρες τη

φω νη η η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν

τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προ ος σε εισ α

κου σο ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προσ ευ χη η η

η η μου ου ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ν μου ου ου θυ σι ι ι ι α

ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη εισ α κου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἦχος Δι'

Χρυσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.45*

^{ΚΕ}
α μην **Κ**υ υ υ ρι ε ε ε ε κε κρα

^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ} ^{ΒΞ}
α α ξα προ ο ος σε ε εισ α α α α α κου

^{ΔΙ} ^{ΜΕΛ}
σο ο ο ο ον μου ει εισ α κου ου ου ου σον

^{ΒΞ} ^{ΔΙ}
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προς σε ε ε

^{ΓΑ} ^{ΔΙ} ^{ΓΑ} ^{ΔΙ}
εισ α α α α κου ου σο ο ον μου προ ο ο σρες

τη η φω ω νη η η η τη η η ης δε η σε ω ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προς

σε ε ε εισ α κου σο ο ο ον μου

ΜΕΛ ΔΙ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

ΓΑ ΔΙ
Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προσ ε ευ

χη η η η η μου ως θυ μι ι ι ι ι ι ι

ΓΑ ΒΞ ΜΕΛ
α α α α μα ε νω ω ω ω ω πι ι ο

ΔΙ
ο ον σου ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω

ω ων μου ου ου θυ σι ι α ε ε σπε ρι νη η

ΜΕΛ
η εισ ακου σο ο ο ον μου Κυ υ υ υ

ΔΙ
υ υ υ υ υ ρι ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κ υ υ υ υ ρι ε ε ε κε κρα α ξα α προ ο

ος σε ε εισ α α ακου σο ον μου ει εισ ακου

ου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε εισ α

α α ακου ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω

ω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν

τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ος σε ε εισ α α

κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ευ χη η η η η η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε ε εν ω ω ω πι ι

ο ο ον σου ε πααρ σι ις των χει ρω ω ω ων

μου ου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη εισ α α

κου σοον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.32*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι

ι αις

Κ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ
λε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σχορ πι

σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μου ε πι σοι η λ πι σα μην αν τα νε λ ης την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου ε νω πι οναυ του α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε γνωσ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

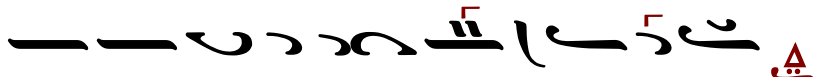
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο επι γινωσκων με

Α πωλετο φυγη απεμου και ουκ εστιν ο

εξη τωντην ψυχη η ην μου

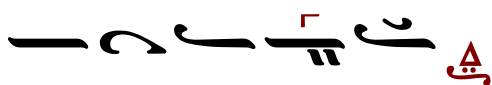
Ε κεκραξα προς σε Κυρι εειπασει

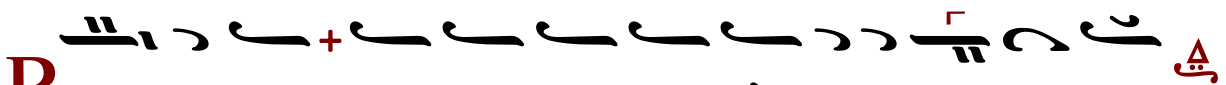
ηελπισμου με ρισμου ειενγηζων των

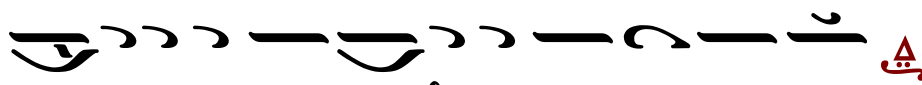
Π ροσχεσ προς την δεησιν μου οοτιεταπει

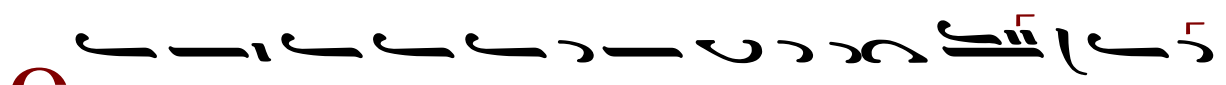
νωθην σφοδρα

Ρ υσαι με εκ των καταδιωκοντων με

οτιεκραταιωθησαν υπερεμε

Ε ξαγαγε εκφυλακης την ψυχη η ην

μου του εξ ο μολο γησασθαι τω ο νο μα τι ι

σου

ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

εισ α κου σον της φω νη ης μου

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χοντα εις την φω

νην της δε η σε ω ω ως μου

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.54#

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α

μαρ τι ι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι ι αν **Δ**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω **Δ**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **Δ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι

ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ

η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες προς την δε ησιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι

σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω

νην της δε η σε ω ω ως μου

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκάς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' ϛ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/173*

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι ι

αις

Κυν ανθρωποις εργαζομενοι την ανομιειαν

και ου μη συνδυασμετα των εκλεκτων αυτων

Παιδευσει μεδικαιος εν ελεει και ελεγξει

με ελαιον δεαμαρτωλου μη λιπαναατωτην κεφα

ληην μου

Οτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ

δοκιαις αυτων κατεποθησαν εχομενα πετρας οι

κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι ηδυνθησαν

ωσει παχος γης εραγη επι της γης διεσχορπι

σθητα ο στα αυ των παρατον α α δην

Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν το ο

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε ε γνωσ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη

τω ωντην ψυ χη η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξ α γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην μου του εξ ο

μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

♂ π ο δ ω ως μοι ♀

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

εισ α κου σον της φω νη ης μου ♀

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ♀

Στιχηρά ιδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.324*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Κυν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε δρι ο ον τω ω

ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και

κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α

ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο ο ο μων

ω των α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον

κρι ναι ζω ων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ιν ευ

τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με

νο ο οντα α πα α θη προς πα α θος ε ε ε τοι

μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α

σοι

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ ρι ι ι ον τό ίδιο

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βαψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει νεν

α νο μοι οι οιστας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ

γυ υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο

γι σα μενος τι μνη σε τον α τι μη η η τον ουκ

ε φρι ξε ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο

δας υ φα πλωσας ε πι το νι ψαι αι αι το ο ον Δε

σπο ο την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ

δου ναι τοι οι οισ α α νο ο ο μοις χο ρου δε α πο

στο ο λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα

ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε

ρον α να στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι

ης ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

Χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Ι ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον

αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α σκα α α

λω και κααθ ε α αυ τον ε με λε ε τη σε τη

ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε

ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον

και κερ δη η σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α α

τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πα ρα θη η

ναι και τον Ι η η σου ουν δο λω κρα α τη θη

η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε ε δω

κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον

ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου θει ο

μο νος ευ σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω

ω ω προς

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Ο ν ε κη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η η σα ι

ι ας ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε κου ου

ου ου σι ι ι ι ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν

ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α γο

νας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ ω πον ουκ α

α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ

πτυ σμα α α α των θα να τω δε α σχη μο νι

κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε ται παν τα

ο α να μαρ τη η η τος ε κου σι ως κα α

δε ε ε χε ται ι να πα σι δω ρη ση η ται την

εχ νε κρω ων α να α α στα α α α α α σι

ι ιν

Δόξα Πατρι... Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.335*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνευμααατι

Και νυν και ααει και εις τους αιωωνας των

αιωωνων ααααμην

Γεννημαεχιιδων ααληθητωως

οοΙουουουουδας φαγοντων τομααννα

εεντηηηεερη ηημω και γογγυ

ζοντωνκαατατουουτροφεεεεως ετι

γαρ της βρωσεως ουουσης εντωστοοματιιααυ

τωνκατελαλουντου Θεουουοιοιοιαχα

αριιιιστοι και ουτος οδυσσεεβης τον

ου ρα νι ον αρ τον εν τω στο μα τι ι ι βα α

στα α α ζων κα α τα του Σω τη η η ρο

ος την προ δο σι ι α α ανειρ γα α σα α α α

το ω γνω μης α α α κο ο ρε στου και αι το ολ μης

α α παν θρω ω ω που τον τρε φο ο ον τα α α

ε ε πω ω ω λει και ον ε φι λει Δε σπο την πα

ρε δι ι δου ου ουεις θα α να α α α τον ον τως

ε κει νων υι ο ος ο πα α ρα α νο ο ο ο

μος και συν αυ τοις την α πω λει αν ε ε ε κλη

ρω ω σα α α α το αλ λα ρυ σαι αι Κυ ρι ι

ε ^Δ _σ τοι αυ της απαν θρω πι ας τα ας ψυ χα α

α ας η η η η μων ^σ _Δ ο μο νος εν μα κρο θυ μι ι

α α α νει ει ^π ει κα α α α στος

* ει κα α στο ο ο ο ος ^Δ _σ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος [⊕] _Δ ει

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.192*

Ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ^χ _Δ ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν _Δ

Ϟ ^χ υν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε ε δρι ο ον

τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ου

ουρ γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω ω

ω πα α α ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο

ο ο μων ω τω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον

ερ χο μενον χρι ναι ζων τας και νε εκρους ει εις χρι σι ι

ι ιν ευ τρε ε πι ι ι ι ζου ου ου ου σι τον

ι ω με ε ε νο ο οντα α πα α α θη προς

πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι

ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε ο ος δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ενεκεν του ονοματος σου υπει

να σε Κυριε υπεινενη ψυχη μου

εις τον λογον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι

τον Κυυριον *το ίδιο*

Αποφυλακης πρωιας μεχρινυκτος α

ποφυλακης πρωιας ελπισατω Ισρα

ηλεπιτον Κυυριον

ουδας ο παρα ανος Κυυρι

ε ο βαψας εν τω δειειει πνω ωωτην χειειρα

εν τω τρυβλιω ω μεετα α σου εξετει

νευ α νο μω ωωστας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ

υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι ι μη η τον ουκ ε φρι ξε

ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο δας υφ α πλωσας

ε πι το νι ι ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την

κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι

οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο ο

λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

Α να α στα α α σι ι ι νουκ ει ει δε δι

κο ο ο λου ουου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

ο Υι ο ος ο ο του ου Πα α τρος ο μο ο νος πο

λυ υ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου λος ο ο φι ι λος και

δι α α α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γω ω

ων α α α πε φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α

σκα α α λω και καθ ε α αυ τον ε με λε ε ε

τη σε ε τη η ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν

ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου

τον και κερ δη η η σω τα συν α χθε εν τα χρη

η μα α α τα επ ε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον

πρα θη η ναι και τον Ι η η σου ου ουν δο λω κρα

α α τη θη η η η η ναι απ ε δω κεν α σπα σμον παρ

ε ε ε ε δω κε ε το ο ο ον Χρι ι ι ι στον

και ως προ βα τον ε πι σφα α γην ου ου τω ω ως η

η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγχνος και φι ι

λα α α αν θρω ω ω ω προς

^Γχ
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νειεις τον αι ω να

Ο ν ε κη η ρυ υ ξεν Α α μνον Η η η σα ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ουου σι ι ι

ι ον και τον νω το ον δι ι δω ω σιν εις μα α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε

στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε ε εμ πτυ σμα α α α

α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι

κα α α α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μα

αρτη η τος ε κου σι ωςκα τα δε ε ε χε ται ι να

πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α α να α

α α στα α α α σιν

Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.204*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Γ εν νη η μα ε χι ι δνων α λη η θω ω ως ο ο ο

I ου ου ου ου δας φα γον των το μα α αν να α

ε ε εν τη η η ε ε ρη η η μω και γογ γυ

ζο οντων κα α τα του ου τρο φε ε ε ε ως ε τι γαρ

της βρω σε ως ου σης εν τω στο ο μα τι ι α αυ

των κατ ε λα λουντου Θε ου οι οι οι α χα α α ρι

ι ι ι στοι και ου τος ο δυ υ υσ σε ε βης τον ου

ρα α νι ον Αρ τον εν τω στο μα α α τι ι ι βα α

στα α α ζων κα τα του Σω ω τη η η ρο ος την

προ δο σι α α αν ειρ γα α α σα α α α το ω ω

γνωμη η ης α α α κο ο ρε ε ε στου και αι αι το

ολ μης α α απ αν θρω ω ω ω ω που το ον τρε φο ο

ον τα α α ε ε πω ω ω λει και ον ε φι λει Δε σπο

την παρ ε δι δου ου ου εις θα α α να α α α τον ον

τως ε χει νων υι ο ο ος ο πα α ρα α

α α νο ο ο ο μος και συν αυ τοις την α πω λει ει

αν ε ε εκλη ρω ω ω σα α α α το αλ λα φεισαι

αι Κυ υ ρι ι ε τοι αυ της απαν θρω πι ας τα

ας ψυ χα α α ας η η η η μων ο μο νος εν

μα χρο θυ μι α α α νει κα στο ο ο ο ος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.454*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Κ υν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι ον των Ι ι

ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ γον και κτι

στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα

δω ω ση ω τω ων α νο ο ο μων ω

των α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον χρι ναι

ζω ων τας και νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι εν ευ τρε ε

πι ι ι ι ζου ου ου ου σιν τον ι ω με

νο ο ον τα πα α α θη προς πα α θος ε ε ετοι

μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ο ος δο ο ο ξα α α α

σοι

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

τὸ ἴδιο

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

I ου δας ο πα ρα νο μοσ Κυ υ υ ρι

 ε ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει

 ρα εν τω τρυ βλι ω ω με ε ε τα α σου ου

εξ ε τει νεν α νο νο μω ω ως τας χει ρας του λα

βειν αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μν

ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι μη τον ουκ

ε φρι ξε ε πω λη η η σαι ο τους πο δας

υφ α πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο

λων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι

ι φας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

Α να στα σι ι ι ν ουκ οι οι δε δι ης ε

λε ε η η σο ο ο ν η η η η μας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

ου δας ο προ δο της δο ο λι ο ος ων δο

λι ω φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη

η ρα Κυ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των

ως δου λον πε πρα κε ε τοις Ι ι ι ου δαι αι αι

οις ως προ βα τον ε πι σφα α γη ην ου ου τως

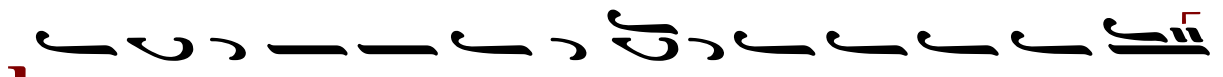
η η κο λου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο λυ

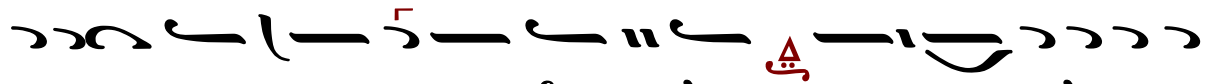
ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα αι οι

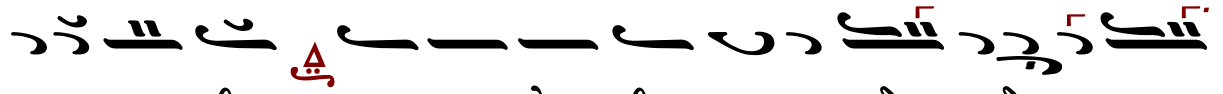
ου δας ο δουλος και δολιος ο μαθητη

ης και επι ι ι βουουλος ο φι ι λοος και

δι α α βοο ο ο λος εκ των ερ γων α α

απε φανθη η κολουθει γαρ τω δι ι δα α σκα

α α λω και καθ ε ε α αυ τον ε με λε ε τη

σε ε την προ ο ο δοσι ι αν ε λε γεν ε εν ε

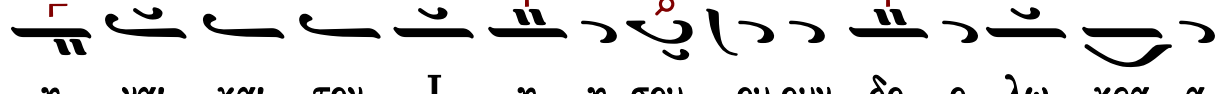
α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και

κερ δι ι ι σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α

α τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη

η ναι και τον Ι η η σου ου ουν δο ο λω κρα α

τη θη η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον παρ ε

ε ε ε δω κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως

προ βα τον ε πι σφα γην ου τως η η η κο λου ου

θει ο μο νος ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α

αν θρω ω ω ω πος

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νειεις τον αι ω να

Ο ν ε κη ρυ ξεν α α μον ον Η η η σα ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην εκ ου ου ου ου σι ι ι ι

ον και τον νω τον δι ιδω ω σιν ει εις μα α

στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι

ι σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε

στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α α

α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα

δι ι κα α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μαρ

τη τος εκ ου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να

πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρων Α να α

α στα α α α σιν

Λόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Γ εν νη η η μα ε χι ιδ νων α λη η θω ω ως

ο ο Ι ου ου ου ου δας φα γον των το μα αν

να α ε ε εν τη η η ε ε ρη η η μω και γογ

γυ ζο οντων κα α τα του ου τρο φε ε ε ε ως

ε τι γαρ της βρω σε ως ου σης εν τω στο μα α

τι α αυ των κατ ε λα λουν του Θε ου ου οι οι α

χα α α ρι ι ι ι στοι και ου τος ο δυσ σε

ε βης τον ου ρα νι ον αρ τον εν τω στο μα

τι ι ι βα α στα α α ζων κα τα του Σω τη η η

ρος την προ δο σι α αν ειρ γα α α σα α α α

το ω γνω μης α α α κο ο ρε ε στου και το

ολ μης α α παν θρω ω ω που τον τρε φον

τα α α ε ε πω ω ω λει και ον ε φι λει Δε

σπο την πα ρε δι ι δου ου εις θα α α να α α α

τον ον τως ε κει νων υι ο ος ο πα α

ρα α α α νο ο ο ο μος και συν αυ τοις την α πω

λει ει αν ε ε εκλη ρω ω σα α α α το αλ

λα φει εισαι Κυ ρι ι ε τοι αυ της α παν θρω πι

ας τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων ο

μο νος εν μα κρο θυ μι ι α α α νει ει ει κα α α

α στος α νει κα στο ο ο ο ο ρς

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.191/638*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Ϟυν τρε χει ει λοι οι πον το συν ε δρι ι ο ον

τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη η μι

ουρ γον και αι κτι στην των α α πα α αν των Πι λα

τω ω πα α ρα δω ω ω ω ση ω ω

τω ω ω ω ων α α α νο ο ο ο μων ω ω τω ω

ων α α α πι ι ι ι στω ων ο τι ι τον ερ χο

με νον χρι ναι αι ζων τας και νε ε κρου ου ου ους εις χρι ι

σι ιν ευ τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον

ι ω ω με ε ε νο ον τα πα α α α α α

α α α α α α θη προς πα α α θος ε τοι

μα α α α α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ι ε

μα κρο ο ο θυ υ υ υ υ υ υ με με

γα α σου το ε λε ε ο ος δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ ρι ι ι ον τὸ ἴδιο

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

ου δα ας ο πα ρα νο μοσ Κυ υ ρι

ι ι ε ο βα ψα ας εν τω δει ει ει πνω τα ας

χει ει ει ει ρας εν τω τρι βλι ι ι ι ω

ω ω με ε τα α α σου ου εξ ε ε τει νεν α

νο ο ο ο μως τα ας χει ει ει ει ρας του λα

βει ει ει ει ει ει ει ν αρ γυ υ υ υ υ ρι ι

α και ο του μυ υ υ ρου λο γι σα α με ε ε

νος τι ι μη ην σε τον α τι ι μη η η τον ουκ ε

ε φρι ξε ε ε ε πω ω ω λη η η η σαι ο τους

πο ο ο δας υφ α πλω ω ω σα α ας ε πι το

νι ι ι ι ι ι ι ι ψαι τον δε

σπο ο ο ο ο τη ην κα τε φι ι λη η σε

δο λι ι ι ι ι ι ι ι ως εις το προ

δου ου ναι αι τοις α νο ο ο ο ο ο μοις χο ρου

ου δε α πο στο ο ο ο ο ο λων ρι ι φει εις και τα

τρι α κο ον τα ρι ι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α

σου την τρι η η με ε ρο ον Α α να α α στα σι ιν

ου ου ουκ ει ει ει ει δε δι ι ης ε λε η

η σο ο ον η η η η μας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

ου δα ας ο προ δο ο ο της δο ο ο λι ο ος ω

ων δο λι ι ι ω φι λη η μα α τι πα ρε

ε δω ω κε τον Σω τη η η ρα Κυ υ υ υ υ

ρι ι ον τον Δε σπο την των α α πα α αν των ως

δου ου ου λο ον πε ε πρα α κε ε τοι οι οις πα α α α

ρα α νο ο ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα α

γη η η η η ην ου ου τος η η χο λου ου ου ου

θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι ο ος ο ο ο

του Πα α τρο ος ο μο ο ο νος πο λυ υ ε ε ε

ε ε ε ε λε ος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

ου ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ος ο

μα θη τη η ης και ε πι ι βου ου λος ο φι

ι λο ο ος και δι α α α α α α βο ο ο ο

λος εκ των ε ερ γω ωων α πε φα α α α

α αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα α α

λω και καθ ε αυ τον ε με λε τη η σε ε τη η

ην προ ο ο δο ο σι ι ι αν ε λε γεν εν ε αυ τω

πα ρα δω σω ω του ουου τον και κερ δη η σω τα

συν α χθε εν τα χρη η μα α α τα ε πε ζη

τει δε και το μυ ρον πρα α θη η η ναι και τον Ι ι

η η σου ουν δο ο λω ωκρα τη θη η η η η η

ναι α πε δω κεν α σπα α σμο ον πα ρε ε δω

ω ω κε ε ε ε τον Χρι ι ι στον και αι ω ως προ

βα τον ε πι ι ι σφα α γη η η η ην ου ου τος

η η κο λου ου ου ου θει ο μο ο ο νο ος

ε ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α α α α α α

α α αν θρω πος

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Ο ν ε κη η η η ρυ υ υ υ υ ξε ε εν α α μνο

ο ο ον Η σα ι ι ι ι ι ι ι ι ας ερ

χε ε ται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ου ου ου ου ου σι

ἰ ἰ ἰ ον και τον νω ωωω ω τον δι ἰ δω ω

σιν ει εις μα α στι ἰ ἰ ἰ γας τας σι α

γο να ας εις ρα πι ἰ ἰ σμα τα το δε προς

ω πον ουκ α πε ε ε στρα α α φη η α πο αι σχυ

νη ης ε εμ πτυ σμα α α α των θα να α

τω ω δε ε α α σχη μο ο ο νι κα τα δι

κα α α α α α ζε ε ε ε τα παν τα ο α

να μα α α αρ τη η η η το ο ος ε κου σι ἰ

ἰ ἰ ωως κα α τα δε ε ε χε ε ε ται ἰ

να πα σι δω ρη η ση η η ται την εκ νε κρων α α

να α α α στα α σιν

Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.197/644*

Νεεεεε Δοοοοο ξα Παατρι ιιι και αι αι

Υι υι ωωωωωω και α γι ι ι ι ι ι ι

ωωω Πνεεεε ευμαααααααα

τι

Και αι αι υ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω νααα των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

ε ε εν νη η η η η η η η η η μα α α α

ε ε ε χι ιδ νω ω ω ω ω ων π α λη θω ω

ω ως ο ο Ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου δας φα

γο ον των το ο μα α αν να α ε ε εν τη η η ε

ε ρη η η μω και γογ γυ ζο ο ον τω ων κα

τα α α α του ου τρο ο φε ε ε ε ε ε

ε ε ως ε τι ι γαρ της βρω σε ως ου ου ση ης

εν τω στο ο μα τι α αυ των κα τε λα α α λου ουν

του Θε ου ου οι οι οι οι α α α χα α α α α

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι στοι και ου ου ου ου το

α α α α τον ο ον τωως ε ε χει ει ει

ει ει νων υι ο ος ο πα ρα α α α νο ο ο ο

μος και συν αυ τοις την α πω ω λει ει αν ε κλη

ρω ω ω σα α α α το αλ λα ρυ υ σαι

Κυ ρι ι ε τοι α αυ τη ης α α α πα α ανθρω ω

πι ι ι ας τας ψυ χα α α ας η η η η μω

ων ο μο νο ος εν μα κρο θυ μι ι ι ι α α α

νει ει ει ει κα α α νει ει ει κα α στο

ο ο ο ο ο ο ος

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

С υν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω

ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με

νον χρι ναι ζω ων τας και νε κρους ει εις χρι σι ι ι ι ν

ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με

νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α

α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με

γασου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ ρι ι ι ον τὸ ἴδιον

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν

α νο μω ω στας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι

σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας

υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οϊς α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο

ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι φας

αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Ι ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο

και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι

α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θη γαρ τω Διδα α σκα α α λω

και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα

δω ω ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ

ρο ο ον πρα θη η ναι και τον Ι η σου ου ουν δο

ο λω ω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν α

σπα σμον πα ρε ε ε δω κε το ο ον Χρι ι ι

στον και ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου

τω ως η η κο λου ου ου θει ο μο νος ευ

σπλααγγνος και φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ

χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον

και τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι

ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι

σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε στρα φη α

πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των

θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι κα α

α ζε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε

κου σι ι ω ως κα τα δε ε ε χε ε ε ται ι

να πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων Α α να

α α στα α α σιν

Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.70*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υ ι ω και α γι ι ω

Πνευματατα

Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ωνας των

αι ω ω των α α α α μην

εν νηημα ε χιδ νων α λη η θω ω ω ως ο

ο Ι ου ου ου ου δας φα γον των το μα αν να α

ε ε εν τη η η ε ρη η η μω και γογ γυ

ζο ον τωωνκα α α τα του ουτρο φε ε ε ε ε ως

ε τι γαρ της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο

ο μα α τι ι ι αυ των κα τε λα λουν του Θε

ου ου οι οι α χα α α ρι ι ι ι στοι και ου

τος ο ο ο ο δυ υ υσ σε βης τον ου ρα νι ον

Α αρ τον εν τω στο ο μα α α τι ι ι βα

στα α α ζων κα τα του Σω τη η η ρο ος την προ δο

σι ι α α ανειρ γα α α σα α α α το Ω

γνω μη η ης α α α κο ρε ε ε στου και αι αι το ολ

μης α α παν θρω ω ω ω ω που τον

τρε ε φο ο ον τα α α ε πω ω ω λει και

ον ε φι λει ει Δε ε σπο ο ο τη ην πα ρε

δι ι δου ου ουεις θα α α α να α α α τον

ον τως ε χει νων υι ος ο πα ρα α α νο ο

ο ο μος και συν αυ τοις την α πω λει αν ε ε ε

κλη ρω ω ω σα α α α το αλ λα ρυ σαι αι Κυ

υ ρι ι ε τοι αυ της α παν θρω πι ας

τας ψυ χα α ας η η η η μων ο μο νος εν

μα κρο θυ μι ι α α α νει κα στο ο ο ο

ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.95*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Κυν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

ση ω τω ων α α α νο ο ο μω ων ω τω

ων α α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι

ζων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ι ν ευ τρε πι

ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω μενον τα πα α α

θη η προς πα θος ε τοι μα α ζου ου ου ου σι Κυ

ρι ε μα κρο θυ υ με με γα σου το ε λε ε ο ος δο

ο ο ξαα α α σοι

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ ρι ι ι ον *τὸ ἴδιον*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω τη ην χει ει ει ρα εν τω τρυ

βλι ω ω με τα α σου ου εξ ε τει νεν α νο μοι οι οis

τας χει ει ρας του λα βει εν αρ γυ υ

υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι ξε πω λη

η η σαι αι ο τους πο δας υ φα πλω ω σας ε πι

το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο

λι ι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι οι οis α α νο

ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο ο λων ρι ι φει

εις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι

α σου την τρι η με ε ρον α να στα σιν ουκ ει ει ει

δε ε δι ης ε λε ε η η σο ο ον η η η η

μας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω ω κε τον σω τη η ρα Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον τον Δε σπο την των α πα α αν

των ως δου λον πε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο

ο ο μοις και ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην

ου τως η η κο λου ου ου θει ο α μνος ο

του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρο ο ο ος

ο μο ο νος πο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ο ος ο

μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο φι ι

λο ος και δι α α α βο ο ο ο λος εκ των

ερ γω ω ν α α α πε ε φα α αν θη η κο

λου θει γαρ τω Δι ι ι δα σκα α λω και καθ ε

α αυ τον ε με λε ε τη η σε ε την προ δο σι ι

ι ι αν ε λε γεν ε εν ε α αυ τω ω πα ρα δω ω

ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συν α χθεν

τα χρη η η μα α α α τα ε πε ζη τει δε και

το μυ ρο ο ον πα ρα θη η ναι και τον Ι η η σου

ου ουν δο λω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν

α σπα σμον πα ρε ε δω κε το ον Χρι ι στο ον και ως προ

βα τον ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου

θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι ι λα α

αν θρωω ω ω προς

άλλη γραμμή

* ο μο νο ος ε ευ σπλα α αγ χνος

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.98*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νειεις τον αι ω να

Ο ν ε κη ρυ υ ξεν α μνο ον Η η η σα ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ι

ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

πι ι ι σμα τα το δε προσ ω ω πον ουκ α πε στρα φη

α πο αι σχυ υ υ νης ε εμ πτυ σμα α α α των

θα να τω δε α σχη η μο ο νι κα τα δι κα α

α α ζε ε ε ε ται πα αντα ο α να μαρ τη η τος

ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να πα σι

δω ω ω ρη η ση η ται την εκ νε κρω ων α α να

α α στα α α α σιν

Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παλαγιάννη
Μ.Εβδομάς 1996 σ.105*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

τον ου ρα νι ι ο ο ον α α αρ τον εν τω

στο μα α α τι ι ι βα α στα α α ζων και τα του

Σω τη η η ρος την προ δο σι ι ι ι αν ειρ γα α α α

α α α α σα το ω γνω ω μη ης α κο ρε ε

ε ε ε ε ε στου ου και το ολμη ης α παν θρω ω ω

ω που τον τρε φον τα ε ε πω λει και ον ε φι

λει ει Δε ε σπο ο ο τη ην πα ρε δι δου ου ου εις

θα α να α α α τον ον τως ε χει ει νων υι

ο ος ο πα ρα α α α νο ο ο ο μοσ και συν

αυ τοις την α πω λει ει αν ε κη ρω ω ω σα α α α

το ^π αλ λα ρυ σαι αι Κυ ρι ι ε ^Δ τοι αυ της α
 παν θρω πι ι ας τας ψυ χα α ας η η η η
 μων ^Δ ο μο νος εν μα κρο θυ μι α α α νει κα στο ο
 ο ο ος ^Δ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Ἐπιλύχνιος Ἐυχαριστία

Μέλος Ἄρχαϊόν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο
 ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας
 δο ο ο ο ο ξη η ης ^Δ α α α α θα α α
 α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

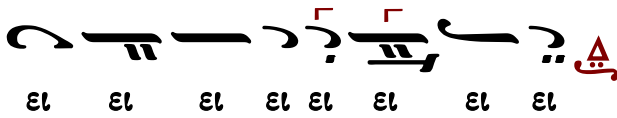
ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι εν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ωως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

Ἰωάννου Κακελλαρίδου

Ἦχος Δε

Μουσικός Πανδέκτης
Ἑσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευμα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναϊς αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο χο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Ἀναγνώσματα](#)

Λουκάς Λουκά

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

α μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο

Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι

ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα

α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο

ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι

ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α α α γι ι ι ος α θα α α να α

α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

ας

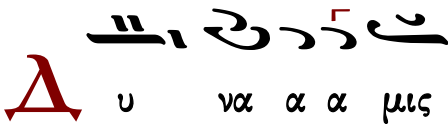
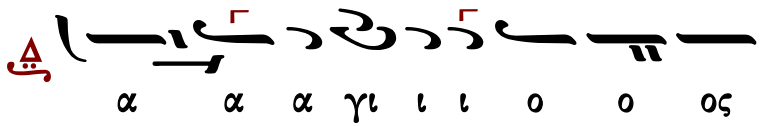
Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

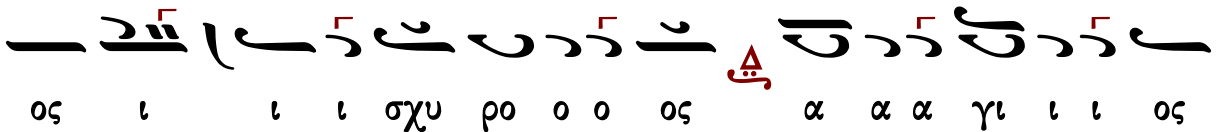
κλασικὸ

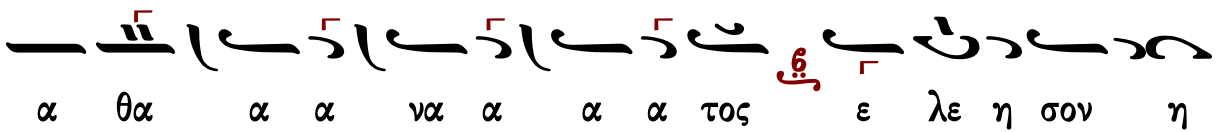
Ἦχος

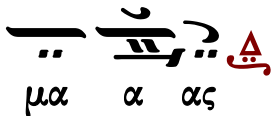
Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

 Δ υ να α α μις α α α γι ι ι ο ο ος

 ο ο ο Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο

 ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος

 α θα α α να α α α τος ε λε η σον η

 μα α ας

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

λε ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ος Ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος α α α α θα α α α α α α α α α

α α να α α λε α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο η η

μα ας

Γεώργιος Μπαγιάς Αργαρίτης Απόστολος Λουκά Λουκά

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

υε ε υ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ις α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο υε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ἡ ἡ ἡ μα α α α α α α α ας

ἕτερον τοῦ θήματος

ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

ε ε ε ε Δ υ υ να α α μιν

α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἐπιβεβαιωμένη

Θε ε ε ε ο ο Θε ε ο ος

^{NH} α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι Α α γι ι ι ο

ος Ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ λυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ Ι σχυ υ υ ρο ο ο λυ ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ος

α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ
υε ε Δυ υ υ υ υ να α α α Δυ υ να α μς

Α
α α α α α α α α λα α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

NH
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α

MEΛ
α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ
ος ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Α
α α α α α α α α λα α α α

α θα α α α α να α α το ος

ε ε ε λε ε ε ε ε ε η ε λε ε

η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η

η η η η η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Λαγυραίτης Απόστολος Λουκάς Λουκᾶ

Γεωργίου τοῦ Κρητός (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

λε ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Απόστολος

Λουκάς Λουκά

Τρισάγιος Ύμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ να μις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα

α ας

Δ γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον

η η η μα ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην

Δ γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η

η μα ας

Δ υ να μεις

Δ υ υ ι ο ς ο Θε ε ο ς α γ ι ο ς ι σ χ υ υ
 ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α α τ ο ς ε λε ε η σ ο ν
 η η η μα α ς

Περίληψη Μουσικής Αντιφώνης

Απόστολος

Λειτουργία

Ύμνος ιεροδιακόνου

Ύμνος Δι

Ύμνος ιεροδιακόνου
 Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
 Λειτουργία
 Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

Δ μ η ν Α α α γ ι ι ο ο ο ο ς ο Θε ε ε
 ς α α α γ ι ι ι ο ο ο ο ς Ι ι ι σ χ υ
 υ υ ρ ο ς α γ ι ι ι ο ο ο ς α α θ α α ν α α α
 τ ο ο ο ς ε λε ε η η η σ ο ο ν η η μα
 α α α ς

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α

τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α

ας

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α

να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α

τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α δυ

υ να α α μι ις

α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι

ος α θα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α θα α α α α α α να α

α α α α α α α λα α α α α ιε α α θα α

να α α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Ε λε ε ε ε ε ε ιε ε ε λε ε ε η η

σο ον η η η η η η μα α α α α α α α α

α α α ας

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος λ π Πά

Πανδέκτη
Λειτουργία, 1851 σ.670*

Του ου ου δει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει πνου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου του δει

πνου ου ου σου ου του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

στι ι ι ι ι ι ι του μου ου ου ου ου ου ου στι

ι κου ου ση η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η με ε ε ε ε ε ε ση η

ου του ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι μνη σθη τι μου κυ υ υ υ ρι ι ε ε

ε ε ε εν τη η η η η η η βα α α

σι λει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει α α α

εν τη βα σι ι λει ει ει ει α σου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου Δ ρ

ον ει ει ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει πω ω ου φι ι ι ι λη η

η η η η μα α α α α σοι οι οι οι δω ω

ω ω ω σω ω ω ω ω κα θα α περ ο

Ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

δα ας [M.Εἵσοδος] αλ λω ω ω ω ως ο ο ο ο ο

λη στη η η η η η ης ο μο λο γω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ο μο λο ο γω ω ω ω σοι οι οι οι μνη η η

η σθη η η η τι ι ι ι μου Κυ υ υ υ ρι ι ε

ε ε εν τη βα σι λει ει ει ει ει ει ει ει α α α

α α σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου

Λειτουργικά

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος λ π Πά

Πανδέκτη
Θεῖα Λειτουργία 1851 σ.676*

του δει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει πω ω ου φι ι ι λη μα α σοι
ει ει ει ει ει πω ω ου φι ι ι λη μα α σοι

δω ω ω ω ω ω σω καθ α α α περ ο Ι ι
δω ω ω ω ω ω σω καθ α α α περ ο Ι ι

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ο ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ο ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
[M.Εἶσοδος] αλλ ω

ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο ο λη η η η η ο
ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο ο λη η η η η ο

ο λη η στη ης ο μο λο γω ω ω ω ω
ο λη η στη ης ο μο λο γω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω σοι οι οι οι μνη η σθη η τι ι
ω ω ω ω ω σοι οι οι οι μνη η σθη η τι ι

μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι
μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ε κυ ρι ε εν τη η βα α σι ι
ι ι ι ι ι ι ε κυ ρι ε εν τη η βα α σι ι

λει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
λει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει α α α εν τη βα
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει α α α εν τη βα

σι ι λει ει ει ει α σου ου ου ου ου ου ου ου ου
σι ι λει ει ει ει α σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

[Λειτουργικά](#)

[Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου](#)

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία, 1988 σ.85*

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
λε ε ε α α λε ες
λε ε ε α α λε ες

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
του δει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου
του δει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΝΗ ΠΑ ΔΙ
του ου δει ει ει ει ει πνου ου σου ου ου του μυ
του ου δει ει ει ει ει πνου ου σου ου ου του μυ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1 (†1988)

Ἦχος λ π Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Ἑβδομάς
1985 σ.172*

ΠΑ
T ΟΥ ΔΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
 ΖΟ
 Π ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
 ΜΕΛ ΠΑ
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΤΟΥ ΟΥ ΔΕΙ ΕΙ
 ΝΗ ΔΙ
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΠΝΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΟΥ ΟΥ ΟΥ ΤΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ
 ΜΕΛ ΠΑ
 ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΜΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ ΣΠΙ Ι Ι Ι Ι Ι
 ΜΥ Υ ΣΠΙ Ι ΚΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΗ Η Η Η Η Η
 Π
 Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η ΣΗ Η
 ΔΙ
 Η Η ΜΕ Ε ΡΟ Ο ΟΝ ΥΙ Ε Ε Ε Ε ΘΕ Ε Ε

ο Ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ο

Ι ου ου ου ου ου δα α ας [Μ.Εἶσοδος] α αλλ ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ο λη η η η η

η ο ο λη στη η η η η η η η η ης ο

ο μο ο λο γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο μο λο

γω ω ω σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μνη η η

η η σθη η η η η τι ι ι ι μου Κυ υ υ

υ ρι ι ε ε ε ο ο τα α αν ε ε ε ε

ε ελ θης εν τη βα σι λει ει ει ει ει ει α α

α α σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου

Λειτουργικά

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου II (†1988)

Ἦχος λ π Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Ἑβδομάς
1985 σ.175*

του δει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

του ου δει ει ει ει ει ει πνου ου σου ου ου του

ου ου ου μυ υ στι κου ου ου ου ου ου ου ου ου

ση η η με ε ε ε ρον Ἰι υι ε ε Θε ε ου ου

κοι νω ω νο ο ο ον με ε ε πα ρα α α λα α

βε ε ε ου ου μη η η η γα αρ τοι οι ος

ε ε χθροι οι οι οι οι οισ σου ^{ΠΑ}το μου στη η

ρι ι ι ο ο ον ει ει ει ει ει πω ω ^{πρ}ου

^{ΔΙ}φι ι ι λη η μα σοι δω ω ω ω ω ω

ω σω ω ^{ΠΑ}κα θα α α α περ ο ο Ι ι ι ου ου ου

ου ου δα α ας [Μ.Εἰσοδος] αλλ ω ως ο λη στης ^{ΚΕ}

ο μο λο γω ω ω ω ω ω σοι οι οι οι οι

οι ^{ΔΙ}μνη ^{ΠΑ}σθη η τι ι μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ο

τα αν ε ε ε ε ε ελ θης εν τη βα σι λει ει ει

ει ει ει ει α α α σου ου ου ου ου

Του ου ου δει πνου ου ου ου λου ου ου ου ου ου του

δει πνου ου ου σου ου του μυ στι ι ι ι ι ι ι

του μυ υ υ υ στι ι κου ου ση η με ε ε ε

ρο ον Υι ε ε Θε ε ου ου ου ου ου ου ου ου κοι

νω νο ο ο ον με πα ρα α α λα α βε ε ου ου

μη η η γαρ τοις ε χθροι οι οι οις σου το μυ στη ρι ι ι ον

ει ει ει πω ου φι λη μα σοι δω ω ω σω ω

ω ω ω ω κα α θα α περ ο ο ο ο ο Ι ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ο Ι ου ου ου ου δα α α

α α α α α α α ας [Μ.Εἰσοδος] αλλ ως ο ο λη

η η η η η η ο ο λη στη η η η η ης ο

μο λο γω ω ω ω ω ω ω ω ω σοι οι

μνη η σθη τι μου ου Κυ ρι ι ε ε ε εν τη βα

σι λει ει ει α α α α σου μνη σθη τι μου Δε σπο τα

εν τη βα σι λει ει α α σου ου μνη σθη τι μου α

γι ι ε ε ο ταν ε ελ θης εν τη βα α σι λει ει

ει α α α α σου ου ου ου ου

[Λειτουργικά](#)

[Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά χ

χθροι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι τοις εχθροι οισ σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

το μυ υ στη η η η η η η η η η η η ρι το ο

μυ στη η ρι ι ι ον ει ει ει ει ει ει λει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει πω ω ου

φι ι ι λη η μα α σοι δω ω ω ω ω ω ω ω

σω ω ω ω καθα α περ ο Ι ι ι ου ου ου ου

ου ου ου δα ας [M.Εἰσοδος] αλλ ως ο ο λη η η ως

ο ο λη στη η η η η η η η ης ο μο λο γω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω σοι οι οι οι

οι οι οι ^{χ ρ} μνη η η η σθη η η η τι ι ι ι μου

Κυ υ υ υ ρι ι ε ε ο ο ταα αν ε ε

ε ε ελ θης ^δ ε εν τη η βα ^δ ^ρσι ι λει ^ρει ει ει ει

ει ει ει ει α α α α α α α α α α α εν

τη βα ^πσι ι λει ^πει ει α α σου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ^δ ου ου ου ου ου ου ου ου ^π

[Λειτουργικά](#)

[Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου](#)

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά σ.382*

Του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου του θει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει του θει ει πνου ου σου ου του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ του μ

υ υ

υ υ

η η η η η η η η η η η ρι ι το μυστηρι ι

ο ο ον ει ει ει ει ει πω ου ου φι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ου ου

φι ι λη η η μα α α α α α α α α α α

σοι οι οι οι δω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

σοι οι δω ω ω ω ω σω ω κα θα α α α α περ ο

Ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ο Ι ου ου δα α α α α α α ας

[Μ.Εἵσοδος] ααλλ ω ω ωως ο λη η στη η η η ης ο μο

λο ο γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ο μο λο γω ω ω ω σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι ^χμνη η η η η η η η η η η

η η σθη η η η η η η η η η η τι μου Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

ι κυ υ υ υ υ ρι ι ε ε εν τη βα α α

α σι ι λει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει α α α εν τη βα σι

ι λει ει ει ει ει α α σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ^Δου

Ἦχος λ π Πά χ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς
Θεῖα Λειτουργία, 2006 σ.236*

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

λε ε ε χε α α λε ες

ΝΗ ΠΑ ΝΗ

Τ ου δει ει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ου ου

ΠΑ

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου του ου δει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει του του δει ει

ει ει ει πνου ου σου ου ου του μυ υ υ υ υ υ

ΚΕ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΜΕΛ ΠΑ

ου ου ου ση η η η η η η η η η η η

ΖΟ

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η ση η η με ε ε ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ον Υι ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Θε ου ου ου ου ου ου ου ου

ου κοι νω νο ο ο ο ο ο ον με ε ε ε πα

ρα α α α α α α α πα α α ρα α α λα α

α βε ε ε ου μη η η η η η η γαρ τοι

οι οις ε χθροι οι οι οι οις σου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου το μυ υ στη η η η η η η η η η

η η η η το μυ στη η η ρι ι ον ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει πω ω ω

ω ου φι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Zο

ι ι λη η μα σοι δω ω σω ω ω ω
Δι

ω ω ω ω ω ω κα θα α περ ο ο Ι ι
ΠΑ

ου ου ου ου ου ου ου ου δα α ας
NH
[M.Εἰσοδος] αλλ

ω ω ω ω ως ο ο ο λη στη η η η η η η η η ης
ΠΑ ΚΕ

ο μο λο γω ω ω ω ω ω ω ω ω
x q̇

ω ω ω ω ω ω ο μο λο γω ω ω ω ω
x q̇

ω ω ω σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μνη η η
x q̇

η η η σθη η η η η η η τι ι ι ι ι ι ι ι

μου Κυ υ υ υ ρι ι ε ε ε ε εν τη η
ΠΑ

^{ΚΕ}
 η βα σι ι λει ει ει ει ει ει ει α α α α
 η βα σι ι λει ει ει ει ει ει ει α α α α

^{ΠΑ}
 σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου
 χου ου ου ου ου

Λειτουργικά

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Λειτουργικά

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ̣ π̣ Πά̣ χ̣

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
 Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
 1975, σ.207#

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε η σον
 υ ρι ε ε λε η σον

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε η σον
 υ ρι ε ε λε η σον

^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε η σον
 υ ρι ε ε λε η σον

^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε η σον
 υ ρι ε ε λε η σον

^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε η σον
 υ ρι ε ε λε η σον

^{ΜΕΛ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ε _π

^{ΠΑ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ε _π

^{ΠΑ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ε _χ

^{ΠΑ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ε _π

^{ΠΑ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ε _χ

^π
Π α ρα σχου Κυ ρι ε _π

^{ΜΕΛ}
C οι Κυ ρι ε _π

α μην _π

^{ΠΑ}
K αι τω πνευ μα τι ι ι σου _π

^{ΠΑ}
α _χ γα πη η η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε

ρε ω μα α α μου ου και κα τα φυ γη η η η

μου ου ου και ρυ υ υ και ρυ υ υ στη ης

μου ου ου

Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνευ μα

τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΠΑ} ^Δ ^{ΝΗ} ^{ΜΕΛ} _π
λε ον ει ρη νης ^Δ ^{ΝΗ} ^{ΜΕΛ} _π

Κ ^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} _π
αι με τα του πνευ μα τος σου

Ε ^{ΠΑ} _π
χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Λειτουργικὰ Μ. Βασιλείου](#)

Λουκά: Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣

Ανθολογία Λειτουργικῶν
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.110#

Κ ^{ΠΑ} _π
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ ^{ΠΑ} ^Δ _π
υ ρι ε ε λε ε η η σον

Κ ^{ΠΑ} _π
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

^{ΠΑ}
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε ^π

^{ΠΑ}
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ^Δ

^{ΠΑ}
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε ^π

^{ΠΑ}
C οι οι Κυ ρι ε ^π

^{ΜΕΛ}
A μην ^π

^{ΠΑ}
K αι τω πνευ μα τι ι σου ^π

Στανίτσα#

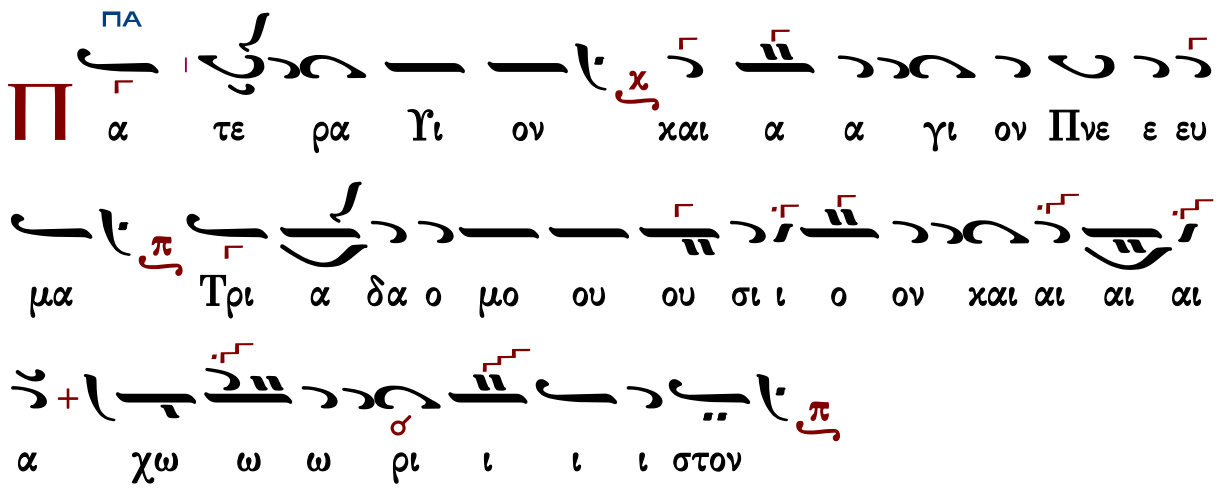
^{ΠΑ}
A γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι σχυ

^{ΔΙ} ^{ΠΑ} ^{ΔΙ}
υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου

^{ΠΑ}
ου και κα τα φυ γη η η η η η μου και

^Δ
ρυ υ υ υ υ υ στης μου ^π

Πρίγγου#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΠΑ} λε ον ει ρη η η η νης ^χ θυ σι αν αι αι

νε ε σε ε ε ω ω ως ^π

Κ ^{ΠΑ} αι αι αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου ^ο ^χ

Ε ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} χο ο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ι ι ον ^χ

Γράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Λειτουργικά Μ. Βασιλείου

Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ̣ π̣ Πά

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.338#

Κ ^{ΠΑ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π

Κ ^{ΠΑ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π

Κ ^{ΠΑ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^χ

Κ ^{ΠΑ} υ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ^π

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε ^π

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε ^π

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε ^π

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ^π

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ^π

Σ ^{ΠΑ}
οι οι Κυ υ υ ρι ε ^π

Α ^{ΠΑ}
μη ην ^π

Κ ^{ΠΑ}
αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου ^π

Α ^{ΠΑ}
γα πη σω ω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υ υς

μου ^{κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α μου ου ου ^{δι} και

κα τα φυ γη η η η μου και αι ρυ υ στη ης

μου ου

^{πα} Πα τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε ε

ευ μα ^{δι} Τρι α δα ο μο ο ου σι ον και ^{πα} α χω ω

ρι ι στο ον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

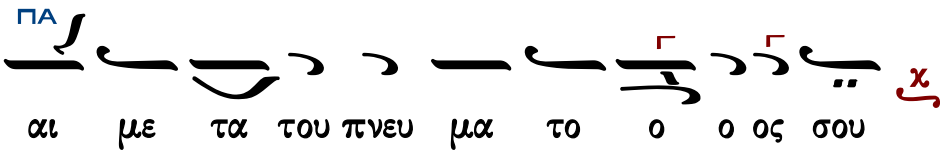
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

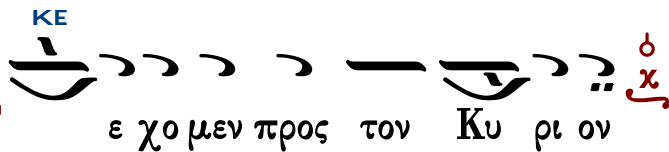
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΠΑ} λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν αι νε
 σε ε ως

Κ ^{ΠΑ} αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου

Ε ^{ΚΕ} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Λειτουργικὰ Μ. Βασιλείου

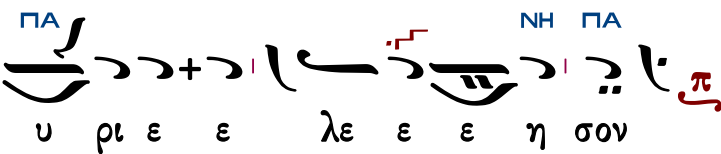
Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἀθήνα 1972

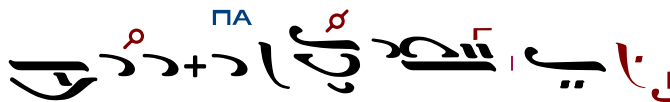
Ἦχος λ π Πά

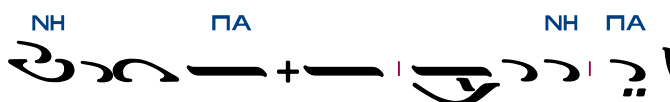
Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.267*

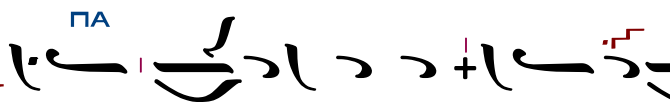
Κ ^{ΠΑ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον

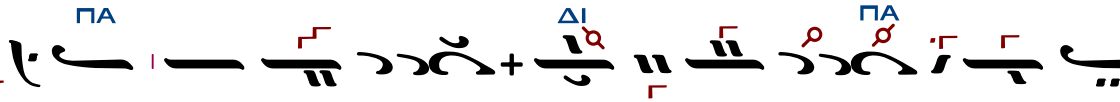
Κ ^{ΠΑ} υ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

Κ ^{ΚΕ}
υ ρι ε ε λε ε η σον ^χ₉

Κ ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε λε η σον

Κ ^{ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ}
υ ρι ε ε λε ε η σον ^π

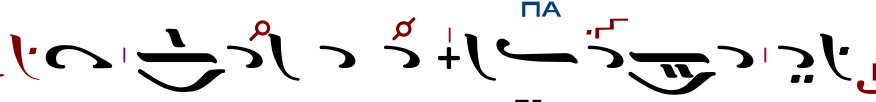
Π ^{ΠΑ ΝΗ ΠΑ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε ^π

Π ^{ΠΑ ΔΙ ΠΑ}
α ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

 ^Δ ^π

Π ^{ΠΑ ΚΕ}
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε ^χ₉

Π ^{ΔΙ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε ^ζ_λ

Π ^{ΠΑ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Π ^{ΠΑ}
α ρα α α σχου Κυ υ ρι ι ι ε ^π

Κ ^{ΠΑ} ^{ΜΕΛ}
οι οι οι οι οι Κυ ρι ε

Α ^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
α α α μη ην

Κ ^{ΠΑ}
αι τω πνευ μα α τι ι ι σου

Α ^{ΠΑ}
γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι

^{ΔΙ} ^{ΠΑ} ^{ΔΙ}
σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου

^{ΠΑ}
ου και κα τα φυ γη η η η η η μου και

^{ΠΑ}
ρυ υ υ υ υ υ στης μου

Π ^{ΔΙ}
α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε

^{ΠΑ}
ε ε ευ μα Τρι ι α δα ο μο ου ου ου ου σι ον και

^{ΠΑ}
αι α α χω ω ρι ι ι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι ι

ΝΗ ΠΑ
ι αν αι νε σε ε ε ως

ΠΑ
Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

ΚΕ
ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Θρασυβούλου Στανίτσα (ἕτερα)

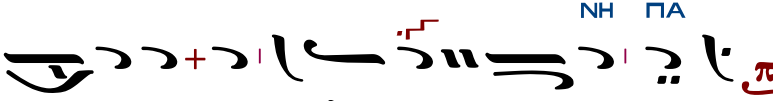
Ἦχος λ π̣ ̣ Πά

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.278#

Κ ^{ΝΗ ΠΑ}
 υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον π̣

Κ ^{ΔΙ ΠΑ}
 υ ρι ε ε λε ε ε η η σον Δ

Κ ^{ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ}
 υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον π̣

Κ ^{ΝΗ ΠΑ}
 υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον π̣

Π ^{ΔΙ ΠΑ}
 α ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

π̣ Δ

Π ^{ΔΙ}
 α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε ζ' λ

Π ^{ΠΑ}
 α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω πνε ευ μα α τι σου

Α α α μη η ην

Α γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι

σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

μου ου και κα τα φυ γη η η η μου και ρυ

υ υ υ υ υ υ στης μου ου ου

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα Τρι ι α δα ο μο ου ου ου ου σι ον και

αι α α χω ρι ι ι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

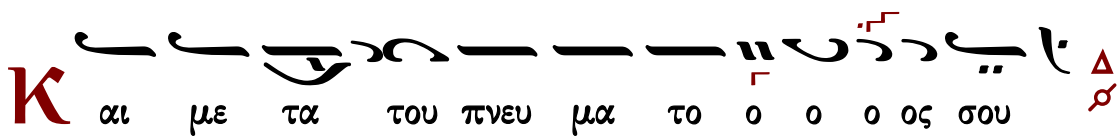
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

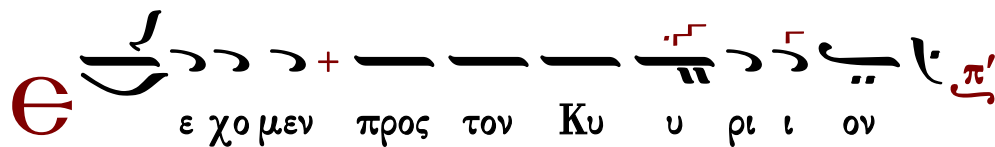
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι ι ι

ι αν αι νε σε ε ε ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ο ο ος σου

Ε εχομεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

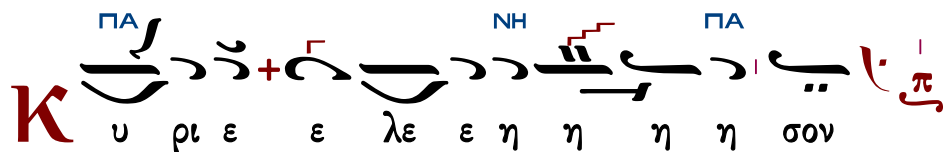
Λειτουργικὰ Μ. Βασιλείου

Λουκᾶ Λουκᾶ

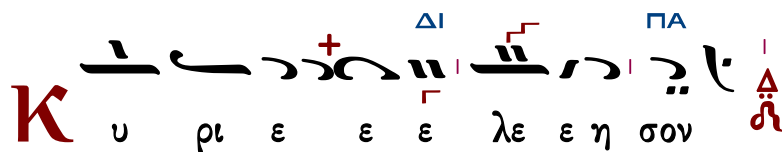
Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π

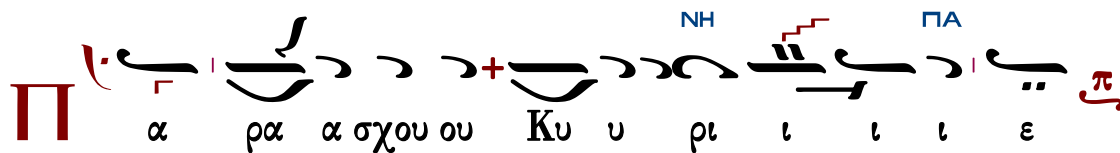
Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.159*

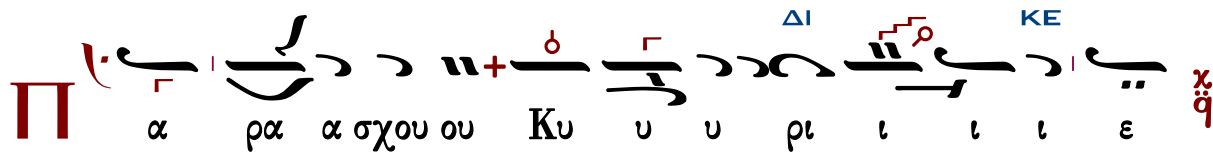
Κ ^{ΠΑ}υ ρι ε ε ^{ΝΗ}λε ε η η η η ^{ΠΑ}σον

Κ ^{ΚΕ}υ ρι ε ε ^{ΔΙ}λε ε ε η η η η ^{ΚΕ}σον

Κ ^{ΔΙ}υ ρι ε ε ^{ΠΑ}λε ε η ^Δσον

Κ ^{ΝΗ}υ ρι ε ε ^{ΠΑ}λε ε η η η η ^πσον

Π ^{ΝΗ}α ρα α σχου ου ^{ΠΑ}Κυ υ ρι ι ι ι ε

Π ^{ΔΙ}α ρα α σχου ου ^{ΚΕ}Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Π α ρα σχου ου ου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε

α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

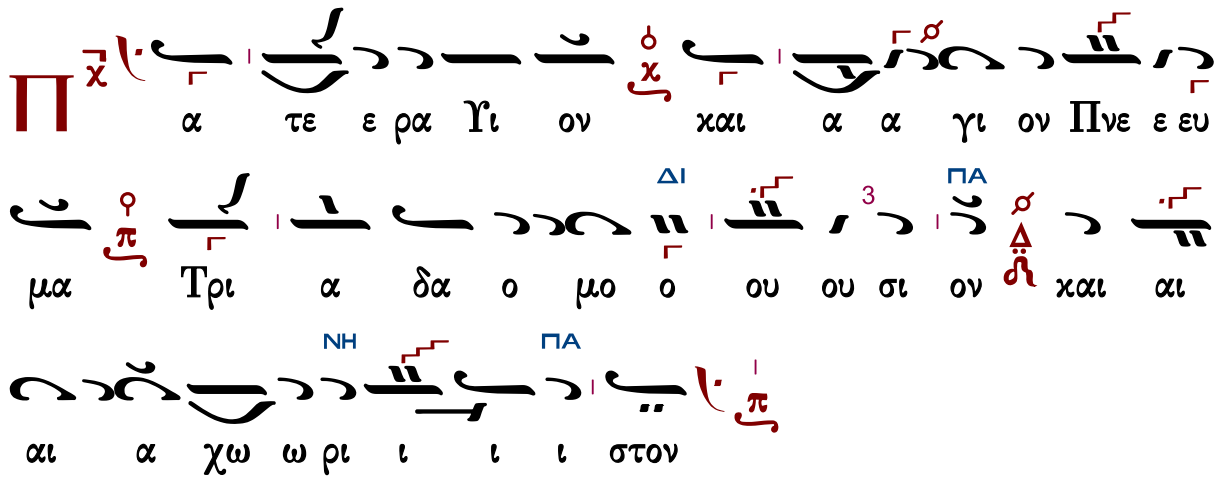
α γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

η ι ι σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ος στε

ρε ε ω μα α α α μου ου ου ου και κα τα

φυ γη η η η μου ου ου ου και ρυ υ στη η η ης

μου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι ι ι

αν αι νε ε σε ε ε ε ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Λειτουργικὰ Μ. Βασιλείου

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̣ π̣ Πά χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.349#

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν

Κ υ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Σ ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ ρ ι ε

Α α μ η η η ν

Κ αι τω πνευματι ι σου

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ

γη η μου και ρυ υ στη ης μου ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ω ρι ι

στο ον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Λειτουργικὰ Μ. Βασιλείου](#) Λουκάς Λουκά

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π Πά

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ΄
Θεῖα Λειτουργία σ.341*

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ ^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε λε ε η η η σον ^Δ

Κ ^{ΜΕΛ} ^{ΚΕ} ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε λε ε η η η σον ^χ

Κ ^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε λε ε η σον ^Δ

Κ ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^χ

Κ ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε λε ε η σον ^π

Π ^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε ^π

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Π ^{ΠΑ} ^{ΚΕ}
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε ^χ

Π ^{ΠΑ}
α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε ^χ

Π ^{ΠΑ}
α ρα α σχου Κυ υ ρι ε ^π

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
C οι Κυρι ι ε

ΝΗ ΠΑ
A μην

ΜΕΛ
K αι τω πνευ μα τι ι σου

ΠΑ ΔΙ
A γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε η

ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ι σχυ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ι ος στε ρε ε

ΠΑ
ω ω ω μα α α α μου και κα τα φυ γη η

μου ου και ρυ στη η ης μου

ΠΑ ΖΩ
Π α τε ε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

ΔΙ ΠΑ
ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και α

χω ω ρι ι στο ον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

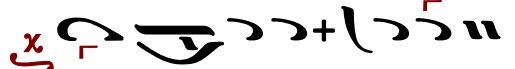
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

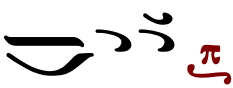
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΠΑ}
λε ον ει ρη η η νης ^Χ
θυ σι ι αν αι αι αι

νε σε ως

Κ ^{ΠΑ}
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου ^Γ

Ε ^{ΔΙ}
ε ε χο μεν προς τον Κυ ^{ΖΟ}
υ ρι ι ον ^{Ζ' Λ}

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Ἄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομὸς Α'
1909 σ.132*

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον **Δ**
η

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον **Γ**
λ

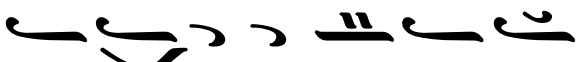
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον **Δ**
η

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον **Δ**
η

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον **Δ**
η

Π α ρ α α σχου Κυ ρ ι ε **Δ**
η

Π α ρ α σχου Κυ ρ ι ε **Γ**
λ

Π α ρ α σχου Κυ υ ρ ι ε **Δ**
η

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ^Δη

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ^Δη

Σ ο ι ο ι ο ι Κυ ρ ι ε ^Δη

Α μ η ν ^Δη

Κ αι τ ω π ν ε υ μα τι ι σου ^Δη

Π α τε ρ α Υ ι ο ν και α γ ι ο ν Π ν ε ε υ ^Δη

μα ^Δη Τ ρ ι α δ α ο μ ο ο υ σ ι ο ν και α χ ω ρ ι σ τ ο ν ^Δη

^Δη

Ἦχος ^Δη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Α γ α π η η σ ω σε Κυ ρ ι ε η ι σ χ υ υ υς

μου Κυριος τε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη
η μου και ρυ υ στη ης μου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζῆν τὸ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δε

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α'
1909 σ.132*

ε
λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως ἄ

Και με τα του πνευ μα το ος σου ἄ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον 69

Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου

[κλασικά](#)

ἦχος β'
ἦχος πλ.δ'

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ](#)

ἦχος θ'

Βασιλείου Νικολαΐδου

ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικῶν
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

α α α α α α α α α α α α α α α

ξι ι α α α ξι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο α α α ξι ι ον και αι αι δι

αι αι αι αι η η η η η και αι η γη η η η η η η η

η η η η η η η η τη η η η η η η η

η η η η η η η η ης δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η

η η γη τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α

α α α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι

τοι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οισ

ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος ο

ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε λε ε

ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο μα α α ια

α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου

ου ω σαν να ο ε ε ε ε λε ε ε ε ε

εν τοι οι οι οι οι οι οις υ εν τοι οις υ ψι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι

οις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι

οι οι οι οις

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·

Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μου ἔστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Δημ. Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.193#

α μη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η α α α μη η η

η η η η η η η η

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου μεν σοι οι οι οι οι ε ε ε λε ευ χα α α

ου ου ου μεν σοι οι οι οι οι ε ε ε λε ευ χα α α

α ια α α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου

α ια α α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου

με εν Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε και

με εν Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε και

αι αι αι ιαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο

αι αι αι ιαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο

ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α σου

ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α σου

ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε

ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε

ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος η

ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

ο νο ο ο ο ο ον ε ε ε ποι οι οι οι οι οι οι
6 λ

οι οι οι οι οι θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

η η η σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι αι αι και την

ση η η η η η η η η η η η ην γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α α α

α α α πλα α α α α α α α πλα τυ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ρα α α α α αν ου ου ου ου

ου ου ρα α ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων α α α α α α πει α α πει ει ει ειρ γα α

α α α α α α α α α α α α λα α πειρ γα α σα α α

τω ω ε ε ποι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι ει ει

Κε χα ρι ι ι ι ι ι τω κε χα ρι τω

ω ω με ε ε ε λε ε ε ε ε νη η η η

η η η η πα α α α α α α α α α α α α

α α α α α λα α α α α α α α α σα

α α α α α α πα σα η κτι ι ι ι ι ι
 ι ι η κτι σις δο ο ο ο ιο ο ο ο ξα α
 α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

β'

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι'

Ανθολογία Λειτουργικῶν
 Βασίλειος Μαυράγκανος
 Βέροια 2013 σ.157#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

^{ΒϠ}
 Τ ἡν γαρ ση η η η η η η η η η η η η
 ιη η η η η η η η η η η η η ιη η η
 η την γαρ σην ^{ΔΙ} μη η η η η τρα α α α α
^{ΜΕΛ}
 ια α α α αν θρο ο ο ο ο ο ιο ο

ΒΞ
ο ο ο νον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ε

ΔΙ
ποι η σε και αι αι αι αι αι τη η η η η η η η

ΜΕΛ
ην ση ην γα α α α α λα α α στε ε ε

ΔΙ ΒΞ ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α πλα τυ

τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ρα α νω ω

ΜΕΛ ΒΞ
ω ω ω ω ων α α πει ει ει ει ει ειρ γα α α

α α α α α α α σα α α το ο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ε πι ι ι σοι οι οι οι οι οι οι

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
οι οι οι χαι αι αι αι αι ρει ει ει Κε χα α ρι

ΒΞ
τω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κε

— ρι τω με ε ε ε ε ε νη η πα α α α α
χα ρι τω με ε ε ε ε ε νη η πα α α α α

α α ια α α σα η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α ια α α σα η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις δο ο ο
σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις δο ο ο

ξα η κτι ι σις δο ο ο ο ο ο ο ξα α α α α
ξα η κτι ι σις δο ο ο ο ο ο ο ξα α α α α

α α α α α α α α α η κτι ι ι σις
α α α α α α α α α η κτι ι ι σις

δο ο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι
δο ο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι

Ἰωάννου Παλάσι

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικῶν
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.160*

Ἐπί σοι χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

^{MEΛ} ^{ΔΙ} ^{MEΛ} ^{MEΛ}
Τ η ην γ α α αρ ση η η η η η η ην μη

η η η η η η η η η η η η η η η η η

^{ΒΞ} ^{ΔΙ}
η η η η η η η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο

^{ΒΞ}
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^{MEΛ} ^{ΔΙ}
νο ο ον ε ε ποι οι οι οι οι οι οι οι σε ε ε

^{MEΛ} ^{ΔΙ}
και τη ην ση η η η η ην γα στε ε ε ε ε ε ε

^{ΒΞ}
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{ΔΙ}
ρα α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{ΔΙ}
ε πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{ΒΞ} ^Χ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἕξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

Τη η η η η η η η η η η γα α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α τη η η γα

α αρ ση η η η η η η η η η η η η η η η τρα

αν thro ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο νο ο ο thro ο νο ον ε ε ε ποι οί οί οί οί οί

οί οί thro νο ο ον ε ε ποι οί οί οί οί οί η

η η σε ε και αι αι τη η η η η η η

η η η η η η η η η ση η η η γα α α

στε ε ε ε ε γα α στε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρα α α α α α α α πλα τυ υ

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ρα αν ου ου

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων α α α α α α πει ειρ

γα α α α α α α α α σα α α απειρ γα α σα

α α το ε πι σοι οι και αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει

Κε χα ρι ι ι ι τω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ηε ε Κε χα ρι ι ι τω ω με ε ε ε ε εε

ε νη η πα α α α α σα α α α α α

α α α α α α α λα α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α πα α α λα α α α α

σα η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι κτι ι σις δο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης louka.loukas@gmail.com

πλ.α'

ἐναρμόνιος - Νικολάου Γιάννου

Ἦχος λ̣ ἡ Πα

ΠΑ
πρ
λε ε ε ζ'

Ε
πι σοι χαι αι αι αι ρει κε χα ρι ι

Δι
πρ
τω ω ω με ε ε ε νη πα α α σα α η

Ζο
Αδ
κτι ι ι ι σι ις αγ γε ε ε ε ε λων το συ υ

ΠΑ
ζ'
στη η μα και αν θρω ω ω ω πων το ο ο γε ε

πρ
ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε ε να α

Δι
ΜΕΛ Ζο
ε και πα ρα α δει σε λο γι ι κε παρ

Αδ
θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα εξ ης Θε

Ζο
Δι
ο ος ε σαρ κω ω ω ω θη η και παι δι ι ο ον

ΠΑ
γε ε γο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ πα αρ

χω ων Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μων τη ^{π ρ}

ην γαρ σην μη η τραν θρο ο ο νον ε ε ποι οι η η

σε ^{ζ'} και την σην γα στε ε ε ε ε ρα ^{γ'} πλα τυ τε

ε ε ρα ^{ΔΙ} πλα τυ τε ε ρα ^{ΠΑ} αν ου ρα ^α νω ω ω ων

α α πει ειρ γα α α α α σα α α α το ^{π ρ} ε

πι σοι ^α χαι αι αι αι αι αι ρει ^{ΔΙ} κε χα ρι τω ^{ζο}

με ε ε ε ε νη η η ^α πα α α α σα α η η ^{π ρ}

η κτι ι ι ι ^{ΠΑ} σι ι ις δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^{ζο} οι οι οι ^α οι οι οι ^α οι οι οι ^{π ρ}

Ἦχος λ π ῥ Πα

Παντελή Παρρησιάδου
ἐκ χειρογράφου*

Ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι ρει π⁹ κε χα ρι

τω με ε ε ε ε ε ε ε νη Δ^Δ πα α α α σα

α α η η η κτι ι ι ι ι σις π⁹ αγ γε ε λων το ο

συ υ υ στη η η η μα χ⁹ και αν θρω πω ων το ο

γε ε ε νος Δ^Δ η γι α σμε ε ε ε νε να α ε Δ^Δ

και λο γι κε ε ε πα α α ρα α δει ει ει σε π⁹ παρ

θε νι κο ον κα αυχη η μα χ⁹ εξ ης Θε ο ο ος ε ε

σα α αρ κω ω ω ω ω θη ο⁹ και παι δι ον γε ε

γο ο ο νεν Δ^Δ ο προ ο αι αι ω ω ων Δ^Δ υ πα αρ

χω ων Θε ε ο ο ο ος η η λε Θε ο ος η

η η μων την γα αρ ση ην μη η η τραν θρο ο

ο νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την

ση η η ην γα α στε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε

ε ε ε ε ραν ου ρα νω ων α α πει ει ειρ

γα α σα α α το ε πι ι σοι οι χαι ρει ει κε ε

χα ρι ι τω ω με ε ε ε ε νη πα σα α

η η κτι ι σις δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη

πα σα η κτι ι ι σις αγ γε ε λων το συ στη μα και

αν θρω ω πων το γε ε ε νος η γι α

σμε ε ε νε να ε και πα ρα δει σε λο γι κε

ε πα ρ θε νι κο ον καυ χη μα εξ ης Θε ο ο ος

ε σα ρ κω ω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι

ω ω νων υ πα α ρ χων Θε ο ο ος η η η μω ω

ων

Την γα α αρ ση η ην μη η η τρα α αν θρο ο ο

χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χαι

αι αι ρει ει ει κε χα ρι ι ι τω ω με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η πα α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

σα α α πα σα η κτι ι ι σις δο ο ο ο

ο ο ο ο η κτι σις δο ο ξα α σοι οι οι οι οι

οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης louka.loukas@gmail.com

πλ.δ'

Ωγκράτους Παπαδοπούλου

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ. 162#

NH

Επι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει

Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε νη πα σα η

η κτι ι ι σις Αγ γε ε ε λων το ο συ στη η μα και

α ανθρω ω ω πω ων το ο ο γε ε ε ε ε νος

ΓΑ

ΔΙ

η γι α σμε ε ε ε νε ε να α ε και πα

NH

ρα δει ει σε ε ε ε λο ο ο ο ο ο ο γι ι κε ε ε

ε παρ θε νι κο ο ον κα α α α αυ χη η η η

ΔΙ

μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε σα α αρ κω

ω ω ω θη και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο

ο ο νεν ο προ αι ω ω ω νω ω ων υ

πα α α αρχων Θ ε ε ο ο ος η η η η μων Τη ην

γαρ ση η ην μη η η η η η η τραν θρο ο ο

νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην

γα α α στε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε

ε ρα α α αν ου ρα α α νω ω ων α α πειρ

γα α α α α α σα α α α πειρ γα α σα α το

ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι αι ρει Κε χα

ρι ι ι ι ι ι ι τω κε χα ρι τω με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε νη πα σα α η η η κτι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σις δο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου

Ἦχος λ π ρι Νη

Μουσικός Πανδέκτης
Θεία Λειτουργία
«ΖΩΗ» 1976 σ. 190#

Ε πι σοι χαι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη

πα σα η η η κτι ι ι ι σις αγ γε ε λω ων

το συ υ υ στη η η η μα και αν θρω ω ω

πω ω ω ων το γε ε ε νος η γι α σμε ε ε

νε να α α ε ε και πα ρα δει σε λο γι ι ι

κε ε παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα

εξ ης Θεο ο ος ε ε ε ε σαρ κω ω ω ω ω

ω ω ω θη η η και παι δι ι ον γε ε ε

γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ παρ χων Θε ε ο

ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η τραν θρο

ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η η σε και αι αι

την σην γα α στε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ρα αν ου ρα

α α νω ων α πειρ γα α α α α α α α α α α

λα α πει ειρ γα α α α σα α α το ο ε πι σοι

χαι αι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη πα α α

σα η κτι ι ι σι ι ι ις δο ξα σοι οι οι οι

Ἦχος λ π ς Νη

Χρήστος Τσακίρογλου
10.3.2012*

Ε πι σοι χαι αι αι ρει ^γ _δ Κε χα ρι τω ω με ε ε

^ε _λ νη ^γ _δ πα σα η κτι ι ι ι σις ^γ _δ αγ γε ε

λων το ο συ στη η μα ^Δ _δ και αν θρω πω ω ω ω ν το γε

ε ε νο ος ^γ _δ η γι α σμε ε ε ε ε νε να α

ε ^Δ _δ και πα ρα δει ει σε λο γι ι ι κε ε παρ

θε νι κο ο ο ν κα αυ χη η η μα ^Δ _δ εξ ης Θε

ος ε σα α αρ κω ω ω θη ^ε _λ και παι δι ον γε ε

ε γο ο ο ο νεν ^Δ _δ ο προ αι ω νων υ πα αρχων Θε

ο ο ο ος η η η η μων ^γ _δ την γαρ σην μη η η

η τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι η η η

σε και την σην γα στε ε ρα πλα τυ τε ε ρα αν ου ρα

ων α πειρ γα α α α σα α α α το ε πι

σοι χαι αι αι αι ρει κε ε χα α ρι τω ω με ε ε

νη πα σα η κτι σις δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

οι οι οι

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι

Γεωργίου Ὀγουρλοῦ [ἢ Οὐγουρλοῦ]

8'8"

Ἦχος λ π ς Νη

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Καλλίφωνος Ἀηδῶν
Ἄγιον Ὅρος 1984 σ.256*

πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη

πα σα η κτι ι σις αγ γε ε λων το συ στη μα και αν

οι οι οι οι οι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι και αι αι αι αι και αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι

αι αι ρει ει ε κε χα ρι ι ι ι ι ι ι ι

τω κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε νη η η η η

η η η η η η η πα α α α α λα α α α σα

πα σα η η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

σι ι ι ι ι ις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα

η κτι σις δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἦχος λ π ρι Νη

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Μουσικός Θησαυρός τῆς Λειτουργίας
Ἅγιον Ὅρος 1988 τ.β σ.788*

Ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι ρει ει ει

ει ει ρι Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε νη η η πα α σα η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σι ι ι ι ις α α α αγ γε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λω ω ω ω ν το ο ο ο

ο ο συ υ στη η μα και αν θρω ω ω ω πων το

ο ο γε ε ε ε νος η γι α σμε ε ε ε ε

ε ε νε να α ε ε ε και πα ρα α

α α δει ει και πα ρα α α δει ει ει σε ε λο

— γι κε ε ε ε ε ε ε ε ε παρ θε νε κο ο ον

κα α α α α α α α αυ χη η η η η κα αυ

χη η η μα εξ ης θε ος ε ε σα α αρ

χω ω ω ω ω θη και παι δι ι ι ι ι ο

ο ο ο ο ο ον γε ε ε ε ε ε ε ε ε γο

νε ε εν ο προ αι ω ω ω ω ω ω

νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ν υ πα αρ χω ων θε ο

ο ο ο ος η η η η η μων την γαρ ση η η η η μη

η η η η τραν θρο ο ο ο ο ο ο ο νο ον ε ε ε ε

ποι οι οι οι η η η σε ε και την ση η η η

ην γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α

πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ραν

ου ρα νω ω ω ω ν α πει ειρ γα α α α α

α α α α α σα α α το ο ε πι σοι χαι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι ρει Κε ε ε χα

ρι ι ι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η η πα α

α α α α α α σα η κτι ι ι σις δο ο ο ο ο

λο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι

Ἕένου τοῦ Κορώνη

Συντμηθὲν ὑπὸ Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ π ρ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ.241*

Ε
 λ ε ε ε π ι σ ο ι χ α ι α ι α ι α ι ρ ε ι ⁶ λ κ ε

 χ α ρ ι ι ι ι τ ω ω μ ε ε ε ε ε ε ε ν η η ⁶ λ π α

 α α α α α σ α η κ τ ι ι ι σ ι ι ρ ι ι ι ρ ^γ ρ

 α γ γ ε ε λ ω ν τ ο ο σ υ υ σ τ η η ρ η η η μ α ^η κ α ι α ν

 θ ρ ω π ω ω ω ν τ ο γ ε ε ε ε ε ν ο ο ο ρ ^γ ρ η γ ι

 α σ μ ε ν ε ε ε ν α α α ε ε ε ε ^Δ ρ κ α ι π α

 ρ α δ ε ι ε ι ε ι σ ε λ ο ο ο ο ο γ ι ι κ ε ε ε ε ^π ρ

 π α ρ θ ε ν ι κ ο ο ν κ α α α α υ χ η η η η κ α α υ

χη μα α α α α α α εξ ης Θε ο ο ος ε σαρκω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω Θε ος ε σα

αρ κω ω ω ω ω ω ω θη η η η και παι δι

ο ον γε ε ε ε ε γο και αι παι δι ο ο ον γε ε

ε ε γο ο νε ε ε εν ο προ αι αι ω ω ω

ω ω ω νων υ πα α α α α αρ χω ω ων

Θε ο ο ο ο ος η η μω ω ω ων την γαρ

ση ην μη η τραν θρο ο ο ο ο ο ο μη η τρα αν

θρο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ποι η η η σε ε και

τη ην ση η η ην γα στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α

α α α α α α α α α ^Δπλα α τυ υ υ υ

υ υ υ ^χπλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ραν ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων α α α α α α α ^ππει ει ει ειρ γα α α

α α σα α α α α α α πειρ γα α α σα α το ο

ο ^γε πι σοι χαι αι αι αι αι αι ρει κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

η η η η ^ζπα σα η κτι σις δο ο ο ο ο ξα σοι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ^γ

Α α α α α α α α α α α α α α α

ξι ι α α α ξι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο α α α ξι ι ον και αι αι δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγῶτα, καὶ λέγοντα·

δὸ ο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Ω σα αν να α α α α α α

α α α α α α ε ε ε ε λε εν τοι οι οι

οι τοι οι οι οι οισ υ υ υ εν τοις υ ψι ι

ι ι ι ι ι στοι οισ ευ λο γη με ε ε ε ε

ε ε νο ο ο ος ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με

νο ος ε ε ε ε ε λε ε ε ε εν ο ο

εν ο νο ο ο ο ο μα α α α ια α α τι Κυ

υ ρι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Ω σαν να ε ε ε ε λε ε ε ε ε εν

λε α μη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η α α α μη η η η

η η η η η η η η

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρωμεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ἦχος Δε

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

Ἦχος Δι' ς'

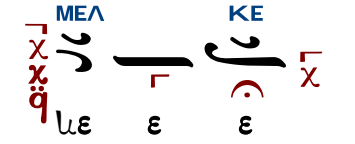
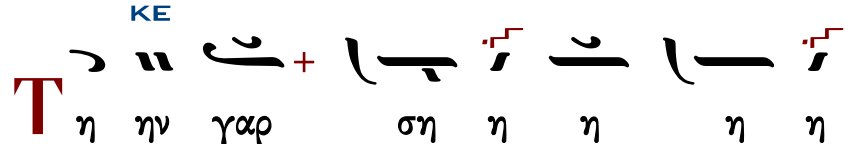
ἑμμελής ἀπαγγελία

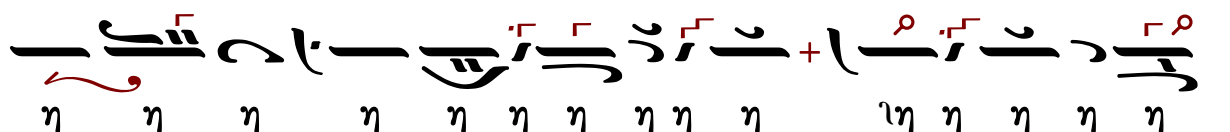
Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἔσαρκιώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

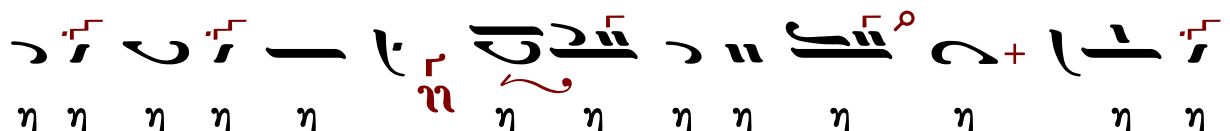
μέλος ἀρχαίων
διασκευῆ-ἀνάλυση Στανίτσα

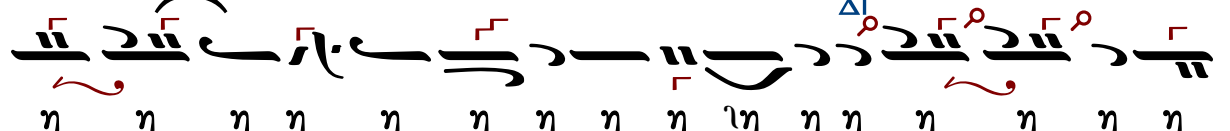
Ἦχος ρ' ε'

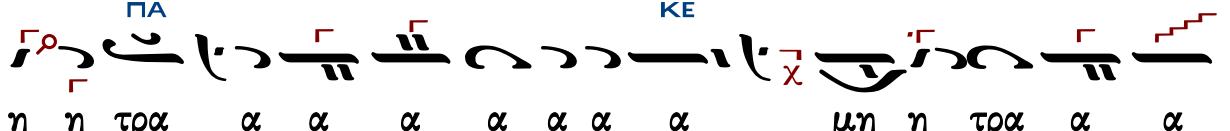
Χειρόγραφο
Θρασυβούλου Στανίτσα#

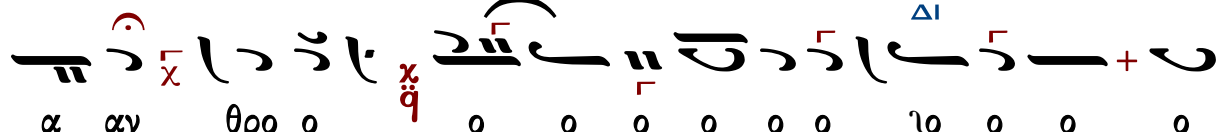
^{ΜΕΛ}

 ue ε ε
^{ΚΕ}

 Τ η ην γαρ ση η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η

^{ΠΑ} ^{ΚΕ}

 η η τρα α α α α α α α α α μη η τρα α α

 α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^{ΠΑ}

 ο

ΚΕ ΔΙ ΠΑ
ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Χ θρο νον ε ε ε ποι οι η η η η η η η σε

ΠΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι

ΚΕ
αι αι αι αι αι αι αι και την ση η η η η η η

ΠΑ ΔΙ
η η η η η η η η η η η η η η γα α α α

α στε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
α α α α α α α α α α π λ α α α α α

ΚΕ
α α α α α α α α α π λ α τ υ τ ε ε ε ε

ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α

ΠΑ ΒΞ
α α α α α αν ου ου ου ου ου ου ου ρα α α

ΚΕ ΔΙ
ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΜΕΛ ΚΕ
ω ω ω ων α α α α α α πει α α

ΔΙ
πει ει ειειρ γα α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ ΒΞ
α α α α α α α α πει ειρ γα α α α α σα α α

ΜΕΛ ΒΞ
το ο ε ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι

ΝΗ
αι αι ρει κε ε χα ρι ι ι ι ι ι ι ι τω

ΠΑ
κε χα α ρι τω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η η η η

η η πα α σα η κτι σις δο ο ξα σοι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι

σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι

ἦχος πλ.δ' Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ἀνθολογία Λειτουργικῶν
 Βασιλείου Μαυραγκάνου
 Βέροια 2013 σ.169#

α α α α α α α α α α α α α α

ξι ι α α α ξι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ ψι ι ι ι ι ι ι εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οισ

Ἐδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μου ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

α α α α α α α α α α μη η

η η ην

Ἐδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

α α α α α α α α α α μη η

η η ην

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με ε εν σε ε ε

ε ε ευ λο γου ου ου ου ου ου με ε ε εν σοι

οι οι οι οι οι ευ χα ρι στου ου ου ου ου μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι αι δε ο ο ο ο ο ο ο ο ωο

και δε ο με θα α α α σου δε ο ο με ε

θα α α α σου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο Θε ος η η μω ω ω ω ω ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

πει σοι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ρει κε χα ρι τω με ε ε ε ε νη η η η

η πα α α α σα η κτι ι ι σις α αγ γε ε ε

λω ων το συ υ υ υ στη η η η μα και αν

θρω πων το γε ε ε νος η γι α α σμε ε

νε ε να α ε και πα ρα δει ει σε ε λο γι ι κε

παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ε

ο ος ε ε σαρ κω ω ω θη και παι δι ο ον γε

γο ο νεν ο προ αι ω ω ω νων υ πα α αρ χω ων Θε

ο ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η η

η η η η τρα α αν θρο ο ο ο νο ον ε ποι

η η η η η ε ποι οι η η σε και την σην γα α

στε ε ε ε ε ε ε ε ρα π^π πλα τυ τε ε ε

ε ε ραν Δ ου ρα νω ω ω ω ων α α πει ει ειρ

γα α σα α το Δ ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι

αι ρει Δ κε χα ρι ι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε νη η η ε λ πα α α σα η κτι σις δο ο ο ο

ξα α α α σοι οι οι οι οι γ Δ

Ἄντι τοῦ «Θίδομεν τὸ φῶς»

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ π Δι

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Κυψέλη
Η Α. κ Μ. Εβδομάς 1971 σ.159*

ΜΕΛ

Τ ου Δει ει πνου σου του μυ στι κου ση με ρον Υι

ΒΣ

ΜΕΛ

ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε ου μη γαρ

τοῖς ἐχθροῖς σου τοῦ μυστηρίου εἰ εἰ πῶς οὐ

φιλημασίδωσκαθαπερὸ Ἰουουου

δας ἀλλὼς ὁ ληστής ὁ μολογῶσὶ μνη

σθητίμου Κυρίε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

ου ου

[Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν](#)

[Ὅρθοί. Μεταλαβόντες...](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 1996 σ. 115*

Του δεῖ εἰπνοῦ σου τοῦ μυστικου σημερον Ἰε

Θεου κοινῶν μεπαρλαβε οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς

σου τοῦ μυστηρίου εἰ εἰ πῶς οὐ φιλημασίδω

δω σω κα θα περ ο Ι ου ουου ου δας αλλ ως ο

λη στης ο μο λο γω ω σοι μνη σθη τι μου Κυ υ ρι

ε εν τη βα σι λει ει α σου ου ου

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

Ὅρθοί. Μεταλαβόντες...

Εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

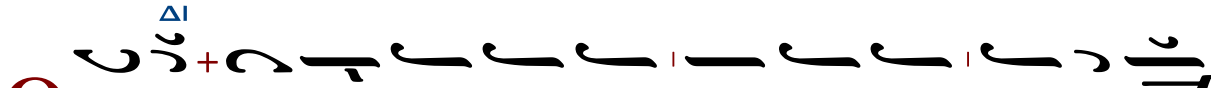
νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο

ος

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

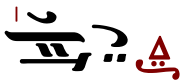
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

[Ἑσπέρας Μεγάλης Πέμπτης]

Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φορικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ᾧ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμην.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

“Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

“Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.
Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΘΞΑΨΑΛΜΟΣ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθη καὶ ἐταπεινώθη ἕως σφόδρα· ὠροῦμένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοβόρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Ούτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθη σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Ούτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλησμένη;

Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρῆσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνας, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσμου)

Ἦμῶν τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦμῶν τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦμῶν τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦμῶν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦμῶν τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἐπιτίθει μοι, ὦ Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖται τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ'

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Γεωργίου Προβάκη

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τροπάριον

ἦχος πλ.δ'

Ἐπεὶ οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί, ἐν τῷ νιπτήρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ')

Εὐαγγέλιον α'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. εγ'31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιξ', ια':1

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. ³²εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. ³³τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ³⁴ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ³⁵ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. ³⁶λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. ³⁷λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ³⁸ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. ¹Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ²ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν. πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· ³καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. ⁴καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. ⁵Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; ⁶λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. ⁷εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν καὶ ἐώρακατε αὐτόν. ⁸Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. ⁹λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; ¹⁰οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἔστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. ¹¹πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ¹²ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ καὶ ἐκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων

ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, ¹³καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. ¹⁴Ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ¹⁵Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, ¹⁶καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένει μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ¹⁷τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. ¹⁸Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ¹⁹ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. ²⁰ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. ²¹ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. ²²Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ²³ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ²⁴ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. ²⁵Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ²⁶ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. ²⁷Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω. ²⁸ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἔστι. ²⁹καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. ³⁰οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ³¹ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ¹Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. ²πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ³ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. ⁴μεινάτε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ⁵ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ⁶ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ξεηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ⁷ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται. ⁸ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσθε ἐμοὶ μαθηταί. ⁹καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ¹⁰ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρὸς μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ¹¹Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. ¹²αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. ¹³μειζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν

αὐτοῦ ἦν ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ¹⁴ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. ¹⁵οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. ¹⁶οὐχ ὑμεῖς με ἐξελεξάσθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. ¹⁷ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ¹⁸Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. ¹⁹εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. ²⁰μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ²¹ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. ²²εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. ²³ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. ²⁴εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ²⁵ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ²⁶ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· ²⁷καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε. ¹Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ²ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. ³καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ⁴ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. ⁵νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις! ⁶ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκε ὑμῶν τὴν καρδίαν. ⁷ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρι ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· ⁸καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. ⁹περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· ¹⁰περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· ¹¹περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ¹²Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ¹³ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἄφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁴ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁵πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἔστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁶μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. ¹⁷Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; ¹⁸ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμε τί λαλεῖ. ¹⁹ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ²⁰ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ²¹ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. ²²καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. ²³καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. ²⁴ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. ²⁵Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ²⁶ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· ²⁷αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. ²⁸ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ²⁹Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. ³⁰νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. ³¹ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε· ³²ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. ³³ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. **1** Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, **2** καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. **3** αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. **4** ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· **5** καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. **6** Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. **7** νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· **8** ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **9** ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, **10** καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. **12** ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. **13** νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. **14** ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ

τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἶμι ἐκ τοῦ κόσμου. ¹⁵οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ¹⁶ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἶμι. ¹⁷ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθείᾳ ἐστι. ¹⁸καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. ¹⁹καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγαπᾶζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. ²⁰Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ²¹ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ²²καὶ γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκάς μοι αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ²³ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. ²⁴Πάτερ, οὐς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἶμι ἐγὼ καὶ κεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. ²⁵πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, ²⁶καὶ ἐγνώρισά αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἣ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς. ¹Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον α'

ἦχος πλ.δ'

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράζωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ρῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον β'

ἤχος πλ.β'

Ἐδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἰστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἑλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὡσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλόανθρωπον, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σῶση, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον γ'

ἤχος β'

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὠσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλόανθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέλεγες· εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτησαν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι σε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὡσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς μαθηταῖς σου ὁ Θεός ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

Κάθισμα 6'

ἤχος βαρὺς

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθη, ἵνα κόσμον ἀρπάσῃ τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον 6'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:1-28

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ²ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ³ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλων. ⁴Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; ⁵ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ⁶ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. ⁷πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ⁸ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· ⁹ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἕξ αὐτῶν οὐδένα. ¹⁰Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. ¹¹εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό; ¹²Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν, ¹³καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ

ἐνιαυτοῦ ἐκεῖνου. ¹⁴ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ¹⁵Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηγήθη τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. ¹⁶ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἔξῃθην οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. ¹⁷λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. ¹⁸εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. ¹⁹Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ²⁰ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδάξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. ²¹τί με ἐπερωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηχοῦτας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ²²ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; ²³ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; ²⁴ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφην τὸν ἀρχιερέα. ²⁵Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ²⁶ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; ²⁷πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ²⁸Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρῶτ'· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον δ'

ἦχος πλ.α'

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθῶν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ παθῶν, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητής, γίνεται προδότης, ἐν ἡθεί φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάζωμεν.

ἤχος α'

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ε'

ἤχος πλ.β'

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδοὺς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἦγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἑσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ς'

ἤχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν διδάσκαλον, μαθητὴς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρόσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς μαθηταῖς σου· κὰν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνήσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; κὰν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακροθύμει δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Κάθισμα γ'

ἦχος βαρὺς

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἱαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον γ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 26:57-75

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ⁵⁸ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. ⁵⁹οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, ⁶⁰καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες ⁶¹εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομησαι αὐτόν. ⁶²καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ⁶³ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ⁶⁴λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ⁶⁵τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· ⁶⁶τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. ⁶⁷τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν ⁶⁸λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παῖσας σε; ⁶⁹Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἤσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ⁷⁰ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ⁷¹ἐξεληθὼντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. ⁷²καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. ⁷³μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. ⁷⁴τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. ⁷⁵καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήθη με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον β'

ἦχος πλ.δ'

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆχεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πύλην σωτήριον καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Ἀντίφωνον κ'

ἤχος β'

Εἶπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν, προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Ἀντίφωνον θ'

ἤχος γ'

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἔθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρσας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Κάθισμα δ'

ἦχος πλ.δ'

Ἦ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν τὸν νόμον λύσαντα καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον δ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:28 – 19:16

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρώτη· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

²⁹Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλαῶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ³⁰ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. ³¹εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ³²ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποῖω θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν.

³³Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλαῶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ·

Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ³⁴ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ³⁵ἀπεκρίθη ὁ Πιλαῶτος· Μῆτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ³⁶ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. ³⁷εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. ³⁸λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. ³⁹ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ⁴⁰ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. ¹Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλαῶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. ²καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκάν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν· ³καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ⁴ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλαῶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. ⁵ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, ⁶καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐκ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ⁷ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν. ⁸Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλαῶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ⁹καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. ¹⁰λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; ¹¹ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ¹²ἐκ τούτου ἐζήτηι ὁ Πιλαῶτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ¹³ὁ οὖν Πιλαῶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ¹⁴ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ¹⁵οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. ¹⁶τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι

ἦχος πλ.β'

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἴστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ράπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλάσεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ ληστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ δοξολογοῦμεν φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ια'

ἦχος πλ.β'

Ἐντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστέ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ιβ'

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῶ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ρήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσῃ σῶσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Κάθισμα ε'

ἦχος πλ.δ'

Ἐτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεός, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράναι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἄνεξιλαχε Κύριε, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ε'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:3-32

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἄθῳον. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄφει. ⁵καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγαστο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ἥδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῴος εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρωῦσαι. ³² Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ιγ'

ἦχος πλ.β'

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἠτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὐρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σέ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, μισσηφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὅν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ιδ'

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ὁ τὸν Ληστήν συνοδοιπὸρον λαβὼν, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Ληστής ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὔρε, μιᾶ ῥοπή ἐσώθη, καὶ πρῶτος παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιοθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ιε΄

ἦχος πλ.β΄

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ) Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἥλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ) Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῶ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῶ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅρωσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγῆς;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Κάθισμα ς΄

ἦχος δ΄

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς καταρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ς΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· ¹⁷καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, ¹⁸καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ¹⁹καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. ²⁰καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. ²¹Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναιῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ²²Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. ²³καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. ²⁴καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ²⁵ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ²⁶καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ²⁷Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. ²⁸καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. ²⁹Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὃ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! ³⁰σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ³¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ³²ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Μακαρισμοὶ

ἦχος δ'

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ ληστής Παράδεισον ᾤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ἤτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγᾶσης τὴν ἄφεισιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσης μοι, τοῖς ἡλίοις προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτήρ τὸ μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,

καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόθροπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνη φιλόθροπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

ἤχος δ'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. (β)

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ζ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:33-54

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἔστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνου τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν

κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεῦσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησται οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθειὲς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσειέθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψύχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρίσθησομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
᾽Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Εὐαγγέλιον κ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:33-49

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι ἀναιρεθῆναι. ³³Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ³⁴ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. ³⁵καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. ³⁶ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ ³⁷καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. ³⁸ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ⁴⁴ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, ⁴⁵καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· ⁴⁶καὶ φωνήσας φωνῇ

μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ⁴⁷ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. ⁴⁸καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. ⁴⁹εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ψδὴ ε' Τριψδίου

ἦχος πλ.β'

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ρυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιῶν ἑλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον, ὑμνοῦντές σε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ορᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων, πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, οὐς συνάξω, κηρῦξαί με φιλόανθρωπον.

Καταβασία

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τὸν ἴδιον ἄρνα, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύη τέκνον, τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; Κάκει νῦν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι τέκνον ἢ μείνω σοι μᾶλλον, δὸς μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κυριαξάριον

Τῇ γ' τοῦ μηνὸς Μαΐου, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Ἐπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι,

Ἐπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων, Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἡ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληῆκται λίθοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου, ἐπισκόπου Ἄργους.

Ῥίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,

Ζωστῆρα νίκης ζωννύη θανῶν, Πέτρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρεῖς ἐννέα,

Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

στίχοι εἰς τὴν σταύρωσιν

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,

Ἦ νεκρὸν γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

ἕτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστὴν

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδέμ πύλας,

Βαλὼν ὁ ληστής κλεῖδα τό, μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπειρῶ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ἦχος πλ.β'

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουραττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄπο βλεφάρων μαθηταί, νῦν ὕπνον ἔφης Χριστέ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῶ μήπως ὄλησθε, καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ μείζων πείρας· γινῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὗ ποτε προήσομαι Δέσποτα, σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, ἐβόησε Πέτρος, σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατὴρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σέ, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρέυνησας, ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη· σὰρξ οὐκ ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήση τρίτον γάρ με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείση τάχος ὡς εἴρηται· καὶ σοὶ παιδίσκη, οἷα θᾶπτον προσελθοῦσα πτοήσει σε, ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐτλατόν με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Καταβασία

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουραττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

ἤχος πλ.β'

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγῆ, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ὡς ἀδικον εἶλκε, τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων, ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς προφητῶν τε, μελετῶντες διακενῆς, ὡς πρόβατον εἶλκον, σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς, παρέσχον, πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ τὸν φύσει ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί, ἐκρότησαν, Ἄναξ, σιαγόνα σὴν ραπισμῶ, ἠρώτων σε, σοῦ δέ, ψευδῆ κατεμαρτύρουν, καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἦτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἤχος γ'

Τὸν ληστήν αὐθημερόν, τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, καὶ μὲ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:25-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπαῖ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. ²⁶Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, ²⁷εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. ²⁸Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. ²⁹σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ³⁰ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ³¹Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλαῶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ³²ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ³³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ³⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ οὐδεὶς οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ³⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ, Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ³⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγει· Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Θεὸς τῶν Αἰνῶν

ἤχος γ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

Ἰδιόμελα

ἤχος γ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱὸς μου Ἰσραὴλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ἠτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιο· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✠

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἀγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἢ κεφαλὴ, ἢ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ραπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει, τὰ ὄτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὄλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβάς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἠενώχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνηδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὀρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον ἐξ ἄκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου II](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καὶ νῦν...

ἤχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ [αἰσχύνης] ἐμπυτυμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ι'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:43-47

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ⁴⁴ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· ⁴⁵καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἔδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ⁴⁶καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε

λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ⁴⁷ ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή ἐθεώρουν τοῦ τίθεται.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐναντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον ια'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:38-42

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησεν τὸν Πιλαῶτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλαῶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ³⁹ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. ⁴⁰ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ⁴¹ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέτερον οὐδεὶς ἐτέθη· ⁴²ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὀτίχον τῶν Λίνων

Ἰδιόμελα

ἦχος α'

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος β'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἐδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξάινουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἔξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἰ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμφω συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καὶ γώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα...

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ Ἄδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

156	Πέτρου Ἐφεσίου	481	Πέτρου Φιλανθίδου
176	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου I	274	Κωνσταντίνου Πρίγγου
484	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου II	192	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I
172	Γεωργίου Βιολάκη	243	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Καὶ νῦν...

ἤχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἄλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

477	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	150	Πέτρου Λαμπαδαρίου
137	Πέτρου Ἐφεσίου	140	Γεωργίου Βιολάκη
500	Πέτρου Φιλανθίδου	357	Ἰακώβου Ναυπλιώτου
346	Κωνσταντίνου Πρίγγου	156	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
		207	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ιβ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:62-66

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, ⁶³λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. ⁶⁴Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἐστὶ ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. ⁶⁵Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. ⁶⁶Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. (ἀργά)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυροῦ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. (γ')

Πέτρου Ἐφεσίου

Πέτρου Φιλανθίδου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν

ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη ϛ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α̣ μ̣ η̣ η̣ η̣ η̣ ρ̣
μη η η η η ρ

ε̣ χ̣ νυκ̣ τος̣ ορ̣ θρι̣ ζει̣ το̣ πνευ̣ μα̣ μου̣ προς̣ σε̣ ο̣ Θε̣
ε̣ χ̣ νυκ̣ τος̣ ορ̣ θρι̣ ζει̣ το̣ πνευ̣ μα̣ μου̣ προς̣ σε̣ ο̣ Θε̣

ος̣ ρ̣ δι̣ ο̣ τι̣ φως̣ τα̣ προσ̣ τα̣ γμα̣ τα̣ σου̣ ε̣ πι̣ τη̣ η̣ς̣
ος̣ ρ̣ δι̣ ο̣ τι̣ φως̣ τα̣ προσ̣ τα̣ γμα̣ τα̣ σου̣ ε̣ πι̣ τη̣ η̣ς̣

γ̣ η̣ς̣ ρ̣
γης ρ

Α α α λ η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης

Α α α λ η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζηλος ληψεται λαον απαιδευτον και νυν

πυρτους υπεναντιους εδεται

Αααλληηηηλου ου ι ι ι α

Ααααλληηηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Αααλληηηηηλου ου ου ι ι ι ι

α

Προσθες αυτοις κακα Κυριε προσθες αυ

τοις κακατοις ενδοοξοις της γης

Αααλληηηηηλου ου ι ι ι α

Ααααλληηηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

τροπάριο

Λουκάς Λουκά

Ἀλληλουία, ἀεγὸν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ρι Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

Α ια α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α ν α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δι ϐ

Α μη η η ην

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Ἀλληλουία [ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης τροπάριο Λουκάς Λουκά

Ἀλληλουία, ἀεγὸν

Ἦχος λ ρι

Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α ια α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α ια α α α α

α α α α α Α α α αλ λη η η λου

ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ἐπιστροφή Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.1*

α μη η η ην

ε χ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης

Ἀλληλοῦια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

Α α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

A α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρ ο σ θ ε σ α υ τ ο ι σ κ α κ α Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ θ ε σ α υ τ ο ι σ

κ α κ α τ ο ι σ ε ν δ ο ξ ο ι σ τ η σ γ η σ

Α α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

A α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ρι ρε ρ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η λη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α ρι Αλ λη λου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου λου ου ου ου ου

ου ρι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α ρι

α α α α α α α ια α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α Δ 9 A

α α α α αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α ια α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ς ᾠδ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ἑσπερινός 1909 σ.218*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο ξοι

Μα α α α α θη η η η μα α θη η ται αι

αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η

η η η η η η η ρι ι ι ι ι ^Δ του Δει ει

ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε ε ε φω ω

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε

Ι ι ου ου ου ου ου δα α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η σα α ας ε

ε σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

α νο μοι οι οισ χρι ι ται αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και

ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

α α α α τω ω ω ω ω ωων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι

α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε

νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε

ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι

τὸ τέλος

* Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α ια α α

σοι οι οι οι οι οι οι

σύντομο

Ἦχος λ π δι ιε

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη ρι του

Ο τε ε ε ε οι οι οι ε ε ε εν δο ξοι οι

οι οι οι Μα α α α θη η ται αι αι αι αι αι

αι αι εν τω ω ω νι ι πτη η η η η η η

η η ρι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει ει ει

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο

ον το το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υ υς

σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η η η

σας ε ε σχο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το

και α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι και αι ον Κρι τη η η η η η η η ην πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α

αγ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α α κο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α α ας α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α σοι

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Ἡ Αγία κ' Μ. Εβδομάς
1884 σ.142*

Ο τε οι εν δοξοι Μα θη ται εν τω Νι πτη ρι του Δει

πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης φι λα ρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε

το και α νο ο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον

Κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α

κο ο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη

σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ζε ε σκο τι ι ζε

το και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις Δ 9 σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι

σύντομον

Ἦχος λ π ρι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σχο ο τι ζε το και α νο μοις κρι ταις Σε τον

δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη μα των

ε ρα στα ^Δ τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με

νον ^δ φε ευγε α κο ρεστον ψυ χην την Δι δα σκα λω

τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ^δ ο πε ρι παν τας α

γα θος Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^δ

* ^δ Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι ^δ

τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον α΄

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἄγρον

Ἦχος λ π δὲ ^δ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.78*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε ε εν

δο ο ο ξοι μα α α α α θη η η η μα

α θη η ται αι αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω

ω ω ν ι πτη η η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον

το το τε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υσ

σε ε ε ο δυσ σε ε βης φι λα α α αρ γυ υ

υ ρι ι ι ι ι α α α α αν νο ση η η η η

η η η σα α ας ε ε σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο

τι ι ζε ε το και α νο μοι οι οισ κρι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α

δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη

η μα α α α α τω ω ω ω ω ωων ε

ε ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον δι

ι ι ι α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο

ο ο νη η η η χρη η η σα α α με ε χρη σα

α με ε νον φευ γε ε α α χο ο ο

ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ υ υ χην την δι ι ι ι δα α σκα α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α

τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α

ας α α α α α γα α θο ο ο ος Κυ υ ρι ι

ε ε δο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Ότε οί ένδοξοι Μαθηταί

μέλος αρχαϊόν

ἀργοσύντομον

σύντομον

Άργοσύντομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε ε οι οι ε εν δο ο ξοι οι μα θη η ται

αι αι αι εν τω νι πτη η ρι ι του ου δει ει

ει ει ει ει ει πνου ου ε φω ω τι ι ζο ο ο

ον το το τε Ι ου ου ου ου ου ου δας ο ο ο δυσ

σε ε βης φι λαρ γυ ρι ι αν νο ση η η η σα ας

Ε ΣΧΟ Ο ΤΙ Ι ΖΕ Ε Ε Ε ΤΟ και Α ΝΟ Ο Ο ΜΟΙ ΟΙΣ

ΧΡΙ Ι Ι ΤΑΙΣ σε τον δι και ο ον ΧΡΙ ΤΗ Η Η Η

ΗΝ ΠΑ ΡΑ Α ΔΙ Ι ΔΩ Ω Ω Ω ΣΙ βλε ε ε πε Χρη

ΜΑ Α Α ΤΩ Ω Ω Ω Ν Ε ΡΑ Α ΣΤΑ τον δι Α ΤΑ

Α Α Α Α ΑΥ ΤΑ Α ΑΓ ΧΟ Ο Ο Ο Ο

ΝΗ ΧΡΗ Η ΣΑ Α ΜΕ Ε Ε Ε ΝΟΝ φε ε ευ γε Α ΧΟ Ο

ΡΕ Ε ΣΤΟΝ ΨΥ Ψ ΧΗΝ την δι ΔΑ ΣΚΑ Α Α Α Α Α

ΛΩ Ω ΤΟΙ Α Α Α Α ΑΥ ΤΑ ΤΟ ΟΛ ΜΗ Η ΣΑ Α

Α Α ΣΑΝ ο πε ρι παν τας Α γα Α Α θος Κυ υ

ρι ε ε δο ο ξα Α Α Α σοι

Ἦχος λ π δι —⁹

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε οι εν δοξοιμα θη ται ^Δ9 εν τω νι πτη ρι του δει

πνου ε φω ω τι ζον το ^Γδι το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης ^οφιλαρ ^Δ9 γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε

το ^Γδι και α νο μοις κρι ταις ^Δ9 σε τον δι και ον κρι την

πα ρα δι δω σι ^Γδι βλε πε χρη μα των ε ρα στα ^Δ9 τον δι

α ται τα αγ χο νη χρη η σα με νον ^Γδι φευ γε α κο ρε στον

ψυ χην ^Δ9 την δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα σαν ^Γδι

ο πε ρι παν τας α γα θος * Κυ υ ρι ι ε ε

δο ξα σοι ^Γδι

τὸ τέλος

* Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον α΄

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη ρ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.337*

Ἀ ρ χ ο ο ν τ ε ς λ α α ω ν σ υ υ ν η χ θ η η σ α ν κα τ α

τ ο υ Κυ υ ρ ι ι ι ο υ ο υ και κα α τ α τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ

ο υ ο υ ο υ α α α α υ τ ο υ

Λ ο ο γ ο ν π α α ρ α ν ο ο μ ο ν κα τ ε ε θ ε ν τ ο ο κα τ ε

ε μ ο υ Κυ υ ρ ι ι ε Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ε

μ η η ε γ κα τ α λ ι ι ι ι π η η η η ς μ ε

Τ ας αι σθη σεις η η μων κα θα ρα α ας τω Χρι ι

στω ω πα α ρα στη η η σωω ω ω μεν και ως

φι ι λοι α αυ του τας ψυ χας η μων θυ σω μεν δι

ι ι ι α α α αυ τον και μη η ταις με ρι ι

μναι αι αι αις του βι ι ι ου ου συμ πνι γω ω ω με εν

ως ο Ι ι ι ου ου ου ου δας αλλ εν τοις

τα μει οις η η μων κρα α α ξωω ω ω μεν

Πα α α τε ερ η η η μων ο εν τοις ου

ρα α νοι οις α πο του πο νη ρου ου ρυ υ υ

υ υ σαι αι η η η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι Δ̣ δ̣ι̣

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Αμην γ̣ δ̣ι̣

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με και παρ θε

νος ε μει νας μη τηρ α νυμ φευ τε Θε ο το κε Μα

ρι ι α Χρι στο ο οντον Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη

η ναι η μας γ̣ δ̣ι̣

Ἀντίφωνον β'

Ε δρα με ε λε γω ω ων ο ο ο Ι ι ου ου

δας ^Δ τοις πα α ρα α νο ο μοις γρα αμ μα τε ε ε ευ

σι ^π τι μοι οι θε λε ε ε τε ε δου ου ου ναι ^Δ κα

γω ω ω ω υ υ υ υ μιν πα ρα δω ω σω α α α

αυ τον ^π εν με σω δε ε τω ω ων συ υ υμ φω νου

ου ουν των ^π αυ το ος ει ει στη χει ει εις α α α ο

ρα α α τως συμ φω ω νου ου με ε ε ε νος ^Δ καρ

δι ο γνω ω ω στα φει ει σαι τω ων ψυ χω ω ων η η

^π η η μων

Ε ν ε λε ε ε ε ε ει ^π τον Θε ον θε

ε ρα πε ε ε ευ σω ω ω ω μεν ^σωσ περ Μα ρι ι ι

ι α ε πι ι του δει ει ει ει πνου και μη η κτη

η σω ω με ε ε θα φι λαρ γυ ρι ι αν ω ως

ο ο ο Ι ι ου ου ου δα ας ι ι να α πα

αν το ο τε ^σμε τα Χρι στου ουτου Θε ου ου ε σω ω

ω με ε ε ε θα

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

^χΔ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ⲟⲛⲟⲛ ⲁⲙⲛⲁ

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Ⲡⲟⲛ ⲉⲧⲉⲕⲉⲥ Ⲡⲁⲣⲑⲉ ⲛⲉⲁ ⲛⲉⲣⲙⲛⲉⲩ ⲧⲱⲥ ⲃⲓ ⲁⲓⲡⲁⲛ

ⲧⲟⲟⲥ ⲱⲥ ⲡⲓⲗⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲟⲛ ⲙⲛⲉⲩ ⲁⲓⲗⲓⲡⲛⲥ ⲃⲩⲥ ⲱⲡⲟⲩ

ⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲁ ⲓⲛⲁⲕⲓⲛ ⲃⲩⲛⲟⲛ ⲥⲱⲥⲛⲧⲟⲩⲥ ⲉⲓⲥ ⲥⲉ ⲕⲁⲧⲁ

ⲡⲉ ⲉⲩ ⲕⲟⲛⲧⲁ ⲁⲥ

Ἀντίφωνον γ'

Ἦχος Δι' ς

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.340*

ⲃⲓ ⲁⲓⲗⲁⲣⲟⲩ ⲧⲛⲉ ⲕⲉⲣⲥⲓ ⲓⲛ ⲕⲩⲩⲣⲓ

ⲓ ⲓ ⲉⲧⲟ ⲩⲱⲥⲁⲛ ⲛⲁⲥⲟⲓ ⲟⲓ ⲉⲕⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲩⲟⲩ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲕⲟⲛⲧⲁⲓ ⲃⲉⲥⲧⲱⲛ ⲉⲃⲣⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲱⲛ ⲡⲓ ⲓ ⲗⲁ ⲁ

αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α νο μο ο ος

Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε

ε ε ναι

εν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ

υ μω ω ωων πα ρα α δω ω ω σει ει ει ει με

ο δε πα ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η

βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι Κυ υ ρι

ι ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι

ι ις ε ε ε ε στι του ου τον δι α του α α αρ

του υ υ πε ε ε δει ει ει ει ξας ο δε πα

ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου λη η

θη συ υν ι ε ε ε ε ναι

εις τρι ακοντα αρ γυ ρι α α Κυ υ ρι

ι ι ε και εις φι λη μα δο ο ο ο λι ι

ι ι ον ε ε ζη η τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο

ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα ρα α

νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη

συν ι ε ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες ου

τω ποι ει ει τε ε ωσ πε ρι ι ι ι δε ε ε ε

τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου

δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι ι να μη πει ει

ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ο ο

ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα

ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ουλη

η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θεοτοκίον

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ουλους σου Θε

ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα τα φευ

γο μεν ως αρ ρηκτον τει ειχος και προ στα σι αν

Κάθισμα 6'

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.343*

Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε

φων^Δ και την σκη η ψιν της προδοσι ιασι νω ω σκων^Γ

εν αυτω τον Ι ου ου δαν δι η λεγ ξας^Γ α δι

ορθω τον μεν του τον ε πι στα με νος^π γνω ρι σαι δε

πα α σι βου λο με νος^Γ ο τι θε λων πα ρε δο

θης^Δ ι να κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ου μα

κρο ο θυ με δο ξα σοι οι οι οι^Γ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Εὐαγγέλιον β΄](#) Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα χ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.344*

η με ε ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα α νει

το ον δι δα α α σκα α α α λον^χ και πα ρα λαμ

βα ανει το ον δι ι α α α α α βο ο ο ο λον ^{π ρ} τυ

φλου ται τω πα θει της φι λα αρ γυ ρι ι ι

ι ι ας ^{χ ρ} εκ πι πτει ει του φω ω το ο ος ο ο ε

σκο ο τι σμε ε ε ε νος ^{π ρ} πως γαρ η δυ υ να το βλε

ε ε ε ε πειν ^{χ ρ} ο τον φω στη ρα πω ω λη η σας *

τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι

ων ^{π ρ} αλλ η η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ

πε ερ του κο ο ο ο ο σμου ^{χ ρ} προς ο ον βο

η η η η σω ω ω ω μεν ^{χ ρ} ο πα θων και αι συμ πα α

θων αν θρω ω ποις δο οξα σοι ^{Δ ρ}

*έτέρα

θέσις

Δ

τρι

α

α κον

τα

α

α

α ρ γυ

υ

υ

υ

υ ρ ι ι ι α

π ρ

Σ η με ε ρ ο ν ο Ι ι ο υ δ α σ πα ρ α ποι ει ται

θε ε ο σε ε ε βει ει ει αν και αλ λο τρι

ου ου ται του ου χα α ρ ι ι ι ι σμα α α α τος

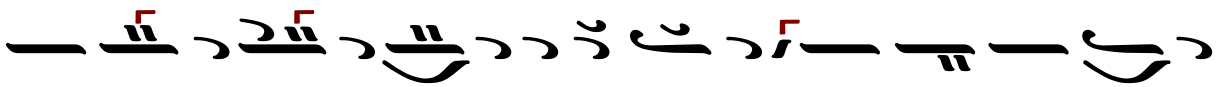
υ πα ρ χων μα θη η τη η ης γι ι νε ται προ δο

ο ο ο της εν η θει ει φι λι ι κω ω ω δο ο λον

υ υ πο κρυ υ υ υ πτει και προ τι ι μα α ται

α α φρο ο ο νως της του Δε σπο ο του α γα α α

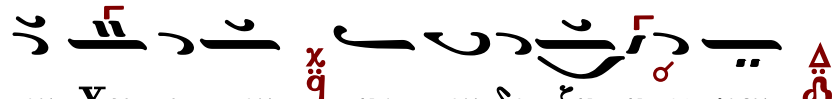
α α πης τρι α κον τα α ρ γυ ρι ι α ο

δη γο ος γε ε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου πα α

ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε χοντες σω τη ρι α αν

τον Χρι ι στον αυ τον δο ξα ασω μεν

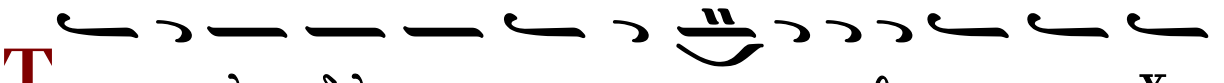

* ἐτέρα θέσις

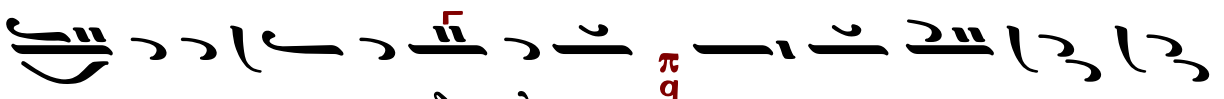
δου λευ ει νφι λα αρ γυ υ ρι ι αν

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.336*

Τ ην φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως εν Χρι

στω ω ω α α δε ελ φοι και μη το α συμ

πα α θε ε ες προς του ουσ πλη σι ι ι ο

ον η η η μων ι να μη ως ο δου ουουλος κα τα

α χρι θω ω ω ω ω μεν ο α νε ε ε ε λε

ε η η η μων ^{π ρ} δι α α α τα α δη να α α

ρι ι ι α α ^{ρ φ} και ως ο Ι ου δας με τα με

ε λη η θε εν τες ^{ρ η} μη δεν ω ω φε λη η

η η σω ω ω ω μεν ^{π ρ}

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{Δ ρ}

^χ Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ^{Δ ρ}

Θεοτοκίον

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ου ε λα λη θη παν τα

χου ^Δ ο τι ε κυ η σας σαρ κι τον των ο λων ποι

η την ^{π ρ} Θε ο το κε Μα ρι α ^{π ρ} παν υ μνη τε και α πει

ρο ο γα α με ^{π ρ}

Ἀντίφωνον ε'

Ἦχος λ π Πά χ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.337*

Ο μα θη της του ου ου δι ι ι δα α σκα α α

λου ^Δ συν ε φω ω νει τη ην τι ι ι μην και τρι

α ακον τα α α αργυ υ ρι ι ι οις ^Δ πε

πρα κε ε ε τον Κυ υ ρι ι ι ι ον ^π φι λη μα α

α τι ι ι δο λι ι ι ω ^π πα ρα δους α αυ

τον τοις α νο ο ο ο ο μοις εις θα α α να α

α α τον

η με ε ρον ε λε γεν ο κτι στης ου ου ρα

νου ου ου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου μα θη

η η η ταις ηγ γι ι ι κε ε εν η η ω ω

ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο ο πα ρα α

δι δου ου ου ους με μη τισ με ε α αρ νη η

ση η η ται αι βλε πω ωων με ε εν τω ω Στα α

α αυ ρω εν με σω δυ υ ο λη η η η στων πα σχω

ω γαρ ως αν θρω πος και σω ζω ω ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω προς τους εις ε με ε πι στε ε

ευ ο ο ο ον τας

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.338*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε νε

σω ζε τους σε ε με γα λυ υ νον τα ας

*έτέρα θέσις

αυ τον δυσ ω πει σωσαι τας ψυ χα ας η

μω ων

Ἀντίφωνον ς'

Ἦχος Γαλ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

η μερον γρη η η η γο ο ρει ει ο ο Ι ου ου ου

δας πα ρα δου ου ου ου ναι αι τον Κυ ρι ο ον το ον

προ των αι ω ω ω νων Σω ω τη η ρα α του κο

ο ο σμου τον εκ πεν τε α α αρ των χο ορτα α

σα αν τα πλη η η θη ση μερον ο ο α νο ο μοσ

αρ νει ται το ον Δι δασκαλον μα θη της γε ε νο με

ε νος Δε σπο ο ο τη ην πα ρε δω κεν αρ γυ ρι ω

πε πρα α κε τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α ανθρω

ω ω πον

η μερον τω Σταυ ρω προ οσ η λω ω σαν Ι ου δαι

αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον το ον δι α τε μο

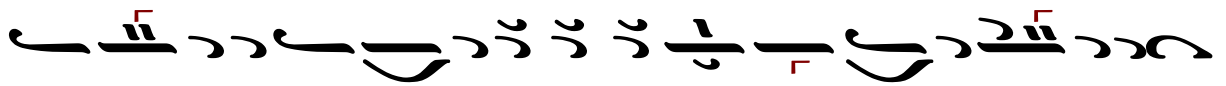
ο ον τα τη ην θα α λα α σ σαν ρα α α β δω και αι δι

α α γα γο ο ον τα α αυ του ο υς ε εν ε ρη η η

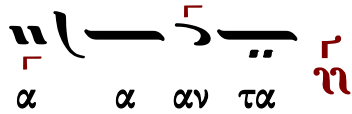
μω ση μερον τη λο ο ο γ χ η τη ν π λευ ρ αν αυ του ου ε

κεν τη σαν του πλη γ αις μα α σ τι ξ α αν τος υ περ αυ

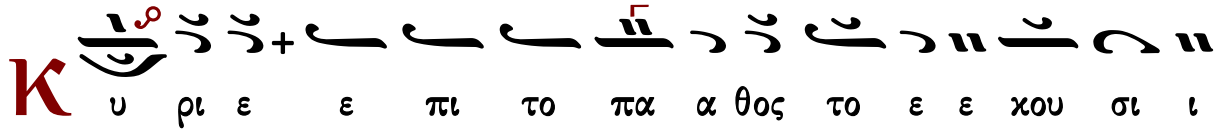
τω ων την Αι γυ υ π τον και χο λην ε ε πο τι ι σαν

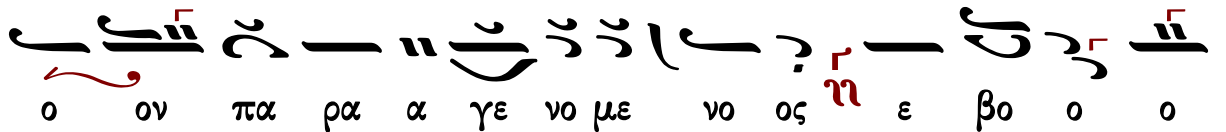
τον μα αννα τρο φη ην αυ τοις ομ βρη η η η η η σα

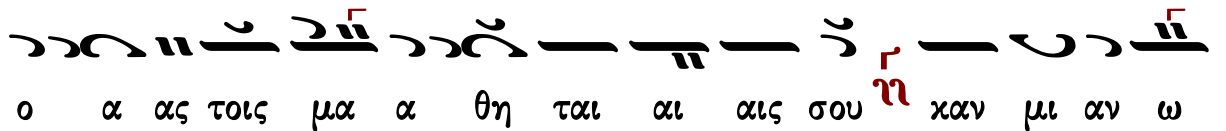
α α αν τα

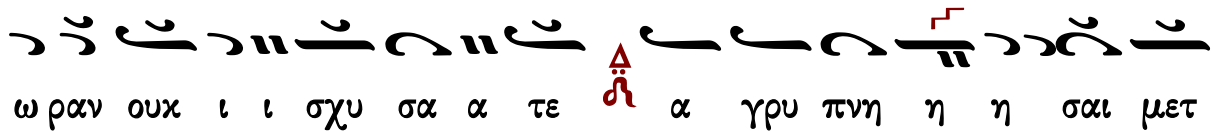
υ ρι ε ε πι το πα α θος το ε ε κου σι ι

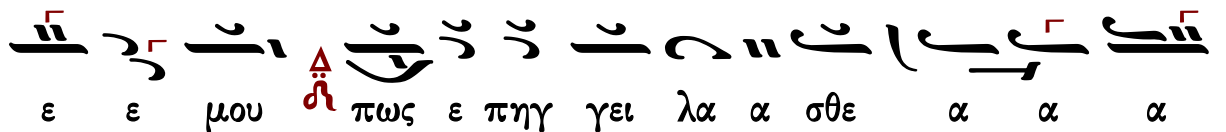
ο ον πα ρα α γε νο με νο ος ε βο ο ο

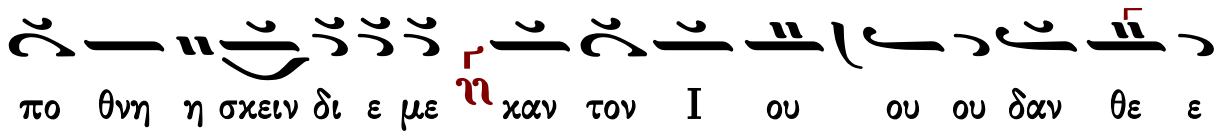
ο α ας τοις μα α θη ται αι αις σου καν μι αν ω

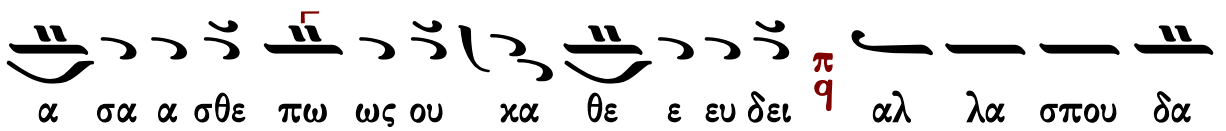
ω ραν ουκ ι ι σχυ σα α τε α γρυ πνη η η σαι μετ

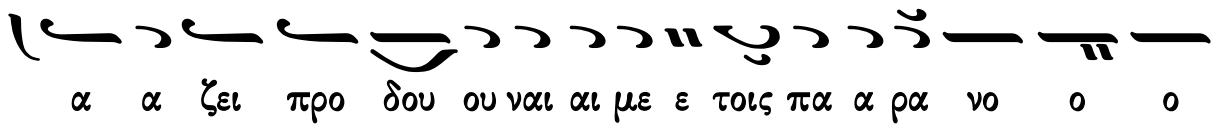
ε ε μου πως ε πηγ γει λα α σθε α α α

πο θνη η σκειν δι ε με καν τον Ι ου ου ου δαν θε ε

α σα α σθε πω ως ου κα θε ε ευ δει αλ λα σπου δα

α α ζει προ δου ου ναι αι με ε τοις πα α ρα νο ο ο

μοις ^η ε γει ρε σθε προ οσ ευ ξα α σθε μη τις με ε αρ

νη ση ηται ^π βλε ε πων με ε εν τω Στα αυ ρω ^α μα

κρο ο ο θυ με ε δο ο ο ξα α α σοι οι ^η

^ηΗχος Γα

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.341*

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^η

^χ Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

^σ ω νων α μην ^η

Θεοτοκίον

^η Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου

ρα νοις ^α χω ρη σα σα εν μη τρα σου ^η χαι ρε Παρ θε

ε νε των προ φη των το κη ρυ γμα ^{π9} δι η ης η μιν

ε λαμ ψεν ο Εμ μα νου ηλ ^Δ χαι ρε μη η τηρ Χρι στου

του Θε ου ^Γ

Κάθισμα γ'

[^]Ηχος Γα

Πέτρου Έφεσίου
Δοξασάριον 1820 σ.341*

Π οι ος σε τρο ο πος Ι ου ου δα προ δο την

του Σω τη η ρος ειρ γα σα το ^Γ μη του χο ρου ου σε των

α πο στο λων ε χω ρι σε ^{π9} μη του χα ρι σμα τος των

ι α μα α των ε στε ρη σε ^Γ μη συν δει πνη η σας ε

κει νοις σε της τρα πε ζης α πω σα το ^{π9} μη των αλ λων νι

ι ψας τους πο δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ω πο

ων α γα θω ων α μνη μων ε γε ε νου και σου μεν

η α χα ρι στος στη λι τευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η

α νει κα στος μα κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται και το

μεγα ε λε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Εὐαγγέλιον γ'](#)

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ζ'

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Νη ρ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.342*

Τοις συλ λα βου σι σε ε πα α ρα νο ο ο μοις α

νε χο ο με νο ος ου ου τως ε βο ας Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε ει ει και ε πα α τα ξα α τε τον ποι οι

με ε ε να και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω δε κα προ

βα α τα α τους μα θη η η τα α α ας μου η

δυ να μην πλει ει ει ους η δω δε ε κα λε ε

ε γε ε ω ω ω νας πα ρα α στη η η σαι

α α αγ γε ε ε ε λων αλ λα α μα α κρο θυ

υ μω ι ι να πλη ρω ω θη α ε δη λω σα υ

υ μιν δι ι ι α α των προ φη η η τω ω ω

ων μου α δη η λα α και αι κρυ φι α Κυ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος ευ

θε εως το ρη η θε εν αυ τω συ υ υν η η

η η κεν αλ λα προσ η η η η γα γε ε ε σοι

δα α κρυ α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας

ο θε ο ος ι ι λα σθη η τι ι ι μοι και σω ω

ω ω σο ο ο ον με

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.344*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ πνον

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ παρ χου σαν

την α γι αν Παρ θε νον υ μνη η σω μεν α παν

τες λε γοντες το χαι αι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον η'

Ἦχος Δι' χ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

Ε ι πα τε πα ρα α α α α νο ο ο ο μοι

τι η κου σα α α τε πα ρα του Σω τη η η ρος

η η μων ου νο ο ο ο μον ε εξ ε ε ε θε ε

ε ε το και των προ φη τω ν τα α α δι δα

α γμα α α α τα πως ου ουν ε λο ο γι σα α

σθε Πι λα τω πα α α α ρα α α δου ου ου ναι

τον εκ Θε ου ου Θε ε ε ον Λο ο γον και λυ τρω

την τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

C ταυ ρω θη η τω ε ε ε ε κρα α α α ζον οι

των σων χα ρι ι σμα α των α ει ε ε εν τρυ υ φω

ω ων τες και κα κου ουρ γο ον α α αντ ε ε ευ

ερ γε ε του η του ου ου ου ουν το ο λα

α α βειν οι των δι και αι ω ων φο ο νε ε ευ

ται ε σι ω ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ

τω ω ω ω ν την προ ο πε ε ε τει ει ει ει αν πα

θειν θε ε ε λων και σω ω ω σαι αι η μα

α α α ας ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.345*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θεοτοκίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα πολ λα

η μω ω ν α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γε εν νη θεν τα δυσ

ω πη σον Θε ο το ο κε παρ θε νε πολ λα γαρ ι

σχυ ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του

μη πα ρι ι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η παν σε

μνος ο τι ε λε η η μων ε στι και σω ζειν δυ να

μενος ο και πα θειν υ περ η μων κατα δε ξα μενος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος ἠΐ Γαλ᾽

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.346*

Ε στη σαν τα τρι α κο οντα αρ γυ υ υ ρι

α την τι μη η η ην του ου ου τε τι ι μη

με ε ε ε νου ου ον ε τι μη η η σαν το

ο α πο υι υι ω ω ων Ι ισ ρα α η ηλ γρη γο ρει

τε και προσ ευ χε ε σθε ι να α μη εισ ε ελ θη τε ει εις

πει ει ει ρα α α α σμο ον το με εν πνευ μα α

προ θυ υ μο ον η η δε ε σα αρξ α σθε νη ης δι α του

το γρη η η γο ρει τε

δω καν ει εις το βρω μα μου ου χο ο ο

λη ην και εις την δι ψααν μου ε ε ε ε πο ο ο

τι ι σα αν με ο ο ο ο ξο ος συ υ δε ε Κυ ρι

ε α α να στη σο ο ο ον με και αι αν τα πο δω

ω ω ω σω α αυ τοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου ου μεν σε Θε ο το κε α

γνη ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε κες τον

εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου ε λευ

θε ρω ω σα αν τα

Κάθισμα δ'

ᾠχος λ π δὶ

Ω πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η της

την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου συν

ε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι βου λος και αι α δι ι

κος πο ρευ θεις ει ει πε τοις ι ε ρευ σι τι μοι πα ρε

χε τε και πα ρα δω σω υ μιν ε ε χει νον τον τον

νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα τον μα κρο

θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον δ΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ̣ π̣ Πά χ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.348*

Ο α να βαλ λο με νος φως ω ως ι μα α

α α τι ι ι ι ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι

ι στα α α το και εν σι α γο ο ο νι ρα πι σμα

ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων ων ε ε πλα α α

σεν ο δε πα ρα α α νο ο μο ος λα α α

ος τω Σταυ ρω προσ η η λω ω σε τον Κυ υ

ρι ο ον της δο ο ο ο ξης το ο τε το κα α τα

α πε ε τα α α σμα του να ου ου ε ε ε

σχι ι ι σθη η ο η λι ι ος ε σκο ο ο τα α

α α σε μη φε ε ρων θε α σα α σθαι Θε ε ο ον υ

υ υ βρι ζο ο με ε ε ε νον ον τρε ε μει τα

α συ υμ πα α α αν τα αυ τον προ οσ κυ νη η

η σωω ω ω μεν

Ο μα θη της η ηρ νη σα α το ο λη στη

ης ε βο ο ο ο η η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι

ε εν τη βα ασι λει ει ει α α α α σου

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.349*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ε ι ρη νευ σο ο τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου κα τα δε

ξα α α με νος Κυ ρι ε σα ρ κα φο ρε σαι υ υ περ δου

λων ι να συμ φω νως σε δο ξο γο γου μεν φι

λα αν θρω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

Ἦχος λ π Πά χ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.350*

Α ν τι ι ι α γα α θων ων ε ποι οι η σα

ας Χρι ι στε τω γε νει ει ει τω ω ων Ε ε βραι

αι αι ων σταυ ρω θη η ναι σε κα α α τε δι

ι κα α α α σαν ο ο ξος και αι χο ο λη η ηην

σε πο ο τι ι σα α α αν τες αλ λα δος αυ τοις Κυ

ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι ου ου συ υν η καν την ση ην συ υγ κα

τα α α βα α α α σιν

ε πι τη προ δο σι ι ι ι α ουκ ηρ κε σθη

σα αν Χρι ι στε τα α γε ε νη τω ων Ε βραι αι αι αι

ων αλλ ε κι νουν τα ας κε φα α λα ας α α α

αυ των μυ κτη ρι σμον και αι χλε ευ η η ην προσ

α α γο ο ο ον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι

ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ των

ο τι κε να κα τα σου ου ε εμε λε ε ε τη η η η

σαν

ου τε γη η ω ω ως ε ε σει ει ει σθη ου

τε πε τραι ως ε ερ ρα α γη η η η σαν Ε βραι

αι ους ε ε πει ει ει σαν ου τε του να ου το ο ο

κα τα α πε ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η

η α να α α α στα α α α σις αλ λα δος αυτοις

Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ου ε εμε λε ε ε τη η

η η σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ον εκσου σαρκω θεν τα ε γνωμεν Θε ο το ο

κε Παρ θε ε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη

δι ο α παυ στως σε α νυ μνουν τες με γα λυ υ

νο με εν

Ἀντίφωνον ιβ'

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οις γ λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α σοι β λ η τι ι σοι πα ρη νω ω ω

ω ω χλη η η η σα γ δ τους τυ φλους σου ε ε φω τι

ι σα Δ δ τους λε πρους σου ου ε ε κα θα α α ρι ι

ι ι σα Δ δ αν δρα α ο ον τα ε πι κλι ι ι νη ης

η νωρ θω ω ω σα α α α μην γ δ λα ο ος μου

τι ι ε ε ποι η η σα α α σοι οι Δ δ και τι ι μοι αν τα

πε ε ε ε δω ω ω ω κας γ δ αν τι ι του μα αν να

χο ο λην Δ δ αν τι ι του ου υ δα τος ο ο ο ξο ος Δ δ

αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ

η λω ω ω ω σα α α α τε ουκ ε τι στε ε ε

γω λοι οι πον κα λε σω μου τα α ε ε ε θνη η

κα χει ει ει να α με ε δο ξα α α σου ου ου ου

σι συν τω Πα τρι ι ι και τω Πνε ε ε ευ μα α

α α τι κα γω αυ τοις δω ρη η η η σο ο ο

ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι

ον

η η η η με ε ε ε ρον του να α ου το

κα τα α πε τα α σμα εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται

αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και τας

ι δι ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι ο ος

κρυ υ υ πτει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου ου με ε ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου

δαι αι αι οι οι και Φα ρι ι ι σαι αι αι αι

οι ο χο ρος των α πο ο στο ο λων βο α α

α προ ος υ υ υ μας ι ι ι δε ε να α

α ος ον υ μεις ε ε λυ σα α τε ι δε ε α

α α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω ω σα α α α

τε τα αφωωπααρεεδωκατεε αλλεξου

σιιαααεεαυτουααανεεεε

στημηπλαα ναασθεε Ιιουδαιαιαι οι οι

αυτοοοοςγαρεεστιν οενθαλασσηησω

ωσαςκαιαιαιεενερημωωωθρεεε

εψαςαυτοςεεστινηζωηηηκαι

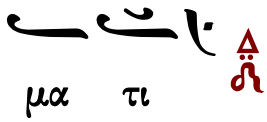
αιτοοοφωσ καιηηειειρηηηνητου

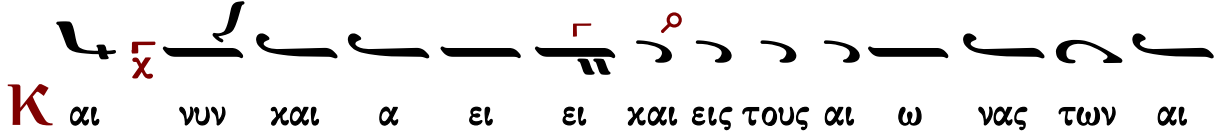
ουουκοοοοσμου

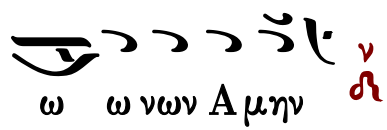
Ἦχος λ π ρ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.355*

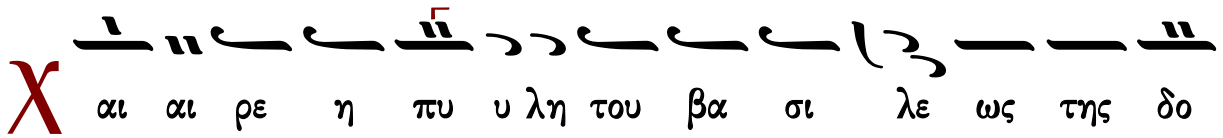
Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

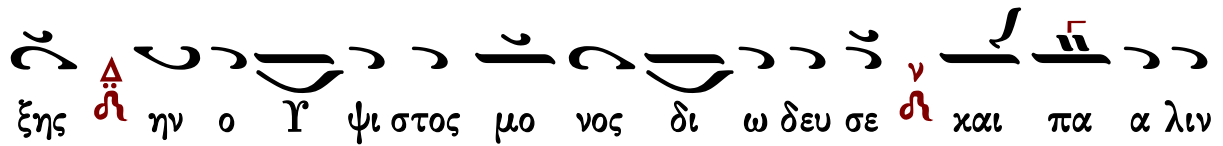
μα τι

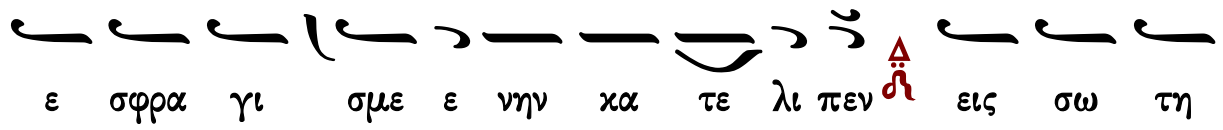

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

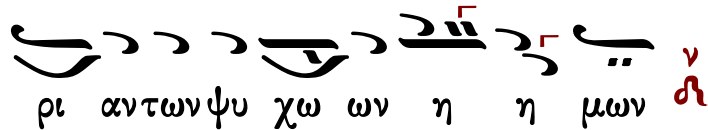

ω των Αμην

Θεοτοκίον

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του βα σι λε ως της δο

ξης ην ο Υ ψι στος μο νος δι ω δευ σε και πα α λιν

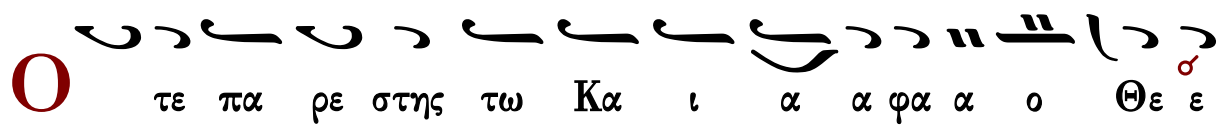

ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν εις σω τη

ρι αντων ψυ χων η η μων

Κάθισμα ε'

Ἦχος λ π δ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.355*

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α α φα α ο Θε ε

ος και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο κρι ι

της αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε

σα α λευ θη η σαν το τε δε και υ ψω ω θης ε

πι του ξυ λου εν με σω δυ υ ο λη στων και ε λο γι

σθης με τα α νο ο μων ο α να μαρ τη τος δι α

το σω σαι το ον αν θρω ω πον α νε ξι κα κε Κυ υ

ρι ε δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ε΄

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̣ π̣ Πά̣ χ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστᾶριον 1820 σ.356*

Το α α θροι σμα α τω ω ων Ι ι ι ου ου δαι

αι αι ων τω Πι λα α τω η τη η σα αν το σταυ

ρω θη η ναι αι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι ε αι τι

αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ον τες τον υ

πευ θυ υ νον Βα ραβ βαν η η λευ θε ε ε ε ρω ω

ω ω σαν και σε τον δι και ον κα τε δι κα σαν μι

αι φο νι ας εγ κλημα κλη η η ρω σα α με ε ε

ε νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο

ο δο ο μα α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε

ε ε τη η η η σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και

πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι

ιν και αι Θε ου ου σο φι ι ι ι αν οι ι ε

ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και ε δω καν

α αυ τω ω χο ο ο ο λην και παν τα πα θειν κα

α τε δε ε ε ε ξα α α α το σωσαι θε λων η

η μας εκ των α νο ο ο μι ω ω ν η η η η

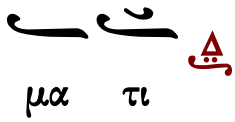
μων τω ι δι ω αι αι μα α τι ω ως φι λα α

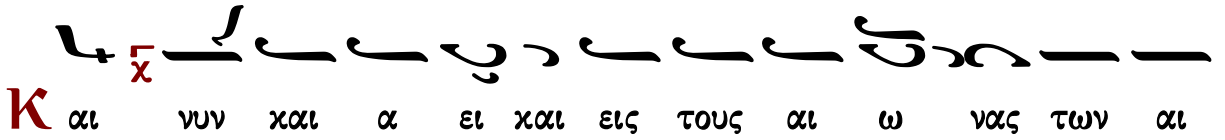
αν θρω ω ω ω προς

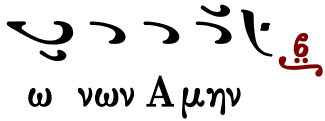
Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.357*

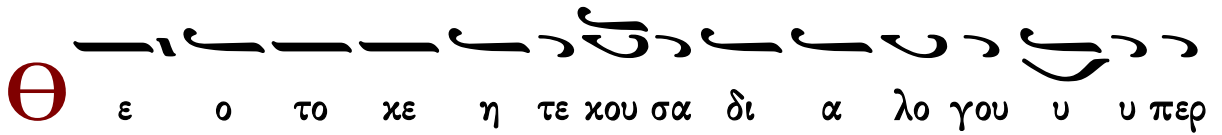
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

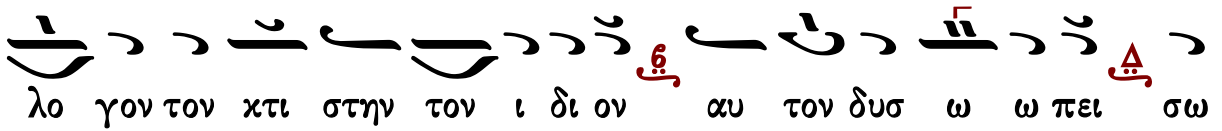
μα τι

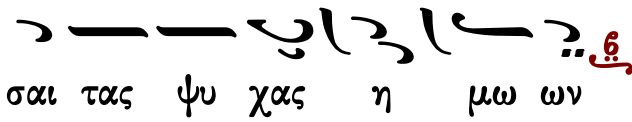

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Θεοτοκε η τεκουσα δια λογου υ υπερ

λογον τον κτιστην τον ιδιον αυτον δυσωωπεισω

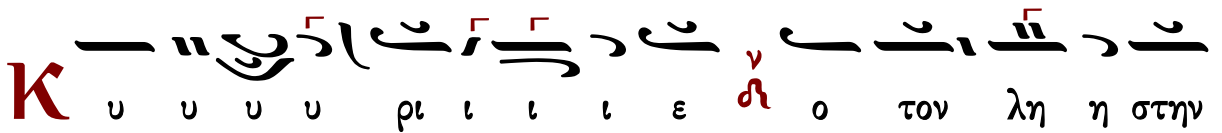

σαι τας ψυχας ημων

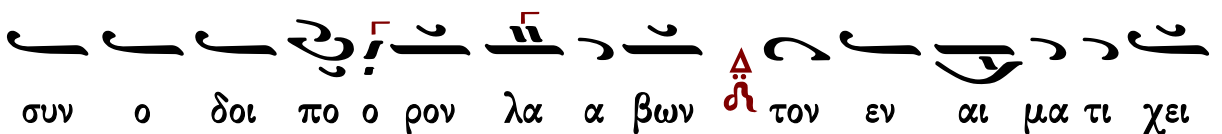
Ἀντίφωνον ιδ'

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣ ρ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.358*

Κυκυριιιιε ς̣ ο τον ληηστην

συνοδοιπορον λααβων ς̣ τον εναιματι χει

ρας μο λυ υ υ υ να α α αν τα και η η μας

συν αυ τω κα α τα ρι ι ι θμη η η η σον

ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος

Μι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη η στης εν τω

στα αυ ρω με γα λην πι στι εν ε ε ευ ρε ε μι

ι ι α α ρο πη ε ε ε σω ω ω ω θη και

πρωτος Πα ρα α δει ει ει σου πτυ υ λας α α νοι οι

οι ξας ει ει εισ η η η ηλ θεν ο αυ του

την με ε τα νοι οι α αν προ ος δε ξα α α με ε ε ε

νοσ ^Δ Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^ν

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.359*

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ

^χ Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην ^ν

Θεοτοκίον

^ν Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε

ξα με ε νη ^Δ και ρε η τε κου ου σα τον ποι η την σου

και Κυ ρι ον ^ν και ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη η

τηρ Χρι στου ου του Θε ου ^ν

* ου ου ου ου ^ν

η με ε ρον κρε μα ται αι ε ε ε πι ι ξυ

υ υ λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α

α α σιας στε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι ι

τι ι θε ε ε ε ται ο των αγ γε ε λων βα α σι

ι ι λευς ψευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βαλ λε

ται ο πε ρι βα α α λ λων τον ου ρα α νον ε

εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα πι σμα α κα τε

ε δε ε ξα α α α το ο εν Ι ορ δα α α νη ε

λευ θε ρω ω σιας τον Α α α δαμ η λοι οι

οις προ οση η λω ω ω θη ο Νυμ φι ι ι ι ο

ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας λογ χη η η ε

ε ε κε εν τη η η θη ο Υι υι ο ο ος τη ης

Παρ θε ε ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α

θη η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ει ξον η η μι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν και την εν δο ξο ον

σου ου ανα α α στα α α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ο ορ τα α σω ω ω ω

μεν και γαρ το Πα α α σχα η η μων υ περ η μων

ε ε τυ υ υ θη Χρι στο ος ο Θε ε ε ε ος

αλλ εκ κα θα ρω ω μεν ε α αυ τους α πο παν τος

μο λυ υ σμου και ει λι χρι νω ως δε η η θω

ω μεν αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι

ι ι ε σω σον η μα ας ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω προς

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και

αι α να α α α στα α α α σις υ υ πα αρ χει τω

ω λα ω ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε ποι οι

θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω ων

υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ρω σα σε κρε μα με νον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη

ρι ον Υι ε ε μου πως ε πι ξυ λου θνη η

σκεισ σαρ κι πη γνυ με νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα ς'

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του
 νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η
 λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να σι αν
 ε πη γα σας αν θρω ω ποις Σω τηρ η μων δο ξα σοι οι
 οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Ἀντίφωνον α´

χορός α´ Ἦχος λ π ρι Νη Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.75*

Α ρ χον τες λα ων συν η χθη σαν κα τα του Κυ υ
 ρι ι ι ου και κα τα του Χρι στου ου ου α α αυ
 του

Λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε μου

Κυ ρι ε Κυ ρι ι ε ε μη η ε γ κα τα λι ι ι πη η

ης με

Τ ας αι σθη σεις η μων κα θα ρας τω Χρι στω πα

ρα στη σω ω μεν και ως φι λοι αυ του τας ψυ χας

η μων θυ υ σω μεν δι αυ τον και μη ταις με ρι

μναις του βι ου συμ πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ι ου

ου δας αλλ εν τοις τα μει οις η μων κρα ξω ω μεν

Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις α πο του πο

νη ρου ου ου ρυ υ υ σαι αι η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^Α ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην ^γ ρ

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με ^β ^λ και Παρ

θε νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε ^γ ρ Θε ο το ο

κε Μα ρι α Χρι στον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας ^β ^λ

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος λ π Π α

Ε δρα με λε ε γων ο ο ο Ι ου δας τοις πα ρα α

νο ο μοις γραμ μα τε ευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου

ναι κα γω υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον εν με σω δε των συμφω νουν των αυ τος ει στη

κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου ου με ε ε

νος καρ δι ο γνω στα φει σαι τω ων ψυ χω ω ων

η η η μων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν

ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει

πνου και μη κτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν

ως ο ο ο Ι ου δας ι να παν το τε μετα Χρι στου του

Θε ου ου ε σω ω ω με ε ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοχίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

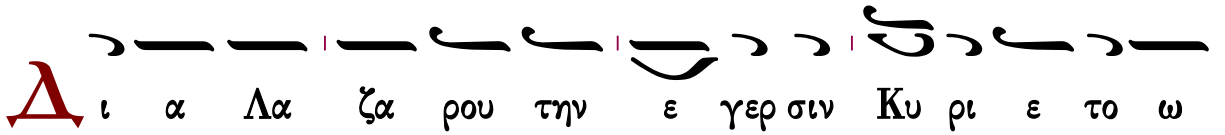
α παν τος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης δυ υ

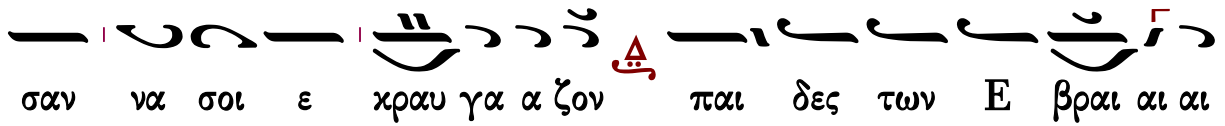
σω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε κα τα

φευ γο ον τα ας

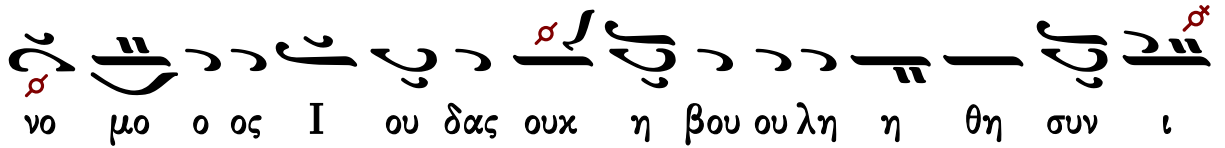
Ἦχος Δι'

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.78*

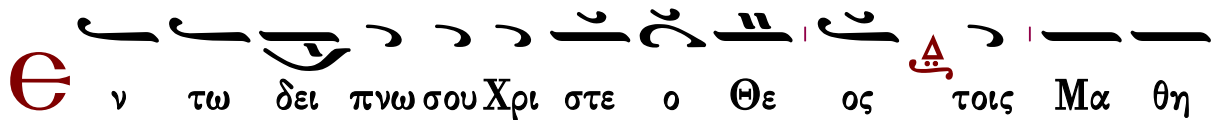

Δ ι α Λα ζα ρου την ε γερσιν Κυ ρι ε το ω

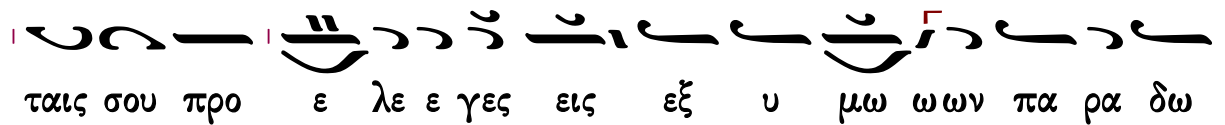

σαν να σοι ε κραυ γα α ζον παι δεσ των Ε βραι αι αι

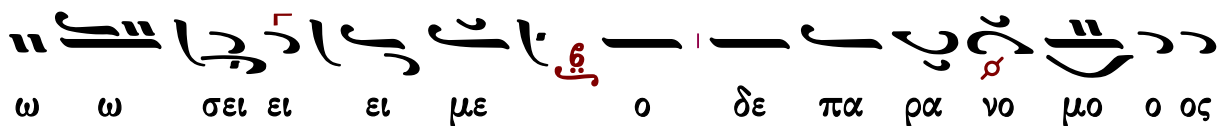

ων φι λα α αν θρω ω ω πε ο δε πα ρα

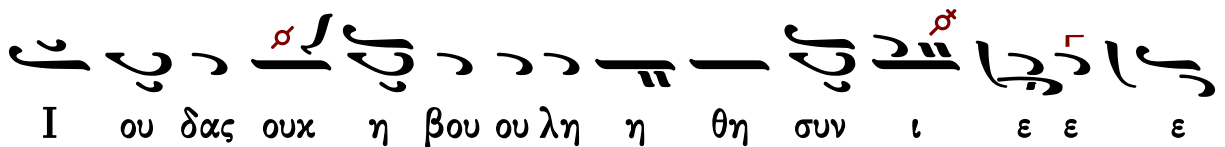

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Ε ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα θη

ταις σου προ ε λε ε γες εις εξ υ μω ωων πα ρα δω

ω ω σει ει ει με ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε

ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα

ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου

τον δι α του α αρ του υ πε ε ε δει ει ει

ξας ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η

βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και

εις φι λημα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι

α πο κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα

θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε

ωσ περ ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα

α νο μοσ Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν

ι ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει

ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος

η μων ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα

νο μο ο οσ Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Θεοτοκίον

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ουλους

σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον

εις σε ε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και

προ στα σι αν

Ε ν τω δει ει πνω τους Μαθη τα ας δι α τρε ε

φων και την σκη η ψιν της προδο σι ι ας γι νω ω σκων

εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγξας α δι ορθω

τον μεν του τον ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα σι βου

λο μενος ο τι θε λων πα ρε δο ο θης ι να

κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου μα κρο ο θυ με

δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον δ'

Κημερον ο Ιουδας καταλιμπανει τον

Διδασκααλον και παραλιμπανει τον διαα

ααβοοολον τυφλουταιτω παθειτηςφι

λαργυυριιιας εκπιπτει τουφωτοοοςοο

εσκοοτισμεεενος πωςγαρηδυυνα

τοοβλεεεπειν οτονφωστηραπωωληηη

σαςτριααακονταααργυριιων

αλλημινανετειειλενοπαθωνυπερτουουκοοο

σμου προς ονοβοοοηησωμεν οπαθωνκαι

συμπαθωνανθρωωποιςδοοξασοι

Ἡ με ρον ο Ἰ ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο

σε βει ει αν ^{χ ρ} και αλ λο τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι

ι ι σμα α α τος ^{π ρ} υ παρ χωων μα α θη η τη

η η ης γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της ^{χ ρ} εν

η θει φι λι κω ω ω δο ο λον υ υ πο κρυ υ υ

πτει ^{π ρ} και προ τι μα ται α φρο νως της του Δε

σπο ο του α α γα α α πης ^{χ ρ} τρι α κοντα αρ γυ ρι ι

α α ο δη γος γε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου

πα α ρα νο ο ο μου ^{π ρ} η μεις δε ε χοντες σω τη

ρι ι α αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα α σω μεν ^Δ

Ἦχος 4̣ Πα̣

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

Την φιλαδέλφιν ἀνάκτησά με ἐθαύσεν Χριστῶ

ῶ ἀδελφοί καὶ μητοῦ ἀσπασθεὶς πρὸς τοὺς

πλήσιι ἰσχυρῶν ἰνα μὴ ὄσδοι

λοκατακρίθωμένον ἀνελεῖ ἡ ἡμῶν δι

ατὰ δὴ νααααριῖα αα καὶ ὡς οἱ

ουδας μετὰ μελεῖ ἡ θεῖν τεσμηδεν ὡφελῆ

ἡ σωωωμέν

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνευ

ματι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην **Δ**

Θεοτοκίον

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θηπαν τα χου

ο τι ε κυ ησαςσαρ κι τοντων ο λων ποι ητην **π** Θε

ο το κε **Μ**α ρι α **π** παν υ μνητε και απει ρο γα

π με

Ἀντίφωνον ε'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

Ο μα θη της του ου ου Δι ι ι δα σκα α α

λου **Δ** συν ε φω ω ω νει τη ην τι μνη και τρι

α κ ο ν τ α α ρ γ υ ρ ι ι ι ο ι ς π ε π ρ α κ ε ε ε τ ο ν Κ υ υ

υ ρ ι ι ι ο ν φ ι λ η μ α τ ι ι ι δ ο λ ι ι ι

ω π α ρ α δ ο υ ο υ ς α υ τ ο ν τ ο ι ς α ν ο ο μ ο ι ο ι ς ε ι ς

θ α α α ν α α α τ ο ν

C η μ ε ρ ο ν ε λ ε γ ε ν ο κ τ ι σ τ η ς ο υ ρ α ν ο υ ο υ κ α ι

γ η ς τ ο ι ς ε α υ τ ο υ ο υ ο υ μ α α θ η τ α ι ς η γ γ ι

κ ε ε ε ν η ω ω ω ρ α κ α ι ε φ θ α σ ε ν Ι ο υ ο υ δ α α ς ο

ο π α ρ α δ ι δ ο υ ο υ ο υ ς μ ε μ η τ ι ς μ ε α ρ ν η

σ η τ α ι β λ ε π ω ν μ ε ε ε ν τ ω ω ω Σ τ α υ ρ ω ε ν

μ ε σ ω δ υ υ υ ο ο λ η σ τ ω ν π α σ χ ω ω γ α ρ ω ς α ν

θρω ω προς και σω ζω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς τους εις ε με ε ε πι στε ε ευ ο ο

ον τας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλλα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*

Ὁ ἡμερον γρηγορει ει ο Ι ου δας πα ρα

δου ου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω

τη ηρα του κο ο σμου τον εκ πεν τε α αρτων χορ τα

α σαν τα πλη η θη ση με ρον ο α νο μος αρ νει ται

τον Δι δα σκα λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την

πα ρε δω κεν αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ

τα σαν τα τον α ανθρω πον

Ὁ η η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω σαν Ι ου δαι

οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε μον τα την θα α λασ

σαν ρα α βδω και δι α γα γο ονταυ του ους εν ε ρη

η μω ση με ροντη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε

κεν τησαν του πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ τωντην

Αι γυπτον και χο λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην

αυ τοις ομ βρη ησαν τα

Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα ρα

γε νο μενος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου καν

μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε

μου πως ε πηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με

καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει

αλ λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο

μοις ε γει ρε σθε προ σευ ξα σθε μη τις με αρ νη

σηται βλε πων με εν τω Σταυ ρω μα κρο θυ με δο ο ξα

σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα

νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου και ρε Παρ θε νε των

προ φη των το κη ρυ γμα ^{π ρ} δι η ης η μιν ε λαμ ψεν

ο Εμμα νου ηλ ^{Α ρ} χαι ρε μη τηρ Χρι στου ουτου Θε ου ^{ρ η}

Κάθισμα γ'

Ἦχος ^ρ Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

Ποι ος σε τρο ο πος Ι ου δαπρο δο την του Σω τη

ρος ειρ γα σα το ^{ρ η} μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω

ρι σε ^{π ρ} μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των ε

στε ρη σε ^{ρ η} μη συν δει πνη η σας ε κει ει νοις σε της τρα

πε ζης α πω σα το ^{ρ η} μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο

δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ^{ρ η} ω πο σων α γα θω ων

α μνη μων ε γε ε νου και σου μεν η α χα

ρι στος στη λι τε ευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η α

νει κα στος μα κρο θυ μι α κη ρυτ τεται και το μεγα ε

λε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Εὐαγγέλιον γ'](#) Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ζ'

α' χορὸς

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ν̣η̣

Πατριαρχική Φόρμιγς
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.90*

Τοις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο μοις α νε

χο με νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε να και δι

ε σχορ πι σα τε τα δω δεκα προ βα α τα α τους μα θη

η τα ας μου η δυ να μην πλει ους η δω δεκα

λε γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η η σαι α αγ

γε ε ε λων αλ λα μα α κρο θυ μω ι ι να

πλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

προ ο φη τω ω ω ν μου α δη η λα α και κρυ φι

ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Tρι τον αρ νη σα μενος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν

αλ λα προσ η γα γε σοι δα κρυ α με τα α

νοι οι οι ας ο Θε ος ι λα α σθη τι μοι και

σω ω ω σο ο ον με

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

 και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ

πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε

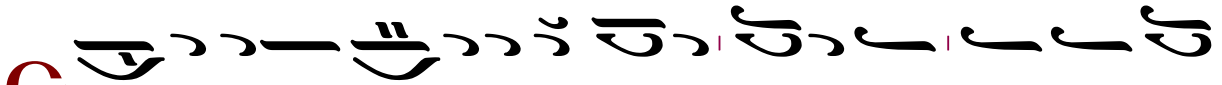
λην υ παρ χου σαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ

μνη η η η σω μεν α παν τες λε γον τες το χαι ρε αυ

 τη

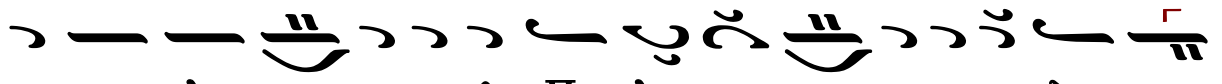
Ἦχος Δι'

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.92*

Ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του

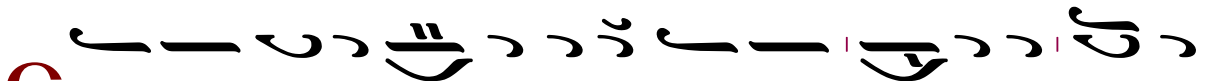

Σω τη ρος η μων ου νο μον ε ξε θε ε το και των

προ φη τω ων τα δι δα α α γμα α α τα πως

ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα α α ρα δου ου

ναι τον εκ Θε ου Θε ο ον Λο ο ο γον και λυ τρω

τη ην των ψυ υ χω ω ων η η η μων

Σ ται ρω θη τω ε κρα α ζον οι των σων χα ρι σμα των

α ει ει ε ε εν τρυ φω ων τες και κα κουρ γον

αντ ευ ε ερ γε ε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και

αι αιων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε

φε ρων αυ τω ωων την προ πε ε ε τει ει ει

αν πα θει ει ν θε ε ε λων και σωσαι η

μα ας ως φι ι λα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

θεν τα δυ σω πησον Θε ο το ο κε παρ θε νε πολ

λα γαρ ι σχυ ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν

Δεσπο του μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι

ιας η παν σεμνος ο τι ε λε η μων ε στι και

σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν υ περ η μων κατα δε

ξα μενος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

ε στη σαν τα τρι ακον τα αρ γυ ρι α την

τι μην του τε τι μη με ε νου ο ον ε τι μη σαν

το α πο Υι ω νων Ισραηλ ^{π ρ} γρη γο ρει τε και προς ευ

χε σθε ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον ^{χ ρ} το μεν

πνευμα προ θυ μον ^{χ ρ} η δε σα αρξ α σθε νης ^{χ ρ} δι α του

το γρη γο ρει τε ^{ρ η}

Ε ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^{χ ρ} και εις

την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος ^{π ρ} συ δε Κυ ρι ε

α να στη σον με ^{χ ρ} και αν τα πο δω ω σω αυ τοις ^{χ ρ η}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^{χ ρ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Αμην π ρ

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε

Α γνη ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε

κεσ π ρ τον εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου

ε λευ θε ρω ωσαν τα ρ η

Κάθισμα δ'

Ἦχος λ ρ δὲ Νη ρ

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε σου ουμα θη της ρ η την

προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα σου ρ η συν ε δει

πνη σε δο λι ως ο ε πι βουλος και αι α δι κος ρ η πο ρευ

θεις ει ει πε τοις ι ε ρε ευ σι ^Δ9 τι μοι πα ρε χε τε και

πα ρα δω σω υ μιν ε ε χει νον ^Δ9 τον τον νο μον

λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα τον ^Δ9 μα κρο θυ με

^α Κυ υ ρι ε δο ξα ^χ σοι οι οι οι ^η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον δ'

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ι'

β' χορός

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι

ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι ι στα το και εν σι

α γο νι ρα πι σμα ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων

ων ε ε πλα σε ο δε παρα α νο ο μο ο ος

λα ος τω Σταυρω προσ η λω σε το ο ον Κυ υ ρι

ον της δο ο ο ξης το τε το κα τα πε ε τα α

σμα του Να ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η

λι ος ε σκο ο ο τα α α α α α σε μη φε ρων θε

α σα α σθε Θε ο ον υ υ υ βρι ζο ο ο με ε ε

νον ον τρε ε ε μει τα συ υμ πα α αν τα αυ

τον προ οσ κυ νη η η σω ω ω μεν

Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στης ε

βο ο ο η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε

εν τη βα ασι λει ει ει α α α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ε ι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου κα

τα δε ξα με νος Κυ ρι ε σαρ καφο ρεσαι υ υ περ

δου λων ι να συμ φω ω νως σε δοξο λο γου ου μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

Ἦχος λ π Πά

Α ν τ ι α α α γ α θ ω ν ω ν ε π ο ι η σ α ς Χ ρ ι σ τ ε

τ ω ω γ ε ε ν ει τ ω ν Ε β ρ αι αι αι ω ν σ τ α υ ρ ω θ η

ν αι σ ε κ α τ ε δι κ α α σ α ν ο ξ ο ς κ αι χ ο λ η η η η ν σ ε

π ο τ ι ι ι ι σ α α ν τ ε ς α λ λ α δ ο ς α υ τ ο ι ς Κ υ

ρ ι ι ε κ α τ α τ α ε ρ γ α α υ τ ω ν ο τ ι ο υ σ υ ν

η κ α ν τ η ν σ η ν σ υ υ γ κ α τ α α α β α α α σ ι ν

Ε π ι τ η π ρ ο δ ο σ ι α ο υ κ η ρ κ ε ε σ θ η η

σ α α α ν Χ ρ ι σ τ ε τ α α γ ε ε ν η τ ω ν Ε β ρ αι αι αι

ω ν α λ λ ε κ ι ν ο υ ν τ α ς κ ε φ α λ α ς α α υ τ ω ν μ η

κ τ η ρ ι σ μ ο ν κ αι χ λ ε ε υ η η η η ν π ρ ο σ α α α γ ο ο

ον τες ^π αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ε ερ γα α α αυ των ^Δ ο τι κε να κατα σου ε

εμελε ε ε τη η η σαν ^π

Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ^Δ ου τε

πε τραι ως ερ ρα α γη η η σαν ^Δ Ε βραι αι ους

ε ε πει σαν ^π ου τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε

ε ε τα α α σμα ^Δ ου τε των νε κρων η Α να α

α στα α α σις ^Δ αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα

τα τα ε ερ γα α α αυ των ^Δ ο τι κε να κατα

σου ε εμελε ε ε τη η η σαν ^π

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ο ν εκ σου σα ρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το

ο κε Πα ρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με

νη δι ο α παυ στως σε ε α νυ μνου ντες με γα λυ

νο ο με εν

Ἀντίφωνον ιβ'

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις γ λαι ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα γ λτους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

πρους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα Δ λ

αν δρα α ο ο ον τα β λαι ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην γ λαι ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι β λκαι τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας γ λαν τι του μα αν να χο λην Δ λαν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος γ λαν τι του

α γ α α πα α αν με Σ τ α υ ρ ω ω με π ρ ο σ η λ ω ω ω σα

α α τε ο υ κ ε τι σ τε ε γ ω λ ο ι π ο ν κα λε

σω μου τα α ε ε ε θ ν η κα κ ει ει να α με ε δο ο

ξ α α α σου ου ου σ ι σ υ ν τ ω Πα τ ρ ι και τ ω

Π ν ε ε ευ μα α α τι κα γ ω αυ το ι σ δ ω ρ η

σο ο μ αι ζ ω η η η ν τ η ν αι ω ω ω ν ι ι ι ο ν

η με ρ ο ν του Ν α ου το κα τα πε τα α σ μα εις

ε λε γ χ ο ν ρ η γ ν υ τ αι αι τ ω ν πα ρ α α νο ο

μ ω ν και τ α σ ι δι α σ α κ τι ι ι να α σ ο

η λι ο ο σ κ ρ υ υ π τ ει Δ ε σ π ο ο τ η ν ο ρ ω ν σ τ α υ ρ ο υ ου

ου με ε ε νον ^γ _{δλ}

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ ^δ _{δλ} Ι ου δαι οι

και Φα ρι ι σαι αι αι οι ^β _{λκ} ο χο ρος των Α πο ο στο

ο λων βο α α α προ ος υ μας ^γ _{δλ} ι δε Να

ος ^δ _{δλ} ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ

μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε ^γ _{δλ} τα φω ω πα α ρε

δω κα τε ε ^δ _{δλ} αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α

νε ε ε στη ^γ _{δλ} μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου

δαι αι αι οι οι ^γ _{δλ} αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα α σση

η σω ω ω σας ^β _{λκ} και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας γ αυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως γ και η η η ειρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σου χ γ δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην γ δ

Θεοτοκίον

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο

ξης δ ην ο Υ ψιστος μο νος δι ω δευ σε γ δ και πα

α λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη

ρι αντωνψυ χω ων η μων^ν_{δι}

Κάθισμα ε'

Ἦχος λ π δι^ρ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α φα α ο Θε

ος_{δι} και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο Κρι της_{δι}

αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε σα α λευ θη

σαν_{δι} το τε ε δε υ ψω θης ε πι του ξυ λου εν με σω

δυ υ ο λη στων^Δ₉ και ε λο γι σθης με τα α νο

μων ο α να μαρ τητος δι α το σω ωσαι τον αν θρω

πον^π₉ α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι

Ἀντίφωνον ιγ΄

α' χορός

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Το α θροι σμα α τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι αι

ων τω Πι λα τω η τη σα αν το σταυ ρω θη η ναι

αι αι σε Κυ υ υ ρι ι ι ε αι τι αν γαρ

εν σοι οι μη η η ευ ρο ο ον τες τον υ πευ θυ νον

Βα ραβ βαν η λευ θε ε ε ρω ω ω σαν και

σε τον δι και ον κα τε δι ι κα σαν μι αι φο

νι ας εγ κλημα κλη η η ρω σα α α με ε ε

νοι ^π αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο

ο δο ο μα α α αυ των ^Δ ο τι κε να κατα σου

ου ε εμελε ε ε τη η η σαν ^π

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα

σα γλωσ σα υ μνει ^Δ Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι ν και

αι Θε ου ου σο φι ι ι αν ^π οι ι ε ρεις

ερ ρα α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο

λην ^Δ και παν τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α

α το σωσαι θε λων η μας εκ των α νο μι ω

ω ων η η η μων ^Δ τω ι δι ω αι μα τι ω

ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Αμην

Θεοτοκίον

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι ι α λο γου υ

περ λο ο ο γον τον Κτι στην τον ι δι ον αυ

τον δυ σω πει σω σαι τας ψυ χας η η μω ων

Ἀντίφωνον ιδ'

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη̣

K υ ρ ι ι ε ο τον λη στην συν ο δοι πο ο

ρον λα βων τον εν αι μα τι χει ει ρας μο λυ υ

υ να α αν τα και η μας συν αυ τω κα α

τα α ρ ι ι ι θμη η η σον ως α γα θο ο

ος και φι λα α αν θρω ω ω πος

M ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη στης εν τω

σταυ ρω με γα λην πι στιν ε ε ευ ρε ε μι α

α ρο πη ε ε σω ω ω θη και πρω τος πα

ρα δει σου πυ λας α νοι οι ξας ει εισ η η ηλ θεν ο

αυ του την με τα νοι αν προσ δε ξα με ε νο ος Κυ υ υ

ρι ε δο ο ο ξα α α σοι ^χν δλ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δδλ

^χΚ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^γδλ

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι Α γ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη ^Δδλ χαι ρε η τε κου ου σα τον Ποι η την σου και Κυ ρι

ον ^γδλ χαι ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη τηρ Χρι

στου του Θε ^χ ου ου ου ου ^γδλ

Ἡ με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α

σας στε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι

ι θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

λευς ψευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλ λε ται ο

πε ρι βα αλλων τον ου ρα α νον εν νε ε ε

φε ε ε λαι αις ρα πι σμα κα τε δε ξα α το ο

εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το ον Α

δαμ η λοι οι οισ προ ο οσ η λω ω ω θη ο Νυμ

φίιιιι ο ο ος της Εκκλησιίας

λογχηηη εεε κεντηηηθη ο Υι ο ο

ο ος της Παρθεε ε νου προσκυ νου με εν σου

τα παααθηη Χριστε δει ει ει ει

ξον η η μιν και την ενδοξο ον σου ου Α να α

α στα α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το

Πα σχα α α η μων υ περ η μων ε τυ υ

θη η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος αλλ εκ κα

θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο

λυ σμου και ει λι κρι νως δε η θω ω ω ω

μεν α αυ τω α να στα Κυ υ ρι ε

σω σον η μας ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η

η και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει

τω λα ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε

ποι θο ο ο τες σε τον σταυρω θεν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Ορωσα σε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μω στη ρι

ον Υι ε μου πως ε πι ξυ λου θνη σκεις σαρ κι πη

γνυ με νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα ς'

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

Εξηγορασας η μας εκ της κα τας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα
 να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
 δο ξα σοι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη̣ Ϟ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.116*

Ἀ ρ χον τες λα ων συν η χθη η σαν κα τα του Κυ υ
 ρι ι ι ου και κα τα του Χρι στου ου ου α α α αυ
 του

Λ ο γον πα ρα α νο ο μον κα τε θεν το ο κατ ε ε
 μου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι ι ι ε

μη ηεγκατα λι ι ι πη η η ης με

Τας αι σθησεις η ημων κα θα ρας τω Χρι στω

πα α ρα α στη η η σω ω ω ω μεν και ως φι

λοι αυ του τας ψυ χας ημων θυ υ σω με εν δι α αυ

τον και μη ταις με ρι ι μναις του βι ι ι ου συμ

πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ου ου ου ου δας αλλ

εν τοις τα μει οις η ημων κρα α α α ξω ω ω ω

μεν Πα α τερ ημων ο εν τοις ου ρα α νοις α πο

του πο νη ρου ου ου ου ρυ υ υ υ σαι αι η η η μας

γ δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην Δ

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ θε

νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε Θε ο το κε ε Μα

ρι ι ι α Χρι στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας Δ

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος λ π Πά χ

Ε δρα με λε γων ο Ι ου δας τοις πα ρα νο μοις

γραμ μα τε ε ε ευ σι τι μοι θε ε λε ε ε τε ε

δου ου ου ναι κα γω η μιν πα ρα δω ω ω

σω ω α α αυ τον εν με σω δε των συ υ υμ φω

νου ου ουν των αυ τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ

φω νου ου ου με ε ε ε νος καρ δι ο γνω στα φει

σαι τω ων ψυχω ω ων η η η η μων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν

ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει ει

πνου και μη η κτη η σω ω με ε θα φι λαρ γυ ρι

ι α αν ω ω ως ο ο ο Ι ι ου ου ου δας ι να

παν το ο τε με τα Χρι στου ου του Θε ου ου ε σο ο ο με ε

ε ε θα

Ἦχος λ π Κε ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης

δυσ ω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε

κα τα φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ'

Ἦχος Δε' χ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

Δι α Λα ζα ρου την ε γερ σι ι ιν Κυ υ ρι ι

ε το ω σαν να σοι οι ε κρα α αυ γα α α α

ζον παι δεσ των Ε βραι αι αι αι ων φι λα α

αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α νο ο μο ο ος Ι

ι ου ου ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε

ε ε ε ναι

Ε ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ υ

μω ωων πα ρα δω ω ω ω ω σει ει ει ει με ο δε

πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη

η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι ι Κυ υ ρι ι

ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε

ε ε στι του ου τον δι α του α α αρ του υ πε ε

ε δει ει ει ει ξας ο δε πα ρα νο ο μο ος Ι ι

ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε

ναι

ναι

Εἰς τρι α κον τα αρ γυ ρι α α α Κυ υ ρι ι

ε και εις φι λη μα δο ο λι ι ον ε ζη τουν Ι ου

δαι οι α πο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα

ρα νο ο ο μο ο σ Ι ου ου δας ουκ η βου ουλη η

θη συν ι ε ε ε ε ναι

Εν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε ωσ

περ ει ει ει δε ε ε ε τε ο δε πα ρα νο

μος Ι ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε

ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει ει

ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος η

μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα ρα νο

μος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ε

ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ου λους σου

Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα

σι αν

Κάθισμα θ'

Ἦχος Γαλ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε

φων και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω σκων

εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγ ξας α δι ορ θω τον

μεν του τον ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα λιν βου

λο με νος **Δ** ο τι θε λων πα ρε δο θης **Δ** ι να

κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου **Γ** μα κρο

Γ ο θυ με δο ξα σοι οι οι οι **Γ**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον β΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον δ΄

β΄ χορὸς

Ἦχος **λ π ῆ Πα χ**

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

Κ η με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον Δι

δα σκα α λον **χ ῆ** και πα ρα λαμ βα νει το ον δι α α α

α α βο ο ο ο λον **π ῆ** τυ φλου ται τω πα θει της φι

λαρ γυ υ ρι ι ι ας **χ ῆ** εκ πι πτει του φω το ο ος ο

ο ε σκο ο τι σμε ε ε ε νος **π** πως γαρ η δυ υ να

το ο βλε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η η

σας τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων

αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου κο

ο ο σμου προς ον βο η η η η σω ω ω ω

μεν ο πα θων και συμπα θων αν θρω ω ποις δο οξα σοι

Α

η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε

βει ει αν και αλ λο τρι ου ται του ου χα ρι ι ι

ι ι σμα α α α τος υ παρ χων μα α θη η τη η

ης γι ι ι νε ται προ δο ο ο ο της εν η θει ει φι

ω α δε ελ φοι ^{π ρ} και μη το α συμ πα θες προς τους πλη

σι ι ι ο ον η η η μων ^{π ρ} ι να μη ως ο δου λος

κα τα χρι θω ω ω μεν ο α νε λε ε η η η

μων ^{δ ρ} δι α τα δη να α α ρι ι ι α α ^{ρ Δ} και ως

ο Ι ου δας με τα με λη η θε εν τες ^{ρ η} μη δεν ω ω

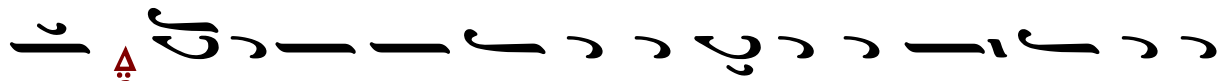

φε λη η η σω ω ω ω μεν ^{π ρ}

^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{Δ ρ}

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ^{Δ ρ}

 Δεδοξαμενα περι σου ελαληθη παντα
 χου
 οτι εκυησασαρκι τοντων ολων ποιη
 την
 Θεοτοκε Μαρια πανημνητε και α
 πειρογααμε

Ἀντίφωνον ε'

Ἦχος λ̣ π̣ Πάχ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

 Ομαθητης του Διδασκαλου συνεφωωνει
 την
 ην τιιιμην και τριαακοντααργυρι
 οισ
 πεπρακεεετον Κυυριιιιονφι
 λη
 μααατιιιδολιιιωπαραδους

α αυ τον τοις α νο μοι οις εις θα α α να α α α τον

π

η με ρον ε λε ε γεν ο κτι στης ου ρα νου ου

ου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου ου μαθη ται

αις ηγ γι κεν η η ω ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα

ας ο ο πα ρα δι δου ου ου ους με μη τις με ε

α αρ νη η ση η ται βλε πων με εν τω Στα αυ ρω

εν με σω δυ υ υ ο λη στω ων πα σχω ω γαρ ως αν

θρω ω προς και σω ζω ω ω ως φι ι λα αν θρω ω

πο ος τους εις ε με ε πι στε ε ευ ο ο ο ον τας

π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

Τὰ ἀντίφωνον τοῦτο φάλλεται σήμερον συνήθως εἰς μέλος εἰρημολογικόν

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.124*

C η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα

δου ου ου ου ναι αι τον Κυ ρι ο ον τον προ των αι

ων σω τη η η ρα του κο ο ο σμου τον εκ πεν

τε α α ρτων χο ρ τα α α α σα αν τα πλη η η η

θη ση με ρον ο α α νο ο μο ς αρ νει ει ται το ον

Δι δα σκα λο ον μα θη της γε ε νο με ε νο ς Δε σπο

ο ο ο τη ην πα ρε δω κε εν αρ γυ ρι ω ω πε πρα

α κε τον μαν να χο ρ τα α σαν τα το ον α α ανθρω ω ω

πον

C η με ρον τω Σταυ ρω προς η λω ω σαν Ι ου δαι

αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον τον δι α τε μον τα

την θα α α λα ασ σαν ρα α α βδω και δι α

γα γο ο ον τα αυ του ου ου ους ε εν ε ρη η η

μω ση με ρον τη λο ο ο γχη την πλευ ρα αν αυ του ου

ε κεν τη σα αν του πλη γαις μα στι ξα αν τος υ περ

αυ τω ων τη ην Αι γυ υ πτον και χο λην ε ε πο τι

ι σαν τον μα αν να τρο φη η να υ τοις ο ο μ βρη η η η σα α

αν τα

Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ι ον πα ρα

γε νο με ε νος ε βο ο ο ο α ας τοις μα θη ται αι

αις σου ου ^ηκαν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα α τε α

γρυ πνη η σαι μετ ε ε μου ^απως ε πηγ γει ει ει

λα α σθε α πο θνη η σκει ει ν δι ε ε με ^ηκαν τον Ι

ου δαν θε α σα α σθε πως ου κα α θε ε ευ δει ει ^π₉

αλ λα σπου δα ζει προ δου ου ναι αι με ε τοις πα ρα νο

ο ο μοι οις ^ηε γει ρε σθε προσ ευ ξα α σθε ^αμη τις

με α αρ νη ση η ται αι βλε πων με ε εν τω Στα αυ ^σ

ρω ^ημα κρο ο ο θυ με δο ο ξα α σοι ^η

^ηΗχος Γα ^χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Γη

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

^Γω νων [♂]α μην ^Γη

Θεοτοκίον

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα

νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου ^Γη και ρε Παρ θε νε

των προ φη των το κη ρυ γμα ^πη δι ης η μι εν ε λαμ

ψεν ο Εμ μα νου ηλ ^Αη και ρε Μη η τηρ Χρι στου ου του [♂]Θε

^Γου ^Γη

Κάθισμα γ'

Ἦχος [♂]Γα ^λχ

Ποιός σε τροόπος Ιουδα προδοτήν του Σωτήρος

είργασάτο ἤμη του χορού ουσε των ἀποστολών ε

χωρίσε ^πμη ἡ του χαρισματος των ἰαμάτων

εστερήσε ἤμη συνδεδειπνησας ἐκείνοις ^Δσε τῆς τρά

πέζης ἀπώσατο ^πμη των ἀλλων νιψας τους ποό

δας τους σου οὐς ὑπερεῖ δέν ^ηωποσων ἀγαθων

ἀμνησημων ἐγγενου ^ηκαι σου μενη ἀχαριστος

στηλιτε εὐεται γνωση ^Δαυτου δε ἡ ἀνεικάστος μα

κροθυμια κηρυττεται ^Δκαι το μεγαλελε

οοοος ^η

α' χορός

Ἦχος λ ϝ Νη Ξ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.127*

Τοις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο ο μοις α

νε χο με ε νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα α τε τον ποι οι με ε ε να

και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω ω δε κα προ βα α τα α

τους μα θη η η τα α α ας μου η δυ να

μην πλει ους η δω δε ε κα λε γε ε ω ω ω νας πα ρα

στη η η σαι αγ γε ε ε ε λων αλ λα μα α κρο

θυ υ μω ι να πλη ρω ω θη α ε δη λωσα υ μιν

δι ι α α των προ φη τω ω ω ν μου α δη η λα και

κρυ υ φι ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

γ

Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη θεν αυ τω συν η η η η κεν αλ λα προσ

η γα α γε σοι δα α κρυ α με τα νοι οι οι ας ο

Θε ος ι λα σθη τι ι ι μοι και σω ω ω ω σο ο ο

ον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην γ δλ

Θεοτοκίον

ω ς πυ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τε ρ πνον γ δλ

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ πα ρ

χου σαν την α γι ι αν Πα ρ θε νον Δλ υ μνη η η η σω

μεν α παντες λε γοντες το Χαι ρε αυτη γ δλ

Ἀντίφωνον κ'

Ἦχος Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του

σω τη ρος η η μων Δλ ου νο μον εξ ε θε ε το και των

προ φη τω ω ν τα δι δα α α γμα α α α τα πω ς

ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα ρα α α δου ου ου

ναι αι τον εκ Θε ου Θε ο ο ον Λο ο ο ο

γον και λυ τρω την των ψυ υ χω ω ων η η η η

μων

C ταυ ρω θη η τω ε ε ε κρα α α α ζον

οι των σω ων χα α α ρι σμα α των α ει ε ε εν

τρυ υ φω ω ων τες και κα κουρ γον αντ ευ ερ γε

ε του η τουν το λα α βειν οι των δι και αι ων φο νε ευ

ται αι ε σι ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ τω

ω ωων την προ πε ε ε τει ει ει αν πα θει ει ν

θε ε ε λων και σωσαι η μας ως φι ι λα α

αν θρωω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θεοτοκίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

θεν τα δυσ ω πη σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πολ λα

γαρ ι σχυ ει δε η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο

του μη παριδης αμαρτωλων ικεσι ιας η πανσε

μνος οτι ελεημων εστι και σωζειν δυναμε

νος ο και παθειν υπερημων καταδεξαμενος

Ἀντίφωνον θ'

Καὶ τὸ ἀντίφωνον τοῦτο εἴθισται σήμερον νὰ ψάλληται εἰσομολογικῶς.

Ἦχος ἠ Γαϛ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.129*

Εστησαν τα τρια κοοντα αργυυρι

α την τιμη ηην του ου ου τε τι ιμη

με ε ε ε νου ου ον ε τι μη η η σαν το

α ποιω ω ωων Ισραα ηλ γρη γο ρει τε και

προσ ευχεεσθε ι να μη εισε ελθη η τε ε εις πει

ρα α σμον ρη το μεν πνευμα προ θυ υ μον η δε σα αρξ

α σθε νη ης ρη δι α του το γρηγο ρει ει ει τε ε ρη

Ε δω καν εις το βρω μα α μου ου χο ο λην ρη και εις

την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ε ο ο ο ξος ρη συ δε

Κυ ρι ε α να στη η η σο ο ο ν με ρη και αν τα πο

δω ω ω ω σω α αυ τοι οις ρη

Ἦχος ρη Γα ρη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ρη

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην π ρ

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε α

γνη ο τι Χριστον τον Θε ον η μων ε τε ε κες τον

εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου ε

λευ θε ρω ω σα αν τα

Κάθισμα δ'

Ἦχος λ ρ δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η της

την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου συν ε

δει πνη σε δο λι ι ι ως ο ε πι βου λος και αι

α δι κος ^ρ πο ρευ θεις ει πε τοις ι ε ρευ σι ^{Δ ρ} τι μοι

πα ρε χε τε ^{Δ ρ} και πα ρα δω σω υ μιν ε χει ει

νον ^{Δ ρ} τον τον νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το ο

Σαβ βα τον ^ρ μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι

οι ^ρ

Ἀντίφωνον ι'

β' χορός

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.131*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι ον ^{Δ ρ}

γυ μνος εις χρι ι σιν ι ι στα α α το και εν

σι α γο νι ι ρα α πι ι σμα ε δε ε ξα α α α

το ^Δυποχειρωνων ^πεεπλααασεν ο

δε ^δπα ^ρρα ^ονο ^ομος ^λα ^αος ^γτω ^σταυ ^ρω ^προσ ^η

η ^λω ^ωσε ^τον ^Κυ ^ρι ^ον ^της ^δο ^ο ^ο ^ο ^ξης ^πτο ^τε

το ^κα ^τα ^πε ^ετα ^σμα ^του ^να ^ου ^ε ^ε ^ε ^σχι ^ι

ι ^σθη ^η ^ο ^η ^λι ^ι ^ος ^ε ^σκο ^ο ^ο ^τα ^α ^α ^α

α ^α ^σε ^μη ^φε ^ρων ^θε ^α ^σα ^α ^σθαι ^Θε ^ο ^ο ^ο ^νυ

βρι ^ζο ^ο ^με ^ε ^ε ^ε ^νον ^ο ^ν ^τρε ^ε ^ε ^ε ^ε ^μει ^{ει}

τα ^συ ^υμ ^πα ^α ^α ^ντα ^αυ ^το ^ο ^ν ^προ ^ο ^σ ^κυ ^νη ^η

η ^σω ^ω ^ω ^μεν ^π

Ο ^μα ^θη ^της ^ηρ ^νη ^σα ^α ^το ^ο ^λη ^στη

ης ε βο ο ο ο η η η η σε **Μ**νη σθη τιμου Κυ

ρι ι ε εν τη βασι λει ει ει α α α α σου

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Θεοτοκίον

Ε ι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε ε νου κα

τα δε ξα μενος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρε σαι υ περ δου ου

λων ι να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γω ω μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἦχος λ π ܐ ܦܐ ܟ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.132*

Α ν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω γε νει

τω ωων Ε ε βραι αι αι ων σ̣ταυ ρω θη ναι σε ε ε

ε κα τε δι ι κα α α α σαν ο̣ ξος και χο λην σε ε ε

πο τι ι σα α α αν τες αλ λα δος αυ τοι ο̣ις Κυ ρι

ε κα τα τα ερ γα α αυ των ο̣ τι ου ου ου συ υν η

καν την σην συ υγκατα α α βα α α α σιν

Ε πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε ε σθη η σα α

αν Χρι ι στε τα α γε ε νη των Ε βραι αι αι αι ων

αλλ ε κι νουντας κε φα λας α αυ των μυ κτη ρι σμον και

χλευ η η ηνπροσ α α γο ο ο ον τες π αλ λα δος αυ

τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ε εμελε ε ε τη η η

η σαν

Ο υ τε γη ω ω ως ε ε σει σθη ου τε πε τραι

ως ερ ρα α γη η η η σαν Ε βραι αι ους ε ε πει

ει ει σαν ου τε του να ου το ο κα τα πε ε ε

ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η η η α να

α στα α α α σις αλ λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα

τα τα ε ε ε ερ γα α αυ των ο τι κε να κα τα

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οις γ ρ̣ λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι β λ̣ η τι ι σοι πα ρη νω ω ω ω χλη η η η

σα γ ρ̣ τους τυ φλους σου ε ε φω τι ι σα Δ ρ̣ τους λε πρους

σου ου ε ε κα α θα α α α α α α ρι σα Δ ρ̣

αν δρα ον τα ε πι κλι ι ι νη ης η νωρ θω

ω ω σα α α α μην γ ρ̣ λα ο ος μου τι ε ε ποι

οι η η σα α α σοι οι Δ ρ̣ και τι ι μοι αν τα πε ε

ε ε δω ω ω ω κας γ ρ̣ αν τι του μα αν να χο ο

λην ^Ααν τι του υ υ δα τος ο ο ο ξο ος ^ααν τι

του α γα α πα α αν με σταυ ρω ω με προσ η λω

ω ω σα α α α τε ^γουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι

πον ^πκα λε ε σω μου τα ε ε ε θνη η ^ακα κει να

με δο ο ο ξα σου ου σι συν τω Πα τρι και αι τω ω Πνε

ε ευ μα α α α τι ^Ακα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο

μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι ι ι

ον ^γ^α

C η με ε ρον του να ου το κα τα πε τα α σμα ⁶^αεις

ε λεγ χον ρη γνυ ται αι των πα ρα νο ο ο ο

μων και τας ι δι ασ α α κτι ι ι νας ο η λι

ο ο ος κρυ υ υ πτει ει Δε σπο την ο ρω ων σταυ ρου

ου ου με ε ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου δαι

οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των α πο ο στο

ο λων βο ο α α α προ ος υ υ υ μας

ι ι ι ι δε ε να α α ος ον υ μεις ε ε

ε λυ σα α τε ι δε ε α α μνος ον υ μεις ε σταυ

ρω ω ω σα α α α τε τα φω ω πα ρε δω κα α

τε ε αλλ εξ ου σι α α ε ε αυ του α νε ε

ε ε στη μη πλα να σθε Ι ι ου δαι αι αι οι

οι αυ το ο ο ο ος γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ

ση η σω ω ω σας και εν ε ρη μω θρε ε ε ε

φας αυ τος ε ε στιν η ζω η η η η και αι

το ο φως και η ει ρη η η η νη η του κο ο ο

ο σμου

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

ε πι του ξυ λου εν με σω δυ ο λη στων και ε

λο γι σθης με τα α νο ο ο μων ο α να μαρ τη

τος δια το σωσαι τον ανθρωπον α νε ξι κα

κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον ε΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ιγ΄

α' χορός

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

Τ ο α θροι σμα των Ι ου δαι ων τω Πι λα τω η

τη η σα αν το σταυ ρω θη ναι αι αι σε Κυ υ ρι ι ι

ι ε αι τι αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο

ο ον τες τον υ πευ θυ νον Βα ραβ βαν η η λευ θε

ε ε ρω ω ω ω σαν και σε τον δι και αι ον κα

τε δι ι κα α σα αν μι αι φο νι ας εγ κλη η

μα κλη ρω σα α α με ε ε ε νοι αλ λα δος αυ

τοι οις Κυ ρι ε το αν τα πο δο ο μα α α α αυ

των ο τι κε να κατα σου ε ε με λε ε ε τη η η η

σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και

πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να α μι

ι ιν και αι Θε ου ου σο φι ι ι ι αν οι ι ε

ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και ε δω καν αυ

Ὑψαλις ἡ ἡμετέρα σου καὶ πάντα τὰ θεία καὶ ἀτε δε

ἑξαιααατο σωσαι θελων ηη μας εκ

των ανομιων ηημων τω ιδιωαι

αι μαατι ωσφιλαα ανθρωωωωπος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Και νυν και αει και εις τους αιωνας τω αιωνων Α

μην

Θεοτοκίον

Θεοτοκε η τεκουσα διαλογου υπερλο

ογον τον κτιιι στην τον ιδιον αυ τον δυσω

πει σωσαι τας ψυχας η ημων

Ἀντίφωνον ιδ'

β' χορός

Ἦχος λ π ρι Νη χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Κυριε ο τον λη στην συν οδοι πο ο ρον

λα α βων τον εν αι αι μα τι χει ρας μο λυ

υ υ να α α αν τα και η μας συν αυ τω κα

α τα α ρι ι ι θμη η η η σον ως α γα θο

ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω προς

Μι κραν φω ω νην α φη κεν ο λη στης εν τω στα

αυ ρω με γα λην πι ι στιν ε ε ευ ρε ε μι α

α ρο πη ε σω ω ω ω θη και πρω ω τος πα

ρα δει σου πυ υ λας α α νοι οι οι ξας εισ η η η η λ

θεν ο αυ του τη ην με ε τα νοι οι α αν προ ος δε

ε ξα α α α α α με νος Κυ υ υ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη ^Δ και ρε η τε κου σα τον ποι η τη η ην σου και Κυ

ρι ον ^γ και ρε η α ξι ω θει ει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι

στου ου του Θε ου ου ου ου ^γ

Ἀντίφωνον ιε'

α' χορός

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

C η με ρον κρε μα ται αι ε πι ξυ λου ^Δ ο εν υ υ

δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας ^π στε φα νον εξ

α καν θω ων πε ρι τι ι θε ε ε ε ται ^Δ ο των

αγ γε ε λω ων βα σι ι λε ευς ^π ψευ δη πορ φυ ραν πε

ρι βαλ λε ε ται ^Δ ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα α νον

εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα α πι σμα κα τε δε

ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το

ον Α α α δαμ η λοι οισ προσ η λω θη ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας Λο ογχη

η ε κεν τη η θη ο Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε

ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη

η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξον η η μιν και

την εν δο ξον σου ου Α να α α στα α α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω ω ω

μεν και γαρ το Πα σχα α α η η μων υπερ η

μων ε τυ θη Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ος

αλλ εκ κα θα ρω μεν ε α αυ τους α πο παν τος μο

λυ υ σμου και ει λι χρι νω ως δε η θω ω ω

ω με εν α αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι

ι ι ε σω σον η μας ω ως φι λα α αν θρω ω ω

πος

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α να

στα α σις υ παρ χει τω λα ω ω ω ω σου και επ α

τω πε ποι θο τες σε τον σταυ ρω θε εν τα Θε

ον η η η μω ω ω ν υ υ μνου ου ου μεν ε λε

ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ρω σα σε ε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα σα

α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μω στη ρι ον

Υι ε μου πως ε πι ξυ υ λου θνη σκεις σαρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χο ρη γε ε

Κάθισμα ς'

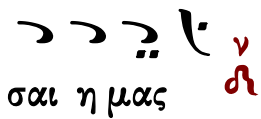
Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τας του
 νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η
 λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να
 σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
 δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Εὐαγγέλιον ζ'](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

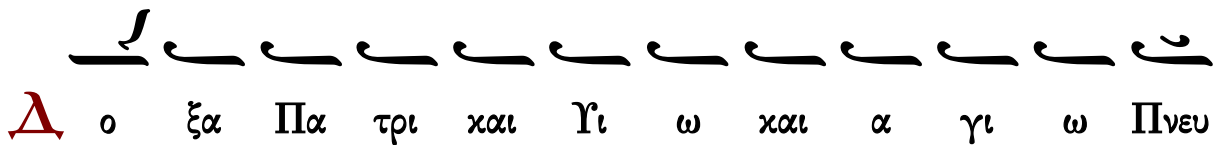
Τὰ ιε' ἀντίφωνα τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ.Παρασκευῆς ψάλλονται κατὰ παράδοσιν εἰς μέλος στιχηρακόν, ἐνῶ τὰ ἐπισφραγιστικά θεοτοκία αὐτῶν ψάλλονται εἰρμολογικῶς. Ὑπάρχουν ὅμως καί εἰς εἰρμολογικόν μέλος τονισμοί αὐτῶν ὑπὸ τῶν Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ. Ἄλλωστε τὰ ἀντίφωνα ζ' εἰς ἦχον βαρὺν καὶ θ' εἰς ἦχον γ', καθὼς καὶ τὰ εἰς γ' ἦχον στιχηρά τῶν αἰνῶν, ψαλλόμενα παλαιότερον καὶ αὐτὰ στιχηρακικῶς, σήμερον ψάλλονται εἰρμολογικῶς. Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ παραθέσω τὰ ἀντίφωνα ταῦτα, ἐκτός τοῦ καθιερωμένου στιχηρακικοῦ μέλους, καὶ εἰς εἰρμολογικὸν τοιοῦτο κατ' ἐμὸν τονισμόν. Ἡ εἰς εἰρμολογικὸν μέλος ψαλμῳδία τῶν ἀντιφώνων ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνεωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐνῶ σήμερον τὰ εἰς στιχηρακικὸν μέλος τοιαῦτα ψάλλονται συνήθως εἰς χρονικὴν ἀγωγὴν συντομωτάτην, μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μουσικῶν γραμμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συντελέσῃ εἰς ικανὴν χρονικὴν συντόμειυσιν τῆς ἀρκούντως μακρᾶς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Παθῶν. Τὰ θεοτοκία καὶ τὰ καθίσματα, παρατεθέντα ἤδη εἰς μέλος εἰρμολογικόν, δὲν ἐπαναλαμβάνονται, σημειοῦνται ὅμως αἱ σχετικαὶ παραπομπαί.

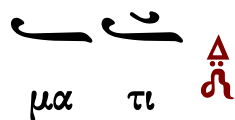
Ἀντίφωνον α'

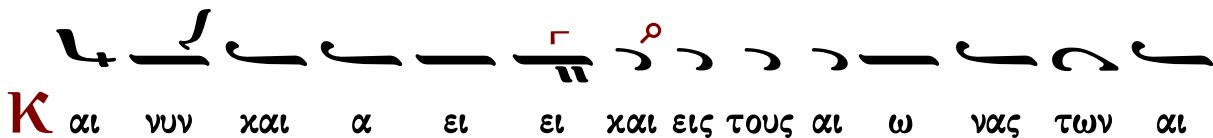
σαι η μας

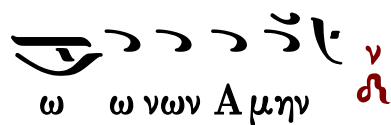
Ἦχος λ π δλ Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.117*

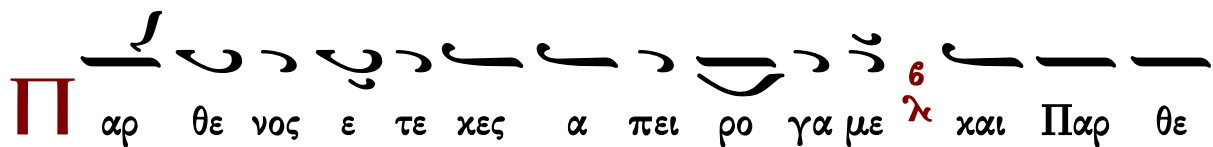

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

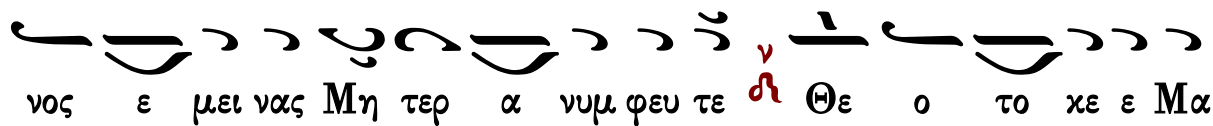

μα τι

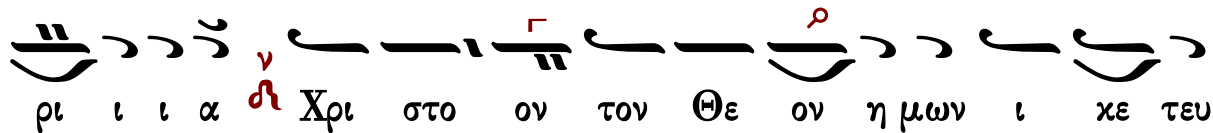

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

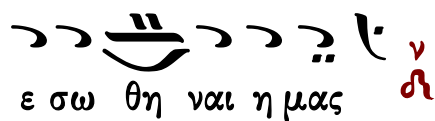

ω ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ θε

νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε Θε ο το κε ε Μα

ρι ι ι α Χρι στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας

Ἀντίφωνον β'

Ε δρα με λε γων ο ο Ι ου δας τοις πα ρα νο μοις

γρα αμ μα τε ε ευ σι τι μοι θε λε τε δου ου ναι

κα γω υ μιν πα ρα δω σω αυ τον εν με σω δε των συμ φω

νου ουν των αυ τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φω νου

μενος καρ δι ο γνω ω στα φει σαι των ψυ χων η η

μω ων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω μεν ως περ

Μα ρι ι α ε πι του δει πνου και μη κτη σω με θα φι

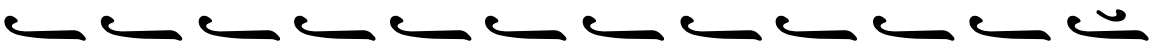
λαρ γυ ρι ανως ο Ι ου ου ου δας ι να παν το τε με τα

Χρι στου ουτου Θε ου ε σο με ε θα α

Ἦχος λ π ς Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

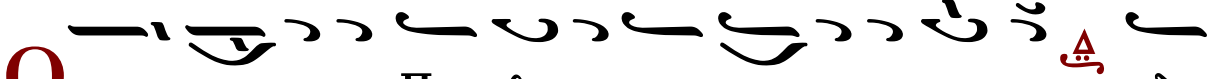

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης

δυσ ω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε

κα τα φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ'

Δ ι α Λα ζα ρου την ε ε γερ σιν Κυ ρι ε το

ω σαν να α σοι ε κραυ γα ζον παι δεσ των Ε βραι αι ων

φι λαν θρω πε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

βου λη θη συν ι ε ναι

Ε ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος τοις μα

θη ται αις σου προ ε λε γες εις εξ υ μω ων πα ρα δω

σει με ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου λη θη

συν ι ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο πα ρα

δι δους σε τις ε στι του τον δι α του α αρ του ου

υ πε δει ξας ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

βου λη θη συν ι ε ναι

Ε ις τρι ακον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και εις φι

ι λη μα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι οι α πο

κτει ναι σε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου

λη θη συν ι ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις

μα θη ται αις σου προ ε τρε πες ου ου τω ποι

ει τε ωσ περ ει δε τε ο δε πα ρα νο μος Ι ου

δασ ουκ η βου λη θη συν ι ε ναι

Γρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη πει ει

ρα σθη τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ος η η μων ε

λε γες ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου λη θη

συν ι ε ναι

Ἦχος Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.120*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ου λους σου

Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα

σι αν

Κάθισμα 6'

Ἦχος Γαλ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε

φων και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω σκων

εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγ ξας α δι ορ θω τον

μεν του τον ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα λιν βου

λο με νος ^Δο τι θε λων πα ρε δο θης ^Δι να

κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου ^Γμα κρο

ο θυ με δο ξα σοι οι οι ^Γοι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Εὐαγγέλιον β΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον δ΄

β' χορὸς

Ἦχος λ π ᾠ Κε ϛ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.144*

Cη μερον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον Δι δα

σκα λον ^Γκαι πα ρα λαμ βα νει τον δι α βο λον ^χᾠ

τυ φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ ρι ας ^χᾠ εκ πι

πτει του φω τος ο ε σχο τι σμε ε νος ^χᾠ πως γαρ η δυ

υ να το βλε πειν ^Γο τον φω στη ρα πω λη η η σας

συν ε δρι ου πα ρα νο ο ο μου η μεις δε ε ε

χον τες σω τη ρι αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα σω

μεν

Ἄντι τῆς φράσεως «τριάνκοντα ἀργύρια» χειρόγραφα και τινες μουσικαὶ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν φράσιν «δουλεύειν φιλαργυρία», συμφωνοῦσαν μετρικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον «τριάνκοντα ἀργυρίων» τοῦ προηγούμενου τροπαρίου.

* δου λε ευειν φι λαρ γυ ρι α

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.145*

Τ ην φι λα δελ φι ι αν κτη σω με θα ως εν Χρι

στω ω α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς τους πλη

σι ι ον η μων ι να μη ως ο δου ου λο ος κα τα

κρι θω μεν ο α νε λε η η η μων δι α τα

δη να ρι α και ως ο Ι ου δας με τα με λη

θεν τες μη δεν ω φε λη η σω ω μεν

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θεοτοκίον

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη παν τα

χου ο τι ε κυ η σας σα ρ κι τον των ο λων ποι η

την Θε ο το κε Μα ρι α παν η μνη τε και α

πει ρο ο γα α με π ρ

Ἀντίφωνον ε'

Ἦχος λ π Β δ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*

Ο μαθητης του Διδασκαλου συνειφώνει την

τιμήν και τριακοντααργυροισπεπρακετον

Κυριονφιληματιιδωλιωπαρδουςαυτοντοις

ανομοιςεισθανατοον

Σημερονελεγενοκτιστηςουρανουκαιγηστοις

εαυτουμαθηταιςηγγικεενηωρακαιεφθασενΙ

ουδααςοπαραδιδουςμεμητιςμεαρνησηταιβλε

πων με εν τω Σταυ ρω εν με σω δυ ο λη στων πα

σχω γαρ ως ανθρωπος και σω ζω ως φι λανθρωπος τους

εις ε με πι στευ ο ον τας

Ἦχος λ π Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.124*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

Ἦχος Γαϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*

Ἡ με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα δου

ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω τη η ρα του

κο σμου τον εκ πεν τε αρ των χορ τα α σαν τα πλη η

θη ση με ρον ο α νομος αρ νει ται τον Δι δα σκα

λον μα θη της γε νο μενος Δε σπο την πα ρε δω κεν αρ

γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα σαν τα τον α

αν θρω ω πον

Κη η με ρον τω Σταυ ρω προς η λωσαν **Α** Ι ου δαι

οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε μον τατην θα α λασ σαν

ρα βδω **Α** και δι α γα γο οντα αυ του ους εν ε ρη η

μω **Α** ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε κεν

τησαν **Α** του πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ των την Αι γυ

πτον **Α** και χο λην ε πο τι σαν τον μαν να τρο φην αυτοις ομ

βρη η σαν τα **Α**

Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα

ρα γε νο μενος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου **Α**

καν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ

ε μου **Δ** πως επηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με **η**

καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει **π** αλ **η**

λα σπου δα ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο μοις **η**

ε γει ρε σθε προσ ευ ξα σθε **Δ** μη τις με αρ νη ση ται

βλε πων με εν τω Σταυ ρω **η** μα κρο θυ με δο ο ξα α σοι **η**

Ἦχος Γαλ

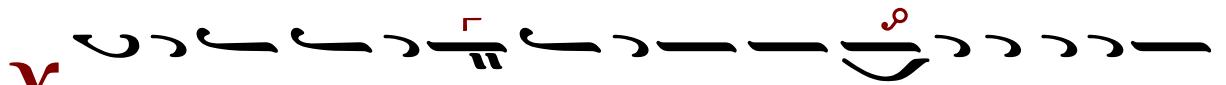

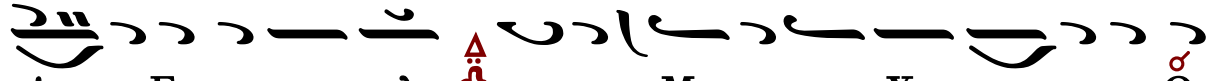

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι **η**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

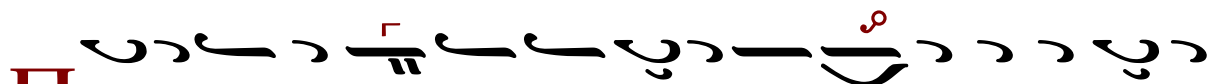

ωνων α μην **η**

Χαι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα
 νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου και ρε Παρ θε νε
 των προ φη των το κη ρυ γμα δι ης η μι εν ε λαμ
 ψεν ο Εμ μα νου ηλ και ρε Μη η τηρ Χρι στου ου του Θε
 ου

Κάθισμα γ'

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

Ποι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος
 ειρ γα σα το μη του χο ρου ου σε των α πο στο ο λων ε
 χω ρι σε μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των

ε στε ρη σε ρη μη συν δει πνη η σας ε χει νοις Δ σε της τρα

πε ζης α πω σα το πη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο

δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ρη ω πο σων α γα θων

α μνη η μων ε γε ε νου ρη και σου μεν η α χα ρι στος

στη λι τε ευ ε ται γνω μη Δ αυ του δε η α νει κα στος μα

κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται Δ και το με γα ε λε

ο ο ο ρς ρη

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Ευαγγέλιον γ' Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον Σ'

α' χορός

* Ηχος λ π ρη Νη χ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.148*

Τ οις συλ λα βου ου σι σε πα ρα νο μοις α νε

χο μενος ου τως ε βο ας Κυρι ε ^γει και ε πα τα α

ξα τε τον ποι με να ^Δ και δι ε σχορ πι σα τε τα δω δε

κα προ βα τα τους μα θη τας μου ^γ η δυ να μην πλει

ους η δω ω δε κα λε γε ω νας ^Δ πα ρα στη ησαι αγ γε

λων ^γ αλ λα μα κρο θυ μω ι να πλη ρω θη ^Δ α ε

δη λωσα υ μιν δι α των προ φη των μου ^γ α δη λα και κρυ φι ι

α ^Δ Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^γ

Tρι τον αρ νη σα με νος ο Πε τρος ^Δ ευ θε ως το

ρη θεν αυ τω συν η κεν ^γ αλ λα προσ η γα γε σοι

δα κρυ α με τα νοι οι οι ας ^Δ ο Θε ος ι λα σθη

τι ι μοι κα σω ω σο ον με

Ἦχος λ π δλ Νη Ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ πνον

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ παρ

χουσαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ μνη η η η σω

μεν α παντες λε γοντες το Χαι ρε αυτη

Ἀντίφωνον κ'

Ε ι πα τε πα ρα νο μοι τι η κου σα τε πα ρα του Σω

τη ρος η μων ου νο ο μον εξ ε θε το και των προ

φη τω ωντα δι δα γμα τα πως ουν ε λο γι σα σθε Πι

λα τω πα α ρα δου ναι τον εκ Θε ου Θε ο ον Λο ο γον

και λυ τρω τη ην των ψυ χων η μων

Σ ταυ ρω θη τω ε κ ρα ζον οι των σων χα ρι σμα των α

ει εν τρυ φων τες και κα κου ουρ γον αντ ευ ερ γε του

η του ουν το λα βειν οι των δι και ων φο νευ ται ε σι

ω πας δε Χρι στε φε ρων αυ τω ων την προ πε τει αν πα

πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η παν σε μνος ο

τι ε λε η μων ε στι και σω ζειν δυ να με νος ο

και πα θειν υ περ η μων κατα δε ξα με νος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος ἠΐ Γαϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.149*

Ε στη σαν τα τρι α κον τα αρ γυ ρι α την

τι μην του τε τι μη με ε νου ον ε τι μη σαν το α πο

υι ω ων Ισραηλ γρη γο ρει τε και προσ ευ χε σθε

ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον το μεν πνευ μα

προ θυ μον η δε σα αρξ α σθε νης δι α του το γρη γο

ρει τε

Εδωκαν εις το βρωμα μου χολην και εις την δι

ψαν μου ε πο τι σαν με ο οξος συ δε Κυρι ε α να

στη σον με και αν τα πο δω ω σω αυ τοις

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Οι εξ εθνων υμου μεν σε Θεο το κε α

γνη [♀] ^χ ^q ο τι Χριστον τον Θε ον η μων ε τε ε κες ^π ^q τον

εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους ^χ ^q δι α σου ε

λευ θε ρω ω σα αν τα [♂] ^Γ ^η

Κάθισμα δ'

Ἦχος λ π δὲ ^Δ ^q ^χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η της [♂] ^Γ ^q

την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου ^Δ ^q ^δ ^η συν ε

δει πνη σε δο λι ι ι ως ^Δ ^q ο ε πι βου λος και αι

α δι κος ^Δ ^q ^δ ^η πο ρευ θεις ει πε τοις ι ε ρευ σι ^Δ ^q [♂] ^q τι μοι

πα ρε χε τε ^Δ ^q και πα ρα δω σω υ μιν ε κει ει

νον ^Δ τον τον νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το ο

Σαβ βα τον ^Γ μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα ^Χ σοι οι οι

οι ^Γ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον δ΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ι΄

β' χορός

Ἦχος λ π Βε ^Χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.150*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ον ^Δ γυ

μνος εις κρι σιν ι στα το και εν σι α γο νι ρα

πι σμα ε δε ξα το υ πο χει ρων ων ε πλα σεν ο

δε παρα νο μος λα ος ^Δ τω Σταυ ρω προσ η λω σε τον

Κυ ρι ο οντης δο ξης ^Δ το τε το κα τα πε τα σμα του να

ου ου ε σχι σθη ο η λι ος ε σκο τα σε μη φε

ρων θε α σα σθαι Θε ον υ βρι ζο με νον ο ον

τρε ε ε μει τα συμ παν τα αυ τον προσ κυ υ νη η

σω ω με εν

Ο μα θη της ηρ νη σα το ο λη στης ε βο η

σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α α

σου ου

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Αμην

Θεοτοκίον

ων Αμην

Ει ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε ε νου κα

τα δε ξα μενος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρε σαι υ περ δου ου

λων ι να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γω ω μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

Ἦχος λ π Ββ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.151*

Αν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω γε νει

τω ων Εβραι ων σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα σαν ο

ξος και χο λη η ην σε πο τι σαν τες αλ λα δος αυ τοι

οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν

η καν την ση ην συγ κα τα βα α σι ιν

Επι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε σθη σαν Χρι στε τα

γε νη τω ων Ε βραι ων αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α

αυ των μυ κτη ρι σμον και χλευ ην προ σ α γον τες αλ λα δος

αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι

κε να κα τα σου ου ε με λε τη η σα αν

Ου τε γη ως ε σει ει σθη ου τε πε τραι ως ερ

ρα γη σαν Ε βραι ους ε πει σαν ου τε του να ου το κα

τα πε τα σμα ου τε των νε κρων η η α να στα σις αλ

λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι

κε να κατα σου ου ε με λε τη η σα αν

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ον εκ σου ου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το

κε ε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη δι

— ο α παυ στως σε α νυ μνου ν τες με γα λυ νο ο με

εν

Ἀντίφωνον ιβ'

Ἦχος λ π δὲ Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.152*

Τ α δε λε γει Κυ ρι ος τοις Ι ου δαι οις λα ο

ος μου τι ε ποι η σα α σοι η τι σοι πα α ρη νω χλη

σα τους τυ φλου ους σου ε φω τι σα τους λε πρους σου

ε κα θα ρι σα αν δρα ον τα ε πι κλι νης η νω ρ θω

σα μην λα ο ος μου τι ε ποι η σα α α σοι και

τι μοι α αν τα πε δω κας αν τι του μα αν να χο

λην ^Δαν τι του υ δατος ο ο ο ξος ^Δαν τι του α γα

πα α αν με σταυ ρω με προσ η λω σα τε ουκ ε τι στε ε

γω λοι πον κα λε σω μου τα ε ε ε θνη ^γκα χει να με

δο ξα σου σι συν τω Πα τρι και τω Πνευ μα τι ⁶κα γω

αυ τοις δω ρη σο ο μαι ζω η η ντην αι ω ω νι ι ον ^γ

C η μερον του να ου το κα τα πε τασμα ^Δεις ε ε

λεγ χον ρη γνυ ται των πα ρα νο μων ^γκαι τας ι

δι ας α κτι νας ⁶ο η η λι ος κρυ υ υ πτει ^ΔΔε σπο

την ο ρων σταυ ρου ου με ε νον ^γ

O ι νο μο θε ται του Ισ ρα ηλ Ι ου δαι αι οι και

φ ρ ι σ α ι ο ι ο χ ο ρ ο ς τ ω ν α π ο σ τ ο ο λ ω ν β ο α α

π ρ ο ς υ μ α ς ι ι δ ε ν α ο ς ο ν υ μ ε ι ς ε λ υ σ α τ ε

ι δ ε α μ ν ο ς ο ν υ μ ε ι ε ι ς ε σ τ α υ ρ ω σ α τ ε τ α φ ω π α ρ ε δ ω

κ α α τ ε α λ λ ε ξ ο υ σ ι α ε α υ τ ο υ α ν ε ε σ τ η μ η

π λ α ν α σ θ ε Ι ι ο υ δ α ι α ι α ι ο ι α υ τ ο ς γ α ρ ε σ τ ι ν ο

ε ν θ α λ α σ σ η σ ω σ α ς κ α ι ε ν ε ρ η μ ω θ ρ ε ε ψ α ς

α υ τ ο ς ε σ τ ι η ζ ω η κ α ι τ ο φ ω ς κ α ι η ε ι

ρ η η ν η τ ο υ κ ο σ μ ο υ

Ἦχος λ π ρ ῖ Νη ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι ω Π νευ

μα τι **Δ**
Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων **Δ** μην **ν**
Δ

Θεοτοκίον

Χ αι αι ρε η πυ λη του βα σι λε ε ως της δο

ξης **Δ** ην ο **Υ** ψι στος μο ο ο νος δι ω δευ σε **ν**
Δ και

πα α λιν ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν εις

σω τη ρι αντων ψυ χω ων η η μων **ν**
Δ

Κάθισμα ε'

Ἦχος λ π δ **λ** **π** **δ** **λ**

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

Ο τε πα ρε στης τω **Κ** α ι α φα α ο **Θ** ε ε ος **ν**
Δ

και πα ρε δο θης τω Πι λα α τω ω ο κρι ι της αι
 ου ρα νι αι δυ να α α μεις εκ του
 φο βου ε σα λευ θη σαν το τε δε και υ ψω θης
 ε πι του ξυ λου εν με σω δυ ο λη στων και ε
 λο γι σθης με τα α νο ο ο μων ο α να μαρ τη
 τος δι α το σωσαι τον αν θρω πον α νε ξι κα
 κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ε΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ιγ΄

α' χορός

Ἦχος λ π Ββ χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.154*

Τ ο α θροι σμα των Ι ου δαι αι ων τω Πι λα

τω η τη σαν το σταυρωθη η η ναι σε Κυρι ε

αι τι αν γαρ εν σοι μη η ευροντες τον υ πευθυνον

Βα ραβ βαν η λευ θε ρω σαν και σε τον δι ι και ον κα τε

δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλημα κλη ρω σα με

νοι αλ λα δος αυ τοι οις Κυρι ε κα τα τα ερ γα αυ

των ο τι κε να κα τα σου ου ε με λε τη η σα

αν

Ο ν παν τα φρι σσει και τρε ε μει και πα σα γλω ωσ

σα υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να μι ιν και Θε ου σο

φι αν οι ι ε ρεις ερ ρα πι σαν και ε δω καν αυ

τω χολην και παντα παθειν κατεδεξατο σωσαι θεε

λων υμας εκ των ανομιων ημων τω ιδιω

αι αιματι ως φιλανθρωπος

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Και νυν και αι και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

ων Αμην

Θεοτοκίον

Θεοτοκε η τεκουσα διαλογου υπερλο

γον τον κτιιιστην τον ιδιον αυτον δυσω

πει σωσαι τας ψυχας η ημων

Ἀντίφωνον ιδ'

β' χορός

Ἦχος λ π ρι Νη ρ̣

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*

Κυριε ο το λη στην συν οδοι πο ορον λα

βων τον εν αιματι χειειρας μολυναντα και η

μας συν αυτω ωκαταριθμησον ως αγαθος

και φιλανθρωπος

Μικρανφωνην αφηκεν ο ληστης εν τω σταυ

ρω μεγαλην πιστιν εεευρεμι αροπηεσω

θη και πρωωτος παραδεισου πυυλας ανοι οι

ξας εισ ηλ θεν ο αυ του την με τα νοι αν προσ δε

ξα μενος Κυ υρι ε δο ο ξα α σοι

Ἦχος λ π δὲ Νη Ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη χαι ρε η τε κου σα τον ποι η τη η ην σου και Κυ

ρι ον χαι ρε η α ξι ω θει ει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι

στου ου του Θε ου ου ου ου

Ἀντίφωνον ιε'

α' χορός

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

Κ η με ρον κρε μα ται αι ε πι ξυ λου ο εν υ υ

δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας στε φα νον εξ

α καν θω ων πε ρι τι ι θε ε ε ε ται ο των

αγ γε ε λωων βα σι ι λε ε υς ψευ δη πορ φυ ραν πε

ρι βαλ λε ε ται ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα α νον

εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα α πι σμα κα τε δε

ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το

ον Α α α δαμ η λοι οισ προσ η λω θη ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας Λο ογχη

η ε κεν τη η θη ο Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε

ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη

η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξον η η μιν και

την εν δο ξον σου ου Α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Β 8 Χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τασωμεν και γαρ το Πα

α σχα η μων υ περ η μων ε τυ θη Χρι στος ο Θε ος

αλλ εκ θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν τος μο λυ

μου και ει λι κρι νω ως δε η θωω μεν αυ τω

α να στα Κυ ρι ι ε σω σον η μα ας ως φι λαν θρω ω

πο ος

Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε ζω η και α να στα σις υ

παρ χει τω ω λα ω σου και επ αυ τω πε ποι θε ο

τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μων υ μνου μεν ε

λε η σον η μα ας

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.140*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Αμην

Θεοτοκίον

Ορω σε ε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα σα

α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μω στη ρι ον

Υι ε μου πως ε πι ξυ υ λου θνη σκεις σα ρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα ς'

Ἦχος Δι' Δι' χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

Εξηγορασας η μας εκ της κα τας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η

λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να
σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον ε΄

Λουκάς Λουκά

Μακαρισμοί

Πέτρου Ἐφεσίου

α' χορός

Ἦχος δὲ Ββ

Εν τη βασιλεια σου μνησθητι ημων Κυ
ρι εοταν ελθης εν τη βασιλεια σου
μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυ
των εστιν η βασιλεια των ουρανων
Μακαριοι οι πενθουντες οτι αυ

τοι πα ρα κλη θη σον ται ⁶λ

Ἦχος δὲ Ββ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

^χ Μ α κα ρι οι οι π ρα εις ο τι αυ ται κλη

ρο νο μη σου σι την γην ⁶λ

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ Πα ρα δει σου γε γο ο νεν

α ποι κος ⁶λ δι ι α ξυ λου δε Σταυ ρου ο λη στης πα ρα

δει ει σον ω κη σεν ⁶λ ο μεν γαρ γευ σα με νος εν

το λην η θε ε τη σε του ου ποι η σαν τος ⁶λ ο δε

συ σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε το ον

κρυ πτο μενον ⁶λ μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι

λει α σου ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ^χ⁶λ ο τι αυ τοι οι χορ τα

σθη σονται ⁶λ

Τ ο ον του νομου Ποι η την εκ μα θη του ω νη σα

^χαν το α νομοι ⁶λ και ω ως πα ρα νομον αυ τον τω Πι λα

του βη μα α τι ε στησαν ⁶λ κραυ γα ζον τες Σταυ ρω

σον τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να α δο τη σαν

⁶λ τα η μεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα

α μενοι πι στει κρα ζομεν ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν

τηβα σι ι λει α σου ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο ^χ

τι αυ τοι ε λε η θη σον ται ⁶λ

^των θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνο ος

το α νο μον ⁶λ προ ος Πι λα τον εμ μα νως ⁶λ α να κρα

ζων ε λε γε σταυ ρω σον ⁶λ Χρι στον τον α νευ θυ

νον Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το ⁶λ

η μεις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μονος

την φω νην προς αυ τον ⁶λ μνη σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη βα

σι ι λει α σου ⁶λ

Χ Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι

α **Χ** ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται **6 λ**

Η ζω ω η φορος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α α να βλυ ζου σα **6 λ** την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως

λο γι κον πο τι ζει ει πα ρα δει σον **6 λ** εν τευ θεν

με ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ

γε λι α **6 λ** τον κο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ

φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως **6 λ** δι δα α σκου σα προς

κυ νειν την βα σι ι λει αν σου **6 λ**

Χ Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι **Χ** ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σονται ⁶λ

Ε σταυρωθης δι ε με ι να ε μοι πη γα ση

ης την α φε σιν ⁶λ ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου

νους ζω ης α α να βλυ σης μοι ⁶λ τοις η λοις προσ η

λωσαι ι να ε γω τω βα αθει των πα θη μα των

⁶λ σου το υ ψος του κρα τους σου πι στου με νος κρα α

ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε ⁶λ δο ξα και τω Σταυ ρω ω Σω τερ

και τω ω πα θει σου ⁶λ

^χ**Μ** α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ^χ⁶λ ο τι αυ των ε στιν η

βασιλευσιν ατωνουρα των

σταυρου μενου σου Χριστε πασα η κτισις βλεπου

ουσα ετρεμετα αθεμελια της γης διεδουνει

τοφωω του κρατους σου φωστηρες εκρυπτον

το και του ναου εραγαθητο καταπερασμα

τα ορη ετρομαξαν και πετραι εσχισθη

σαν και ληστης ο πιστος κραυγαζει συν ημιν Σωτηρο

μνησθητι

Μακαριοι εστε οταν ονειδισω

σιν υμας και διωξωσι και ειπωσι παν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε

νε κεν ε μου ⁶λ

Tο ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ ρη

η ξας Κυ ρι ε ⁶λ και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

κει σε τυ ρα αν νον ε δη σας ⁶λ ρυ σα με νος α

παν τας εκ δε σμων θα να α του τη α α να στα σει

σου ⁶λ δι ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ

υ ρι ε και αι βο ω μεν σοι ⁶λ μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ

εν τη βα σι ι λει α σου ⁶λ

⁶λ **Χ** αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο ⁶λ

μι σθος υ μων πο λυς εντοις ουρα νοις ⁶ ^λ

Ο υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ

σα ας την δυ να μιν ⁶ ^λ και ε εξ α λει ψας ως Θε ος το

καθ η μων χει ρο γρα α φον Κυ ρι ε ⁶ ^λ λη στου την

με τα νοι αν και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι

λαν θρω πε ⁶ ^λ τοις πι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο

Θε ο ος η μων και βο ω σι σοι ⁶ ^λ μνη η σθη τι και η

μω ων εν τη βα σι ι λει α σου ⁶ ^λ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ⁶ ^λ και Α γι ω

Πνευ μα τι ⁶ ^λ

Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες το

α γιον ⁶λο ο μο φρο νως οι πι στοι ⁶δο ξο λο γειν α

ξι ω ως ευ ξω με θα ⁶Μο να δα Θε ο τη τος

εν τρι σιν υ παρ χου σαν υ πο στα σε σιν ⁶α συ γ χυ

τον με νου σαν ⁶α πλην α δι αι αι ρε τον και αι

α προ σι τον ⁶δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρος της κο λα

σε ως ⁶

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ⁶

Θεοτοκίον

Τη ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σα ρ κι α σπο ρω ως

τε κου σαν σε ⁶ και αι Παρ θε νον α λη θως και με τα το

κον μει να σαν α φθο ρον ⁶ αυ την σοι προσ α γο

μεν εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε ⁶ πται

σμα των συγ χω ρη σιν δω ρη σα σθαι πα αν το τε

τοι οις κραυ γα ζου σι ⁶ μνη η σθη τι και η μων Σω τη η εν τη

βα σι ι λει α σου ⁶

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Προκείμενον Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

α' χορός Ἦχος ⁴ δὲ Ββ Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδόμας 1969 σ.112* Στίχοι: Κωνσταντίνου Λάμπρου*

⁶ Ε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ

ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου ⁶

μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ

των ε στιν η βα σι λει α των ουρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

τοι πα ρα κλη θη σον ται

Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ ται κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα

δει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν

το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ

σταυρου μενος Θεονω μο λο ογησε τον κρυπτο

μενον ⁶ _λ μνη ησθη τι και ημων Σωτηρ εν τη βασι λεια

⁶ _λ σου

^Γ _χ Μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες

την δικαι οσυνην ^Γ _χ ⁶ _λ οτι αυτοι οι χορτα

⁶ _λ σθησονται

^Γ _χ Το ον του νομου ποιητην εκμαθη του ωνη

σαν το α νομοι ⁶ _λ και ως παρα νομον αυτον τω Πι

λα του βηματι εστησαν ⁶ _λ κρουγα αζοντες σταυρω

⁶ _λ στον τον ενε ρημω του ουτους ⁶ _λ ^ρ _ο μανναδο τησαντα

η μεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α

μενοι πι στεικρα ζομεν λη μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα

σι ι λει α σου λη

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο

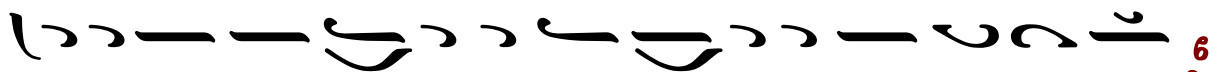
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται λη

Τ ων θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος

το α νομον λη προ ος Πι λα τονεμ μα νως α να κρα ζων

ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον λη

Βα ραβ βαν δε μα α λλον ου τοι η τη σαν το λη η

μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος

την φω νην προς αυτον ⁶ λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη

βα σι λει α σου ⁶ λ

^χ Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι

α ^χ ⁶ ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται ⁶ λ

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α να βλυ ζου σα ⁶ λ την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως

λο γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με

ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσσα ρα Ευ αγ γε λι

α τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι αι

νου σα και τα ε θνη πιστως δι δα α σκου σα προς κυ νειν την

βασιλειαν σου ⁶
^λ

^χ Μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι

αυτοι υιοι Θεου κληθησονται ⁶
^λ

Εσταυρωθησιν εμεινα εμνηστευθησιν

την αφεσιν ⁶ ^λ εεκεντηθησιν πλευραν ινα κρου

νοσ ζωης αναβλησθης μοι τοις ηηλοις προση

λωσαι ινα καγωτω βαθειτων παθηματων

σου το υψος του κρατους σου ⁶ ^λ πιστου μενοσ κρα

α ζωσοι ζωοδοτα Χριστε δοξα και τω σωτηρ και τω

παθει σου ⁶
^λ

Χ Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης **Χ** ο τι αυ των ε στιν η

βα σι λει α των ου ρα νων **6**

Γ τα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που

σα ε τρε με **6** τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει

το φω βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον

το **6** και του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα

τα ο ο ρη ε τρο μα ξαν **6** και πε τραι ε σχι ι

σθη σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω

τηρ το μνη σθη τι **6**

Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε

νε κεν ε μου

Τ ο ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ

ρη ξας Κυ ρι ε και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

χει σε τυ ραν νον ε δησας ρυ σα α με νος α παντας

εκ δε σμων θα να α του τη Α να στα σει σου δι η

ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

και βο ω μεν σοι μνη η σθη τι και η μων Σω τη η ρεν τη

βασιλει σου

Χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο

μισθος υμων πολυς εντοις ουρανοις

Ου υψωθεις εντωσταν ρω και του θανατου λυ

σας την δυναμιν και εεξαλειψαςως Θεος το καθ

ημων χειρογραφον Κυριε ληστου ουτην μετανοι

αν και ημιν παρασχουμο νεφι λανθρωπετοις

πιιστει λατρευουσι Χριστε ο Θεος οσ ημων και

βοωσι σοι μνηησθητι και ημων εντη βασιλει

σου

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ον ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα μο να α δα Θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα ρχου σαν υ πο στα σε σιν α συγ

χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και

α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος

της κο λα σεως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ⁶λ

Θεστοκίον

Τ η ην Μη τε ρασου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε ⁶λ και αι Παρ θε νον α λη θως ⁶λ και με τα

το κον μει να σαν α φθορον αυ τη ην σοι προσ α γο

μεν ⁶λ εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται

σμα α των συγ χω ρη σιν ⁶λ δω ρη σα σθαι πα αντο τε

τοις κραυ γα ζου σι ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη

βα σι ι λει α σου ⁶λ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⁴δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.156*

Ε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου

Μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

τοι πα ρα κλη θη σονται

Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα

ρα δει σον ω κησεν ⁶λ ο με εν γαρ γευ σα μενος εν

το λην η θε ε τησε του ποι η σαντος ⁶λ ο δε ε συ

σταυ ρου μενος Θε ον ω μο λο ο γησε τον κρυ πτο με

νον ⁶λ Μνησθη τι ι μου βο ων εντηβα σι λει α σου ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων

τες την δι και ο συ νην ^χ⁶λ ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

⁶λ ται

^σΤ ο ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη σαν

το α νομοι ⁶λ και ως πα ρα νομον αυ τον τω Πι λα

^στου βη μα τι ε στησαν ⁶λ κρου γα α ζον τες σταυ ρω σον

τον εν ε ρη μω του ουτουςμαν να δο τη σαντα η

μει εις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α μενοι πι στει

κρα ζομεν Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου

Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σονται

των θε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος

το α νο μον προ ος Πι λα τον εμ μα νως α να κρα

ζον ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον

Βα ραβ βαν δε μαλ λον ου ου τοι η τη σαν το η

μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος την

φω νην προς αυτον ⁶ ^λ Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου ⁶ ^λ

^λ ^λ Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ^λ

ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψονται ⁶ ^λ

^σ Η ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α να βλυ ζου σα ⁶ ^λ την Εκ κλη σι ανσου Χρι στε ως λο

γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον ⁶ ^λ εν τε ευ θεν με

ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι

α ⁶ ^λ τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι ι σιν ευ φραι νου

σα ⁶ ^λ και τα ε θνη πι στως δι δα σκου ου σα προς κυ

νειν την βα σι λει ανσου ⁶ ^λ

Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σονται

Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης

α πα θει αν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου νους

ζω η ης α να βλυ σης μοι τοις η η λους προσ η λω

σαι ι να ε γω τω βα θει των πα θη μα των σου το

υ ψος του κρα τους σου πι στου μενος κρα α ζω σοι ζω ο

δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω Σω τερ και τω πα θει

σου

Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε

νε κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η

βα σι λει α των ουρα νων

στα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε

που σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο

νει το φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον

το και του να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα

σμα τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε ε τραι ε σχι σθη

σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει ει σοι συν η

μιν Σω τηρ το Μνη σθη τι

Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι

σω σιν υ μας και δι ω ξω σι ⁶λ και ει πω σι

παν πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι

ε νε κεν ε μου ⁶λ

Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ

ρη ξας Κυ ρι ε ⁶λ και λο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

χει σε τυ ραν νον ε δη σας ⁶λ ρυ σα α με νος α παν

τας εκ δε σμων του α α δου τη α να στα σει σου ⁶λ δι

η ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε και

βο ω μεν σοι ⁶λ Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου ⁶λ

⁶λ **Χ**αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο

μι σθος υ μων πολυς εντοις ουρα νοις

Ο υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ

σας την δυ ναμιν και εξ α λει ψαςως Θε ος το καθ

η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ουτην με τα

νοι αν και η μιν πα ρα σχου μο ο νε φι λαν θρω πε

τοις πι ι στει λα τρευ ουσι Χρι στε ο Θε ος η μων

και βο ω σι σοι Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου

Δ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ο ν ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα Μο να α δα Θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα αρχου σαν υ πο στα σε σιν α συ υγ

χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και α προς

ι τον δι η ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο σ της κο λα

σε ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Τ η ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε και αι Παρ θε νον α λη θως και με τα το

κον μει να σαν α φθορον ⁶λκ αυ τη ην σοι προσ α γο μεν

εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε ⁶λκ πται σμα

α των συγ χω ρησιν δω ρη σα σθαι πα αν το τε τοις κραυ

γα ζουσι ⁶λκ Μνησθη τι και η μων εν τη βα ⁶λκ σι λει α σου ⁶λκ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Προκείμενον](#)

Λουκάς Λουκά

Προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

α' χορός

Ἦχος ⁶λκ Β8

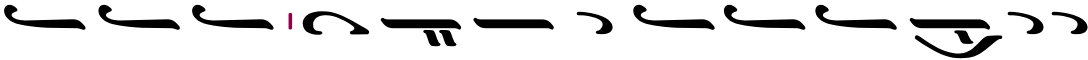
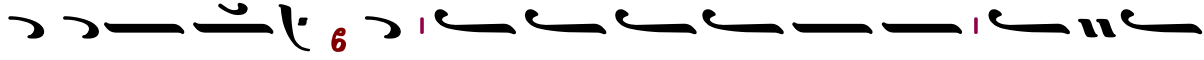

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.118*

Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου

ε αυ τοις ⁶λκ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου

ε βα λον κλη ρον ⁶λκ (β')

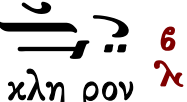
∴ Ὁ Θεός ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

 Δ⁶_λ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α

 μου ε αυ τοις και⁶_λ ε πι τον ι μα τι σμο ον μου

 ε βα λον κλη η ρο ο ο ον⁶_λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος $\frac{4}{\delta}$ Βα⁷_χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

 Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου ε

 αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον

 κλη ρον⁶_λ

∴ Ὁ Θεός ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

 Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

 τοις^{z'}_λ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε ε βα λον

κλή η ρο ο ο ο ον λ

Τριψύδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ψδὴ ε'

Ἦχος λ π Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

Προς σε ορθριζω τον διευσπλαγχιιαν σε

αυ τον τω πεσον τι κενωσαν τα αατρεπτως και με

χριπαθων απαθως υποκυφαντα Λογε Θεου την ει

ρη η η νην παρασχου μοι φιλα ανθρωωπε (ε')

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Ρ υ φθεντες πο ο δας και προ κα θαρ θε εντες **6** μου

στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι

υ υπη ρε ται **6** εκ Σι ων ε λαι ω νος με γα προς ο

ρος συ υν α νηλ θον υ μνουν τες σε φι λα ανθρω ω πε **6**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην **A**

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν γαρ **6**

ηγ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν θη ναι χερ σι ιν α νο

μων **6** παν τες δε σχορ πι σθη σε σθε ε με ε λι πον τες **6**

ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λα ανθρω ω

Πο ον

Πο ον

Καταβασία

Προς σε ορθρι ι ζω τον δι ευ σπλαγχ χνι ι αν σε

αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτωσ και με

χρι πα θων α πα θωσ υ πο κυ ψαντα Λο γε Θε ου την ει

ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λα ανθρω ω πε

ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἄγιορείτης

[Συναπτή](#)

Λουκάς Λουκά

Ψδὴ η'

Ἦχος λ π Ββ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

στη λην κα κι ι ασ αν τι θε ου παι δεσ θει ει ει

οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να κτει ναι μελε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον ε

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε γρη γο ρει τε

πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω

κρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι ι με Πε τρε ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Β ε βη λον ε προς τω νχει λε ων ου πο τε προ η η

η σο ο μαι δεσποτα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ γνωμων καν

οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε τρος σα ρξ

ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα λυ ψε μοι σε

ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευμα τον Κυ ρι ον

B α θ ο ς σ ο φ ι α ς θ ε ι κ η ς και γ ν ω σ ε ω ς ο υ

πα α αν ε εξ η ρευνησας α βυσσον δε μου τω ων κρι

μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι ο ς ε

φη σα ρξ ο υ ν υ πα αρ χων μη και χω αρ νη ση τρι ι

τον γαρ με ο ν πα σα κτι ι σι ς ευ λο γει δο ξα ζου σα ει ς

του ο υ ς αι ω ν α ς

K αι ν υ ν και α ει και ει ς του ς αι ω ν α ς των αι ω ν ω ν

α μην

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.236*

A πα γο ρε ευ ει ς Σι μων Πε ε ε τρε ο περ

πει ση τα χος ως ει ρηται και σοι παι δι σκη οι α θα τ

τον προσ ελ θου σαπτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος ε φη

πι κρωσ δα κρυ υ σας ε ξεις ο μως ευ ι λα τον

με ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζουσα εις τους αι

ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι

ον

Καταβασία

Σ τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες θει ει ει

οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ψδὴ θ'

Ἦχος λ π Β8

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.364*

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ραφιμ την
α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο
ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο με εν (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο λε θρι ος σπει ει ρα θε ο στυ γων πο νη

ρευ ο με νων θε ο κτο ο ο νων συν α γω γη ε

πε στη Χρι στε ε σοι και ως α δι ι κον ειλ κε τον

κτι ι στην των α παν των ον με γα λυ υ νο ο με εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ν ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις φω νας

προ φη των τε με λε τω ω ν τες δι α κε νης ως προ

βα τον ει ειλ κον σε τον παν των δε σπο την α δι ι

κως σφα γι α α σαι ον με γα λυ υ νο ο με εν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τοις εθνεσιν εκδο τον την ζωην συν τοις γραμ

μα τευσιν αναρει ειεισθαι οι ιερεις παρε

σχον πληγεν τεσαυτο φθονωωκακια τον φυυσει ζω

οδο οτην ονμεγαλυνοομεεν

Και νυν και αι καιεις τους αιωνας των αιωνων

α μην

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.239*

Εκυκλωσαν κυνεςωσει πολλοι εκροτησαν

αναξιαγονασηνραπισμωηρωτων σεσου δεψευ

δηκατεεμαρτυρουν και πανταυπομειναςα

παντας εσωωσαας

Καταβασία

Την τιμιωτε εραν των Χερουβιμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριιι τως των Σεραφιμ

την αδιαφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την

ον τως Θεο τον σε με γα λυ νο ο με ε

εν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ ε'

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

Προς σε ορθρι ζω τον δι ευσπλαγχνι ι αν

σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτωσ

και με χρι πα θων α πα θωσ υπο κυ ψαντα Λο γε

Θεου την ειρηνην παρασχου μοι φιλαν

θρωω πεε (6')

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ρυφθεντες ποοδας και προκαθαρθεντες μου

στηριου μεθεξει τουθειου νυν Χριστε σου οι

υυπηρεται εκ Σιων Ελαιω νος μεγαπρος ο

ρος συνηλθον υμνουντες σε φιλαν θρωω

πεε

Και νυν και αι και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

Αμην

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν

γαρ ηγ γι κεν ω ω ρα λη φθη ναι με κταν θη ναι χερ

σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι σθη σε σθε ε με ε

λι πον τες ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λαν

θρω ω πο ον

Καταβάσις

Π ρος σε ορ θρι ι ι ι ζω ω ω ω ω ω ω τον δι

ε ε ευ σπλα αγ χνι ι ι α αν σε αυ τον

τω πε σο ο ον τι ι κε νω ω σα α αν τα α

α α α τρε ε ε πτωσ και με χρι πα θω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω ω

ων α πα θω ω ως υ πο κυ ψα αν τα α

Λο ο ο ο γε ε Θε ε ε ου ην ει ρη η

η νη η ην πα ρα α σχου μοι οι οι φι ι λα

αν θρω ω ω πε ε ε

* και με χρι πα θω ω ω ω

ή σκιασμένη φράσις συντετμημένη

ω ω ων α πα θω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Ψδὴ η'

Ἦχος λ π̣ Δε̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.164*

κτη λην κα κι ας α αν τι θε ου παι δεσ θει ει ει οι

πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ αν το με

νον α νο μων συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει

ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον πα σα

κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω νας (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Α πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον

ε ε ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε

γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι

στα Σι μων τω κρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ει ρα

γνω θι με Πε ε ε τρε ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο

ξα ζου σα εις του ους αι ω νας

Ὑ
Δ ο ξ α σοι ο Θε ος η μων δο ξ α σοι

Β ε βη λον ε ε πος των χει λε ων ου πο τε προ

η η η σο μαι Δε σπο τα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ

γνω μων καν οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε

τρος σα ρξ ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα

λυ ψε μοι σε ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξ α ζου σα

εις του ους αι ω νας

Χ Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Β α θος σο φι ας θε ι κης και γνω σε ως ου πα α

ε ε ευ ε ε ται κε να α α α α α α α ια

α α α α α α κτει ναι με λε τα α α α α α

α α α α α ια α α α α α α τον ζω ης

κρα α του ουν τα α α πα α λα α α μη ον πα α α

σα κτι ι ι σι ι ις ευ λο ο γει δο ξα ζου ου σα εις

του ου ου ους αι αι ω να α ας

* βου ου λευ ε ε ται κε να α α

α α α α ια α α α α α κτει ναι με λε τα

α α α τον ζω ης

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν

δοξοτεραν ασυκρι ι ι τως των Σεραφιμ την

αδιαφθορως Θεον Λογοντεκουσαν την οον

τως Θεο τον κονσεμεγαλυνοομεεν (β')

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Ολεθριος σπειειραθεοστυγωνπονη

ρευομενωνθεοκτοοωνων συναγωγη ε

πεστη Χριστε εσοι καιως αδιικονειλκετον

κτι ιστην των απαντων ον μεγαλυνοομεεν

ὁ ξά σοι ο Θε ος η μων δο ξά σοι

Ν ο μον α γνο ουν τες οι α σε βεις φω νας προ

φη των τε με λε των τες δι α κε νης ως προ βα τον ει

ειλ κον σε τον παν των Δε σπο την α δι κως σφα γι α

α α σαι ον με γα λυ νο ο με εν

ὁ ξά Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ οις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην συν τοις γραμ

μα τευ σιν α ναι ρει σθαι οι ι ε ρει εις πα ρε σχον πλη

γεν τες αυ το φθο νω ω κα κι ι ι α τον φυ υ σει

ζω ο δο την ον με γα λυ νο ο με εν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Εκυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε κρο τη

σαν α αναξ σι α γο να σην ραπισμω η ρω των σε

σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ ρουν και πα αν τα υ πο

μει ει νας α παν τας ε σω ω σα ας

[Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου](#)

Καταβασία

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καταβασία Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

μετά τινος διασκευής

Ἦχος λ π Βε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.168*

Τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ραν των Χε ρου

ου βιμ και αι εν δο ξο ο τε ε ε ε ε

ραν α συγ κρι ι ι τω ως τω ωων Σε ρα α α

φι ιμ τη ην α δι α α φθο ο ο ο ο

ρως Θε ο ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου

σαν την ο ον τω ωως Θε ε ε ο ο το ο ο

κον σε ε ε ε με ε γα α λυ υ νο ο με

ε εν

Καταβασία Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π τ Βε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169*

Τ ην τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε

ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ κρι

ι ι τω ως των Σε ρα φι μι την α δι α φθο ο

ο ο ο ρως Θε ο ον Λο γο ο ον τε ε κου ου ου σαν

την ον τως Θε ε ε ο το ο ο ο ο κο ον

σε ε ε με ε ε γα α λυ υ νο ο ο με ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Ἑξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.202*

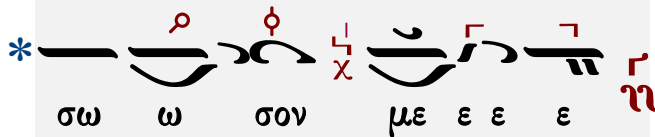
Τον λη στην αυ θημε ρο ο ο ο ο ον του πα ρα

δει σου η ξι ω σας Κυ υ ρι ι ε ἠ κα με

τω ξυ υ λω του ου ου Σταυ ρου φω τι σον και σω

ω σο ον με ἠ (γ')

τὸ τέλος τοῦ γ'

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον θ'

Λουκᾶ Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ἤ Γα²

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

Τον λη στην αυθημερο ^πον του Πα ρα δει σου η ξι

³ω σας Κυ ³υ ρι ι ε ^δκα με τω ³ξυ λω

³του ου Στα αυ ρου ^Δφω τι σον και σω ω σο ον με ^δ

(γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον θ'

Λουκᾶ Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.120*

Τον λη στην αυθημερο ο ον του Πα ρα δει σου

η ξι ω σας Κυ υ ρι ε ^δκα με τω

κα με τω ξυ υ λω του ου Σταυ αυ ρου * φω τι

σο ον και σω σο ον με ς (γ)

* φω τι σο ον και σω ω σον με ε ε ε ς

τὸ τέλος τοῦ γ'

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον θ'

Λουκάς Λουκά

Θίς τούς Αίνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾠ Γα ς

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.79*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον π ς

αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων ς ς

αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι στοις π ς σοι πρε πει

υ μνος τω ω Θε ε ω ς

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι αγ γε λοι αυ

του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του

σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Ύακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἠ Γα

Πανδέκτη Ὁρθρος
1851 σ.527*

Π α α α α α ια α α α α α α σα α α

α πνο ο ο η η ιη η η η η αι νε σα α

α α α τω ω ω το ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον Κυ ρι

ο ο ον αι αι νει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει

ελ ελ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ι ον ε εκ τω ω

ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α

α λα εκ των ου ρα νω ω ων αι αι νει ει ει ει ει

λει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α αυ το ο

λο ο ο ο ον ε εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι στοις σοι οι οι πρε ε ε ε ε ε ε πει

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω

λω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε τω ω ω Θε ω ω λω ω ω ω ω

τ ω ω ω ω ι ω ω ω ω ω Θ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε τ ω ω ω Θ ε ω ω ι ω ω ω ω

ω α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἤ Γα

Ανασασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.138#

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ο ον π αι νει τε τον Κυ υ υ

ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει

ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἠ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.50*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α

νω ων αι νει ει τε ε α αυ τον ε εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στωι οϊς π ρ σωι πρε ε πει υ

μνο ος τω ω Θε ω η

α ι νει ει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι αγ

γε ε λωι οι οι α α α αυ του ου π ρ αι νει ει

ει ει τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α α μει εις

α αυ του ου π ρ σωι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ω η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [στιχηρὰ](#) Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.90*

α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ον π ρ αι νει ει τε

τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ων ου ου ρα α α
 ων αι αι νει ει ει τε α αυ το ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε πει υ
 μνο ος τω ω θε ε ω ω ω
 αι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ υ να α α μει εις α αυ του
 ου σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω θε ε ω ω ω
 ω

Ἦχος ἤ Γα

Ἀθανασίου Καραμάνη
"Ὁρθρος 1955 σ.54"

Π ^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ}
α α α α σα α πνο ο η η η αι νε σα α

α α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ο

^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ}
ον αι νει τε ε τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ω

^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{ΚΕ}
ω ων ου ου ρα α α νω ω ων αι νει ει ει

^{ΓΑ} ^{ΓΑ}
ει τε α αυ το ο ον ε εν τοι οι οις υ ψι

^{ΓΑ} ^Π
ι ι ι ι στοι οις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω

^Π ^Γ
Θε ε ω

^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ} ^{ΚΕ} ^{ΓΑ} ^{ΠΑ}
ι νει τε ε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
ε λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει

ΚΕ
τε ε α αυ τον πα α σαι αι αι ου υ να α

ΓΑ
μει εις α αυ του ου ου σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε

ε ω η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.366/380*

Π α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε ε

τον Κυ υ υ ρι ον εκ των ου ρα νω ω ω ω ω

ω ων αι νει ει ει τε αυ το ο ον εν τοι οις υ υ

ψι ι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε ε πει υ μνο

ος τω Θε ε ω ω η

Α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι α αγγε ε

λοι οι οι α αυ του ου αι νει ει ει τε ε

α αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α αυ του

σοι πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω η

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [στιχηρά](#) Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.367*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Α υ υ ο και αι πο νη ρα ε ποι οι η η η

σεν ο πρω το τοκος υι ο ος μου ου Ι ι ισ ρα

α α α η ηλ ε με ε εγ κα α τε λι ι πε πη

γη η η ην υ υ δα α τος ζω η ης και ω ω ρυ ξεν ε

α αυ τω φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με

ε ε ε νο ον ε με ε πι ξυ υ υ λου ε

στα α αυ ρω σε τον δε ε Βα ραβ βα αν η

τη σα το ο ο και α α πε ε ε λυ υ υ υ σε

εν ε ξε στη ο ου ρα νο ο ος ε ε πι του ου ου

ου τω και ο η λι ι ος τας α κτι ι ι νας α α

πε ε ε κρυ υ υ υ ψε ε ^{π ρ} συ δε Ισ ρα η ηλ

ου ουκ ε νε τρα α α α πης ^{χ ρ} αλ λα θα να α τω με πα α

ρε ε ε δω ω ω ω κα ας ^{π ρ} α φες α αυ

τοις Πα τε ρα γι ι ε ^{χ ρ} ου γαρ οι δα σι ι τι ε

ποι οι οι οι οι η η σαν ^{ρ η}

Α ι ^{ρ χ} νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος ^{χ ρ}

αι νει τε αυ τον ^{ρ χ ρ} εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα ^{π ρ} ^{ρ η} το ἴδιο

Α ι ^{ρ χ} νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{χ ρ}

αι νει τε αυ τον ^{ρ χ ρ} εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω π q

Ε κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου σα

αρ κος x q α τι μι αν δι ι η μας υ υ πε ε ε

μει ει ει ει νε ε π q τας α καν θας η η η κε φα

α λη x q η ο ψις τα εμ πτυ σμα α τα x q αι σι α

γο ο νες τα ρα α πι ι ι σμα α α α τα α π q

το στο μα την ε εν ο ο ξει κε ρα σθει σαν χο λη η η ντη

γε ε ευ σει ει π q τα α ω ω τα τας δυσ σε βεις βλα α

α σφη η μι ι ι ας x q ο νω ω τος την φρα γ

γε λω ω σιν x q και αι η χειρ τον κα α α λα α α

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

ταυ ρω θε εν το ος σου Χρι ι στε πα α σα η η κτι

ι ι σις βλε ε ε ε που σα α ε ε ε τρε ε

ε ε με ε τα θε με λι α τη ης γης δι

ε δο νη θη η σαν φο ο ο ο βω ω του ου κρα τους

σου ου σου γα αρ υ ψω θεν τος ση με ε ρον γε ε

νος Ε βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε ε ε

το ο του να ου ου το ο κα τα πε ε ε τα σμα

δι ερ ρα α γη δι ι χως τα μνη μει ει

α α η νε ω ω χθη η σαν και νε κροι εκ των τα

α φων εξ α α νε ε ε στη η η η σα αν ε

κα τον ταρ χος ι δω ων το ο θα αυ μα α ε φρι ξε ε

πα ρε στω σα α δε η Μη η η τηρ σου ε βο ο

α θρη ηνωδου σα α μη η η τρι ι ι ι κω ως

πω ως μη η η θρη η νη η η σω και τα

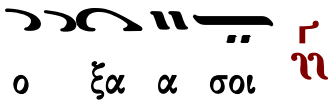
σπλαγ χνα α α μου ου τυ υ υ ψω ο ρω σα σε

γυ μνο ο ο ον ως κα τα χρι ι το ον εν ξυ υ υ λω

κρε ε μα α α με ε ε ε νο ον ο σταυ ρω

θεις και τα φει εις και αι α να στα α ας εκ τω

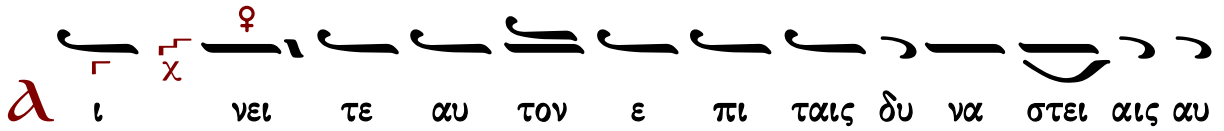
ων νε ε ε κρων Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο

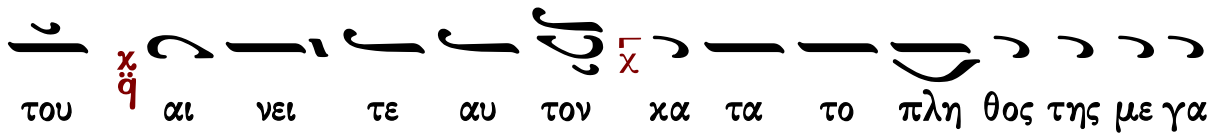
ο ξα α σοι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

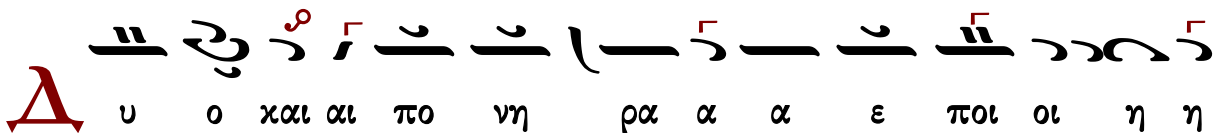
ἤχος Γά

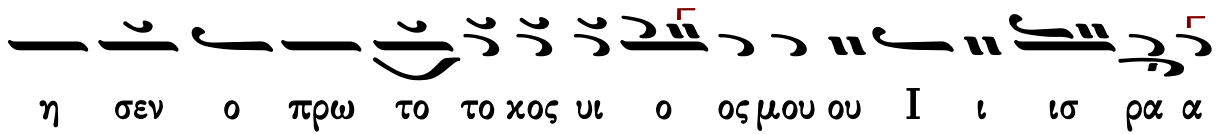
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.249*

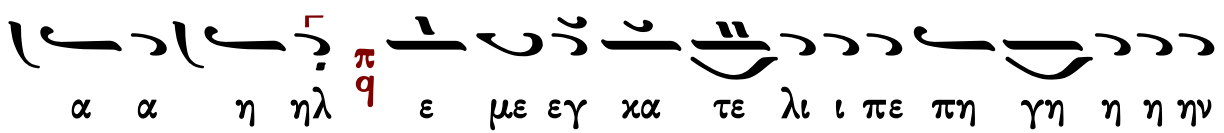

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Α υ ο και αι πο νη ρα α α ε ποι οι η η

η σεν ο πρω το τοκος υι ο οςμου ου Ι ι ισ ρα α

α α η ηλ ε με εγ κα τε λι ι πε πη γη η η ην

υ υ δα τος ζω η ης και ω ω ρυ ξε εν ε α αυ τω

φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με ε ε

νο ον ^{π ρ} ε με ε πι ξυ υ υ υ λου ου ε στα α

αυ ρω σε ^{χ ρ} το ον δε ε ε Βα α ρααβ βα αν η

τη η σα το ο ο ο και α α πε ε ε ε λυ υ υ

σε εν εξ ε στη ο ου ρα νο ο ο ος ε ε πι

του ου ου ου τω ^{χ ρ} και ο η λι ι ος τας α κτι ι ι

νας α α πε ε ε κρυ υ υ ψε ε ^{π ρ} συ δε Ισ ρα

ηλ ου ουκ ε εν ε τρα α α α πης αλ λα α θα να

α τω με πα α ρε ε ε δω ω ω ω κα ας ^{π ρ} α φες

α αυ τοις Πα α τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι οι δα α σι ι

ι τι ε ε ποι οι οι η η η η σαν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα π το ιδιο

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

Ε κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου ου

σα α αρ κος α τι μι ι αν δι ι η μας υ υ πε ε

ε μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η

η η κε ε φα α λη η η η ο ψις τα εμ πτυ σμα

α τα αι σι α γο νε ες τα ρα α πι ι ι σμα

α α α α τα α το στο μα την ε εν ο ο ο

ξει κε ρα σθει ει σαν χο λη η η ην τη η γε ε ευ

σει ει τα α ω ω τα α τας δυσ σε ε βεις βλα α

α α σφη η μι ι ι ας ο νω ω τος την

φρα αγ γε ε λωω σιν και η χειρ τον κα α α λα α α

α μο ον αι του ου ο λου ου ου σω ω μα α τος ε

εκ τα α α σεις εν τω ω ω Στα α αυ ρω τα α

α αρ θρα α α α του ους η η η λους και η η η

πλευ ρα α την λο ο ο ογ χη ην ^{π 9} ο ο

πα θων υ υ περ η η μω ω ων και πα θων ε λευ θε ε

ρω ω ω ω σα α ας η η η μα ας ^{π 9} ο

συγ κα α τα α βα ας η μιν φι ι λα αν θρω πι ι ι

ι α ^{χ 9} και α αν υ ψω ω ω ω σα

ας η η η μας παν το δυ να με Σω τη ηρ ε λε

η η σο ο ο ο ο ον η η μας ^{π 9}

[♀]
Α ι ^χ νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

^{χ 9} ροις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

^χ γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον ^{π 9}

Ⲁⲧⲁⲩ ⲧⲱⲛ ⲧⲟⲟⲥⲟⲩⲟⲩ Ⲭⲣⲓ ⲓ ⲥⲧⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲥⲁ ⲛ ⲛ

ⲕⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓⲥ ⲫⲗⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲟⲩ ⲥⲁ ⲁ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲧⲣⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲙⲉ ⲉ ⲧⲁ ⲧⲉ ⲙⲉ ⲗⲓ ⲁ

ⲧⲛ ⲛ ⲛⲥ ⲛⲧⲓ ⲉ ⲃⲟ ⲟ ⲛⲛ ⲛⲧⲛ ⲛⲥⲁⲛ ⲡⲟ ⲟ ⲟ ⲡⲱ ⲱ

ⲧⲟⲩ ⲕⲣⲁⲧⲟⲩⲥ ⲥⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲟⲩ ⲛⲁⲣ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲡⲥⲱ ⲧⲉⲛ ⲧⲟⲥ ⲥⲛ ⲙⲉ ⲉ

ⲣⲟⲛ ⲛⲉ ⲉ ⲉ ⲛⲟⲥ Ⲉ ⲡⲣⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲱⲛ ⲁ ⲁ ⲡⲱ ⲱ ⲱ ⲗⲉ ⲉ

ⲉ ⲧⲟ ⲟ ⲧⲟⲩ ⲛⲁ ⲟⲩ ⲧⲟ ⲟ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲡⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁ

ⲥⲙⲁ ⲃⲓ ⲉⲣ ⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲛⲛ ⲛⲧⲓ ⲛⲧⲓ ⲛⲧⲓ ⲛⲧⲓ ⲛⲧⲓ

ⲛⲉ ⲕⲣⲟⲓ ⲉⲕ ⲧⲱⲛ ⲧⲁ ⲁ ⲡⲱⲛ ⲉⲗⲁ ⲁⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲥⲧⲛ ⲛ ⲛ

ⲥⲁ ⲁⲛ Ⲉ ⲕⲁ ⲧⲟⲛ ⲧⲁⲣ ⲕⲟⲥ ⲓ ⲃⲱ ⲱⲛ ⲧⲟ ⲟ ⲧⲁ ⲁⲩ ⲙⲁ ⲉ ⲡⲣⲓ

ξε ε πα ρε στω σα α δε ε η Μη η η τηρ

σου ε ε βο ο ο α θρη η νωδου σα α μη η η τρι ι

ι ι κω ως πω ως μη η η η θρη η νη η η

σω και τα σπλα α αγ χνα α α μου ου τυ υ υ

ψω ο ρω ω σα α σε γυ μνο ο ον ως κα α τα

κρι ι τον τω ξυ υ υ λω κρε ε μα α α με ε ε

νο ον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και αι α α να

στας εκ τω ων νε ε ε κρων Κυ υ υ υ ρι ε δο

ο ο ο ο ο ξα α σοι

Α̇ ι̇ νει̇ τε̇ αυ̇ τον̇ ε̇ πι̇ ται̇ς̇ δυ̇ να̇ στει̇ αι̇ς̇ αυ̇

του̇ αι̇ νει̇ τε̇ αυ̇ τον̇ κα̇ τα̇ το̇ πλη̇ θος̇ της̇ με̇ γα̇

λω̇ συ̇ νης̇ αυ̇ του̇

Δ̇ υ̇ ο̇ και̇ πο̇ νη̇ ρα̇ ε̇ ποι̇ η̇ σεν̇ ο̇ πρω̇ το̇ το̇

κος̇ υι̇ ος̇ μου̇ Ισ̇ ρα̇ η̇ λ̇ ε̇ με̇ ε̇ εγ̇ κα̇ τε̇ λι̇ πε̇

πη̇ γην̇ υ̇ δα̇ τος̇ ζω̇ η̇ς̇ και̇ ω̇ ρυ̇ ξεν̇ ε̇ αυ̇ τω̇ φρε̇

αρ̇ συν̇ τε̇ τρι̇ με̇ ε̇ νον̇ ε̇ με̇ ε̇ πι̇ ξυ̇ υ̇ λου̇ ε̇ σταυ̇

ρω̇ σε̇ τον̇ δε̇ Βα̇ ρα̇ β̇ βαν̇ η̇ τη̇ σα̇ το̇ και̇ α̇ α̇

πε̇ ε̇ λυ̇ υ̇ σε̇ εξ̇ ε̇ στη̇ ο̇ ου̇ ρα̇ νο̇ ος̇ ε̇ πι̇ του̇

τω και ο ηλιος τας ακτινας απεκρυψε συ

δε Ισραηλ ουκ εν ετραπης αλλα θανατω με

πααρε δωωκας αφες αυτοι οισ Πατερα γι

ε ου γαρ οι δασι τι ε ποι οι ηησαν

Αι νει τε αυ τον εν η χωσαλπιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλτηριω και κιθαα

ρα το ιδιο

Αι νει τε αυ τον εν τυμπα νω και χορω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και οργα

α νω

Ε κα στον μελος της α γι ας σου σαρ κος α

τι μι αν δι η μας υ πε ε μει ει νε π ρ τας α καν θας

η κε φα λη η χ ρ η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι

α γο νες τα ρα α πι ι σμα α τα π ρ το στο μα την εν

ο ξει κε ρα σθει σαν χολην τη γευ σει χ ρ τα ω τα

τας δυσ σε βεις βλα α σφη μι ας ο νω τος την φραγ

γε λω σιν χ ρ και η χειρ τον κα α λα α μον π ρ αι του ο

λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω χ ρ τα αρ θρα α

τους η λους και η πλευ ρα την λο ογ χην π ρ ο πα θων υ περ

η μων και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας χ ρ ο συγ

κα τα βασ η μιν φι λαν θρω πι ι α ^{π ρ} και α νυ ψω

σας η μας ^{χ ρ} παν το δυ να με σω τηρ ε λε η σον η ^σ

μας ^η

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις ^{χ ρ} αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου ^χ πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον ^{π ρ}

Σ ται ρω θεν τος σου Χρι στε ε ^{χ ρ} πα σα η κτι σις

βλε ε που σα α ε ε τρε ε με ^{π ρ} τα θε με λι α της

γης δι ε δο νη η θη σαν φο βω του κρα τους σου ^{γ ρ}

σου γαρ υ ψω θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α

πω ω λε ε το ^{π ρ} του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ

ρα α γη δι χως ^{χ ρ} τα μνη μει α η νε ω χθη

η σαν ^{χ ρ} και νε κροι οι εκ των τα φων εξ αν ε ε στη η

σαν ^{π ρ} ε κα τον ταρ χος ι δων το θαυ μα ε φρι ξε ^{ν ρ}

πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου ^{χ ρ} ε βο ο α θρη νω

δου σα μη τρι κως ^{π ρ} πω ως μη θρη νη σω ^{χ ρ} και τα σπλα

α γχνα μου τυ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα χρι τον

εν ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ^{π ρ} ο σταυ ρω θεις και τα

φεις ^{χ ρ} και α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε

δο ο ξα α σοι ^{ρ η}

Ἦχος γ'. Γά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το

κος υι ος μου Ισρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε πη γην

υ δατος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε αρ συν τε

τριμ με νον ε με ε πι ξυ λου ε σταυ ρω σε

τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α πε λυ υ σεν ε

ξε ε στη ο ου ρα νος ε πι του ου ου τω και ο

Ὁ ἡλιος τὰς ἀκτίνας ἀπέχρυσεν
ἡ λιοσ τας ακτι ι νας α α πε ε χρυ υ υ ψε π ρ

σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετραπήσθα ἀλλὰ θανάτω μεπάσθη
συ δε Ισρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θανατω μεπα α

ὁρῶντες αὐτοὺς τὰς Πατέρας γινώσκου γὰρ
ρε δω ω κας π ρ α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε ρ ου γαρ

οὐκ ἔποιον ἡ ἡσάν
οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν ρ η

ἀρνείτε αὐτὸν ἐν ἡχοσάλπιγγος
α ρ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγγ ος ρ ρ

ἀρνείτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ῥα π ρ τὸ ἴδιον
ρα π ρ τὸ ἴδιον ρ

ἀρνείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ
α ρ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ρ ρ

ἀρνείτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

ἀνώ π ρ
α νω π ρ

θων ελευθερωσας ημας ο συγκαταβας ημιν

φιλιανθρωπια και ανυψωσας ημας

παντοδυναμε σωτηρ ελεησον ημας

Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευη

χοις αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλα

γμου πασαπνοη αινεσα ατω τον Κυριον

C ταιρωθεντος σου Χριστε ε πασα η κτιιι

σις βλεεπουσα αεετρεεεμε ταθεμε

λιατης γης διεδονηθησαν φοοβωτουκρατους

σου σου γαρ υψωθεντος σημερον γενοσ Ε

βραι ων α πω λε ε το ^{π ρ} του να ου το κα τα πε τα σμα

δι ερ ρα α γη δι χως ^{κ ρ} και νε κροι εκ των τα

α φων α α νε στη η σαν ^{π ρ} ε κα τον ταρχος ι δων το θα

αυ μα ε φρι ξε ^{ν ρ} πα ρε στω σα δε η μη τηρ σου ε βο

ο ο α θρη νω δου σα μητρι κως ^{π ρ} πως μη θρη νη η η σω

και τα σπλαγ χνα μου τυ υ υ υ ψω ^{π ρ} ο ρω σα

σε γυ μνο ον ως κα τα κρι τον τω ξυ λω κρε ε μα με ε

νον ^{π ρ} ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε

κρων Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω

το τοκος υι ος μου Ισραηλ ε με ε εγ κα τε λι

πε πη γη ην υ δατος ζω ης και ω ρυξεν ε αυ τω φρε

αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και

α πε λυ υ σεν ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι

του το και ο η λι ος τας α κτι να ας α πε κρυ

ψε^γ σου δε Ισραηλουκ ενετραπης αλλα θανατωμε

παρεδωωκας^π αφες αυτοις Πατερ αγιε^χ ου γαρ

οι δασιτιε ποιησαν^η

Αι^χ νειτε αυτον εν ηχωσαλπιγγο^χ

αι νειτε αυτον^χ εν ψαλτηριω και κιθαα

ρα^π το ιδιο

Αι^χ νειτε αυτον εν τυμπανω και χορω^χ

αι νειτε αυτον^χ εν χορδαιαις και οργα^η

ανω^π

Εκαστον μελος της αγαιας σου σαρκος^χ α^η

τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε ^{π ρ} τας α καν θας η κε

φα λη ^{κ ρ} η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα ^{π ρ} το στο μα την εν ο ξει

κε ρα σθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^{π ρ} τα ω τα τας δυσ σε

βει εις βλα σφη μι ας ο νω τος την φρα γ γε λω σιν ^{κ ρ} και

η χει ρ τον κα λα μον ^{π ρ} αι του ο λου σω μα τος εκ τα

σεις εν τω Σταυ ρω ^{κ ρ} τα αρ θρα τους η λους και η

πλευ ρα την λο ο γχη ν ^{π ρ} ο πα θων υ περ η μων και πα

θων ε λευ θε ρω σας η μας ^{κ ρ} ο συ γ κα τα βας η μιν φι

λαν θρω πι α και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να

με Σωτηρ ελεησον ημας

Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευη

χοις αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλα

γμου πασαπνοηαινεσαατω τον Κυριον

C ταυρωθεντος σου Χριστεε πασα ηκτισις βλεε

πουσαετρεεμεταθεμελιατηςγησδιε

δονηθησαν φοοβω του κρατους σου σου γαρ υψωθεν

τοςσημερον γενοσ Εβραι αιωνα πωλεετο του

Ναουτοκαταπετασμαδιερρααγηδι

χωσ ταμνημεια ηνεωχθησαν και νεκροι εκ

των τα φωνε ξα νε στη η σαν ^{π ρ} ε κα τον ταρχος ι

δων το θαυ αυ μα ε φρι ξε ^{ν ρ} πα ρε στω σα δε η Μη

τηρ σου ε βο ο α θρη νω δου σα μητρι κως ^{π ρ} πω ως μη

θη νη σω ^{χ ρ} και τα σπλαγχνα μου τυ υ ψω ο ρω

σα σε γυ μνον ως κα τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με ε νον ^{π ρ}

ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε

κρων ^{χ ρ} Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι ^{ρ η}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Γα ^ρχ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.170*

^ρ α ^ρ χ ^ρ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{χ̣ḡ} αι νει τε αυ τον ^{χ̣} κα τα το πλη θος της μεγα

λω συ νης αυ του ^{πḡ}

Δυ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ^{χ̣ḡ} ο πρω το τοκος

υι ος μου Ισραηλ ^{πḡ} ε με ε εγ κα τε λι πε πη γη ην

υ δα τος ζω ης ^{χ̣ḡ} και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε ε αρ συν

τε τριμ με ε νον ^{πḡ} ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ

ρω σε ^{χ̣ḡ} τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α πε λυ υ

σεν ^{πḡ} εξ ε ε στη ο ου ρα νος ε πι του τω ^{χ̣ḡ} και

ο η λι ος τας α κτι ι να ας α πε κρυ ψε ^{νδ} συ δε

^σ Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα α α πης ^{χ̣ḡ} αλ λα θανα τω με πα ^σ

α ρε δω ω κας α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι ε ου

γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα το ιδιο

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

Ε κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος α τι

μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε φα

λη ^{ζ'} η ο ψις τα ^α εμ ^ο πτυ ^ο σμα τα αι [♀] σι α γο νες

τα ^π ρα ^π πι ^π σμα ^π α τα ^π το ^π στο [♂] μα [♂] την ^π εν ο ^π ξει ^π κε ^π ρα

σθει ^π ει ^π ει ^π σαν ^π χο ^π λην ^π τη ^π γε ^π ευ ^π σει ^π τα ^π ω ^π τα ^π τας ^π δυσ ^π σε

βεις ^π βλα ^π α ^π σφη ^π μι ^π ι ^π ι ^π ας ^π ο ^π νω ^π τος ^π την ^π φρα ^π γ ^π γε ^π λω ^π σιν

και ^π η ^π χει ^π ρ ^π τον ^π κα ^π λα ^π μον ^π αι ^π του ^π ο ^π λου ^π σω ^π μα ^π τος ^π εκ ^π τα

σεις ^π εν ^π τω ^π στα ^π τω ^π ρω ^π τα ^π αρ ^π θρα ^π τους ^π η ^π λους ^π και ^π η ^π πλε ^π υ ^π ρα

την ^π λο ^π ο ^π γ ^π χην ^π ο ^π πα ^π θων ^π υ ^π πε ^π ρ ^π η ^π μων ^π και ^π πα ^π θων ^π ε

λευ ^π θε ^π ρω ^π σας ^π η ^π μας ^π ο ^π συ ^π γ ^π κα ^π τα ^π βα ^π σ ^π η ^π μιν ^π φι

λα ^π αν ^π θρω ^π πι ^π ι ^π ι ^π α ^π και ^π α ^π νυ ^π ψω ^π σας ^π η ^π μας ^π παν ^π το

δυ ^π να ^π με ^π σω ^π τη ^π ρ ^π ε ^π λε ^π η ^π σον ^π η ^π μας ^π

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε

που σα α ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε

δο νη θησαν φο ο βω του ου κρα του ους σου σου γαρ υ ψω

θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το του

να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι

χως τα μνη μει α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκ των

τα φων εξ α α νε στη η σαν ε κα τον ταρ χος ι δων

το θα αυ μα ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ

σου ε βο ο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως πω ως

μη θρη νη η η σω και τα σπλα αγ χνα μου τυ

υ υ ψω ο ρω σα σε νε κρον ως κα τα κρι τον εν

ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και

α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Δόξα...

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Πά

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1 Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος 1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι

ι και αι αι αι αι αι αι Υι υι υι ω ω ω

ω ω ω ω και αι αι αι αι αι αι α α α α

γι ι ι ι ι ι ω ω ω ω Πνε ε α γι ι ω ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα τι

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.237/621*

ε ε ξε ε ε ε ε ε ε δυ υ σα α α α

α α α α α αν με ε τα ι μα α α α

α α α α τι α α α α α α α τα ι

μα α τι ι α α α α α α α α α α μου

και ε ε νε ε ε ε ε ε δυ υ υ υ υ σα α α

α α αν με ε ε ε ε χλα μυ υ υ υ υ υ

δ α α α α χ ο ο ο ο ο ο κ λ ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ν η ν ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε

ε λ ε ε ε ε θ η η ε ε θ η κ α α α α α α

α ν ε π ι τ η ν κ ε φ α λ η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ν μ ο υ σ ο υ σ ο υ σ ο υ σ ο υ σ ο υ

ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ λ ε ε

ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ σ τ ε ε ε ε

ε ε ε ε φ α ν ο ο ο ο ο ο ο ο ν ε ε ε ε ξ

α α κ α α α α α α α α ε ξ α α κ α ν

θ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και ε

πι ι τη ην δε ξι α α α α α α ια α α αν μου

χει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ρα ε ε ε ε ε ε ε δω

ω ω ω ω ω ω κα α α α αν κα α α α α α α α

ια α α α λα α α κα λα μον ι ι ι ι ι

ι να α α συ υν τρι ι ι ι ι ι ψω ω ω ω ω ω αυ

του ου ου ου ου ου ου ου ους ως σχε ε ε ε ε ε ε ε ευ

η η η κε ε ε ε ε ε ε ρα α α α με ε ε

ε ε ως

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π _{πε}

Ε ξ ε δυ σα αν με τα α ι ι ι μα α α τι ι

α α α μου ^Δ και εν ε δυ σα α αν με χλα

μυ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ^π ε θη η η

καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μου ^χ στε φα

νον ε εξ α α κα α α αν θων ^Δ και ε πι τη ην δε

ξι α αν μου ου χει ει ει ρα ^Δ ε ε δω ω ω καν κα

α λα α α α μον ^π ι να συν τρι ι ι ψω ω α

α αυτους ω ως σκε ευ η κε ε ρα με ε ε ε ως

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τρώδιον 1886 σ.253/1004*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ε εξ ε δυ υ σα α αν με τα α ι ι ι μα α α

τι ι α α α μου και εν ε δυ υ σα α α αν

με χλα α μυ υ υ υ δα α α κοκ κι ι ι ι

νην ε θη καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μου

στε φα α νον ε εξ α α α α κα α α αν θων και

ε πι ι τη ην δε ξι ι α αν μου ου χει ει ει ρα

α ε ε δω ω ω καν κα α α λα α α α μον ι να

συν τρι ι ι ι ψω ω α α αυ τους ω ως σκε ευ η

κε ε ρα με ε ε ε ως

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ε ξ ε δυ σα αν με τα ι ι ι μα α α α τι ι

α α α μου και ε νε δυ σα α α αν με χλα

α μ υ δ α α κ ο κ ι ι ι ι ν η ν ε θ η κ α ν ε

π ι ι τ η η ν κ ε φ α α λ η η η ν μ ο υ ο υ σ τ ε φ α ν ο ν

ε ε ξ α α κ α α α ν θ ω ν και ε π ι τ η η ν δ ε ξ ι

ι α α ν μ ο υ χ ρ ι ε ι ε ι ρ α α ε ε δ ω ω ω κ α ν κ α α

λ α α α α μ ο ν ι ν α σ υ ν τ ρ ι ι ι ι ι ψ ω ω α

α α υ τ ο υ ς ω ς σ κ ε ε υ η κ ε ε ρ α μ ε ε ε ε ω ς

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

Ν ε ε ε ε Δ ο ο ο ο ξ α Πα α τ ρ ι ι ι ι και αι αι

Υ ι υ ι ω ω ω ω και α γ ι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α

τι

Ξ ε δυ σα α αν με τα α ι ι ι μα

α α τι ι α α μου και εν ε δυ σα α αν με χλα

μου υ υ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ε θη

καν ε πι τη ην κε φα α λη η η ην μου ου στε

φα α νο ον εξ α α κα αν θων και ε πι τη ην

δε ξι αν μου ου χει ει ει ει ρα ε ε δω

κα αν κα α λα α μο ον ι ι να συ υν τρι ι

ι ι ι ψω α αυ τους ω ως σκε ευ η κε ε ρα με

ⲉ ⲉ ⲉ ⲱⲥ ⲡ

ε ε ε ως

Κωνσταντίνου Πρίγγου σύντομον

Ἦχος λ π ⲡⲁ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.123*

ⲁ ⲟ ⲟ ⲟ ⲱⲗⲁ ⲡⲁ ⲁ ⲧⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲕⲁⲓ Ⲯⲓ ⲱⲓ ⲱ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲕⲓ

ⲓ ⲱ ⲡⲛⲉ ⲉⲱ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲓ ⲡ

Ⲉ ⲭⲉ Ⲕⲱ ⲥⲁ ⲁⲛ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲓ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲙⲱ ⲉ

ⲕⲁⲓ ⲉ ⲛⲉ Ⲕⲱ ⲥⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲛ ⲙⲉ ⲕⲗⲁ ⲁ ⲙⲱ ⲱ ⲱ ⲱ Ⲕⲁ

ⲁ ⲕⲟⲕ ⲕⲓ ⲓ ⲓ ⲛⲓⲛ ⲉ ⲑⲏⲕⲁⲛ ⲉ ⲡⲓ ⲧⲏⲛ ⲕⲉ ⲡⲁ ⲗⲏ

ⲏ ⲏⲓ ⲙⲱ ⲱ ⲥⲧⲉ ⲡⲁ ⲛⲟⲛ ⲉ ⲉⲗ ⲁ ⲁ ⲁ ⲕⲁⲛ ⲑⲱⲛ ⲕⲁⲓ

ⲉ ⲡⲓ ⲧⲏⲛ Ⲕⲉ ⲗⲓ ⲓ ⲁ ⲁⲛ ⲙⲱ ⲕⲏ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲣⲁ ⲉ ⲉ Ⲕⲱ

κα αν κα α α α λα α α μον ι να συν τρι ι

ι ι ψω α αυ τους ω ως σκε ευ η η κε ε ρα με

ε ε ε ως

Κωνσταντίνου Πρίγγου μελωδικόν

Ἦχος λ π Πά χ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.124*

ιε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι

Υι ω και Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α

τι

ε ξε δυ σα α α α α αν με τα ι

μα α τι α α α α μου ου ου και ε νε δυ

σα α α α α αν με χλα μ υ υ υ δα α κο ο

οκ κι ι ι ι ι ι ι ι νην ε θη καν ε πι

την κε φα λη η η ην μου ου ου στε ε φα α α

νον εξ α α α καν θων και ε πι την δε ξι ι

α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε δω κα α αν κα α

α α λα α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ

του ου ου ου ου λου ου ου ου ους ω ω ω ως σχε ε ε

ευ η κε ε ρα με ε ε ε ε ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα χ

Δ ο ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ε ξ ε δυ σα αν με τα ι μα α α τι ι α α α

μου και εν ε ε δυ υ σα α αν με ε χλα μυ υ

υ υ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ε ε θη η

καν ε πι την κε φα λη η η ην μου στε ε φα α

νον εξ α α κα αν θων και ε πι την δε ξι α

α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε ε δω καν κα α α α

λα α α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ του ους

ως σκε ε ευ η η κε ε ρα με ε ε ε ως

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πά

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
1859 σ.151*

Κ αἰ αἰ νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ και αἰ α
 α α εἰ εἰ ἴει εἰ εἰ εἰ και εἰς τοὺς αἰ ω ω ω
 ω να ας τῶν αἰ ω ω ω ω ω ω ω ω νω
 ω ω ῶν α α α α α α μην

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.239/623*

Τ ο ον ῶω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω το
 ο ο ον μου ου ου ου ου ου ε ε ε ε δω ω
 ω ω ω κα α ἰα α α α εἰ εἰ εἰς μα α στί ι ι ι ι
 ι ι ῶεις μα στί ι ῶω ω ω σί ιν το δε ε προ

ο ἰο ο ο ο σω ω ω ω ω πο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ουκ α πε

στρα α α α α α φη η ἴη η η η α α α α α

πο ο ο ε ε ε ε ε εμ πτυ υ υ υ σμα α α

α α των βη η η η η η η η μα α α βη

η μα α α τι Πι λα α α α α α α α του ου

ου ου ου ου πα α ρε ε ε ε ε πα α ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε στην και αι αι σταυ ρο ο ο ον

υ υ υ υ υ πε ε ε ε ε ε ε μει ει υ

πε ε μει ει ει να δι α την του κο σμου σω ω

τη ρι ι ι α α α α αν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστᾶριον 1820 σ.372*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Τον νω τονμου ε ε δω κα α εις μα α στι ι γω

ω ω ω σιν το δε προ ο οσ ω ω πο ο ον μου

ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ νηης εμ πτυ

σμα α α τω ων βη μα τι Πι λα του ου ου πα α

ρε ε ε στην και Σταυ ρον υ πε ε ε ε μει ει

ει ει να δι α την του ουκο ο σμου σω ω τη ρι ι

ι ι ι α α αν

* ουκ α πε στρα φη η α α πο ε εμ πτυ σμα α α α

των

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ον νω τον μου ε ε δω κα α α εις μα α

στι ι ι ι γω ω ω ω σιν το δε προ ο ο σω ω

πο ο ον μου ουκ α πε στρα α α φη η α πο αι

σχυ υ νη ης εμ πτυ σμα α α α α τω ων βη μα α

τι Πι λα του ου ου πα α ρε ε ε στην και Σtau

ρο ον υ πε ε ε ε μει ει ει ει να δι α

την του ου κο ο σμου σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α α α

α α αν

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ον νω τον μου ε δω κα α α εις μα α στι ι

γω ω ω ω σιν το δε προ ο ο σω ω πο ο ον μου

ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ υ νη ης εμ πτυ

σμα α α α τω ων βη μα τι Πι λα α του ου ου ου

πα α ρε ε ε στην και σταυ ρον υ πε ε ε ε μει

ει ει ει να δι α την του ου χο ο σμου σω ω τη

ρι ι ι α α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον Ἰ Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

Κ αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

καὶ αἰ εἰς τοὺς αἰ αἰ ὦ ὦ ὦ ναὰς τῶν αἰ ὦ ὦ

ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦν ἄ ἄ μὴν

τον ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ το ο ο ο ο ἰο ο ο ον

μου ἐ δὴ ὦ κα εἰς μα στι ἰ ἰ γῶ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ σιν

το δε προσ ὦ ὦ πον ουκ ἀ πε ε ε στρα ἀ ἀ ἀ

ἀ ἀ φη ἀ πο ἐμ πτυ σμα ἀ ἀ ἐμ πτυ σμα ἀ ἀ

των βη η μα ἀ τι Πι ἰ λα ἀ ἀ ἀ του ου

ου πα ἀ ρε ε ε στην και αἰ Στα αυ ρον υ πε ε

μει ει να δι ἀ την του κο ο ο σμου σω ὦ τη

ρι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α α αν

Ἦχος λ π Πά χ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ο ον νω ω το ο ον μου ε δω κα α α εις

μα στι ι ι ι γω ω ω σιν το δε προ ο ο

σω πο ο ον μου ουκ α πε στρα α α α α φη α πο

αι σχυ υ υ νη η ης εμ πτυ υ σμα α α τω

ων βη μα τι Πι λα α του ου ου πα ρε ε ε στην

και Σταυ ρον υ πε ε ε μει ει ει να δι α την

του ουχο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α αν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.172*

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Το ον νω ω το ον μου ου ε ε δω ω κα εις μα στι ι

ι ι γω ω ω ω σιν το δε προ ο οσ ω ω πο

ο ον μου ουκ α πε στρα α α φη α πο εμ πτυ

σμα α α τω ων βη μα τι Πι λα α του ου ου πα α

ρε ε ε στην και σταυ ρο ο ον υ πε ε

ε ε μει ει ει ει να δι α την του κο ο ο

τα κτι ι ι σα α α αν τι π ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.373*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω

κα τε δι ι ι κα σε με γα α α θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν α δη δε σμω τας

ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω

ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η

η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ

νη η ρωσ εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης πα ρει ας

συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο ε ε ρω ω

ως οι μοι θει ο ο ον τε ε ε κνον οι οι μοι

το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε

δυσ εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

ε πυ ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο
 ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι
 ι ι κρως Υι ε ε ε μου που το καλ λος ε δυ
 τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ραν σε α
 δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον ουν
 α να α α α στη η η η θι ο πως ι δω κα
 α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε εξ α
 να α α στα α α α σιν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε
 εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ο
 η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο
 και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ
 τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα
 αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε κου σι ως
 δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοῖς και ἐπι τὸν ἰματισμὸν μου ἐε

βαβαλὸν κληήρον

λαὸς δυσσεβῆς καὶ παρὰ ἀνόμους

ἵνα τιμελετα ἀ ἀ κε ε ε ε να ἵνα

τι τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων θάνατω κατεδί

ἵ κασεμεγα ἀ ἀ θα ἀ αμα οτι ο Κτιστῆς

τοῦ κοσμοῦ εἰς χεῖρας ἀνόμων παρὰ δι

ἵ ἵ δο ο ο ο ται και ἐπι ξυλου αν υ ψου

ου ται αι ο φι λα ἀ ἀ αν θρω ω ω προς ἵ να

τους εν Α δη δεσμοτας ελευθερωω σηκρα

α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α α σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και

στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα ξαι

νου σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

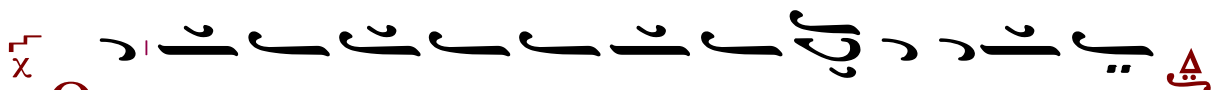

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

μω ω ω ν μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο οντο λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

—υ̣ ρ̣ι̣ ι̣ ε̣ ε̣ δο̣ ο̣ ο̣ ξα̣ α̣ α̣ α̣ σοι̣

^χ
Ο δε Θε̣ ος βα̣ σι̣ λευς̣ η̣ μων̣ προ̣ αι̣ ω̣ νων̣

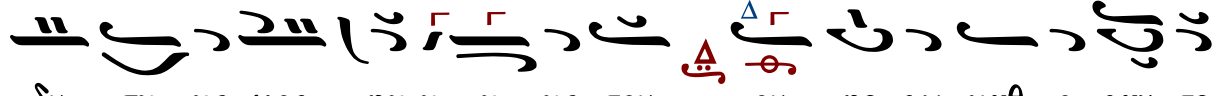

ειρ̣ γα̣ σα̣ το̣ σω̣ τη̣ ρι̣ ι̣ αν̣ εν̣ με̣ σω̣ τη̣ ης̣ γης̣

Ε
πι̣ ξυ̣ λου̣ βλε̣ που̣ σα̣ κρε̣ μα̣ α̣ με̣ ε̣ νο̣ ον̣ Χρι̣

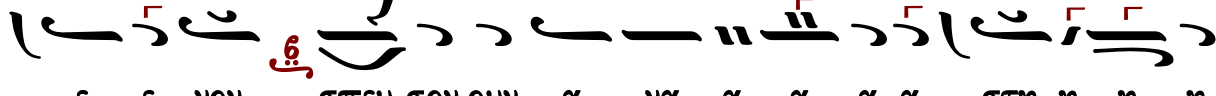

ι̣ στε̣ σε̣ τον̣ παν̣ των̣ κτι̣ στην̣ και̣ Θε̣ ον̣ η̣ σε̣ α̣ σπο̣ ο̣ ο̣

ρω̣ ω̣ ως̣ τε̣ κου̣ ου̣ σα̣ ε̣ βο̣ ο̣ ο̣ ο̣ α̣ α̣ πι̣

ι̣ ι̣ κρω̣ς̣ Υ̣ι̣ ε̣ ε̣ ε̣ μου̣ ου̣ που̣ το̣ καλ̣ λο̣ ος̣ ε̣

δυ̣ τη̣ ης̣ μορ̣ φη̣ η̣ η̣ ης̣ σου̣ ου̣ φε̣ ρω̣ καθ̣ ο̣ ραν̣ σε̣

α̣ δι̣ ι̣ ι̣ ι̣ κως̣ σταυ̣ ρου̣ ου̣ ου̣ ου̣ με̣ ε̣

ε̣ ε̣ νον̣ σπευ̣ σον̣ ουν̣ α̣ να̣ α̣ α̣ α̣ α̣ στη̣ η̣ η̣ η̣

θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι ι
ι η με ε ρον εξ α α να α α στα α α α σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

β' χορὸς

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.505*

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α α
σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ε ο
η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε ε το
ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε ε τα
ρα α α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα
α σχον τω τα παν τα κτι ι ι σα α α αν τι

ο εκ ου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει

νας Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.505*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μος ι να τι με λε τα α α α α κε ε ε ε

να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα

να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

α α αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

α α αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

σμων ω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

σμων ω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

α α σοι

ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

ξος

Ἡμερον σε θεωρουσα ηα μεμπτο οος παρ

θε ε νος εν Σταυρω Λο ο γε ε α ναρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρωσ εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρω υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν

σε α δι ι ι ι κωσ σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον σπευ στον ουν α να α α α στη η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε

ρον ε εξ α να α α στα α α α σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Δοξαστικὸν](#)

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

β' χορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθηνιάς Β 1907 σ.244/691*

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε

ωρ ρου σα σε εν Στα αυ ρω **Δ** κρε μα με ε νο ον Χρι ι στε

ε **Δ** ο η λι ι ος ε σχο τι ι ζε ε το ο **Δ** και

γη ης τα θε με ε λι ι α **ζ η** συν ε τα

ρα α α α α α α α τ τε το **π ρ** τα παν τα συν

ε ε πα α σχον **π ρ** τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα

α α αν τι **π ρ** ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι **π ρ**

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

Χ Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις **Δ** και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

Λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μος

ι να α τι ι με λε τα κε ε να α ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α αν των θα να

α τω κα τε δι ι ι κα α α α σε με ε

ε γα α α θα α αυ μα α ο τι ο κτι στης του ου κο

ο ο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω πος

ι να τους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση κρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα κρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

Σ η με ρον σε θεω ρου σα η α με εμ πτος Παρ

θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α νααρ

τω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε νη

μη η τρω α σπλαα αγ χνα ε ε τε τρωω το την καρ

δι ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να α α ζου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα

τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε κρα γε γο ο ο

ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε

ε κνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων

μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι

αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο

ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου ου βλε που σα κρε ε ε μα α με ε νον

Χρι ι στε ε σε το ον πα α αν τω ων κτι στη ην και

αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου

ου σα ε βο ο ο α α πι ι κρω ω ω ως Υι

ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α

α α αλ λο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης

μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ρα α α α

α αν σε α δι ι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε νον σπευ σο ον ουν α να α

α στη η η η η θι ι ο πω ως ι δω κα α

γω σου τη ην εκ νε κρων τρι ι η η με ε ε ρον

εξ α να α α α α α α α α α στα σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

β' χορὸς

Ἦχος ♯ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε

με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα παν τα ακτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι

* α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

και ουτω

Δι εμε ρισαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και επι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρω υ υ χε ε ε

το δι ο και το στη θος τυ πτου ουσα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ωων μου ο Α μνος του Θε

ου ο οθεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο οντο λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που το καλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε νον σπευ στον ουν α να στη η θι ο πως ι δω κα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

β' χορός

Ἦχος 4 Πα 7

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

Π α σα η κτι σις ηλ λου ου ου ου ου το ο φο

ο ο βω θε ω ρου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα με ε

νον Χρι ι στε ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το

ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε τα ρα

α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον

τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε

κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον

κλη η η ρον

Λ α ο οςδυσ σε βη ηςκαι πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω κα τε δι

ι ι κα α α α σε με γα α α θα α αυ μα

ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας α νο

ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και ε πι

ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω ω ω

πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω

ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με

Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την ^χ δι ψαν μου ε πο τι σα α αν με ο ο ξος ^Δ

C η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος ^Δ εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ^ε ο δυ ρο με ε νη

μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ^Δ ε τε ε τρω ω το την καρ

δι ι ι αν πι ι κρω ως ^ε και στε να α ζου ου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης ^ν

^ε πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα

τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το ^ε δι ο ο και το

στη θος τυ υ πτου ου σα ⁺ α νε κρα α γε ε ε γο ε ε ^ε

ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου κο ο ο

σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ωων μου ο α

μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Επι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε μου ου ου που ου το

κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ

φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε

α δι ι ι ι κω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον

σπευ στον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον εξ α α

να α α στα α α α σιν

* Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε ε δυ τη

ης μορ φη η η ης σου ου

Δόξα...

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.376*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον τος

σου ε εν τω Στα αυ ρω φο βος και τρο ο ο μο ος

ε ε ε πε ε πε σε τη η η κτι ι ι ι

σει και την γην μεν ε ε κω λυ υ ες κα τα πι ει

ειν του ους σταυ ρου ου ουν τα α α ας σε τω δε

Α α δ η ε ε πε τρε ε πες α να α πε εμ πειν τους

δε ε ε σμι ι ι ι ους εις α να γεν νη η

σιν βρο ο των κρι τα ζω ων των και νε ε κρων ζω

ην η ηλ θες πα ρα α σχει ειν και αι ου θα α

α να α α α τον φι λα α αν θρω πε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου σύντομον

Ἦχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.260*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον τος

σου εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο μο ος

ε ε ε πε ε πε σε ε ε τη κτι ι ι ι σει και

τη ην γην με εν ε ε κω λυ υ ε ες κα τα πι ι ει ν

του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε τω δε Α

δη ε ε ε πε τρε ε πες α να α πε εμ πειν του ους δε

σμι ι ι ι ους εις α να γεν νη η σιν βρο ο των κρι

τα ζω ων των και νε ε κρων ζω η ην η ηλ θες

πα α ρα α α σχειν και αι ου ου θα α α να α α α

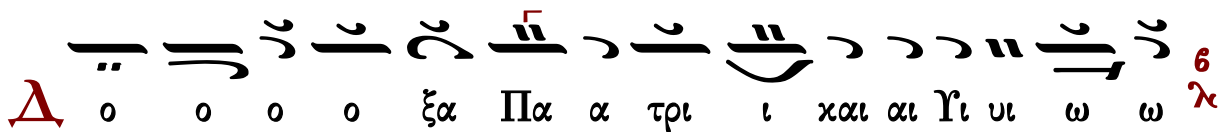
τον φι λα α ανθρω ω πε δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^ν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου ἀργοσύντομον

ῥῆχος ^λ ^ν Νῆ

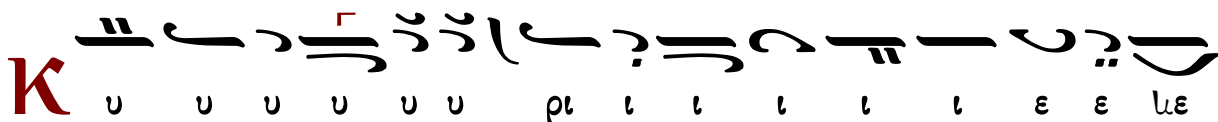
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.258*

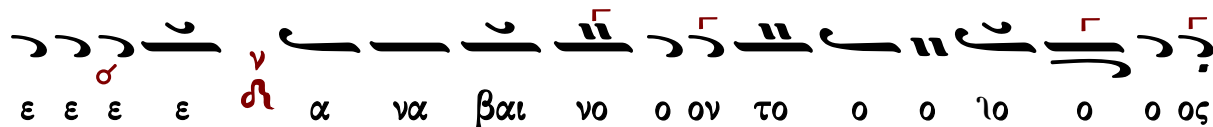

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι Υι υι ω ω ^β ^λ

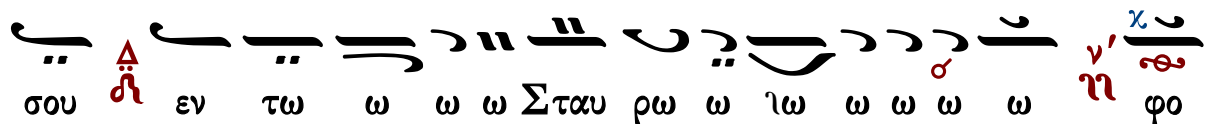

και Α γι ι ι ω ω Πνε ε ε ευμα α α α ια α α

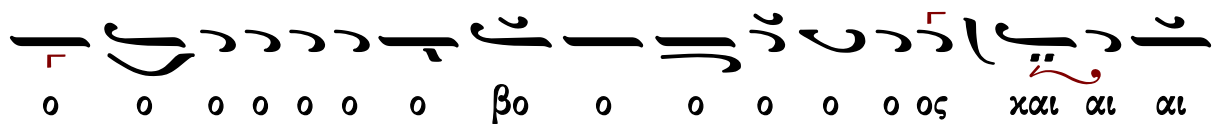
τι ^ν

← Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, Δοξαστᾶριον Ἀποστίχων τ.Α' σ.161*

Κ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ιε

ε ε ε ε ^ν ^λ α να βαι νο ο ον το ο ο ιο ο ο ος

σου ^λ ^ν εν τω ω ω Σταυ ρω ω ιω ω ω ω ω ^ν ^λ ^χ ^ν ^λ φο

ο ο ο ο ο ο ο βο ο ο ο ο ο ος και αι αι

ε ε τρε ε ε ε λε ε ε ε πετρε ε πε ε

λε ε ε ε ες γ α να α πε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εμπειν του ου ου ου ου ους δε ε ε ε σμι

ι ι ι τουους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ους εις

α να γε ε ε ε εν νη η σι ι ι ν βρο ο ο ο

ο ο ο ο βρο ο τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

λε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ν Κρι ι τα α α α α ζω ω ω ν

τω ω ω ω ω ω ν και νε ε ε ε και νε ε κρω

ω ω ω ω ω ω ω ω ων ζω ω η η ην η

η η η η η η η η η ηλ θες πα α ρα α σχει ει

λει ει ει ει εν και ου ου θα α α α α α α ια α

α α να α α α και αι ου ου θα α α α α α να

τον φι λα α α αν θρω ω πε ε ε λε ε ε ε

ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α

α α α α α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.508*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον

τος σου ε εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο

μο ος ε ε επ ε ε πε σε ε τη κτι ι ι ι

σει και την γην με εν ε ε κω λυ υ ες κα τα

πι ει ν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε

τω δε Α δη ε ε πε τρε ε ε πες α να α πε

εμ πειν του ους δε σμι ι ι ι ους εις α να

γεν νη η σιν βρο ο των χρι τα ζω ων των και αι

νε ε κρων ζω ην ηλ θες πα α ρα α α σχει ει ν

και αι ου ου θα α α να α α α α τον **Δ** φιλ α αν

θρω ω ω πε δο ο ο ο ξα α α α σοι **ν**

Γράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.248/695*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι **ν**

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε

λε ε ε ε α α να α βαι αι νο ον το ο ος

σου ου εν τω Στα αυ ρω ω ω ω ω χω ω ω ω **ν**

ε ε ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε ε τω δε

Α α α δη ε πε ε ε ε ε ε τρε ε ε ε ε

λε ε ε ε πες α να πε ε ε ε ε εμ πει ει

ει ει ν τους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ους εις α να γε ε ε ε ε ε ε εν νη α

να γε εν νη η σι ν βρο ο τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω βρο ο ο ο ο τω ω λω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω λε ε

ε ω ω ω χω ω λω ω ω ω ω ω ν Κρι ι τα

α ζω ω ω ω ν τω ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ν τω ω

ω ων και αι αι νε ε ε ε κρω ω ω ω λε ε

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ων ζω η η η η η ην

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η ηλ θες πα α α α α α α α α α

α α α πα ρα α α σχει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει και αι αι ου ου θα α γα α α α α α

και αι ου ου θα α α α α α να α α α το ο ο

ον φι ι ι ι ι ι ι ι λα α αν θρω ω ω ω

ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο χο ο ο ο δο ο ο ο ο ο ξα

α α α α α α α α α α δο ο ξα α σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκᾶ Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ρ Νῆ

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.129*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ε α να βαι νον το ο ος

σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω ἰω ω ω ω φο

ο ο βο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι τρο ο

ο φο βο ος και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ε πε πε σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει και

την γην με εν ε ε κω ω ω ω ω ω ω λυ υ υ

ε ες κα τα πι ει ει εν του ους στα α αυ ρου ου ουουν

τα α α ας σε τω δε Α α α α δη ε

πε ε τρε πες α να πεμ πειν του ου ου ους δε ε σμι

ι ι ου ους εις α να γεν νη η σι εν βρο ο τω

ω ω ω ω ω ν κρι τα ζω ω ω ν τω ω ω ω ω ν και

αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε και νε ε κρω ω ω

ω ω ω ω ν ζω η η ν η η λ θε ες πα α ρα α σχει

ει λει ει ει ει ει εν και ου ου θα α α α α α

να α α α α λα α α α και αι ου ου θα α α α

α α α α να α τον φι λα α α α α α αν

θρω ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα

α α α α α α α α δο ο ξα σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Καὶ νῦν Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.176*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νο ον το

ο ο ος σου εν τω Στα α αυ ρω ω φο ο ο ο

ο βος και τρο ο ο ο ο μος ε πε ε πε ε

σε ε τη η κτι ι ι ι ι σει και την γην με εν ε

ε κω λυ υ ε ες κα τα πι ει ν τους σταυ ρου ου

ουν τα α α ας σε τω δε α α α δη ε πε τρε ε

πε ες α να πε ε ε εμ πειν του ουους δε ε

ε σμι ι ι ι ι ους εις α να γε εν νη η σι εν βρο

ο τω ω λω ω ω ω ων κρι τα ζω ων τω ων και αι

νε ε κρω ω ω ω ων ζω η ην η ηλ θες πα α

ρα α α σχειν και ου ου ου ου θα α να α το ον φι

λα α α α αν θρω ω πε ε δο ο ο ο ο ο ξα α

α α σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.178*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε α να

βαι νο ον το ο ος σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω

ω ω ω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο βος και

αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο μο ος ε πε πε σε ε ε

ε τη κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σει και την

γη η η η η ην με εν ε κω ω ω ω

ω ω ω λυ υ ες κα τα πι ι ει ει ει ει

του ους σταυ ρου ου ουν τα α α α ας σε τω δε α

α α δη ε πε ε ε τρε ε πε ε ες α να πε ε

ε εμ πειν τους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ους

εις α να γεν νη η σι ιν βρο ο τω ω ω ω ω ω ω ω ω

κρι τα α α ζω ω ω ω ω ω ω ω ν των και αι αι αι

αι αι αι αι νε ε ε ε και αι νε ε κρω ων ζω η

η η η η η η η λ θε ες πα α ρα α σχει ει ει ει ει ει ει

και ου ου ου ου θα α να α το ον φι λα α α α

αν θρω ω πε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α α α δο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Ίακώβου πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.261*

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω

ων αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην

Η η η η δη βα α α α α πτε ε ε ε βα α

πτε ε ται κα α α α λα α α α κα α λα α μος

α πο ο φα α α α α α α α σε α πο φα α

α σε ε α πο ο φα α α α α σε ε ω ω ιω

ω ω ως πα α ρα χρι ι τω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι κρι τω ων

α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι κων και Ι ι

ι ι ι ι η η η η η η σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους δι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι κα α α α α α α ζε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ται και κα τα κρι ι ι ι ι ι ι

νε ε ε λε ε ε ε ται Στα α α α αυ ρω ω

ω ω ω ω ω ω και αι πα α λα α

α α α α α α χει ει ει ει ει ει ει η η η

η κτι ι ι ι ι ι η η κτι ι ι ι ι ι ι ι σις ε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε δο

ο ο ο ο ο ξα α α α α α α ια α α α δο

ο ξα α σοι οι οι οι γ ρι

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύνομον

Ἦχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.263*

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην γ ρι

Η δη η η βα πτε ε ται κα λα α μο ος α α πο ο

Κ αι νυν και α α ει ^ε και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ^υ τε

Η δη βα πτε ε ται κα α α λα μο ος α α πο φα

α α σε ε ε ε ως ^α πα α α ρα α χρι των α

α α δι ι ι ι κων ^υ και Ι η σους δι ι

κα ζε ε ται ^ε και κα τα χρι ι νε ται Στα αυ

ρω ^α και πα α σχει η η κτι ι ι σις ^ε εν Σταυ ρω

ω κα θο ο ρω σα τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^υ

αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε ε με

ε πα α α α σχων ^α α γα θε ε Κυ υ ρι ε δο ο

ο ο * ξα α α α σοι ς

* ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι ς

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ιβ'

Λουκᾶς Λουκζ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ ς ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.509*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ς

Ηδη η η βα πτε ε ται και λα μο ος α α πο

ο φα α α σε ε ε ε ως και πα α α α ρα α κρι

τω ων α δι ι ι ι κων και Ι η σου ους

δι ι κα ζε ε ται και κα τα κρι ι νε ται στα

αυ ρω και πα σχει η η κτι ι ι σι ις εν σταυ

ρω καθ ο ρω σα τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

αλλ ο φυ υ σει σω μα α το ο ο ος δι ε ε

με ε ε πα α α α σχων α γα θε ε Κυ υ

ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον ιβ' Λουκάς Λουκ2

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.251/698*

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Η η η η η η η η η η η δηη βα α α

α α α α α α πτε ε ται αι κα α α α α λα

α κα α λα α μο ο ιο ο ο ος α πο ο φα α

α σε ε ε ε ε ε ε α πο ο ο φα α α α α α

σε ε α πο φα σε ε ω ω ω ιω ω ω ω

ω ω ω ω ως πα α α α ρα κρι ι ι τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω κρι τω ων α

δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α

δι ι ι ι ι ι κων και αι αι αι Ι η η η

η η η η η η σου ου ου ου ου ους δι ι ι

κα α α α α α α ζε ε ε ε ε υε ε ε ε ται

και αι αι αι κα α και αι κα τα α α χρι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι νε ε ε ται αι Στα α α α α α α ια α

α α α α α α Στα α α αυ ρω ω ω ω ω ω ω ω

ω και πα α α α α α α α α α α

σχει ει η η χτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σι ι

ι ις ε υε ε ε εν Στα αυ ρω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α σχω ω ων α α γα α θε

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε Κυ

ρι ι ι ι ι ε ε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε

ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ξα α α α α α α δο ο ο ο

ο ο ο ξα α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ν

Ἰακώβου πρωτοψάλτου τοῦ Ναυπλιώτου

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει ⁶ και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω ων

αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην

Η η η η η η δη η βα α α πτε ται αι αι

κα α α α α α λα α α μο ο ος α α

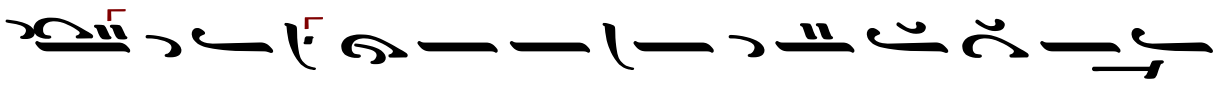
πο ο φα α α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ε

ως πα α ρα χρι ι ι τω ω πα ρα α χρι

τω ων α α δι ι ι ι λι ι α δι ι ι ι

κων και αι Ι η η η σου ου ου ου ου ου ους

δι κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα α

ζε ε ται και κα τα χρι ι ι ι ι νε ε

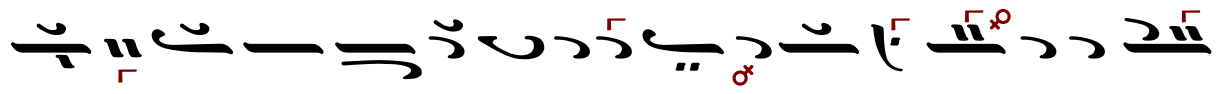

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ται

π 9

στα α α α αυ ρω ω λω ω ω ω ω και αι αι αι

αι αι πα α α α α α α σχει η η η η κτι ι

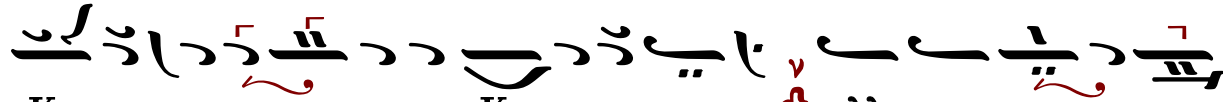
ι πα α σχει ει ει η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

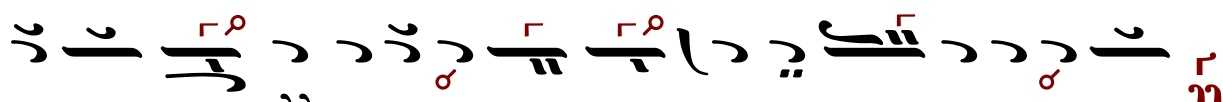
σις εν στα αυ ρω ω ω ω ω και θο

ο ρω ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω σα το ον

Kυ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ ρι ον αλλ ο φυ υ υ

υ υ υ αλλ ο φυ υ υ υ σει ει λει ει ει ει ει

σω ω ω ω ω μα α α α α ια α α α α

α α α τος δι ι ε ε ε ε ε ε δι ε ε με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πα α α α

α α α α α σχω ω ω α α γα θε ε λε ε ε ε

ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε

ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α α α

α α α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

Ἡ φράσις [ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμέ] ἀπὸ Ἡ ἀγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς π.κ.Παπαγιάννη 2004 σ.181*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον ιβ'

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νῆ̣

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.131*

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω

ων αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην

Η η η η δη η βα α πτε ται αι αι κα α

α α α α α α λα α α μο ος α α πο ο

φα α α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ως

πα α ρα κρι ι τω ω ω ω πα ρα α α κρι τω ω ω ν

α α δι ι ι ι ι ι α α δι ι ι ι ι

κων και αι Ι η η η η σου ου ου ου ους

δι κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα

α ζε ε ε ται και κα τα κρι ι ι ι ι ι

νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— « Γ α α θε ε ιε ε ε ε ε γ' η Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε δ ο ο ο ο ξ α α

α α α α α α α α δ ο ο ξ α α σοι οι οι οι γ δ λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.177*

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην τικτι

Η δη η η βα πτε ε ται κα α α λα μο ος α α

πο ο φα α α σε ε ε ε ε ως πα α ρα κρι ι των

α δι ι ι ι κων και Ι η η σους δι ι κα α

α α α α ζε ται και κα τα χρι νε ε ται αι

Στα αυ ρω ω ω ω και πα α α α α σχει

η η κτι ι ι ι ι σι ις εν Σταυ ρω ω καθο ρω

ω ω σα α το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον

αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε με

ε πα α α α α α σχων α γα θε ε ε ε Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

οι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ἀργοσύνητομον

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη̣ χ̣

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η η η η η η η η δη βα α α πτε ται αι κα

α λα α μος α α α πο ο φα α α α α σε ε ε

ω ως πα ρα κρι ι τω ω ων α α δι ι ι ι ι ι

ι ι κων και αι Ι η η σους δι ι κα α α α

α α α ζε ε ται αι αι και κα τα κρι νε ε

ται αι Στα αυ ρω ω ιω ω ω ω ω και πα α α α

α α α σχει η η κτι ι ι ι ι ι ι ι σι ις

εν Στα αυ ρω ω ω κα θο ρω ω ω ω σα α το ον

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ ρι ι ον

αλλ ο φυ σει ει σω ω ω ω μα α το ο το ο ο ο

ος δι ε με ε ε ε πα α α α α α α σχων

α γα α θε ε ε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ο

ξα α α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι

* α γα θε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο

ο ο ο ο ξα α α α α δο ο ξα α σοι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ιβ'

Λουκάς Λουκζ

Ἀπολυτίκιον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η

λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να σι αν

ε πη γα σας αν θρω ω πους Σω τηρ η μων δο ξα σοι (γ')

* τὸ τέλος Σω τηρ η μων δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος $\frac{4}{\alpha}$ Β᾽

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.234/681*

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας

του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ ημων δο ξα

σοι (γ) * τὸ τέλος Σω τηρ ημων δο ξα α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

Ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ ημων

δο ξασοι

τὸ τρίτον

Ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προς

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων

δο ξα σοι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δ΄ Διὰ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προς η

λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να

σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο

ξασοι

τὸ τρίτον

*

Σωτηριμωνδοξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Λουκάς Λουκά

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθῆ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἔλεησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρωτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωτὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικῆσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν, κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμός β΄

Ἴνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν, ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με. Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ψαλμός κα΄ 21

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου, ὁ Θεός μου, κεκραῶμαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σέ ἐκέκραζαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με

ἔξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου, ἐπὶ σὲ ἐπερῶριφην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστροῦ μητρός μου Θεός μου εἶ σὺ, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλιῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἦνοιζαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων, καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὄστα μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρός, τηρόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με, ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὡρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὄστα μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπειδὴν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ρομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶτων τὴν ταπεινώσιν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχτισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.

Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθορσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἄγνην, Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ;

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἦχθης Χριστέ βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος, προσηλώθης τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστήσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῷ, ἵνα πληρωθῆ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς μ' 40

Πρόσχωμεν.

Ἡ καρδιά αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἐαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. (μ' 7)

τὸ μέλος

Ἦχος δ' Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.215*

Ἡ καρδιᾶ σου συνηγαγεν ἵνα γενᾶνομιαν ἐξέπειρετο ἔξω καὶ ἐλάλει

ε πι το αυ το λ (β')

∴ Κατ' ἐμοῦ ἐπιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. 40:8

Η καρ δι ι α αυ του συν η γα γεν α νο μι αν ε
αυ τω εξ ε πο ρευ ε το ε ε ξω και ε λα λει
ε πι το αυ το ο ο ο ο λ

Σοφία.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:10-13

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος. Λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλήν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς.

Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστί.

Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστί, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπέιπασθε, καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου, τριάκοντα ἀργυροῦς.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Κάθεσ αὐτούς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτούς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:14-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ἐμοί μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτούς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ,

κόπους μοι μηδείς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἄμήν.

Εὐαγγέλιον α' Ὁρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:1-56

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρῶτας γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. ²καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. ³Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων· Ἡμαρτον παραδούς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. ⁵καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγατο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾔθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος

γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἐγὼ εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἔμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ³²Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ³³Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατὰβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως ὄραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπὸγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψήθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσηλθόντες εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. ⁵⁵Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ⁵⁶ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαгдаληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητέρα, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν

Ζεβεδάιου.

Δόξα τη μακροθυμία σου, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαι με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἀγιονσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν

φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

εὐχὴ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς λδ' 34

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ, ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν μου. Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον τῇ ψυχῇ μου. Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυρθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυρθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι, διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιᾶσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀσᾶ μου ἐροῦσι. Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δέ, ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύομην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἔταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνω. Διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπέρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔβρουξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηρικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον. Εὗγε, εὗγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης. Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν. Εὗγε, εὗγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἶποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ἐντραπέησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπήν οἱ μεγαλοῦρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιόν σου.

ψαλμὸς ρη' 108

Ὁ Θεός, τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσης, ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἄντι τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτόν ἀμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπήν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γεννηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἄναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πέννητα, καὶ πτωχόν, καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν, ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν, ὡσεὶ ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον, ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ

περιβάλλεται, και ὡσεὶ ζώνη, ἦν διαπαντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σύ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, ρῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδιά μου τετάραχται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλιῖναι αὐτήν, ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον, ἀγῶν ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογῆσεις, οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνηθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν, ὡς διπλοῖδα, αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

ψαλμὸς ν' 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν ἐρυθρὰν ράβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρῶν μου μὴ παρασιωπήσῃς· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα, καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκρούς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; αἰμόρρουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα, διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον ἤχος πλ.δ' ψαλμὸς λζ' 37

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγιδῶν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός. (λζ' 18)

τὸ μέλος

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Ο ο τι ε γω εις μα στι γας ε τοι μοσ και

η αλ γη δω ων μου εν ω πι ον μου ε στι δι α

παν τος (β')

∴ Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ο ο τι ε γω εις μα στι γας ε τοι μοσ και

η αλ γη δω ων μου εν ω πι ον μου ε στι δι α

παν το ο ο ος

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 50:4-11

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γινῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωτὶ πρωτῆ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυτυμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν

μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνω, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ὅτι ἐγγίξει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἧ ἔξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:6-10

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τῇ ἑαυτοῦ ἀγάπῃ εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον γ' Ὁρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:16-41

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· ¹⁷καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, ¹⁸καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ¹⁹καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. ²⁰καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. ²¹Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ²²Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἔστι μεθερμηνευσόμενον κρηνίου τόπος. ²³καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. ²⁴καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ²⁵ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ²⁶καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή

τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ²⁷Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. ²⁸καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. ²⁹Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! ³⁰σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ³¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ³²ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ³³Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνάτης· ³⁴καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λιμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Θεὸς μου ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; ³⁵καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἴδε Ἡλίαν φωνεῖ. ³⁶δραμῶν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ὄζους περιθεὶς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. ³⁷ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείρως φωνῇ μεγάλῃ ἐξέπνευσε. ³⁸Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω. ³⁹Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράζας ἐξέπνευσε, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ. ⁴⁰Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ μήτηρ καὶ Σαλώμη, ⁴¹καὶ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατέϊδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἔλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγιονσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἔλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς γλ' 53

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με, ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι ἀλλότριον ἐπανέστησαν ἐπ'

ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέβητο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν, Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ψαλμὸς ρλθ' 139

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφεις, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ, διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μὴποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρα ἀδικὸν κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἐγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ψαλμὸς 4' 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μᾶστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μὴποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ)

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστε ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα, τὰ ἔθνη, κράζοντα. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε, πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, καὶ κεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βροῦμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν ἀποστόλων, βοᾶ πρὸς ὑμᾶς· ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε. Ἴδε ἁμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν θαλάσῃ σῶσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποιήκων, καὶ Πιλάτῳ προδόντες [προδώσαντες], ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν, καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· ἄφες αὐτοῖς Πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅπως γινῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Προφητεία

Προκείμενον ἤχος δ' φαλμὸς η' (8)
 Πρόσχωμεν.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσι τῇ γῆ! (κ' 2)

τὸ μέλος

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων ἄως θαυ
 μα στον το ο νο μα σου εν πα σητηγη μα (β')

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. (η' 2)

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων ἄως θαυ
 μα στον το ο νο μα σου εν πα α ση τη γη η η η η μα (β')

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 52:13 – 54:1

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῆ διψώση. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ

κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάχισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἰρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἢ ζωῆ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ βούλεται Κύριος καθαρῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὀψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκυῖλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι πεποιοῦς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκειν τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:32-49

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

³³Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ³⁴ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. ³⁵καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. ³⁶ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ ³⁷καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. ³⁸ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ⁴⁴ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, ⁴⁵καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· ⁴⁶καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ⁴⁷ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. ⁴⁸καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. ⁴⁹εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τη μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἀγιονσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἑνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἕφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου

ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαβρῆξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, αὐτός, Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἧ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀτίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΠΑ ENATH

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξη' 68

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὸν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με ὄψεσάν με. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν, ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμυέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ, ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ

συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχεσ τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με, ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῇ μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μύσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὄπλᾶς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχῇ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ψαλμὸς ξθ' 69

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεσ. Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσαι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνηθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι. Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης. Ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ. Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

ψαλμὸς πέ' 85

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν, εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ

πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς ὁ μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐβρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐκ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν. Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήστητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ. Ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν, μεθ' ὧν προσκυνουμέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

ἤχος β'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ὅτε σὲ/τῷ σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἔβόας πρὸς αὐτούς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀνταποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ στύλου πυρὸς σταυρῷ με προσηλώσατε, ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσηνέγκατε, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδὴ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἥλιος προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Γεωργίου Ραιδεσθνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον ἤχος πλ. β' ψαλμὸς ιγ' (13)

Πρόσχωμεν.

Ἐἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός. (ιγ' 1)

τὸ μέλος

Ἦχος λ π̣ π̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφώνηριον 2009 σ.217*

ε̣ ι̣ π̣εν̣ α̣ φ̣ρων̣ εν̣ καρ̣ δι̣ α̣ αυ̣ του̣ ουκ̣ ε̣ στι̣ Θε̣

ος

(β')

∴ Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. 13:3

Ε ι πεν α φρων εν καρ δι α αυ του ουκ ε ε στι

Θε ο ο ος

Σοφία.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:18-23, 12:1-5, 9-11, 14-15

Πρόσχωμεν.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ οὐκέτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυφα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέφομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψω αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν, ἔτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτούς ὡσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενήθησιν ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου,

ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:19-31

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρῶντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηράς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινη· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος) καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων· μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγιζοῦσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοῦ ὑπεναντίου. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσω, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος, ἐν ᾧ ἠγιασθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνουβρίας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Εὐαγγέλιον θ' Ὡρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:23-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἕκαστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. ²⁴εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν

περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ ἢ λέγουσα· Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. ²⁵Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. ²⁶Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, ²⁷εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. ²⁸Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. ²⁹σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ³⁰ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ³¹Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ³²ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ³³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ³⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἔστιν ἡ μαρτυρία, ἀκαχεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ³⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ, Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ³⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραήλ, τὸν ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεισαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγιονσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμην.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ἐύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίτοις δούλοις σου, ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν καὶ οὐκ ἔσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορευθήμεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν

καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰεστίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

BIBΛΙΟΘΗΚΗ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ὥρα α'

Πέτρου Ἐφεσίου

η η η η με ε ε ε ρον του να ου το κα

τα α πε τα α σμα εις ε ε ε λεγ χον ρη γνυ υ ται

αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και τας

ι δι ας α κτι ι ι να ας ο η η λι ο ος

κρυ υ υ πτει ει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου ου με ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι

με λε ε τη σα αν κε να α

ς προ βα α τον ε πι σφα α γην η η χθη η ης

Χρι στε ε βα α σι ι ι λευ και ως α α μνος

α κα α κος προσ η λω ω θης τω Στα αυ ρω υ

πο των πα α ρα νο ο ο μω ων α α αν

δρων δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ω ων φι

λα α α αν θρω ω ω ω πε

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.379*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τοις συλλαβουσι σε παρανοομοι

οις ανεχομεενος ου ουτως εβουα Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ει και επαταξαατε ε

ε τον ποι οι οι μεεεε να και διεσκο

ορπι ι ι ι ι σαααα τε τα δω δεεκα προ

βααταα τους μαθη η η τααααα μου η

δυναμη ην πλειειουσ η η δω ω δεεκα λεγεε

ω ω νας παρααστη η ησαια

α αγ γεεεε λων αλ λαα μαακροθυ

υ μω ι ι ι να πληρωωθη ααεδη

η λω σα υ υ μιν δι ι ι α α των προ φη

η η τω ω ω ων μου α α δη η λα και αι

κρυ φι ι α Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι α σοι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Προφητεία

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορός α'

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.264*

η η η η με ε ε ε ρον του να ου το κα

τα α α πε τα α σμα εις ε λεγχον ρη γνου υ ται αι των

πα α α ρα νο ο ο ο μων και τας ι δι ας α α

κτι ι ι να ας ο η η λι ο ο ος κρυ υ υ πτει ει

Δε σπο ο τη ην ο ο ρω ω ν σταυ ρου ου ου ου

με ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε

με λε ε τη σα αν κε να α

ς προβα α το ον ε πι σφα α γην η χθη η ης

Χρι στε ε ε Βα α σι ι ι λευ και ως α α μνος

α κα α κος προσ η λω ω θης τω Στα αυ ρω υ

πο των πα ρα α νο ο ο μω ων α α αν δρων

δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι λα α α αν

θρω ω ω πε

Δ ο ξ α Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ι

ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α α μην

Τ ο ις συλ λα βου σι σε πα ρα α α νο ο ο μοις α

νε χο με ε νος ου ουου τως ε βο α ας Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ει και ε πα α τα ξα α τε ε ε

το ο ον Ποι οι οι με ε ε ε να και δι ε

σκο ο ρ πι ι ι ι σα α α α τε τα δω δε ε κα προ

βα α τα α τους Μα α θη τα α α ας μου η δυ

να μη ην πλει ει ει ους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω

νας πα ρα α στη η η η σαι αι αι Αγ γε ε ε ε

λων αλ λα μα κρο θυ υ μω ι ι να α πλη ρω ω

θη α ε δη η λω σα υ υ μιν δι ι ι α

α των Προ ο φη τω ω ω ν μου α δη λα και αι

κρυ φι ι α Κυ υ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ο

ξα α α α α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Προφητεία Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

χορός α'

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου Αθωνιάς Β 1907 σ.254/701*

η η η με ε ε ε ε ση η με ε ρον του

να ου ου ου ου το κα τα α πε ε ε τα α α α α

σμα εις ε ε λε ε γ χον ρη γνυ υ υ ται αι των

πα α ρα νο ο ο ο μων και αι τας ι δι

ι ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι ι ο ος κρυ

υ υ πτει ει Δε σπο ο ο την ο ρω ων σταυ ρου ου

ου ου ου ου με ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε

με λε ε τη σα αν κε να α

ς προ βα α τον ε πι ι σφα α α γη η η

η η η χθη η ης Χρι στε ε βα σι ι ι λευ

καὶ αἰ ὡς ἀ ἀ ἀ μνος ἀ ἀ ἀ κα ἀ ἀ ἀ κο ο

ος προσ ἡ λω ω ω θη ἡς τω Στα αυ ρω ω ω ω

υ πο των πα ρα νο ο ο ο ο ο ο ο μων αν δρω

ω ω ων δια τας α μαρ τι ι ι α ας

η η μω ω ων φι λα α α α α αν θρω

ω ω ω πε

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην γ δ

Τ οι οϊς συλ λα βου ου σι ι σε πα ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οϊς α νε χο με ε νος ου ου τως ε ε

βο ο ο ας Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε γ δ

ει και αι ε πα α τα ξα α τε ε ε τον ποι οι με ε ε

να α και δι ε σκορ πι ι ι σα α α α α τε

ε τα δω ω δε ε κα προ βα α α τα α τους μα

θη η η τα α α ας μου η δυ να μη ην γ δ

πλει ει ει ει ει ει ους η η δω ω δε ε ε κα λε γε

ω ω ω ω ω νας πα ρα στη η η σαι α

α αγ γε ε ε ε λων γ αλ λα α μα α κρο θυ

υ μω ω ω ω ι ι να α πλη ρω ω ω θη η

α ε δη η η λω ω ω ω σα α υ υ μι ιν δι

ι ι α τω ω ω ν προ φη η η τω ω ω ω ν μου

α δη η λα α και κρυ φι ι α α Κυ υ υ

υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

C η με ρον του Να ου το κα τα πε ε ε τα α α

σμα εις ε λεγ χον ρη γνυ υ υ ται αι αι των

πα α ρα α α νο ο ο ο μων και αι τας ι

δι ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι ο ος κρυ υ υ

πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε με

λε ε τη σαν κε να α

Ω ς προ ο βα τον ε πι σφα γην η χθης Χρι στε

ε ε Βα σι ι ι λευ και αι ως α α μνο ος

α κα α κος προ ση λω θης τω Σταυ ρω ^Δυ πο τω

ων πα α ρα α νο ο ο μων α α αν δρων ^Δδι

α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω ω

ω πε ^γ

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.134*

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ι

ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι ^γ

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α α μην ^γ

Τοις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο ο μοις ^εα νε

χο με νος ου τως ε βο ασ Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε ε να

και δι ε σχορ πι σα τε τα δω δε κα προ βα α τα α

α τους μα α θη η η τα α α ασ μου η δυ

να μην πλειους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω νας πα

α ρα α στη η η η η σαι Α α αγ γε ε ε ε

λων αλ λα α μα α κρο θυ μω ι να πλη ρω

θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

Προ ο φη η η τω ω ω ν μου α δη η λα α και

κρυ φι α α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι οι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός α'

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.182*

η η η η με ε ε ε ρον του να ου το κα τα

πε τα α σμα εις ε ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των

πα ρα νο ο ο ο μων και τας ι δι ας α α κτι

ι ι να ας ο η λι ι ος κρυ υ υ πτει ει Δε σπο ο

την ο ρω ων σταυ ρου ου ου ου με ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε

με λε ε τη η σαν κε ε να

ω ς προ βα α τον ε πι σφα α γην η η χθη ης Χρι

στε ε ε ε ε βα α σι ι ι λευ και ως α

α μνος α α κα α κοσ προσ η λω θη ης τω ω Στα

αυ ρω υ πο των πα ρα νο ο ο ο μω ων α

α αν δρων δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι

λα α α αν θρω ω ω ω πε

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Τοις συλλαβουσι σε παραα νοοομοις ανε

χομεενος ου ουτως εβοοοας Κυυυριι

ιιεει και επαταξαατε τον ποιοι με

εενα και διεσκορπιισαααατε

ταδωωδεκαπροβααταατους μαααθη

ηητααααας μου ηδυνααααμην πλει

ειειους ηδωδεεκα λεγεεωωωνας παρα

στηηησαιαααγγεεεεελων αλ

λαμααχροθυυμωιινα πληρωωθη

αεδηηλωωσαυμιν διιαατων προφη

η η τω ω ω ω ν μου α α δη η λα και κρυ υ φι ι

α Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α

σοι οι οι οι

ὥρα γ'

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.380*

Δι α τον φο βον τω ων Ι ου ου ου δαι αι αι ω

ων ο φι ι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι

ο ον Πε ε τρος ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε και ο δυ ρο με ε νο ος ου τω ως

ε ε βο ο ο α α των δα κρυ ων μου μη η η πα

α ρα σι ω ω ω πη η η η σης ει ει πα

γαρ φυ υ λα α ξαι την πι στιν οι οι κτι ι ιρ μο ον και

αι ου ουκ ε φυ υ υ λα α α α ξα και η μω

ων την με ε τα νοι οι αν ου τω ω δε ε ξαι και αι ε

λε η σο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε συ

υ νες της κραυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Στα αυ ρου στρα τι ω

των εμ παι ζο ον των σε ε Κυ ρι ε ε αι

νο ε ραι αι στρα τι ι αι κα τε πλη η η η τ το ο

ο ον το ^γα νε δη σω ω γαρ στε ε φα νον υ

υ υ βρε ε ε ε ως ^Δο την γη ην ζω γρα φη σας

τοις α α α αν θε ε ε ε σι ^γκαι την χλαι ναν χλευ

α ζο με ε νος ε ε φο ρε ε σας ⁶ο νε φε ε λαις

πε ρι βα αλ λων το στε ρε ε ε ε ω ω ω ω

μα ^γτοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι

α α ^Δε γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι

ι στε ^Δτο με γα ε ε ε λε ος δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^γ

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην

Ε ελ κο με νο ος ε πι Στα αυ ρου ου τως

ε βο ο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δι α

ποι ο ον ε ερ γον θε λε τε ε με στα αυ ρω ω σαι

Ι ι ου δαι αι αι αι οι ο ο ο τι τους πα ρα

α λυ τους υ μω ων συν ε ε ε σφι ι ι ι γ

ξα ο τι του ους νε ε ε κρους ως εξ υ πνου ου α

νε ε ε ε ε στη η η η σα ^{π ρ} αι μορ ρουν ι

α σα α α α α μην ^{κ ρ} Χα να ναι α αν η λε

ε ε ε ε η η η η σα ^{π ρ} δι α ποι ο ον ερ

γον θε ε λε τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε με ε ε ^{κ ρ} φο ο ο νε ευ σαι Ι ι ου δαι αι

αι αι οι ^{π ρ} αλλ ο ψε σθε εις ον νυν ε εκ κε εν τα

α α τε Χρι στον πα ρα ανο μοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Προφητεία Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορός β'

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου Τριώδιον 1886 σ.266*

Δ ι α τον φο βον τω ων Ι ι ου ου δαι αι αι ω

ων ο φι ι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι ο ον

Πε ε ε τρος ηρ νη σα το σε ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε και ο δυ ρο με ε νο ος ου τω ως ε ε

βο ο ο α α των δα κρυ υ ω ων μου μη η η πα α

ρα σι ι ι ω πη η η η σης ει ει πα γαρ φυ υ

λα α α ξαι τη ην πι στι ιν οι οι κτι ι ι ρμον και

αι ου ουκ ε ε φυ υ υ λαα α α ξα και η μων

την με ε ε τα νοι οι αν ου τω ω δε ε ε ξαι και ε

λε ε ε η σο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε σου

υ νες της κραυ γη η η ης μου ^γ _{δλ}

Π ρο του τι μι ουουσου Στα αυ ρου στρα τι ω των εμ

παι ζον των σε ε ε Κυ ρι ι ε ε ^β _λ αι νο ε ραι

αι στρα τι ι αι κα τε ε πλη η η ητ το ο ο ον το

α νε δη σω ω γαρ ^Δ _{δλ} στε ε φα νο ον υ υ υ βρε

ε ε ε ως ο την γη η ην ζω γρα φη η σας τοι οις

α α α αν θε ε ε ε ^γ _{δλ} σι και την χλαι ναν χλευ α

ζο με ε νος ε ε ε φο ρε ε σας ο νε φε ε ε λαις πε

ρι βα αλλων το στε ε ρε ε ε ε ω ω ω ω μα ^γ _{δλ} τοι

οι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ^Δ _{δλ} ε

γνωσθη η σου η ευσπλαγχνι ι α Χρι ι στε ^Α το με

γα ε ε ε λε ε ε ος δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^ν ^δ

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.268*

^Δ ο ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π ^q

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην ^π ^q

^Ε ελ κο με ε νος ε πι Στα αυ ρου ου τως ε βο ο

α ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^κ ^q δι α ποι ο ο ν ε

ε ε ρ γ ο ν θ ε λ ε τ ε ε μ ε σ τ α α υ ρ ω ω σ α ι Ι ι ι ο υ

δ α ι α ι α ι α ι ο ι ο ο ο τ ι ι τ ο υ ς π α ρ α α λ υ τ ο υ ς

υ μ ω ω ν σ υ υ ν ε ε ε σ φ ι ι ι ι γ ξ α ο τ ι

τ ο υ ς ν ε ε ε χ ρ ο υ ς ω ς ε ξ υ π ν ο υ ο υ α ν ε ε ε ε

ε σ τ η η η η σ α α ι α ι μ ο ρ ρ ο υ ν ι α α σ α α

α α μ η ν Χ α ν α ν α ι α α α ν η λ ε ε ε ε ε

η η η η η σ α δι α ποι ο ο ν ε ρ γ ο ν θ ε ε λ ε

τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μ ε ε ε ε

φ ο ο ο ν ε ε υ σ α ι Ι ι ι ο υ δ α ι α ι α ι α ι ο ι α λ λ ο

ψ ε σ θ ε ε ι ς ο ν ν υ ν ε χ κ ε ε ν τ α α α τ ε Χ ρ ι σ τ ο ν π α ρ α α

νο μοι οι οι οι οι οι οι π ρ

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς β'

Ἦχος λ π ρ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.256/703*

Δ ι ι α τον φο ο βον των Ι ου ου ου δαι αι αι

ων ο φι ι ι λο ο ο ο ος σου ου και ο πλη

σι ο ο ον Πε ε ε τρο ος ηρ νη η σα α το ο σε

ε Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε και αι ο

δυ ρο με ε νο ος ου τω ως ε βο ο ο α α των

δα κρυ υ υ ω ωων μου μη η η πα α ρα σι

ω ω ω πη η η η σης ει πα α γαρ φυ υ λα

α α ξαι τη ην πι στι εν οι οι κτι ι ιρ μο ον

και αι ου ουκ ε ε φυ υ υ υ υ υ υ λα

ξα και η μων την με ε τα α νοι οι οι οι α αν

ου ου τω ω δε ε ε ε ε ε ξαι και ε λε ε η η

σο ο ο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε συ

υ νες της κραυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Στα α αυ ρου ου

στρα α τι ω των εμ παι ζον των σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε αι νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η

η η ητ το ο ο ο ο ο ον το α νε δη η

η σω ω ω ω ω γα αρ στε ε ε φα νο ον υ υ

υ βρε ε ε ε ε ως ο την γη η ην ζω γρα φη η η

η η η σα α ας τοι οι οισ α α α α α αν

θε ε ε ε τοις α αν θε ε σι και την χλαι αι ναν

χλευ α ζο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε νος

ε φο ο ο ο ο ο ο ο ρε ε σας ο νε φε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λαι αι αι αις

πε ρι βα αλ λω ων το ο στε ρε ε ε ε ε

ε ω ω ω ω μα τοι α αυ τη η η γα αρ

οι οι κο νο ο μι ι ι α α ε γνωσθη η σου η ευ

σπλαγχνι ι ι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε το με ε

ε γα ε ε ε λε ε ος δο ο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.259/706*

Δ ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην ^{π ρ}

Ε ελ κο ο ο ο ο με ε ε ε νος ^{π ρ} ε πι ι

στα α α αυ ρου ου ου ου ου ου ου ου ^{χ ρ} ου ου τως

ε βο α ας Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{χ ρ}

δι α ποι οι ο ον ε ε ε ε ε ρ γον ^Δ θε λε ε τε ε ε

ε με ε ε σταυ ρω σαι αι Ι ι ου δαι αι

αι αι οι ^{π ρ} ο ο ο τι ι τους πα α ρα α λυ υ

τους η μω ων συ υν ε ε σφι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ου υν

ε ε ε σφι ι γ ξα ^{χ ρ} ο τι ι του ους νε ε ε

κρους ^Δως εξ υ υ πνου ου α νε ε ε ε ε στη η

η η σα ^παι μορ ρουν ι α α σα α α α

μην ^χΧα να α ναι αι αι αι α αν η η λε ε η

η η η η η η η σα ^πδι α ποι οι ο ον ε

ερ γον θε ε λε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε με ε ε ε ε ^χφο νευ σαι αι Ι ου δαι αι

αι αι οι ^πα αλλ ο ψε ε σθε εις ον νυ υν εκ κε εν

τα α α α τε ε Χρι ι ι στον πα ρα α νο μοι

οι οι οι οι οι οι οι οι ^π

Διὰ τον φοβον των Ιιου δαι αι αι ω

ων ο φι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι ι ι

ο ον Πε ε ε τρος ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε και αι ο δυ ρο με ε νο ος ου

τω ως ε ε βο ο ο α α των δα κρυ ω ν μου μη

η η η η πα α ρα σι ι ω ω ω πη η η η

σης ει πα γα α αρ φυ υ λα α α ξαι την πι στι ιν

Οι οι κτι ι ιρ μο ον και αι ου ουκ ε ε φυ υ υ

λα α α α ξα και η μω ω ν την με ε ε τα νοι οι οι

αν σου τω ω δε ε ε ξαι και αι ε λε ε η σο

ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σαι Κυ ρι ε

ε ε συ υ νες τη ης κραυ αυ αυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Σταυ ρου στρα τι

ω των εμ παι ζο οντων σε ε ε Κυ ρι ι ε ε αι νο

ε ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η ητ το ο ο

ον το α νε δη σω ω γαρ στε ε φα α νο ον υ

υ υ βρε ε ε ε ως ο την γη ην ζω γρα α φη

η σας τοις α α αν θε ε ε ε σι και την χλαι ναν

χλευ α ζο μενος ε ε ε φο ρε ε σας ⁶λ ο νε φε ε

λαις πε ρι βα αλ λων το στε ρε ε ε ω ω ω ω

μα ^γδι τοι αυ τη γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι

α α ^Δδι ε γνω θη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι

στε ε ε ^Δδι το με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ξα α α α σοι ^γδι

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.137*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^ππ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

Ίδὲ ἀρχαῖα

ω ω νωνων α α μην π ρ

Ελκο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος ε πι ι π ρ

ε λ κ ο ο ο ο μ ε ε ε ε ν ο ς ε π ι ι

Στα αυ ρου ου ου τως ε βο α ας Κυ υ υ ρι ι ι ι

σ τ α α υ ρ ο υ ο υ ο υ τ ω ς ε β ο α α ς κ υ υ υ ρ ι ι ι ι

ε δι α ποι ον ε ε ε ε ερ γον θε λε τε με χ ρ Δ δ

ε δ ι α π ο ι ο ν ε ε ε ε ε ρ γ ο ν θ ε λ ε τ ε μ ε

στα αυ ρω ω σαι Ι ι ουου ου δαι αι αι αι οι ο ο π ρ

σ τ α α υ ρ ω ω σ α ι ι ι ο υ ο υ ο υ δ α ι α ι α ι α ι ο ι ο ο

ο ο ο τι ι τους πα α ρα α λυ τους υ μων π ρ

ο ο ο τ ι ι τ ο υ ς π α α ρ α α λ υ τ ο υ ς υ μ ω ν

συ υν ε ε ε σφι ι ι ι γ ξα ο τι τους νε χρους χ ρ

σ υ υ ν ε ε ε σ φ ι ι ι ι γ ξ α ο τ ι τ ο υ ς ν ε χ ρ ο υ ς

ως εξ υ πνου ου α νε ε ε ε ε στη η η η σα π ρ

ω ς ε ξ υ π ν ο υ ο υ α ν ε ε ε ε ε σ τ η η η η σ α

αι μορ ρουν ι α α σα α α α α μην Χα να

α ι μ ο ρ ρ ο υ ν ι α α σ α α α α α μ η ν χ α ν α

ναι αι αι α αν η λε ε ε ε ε η η η η σα δι π ρ

ν α ι α ι α α ν η λ ε ε ε ε ε η η η η σ α δ ι

α ποι οι ο ον ερ γον θε ε λε τε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε χ ρ ο ο νε ε
 ευ σαι Ι ι ι ου δαι αι αι αι οι π ρ α αλλ ο ο
 ο ψε ε ε σθε εις ον νυν εκ κε εν τα α α τε Χρι στον πα
 ρα ανο μοι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Προφητεία Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός β'

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.184*

Δ ι α τον φο ο ο ο ο ο βον των Ι ου δαι
 αι αι ω ων ο φι ι ι λο ο ο ος σου και
 ο πλη σι ι ο ον Πε ε ε τρος ηρ νη η σα α το σε ε

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε και ο δυ ρο με ε

νο ος ου τω ως ε ε βο ο ο α α των δα

κρυ υ υ υ ω ων μου μη η πα ρα σι ι ω πη η

η η σης ει πα α γαρ φυ λα α α ξαι την πι

ι ι στι εν οι οι οι κτι ι ι ι ι ρ μον και ου

ουκ ε ε φυ υ υ υ υ λα α α α ξα και η

μων τη ην με τα νοι οι α αν ου ου τω ω δε ε ε ξαι

και ε λε ε η η σο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου εν ω τισαι Κυ ρι ε σου

νες της κρα α αυ γη η η η ης μου

Προ του τι μι ου ου σου ου Στα αυ ρου στρα τι

ω των εμ παι ζο ο ον των σε ε ε Κυ ρι ι ε

ε αι νο ε ραι αι στρα τι αι αι κα τε πλη η

η ητ το ο ο ον το α νε δη σω ω γαρ στε ε

φα α νο ον υ υ υ υ υ υ βρε ως ο την

γη ην ζω γρα φη η η σας τοι οισ α α α α αν θε ε

ε ε σι και την χλαι να αν χλευ α ζο με νος ε ε

ε φο ρε ε σας ο νε φε ε ε λαι αι αις πε

ρι βα αλ λων το ο στε ε ρε ε ε ε ε ω ω

ω ω μα τοι οι αυ τη η γαρ οι χο νο μι ι ι ι

α ε ε γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι ι

στε το με γα ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

η ευ σπλαγ χνι ι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε

άλλη γραμμή

Ἦχος λ π ῥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.186*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

ε ελ κο με ε νος ε πι ι Στα αυ ρου ου ου ου τως

ε βο ο α ας Κυ υ υ ρι ι ι ε ^χ _q δι α ποι

ο ον ε ε ερ γον θε λε τε ε με σταυ ρω ω σαι Ι ι

ου δαι αι αι αι οι ο ο ο τι ι τους πα ρα λυ

τους υ μων συ υν ε ε ε σφι ι ι ι γ ξα ^χ _q ο τι

του ους νε ε ε κρους ως εξ υ υ υ πνου α νε ε ε

ε ε στη η η η σα ^π _q αι μορ ρουν ι α σα α

α α μην ^χ _q Χα να ναι αι α αν η λε ε ε ε η

η η η σα ^π _q δι α ποι οι οι οι ον ε ερ γο ον ^ο _χ _q

θε λε τε ε ε με φο νε ε ευ σαι αι Ι ι

ου δαι αι αι αι οι α αλλ ο ο ο ψε ε σθε εις

ον νυν εκ κεν τα α α τε ε Χρι ι στον πα ρα α νο μοι

οι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

ὥρα ς'

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.383*

Τ α α δε ε λε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οις γ ρ̣ λα ο ος μου τι ι ε ποι

η η σα α α σοι οι β ρ̣ η τι ι σοι πα ρη νω ω

ω ω χλη η η η σα γ ρ̣ τους τυ φλους σου ε ε φω τι ι

σα δ̣ τους λε προου ους σου ε κα α θα ρι ι σα β ρ̣ αν

δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι νη ης η νωρ θω

ω ω σα α α α μην γ λα ο ος μου τι ι ε ε ποι

οι η η σα α α σοι οι Δ και τι ι μοι αν τα πε ε

ε ε δω ω ω ω κας γ αν τι ι του μα αν να χο ο

λην Δ αν τι του ου υ υ υ δα το ο ος ο ο

ο ο ξος γ αν τι του α γα α πα αν με Σταυ ρω ω

με προσ η λω ω ω ω σα α α α τε γ ουκ ε τι στε

ε ε ε γω λοι οι πον Δ κα λε σω μου ου ου ου τα

ε ε ε θνη η γ κα κει να με δο ο ξα σου ου σι Δ συν

τω Πα τρι ι και τω Πνε ε ευ μα α α α τι Δ κα

γω αυ τοις δω ω ρη η η η η σο ο ο ο μαι Δ ζω

ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον ^γ _δ

^χ _ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^χ ₆ ^λ και εις

την δι φαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο

ξος ^γ _δ

Ο ι νο μο θε ε ται του ου Ισ ρα α ηλ ^Δ _δ Ι

ου δαι οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι ⁶ _λ ο χο ρος των

α πο στο λων βο α α α προ ος υ υ υ μας ^γ _δ ι

ι ι ι δε να α ος ον υ μει εις ε λυ υ

υ σα α α α τε ^Δ _δ ι ι ι ι δε ε α α α

μνος ^Δ _δ ον υ μει ει εις ε σταυ ρω ω ω ω σα α α α

τε τα αφωωπααρεεδωκατεε αλλεξου

σιααεεαυτουααανεεεεστη

μηπλανασθεΙιιιουδαιαιαιοιοι

τοοοοςγαρεεστινοενθαλασσηη

σωωωσααςκαιαιαιεενερημω

ωωθρεεεεψαςαυτοςεεστινη

ζωηηηκαιαιτοοοφωςκαιηηειει

ρηηηνητουουουκοοοοσμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.385*

ΔοοοοοοξάΠαατριικαιΥιυιω

καὶ ἀγγιγγωω Πνευμααατι πρ πε

Και νυν και αει και εις τους αιωωνας των αιω

ωνων ααααμην πρ πε

Δε ευτε πρ πε χριστο φοροι λαοιοικα

τι ιιδωωωωμεν χρ πρ πε τι συνεβουλευσαατο Ι

ιουουδας οοπροδοοοοτης πρ πε συνιεε

ρευσιιν ανοοοοοοοοοο

ομοιοις χρ πρ πε κατα του ουου Σωωτηηη

ηηροοςηηημων πρ πε σημερον ενοχοον

θανααααατου χρ πρ πε τον αθανατοον

Λο γο ο ον πε ποι οι οι η η η η καν και

Πι λα τω προ ο δο ο ον τες εν το πω Κρα νι ου ου

ε στα α α α αυ ρω ω ω σαν και τα αυ τα

πα σχω ων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο α α α ο Σω τη η ηρ η μων λε ε ε

ε γων α φες αυ τοις Πα α α α α τερ τη η ην

α α μαρ τι ι αν τα α α αυ την ο πω ως γνω σι

τα ε ε ε ε ε θνη την εκ νε κρων μου ου

α να αστα σι ι ι ι ι ι ιν

και Πι λα τω προ δω ω σα αν τες

*Ετέρα θέσις

χορός α'

Ἦχος λ ρ ρ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.270*

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ι ι ου δαι

αι αι αι οις ρ ρ λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι

η τι σοι πα ρη η νω ω ω ω χλη η η η σα τους

τυ φλουςσου ε ε φω τι ι σατους λε πρους σου ε ε κα

α θα α α ρι ι ι ι σα ρ ρ αν δρα α ο ο ον τα ε

πι κλι ι ι νη ης η νω ω ρ θω σα α α α μην ρ ρ λα

ο ος μου τι ε ε ποι οι η η σα α α σοι οι ρ ρ και τι

μοι α αν τα πε ε ε ε δω ω ω ω κας α αν τι ι

του μα αν να χο ο λην αν τι του ου υ υ υ υ δα

α α τος ο ο ο ο ξος αν τι του α γα α πα α αν με

Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω ω σα α α α τε ουκ

ε τι στε ε ε ε γω λωι οι πον κα λε ε σω μου τα α

α ε ε ε θνη η κα κει να α με ε δο ο ξα α α

σου ου ου ου σι συν τω Πα τρι και αι τω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι κα α γω α αυ τοις δω ω ρη η

η η σο ο ο ο μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω

ω ω νι ι ι ι ον

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο

ξος γ δλ

Ο ι νο μο θε ται τουου Ισ ρα α ηλ Ι ου δαι αι

οι και Φα ρι ι ι σαι αι αι οι οι ο χο ρος των Απο

στο λων βο ο α α α α προ ος υ υ υ μας ι

ι ι ι ι δε να α ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι

ι δε ε Α α μνος ον υ μεις ε στα αυ ρω ω ω σα α

α α τε τα φω ω πα α ρε δω κα τε ε αλλ εξ ου

σι ι ι α α α ε ε αυ του ουου α α α νε ε ε

ε στη μη πλα α να α σθε ε Ι ι ου ου δαι αι αι οι

οι αυ το ο ος γα αρ ε ε στιν ο εν θα λασ ση η

σω ω ω σας και αι αι ε εν ε ρη η μω θρε ε ε ε
 φας αυ τος ε ε στιν η ζω η η η η και
 αι το ο ο φως και η ει ει ρη η η νη η η του κο ο
 ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.272*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ροι λα οι οι κα α τι

ι ι δω ω ω ω μεν ^χ _q τι συν ε ε βου ου λευ σα α το Ι

ι ου ου δας ο ο ο προ δο ο ο ο της ^π _q συν Ι ε

ε ρευ ^ο _~ σι ιν α νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο μοι οι οι οισ κα τα του ου Σω ω τη η η η η

ρο ος Χρι ι ι στου ^π _q ση η με ε ρον ε νο χον θα α

να α α α του ^χ _q τον α θα να α το ον Λο γο ον πε

ποι οι οι οι η η η η καν ^χ _q και Πι λα τω προ ο δο ο ον

τες εν το πω Κρα νι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω

ω ω σαν ^π _q και τα αυ τα πα α σχω ων ε βο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α ^χ _q ο Σω

τη η ηρ η η μω ω ων λε ε ε ε γων α φες αυ

τοις Πα α α α τε ερ τη η ην α α μαρ τι ι ι

αν τα α α αυ την ο πω ως γνω σι τα α ε ε

ε ε θνη την εκ νε κρωνμου ου Α να αστα σι ι ι

ι ι ι ι ι ν

Πέτρου Φιλανθίδου

χορός α'

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.260/707*

Τ α α δε ε λε ε γει Κυ υ ρι ι ι ο ος τοις

Ι ι ι ου ου ου δαι αι αι αι αι οις λα

ο ο ο ο ο ο ος μου τι ι ε ε ποι οι η η

σα α α σοι οι ^Δ η τι ι σοι οι πα α α ρη νω

ω ω ω ω χλη η η η σα ^γ τους τυ φλου ου ου ους

σου ε ε φω ω τι ι ι ι σα ^β τους λε πρου ους σου ου

ε ε κα α θα α α α α α α ρι σα ^Δ α

α α αν δρα α α α ^Δ ο ον τα α ε πι ι

κλι ι ι ι νη ης η η νω ρθω ω ω σα α

α α μην ^γ λα ο ο ο ο ο ο ο ος μου ^Δ τι

ε ποι η η σα α α σοι ^β και τι ι μοι οι α αν τα

πε ε ε ε ε δω ω ω κας ^γ αν τι ι του μα αν

να χο ο ο λην ^Δ αν τι του υ υ δα α α α τος

ι ι ον γ
α

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο

ξος γ
α

Ο ι οι νο μο θε ε ται του ου Ισ ρα α α ηλ

Ι ου δαι αι οι και Φα ρι ι σαι αι αι αι αι οι ο

χο ρος των α πο στο ο λων βο ο α α α α α α

προς υ υ υ μας ι ι ι ι ι δε να α α ο ος

ον υ μει εις ε ε λυ υ υ υ υ υ υ σα

τε ι ι ι δε ε α α μνος ον υ υ μεις ε σταυ

ρω ω ω ω ω σα α α α α α α τε τα φω ω πα

α ρε δω ω κα τε ε αλλ εξ ου σι ι α α ε

α αυ του α α α νε ε ε ε στη μη πλα να

σθε Ι ι ι ι ου δαι αι αι οι οι αυ το ο ο

ο ος γαρ ε ε ε στιν ο εν θα λα ασ ση σω ω ω

ω ω σας και αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε ε ε ε

ψας αυ το ος ε ε ε στιν η ζω η η η

και αι το ο ο φω ως και η ει ρη η η νη του κο

ο ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα α

οι κα α τι ι ι δω ω ω ω μεν τι ι

συ υν ε βου λε ευ σα α α το Ι ι ου ου ου δας

ο ο προ ο δο ο ο ο ο ο ο της συν ι ι

ε ε ρε ευ σι ιν α νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο μοι οι οι οι οισ κα α τα

του Σω ω τη η ρο ο ο ο ο ος η η μων

ση η η η η με ε ρον ε ε νο ο χον θα

να α α α α α α α α α α α του τον

α θα να α το ον Λο γο ον πε ποι οι οι οι οι οι οι η

η η η η η η η καν και Πι λα α α τω

προ ο δο ο ο ο σα α α αν τε ες εν το ο πω Κρα

νι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω ω σαν και

ταυ τα α πα α α α α σχων ε βο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε

βο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α ο Σω τη η ηρ η η η η η μω ωων

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γων

α α φες α α αυ τοι οις Πα α α α α

τερ την α α μα αρ τι ι ι ι ι α α α αν

τα α α α α α αυ την ο ο πω ως γνω ω

σι ι τα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε θνη η η η η την εκ νε κρων μου

ου ου α να α α αστα σι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α'

Ἦχος λ π ρ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.101*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

πρους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα

αν δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι και τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας αν τι του μα αν να χο λην αν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος αν τι του

α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω σα

α α τε ουκ ε τι στε ε γω λοι πον κα λε

σω μου τα α ε ε ε θνη κα χει ει να α με ε δο ο

ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι και τω

Πνε ε ευ μα α α τι κα γω αυ τοις δω ρη

σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι ον

ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και

εις την διψαν μου εεπο ο ισα αν με εε

ο ο ο ξος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.103*

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ Ι ου δαι οι

και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Α πο ο στο

ο λων βο α α α προ ος υ μας ι δε Να

ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ

μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε τα φω ω πα α ρε

δω κα τε ε αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α

νε ε ε στη μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου

δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα α σση

η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας αυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως και η η η ειρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Δ ε ε ε ε ευ τε ε Χρι στο φο ο ροι λα οι οι

κα α τι ι ι δω ω ω μεν ^χ ₉ τι συν ε βου λε

ευ σα α α το Ι ι ου ου δας ο ο ο προ ο ο

δο ο ο ο της ^π ₉ συν ι ι ε ε ρε ευ σιν α α

νο ο ο ο ο μοις ^χ ₉ κα τα του Σω ω τη η η η η

ρος η η η μων ^π ₉ ση με ε ρο ον ε νο χον θα α να

α α του ^χ ₉ τον α θα να α τον Λο ο γον πε ποι

οι οι η η η η καν και Πι λα τω προ δο ο

ο ο ον ^Δ ₉ ^α ₉ εν το πω Κρα νι ι ου ου ε στα α

α α αυ ρω ω ω ω σαν ^π ₉ και ταυ τα α πα α σχων ε ε

βο ο ο ο ο α ^χ ₉ ο Σω τη ηρ η η μων λε ε ε

ε ε ε ε ε ε γω ω ω ων α φες αυ τοι οις

Πα α ατερ τη η η ην α α α μαρ τι ι ι α α αν

τα α α αυ την ο πως γνω σι τα α ε ε ε θνη την εκ

νε κρω ων μου ου ου Α να αστα σι ι ι ι ι

ι ι ι ν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός α'

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.187*

Τ α α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι

ου δαι αι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι η τι σοι πα ρη νω ω ω ω ω χλη η η

η η η σα τους τυ φλους σου ου ε ε φω ω

ω τι ι ι ι σα τους λε πρους σου ε κα α α θα ρι

ι σα αν δρα ον τα ε πι κι ι ι ι ι νης

η νω ωρ θω σα α α α α μην λα ο ο ο ος

μου τι ε ποι οι η σα α α σοι οι και τι ι μοι αν

τα πε ε ε δω ω ω ω κας αν τι του μα αν να

χο ο λην αν τι του ου υ υ υ δα τος ο ο ο ξο

ος αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με ε

προσ η η λω ω ω ω ω σα α α α τε ουκ ε

τι στε ε ε γω λοι οι πον κα λε ε σω μου ου ου

ου τα ε ε ε θνη η γ δλ και κει να με δο ο ο ξα σου ου

σι συν τω Πατρι και αι τω ω Πνε ε ευ μα α α α

τι κα γω αυ τοις δω ω ρη η η η η η η

σο ο μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω ω

ω ω νι ι ι ι ον γ δλ

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και

εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ο ο

ξος γ δλ

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου

δαι αι αι οι και φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των α

יְדִוּוּ אֶת הַיָּמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
πο στο ο ο λων βο α α α α α προ ος υ υ υ μας

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
ι ι ι ι ι δε να α ος ον υ μεις ε ε ε λυ

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
σα α τε ι ι ι ι ι δε ε α α α μνος ον υ μει

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
εις ε στα αυ ρω ω ω ω ω σα α α α τε τα φω

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
ω πα ρε δω ω κα α τε αλλ εξ ου σι α α ε αυ

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
του ου α α α νε ε ε ε ε στη μη πλα να α

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
σθε Ι ι ου ου δαι αι αι οι οι αυ το ο ο ο ος

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ ση η η σω ω ω σας και

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
εν ε ρη η μω ω ω θρε ε ε ε ε ψας αυ τος

וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי וְעָשִׂיתִּי לְעָוֹן וְלִפְשָׁעִי
ε ε στιν η ζω η η η η και αι το ο φω

ω ω ως και η ει ρη η η η η η του ου κο ο

ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.189*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ροι λα οι οι κα α τι

ι ι δω ω ω ω μεν τι συν ε βου λευ σα α α

το Ι ου δας ο προ δο ο ο τη ης συν ι ε

ρευ σι εν α α νο ο ο μοις κα τα του Σω τη η η η

η ρο ος η η η μων ση με ε ρον ε νο χον θα

να α α του ου τον α θα να α το ον Λο γο ον πε

ποι οι οι οι η η η η καν και Πι λα τω ω προ ο

δω σα αν τε ες εν το πω Κρα νι ι ου ου ε

στα α α αυ τω ω ω σαν και τα αυ τα α πα

α α σχων ε βο α α ο Σω τηρ η η μων λε ε ε

ε ε ε ε γω ω ω ω ν α φες αυ τοι οις Πα α

α α α α τερ την α μαρ τι ι ι αν τα α α α αυ

την ο πως γνω σι τα α ε ε ε θνη την εκ νε κρων

μου α να α α στα χ σι ι ι ι ι ι ι ν π ρ

ὤρα θ'

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.386*

Θ αμ βος η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου ου και

γη ης ποι η η την ε πι Σταυ ρου κρε μα με ε νον η

η η η λι ι ον σκο ο τι σθε ε εν τα α

την η με ραν δε πα α α α α λιν εις νυ υ

κτα με τελ θου ου ου σα αν και τη ην γην εκ τα α

φων α να α πεμ που ου σαν σω ω ω μα τα νε ε

κρων μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω ω σον

η η μας

*έτέρα θέσις μεθ ων προσκυ νου με εν σε σω ωσον η μα ας

Κυ υ υ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.287*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

Ο ο τε ε τω Στα αυ ρω προ οσ η λω σα αν πα

ρα α α α νο ο ο ο μοι τον Κυ ρι ο ο ο

ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο α α προς α αυ

του ου ους τι υ μας ε ε λυ υ πη η η

σα η εν τι ι ι ι νι πα α ρω ω ω ρ γι ι ι

ι σα προ ε ε μου ου τι ις ερ ρυ σα α το υ μα ας

εκ θλι ι ψε ε ε ως και νυν τι ι μοι αν τα πο

δι δο ο τε πο νη ρα αν τι α γα α θων αν τι

στου υ υ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος Στα αυ ρω με ε ε ε προσ η η λω ω ω σα

α α α τε αν τι νε ε φε ε λης τα φον μοι οι οι ω

ρυ υ ξα α α α τε α αν τι του ου μα αν να

χο λη ην μοι οι προσ η η νε ε εγ κα α α α τε

αν τι του ου υ δα α α τος ο ξος με ε ε ε
 πο τι ι σα α α α τε λ οι πον κα α α λω ω ω
 τα ε ε θνη κα α κει να με ε δο ξα α
 α α σου ου ου ου σι συ υν Πα α τρι και α
 γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.389*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
 Πνε ευ μα α α τι τε
 Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην ^πτε

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὃ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὃ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὃ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

η η με ρον κρε ε μα ται αι αι ε ε ε πι ι ξυ

λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α

σας (γ)

τε φα νον εξ α καν θων πε ε ρι τι ι

ι ι θε ε ε ε ται ο των αγ γε ε λων βα

α σι ι ι λeus

Ψ ε υ δ η πο ρ φ υ ρ αν πε ρ ι ι β α α λ λ ε ε ε ε τ αι

ο πε ρ ι β α α α λ λ ω ν τον ου ρ α α νον ε εν νε ε

ε φ ε ε λ αι αι ς

Ρ α πι σ μα κα τε δε ξ α α το ο εν Ι ο ρ δ α α α

α ν η ε λε υ θε ρ ω ω σ α ς το ο ν Α α α δ α μ

Η λ ο ι ο ι ο ι ς προ ο ο σ η η λ ω ω ω θ η ο Ν υ μ

φ ι ι ο ς τ η ς Ε ε εκ κ λ η σ ι ι ι α α ς

Λ ο γ χ η η η ε ε ε κ ε εν τ η η η θ η ο Υ ι υ ι

ο ο ο ς τ η η ς Πα ρ θε ε ε ε ε ν ο υ

Π ρ ο σ χ υ ν ο υ ο υ μ ε εν σου τα πα α α θ η η Χ ρ ι ι

ι στε π (γ')

Δ ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ιν χ και την εν δο ξο ο ον σου Α να

α α στα α σι ι ι ι ιν Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Προφητεία

Λουκά Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.273*

Θ αμ βος η η η ηνκα τι ι δειν τον ου ρα νου ουκαι γη

ης ποι η η την Δ ε πι ι Σταυ ρου ου κρε μα με νο

ον η η η η η η λι ι ον σκο ο τι σθε ε εν

τα α την η με ραν δε πα α α α α λιν εις νυ

κτα με τε ελ θου ου ου σα αν και τη ην γην εκ τα φου

α να α πεμ που ου σαν σω ω μα τα νε ε κρων

μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω ω σον η η

μας

χορός α'

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.273*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α λον κλη η ρον

Ο τε ε σε ε Στα αυ ρω προ οσ η λω ω σα

αν πα ρα α α α νο ο ο ο μοι τον Κυ ρι

ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο α ας

προ ος α αυ του ου ου ους τι υ μας ε ε ε λυ υ

πη η σα η εν τι ι ι ι νι πα α ρω ω ω ωρ

γι ι ι ι σα προ ε ε μου τις ερ ρυ σα α το υ μα

α ας εκ θλι ι ψε ε ε ως και νυν τι ι ι

μοι οι α αν τα πο ο δι δο ο τε πο νη ρα αν

τι α γα α θων αν τι στυ υ υ υ υ υ λου πυ υ

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Στα αυ ρω με ε

ε ε προσ η λω ω ω ω σα α α α τε αν τι νε ε

φε ε ε λης τα α φον μοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α

α τε αν τι του ου μα αν να χο ο λη ην μοι οι προσ

η νε ε ε εγ κα α α α τε α αν τι του ου υ

υ δα α τος ο ο ξο ος με ε ε ε πο τι ι ι

σα α α α τε λοι πον κα λω ω ω τα ε ε θνη

κα α κει να με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι

συ υν Πα α τρι και α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Δοξαστικόν Λουκάς Λουκάς

Δοξαστικόν

χορός β' Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνευμααατι

Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὃ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὃ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγῃ ἐκεντήθη, ὃ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.275*

Ση η με ε ρον κρε ε μα ται αι αι ε ε ε πι ι ξυ

υ υ λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α

α α σας

C τε ε φα α νον εξ α καν θων πε ε ρι τι ι

ι ι θε ε ε ε ται ο των αγ γε ε ε λων Βα

α σι ι ι λεις

Ψ ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βαλ λε ε ται ο πε

ρι βα α α λ ω ω ν τον ου ρα α νον ε εν νε ε

ε φε ε ε λαι αις

P α πι ι σμα α α κατ ε δε ε ε ε ξα α α α

το ο εν Ι ορ δα α α νη η ε λευ θε ρω ω ω

σας το ον Α α α δαμ

H λαι οι οισ προ ο ο σ η η λω ω ω θη ο Νυμ

φίλιος της Εκκλησίας

Λαχνη η η εεεκεεντη η ηθη ο Υιυι

ο ο ος τη ηης Παρθεενου

Προσκυνουμεν σου τα πααααθη η Χρι

ι στε δει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ιν και την ενδοξον σου ου Ανα

α στα α α α σιν

το τέλος του γ' στα α α σι ι ι ι ιν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Προφητεία

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

χορός β'

Ἦχος Ζω

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.265/712*

ἐναρμόνιος

Θ α αμ βο ος η η η ην κα α τι ι ι δει ει

ει ει ν τον ου ου ρα α νου ου και αι γη η η ης ποι η

η η η η η η η η η η η τη η ην ε πι ι

Στα αυ ρου κρε μα α με ε νον η η λι ι ο ον

σκο ο τι σθε ε ε εν τα την η με ε ε ε

ραν δε ε πα α α α α α λιν ει εις νυ υ

υ υ κτα α α α α με ε τε ελ θου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου σαν και τη ην γη η

η η ην εκ τα α α φω ω ω ων α

α α να πε ε ε εμ που ου ου ου σαν σω ω ω ω

ω ω ω ω ω μα α α α σω ω ω μα α τα νε ε ε

κρω ω ω ων μεθ ω ω ω ων προσ κυ υ υ υ

νου ου ου με ε εν σε ε ε σω ω ω ω σο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο σω ω σον η η η μας

χορός α'

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.266/713*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

Ο τε ε ε σε στα αυ ρω ω προσ η η λω ω

σα αν πα ρα α α α νο ο μοι τον

Κυ υ ρι ι ι ο ον τη ης δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ξης ε βο ο ο ο α α α

προ ο ο ο ος α αυ τους τι ι υ υ μας ε

λυ πη η η σα η η εν τι ι ι ι νι ι πα

ρω ω ω ω ω ωρ γι ι σα προ ο ο ε ε μου

ου ου ου ου ου ου τις ερ ρυ υ σα α το υ μα α α

ας ε ε εκ θλι ι ι ι ι ψε ε ε ε ε λι ε ε

ε ως και νυ υ υ υ υν τι μοι αν τα πο

δι ι δο ο τε ε ε ε πο ο ο νη η η ρα α αν

τι ι ι α α α α α γα α θων α αν τι

στου υ υ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ος στα αυ ρω με ε

ε ε προσ η η λω ω ω σα α α α α ια α α α

τε αν τι ι νε ε φε ε ε ε ε λη η ης τα α

φο ο ον μοι ω ρυ υ υ υ υ υ ξα α

α α τε α αν τι ι του ου μα α α αν να χο

λη η η μοι οι προσ η νε ε ε ε γ κα α α α τε

αν τι ι ι του ου υ δα α α α τος ο ο ξο ος

με ε πο τι ι ι ι ι σα α α α α ια α α α

τε λοι οι πο ον κα α λω ω ω τα ε ε θνη κα α κει

να με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι

συ υ υν Πα α τρι και α γι ω ω Πνε ε

ε ε ευ μα α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πα

Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ρα α α

τι

Και αι αι υ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ω ν α α μην π

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.268/715*

η η η η η η με ε ε ε ε ιε ε ε ε

ρον κρε μα α α α α α α ται αι ε πι

ξυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λου ου ου ου ου

ο ε εν υ υ δα α α α α σι ι ι ι την γη

η η ην κρε ε ε ε ε μα α α α α α

α α σα α α ας

τε ε ε ε ε ε ε φα α α στε ε φα α

νο ο ον ε εξ α α κα αν θω ω ω ω ω ων

πε ρι τι ι ι ι ι ι ι θε ε ε ε ε ται

αι αι αι ο των αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε

λω ω ων βα α α α α α α σι ι λεις

ευ δη η η η η πορ φυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρα αν πε ρι ι βα α αλ

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ται ο ο πε ρι ι βα

α α α α αλ λω ω ω ων τον ου ου ρα α νο ο

ο ο ο ο ιο ο ο ο ον π ε ε ε ε εν

νε ε φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

νε φε ε ε ε ε ε λαι αι αι αι αι αι

αις

Ρ α α α α α α α α α α πι ι ι

ι ι ρα α πι ι σμα χα τε δε ε ε ξα α α α α α

α α α α το ο ο ε εν Ι ορ δα α α α

α α α α α α α α α α α νη η η η

ε ε ε ε ε λε ε ε ευ θε ε ρω ω σα α ας

το ο ον Α α α α το ο ον Α α δαμ

Η η η η η η η η η λοι ο ις προσ η

λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω θη η η ο

Νυμ φι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ος της Ε εκ κλη η σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α ας

Λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ χη

ε ε κε εν τη η η η η η η η η η η η

η η η θη η ο ο Υι υι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος της Πα αρ θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νου

Π ροσ χυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε

λε ε ε εν σου ου τα α πα α α α θη η Χρι στε ε ε

ε ε ε ε ε ε

Π ροσ χυ νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

με ε ε ε ε λε ε ε εν σου τα α α α πα α

α α α θη Χρι ι ι ι ι ι ι ι Χρι ι στε ε

ε ε ε ε ε ε

Π ροσ χυ νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με

ε ε ε ε λε ε ε εν σου τα πα α α α α

α θη Χρι ι στε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε δει ει ει ει ει ει ξο ον η μι ι ι

ι ι ι ι ιν και την ε εν δο ο ξο ο ο ον σου ου

ου ου ουου Α να α α α στα α α

να α α στα α σιν

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.140*

Θ αμ βος η η ηην κα τι δει ει ει εν τον ου ρα

νου ου ου και γη η ης ποι η τη ην ε πι

Σταυ ρου κρε ε μα α με ε ε νον η η η η η λι

ι ον σχο ο ο τι σθε ε εν τα α την η

με ραν δε πα α α α λιν εις σκο ο τος με τεελ θου ουου

σα αν και την γην εκ τα αφων α να α πεμ που ου

σαν σω μα τα νε κρω ω ων με θων προσ κυ νου ουου

με εν σε ε σω ω ω ω σον η μας

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.141*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου

ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου

ε βα λον κλη η η ρον

Ο τε ε ε τω Σταυ ρω ω ω προσ η η λω

σα αν πα ρα α α νο ο ο μοι τον Κυ

ρι ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο

α α ας προς αυ τους τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η

σα α α ει εν τι ι ι νι πα ρω ω ωρ γι ι ι

σα προ ε μου τις ερ ρυ υ σα α α το υ μα

ας εκ θλι ι ψε ως και νυν τι ι μοι αν τα

πο δι ι δο ο ο τε πο νη ρα αν τι ι α γα

θων αν τι στυ υ λου πυ ρος Σταυ ρω ω με ε προσ

η λω ω ω σα α α τε αν τι νε ε φε ε ε

λης τα φονμοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α τε αν

τι του ου μα α αν να χο λη ην μοι οι προσ η νε ε

εγ κα α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος

ο ξος με ε ε ε πο τι ι ι σα α α τε

λοι πον κα λω ω ωτα ε ε θνη η η κα χει ει

να με δο ξα α α σου ου ου σι συν Πα α

τρι και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδομάς 1969 σ.143*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ)
Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὃ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.
Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὃ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.
Ράπισμα κατεδέξατο, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.
Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὃ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.108*

η με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α

σας

τε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι ι

θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

π

λευς

Ψευδηπορφουυρανπεριβαλλεταιοπε

ριβααλλωντονουραανονεννεεεφε

χ

εελαιαις

ΡαπισμακατεδεξαατοοενΙορδανη

π

ελευθερωωσαςτονΑδαμ

ΗλοιοιςπροοσηλωωθηοΝυμφι

π

ιιιοοοςτηςΕκκλησιιιας

ΛογχηηηεεεκεντηηηθηοΥιο

π

οοοςτηηςΠαρθεεενου

Π ρο σ κυ νου με εν σου τα πα α α θη η Χρι στε

δει ει ει ει ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου

ου Α να α α στα α α σιν

* στα α α σι ι ι ι ι ν

τὸ τέλος τοῦ γ'

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Προφητεία

Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β'

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.191*

Θ αμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου και

αι γη ης ποι η η την ε πι Σταυ ρου ου κρε ε ε

μα α με ε ε νον η λι ι ον σκο τι σθε ε ε

εν τα α την η με ε ρα αν δε πα α α α

α α λιν εις νυ υ κτα α μετελ θου ου ου σα

αν και τη ην γην εκ τα φων α να πεμ που ου ου σαν σω

ω μα α τα α νε ε κρων μεθ ων προσ κυ νου ου με εν

σε ε σω ω ω ω σον η η μα ας Κυ υ ρι ι

ε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.191*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον

κλη η η ρον

Ο τε ε σε Στα αυ ρω προσ η λω ω σαν πα ρα α

α α νο ο ο ο μοι τον Κυ ρι ο ον τη ης δο

ο ο ξη ης ε βο ο α ας προς α αυ του ου ου ους

τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η η σα η εν τι ι ι ι

νι πα ρω ω ωρ γι ι ι ι σα προ ε ε μου τις

ερ ρυ υ σα α το υ υ μας εκ θλι ι ι ψε ε ε ε

ως και νυ υ υν τι ι μοι αν τα πο δι δο ο τε πο

νη ρα αν τι ι ι ι α α γα α θω ων αν τι ι στυ

υ υ λου πυ υ ρος Στα αυ ρω με ε ε προσ η λω ω ω

ω ω σα α α α τε αν τι νε ε φε ε ε λης τα φον

μοι ω ρυ υ ξα α α α τε αν τι του μα α α

α αν να χο λη ην μοι οι προσ η νε ε ε ε εγ κα α

α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος ο ο ξο ος

α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος ο ο ξο ος

α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος ο ο ξο ος

με ε πο τι ι ι σα α α α τε λοι πο

με ε πο τι ι ι σα α α α τε λοι πο

ον κα α α λω ω ω τα ε ε θνη κα χει ει να

ον κα α α λω ω ω τα ε ε θνη κα χει ει να

με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι συν Πα

με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι συν Πα

τρι ι ι ι και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

τρι ι ι ι και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι

α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.192*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἑλοῖς προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Σ η η με ε ε ε ρο ον κρε μα α ται αι

ε πι ι ξυ υ υ υ λου ου ο εν υ υ δα

α α σι ι ι ι την γη ην κρε ε μα α α α α σας

Σ τε ε φα α νον ε εξ α κα αν θω ω ω ων πε ρι

τι ι ι ι ι θε ε ε ε ε ται ο των αγ γε ε

λων βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ψ ευ δη πο ορ φυ υ υ υ ρα αν πε ρι βα α α

α αλ λε ε ε ε ται ο πε ρι βα α α αλ λων

τον ου ρα α α νον εν νε φε ε ε ε ε λαι αι

αι αι αις

ρ α α α α α πι ι σμα κα τε δε ε ξα α

το ο ο εν Ι ορ δα α α α νη ε λευ θε

ρω ω ω σας τον Α α α δα α α αμ

η η η η η λοι οισ προσ η η λω ω ω

ω θη η η γ' ο Νυμ φι ι ι ι ι ο ος της Έ εκ

κλη η σι ι ι ι ι ας

λ ο ο ο ο γ χη η η ε κεν τη η η η η

θη η ο Υι ο ο ο ος της Πα αρ θε ε

ε ε ε ε ε νου

π ροσ κυ νου με ε εν σου τα πα α α θη Χρι ι στε

ε ε ε

π ροσ κυ νου με ε εν σου τα πα α α θη η Χρι

ι ι στε ε ε ε

π ροσ κυ νου ου με ε εν σου τα πα α α α θη Χρι

στε ε ε ε Δ δει ει ει ει ξον η η μι ι ι

ιν και την ε ε εν δο ο ξο ο ο ον σου ου α να α

α στα α α χ σι ι ι ι ι Δ

Δοξαστικὸν Γεωργίου Ραιδεστινοῦ

εἰς τὸ ἐξαίρετον τοῦτο μάθημα οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθε πλὴν ρυθμικῶν τινῶν βελτιώσεων ἢ ἀφαιρέσεως χρόνων. π.Κ.Π

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.195*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι υι

ω και Α γι ι ι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε

μα α α α ια α α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει ει ει ει και αι

ει εις τους αι αι ω ω ω νας τω ω ω ων αι αι ω ω

ω ω ω ω νω ω ω ων Α α α α μη

η η ην π

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἑλοῖς προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

η η με ε ε ρο ον κρε μα α α α α

α α α α α ται αι αι ε πι ι ξυ υ

υ υ υ υ λου ου ου ο εν υ υ δα α α α

σι ι ι ι ι την γη η η ην κρε ε ε ε ε

μα α α α α α α α α σα α

α α ας

τε ε ε ε ε ε ε φα α α α στε ε φα α νον

ε εξ α κα αν θω ω ω νω πε ρι τι ι ι ι ι

ι θε ε ε ε ε ε ε ε ε ται ο των αγ γε ε

ε ε ε ε ε ε λω ω ω ω νω βα α α

α α α σι ι λε ε ε ε ε ε ες

ψ ευ δη πορ φυ υ υ υ υ ρα α αν πε ρι βα

α α αλ λε ε ε ε ε ται ο πε ρι βα α α α

α α α αλ λω ων τον ου ρα α α νο ο ο ο

ον ε εν νε ε φε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε λαι αι αι αις

Ρ α α πι ι ι ι ρα α πι ι σμα κα τε

δε ε ε ε ξα α α το ο ο εν Ι ο ορ

δα α α α α νη ε λευ θε ε ε ρω ω ω ω

ω ω ω ω σας το ο ο ο ο ον Α α

δα α αμ

Η η η η η η λοι οισ προσ η η λω ω ω ω

θη η η η ο Νυμ φι ι ι ι ι ο ο ο

ο ο ο ος της Ε ε εκ κλη η η η η σι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α ας

λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ χ η η η ε κε εν

τη η η η η η η θη ο υι υι ο ο ο ο ο ο ο

ο ος τη η η ης Πα α α αρ θε ε ε ε

ε ε ε ε ε νου

π ρ ο σ χ υ ν ο υ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ν σ ο υ ο υ ο υ τ α

π α α α α α θ η Χ ρ ι ι σ τ ε ε λ ε ε ε ε

π ρ ο σ χ υ ν ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ε ν σ ο υ τ α π α α

α θ η Χ ρ ι ι σ τ ε ε λ ε ε ε ε

π ρ ο σ χ υ ν ο υ ο υ μ ε ε ε ν σ ο υ ο υ ο υ τ α π α α α

θ η η Χ ρ ι σ τ ε ε ε ε ε ε ε ε δ ε ι ε ι ε ι ε ι ξ ο ν

ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ
η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ
ιν και την ε εν δο ο ο ο ο ξο ο ο ο ο ον σου α

ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ
α να α α α α α στα σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ

Εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 97' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Οἱ τρεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Οἱ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ζύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἐπιλύχνιοι Ὑαλμοὶ

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ' 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῶ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
 Ἐχθεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
 Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἔλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
 Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
 Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.
 Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
 Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

ἤχος α'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος
 ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα
 κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

ἤχος β'

Ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
 Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων,
 θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων
 παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας
 ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

“Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὄδυρομένη μητρῶα σπλάγχχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἶ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω ἀγάγῳ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

ἤχος πλ.β'

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἡλοῖς προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπὸγγῳ προσψαύεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνας ραπίζειται, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὡ Δεσπότης φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως κατεδίκησε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἀναμιμνήσκων, προσηφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαὸς μου τί ἐποίησα ὑμῖν, οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ νεκροὺς ἐξανάστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον· τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἰαμάτων πληγὰς μοι ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς παράνομον, τὸν νομοδότην, ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Φοβερὸν και παράδοξον μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται. Ὁ ἀναφῆς κρατεῖται, δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας. Ὁ ἐτάζων καρδίας και νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἰρκτῆ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας, Πιλᾶτῳ παρίσταται, ὃ τρόμῳ παρίστανται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ραπίζεται χειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας και νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης τοῦ Ἄδου. Ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, και πάντα σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εἰσοδος

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, και ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

[Μέλος Ἀρχαῖον](#)

[Ἰωάννου Σακελλαρίδου](#)

Προκείμενον

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς κα' 21

Πρόσχωμεν

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, και ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. 21:9

τὸ μέλος

ἦχος δ'

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.214*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε ε βα λον

κλη ρον ^βλ (β')

∴ Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; 21:12

Δι εμε ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις ^βλ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ^βλ ε ε βα
λον κλη η ρο ο ο ο ον ^βλ

Ἀναγνώσματα

Σοφία.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

33:11-23

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύσῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ

ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἠνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς λδ' (34)
 Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμισον τοὺς πολεμοῦντάς με. (λδ'1)

τὸ μέλος

ἦχος γ'τος Ββ
 λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.218*

Δ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με πο
 λε μη σον τους πο λε μουν τας με (β')

∴ Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. λδ'12

Δ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με πο
 λε μη σον τους πο λε μουν τας με ε ε ε ε

Σοφία.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

μβ':12-17

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσιάν, τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ

πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἔζησε δὲ Ἰώβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἰῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἐτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας· προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ· λαβῶν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἰῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προκείμενον ἤχος δ' ψαλμὸς η' (8)

Σοφία. Πρόσχωμεν

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! (κ' 2)

Το μέλος

Ἦχος δ' ψαλμὸς η' (8)

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Κυριε ο Κυριος ημων ὡς θαυ
μα στον το ο νο μα σου εν πα ση τη γη

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. η' 2

Κυριε ο Κυριος ημων ὡς θαυ
μα στον το ο νο μα σου εν πα α ση τη γη η η η η

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

νβ':13 – νδ':1

Τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη
πολλὰ ἐπ' αὐτῶ, καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ,
ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον
Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῆ
διψώσῃ, οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῶ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ
κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται,
καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς
δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, πάντες ὡς πρόβατα
ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτός, διὰ τῷ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς
πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφρονος, οὕτως οὐκ
ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεάν
αὐτοῦ, τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ
μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους,
ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ,
καὶ Κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτόν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν
ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα
πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς,
καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς
ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουςα, ὅτι πολλὰ
τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἤχος πλ. β' ψαλμός πζ' (87)

Σοφία. Πρόσχωμεν

*Θ-θεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. (πζ' 7)

Ε θεν το ο με εν λακ κω κα τω τα τω εν σκο τει

νοις και εν σκι α θανα του (β')

∴ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. πζ' 2

Ε θεν το ο με εν λακ κω κα τω τα τω εν σκο τει

νοις και εν σκι α θανα α του ου ου

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους ἀ' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

1:18-2:2

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· Ἀπολωὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώραnen ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆσθαι παῖσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Καγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ

σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

∴ Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. (ξη' 2)

∴ Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. (ξη' 22)

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθ. κζ' 1-38 Λουκ. κγ' 39-43, Ματθ. κζ' 39-54, Ἰω ιθ' 31-37, Ματθ. κζ' 55-61

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· ²καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. ³Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων Ἕμαρτον παραδοῦς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. ⁵καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου δὲ

ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπρωῶτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾗθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέτε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέτε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἄθῳός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἔμπτύσαντες εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ³²Ἐξερχόμενοι δὲ εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ³³Καὶ ἔλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ᾗθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτόν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμη αὐτόν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν

λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψύχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ⁵²ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ⁵³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ⁵⁴ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ⁵⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἔστιν ἡ μαρτυρία, καὶ κεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ⁵⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ⁵⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὁφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ⁵⁸Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ⁵⁹ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητέρα, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. ⁶⁰Ὁψίας δὲ γενομένης ἤλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· ⁶¹οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. ⁶²καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, ⁶³καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ⁶⁴ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν...

Ἄμην

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηρικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηρικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς τὸν Ὁτίχον

ἤχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκήδευσεν, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδία, καὶ χεῖλη, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπτηξεν, οἱ μοχλοὶ συνετριβήσαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοιχθήσαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἄδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεχλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασιλεία, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἠξίωσας.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστὲ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐύρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἷς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγηυσαν, ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσοστόμου μοναχοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἰωάννου Προτοψάλτου](#)

Δοξαστικὸν

ἤχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡσπερ ἰμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρηῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν σταυρωῖ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρηγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ’ ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι’ ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδέυσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

414 [Πέτρου Ἐφεσίου](#)

615 [Πέτρου Φιλανθίδου](#)

414 [Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

418 [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

437 [Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

438 [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

1125 [Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

413 [Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

427 [Γεωργίου Βιολάκη](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

‘Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν

σήμερον· και ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα του Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Ἀπολυτικά

ἦχος β΄

‘Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας και ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμην.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοφία!

Εὐλόγησον.

‘Ο ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ και τῇ πόλει (μονῇ, χώρα ἢ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ἄμην.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμην.

Κύριε ἐλέησον (γ΄) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμην.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη, και τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν και τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου και παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου και ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,

ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν
δοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

ⲉⲓⲉ ⲕⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲣⲓ ⲓ ⲓⲉ ⲓ ⲓ ⲓ ⲉ ⲛⲓ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲕⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲕⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲉⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲛⲣⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲓⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲥ ⲥⲉ ⲛⲓ

ⲉⲓⲟ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲉⲓⲟ

α α α α α α του σο ο ο ο ο ο ο ον

μου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου εισ α α α

του σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου Κυ ρι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε κε ε ε ε

κρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο

ο ο ο ο ο ο ος σε εισ α α α α α α α α α α

α α α α εισ α α α α α του σο ο ο ο ο ο

ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο ο προ

σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω

ω ω ω τη φω ω ω νη η η ηη η η η

η η η η η της δε η η η η ηη δε η η σε

ε ω ω ω ωω ω ωλω ω ω ω ως μου εν τω κε

ε κρα α γε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με

ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε

ε ει σα α α α λα α α εισ α ακου ου σο

ο ο ο ο ον μου ου ου ου του ου ου ου ου ου

Kυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

Κ α τ ευ θ υ υ υ η η η τ ω ω ω ω ω ω η

η η η η η π ρ ο σ ε υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ω ω ω ω σ θ υ υ υ υ μ ι ι ι ι ι ι

α α α ι α α α μα εν ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω

ω ω π ι ο ο ο ι ο ο ο ο ο υ σ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ ι ο υ ο υ ο υ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε π α α ρ σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τ ω ν

χ ε ι ρ ω ω ω ι ω ω τ ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ω ω

ω ω ι ω ω ω ω ν μ ο υ θ υ σ ι ι ι ι ι ι

α π ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η εισ α α α α ια α α εισ

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου του ου ου

ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ὁ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Ἀνασασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε εισ α κου

σο ο ο ο ο ον μου εισ α κου σον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε ^η εισ α κου σο ο ον μου ου ^ζ προ ο σχος τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε ^η εισ α

κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πι ο ο ο ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ν χει ει

ρω ων μου ^η θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ^η εισ α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α

κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ^{π ρ} ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ

Κ υ υ ρ ι ι ι ι ε ^{π ρ} Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α

ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ο υ ο υ

π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η σ ε ω ω

ω ω ς μ ο υ ^{π ρ} ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε ε ε

ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι

ε ^{π ρ}

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο ο ς ε ε υ χ η

η η μου π⁹ ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι

ο ο ο ον σου π⁹ ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η η⁹ εισ α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π⁹

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀνασσιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου π⁹ εισ α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου π⁹

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προς σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ^{π ρ} εισ

α α κου σο ο ο ον μου ^{π ρ} εισ α α κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρ ι ε ε κε κρα α α

ξα προ ος σε ε ^{π ρ} εισ α α α κου ου σο ο ον

μου ^{π ρ} προ σ χ ες τ η φ ω ν η η η η τ η η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου ^{π ρ} εν τ ω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ^{π ρ} εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κ α τ ευ θ υν θ η η η τ ω η προ ο ο ος ε ευ χ η

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ^{π ρ} εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος $\frac{4}{\rho}$ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
α μην Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

^{ΠΑ} ^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} ^{π ρ}
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου εισ α α

^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε

^{ΝΗ}
Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου προ ο ο

ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η

σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο

ΝΗ ΠΑ
σ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρσις τω ω ων χει ει ρων μου θυ σι ι

α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α κου

ουου σο ον μου ^{ΝΗ} Κυ ^{ΠΑ} υ υ υ ρι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε π ρ εισ

α κου σο ο ο ον μου π ρ εισ α α κου ου σο ον μου

ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π ρ Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε π ρ εισ α κου σο ο ον μου ου π ρ προ σχε ες

τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου π ρ εν τω κε

κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε π ρ εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου π ρ

ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον

σου π ρ ε ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου η θυ σι ι α

ε ε σπε ρι ι νη π ρ εισ α α κου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

ἀργὸν εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε Δ

εισ α κου ου σο ο ον μου Δ εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε π ρ Κυ υ ρι ι ε ε κε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Ϛ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ρ

Μη εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις π ρ

Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν Δ Ϛ

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των ^{π ρ}

Παι δευσει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ^Δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου ^{π ρ}

Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να ^Γ πε τρας

οι κρι ται αυ των ^{π ρ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^Δ ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην ^{π ρ}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου **Δ** την

θλι ψινμου εν ω πι ον αυ του απαγγελω ω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^{γ δ}

και συ ε γνωστας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη ^{Δ δ} η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ δ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ δ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^{π ρ}

Προ οσχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ ρ} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{π ρ}

Εξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^{Δ ρ} του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{π ρ}

Εμε υ πο με νου σι δι και οι ^{ρ η} ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι ^{π ρ}

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{Δ ρ} κυ ρι ε κυ ρι

ε εἰς ἀκουσον τῆς φωνῆς μου ^{π ρ}

Γενηθῶτα ὠτά σου προσέχοντα ^{ρ η} εἰς τὴν

φωνὴν τῆς δεῆσεως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Στιχηρὰ

Λουκᾶς Λουκά

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^{ζ ς} Πα ^ρ χ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.2#

Θου Κυριε φυλακην τῶ στόματι μου καὶ θυ

ραν περὶ ὀχθῆς περιτὰ χειλῶ μου ^{π ρ}

Μη ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρί

ας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρ

τιαῖς ^{π ρ}

Cυν ανθρωποις εργαζομένοις την ανομιαν

αν και ου μη συνδυασματα των εκλεκτων

αυτων **π**₉

Παιδευσει με διικαιος εν ελεει και ελεγ

ξει με ελαιον δεαμαρτωλου μη λιπαναα

τωτην κεφαλην μου **π**₉

Oτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ

δοκιας αυτων **Δ**κατεποθησαν εχομεναπε

τρας οικριται αυτων **π**₉

Aκουσονται ταρηματα μου οτι ηδυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ρ

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

π ρ
δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

π ρ
χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν π ρ

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω π ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην π ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω π ρ

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου π ρ

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι π ρ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με **π ρ**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

ε κ ζη τω ων την ψυ χην μου **π ρ**

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα **Δ ρ** συ ει η

ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων **π ρ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα **π ρ**

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε **π ρ**

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^Δ του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου ^π

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^π

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π Κυ ρι ε Κυ ρι

ει σα α κου σον της φω νης μου ^π

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^π

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Στιχηρά Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⁴/₉ Πα ⁷/₈

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου **Δ** και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου **π**₉

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις **π**₉

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν **π**₉

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των **π**₉

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου **π**₉

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των **Α** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυτων **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

σαν **π** ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π** δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Α** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου **π**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι **Α** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^{π ρ}

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι ^{π ρ} κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω ^{π ρ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^{Δ δ} φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^{π ρ}

Ε κ χε ω εν ω πι οναυ του την δε η σιν μου ^{Δ δ} την

^{π ρ} θλι ψιν μου εν ω πι οναυ του α πα γ γε λω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

^{π ρ} μου ^{π ρ} και συ ε ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη η ε ο ρευ ο μην **Δ** ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι **π**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με **π**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου **Δ** και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου **π**

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε **Δ** ει πα συ ει η

ελ πι ις μου **Δ** με ρις μου ει εν γη η ζω ων των **π**

Π ρο σχεις προς την δε η σιν μου **Δ** ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα **π**

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με **Δ** ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με **π** **ϑ**

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου **Δ** του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου **π** **ϑ**

Ε με υ πο με νου σι δι και οι **Δ** ε ως ου αν τα

πο δως μοι **π** **ϑ**

Ε κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε **π** **ϑ** Κυ

ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου **π** **ϑ**

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ω ως μου **π** **ϑ**

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἲ̣ ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

Ε̣ ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ^{π ρ} ο η λι ο

ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο ^{ρ φ} και γης τα

θε με ε λι ι α ^{ρ η} συν ε ε τα ρα α α ατ τε ε

ε ε το ^{π ρ} τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα αν

τα κτι ι ι σα α α αν τι ^{π ρ} ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

^χ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} τὸ ἴδιον

Ἦχος Δε

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.373*

^χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω

κα τε δι ι ι κα σε με γα α α θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρω ω ω προς ι να τους εν α δη δε σμω τας

ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ο ν τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Πα ρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να ρ τω ω

ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η

η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζουσα ο δυ

νη η ρωσ εκ βα α θουσ ψυ υ υ υ χησ πα ρει ας

συν θρι ξι κατα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ υ χεε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο ε ε ρω ω

ωσ οι μοι θει ο ο ον τε ε ε κνον οι οι μοι

το φω ω ω ωσ του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε

δυσ εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α α των τρο μω συν ει χον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι

ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου που το καλ λος ε δυ

τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ραν σε α

δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον ουν

α να α α α στη η η η θι ο πως ι δω κα

α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε εξ α

να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξατάριον 1820 σ.390*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα ρι

στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και σταυ ρω

πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι στη η ης τω

ω ω ν α α πα α αν των ως α μνος προς α γο με

νος τη ι ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις

η η λους προ οσ πη η γνυ υ υ υ ται και την πλε

ευ ρα α αν κε εν τα ται και τω σπογ γω ω προς ψα

α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε ε πομ βρη η

η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ι ζε

ε ε ται ο Λυ τρω της του ου ου κο ο ο σμου ου

και υ πο των ι δι ων δου λων εμπαι ζε ται ο ο πλα α

στης τω ων α πα α αν των ω Δε σπο ο του φι

ι λα α ανθρω ω πι ι α ας υ περ των σταυ ρουν των

πα ρε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε

ε ρα λε ε ε ε γων α α α φες α αυ τοις

την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι

κως πα α ατ του ου ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.391*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι πτε

Ω πως η πα ρα νο μοσ συ υν α α γω ω ω ω

γη τον βασιλεα της κτι σε ως κατεει

κα σε εθα να α α α τω μη αι δε σθει ει σα

τας ε ευ ε ε ε ρ γε ε σι ι ι ας α ας

α να μι ι μνη η η σκω ων προ η σφα λι ι

ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα α υ υ υ υ μιν

ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι

αι αι αν ου νε κρους εξ α α νε ε στη

η η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου

πα σαν μα α λα α κι αν ε ε θε ε ρα α πευ σα α

και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο δι ι

δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει τε ε ε

ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι α α μα α των πλη η

γα ας μοι ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω

ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε μω ων τε ες

ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουργον το ον ε

ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα ρα νο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα χρι τον τον

παν τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α μα κρο

ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφειίου
Δοξαστάριον 1820 σ.393*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Φο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον μυ στη η ρι

ο ον ση με ρον εν ερ γου ου ου με ε νον κα α

θο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει ται

δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης κα τα α

α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας και νε ε

φρουσ α δι ι κω ω ως ε τα α ζε ε ε ε ται

ειρ κτη η κα τα α κλει ει ε ε ε ε ται ο την

α α βυ υσ σον κλει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι

ι στα α ται ω ω τρο ο μω πα α ρι στα

α αν ται ου ρα νων αι αι δυ υ υ να α α

μει εις ρα πι ζεται χει ρι του πλα σμα α α το ο

ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα α τα χρι ι

ι ι νε ε ε ε ται ο χρι νων ζω ων τας και

αι νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε

ε ται ο κα θαι ρε ε τη ης του α α α α

δου ο παντα φε ερωων συμ πα α θως και παντας

σω ω σα α ας τη ης α α α ρας α νε ξι

κα κε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ο ξα α σοι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἶσδος

Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τρῳάδιον 1886 σ.254*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυρω κρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ^{π ρ} ο

η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο ^{ρ Δ}

και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ ^{φ ρ}

τε ε ε ε το τα παντα συν ε πα α σχον τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ^{π ρ} ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

^χ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ
τὸ ἴδιον

Ἦχος Δε

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι

ι κα σε με γα α α θα α αυμα ο τι ο Κτι στης

του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου

ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω προς ι να

τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα

α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α α σοι

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και

στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα ξαι

νου σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο οντο λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νο ον Χρι

ι στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο ο α α πι

ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε

α δι ι ι ι κωσ σταυ ρου ου ου ου με ε

ε ε νον σπευ στον ουν α να α α α α στη η η η

θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι ι

ι η με ε ρον εξ α α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.276*

Χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

C η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σταυ ρω

ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στη η ης τω ω ω ν α α

πα α αν των ως α μνος προ σα γο με ε νος τη ι

ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοι οις η η η

λοις προ σπη η η η γνυ υ υ υ ται και τη ην

πλε ε ευ ρα α αν κε εν τα α α ται και τω σπο γ

γω ω προ ψα α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν

να ε ε ε πομ βρη η η η σας τα ας σι α γο ο

να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω ω τη ης του ου

ου κο ο ο σμου ου και υ πο των ι ι δι ων δου ουλων

εμ παι ζε ε ται ο ο πλα α στης τω ωων α πα α

α αν των ω ω ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα

α ανθρω ω πι ι ι ας υ περ των στα αυ ρου ουν

των πα ρε ε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα

τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α φε ε ες

α αυ τοις την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου

γαρ οι δα σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι

τι α δι ι κωσπρα α ατ του ου ου ου σι

Λόξα...

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω ω πως η πα ρα νο ο μος συ υν α α α

γω ω ω ω γη τον βα σι λε α της κτι σε ε ως κα τε ε

δι ι κα σε ε ε θα να α α α τω μη η αι δε σθει

ει ει σα τας ε ε ευ ε ε ρ γε ε σι ι ι

ας α ας α α να μι ι μνη η η σκω ων προ η

σφα λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ

τους λα ο ος μου τι ε ε ποι η η σα α

α υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των εν ε ε πλη η σα α

την Ι ι ου δαι αι αι αν ου νε ε κρους ε εξ

α α νε ε στη η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω

ου πα σαν μα α λα α κι ι αν ε θε ε ρα α πευ σα

α α και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο ο δι

ι δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει ει τε ε ε

ε μου α αν τι τω ω ω ν ι ι ι α α μα α α των

πλη γα ας μοι ε ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι

ι ζω ω ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε ε

μω ων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ου ουρ

γ ο ο ν τ ο ο ο ν ε ε ε υ ε ε ρ γ ε ε ε τ η ν ως πα

ρα νο ο μο ο ν τ ο ν νο ο ο μο δο ο ο ο ο τ η ν

ως κα τα κρι τον τον παν τω ω ω ν βα α α σι ι λε

ε ε α μα κρο ο ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ

ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Kai v̄yn...

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.280*

Κ αι αι νυ υ υ ν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο βε ε ε ρον και πα ρα α δο ο ξο ο ν μυ

στη η ρι ι ο ον ση η με ε ρον εν ερ γου ου ου με ε

νον κα α αθ ο ρα α α α ται ο α να φησ κρα

α τει ει ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη

η ησ κα τα α α α ρας ο ε ε τα α ζων καρ δι

α ας και αι νε ε φρους α δι κω ω ως ε τα α α ζε ε

ε ε ται ειρ κτη η η κα τα κλει ει ει ει ε

ε ε ε ται ο τη ην α α α βυ υ υ σ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα ρι ι στα α ται ω ω τρο ο μω ω

πα α ρι ι ι στα αν ται αι ου ρα α νων αι

αι Δυ υ υ να α α μει εις ρα πι ζεται χει ρι ι

του πλα σμα α α το ο ος ο ο Πλα α α στης ξυ λω
 κα α τα κρι ι ι ι νε ε ε ε ται ο κρι ι
 ων ζω ων τας και αι νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει
 ει ει ε ε ε ε ε ε ε ται ο κα θαι αι ρε ε
 ε τη η ης του Α α α α δου ο παντα φε ρω
 ων συ υμ πα α θω ως και παντας σω ω σα α ας τη
 ης α α α ρας α νε ξι κα κε Κυ ρι ι ε δο ο ο
 ξα α α α α σοι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α α

σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ο

η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε ε το

ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε ε τα

ρα α α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα

α σχον τω τα παν τα κτι ι ι σα α α αν τι

ο εκ ου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει

νας Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι π ρ

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ τὸ ἴδιον

Ἦχος Δε

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μοσ ι να τι με λε τα α α α α κε ε ε ε

να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα

να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

α α αν θρω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

στω ω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος πα ρ

θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να ρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρωσ εκ βα α α θου ουσ ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α σοι

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν

σε α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον σπευ στον ουν α να α α α στη η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε

ρον ε εξ α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.523*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως παρ

ι στα ται αι αι Πι ι λα α τω και σταυ ρω πα ρα δι

δο ται ο Κτι στης τω ω ω ν α α πα α αν των ως

α μνος προσ α γο με ε νος τη ι ι δι ι ι α α

βου λη η η η σει τοις η η λοις προ οσ πη η

η η γνυ υ υ υ ται και τη ην πλε ε ευ ρα α αν κε

εν τα α α ται και τω σπογ γω ω προσ ψα α

α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε επ ομ βρη η

η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ζε ται

ο λυ τρω ω τη ης του κο ο ο σμου ου και υ πο

των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο πλα α στης

τω ων α πα α α αν των ω Δε σπο ο του φιλ

α α αν θρω ω πι ι ας υ περ των σταυ ρουν των παρ

ε κα α α λει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε ε ρα λε ε

ε ε γων α α α φες α αυ τοις την α μαρ

τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα σι

ιν οι α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι κως πρα

α α ατ του ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.525*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω

γη τον Βα σι λε α της κτι σε ε ως κα ατ ε ε δι

ι κα σε ε θα να α α α τω μη αι δε σθει

ει σα τας ε ε ευ ε ε ερ γε ε σι ι ας ας α να

μι ι μνη η η σκω ων προ η σφα α λι ι ζε ε

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ος

μου τι ε ποι οι η σα α υ υ υ υ μιν ου θαυ

μα των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι αι

αι αν ου νε κρους ε εξ α αν ε στη σα μο νω ω

ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα α λα α κι

ι αν ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο ο ο σον

τι ουν μοι αν τα πο ο δι δο τε εις τι α μνη η η μο

νει ει τε ε ε ε μου αν τι των ι ι ι α α

μα α α των πλη γας μοι ε ε πι θε ε

ε εν τες αν τι ζω η η ης νε κρουν τες κρε μων

τες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουρ γο ον το ο

ον ε ε ευ ε ερ γε ε την ως πα ρα α νο ο μο ον

τον νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα χρι τον

τον παν των Βα α α σι ι λε ε ε α μα κρο ο

ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξο ον μυ στη

η ρι ι ο ον ση μερον εν ερ γου ου ου με ε νον

κα αθ ο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ ων το ον Α α δα α αμ τη ης κα

τα α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι ας και νε

ε φρου ους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε ε ε

ται ειρ κτη η η και τα α κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα αρ ι ι στα α ται ω τρο ο

μω ω πα αρ ι σταν ται ου ρα νων αι δυ να α α

μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα το ο ος ο

ο Πλα α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι ι

νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και αι νε ε

ε κρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ε

ται ο καθ αι αι ρε ε ε τη ης του Α α α α

δου ο παν τα φε ε ρω ων συμ πα α θω ως και

παν τας σω ω σα α ας τη ης α α α ρας α νε

ξι κα κε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α σοι

* α σοι οι οι οι οι οι οι

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε

ωρ ρου σα σε εν Στα αυ ρω κρε μα με ε νο ον Χρι ι στε

ε ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το ο και

γη ης τα θε με ε λι ι α συν ε τα

ρα α α α α α α α τ τε το τα παν τα συν

ε ε πα α σχον τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα

α α αν τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ _Δ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον _Δ

Λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μοσ _Δ

ι να α τι ι με λε τα κε ε να α ₆ ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α αν των ₉ ^χ θα να

α τω ω κα τε δι ι ι κα α α α σε _γ με ε ^σ

ε γα α α θα α αυ μα α _Δ ο τι ο κτι στης του ου κο ³

ο ο σμου _Δ εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται _Δ και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω ποσ ₆

ι νατους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση κρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα κρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με εμ πτος Παρ

θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να αρ

τῶ ὦ με ε ε ε νον ο δουρο με ε ε νη

μη η τρω α σπλαα αγ χνα ε ε τε τρω το την καρ

δι ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να α α ζου ου

σα ο δου η η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα

τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε κρα γε γο ο ο

ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε

ε κνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων

μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι

αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο

ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου ου βλε που σα κρε ε ε μα α με ε νον

Χρι ι στε ε σε τον πα α αν τω ων κτι στη ην και

αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου

ου σα ε βο ο ο α α πι ι κρω ω ω ως Ὑι

ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α

α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης

μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ρα α α α

α αν σε α δι ι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε νον σπευ σο ον ουν α να α

α στη η η η η θι ι ο πωως ι δω κα α

γω σου τη ην εκ νε κρων τρι ι η η με ε ε ρον

εξ α να α α α α α α α στα σιν

Ἦχος λ π Πά

Χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας **Δ** και η α λη θει α του Κυ ρι ου **Χ**

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να **π**

Σ η η με ε ε ρον ο Δε σπο της της κτι ι σε

ε ως πα ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α

τω **Δ** και σταυ ρω ω ω ω πα α ρα α δι δο ο ται ο

κτι στη ης τω ων α πα α α αν των ως α μνο ος

προσ α γο ο με ε νος **Δ** τη ι δι ι ι ι α

α βου λη η η η σει τοις η η η λοις προσ πη **π**

η η γνυ υ υ υ ται αι αι αι αι και αι αι αι την πλε

ευ ραν κεν τα α α α α ται αι και τω σπο

ο ο ο ογ γω προς ψα αυ ε ε ται αι ο μαν

να α ε ε πομ βρη η η η σας τας σι α

γο ο ο ο νας ρα α πι ι ζε ε ται αι ο λυ τρω

της του ου κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι

ων δου ου ου ου λων εμ παι αι αι αι ζε ε ε ε ται

ο πλα α στη η ης των α πα α α αν των

ω ω Δε ε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α ανθρω ω

πι ι ι ας υ πε ε ερ των σταυ ρουν των πα ρε

κα α α α α λει ει τον ι ι δι ι ι ον

Πα τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α α φες
 α αυ τοι οις την α μα αρ τι ι ι α α αν τα
 α α αυ τη ην ου γα αρ οι δα σι ιν οι α α
 α α νο ο ο ο μοι οι τι α δι ι κως πρα α α
 α α α τ του σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.274/721*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
 Υι υι ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι ι
 ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α
 τι

Ω ω ω πω ω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν

α α γω ω γη τον βα σι λε α της κτι ι σε ε

ως κα τε δι ι κα α α σε ε θα α να α α

α α α α α α τω μη η αι δε σθει ει ει

σα τας ευ ε ερ γε ε σι ι ι α ας α ας α να

μι μνη η η η η σκων προ η σφα λι ι ζε ε

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ο ο ο

ο ος μου τι ε ποι η σα υ μι ιν ου ου θα

αυ μα α α α των ε νε ε ε πλη η σα την Ι ι ι

ι ου δαι αι αι αι α α αν ου ου ου νε ε κρους

Εξ α νε ε στη η η σα μο ο νω τω ω ω λο ο

ο ο ο ο ο γω ου πα σα αν μα α λα

χι ι ι α αν ε θε ρα α πε ε ευ σα α και αι νο

ο ο ο ο ο ο ο σον τι ι ι ου ουν μοι αν

τα πο δι ι ι ι ι ι ι δο ο τε εις τι

ι α α μνη η μο ο νει ει ει τε ε ε ε ε μου ου αν

τι των ι α α μα α α α των πλη γα ας μοι

οι οι ε ε πι ι θε ε ε ε ε ε ε ε εν τες

αν τι ι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε ες κρε μω

ων τε ες ε ε πι ι ξυ υ υ υ λου ου ου ως κα κου ου ου

ουρ γο ον τον ευ ερ γε ε ε ε ε ε ε

τη η η η ην ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι

τον τον πα τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α

μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ο ο ο ο ξα σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.276/723*

Και αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

Φ ο βε ε ρον και πα ρα δο ο ξον μυ υ στη η

ρι ι ο ον ση η η με ε ε ε ρο ο ον εν ερ

γου ου με ε νο ον κα α θο ρα α α α ται ο

α να φης κρα α τει ει ει ει ται δε ε σμει ει ει ει ει

ει ει ται ο λυ υ υ υ ω ων τον Α δα α αμ τη

ης κα α τα α α α α α ρας ο ε τα α α

ζων καρ δι ι α ας και νε ε φρους α δι ι ι κως ε

τα α α α α α ζε ε ε ε ται ειρ

κτη η η η κα τα κλει ει ε ε ε ε ε ε ε

ται ο την α α α α α βυ υσ σο ον κλει ει

ει ει ει ει ει σας Πι λα α α α τω πα α

ρι ι στα α ται ω ω ω ω ω τρο ο ο

ο ο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου ρα α

νω ω ω ω ων αι αι δυ υ να α α α α α α α

μεις ρα α πι ζε ται χει ρι του πλα α σμα α α τος ο

Πλα α α στη ης ξυ λω ω κα α τα κρι ι ι

νε ε ε ε ται ο κρι ι νων ζω ων τας και αι νε

ε ε κρους τα α φω ω ω κα τα κλει ει ε ε

ται ο κα θαι ρε ε ε ε τη ης του Α α

α α δου ο παν τα φε ε ρω ων συμ πα α θω ω

ω ως και παν τας σω σα ας τη ης α α ρα ας α

νε ξι ι ι ι κα α α α κε ε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ξασοι οι οι οι οι οι οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε π ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε

με ε λι ι α ουν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα ουν ε ε ε πα

α α σχον τω τα παν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι π

* και ουτω α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ}υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ}ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} τὸ ἴδιο

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.127*

^χα πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ Δ}ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μοσ ^Δ

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι ^Δ

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ω ρου ουου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρω υ υ χε ε ε

το δι ο και το στηθος τυ πτου ουσα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθααλ μω ωων μου ο Α μνος του Θε

ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο οντο λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Επι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που το καλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε νον σπευ στον ουν α να στη η θι ο πως ι δω κα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας **Δ** και η α λη θει α του Κυ ρι ου **Χ**

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να **π**

Σ η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι λα α α τω **Δ** και Σταυ

ρω πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι ι

στη η ης τω ω ω ν α πα α αν των **Δ** ως α μνος προς

α γο με ε νος τη ι δι ι ι ι α α βου λη η

η σει **π** τοις η η η λους προς πη η η η γνυ υ

Δ υ ται και την πλε ε ευ ρα α αν κεν τα α α ται **Δ**

και τω σπογ γω προσ ψα α αυ ε ε ε ται ο ο ο

μα αν να ε ε πομ βρη η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ε ται

ο λυ τρω τη ης του ου ου κο ο ο σμου ου και

υ πο των ι δι ων δου ου ου λων εμ παι ζε ε ται αι

ο ο ο πλα α στης τω ων α πα α αν των ω ω

ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α αν θρω πι ι ι

ας υ περ των σταυ ρου ουν τωων πα ρε κα α α

λει ει τον ι ι δι ι ι ο ο ο ον Πα τε ε ρα

λε ε ε γων α α α φε ε ες αυ τοις την

α μαρ τι ι ι αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι εν οι α α α νο ο ο μοι τι α δι ι ι

κωςπρα α ατ του ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.146*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μοσ συ να α α γω γη

τον Βα σι λε α της κτι ι σε ε ε ως

κα α τε ε ε δι ι ι ι κα σε θα να α α α α

τω μη αι δε σθει ει σα τα ας ε ε ε ευ ε ερ

γε σι ι ι ι ας ας α να μι μνη η η σκω ων προ

η σφα λι ι ζε ε ε το λε ε ε γων προ ος α

α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α

α υ μιν ου θαυ μα των ε νε ε πλη η η

σα α α α την Ι ι ου δαι αι αι αι αι αν

ου νε κρους ε ε ξα α νε ε στη η η σα

μο ο νω ω ω τω λο ο ο ο γω ου πα σαν

μα λα α κι αν ε ε θε ε ε ρα α α α πευ

σα α και νο ο ο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο

δι ι δο ο ο ται εις τι αμνη η ημο νει ει

ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι

α μα α α α των πλη η γα α α ας μοι ε ε πι

θε ε ε ε εν τες αν τι ζω η η ης νε κρου

ουουν τες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ

υ λου ουως κα κου ουργο ον το ο ον ε ε ευ ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ο ο ον τον νο

ο μο δο ο ο ο ο την ως κα τα κρι τον των

πα αν τω ω ων Βα α α σι λε ε ε α Μα

χρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ με Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.148*

Και αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο ο ο βε ρον και πα ρα α δο ο ο ξον μυ

στη η η η ρι ι ι ο ον ση η η με ε ε ε

ρον ε νερ γου ου ου ουου με ε ε ε νον κα α

θο ρα α α α α ται ο α να φης κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης

κα τα α α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας

και αι αι νε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α α

α ζε ε ε ε ται ειρ κτη η η κα τα α

κλει ει ε ε ε ται ο τη ην α α α α βυ υ σ σ ο ν κλει

ει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι ι στα α α ται

ω ω τρο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου

ρα νων αι αι αι αι δυ υ υ να α α μει εις ρα

πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α α το ο ος ο πλα

α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι νε ε ε

ε ται ο κρι νων ζω ω ν τας και αι νε ε ε κρους

τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ε ται ο κα θαι

ρε ε ε ε τη ης του Α α α α α δου ο παν τα

φε ε ρων συ υ υμ πα θως και παν τα σω ω σα α

ας τη ης α α α ρα ας Α νε ξι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι κα α κε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν π ρ

Π α σα η κτι σις ηλ λου ου ου το ο φο

ο ο βω θε ω ρου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα με ε

νον Χρι ι στε π ρ ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το

ο ρ και γης τα θε με ε λι ι α συν ε τα ρα

α ατ τε ε ε ε το π τα παν τα συν ε πα α σχον

τω τα παν τα α κτι ι ι σα α α αν τι π ρ ο ε

κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι π ρ

χ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ Δ} ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Λ α ο οςδυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μοσ ^Δ

ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να ι να ^Δ

τι την ζω ην των α α πα αν των ^Δ θα να τω κα τε δι

ι ι κα α α α σε με γα α α θα α αυ μα

ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας α νο

ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και ε πι

ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω ω ω

πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω

ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με

Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ω ρου ουου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη

μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε ε τρω ω το την καρ

δι ι ι αν πι ι κρω ως και στε να α ζου ουου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα

τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το δι ο ο και το

στη θος τυ υ πτου ου σα α νε κρα α γε ε ε γο ε ε

ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου κο ο ο

σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ωων μου ο α

μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε μου ου ου που ου το

κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ

φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε

α δι ι ι ι κω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον

σπευ στον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον εξ α α

να α α στα α α α σιν

* Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε ε δυ τη

ης μορ φη η η ης σου ου

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.197*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σtau

ρω ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στης των α α α

πα α αν τω ων ως α μνος προσ α γο με ε νος τη ι

δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις η η λoις

προσ πη η η η γνυ υ υ υ ται και την πλευ ρα α αν κε

εν τα ται και τω σπογ γω ω προσ ψα α αυ ε ε ε

ε ται ο μαν να ε πομ βρη η η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω της

του κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι ων δου λων εμ

παι ζε ε ται ο πλα α στης των α πα α α αν των

ω Δε σπο ο του φι λαν θρω πι ι ι α ας υ περ

των σταυ ρουν των πα ρε κα α α λει τον ι δι ον Πα τε ε

ρα λε ε ε ε γων α φες α αυ τοις την α μαρ

τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δασιν οι α

α νο ο ο ο μοι τι α δι ι κως πρα α ατ του ου

ου ου σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.198*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

ω πω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν α γω

ω γη τον βα σι λε α α τη ης κτι σε ε

ω ως κα τε δι κα σε ε θα α να α α α α τω μη

αι δε σθει ει ει σα τας ευ ερ γε σι ι ι ι α α ας

ας α να μι μνη η η η η η σκων προ η σφα

λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα υ υ μι ι ι ιν ου

θα αυ μα α α των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι

αι αι αι αν ου νε κρους εξ α νε στη η σα α μο ο

νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα λα

κι αν ε θε ρα πευ σα και αι νο ο ο ο ο σον

τι ουν μοι αν τα πο δι ι δο ο τε εις τι α μνη

μο νει ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ω ν ι ι ι

α α μα α α των πλη γα α ας μοι οι ε ε

πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε

ες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ υ υ λου

ου ως κα κου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ε ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον νο ο

μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι τον τον παν

των βα σι λε ε ε ε ε α α μα κρο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μα κρο ο θυ υ

με ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Και νυν...

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Φ ο βε ε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον μυ στη η ρι ι

ο ον ση η με ε ρον εν ερ γου ου ου με ε νον κα

θο ρα α α α ται ο α να φης κρα α τει ται δε σμει

ει ει ει ται ο λυ ων τον Α δα α α αμ τη ης

κα τα α α α ρας ο ε τα α α ζων καρ δι ι α ας

και νε ε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε

ε ε ται ειρ κτη η η κα τα κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει σας Πι

λα τω πα ρι ι στα α ται ω τρο ο μω ω πα α

ρι ι στα α αν ται ου ρα νων αι αι αι δυ υ υ

να α α μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α

α το ο ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα τα κρι

ι ι νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και

αι νε ε ε κρους τα φω πα ρα δι ι δο ο ται ο

κα θαι ρε ε ε ε ε τη ης του α α α α δου ο

παν τα φε ρω ων συ υ υμ πα α θως και παν τας σω ω

σα α ας τη ης α α α ρας α νε ξι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α νε ξι ι κα α κε

Κυ υ υ ρι ι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εἴσοδος

Λουκάς Λουκά

Ἐπιλύχνιος Ἐυχαριστία

Μέλος Ἄρχαϊον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νε ι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ωως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο ο κο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Ἑσπέρας προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Θίς τόν Στίχον

Στιχηρά αὐτόμελα

Πέτρου Βυζαντίου

β' χορός

Ἦχος Δι

Πέτρου Βυζαντίου
Ειρμολόγιον 1825 σ.150*

Ο ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε κρον ο Α ρι μα

θαι ας κα θει ει λε την των α πα αντων ζω ην σμυρ νη

και σιν δο νι σε Χριστε ε κη δευ σε και τω πο θω

η πει γε το καρ δι α και χει ει λη σω μα το α κη

ρα τον σου πε ρι πτυ ξα σθαι ο μω ως συ στελ λο

με νος φο βω χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη συγ

κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε

O Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

 αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

 ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω ω σα α α

 το

O ο τε ε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

 τος κα τε τε ε θης ο Λυ τρω τη ης του παν τος Α δης

 ο παγ γε λα στος ι δων σε ε πτη ξεν οι μο χλοι

 συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι μνη μα τα η

 νοι χθη σαν νε κροι αν ι σταν το το τε ε ο Α δαμ

ευχαριστως χαιρων ανεβοασοιδοξατη

συγκαταβασεισουφιλανθρωπε

Και γαρ εστερεωσετην οικουμενην

ητιςουσαλευθηηησεεεται

Οτε εν τω ταφωσαρκικως θελων συν

εκλεισθης οφυυσειτητηςθεοτητος με

ωναπεριγραπτος και αδιοοριστος ταθανα

τουαπεκλεισας ταμεια και Ααδουαπανταε

κενωσας Χριστε βασιλεια τοτεεκαιτο Σαββα

τον του ουτοθειαςευλογιας και δο

ο ξης και της σης λαμ προ τητος η η ξι ω σας

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ε ρων

Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον

ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι αν σου και

τον λι θον του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις

σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ σαν ο μω

ωστη η μων σωτη ρι ι α χαι ρου σαι ε βο ων σοι

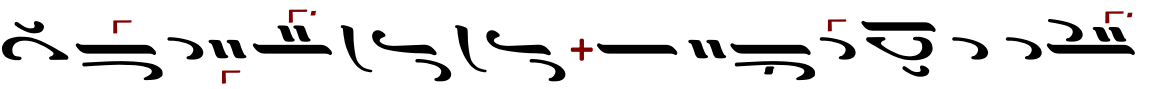
δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

β' χορὸς

Ἦχος Δι'

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.371*
(διασκευή Γερασίμου μοναχοῦ)

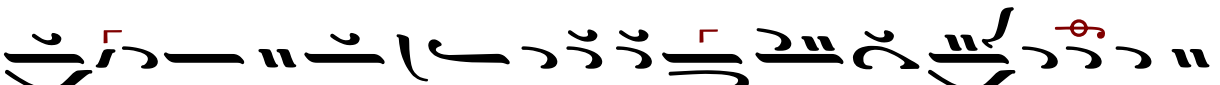
Ο
ο ο ο ο τε ε ε εκ του ου ξυ λου ου σε

ε νε ε ε κρον ο ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμυ υ υ υρνη και σι εν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω

πο ο ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι

χει ει ει λη σω ω ω ω μα το α α κη ρα α τον

σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α σθαι ο ο ο

ο ο μω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι

αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ ναμιν και πε ρι ε ζω ω ω σα α α

το

Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω τω

ω και αι αι νω υ πε ερ του παν τος κα α τε ε

τε ε ε θης ο Δυ υ τρω ω ω τη η ης του

πα αν τος α α α α δης ο πα αγ γε λα α στος ι

δω ων σε ε ε ε ε πτη η η η ξεν οι μο

χλοι οι οι συ υν ε τρι ι βησα α αν ε θλα σθη η σα αν

πυ υ υ λαι μνη η η η ματα η η νοι χθη η σαν

νε κροι α αν ι ι ι στα α α αν το το ο ο

ο ο τε ε ο Α δαμ ε ευχα α ρι ι ι στως χαι αι

αι ρων αν ε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Και χ γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην χ

η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται

η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται

Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω σα

αρ κι ι ι κως θε ε λων συν ε κλει σθη ης ο ο

φυ υ υ σει τη ση ης θε ε ε ο τη η τος

με ε ε ενων α πε ε ρι γρα α πτος και α α δι ι

ο ο ο ρι ι ι ι στος τα θα να α α του ου α

πε ε κλει σα α ας τα μει α α και αι α α

δου α α α α παντα ε ε κε νω ω σας Χρι στε βα α

σι ι ι λει ει ει α το ο ο ο ο τε ε και

το Σαβ βα α τον του ου ου το θει ει ει ας ευ

λο γι α ας και αι δο ο ο ξης και της σης λαμ προ

στη τος α α α ξι ι ω ω ω σον

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ε ρων

Ο ο ο ο τε ε αι αι δυ υ να μει εις σε

ε Χρι ι ι στε πλα α νον υπ α νο μων ε ε

ω ω ω ρων συ κο ο φα α αν του με ε νον ε

ε ε ε φριτ τον τη ην α φα α τον μα κρο ο θυ υ μι

ι ι α α α αν σου και τον λι ι ι θο ον του

μνη η μα το ο ος χερ σι σφρα α γι ι σθε ε εν

τα αι αι αι αις σου την α α κη ρα α τον πλευ ραν ε

ε λο ο ογ χε ε ε ευ σαν ο ο ο ο ο μω ως τη

η μων σω ω τη η ρι ι ι α χαι αι αι ρου σαι

ε βο ωων σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα α

σει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκ3

Κωνσταντίνου Πρίγγου

β' χορός Ἦχος Δε Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

Ο ο ο ο ο τε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε χρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α αν των ζω ω ην

σμου υ υ υρη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο βω χαι αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α ασει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.151*

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το ε νε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

τος κα τε τε ε θης ο λυ τρω τη ης του παν τος

Α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε ε ε πτη η ξεν

οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι

μνηματα η νοι χθησαν νε κροι α νι ι στααν το το

τε ε ο Α δαμ ευχα ρι ι στως χαι ρων α νε βο α

σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

πε

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου ουσα α λευ θησεται

Ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν ε

κλει σθης ο φυ υ σει τη της Θε ο τη τος με νων

α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι ι στος του θα να

του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε

κε νω σας Χρι στε βα σι ι λει ει α το τε ε και το

Σαβ βα τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο

ο ο ξης και της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο ο τη η τα η μερων

Ο ο τε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον υπ α

νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον ε φριτ τον

την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον

του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις σου την α

κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ σαν ο μω ω σ τη η μων

σωτη ρι ι α **ζ'** χαι ρου σαι ε βο ων σοι Δο ο ο

ξ α τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε **Δ**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Δουκ3ς Δουκ3

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

β' χορός
ἀργόσύντομα

Ἦχος **Δι' ς'**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

Ο ο ο ο ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε κρον **Δ**

ο Α ρι μα θαι αι αι ας κα θει ει ει λε την των **ζ'**

α πα αν των ζω ην **ζ'** σμυ υ υρ νη και σι ι ιν **Δ**

δο νι σε Χρι στε ε κη η δευ σε και τω πο **Δ**

ο θω η η πει γε το καρ δι α και χει ει ει λει **ζ'**

σω μα το α κη ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξ α σθαι ο **Δ**

μω ως συ στελ λο με νος φο ο ο βω και ρων α νε

βο α σοι δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι

λαν θρω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το Κυ ρι

ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε ε εν τω τα φωτω και νω υ περ του

παν το ο ος κα τε τε ε ε θης ο λυ τρω τη

ης του παν τος α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε

ε ε πτη η ξεν οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε

θλα σθη σαν πυ υ υ λαι μνη μα τα η νοι χθη σαν νε κροι

α νι ι στα αν το το τε ε ο Α δαμ ευ χα

ρι ι ι στως χαι ρων α νε βο α σοι δο

ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με

νην η τις ου ουσα α λευ θη σε ται

Ο τε ε εν τω τα φω σα ρ κι κως θε λων

συν ε κλει ει ει σθης ο φυ υ υ σει τη της Θε ο τη

τος με νων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ρι ι στος

τα θα να του α πε κλει σας τα μει ει α και α

α α δου ου α παν τα ε κε νω σας Χρι στε βα σι

ι λει ει α το ο ο τε και το Σαβ βα τον του ου

το θει ας ευ λο γι ας και δο ο ξης και

της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ρων

Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο ο ο μων ε ω ω ω ρων συ κο φαν του με

νον ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν

σου και τον λι θον του μνη μα τος χερ σι ι σφρα γι

σθε εν τα αις σου την ακη ρα τον πλευ ραν ε λο

ογ χεευ σαν ο ο ο μως τη η μων σωτη ρι ι

α και ρουσαι ε βοων σοι δο ο ξα τη

συγκατα βασει σου φιι λαν θρωπε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρόν... ἀργόν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

μέλος ἀργόν

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.168*

Ο ο ο ο τε ε ε ε εκ του ου ξυ λου ου

σε ε νε ε ε κρον ο ο α ρι μα θαι α α σκα

α θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αντων

ζω ω ην σμυ υ υ υ ρνη και σι εν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο
 ο θω ω η πει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει
 ει ει λει σω ω ω ω μα το α α κη ρα α τον σου
 πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α σθαι ο μω ω ω ω
 ω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι αι
 ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα
 τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

μέλος ἄργον

*Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε κρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α ααν των ζω ω ην

σμου υ υ υρη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω και αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α σει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

ἐπιστροφή

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

μέλος ἄργον

Ἦχος Δι γ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

Ο ο ο ο τε ε ε ε εκ του ου ξυ λου ου

σε ε νε ε ε κρον ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμου υ υ υρνη και αι σι εν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο

ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει

ει ει λει σω ω ω ωμα το ο α α κη ρα α τον

σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο μω ω

ως συ υ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι

αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη

συγ κα τα βα ασει σου ου φι ι ι λα αν θρω ω ω

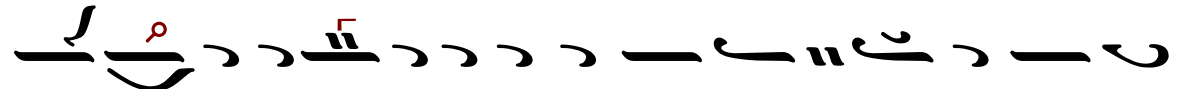
πε

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π q πε

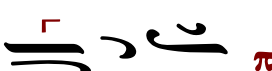

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

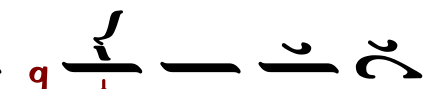
ω νων α α α α μην π q πε

Σ ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φως x q

ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ι ον x q κα θε

λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο δη η

η η μω π q και θε ω ρη σας νε ε κρο ον γυ υ μνον

α α α α α τα α α α φον q x ευ συμ πα θη

η η τον θρη νόν α α α να α λα α βων ο δου

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου ον προ μι κρου ο ο η η

λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα με νον θε

α σα α με ε νος ζο ο ο φον πε ρι ι

ε ε ε βα αλ ελ ε ε το και η η γη τω

φο ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι νε

το και δι ερ ρη η γνυ υ το να ου το κα

α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα αλλ ι

δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε ^χδι ε με ε

κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ον τα θα α να

α α τον ^ππω ω ως σε κη δε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου ^πη η η πώς σιν δο ο ο

σι ιν ει λη η η η σω ^πποι αις χερ σι δε προ οσ

φα α αυ σω ^χτο σον α α κη η η ρα α τον σω

ω ω ω μα ^πη ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη

ση ε εξ ο ο ο δω οι κτι ι ι ιρ μον ^χμε γα

λυ νω ω τα πα α α α θη η η η σου ^χυ μνο

λο ο γω ω και τη ην τα φη η η ην σου ^πσυν τη

Α να στα α α σεις ει κρα α αυ γα α α α α

ζων ^χϛ ^ϛϛ Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^πϛ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Nūn ἀπολύεις τον δούλόν σου](#) Λουκάς Λουκά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ π̣ ϝ̣ Πα̣

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Τριώδιον & Πεντηκοστάριον
1883, σ. 191*

Δ ο ο ο ο ο ξα̣ Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δϛ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^πϛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην ^πϛ

Σ ε τον α να α βαλ λο με ε ε νο ον το ο

φως ^χϛ ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ον ^χϛ κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κο δη η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ υ μνον α α α α α τα α α φον ευ συμ

πα θη η η η τον θρη νοον α α α να λα α

βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε

ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι η η η η σου ον προ ο μι ι

κρου ου ο ο η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ

ρω κρε μα με νον θε α α σα α με ε ε νος

ζο ο ο φον πε ρι ι ε ε ε βα αλ λε ε ε

το και η η γη τω φο ο ο βω ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ ρη

η γνυ υ υ το να ου ου το κα α τα α πε ε ε

ε ε τα α α σμα αλλ ι δου ου νυ υν βλε ε

ε πω ω ω σε δι ε με ε ε κου ου σι ι ι

ω ως υπ ελ θο ο ον τα θα α να α α τον πω

ω ως σε ε κη δε ε ευ σω ω ω Θε ε ε

ε ε μου η η η πω ως σιν δο ο ο σι ι ι ν

ει λη η η σω ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα

α αυ σω το σον α κη η η ρα α τον σω ω ω

μα ^{π ρ} η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη ση εξ

ο ο ο ο δω οι κτι ι ιρ μον ^{χ ρ} με γα λυ

νω ω τα πα α α θη η η η σου ^{χ ρ} υ μνο λο

γω ω και τη η ην τα φη η ην σου ^{π ρ} συν τη α

να στα α α σει ει κρα α αυ γα α α α ζων ^{χ ρ}

Κυ ρι ι ε δο οξα σοι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Νῦν ἀπολύεις τον δούλόν σου](#) Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.528*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φω

ως πε ερ ι μα α α τι ι ι ι ον καθ

ε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου συν Νι

ι κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε κρον

γυ υ υ μνον α α α α τα α α α φον ευ συμ

πα θη η η τον θρη νο ον α α α να α λα α

βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε λε ε ε ε

γεν οι οι οι οι οι μοι οι γλυ κυ τα α τε

ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου η η η πω ως

σιν δο ο ο σι εν ει λη η η η σω ποι αις

χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω το σον α α κη η η

η ρα α τον σω ω ω ω μα η ποι α α σμα

α τα α με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο δω ω

οι κτι ι ι ιρ μον με γα λυ υ νω τα πα

α α θη η η η σου υ μνο λο ο γω ω και τη ην

τα φη η η ην σου συν τη Α να στα α α

σει ει ει κραυ γα α α α α ζω Κυ ρι ι ε

δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

σύντομον

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.287*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην π ρ

Σ ε ε τον α να βαλ λο με ε νο ον το ο φω ως κ ρ

ω ωσπερ ι ι μα α α τι ι ι ι ον καθ ε λων Ι

ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι κο δη η η η

μω και θε ω ω ρη η σας νε ε κρον γυ υ υ μνον α α

α α α τα α α α φον ρ κ ευ συ υμ πα θη η

η τον θρη η νο ον α α α α να α λα α βων x q

ο δυ ρο με ε ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν π q

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου x q ον προ μι ι κρου ου ο η

η λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα α με ε νον A q

θε α σα α με ε νος ζο ο ο φο ον πε ρι

ι ι ε βα αλ λε ε ε το π q και η η γη η τω

φο ο ο βω ω ε εκυμαι αι αι αι αι αι αι νε

το ο ο π q και αι δι ερ ρη η γνυ υ το να α

ου το κα α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα

σου ^π9 συν τη Α να στα α α σει ει ει κρα α αυ

γα α α ζων Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα σοι οι οι

οι οι οι οι οι ^π9

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄργον
ἔκτασις δ - Κ'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω ^χ9 και Α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι ^π9

Κ αι νυ υ υ υ ην και αι α α ει ει ει ει ει

ει ^χ9 και αι ει εις τους αι αι ω ω ω νας ^Δ9 των αι ω

ω ω ω ω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ν α α α

α α α α ρα α α α α α μην

Ἦχος λ π ρ Πα

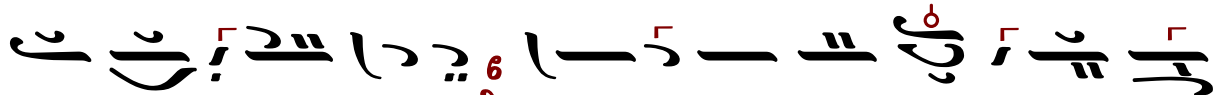
Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.281*

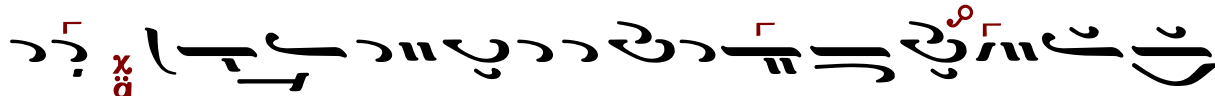
ε ε ε ε το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν α

α α να α βα α α αλ λο ο με ε ε

υε ε ε ε νο ον το ο ο ο φω ω ω ω

ω ως ω ω ω ω ω ω σ πε ε ε ε ε ε ρ ι ι

ι ι μα α α α ω σ πε ρ ι ι μα α α τι ι ο ο ο

ον καθ ε λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν

Ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω λ ω ω ω

ση η η η ηφ α α α α α πο ο ο ο ο ο ο

ο ο του ου ου α πο τουου ξυ υ υ υ υ υ λου ου ου συ

υ υ υ υν Ni ι ι ι ι ι κο ο ο ο ο ο ο ο ο

δη η η η η η η ιη συν Ni κο δη η μω και

θε ω ω ω ω ρη η η η η σαας νε ε ε ε ε

ε ε κρο ο ο ο ο ο ον γυ υ υ υ μνο ο ο ο ο

ο ον α α α α α α α α τα α α α α α τα

α φο ο ο ο ο ο ον ε ευ συ υ υ υ υμ πα α

α α θη η ευσυμ πα α θη η τον θρη η η η η η η

ιη η η η η η η η νο ον α α α α α να α

λα α α α να λα α βω ω ω ω ω ω ω ων ο

δυ ρο ο ο ο ο ο με ε ο δυ ρο ο με ε νος

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε γε ε ε

εν οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι μοι οι γλυ υ υ υ κυ υ υ υ υ τα α α α

α α ια α α α α τε ε ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι η η η η η η

η ιη η ι ι η σου ο ο ο ο ον προ μι

κρου ο ο η η η η η η λι ι ι ι ι ι ι

ος ε ε ε εν Στα α α αυ ρω ω κρε ε ε μα

κρε μα α α μεε ε νον θε ε α α α α α α σα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ζο ο ο ο ο ο ο φο ο λο ο ο

ονπε ε ε ε ερι ι ι ε ε ε ε ε βα α

α α α α α ια α α αλ λε ε ε περι ι ε ε βα

α α α α αλ λε το και αι αι αι αι η η η

η η η η η γη η η η η η η η η η

η τω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο βω ε κυ υ υ υ μαι αι αι αι αι αι αι

αι νε ε ε ε κυ υ μαι αι αι αι αι νε ε το ο λο

ο ο ο και δι ε ερ ρη η η η η η γνυ υ υ

υ υ υ το ο ο ο ο να α α ου ου ου ου ου ου

το ο ο ο ο ο ο ο ο κα α α α α τα α α

α α α α πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε τα α α α α α α ια το κα τα πε τα σμα αλλ

ι δου ου ου ου ου ου ου νυ υν βλε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε πω ω ω ω βλε ε πω ω σε ε ε

ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε οί ε ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε ε κου ουου σι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ως υπ ελ θο ο ο ο ο ο

ο ο ο ον τα α α α α θα α α α α α α α α

να α α α α α α λα α α α θα α να

τον πω ω ω ω ω ω ως σε ε ε ε ε ε κη η η

η η η δε ε ε ε ε ε ευ σω θε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε μου ου ου ου η η πω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ως σι ι ι ι ι ν δο ο ο ο ο ο

ο σιν ει λη η η η η η η η η η σω ω ω

ω ποι οι οι οι οι αις χε ερ σι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι δε ε ε ε προ ο ο ο ο ο ο ο ο σ ψα

α α α α α λα α α προσψα αυ σω το σον α α

κη η η η η ρα α α α το ον σω ω ω ω ω

ω μα α α α η ποι οι α α α α σμα α

τα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ ψω

ω ω ω ω ω ν' η τη ση η ε ε ε ε ξο ο ο ο

δω ω οι οι οι κτι ι ι ι ι ρ μον x q με γα α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νω ω τα α α α α α α πα α α

α α α θη η η η η η η σου x q υ υ μον ο λο ο

ο ο γω ω ω ω και τη η η η η τα α α α φη

η η η η η η η η σου π q συν τη Α να α στα

α α α α α σει κραυ γα α α α α α α α α

α ζω ω ω ων ^χϞ ^ϞΚυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α α

ια α α α α α α α δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι ^πϞ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̣ π̣ Ϟ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.278/725*

Δ ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ^χϞ και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α ια α α α τι ^πϞ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

ον θρη η η η η η η νο ον α α α να α λα α βω

ων ο δυ υ ρο ο ο ο με νο ος ε ε λε ε ε ε ε

λε ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι

γλυ υ κυ υ υ υ τα α α τε ε ε ε Ι ι η η

σου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου Ι ι ι η η

σου ο ον προ ο ο μι ι κρου ο η η η λι ι ι

ι ι ι ο ο ος ε εν Στα α α αυ ρω ω

ω ω κρε μα με ε νο ο ο ον θε α σα α α

με ε ε ε ε νος ζο ο ο ο ο φον πε ρι

ι ε ε ε ε βα α α αλ λε ε ε ε ε λε ε

ε ε το και η η η γη τω φο ο ο βω ω ω

ω ε ε ε ε ε ε ε ε ε κυ υ μαι αι αι

αι αι αι νε το ο ο και δι ερ ρη η η

γνυ υ υ υ υ υ το ο ο Να ου ου το κα α τα α

πε ε τα α α α α ια α α α σμα π αλλ ι δου

νυ υν βλε ε ε ε ε πω ω ω ω σε χ δι ε με

ε ε κου ου ου σι ι ι ι ως υπ ελ θο ον τα α α

α θα α α α α α να α τον πω ω ω ω ω ω

ως σε ε κη δε ε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

μου η η η πω ως σιν δο ο ο ο ο ο σι

ι ν ει ει ει λη η η η η η σω ποι αις χερ σι

δε προ ο οσ ψα α α α α α α α αυ σω

το σον α α α κη η η η η η ρα α το ο ο ον σω ω

ω ω ω μα η ποι α α σμα α α τα α α

με ελ ψω τη ση η η ε ε εξ ο ο ο δω ω

ω οι κτι ι ι ιρ μον με γα α α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νω ω ω ω ω ω ω ω τα α

α α πα α α α α α θη η η η σου ου ου

ου υ μονο λο γω ω ω και αι τη ην τα α α φη

η η η η η η η σου συν τη Α να στα α

α α α σει ει ει ει ει ει κρα α α χα α

α α χα α α α α α α α α α α α α α

α α χα α αυ γα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α α α α α α

α α α κρα αυ γα α α α α ζων Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α Κυ υ ρι ε δο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δούλόν σου Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πά

Κωνσταντίνος Πρίγγος
Μουσική Κυψέλη Α'
Μ.Εβδομάς 1969 σ.153*

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Σ ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου ου συν

Νι ι κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε

κρον γυ υ μνο ο ο ο ον α τα α α φον ευ συμ

πα α α θη η η τον θρη η νο ον α α α α

να λα βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ υ τα

α α τε ε ε ε Ι η σου ον προ μι κρου ο

η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε

μα με νον θε α σα α με ε ε νος ζο ο ο

ο ο φον πε ρι ε ε βα α α α α λ λε ε ε ε ε το

και η γη τω φο ο ο βω ω ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ

ρη η γνυ υ το να α ου το κα τα α πε ε ε ε ε

τα α α α σμα π⁹ αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω

ω ω σε χ⁹ δι ε με ε κου σι ι ι ως δ⁹ υ πελ

θο ο ον τα α α θα να α α τον π⁹ πω ω ω ω ω

σε ε π⁹ κη δε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου π⁹ η η

η η η πω ω π⁹ σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η

η σω π⁹ ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω χ⁹ το

σον α κη η η η ρα α τον σω ω ω ω μα π⁹ η

ποι α α α σμα τα α μελ ψω τη ση ε ε ξο ο ο ο

δω ω Οι κτι ι ι ιρ μον χ⁹ με γα λυ νω ω ω τα

πα α α θη η η η σου χ⁹ υ μνο λο γω ω ω

ω και την τα α α φη η η ην σου π q συν τη Α να

στα α α α σει ει κραυ γα α α α ζων x q Κυ ρι ι

ε δο οξα σοι οι οι οι οι οι οι π q

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.206/218*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω x q και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι π q

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π q

ε τον α να α βα αλ λο με ε νο ον το ο

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον χα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ μνο ο ο ον α α α α τα α α α φον ευ συμ

πα θη η η η τον θρη η νο ον α α α να

α λα α βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε λε ε

ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι ι ι ι η σου ου ου ου ου

λου ουου ου ουου ου ον προ μι κρου ο ο η

η λι ι ος εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον

θε α σα α με ε νος ζο ο ο ο φον πε ρι ι

ε βα αλ λε ε ε το και η η γη η τω φο

ο ο βω ε κυ μαι αι αι αι αι αι αι αι αι

νε το ο ο και δι ερ ρη η γνυ υ το να

ου ου το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α σμα

αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω ω σε διε

με ε κου ου σι ι ι ω ως υπελ θο ο ον τα θα

α να α α τον πω ω ως σε ε κη δε ε ευ

σω ω ω θε ε ε ε ε ε μου η η η πω ως σιν

δο ο ο σι ι ν ει λη η η η σω ποι αις χερ

σι δε προ ος ψα α α αυ σω το σον α α κη

η η ρα α α τον σω ω ω ω μα η ποι α α

σμα α τα α με ελ ψω τη ση ε εξ ο ο ο ο δω ω

οι οι οι κτι ι ι ι ι ι ι ρ μον με γα λυ υ

υ υ υ νω ω τα α πα α θη η σου ου υ μνο λο

γω ω και αι την τα α φη η η η η η η η η σου συν

τη α να στα α α α σει ει ει κραυ γα α α α

α ζω ω ω ω ν Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ξα α

σοι οι οι οι οι οι οι οι

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως ω ω σ πε ε ρ ι ι μα α α τι ι ι ι

ον κα θε λων Ι ω ση φ α πο του ξυ υ υ υ λου

ου ου συν Νι ι κο δη η η η μω και θε ω ρη η

σα ας νε ε χρο ον γυ μνον α τα α φο ον

Εὐ σου υμ πα α α θη η η τον θρη η νο ον

α α α α να λα βων ο δυ ρο ο με ε νος

ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι

μοι γλυ υ κυ υ τα τε Ι ι ι η η η η

σου ον προ μι κρου ο η η λι ι ι ος εν

Στα αυ ρω ω κρε μα με νον θε α σα α με ε ε

νος ζο ο ο ο ο φον πε ρι ε ε βα α α

α α λ λε ε ε ε το και η γη τω φο ο ο

ο ο βω ω ε εκυ μαι αι αι αι αι αι αι

αι αι νε το και δι ερ ρη η γνυ υ υ το να α

ου το κα τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα ^{π ρ} αλλ

ι δου νυν βλε πω ω ω σε ^{χ ρ} δι ε με ε ε ε κου ου

σι ι ι ως ^{Δ ρ} υ πελ θο ο ον τα α α θα α να α α

τον ^{π ρ} πω ω ως σε ε ^{π ρ} κη δε ε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου ^{π ρ} η η η η η πωως ^{π ρ} σιν δο ο

ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^{π ρ} ποι αις χερ σι δε

προ σψα α α α αυ σω ^{χ ρ} το σον α κη η η η ρα

α τον σω ω ω ω μα ^{π ρ} η ποι α α α σμα τα α

μεελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο ο δω Οι κτι ι ι

ιρ μον ^{χ ρ} με γα λυ υ νω τα πα α α α θη η η η

σου ^{κ ρ} υ μνο λο ο γω ω ω και τη ην τα φη η η η η

σου ^{π ρ} συν τη Α να στα α α α σει κραυ γα α α α

ζων ^{κ ρ} Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

έτερα θέσις

* ^δ πε ρι ε βα α α α λ λε ε ε ε το ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου

Λουκάς Λουκά

Ἀπολυτικά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.66*

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ραι λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το ^{π ρ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ αις Μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι

α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθηαλ λο τρι ο

ο ος

Ο ε ε ε ε ευσχη η μων Ι ω σηφ α πο του

ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε ε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ταις Μυροφοροις γυναιξι παρα το μνημα

επιστας ο Αγγελος εβουουοαταμυ

ρατοις θνητοις υπαρχει αρμοδια Χρι

στος δε διαφθορας εδειχθηαλλοτριο

ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' Ϟ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.211*

Οευσχηημων Ιωσηφα του ξυλουκα

θελων τοαχραντον σου σωωωωμασινδο

νικαθαραιλησαςκαιαρωωμασινεν

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Τὴν θεόσωμον ταφὴν καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰώνιαν ζωὴν μεταβέβηκε.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτεῖαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορῆγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἔκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

δοστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσασι ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ἐβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ούτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ούτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλησμένη;

Κἄγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπὲς ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὁτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ ἰσχυροῦμαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Ἦπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων

ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηρικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτικά

ἦχος β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. (ριζ' 10)

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (ριζ' 10)

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνη καθαρᾶ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρῳ, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὄρωντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[ἀργὰ εἰρμολογικὰ](#)

[συντετημημένα](#)

[σύνομα](#)

Ν' Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ἐπιτίθει τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῃ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἐπιτίθει τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν

ψδὴ α'

ἦχος πλ.β'

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ἕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτὴρ μου, ἔδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηχας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἢ ὑπόστασις μου ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ψδθ γ'

ἦχος πλ.β'

«**Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἤνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῆ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Καταβασία

Τὴν ἐν Σταυρωῖ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοφας κράτος ἀγαθέ, ὀμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ψδὴ ε'

ἤχος πλ.β'

«**Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ σέ φύσαντος βουλήν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ψδὴ ς'

ἤχος πλ.β'

«**Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆς δοθέντος· ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἧς μετέσχεσ σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυται σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκός ἢ χοϊκῆ οὐσία, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταιὲ ζωαρχικῆ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγωνῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆς δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β'

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται, καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημεῖῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουςαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Οἶκος

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε καὶ αἱ πέτραι διερρήγγυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων ἀνδρῶν, ἄδης

κάτω στενάζει καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ γύναια κράζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον

Τῆς δ' τοῦ μηνὸς Μαΐου, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἀπὸ Ταρσοῦ.

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.
Ἄμφι τετάρτη Πελαγίη καύθη βοῦ χαλκῷ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐγνων τὸν Ἰάριον ἰλαρὸν φύσει,
Ὅς θαυματουργεῖ ἐν τάφῳ τεθειμένος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος, ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῆς ἀρετῆς τὸ θεῖον ἦρατο στέφος,
Ὁ θεῖος ἀρθεὶς ἐκ βίου Νικηφόρος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος, ὁ ἠσυχάσας ἐν τοῖς ἐρημικωτέροις τοῦ Ἄθω, ὁ συγγράψας τὴν σοφὴν μέθοδον περὶ νοεραῶν προσευχῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σοὶ χάριν ἴσμεν, ὦ πάτερ Νικηφόρε,
Τέχνην προσευχῆς, ἣν ἀφῆκας τῷ βίῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Κορίνθου, ὃς κεκοίμηται κατὰ τῷ 957 ἐπὶ τῶν βασιλέων Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

Ἀθανασίῳ προσφέρειν αἶνον πρέπον.
Ἀξίαν αἶνου ἀρετὴν γὰρ εἴλετο.

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον ταφὴν, καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν δι' ὧν τῆς φθοραῆς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία.
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζώϊαν.

Τῆς ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ἤχος πλ.β'

«**Ἄφραστον** θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς ὀσίους παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά**, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.»

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Τετρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά**, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Ὀλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά**, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἢ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγῆν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά**, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἑδέμ, θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά**, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

«**Ἄφραστον** θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς ὀσίους παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά**, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.»

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ὦδὴ κ'

ἤχος πλ.β'

«**Ἐκστῆθι** φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογιζέται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀέλνται ἄχραντος ναὸς, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδάμ γάρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθε μέχρις Ἀδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γάρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἔ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γάρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γάρ ἐν νεκροῖς λογιζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

ἦχος πλ.β'

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱὸν ἀναστήσομαι γάρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίστην, ἀναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἀπνουν ὀρῶσα νεκρὸν, τῆ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἀδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἀδῆς, μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποραῶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐγκώμια

Στάσις α'

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.163*

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλίττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

Η ζω η εν τα φω κα τε τε θης Χρι στε

και Αγ γε λων στρα τι αι αι ε ξε πλητ τον το συγ

κα τα βα σιν δο ξα σουσαι την σην

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασιλῆιον λύεις δέ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστάς.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη σου, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθοραῶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ

μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθη Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὄλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ, τὴν ζωὴν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαίων ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

Ὁ ὠραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὠραΐσας τοῦ παντός.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυσ, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ τῶν πατρῶων οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἢ πληθῆς, Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμῳ συστειλαί σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθη Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστάς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐπὶ γῆς κατήλθες, ἵνα σώσης Ἀδάμ, καὶ ἐν γῆ μὴ εὐρηκῶς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ἄδου κατελήλυθας ζητῶν.

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἐκουσίως Σωτήρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἁμαρτιῶν.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδάμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανείς Ἀδάμ.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς, τοῦ Ἀδάμ ἐξ ἧς τὴν Εὐὰν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

Ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος φιλόανθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ὁ χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδάμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῶ.

Οἴμοι, φῶς τοῦ Κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς.

Ω Θεὲ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου ταφήν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Ω βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθῆς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότῃν, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀ ξι ον ε στι με γα λυ νειν σε τον ζω ο δο ο

την τον εν τω Σταυ ρω τας χει ει ρας ε κτει ναν τα

και συν τρι ψαν τα το κρα τος του ε χθρου

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων κτίστην, τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος, Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνον ἔτεκόν σε τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῶ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Ἄνω σε Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἠπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὄρωντα τὰ Σεραφίμ.

Ῥήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῆ σῆ σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες, Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἡλίου ὑπὸ γῆν.

Γῆς ὁ κατ'ἀρχάς, μόνῳ νεύματι πῆξας τὸν γῦρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδου γῆν, φριξὼν τῷ θεάματι, οὐρανέ.

Θρηῆνον ἱερόν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρίν, ἵνα καὶ τὸ χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Μύρον, ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε, ὅθεν σοὶ καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες Μυροφόροι.

Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντας ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἄδην φοιτήσαντος, πεπτωκὸς τὸ πρῶην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σὲ τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι, Σωτήρ.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν, ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἀδικόν σου σφαγὴν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Ὁμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω, Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἦμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν, ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφεῖμ.

Ἡλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ' ἀναστάς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.

Γῆ σε πλαστοουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη Σῶτερ τρόμω, συσχεθεῖσα τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκρούς τῷ τιναγμῷ.

Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες. Φριζον, ἀνεβίων, πᾶσα ἡ γῆ.

Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἀγνή.

Ἐδυσ τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἦπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστάς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, Ἀγαθέ.

Ὡσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικούς αὐτοῖς κρουνοὺς.

Ἡλιον τὸ πρίν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἀδὴν καταβέβηκας Χριστέ.

Ἡρθη σταυρωθεῖς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὁ μὴ φέρουσα ἐσειέτο δεινῶς.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία, ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Ἐφριξεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ἐκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἀδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, Ἡλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τέξασα ζωὴν, Παναμώμητε ἁγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν ὡς ἀγαθή.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σέ τὸν Ζωοδότῃν, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.282/729*

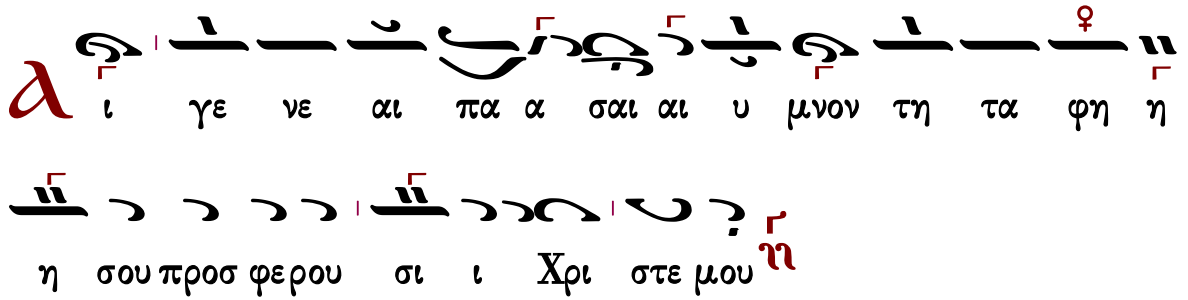
α ξι ι ο ον ε ε στι με γα λυ υ νει ει ν
 σε ε το ο ον ζω ω ο ο ο δο ο ο την τον εν
 τω στα αυ ρω τας χει ει ει ρα α ας εκ τει ει να α
 αν τα α α και συ υν τρι ι ψα α αν τα το κρα
 α τος του ου ου ου ε χθρου ου ου ου ου ου ου ου

Συναπτὴ

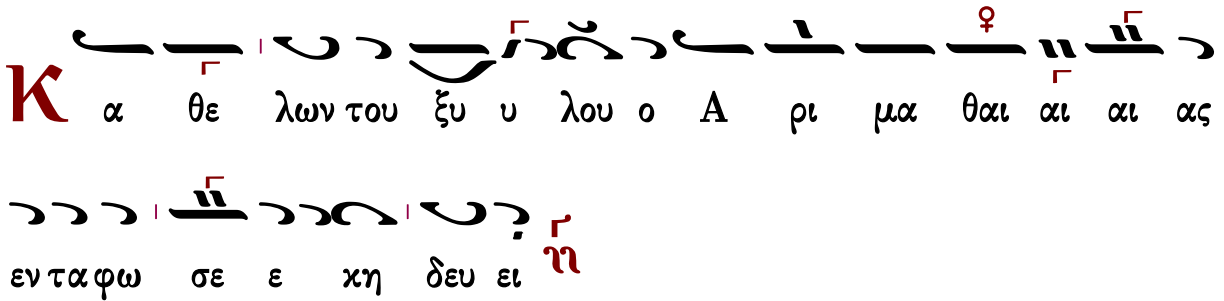
- Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῆ ταφῆ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Καθελὼν τοῦ ξύλου, ὁ Ἀρμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κιδεύει.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ κτίστῃ.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, διδοῦσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν καὶ ὄξος ἅμα.

ᾠ Τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!

ᾠς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν κτίστην.

ᾠ Γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, ποῦ ἔδου σου τὸ κάλλος;

Υἱὲ Θεοῦ παντᾶναξ, Θεέ μου πλαστοουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;

Ἀνέκραζεν ἡ κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

ᾠ Φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὐάν, ἐλευθερῶσαι Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

ᾠ Ὄξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Αἱ Μυροφόροι ᾠς, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.

Μ υ ρο φο ροι η ηλ θο ον μυ ρα σοι Χρι στε ε
ε μου κο μι ζου σαι αι προ φρο νως ^η

Ἰκρίω προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλω νεφέλης σκέπων.

Ι χρι ω προσ ε πα α γης ο πα λαι τον λα ο ο
ον σου στυ λω νε φε ε λης σκε πων ^η

Ἄνάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἄδου.
Ἄνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυρροοῦσα λέγει.
Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἀγνῶς τεκούσης.
Οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρὸν σε καθορῶσαι.
Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ἐθάναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρῶτῃ ἐλθοῦσαι. (γ')

Ε ρ ραναν τον τα α φον αι μυ ρο φο ροι μυ υ υ
ρα λι ανπρω ι ι ελ θου σαι ^η

Ἐθίρην Ἐκκλησίαν, λαῶ σου σωτηρίαν, δῶρῃσαι σὶ ἐγέρσει.

Ε ι ρη νην Εκ κλη σι ι α λα ω σου σω τη ρι

ι ι αν δω ρησαι ση η ε γερ σει

Δόξα Πατρί και Υιῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ὡ Τριάς Θεέ μου, Πατήρ Υἱὸς και Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

Ὡ Τρι ας Θε ε ε μου Πα τηρ Υι ος και Πνε ε ευ

μα ε λε η σο ον τον κο σμον

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Ἴδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξιώσον σουσ δούλους.

Ι δειν την του Υι ου ου σου α να στα σιν Παρ θε ε

ε νε α ξι ω σο ον σους δου λους η

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Ἦχος ἠΐ Γὰ ρ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.282/729*

α ι αι αι αι αι γε ε νε ε αι αι αι αι αι πα α α α

σαι αι αι αι υ υ υ υ μνο ο οον τη τα φη η η η

η η η σου ου ου προσ φε ε ε ε ε ρου

σι ι ι ι ι Χρι ι στε ε ε μου ου ου ου ου η

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐλογητάρια

ἦχος πλ.α'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρίων σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχύν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγειράντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὧ μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωτῆ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἄγγελου τρανωῶς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἔθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ'

882 [Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

818 [Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

561 [Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

550 [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

551 [Χρήστου Τσακίρογλου](#)

557 [Γεωργίου Γέμελου](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἄμήν.

Θεαποστειλάριον

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (β')

α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ος η μω ω ω ν

* ἦ ω ω ω ν

Θις τούς Αίνους

ἤχος β'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Αθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἰδιόμελα

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανοὺς, ὑπνοῖ ἡ ζωή, καὶ Ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδάμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰῶνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων, τίς ἐγερεῖ σε βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλητζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Θεοτοκίον

ἦχος β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξολογία

Εὐαγγελιστὴς

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Μανουήλ Πρωτομάλλου](#)

[Μιχαήλ Χατζηθανασίου](#)

[Γαβριήλ Κουντιάδου](#)

Ἐκτελεστές

[Γεωργίου Ραιδεσθινοῦ](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

ἦχος πλ.β΄

Εἰς τὸ ἀσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεὸς» γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Ἑπιταφίου.

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας

ἦχος πλ.α΄

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας,
καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρραγέν, τῷ τοῦ Σωτῆρος θανάτῳ,
ὁ Ἰωσήφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ καὶ καθικετεύει λέγων·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὁμόφυλοι μισοῦντες θανατοῦσιν ὡς ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸ ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὅστις οἶδεν ξενίζειν τοὺς πτωχοὺς τε καὶ ξένους·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν Ἑβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὃς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλιῖναι·

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ Μήτηρ καθορῶσα νεκρωθέντα ἐβόα·

ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι,

καὶ καρδίαν σπαράττομαι, νεκρόν σε καθορῶσα,

ἀλλὰ τῇ σῇ ἀναστάσει θαρροῦσα μεγαλύνω.

Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δυσωπῶν τὸν Πιλάτον

ὁ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα,

ὃ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ σμύρνη, κατέθετο ἐν τάφῳ

τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

[Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν](#)

[Ἐμμανουήλ Φαρλέκα](#)

[Ἐμμανουήλ Κροκίδη](#)

[Ζαχαρίου Κ. Καραλλῆ](#)

[Δοσιθέου Κατουνακιώτου](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Ἑπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναὸν

Ἦχος Δι

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε

κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε ο

Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Τ αις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μου ρα τοις θνη τοις υ παρ χειαρ μο ο δι α

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το

τροπάριον τῆς προφητείας

Ἦχος Δι' Ϟ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.267*

Ο συν ε ε χων τα πε ρα τα τα φω συ

σχε θη ναι κα τε δε ξω Χρι στε ι να της του α δου κα

τα πτωσε ως λυ τρωσης το αν θρωπι νον και α θα

να τι σας ζω ω σης η μας ως Θε ος α θα α

α να τος

Προκείμενον ᾠχος δ'. Ψαλμὸς μγ' (43)

Πρόσχωμεν.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. μγ' 27

τὸ μέλος

ᾠχος δ' B8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.67*

να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και

λυ τρωσαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο

νο μα τος σου

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. μγ' 2

να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ υ

τρωσαι η ας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο

μα το ος σου ου ου ου ου

Σοφία.

Προφητείας Ίεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα. λξ:1-14

Πρόσχωμεν

Ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ περιήγαγέ με ἐπ’ αὐτά, κύκλωθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα. Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἔρεις αὐτοῖς. Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις. Ἴδου ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενώ ἐφ’ ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνευμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσά, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἐκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐπ’ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαιναν ἐπ’ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπέ τῷ πνεύματι. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἔλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσά, καθ’ ὅ,τι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἕστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων. Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστιν, αὐτοὶ λέγουσι. Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἶπέ πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἴδου ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνευμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

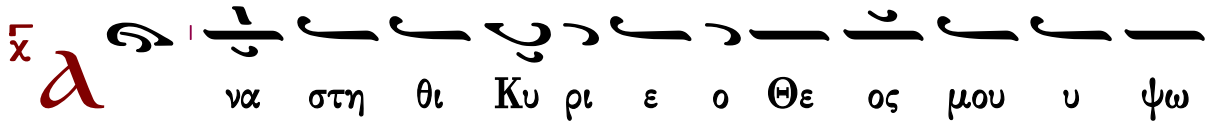
Προκείμενον. ᾠχος βαρῦς. Ψαλμὸς θ΄
Πρόσχωμεν.

Ἀνάστιθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων. 9:33

τὸ μέλος

ᾠχος Γα

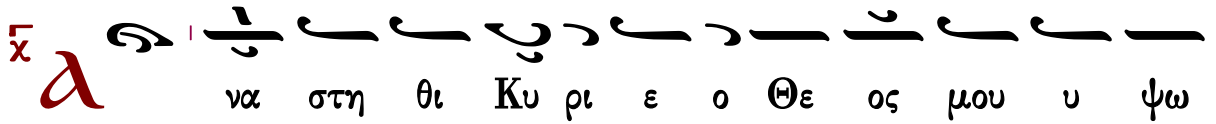
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.68*

 να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

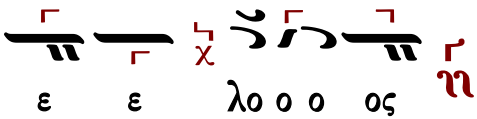

 θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε

 ε λος

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.9:2

 να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

 θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε

 ε ε λο ο ο ος

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:6-8, Γαλάτας 3:13-14

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις

εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γενήται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἦχος λ̣ π̣ ὀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

- ∴ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 67:2
- ∴ Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 67:3

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ελέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:62-66

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, ⁶³λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγειρόμαι. ⁶⁴Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. ⁶⁵Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ

Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. ⁶⁶Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενής

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐναντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Σοφία.

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῆ μονῆ, ἢ χώρα, ἢ τῆ νίσσῃ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρου Θεοῦ Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματῆριον 1905 σ.65#

Θ ε ο ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν
 η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. ↓

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ι ι ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματῆριον 1905 σ.66#

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε

κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που

ρα νι ων ε κραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε

ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι

α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι

ο ο ος

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.157*

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. †

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. †

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. †

Ο ε ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του

ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε ε θε το

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Οτε κατηλθες προς τον θανατον η ζωη

η θαα νατος τοτε τον Αδηνε νε

ε κρωσας τη α στραπη της Θεοτητος οτε δε

και τους τεθνεωτας εκ των καταχθονι

ων ανεεστησας πασαι αι δυναμεις των

επουρα νιωνε κραυγαζον ζωοδοτα Χρι

στε ο Θεος ημων δοο ο οξα σοι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι

ω νων α μην

Ταις Μυροφοροις γυναιξι παρα το μνημα

επιστας ο Αγγελος εβω ο ο ο αταμυ

ρα τοις θνητοις υπαρχει αρμο οδια Χρι

στος δε διαφθορας εδειχθη αλλοτρι ο

ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' Ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.213*

Θεοοοος Κυυριος και επεφανεν η

μιν ευλογημενος οερχοομενος εν ονομα

τι Κυ ρι ι ι ου

Ε ξ ο μο λο γει σθε τω Κυ ρι ω ο τι

α γα ος ο τι εις τον αι ω να το ε λε

ος αυ του

Θ ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φανεν η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Π αν τα τα ε θνη ε κυ κλω σαν με και τω

ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να μην αυ τοις

Θ ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φανεν η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Π α ρα Κυ ρι ου ε γε νε το αυ τη και

ε στι θαυ μα στη εν ο φθαλ μοις η μων

Θ ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Ἦχος Δι' Ϟ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.211*

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα

θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω μα σιν δο

νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

σ.213*

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον α δην ε νε ε κρω

σας τη α στρα πη της θε ο τητος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε

στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι

ων ε κρου γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

σ.212* 3

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο α τα μυ ρα

τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στο ος δε

δι α φθο ρας ε δει χθηαλ λο τρι ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μέλος ἀργὸν εἰρμολογικόν
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.137*

Σιν δο νι κα α θα α α α ρα α α α α και α

α ρ ω ω μα α σι ι θει οι οι οισ το σω

μα το ο σε ε ε πτο ο ο ο ο ον ε ξαι αι τη

η σα ας Πι ι λα α α τω μυ ρι ζει

ει και τι ι ι θη η η σι ι ι ιν Ι ω ση ηφ και

αι αι αι αι νω ω μνη η η η η μα τι ο

ο ο θεν ο ο ορθρι ι αι αι αι αι μυ ρο ο

φο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι κες α νε

βο ο η η η σα α ανδει ξο ον η η μι ιν ω

ως προ ο ει ει ει πας Χρι στε τη ην α α να α

α στα α α α σι ι ιν

ᾠ
Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ει ξον η η μι εν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε τη ην α α να α α στα α α α σι ι

εν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ε ξε στη η σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι

των α αγ γε ε λων ο ο ρω ω ων

τες τον εν τοις του ου Πα α α τρο ο ο ο ο ος

κα α θε ε ζο ο με ε νο ον κο ο ολ

ποις πως τα α φω κα α α α τα τι ι ι θε

ε ε ται αι αι αι ως νε κρο ος ο ο ο ο ο α θα α

α α α να τος ο ο ον τα τα α α γμα

α α τα α α τα τω ων α αγ γε ε λω ων κυ

υ κλου ου ου σι και αι αι δο ξα α α ζου

ου ου σι ι ι συν τοι οις νε ε κροι οις ε εν τω

ω α α α δη ως κτι στη ην και αι κυ υ υ ρι ι ι

ι ο ο ον

Ϟιν δο νι κα α θα α α ρα α α α α και

α α ρω ω ω ω μα α σι ι θει ει ει οις

το σω μα α το ο σε ε ε πτο ο ο ο ον ε

ξαι αι τη η η η σα ας Πι ι λα α α τω

μυ ρι ι ζει ει ει ει και τι ι ι ι θη η σι ι ι

ι ι εν Ι ω ση ηφ και αι αι αι νω μνη η η η

η η μα τι ο ο ο ο θεν ο ο ο ορ θρι ι

αι αι αι αι αι μυ ρο ο φο ο ο ο ροι οι γυ

υ ναι αι αι κες α νε ε βο ο ω ων σοι οι οι οι

δειξον η η μι ι ι εν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι εν

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

δειξον η η μι ι ι εν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι εν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ε ξε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των

α αγ γε ε ε ε λω ων ο ο ρω ωων τες

τον εν τοι οισ του ου Πα α α τρο ο ο ο ος κα

θε ε ζο ο ο ο με ε νο ον κο ο ολ ποις

πως τα α φω ω κα α τα τι ι ι ι θε ε ται αι αι

αι αι αι ως νε κρο ος ο ο ο ο α θα α α α

α α να τος ο ο ο ον τα τα α α α γμα α

τα α α τα α των α αγ γε ε ε ε λω ων κυ

υ κλου ου ου σι και δο ο ξα α ζου ου σι ι ι ι

συν τοις νε ε κροι οι οι οισ ε εν τω ω Α α α

δὴ ὡς Κτι ἰ στη ἡ ἡν καὶ Κυ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ

ρι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ο ἰ ο ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ν΄ ψαλμὸς

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Μέλος ἀργὸν εἰρημολογικὸν

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος ^ϚϞ Ϟε ϝ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία καὶ Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.214*

Σιν δο νι κα α θα α α ρα α α α α και α

α ρω ω μα α σι ἰ θει ει ει οἰς το σω

μα το ο σε ε ε πτο ο ο ο ον εξ αι αι τη

η σα ας Πι ἰ λα α α τω μυ ρι ζει ει

ει ει και τι ἰ ἰ θη η η σι ἰ ἰ ἰν Ι ω σηφ

και αι νω ω μνη η η η η μα τι ο ο ο ο θεν

ο ο ορ θρι ι ι αι αι αι αι μυ ρο ο φο ο ροι

οι γυ υ ναι αι αι κες α νε ε βο ο η η η

σα αν δει ει ει ξον η η μι εν ω ως προ ο ει

ει ει πας Χρι στε τη ην α να α α στα α α α

σι ι εν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ει ει ει ξον η η μι εν ω ως προ ο ει

ει ει πας Χρι στε τη ην α να α α στα α α α

σι ι εν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

εστησαν χο ο ο ροι οι οι οι οι των α

αγγε ε λων ο ο ρω ω ωντες τον εν

τοις του ου Πα α α τρο ο ο ο ος κα θε ε ζο

ο με ε νο ον κο ο ολ ποις πως τα φω

κα α τα τι ι ι θε ε ται αι αι αι ως νε χρο ος ο

ο ο ο α θα α α α α να τος ο ο

ον τα τα α α γμα α α τα α α τα των α αγγε ε

λων κυ υ κλου ου ου σι και δο ξα α ζου

ου ου σι ι ι συν τοις νε ε κροι οις ε εν τω ω

α α α δη ως κτι στη ην και Κυ υ υ ρι ι ι

ι ο ο ον

Συντετμημένα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.215*

Ἐν δο νι κα α θα α α ρα α α και α ρω ω

μα α σι ι θει ει ει οις το σω μα το ο σε ε

ε πτο ο ον εξ αι τη η σα ας Πι ι λα α α τω

μυ ρι ζει ει και αι τι ι θη η σι ιν Ι ω σσηφ

και νω ω μνη η η μα τι ο θε ε εν ο ορθρι ι

αι αι μυ ρο φο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι κες

α νε βο ο η η σα αν δει ει ει ξον η μι εν ω ως

προ ο ει ει ει πας Χρι στε ε ε την α να α

στα α σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ει ει ει ξον η μι εν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε ε την α να α στα α σιν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Εστησαν χοοοροι οι οι των αγγεε

λων οορωωντες τον εν τοις του ου Παα

ατρο οος καθεζοομεενοον κοοολποις

πως τα φωκατα τιιθεεται αιως νεκρος

οοααθααα νατος ον τααατααγμαατα

τα των αγγεελων κυκλου ου ουσι και δο

ξααζου ουσι συν τοις νεκροι οισ εν τω ωα

ααδηως κτιιιστην και Κυυριιο

οον

στα σιν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Εξ ε ε στη σαν χο ροι των αγ γε λων ο ρων

τες τον εν τοις του Πα τρος κα θε ζο με νον κολ

ποις πως τα φω κα τα δι ι θε ται ως νε κρος ο ο α

θα α νατος ον τα τα α γμα τα τα των αγ γε λων κυ

κλου σι και δο ξα α ζου σι συν τοις νε κροις εν τω α

δη ως κτι στην και Κυ ρι ο ο ον

χορός α'

Ἦχος λ π ̣ ̣ ̣ Δι̣ ̣ ̣ ̣

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.270#

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α α

λαι δι ω κτην τυραννον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε σω

σμε νωων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε α νι δεσ τω

Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα α

σται αι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

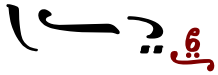
Κ υ ρι ε Θε ε ε μου ε ξο δι ον υ υ υ

μνον και ε πι τα φι ον ω δην σοι α σωμαι τω τη

τα φη σου ουζω ης μοι οι τας ει σο δους δι α νοι ξαν

τι και θα να τω θα να τον και Α δην θα να τω σα αν

τι ι

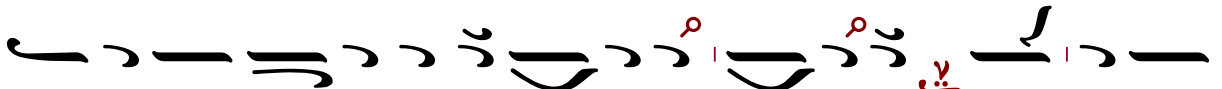
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

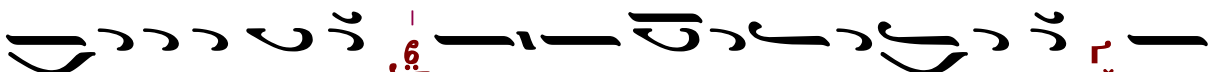
τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α α

φω τα υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο

ουν τα α Σω τηρ μου ε δο νει το τη νε κρω σει σου υ

περ νουν ω ρα θης γαρ νε κρος ζω αρ χι κω ω τα α το

ος

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

— — —
Α μην

| να σου της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω ω

σης κα τα πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης α

πο σου γαρ ου ουκ ε κρυ βη η υ πο στα σις μου η εν

Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι

λα αν θρω ω πε ε καταβασία

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α α

λαι δι ω κτην τυραν νον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε σω

σμε νω ων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες τω

Κυ ρι ω α σω μεν *χορός β'* εν δο ξως γαρ δε δο ο

ξαι σται αι

ψδη γ'

χορός'

Ἦχος λ π̣ ̣ ̣ Δι̣ ̣ ̣ ̣

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.272#

ε τον ε πι ι υ δα των κρε μα σαν τα πα σαν

την γην α σχε τως η κτι σις κα α τι δου σα εν τω Κρα

νι ι ι ω κρε μα με νον θαμ βει πολ λω συν ει χε

το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα

ζου ου σα α

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

C υμ βο λα τη ης τα φης σου πα ρε δει ξας τας ο ρα α

σεις πληθυνας ⁶ νυν δε τα κρυψοφια σου θεανδρι

κωως διετρανωσας και τοις εν Αδη Δεσπο

τα ⁶ ουκ εστιν ααγιος πλην σου Κυριε κραυ

γαζουου ⁶ σιν

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι ^Α

Ηπλωσας τα ασπλαμας και ηνωσας τα τοπει

ιν διεστωτα ^γ καταστολη η δε Σωτηρη εν σιν

δοοο νικαι μνηματι πεπεδημενους ελυ

σας ⁶ ουκ εστιν αγιος πλην σου Κυριε κραυγα

α ζ ο ο ν τ α α ς

α ζ ο ο ν τ α α ς

αι ν υ ν και α ει και εις τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι ω ν ω ν

αι ν υ ν και α ει και εις τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι ω ν ω ν

α μην

α μην

μη μα τι και αι σ φ ρ α γ ι σ ι ν α χ ω ρ η τ ε σ υ ν ε σ χ ε

θη ς β ο υ λ η σ ει και γ α ρ τ η ν δ υ υ ν α μ ι ν σ ο υ τ αι ς ε ν ε ρ

γ ει ει ει αι ς ε γ ν ω ρ ι ς α ς θ ε ο υ ρ γ ι κ ω ς τ ο ι ς μ ε λ π ο υ

σ ι ν ο υ χ ε σ τ ι ν α γ ι ι ο ς π λ η ν σ ο υ Κ υ ρ ι ε φ ι λ α

αν θ ρ ω π ε ε

αν θ ρ ω π ε ε

καταβασία

ε τ ο ν ε π ι ι υ δ α τ ω ν κ ρ ε μ α σ α ν τ α π α σ α ν

τ η ν γ η ν α σ χ ε τ ω ς η κ τ ι σ ι ς κ α α τ ι δ ο υ ς α ε ν τ ω Κ ρ α

νι ι ι ω κρε μα μενον θαμ βει πολ λω συν ει χε

το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα

ζου ου σα α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

ὠδὴ δ'

χορὸς β'

Ἦχος λ π Δι' χ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.275#

Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν κε νω σιν προ ο ρων

Αβ βα κουμ ε ξε στη κω ως ε βο α συ δυ να στων

δι ε κο ψας κρατος α γα θε ο μι λων τοις εν Α δη

ως παν το δυ να α μο ος

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Εβδομην ση με ε ρον η γι α σας ην ευ λο

γη σας πριν κατα παυ σει ει των ερ γων πα ρα γεις γαρ τα

συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι ζων Σω

τη ηρ μου και α να κτω ω με ε νο ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ρω μα λε ο τη η τι του κρει το νο ος εκ νι

κη σαν τος σου της σαρ κος η η ψυ χη σου δι η ρη ται

σπα ρατ του σα αμ φω γαρ δε σμου ους του θα να του και Α

δου Λο γε τω κρα τει ει σου ου

χορὸς α'

Ἦχος λ π τ ς Δι' ς

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.276#

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη

σονται οι εν τοι οισ μνη μει οισ και πα αντες οι εν

τη γη α γαλ λι α σο ον ται αι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ν ε ο ποι εις τους γη γενεις ο Πλα στουρ γος χο ι κος

χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ φαι νου

σι το συ νον σοι Λο ο ο γε μου στη ρι ον ο ευ

σχη η η η μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαντος

βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι μεγα λο πρε πως και

νο ποι ου ουν τοος με ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ι α θα να του το θνητον δι α τα φης το φθα ρ τον

με ε τα βαλ λεις α φθα ρ τι ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα

α πα θα να τι ι ι ζων το προσ λημ μα η γαρ

σα α α αρξ σου δι α φθο ρα ουκ οι δε Δε σπο τα ου

δε η ψυ χη σου ουεις Α δου ξε νο πρε πως εγ κα

τα λε λει ει πται αι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ε ξ α λο χευ του προελθων και λογ χευ θεις την πλευ ραν

Πλα α στουρ γε μου εξ αυ της ειρ γα σω την α να πλα

σιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο μενος α φυ πνω ω ω

σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω ον και ζω ην

ε γει ρα ας εξ υ πνου και της φθο ρας ως παν το δυ

υ να α μο ος

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν Α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη

σονται οι εν τοι οισμνη μει οισ και πα αντες οι εν

τη γη α γαλ λι α σο ον ται αι

ψδὴ ς'

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ Δι̣ χ̣

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.279#

ϸ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα α τε σχε θη στερ νοις κη

τω οισ Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα

θον τος και τα φη δο θε ε εν τος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη κου

ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε

ε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι ι η ρε θης Λο γε ης

με τε ε σχες σα ρκος ει γαρ και λε ε λυ ται σου ο Να

ος εν τω και ρω του πα α α θου ο υς αλ λα και ου

ου τω μι α ην υ πο στα σις της θε ο τητος και

τη ης σαρκος σου εν αμφοτεροις γαρ εις υ

παρχεις Υιός Λόγος του Θεου Θεός και ανθρωπώ

πος

Δόξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Βροτοκτονον αλλουθεεοκτονον εφυτο

πταισματου Αδαμ ει γαρ και πεεπονθεσουτηςσαρκος

ηχοικηουσιιιαα αλληθεο

οτηςαπαθηςδιεμεινετοφθαρτονδεσουπρος

αφθαρσιιιανμετεστοιχειωσας καιαφθα

α αρ του ζω η ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα

σε ε ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι αι ω νι ζει **Α** δης του

γε νους των βρο των συ γαρ τε θει εις εν τα φω κρα ται ε

ζω αρ χι κη η η πα λα α α μη η τα του θα να

α του κλει θρα δι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ ξας

τοις απ αι ω ω ω νος ε κει κα θευ δου σι λυ τρω

σιν α ψευ δη **Σ**ω τερ γε γο νως νε κρων πρω το το

ο κο ος

ο **C** υν ε σχε ε θη αλλ ου κα α τε σχε θηστερ νοις κη

τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα

θον τος και τα φη δο θε ε εν τος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη κου

ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε

ε ε

ψδὴ ζ'

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ρυ

σα με νο ος τους ο σι ι ους παι δας εκ φλο γος εν τα φω

νε κρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι

αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α δε

ξα με νο ος τον τρω θε εν τα λο γχη την πλευ ραν και σθε

νει πυ ρι θει ω δα πα νω με νος εις σω τη ρι

αν η μων των με λω δουν των χορός α' λυ τρω τα ο Θε

τα θεσιν η των ο ο ο λων δε χεται ζω η και του

τον πη γην δει κνυ σιν ε γερ σεως εις σω τη ρι

αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος

ευ λο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α δη α

χω ριστος και εν τα α α φω και εν τη Ε δεμ θε ο

της Χρι στου συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω τη ρι

αν η μων των με ε λω δουν των λυ τρω τα ο Θε

ουσαι ωνας

ουσαι ωνας

Ευλογουμεν Πατερα Υιον και Αγιον

Πνευματον Κυριον

Πεπαυται τολμαμαθητων Αριμαθιας δεα

ριστευει Ιωσηφ νεκρον γαρ και γυμνονθεωμενος

τον επι παντων Θεον αιτειται και κηδευει ει κραυγα

ζων οι Παιδες ευλογειτε Ιερειεις ανυ

μνειτε λαος υπερυψου ουτε εις παντας του ουσαι

ουσαι ωνας

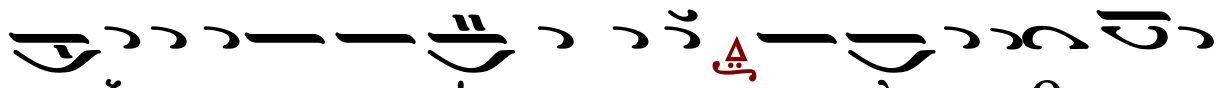
ουσαι ωνας

Και νυν και αι και εις τους αι ωνας των αιωνων

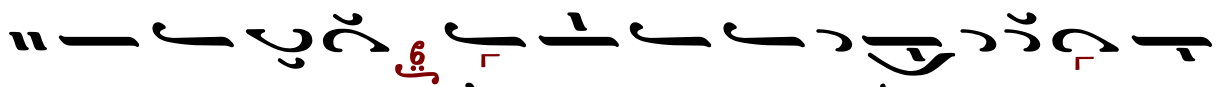
— —
Α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τητος

ω α φρα στου α νο χης ε κω ω ν γαρ υ πο γης σφρα

γι ζεται ο εν υ ψι στοις οικων και πλα νος Θε ος συ

κο φαν τει ται ον Παι δες ευ λο γει τε ε Ι ε ρει

εις α νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν

τας τους αι ω νας

Καταβασία

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι

ον

Ε κ στη θι φριτ των ουρα νε και σα λευ θη τωσαν τα θε

με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροισ λο γι ζε ται ο

εν υ ψι στοις οι κων και τα φω σμι κρω ξε νο δο

χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α

νω μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

ους αι ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣ χ̣

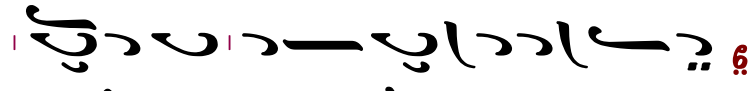
Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.286#

Μ η ε πο δυ ρουμου Μη τεερ κα θο ρω σα εν τα

φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι ον

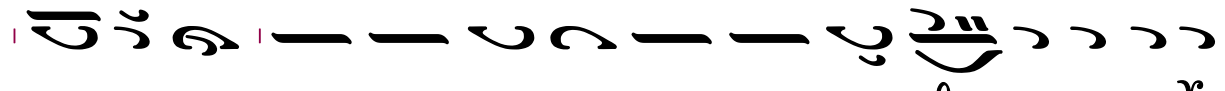
α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι και

— **6**
υ ψω σω εν δο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι στει και

 6
πο θω σε με γα λυ νο ον τα ας

 A
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

 E
πι τω ξε νω σου το κω ω τας ο δυ νας φυ

 Y
γου σα υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθη η α να ρ χε Yι

 6 **A**
ε νυν δε σε Θε ε μου α πνου ο ρω σα νε κρον

 6
τη ρο μ φαι α της λυ πης σπα ρα τ το μαι δει νως α λλ α να

 F
α α στη θι ο ο πως με γα λυ ν θη η σω ω

 6
μαι αι

 A
Δ ο ξα Πα τρι και Yι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Γη με κα λυ πτει ει ε κον τα αλ λα φριτ του σιν Α

δου οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε νον βλε πον τες στο

λην η η μα γμε νη ην Μη η η τερ της εκ δι κη σε ως

τους ε χθρους εν Σταυ ρω ω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α

να στη σομαι α αυ θις και με γα λυ υ νω ω σε

ε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

α γαλ λι α σθω η κτι σι ις ευ φραι νε σθω σαν

παντες οι γη γε νεις ο γαρ ε χθρος ε σκυ λευται

Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες προσ υ παν

τα τωσαν τον Α δαμ συντη Ευ α λυ τρου μαι παγγε νη

και τη τρι τη η με ε ρα εξ α να στη η σο ο

μαι αι

Καταβασία

Μ η ε πο δυ ρουμου Μη τεερ κα θο ρω σα εν τα

φω ον εν γα στρι α νευ στο ρας συν ε λα βες Υι ον

Α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σομαι και

υ ψω σω εν δο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι στει και

πο θω σε με γα λυ νο ον τα α ας

χορὸς α'

Ἦχος λ π̣ ̣ Δε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α
 α λαι δι ω κτην τυ ραννον υ πο γης ε κρυ ψαν
 των σε σω σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α
 νι δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε δο
 ο ξα α σται αι

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Κυματιθαλασσης τον κρυψαντα παα
 αλαιδιωκτηντυραννον υπογης εκρυψαν
 των σεσωσμενων οι παιδες αλλη μεις ως αι νεα
 νιδες τω Κυριαωσωμεν *χορός β'* ενδοξως γαρ δε
 εδοοξαα σται αι

ὠδὴ γ'

χορός α'

Σετονεπιυδατων κρεμασαντα πασαν
 την γην ασχεε τως η κτισις καατιδουσα εν τω
 κρα νιιιω κρεμαμενον θαμβει πολλωσυν ει

χε το ουκ ε στι ιν Α α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κρα αυ

γα α ζου ου σα α

σα α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

ὠδὴ δ'

χορὸς β'

Ἦχος λπ Δε'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν κε νω σιν προ ο

ρων Αβ βα κουμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ να

στων δι ι ε κο φας κρα α τος α γα θε ο μι λων

τοις εν Α α δη ως παν το ο δυ υ να α μο ος

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν, καταπαύσει τῶν ἔργων παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτὴρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου, διὴ ῥηται σπαράττουσα ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὄρων τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μῶλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

χορὸς β'

Ἦχος λ π̣ τ̣ Δε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

 Την εν Σταυρω σου ουθει αν κενωσιν προ ο

 ρων Αββα κουμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ να

 στων δι ι ε κο ψας κρα α τος α γα θε ο μι λων

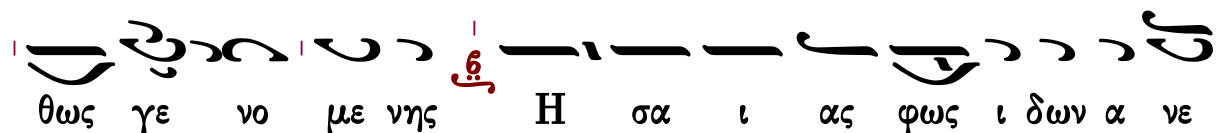
 τοις εν Α α δη ως παν το ο δυ υ να α μο ος

ψ̣δ̣η̣ ε̣'

χορὸς α'

Ἦχος λ π̣ τ̣ Βε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

 Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμπα

 θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε

σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ

θη σον ται οι εν τοις μνη μει οις και πα α α

αν τες οι εν τη γη α γαλ λι ι α α σοον ται αι

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοῖκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτῆς, τὴν τοῦ σέ φύσαντος βουλήν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξ ἄλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

χορὸς α'

Ἦχος λ π̣ Β̣ϛ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε

σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ

θη σον ται οι εν τοις μνη μει οις και πα α α

αν τες οι εν τη γη α γαλ λι ι α α σοον ται αι

ψδὴ ς'

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Cυν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις

κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ πον φε ρων του πα

θον τος και τα φη δο θε ε εν το ος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θε ρε προσ ε φω νει δε τη

κου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε ε λι ι πε

ε τε ε

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυσεν τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἢ χοϊκῆ οὐσίας, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταίε ζωαρχικῆ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλειῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

χορὸς β'

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

υ ν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις

γος εν τα φω νε κρος απνους κα τα τι θε ται

εις σω τη ρι αν η μων των με λω δουν των λυ

τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τέτρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά, χορὸς β' ὁ Θεός** εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἦλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά, ὁ Θεός** εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἢ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγῆν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά, ὁ Θεός** εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. **Λυτρωτά, ὁ Θεός** εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

χορὸς α'

Ἦχος λ' π' Θε'

**Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162***

Αφρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω

α νυ μνει τε λα ο ς υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνὴν. Ἀδάμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθεν μέχρις Ἀδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ᾠ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

χορὸς β'

ᾠχος λ π Βε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι

ον

ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω σαν

τα θε με λι α της γης ι δου γαρ εν νε κροις λο γι

ζε ται ο εν υ ψι στοις οι κων και τα φω σμι κρω ξε

νο δο χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις

α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

χορὸς α'

Ἦχος λ π̣ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*

Μ η ε πο δυ ρου μου Μη τερ κα θο ρω σα εν

τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι

ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι

και υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν

πι στει και πο θω σε με γα α λυ υ νο ον τα ας

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἀναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν ὀρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθῆσομαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολὴν, ἡμαγμένην Μητέρα, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραίνέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἄδης, μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὕᾳ, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔξαναστήσομαι.

Καταβασία

χορὸς α'

Ἦχος λ π̣ Δε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*

Μ η ε πο δυ ρου μου Μη τερ κα θο ρω σα εν

τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι

ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι

και υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν

πι στει και πο θω σε με γα α λυ υ νο ον τα ας

* τὸ τέλος

τα α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἐγκώμια, Στάσις α'

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὠδὴ α'

χορὸς α'

Ἦχος λ π̣ β̣ ς̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.217*

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α α

λαι δι ω κτην τυραννον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε σω

σμε νω ων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες τω

Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα α σται

αι

Ὑψῶσθε τὸν Κύριον ὁ Θεὸς ἡμῶν
Δοξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξα σοι

Κυριε Θεε ἐμὸν ἐξ ὀδύνην
υ υ υ

μονὸν καὶ ἐπιτάφιον ὠδην σοι αἰσώμαι
τω τη τα

φη ἡ σου ζωῆς μοι τὰς εἰς ὁδοὺς
διὰ νοι ξάν τι

καὶ θάνατον καὶ ἀδην θάνατον
σα αν

τι ἰ

Ὑψῶσθε τὸν Κύριον ὁ Θεὸς ἡμῶν
Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ανώσε ἐν θρόνῳ καὶ κατῶ ἐν ταφῶτα
τα

υπερκοσμία καὶ ὑποχθονία
κατανοήματα

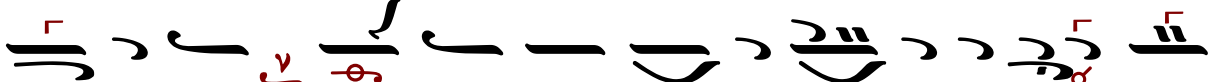
σωτηρίαν μου ἐδίδου τῆν ἐκρωσει σου
υπερ

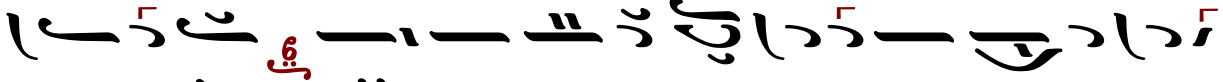
 κρυ ψα αν τα α πα α α λαι δι ι ω ω κτη η ην

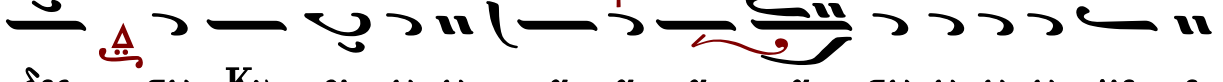
 τυ υ ρα α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ

 υ υ ψαν των σε σω σμε ε νω ω ων οι οι παι

 αι αι δεσ αλλ η μεις ως αι νε ε ε α α νι ι

 δεσ τω Κυ ρι ω ω α α α α σω ω ω ω με ε

 εν εν δο ο ξως γα α αρ δε ε δο ο

 ξα α σται αι

ὤδὴ γ'

χορὸς α'

Ἦχος λ π Β8 Χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.219*

 ε τον ε πι ι υ δα των κρε μα σαν τα πα α σαν

την γην α σχε τως η κτι σις κα α τι δου σα εν τω Κρα

νι ι ι ω κρε μα μενον θα αμ βει πολ λω συν ει

χε το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ

γα ζου ου σα α

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Σ υμ βο λα τη ης τα φης σου πα ρε δει ξας τας ο ρα

σεις πλη θυ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σου θε αν δρι κως δι

ε τρα νω σας και τοις εν α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α

γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα ζου ου σι ιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η πλω σας τα ασπα λα μας και η νω σας τα το πριν

δι ε στω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ τη εν σιν

δο ο ο νι και μνη μα τι πε πε δη με νους ε λυ

σας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα

ζο ον τα ας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Μ νη μα τι και αι σφρα γι σιν α χω ρη τε συν ε σχε

θης βου λη σει και γαρ την δυ υ να μιν σου ταις εν ερ

γει ει ει αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι κως τοις μελ που

σιν ουκ εστιν αγιος πλην σου Κυριε φιλαν

θρωω πεε καταβασία χ

ε τον εεε επιιιυυδα αατων κρε

μα ασααντα πααασαντην γηην ασχεε

εετως ηκτισικατιδουουουσαεντωκρα

νιιωκρεεμαααμεεεενονθαμβει

πολλωσυνειχετοοουκεεστιν ααα

γιιιι ος πλην σου Κυριεεεεκρααυγα

αζουουσααα

Τ ην εν Σταυρω σου ου θει αν κε νω σιν προ ο ρων

Αβ βα κουμ εξ ε στη κως ε βο α συ δυ να

στων δι ε κο ψα ας κρα τος α γα θε ο μι λων

τοις εν α δηως παν το δυ να α μο ος

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε βδο μη ην ση μερον η γι α σας ην ευ λο γη σας

πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα γεις γαρ τα συμ

παν τα α και και νο ποι εις σαβ βα τι ζων Σω τη ηρμου

και α να κτω με ε νο ος

φ η ς δ ε δι α πε φω νη η κε ε

καταβασία χ

Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει ει α αν κε ε νω ω ω

σιν προ ο ρω ω ων Α αβ βα α α κουμ

εξ ε στη κω ω ως ε ε βο ο ο α συ δυ να

στω ων δι ι ε ε κο ο ψα ας κρα το ος α α γα α

α θε ο μι λω ω ων τοι οι οις ε εν α α

δη η ως πα α αν το ο δυ υ να α μο ος

ψδὴ ε'

χορὸς α'

Ἦχος λ π Ββ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.224*

Θ ε ο φα νει ασσου Χρι στε της προς η μας συμπα θως

γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη σον ται οι νε κροι και ε γερ θη σον ται οι

εν τοι οis μνη μει οis και πα α αν τες οι εν τη

γη α γαλ λι α σοον ται αι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ν ε ο ποι εις τους γη γενεις ο πλα στουρ γος χο ι κος χρη

η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ φαι νου

σι το συν ον σοι Λο ο ο γε μυ στη ρι ον ο

ευ σχη μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν τος βου

λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι οι με γα λο πρε

πως και νο ποι ουν το ος με ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Διαθανα του τοθνητον διαταφης τοφθαρον με

εταβαλλεις αφαρτι ζεις γαρ θεο πρεπεστατα

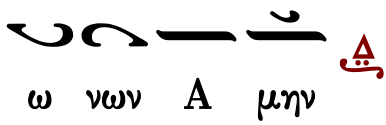
απαθανατι ιι ζωντο προσλημμα η γαρ

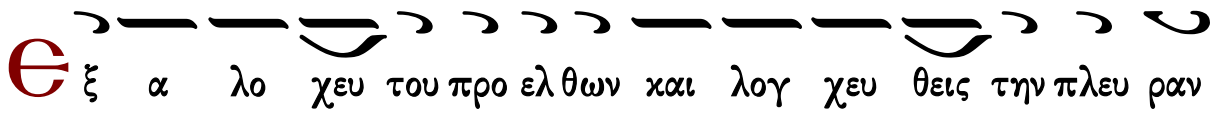
σα αρξου διαφθοραν ουκ ει δε Δεσπο

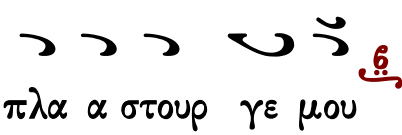
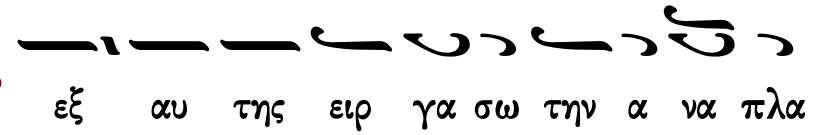
του δε η ψυχη σου εις αααδου ξενο πρε

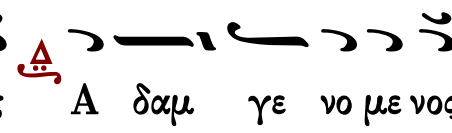
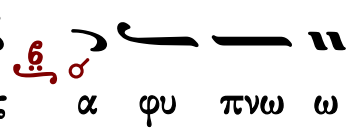
πως εγκαταλειει πταιαι

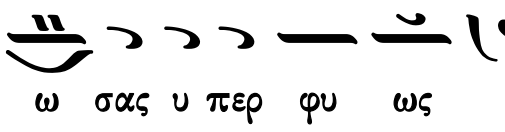
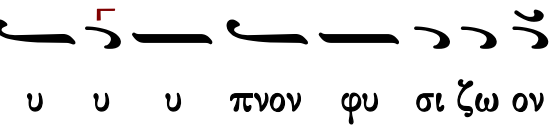
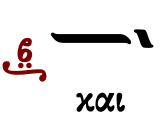
Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι

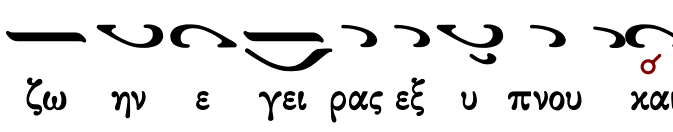
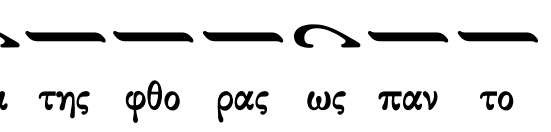
ω νων Α μην

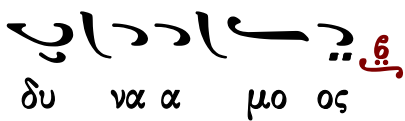
Ε ξ α λο χευ του προ ελθων και λογ χευ θεις την πλευ ραν

πλα α στουρ γε μου εξ αυ της ειρ γα σω την α να πλα

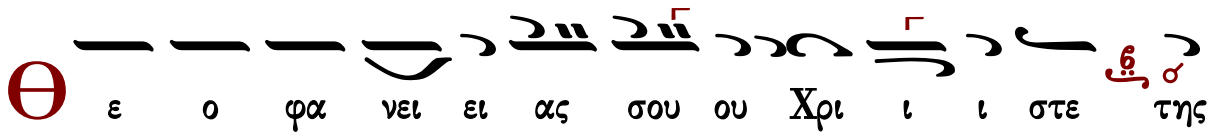
σιν τη ην της Ευ ας Α δαμ γε νο με νος α φυ πνω ω

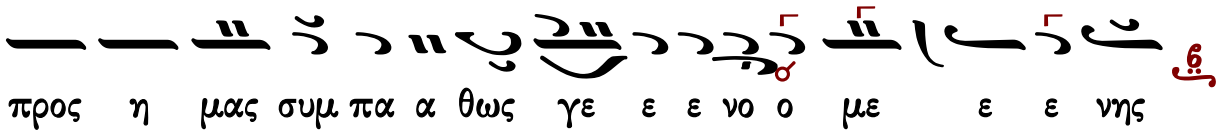
ω σας υ περ φυ ως υ υ υ πνον φυ σι ζω ον και

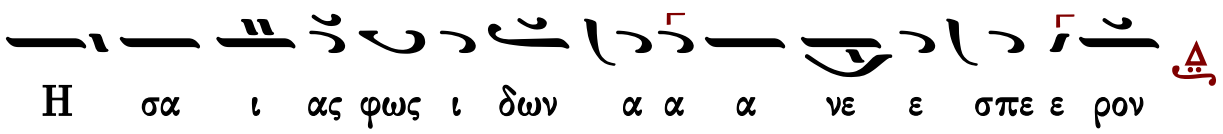
ζω ην ε γει ρας εξ υ πνου και της φθο ρας ως παν το

δυ να α μο ος

καταβασία

Θ ε ο φα νει ει ας σου ου Χρι ι ι στε της

προς η μας συμ πα α θως γε ε ε νο ο με ε ε νης

Η σα ι ας φως ι δων α α α νε ε σπε ε ρον

εκ νυ κτος ο ορ θρι ι ι ι σα α ας ε ε κρα α

α αυ γα α α α ζεν α να στη η η σο ον ται αι

οι νε ε κροι και ε γερ θη η σο ο ο ον ται αι αι

αι αι οι εν τοι οισ μνη μει ει ει οισ και πα α

αν τε ες οι εν γη γη η η α γα α αλ λι ι

α α σο ον ται αι

ψδὴ ς'

χορὸς β'

Ἦχος λ π Ββ Χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.226*

C υν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις

κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα

θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη

κου ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε

ε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης Λο γε ης

με τε σχες σα ρκος ει γαρ και λε λυ ται σου ο να ος εν τω

και ρω ω του πα α θους αλ λα και ου ου τω μι α

ην υ πο στα σις της Θε ο τη τος και τη ης σα ρκος

σου εν αμφοτεροις γαρ υπαρχεις Υιός

Λόγος του Θεού Θεός και ανθρωπός

Δοξα Πατρὶ και Υιῶ και Αγίῳ Πνεύματι

Βροτοκτόνον αλλοκτόνον εφυτο

πταισμα του Αδάμ ει γαρ και πεπονθε σου της σαρκος

ηχοηκηηουσιιια αλλη Θεοοτης

απαθης διεμεινε το φθαρτον δε σου προς αφθαρ

σιιι ανμετεστοιχειωσας και αφθαααρ

του ζωηης εδειξας πηγην εξαναστασεε

ωως

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ζει α δης του

γε νους των βρο των συ γαρ τε θεις εν τα φω κρα ται

ε ζω αρ χι κη η πα λα α α μη τα του θα να α

του κλει θρα δι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ ξας τοις απ

αι ω νος ε κει κα θευ δου σι λυ υ τρω σιν α

ψευ δη η σω ω τερ γε γο νως νε κρων πρω το το

χο ος

καταβασία χ

Σ υν ε σχε ε ε ε θη η η η α αλλ ου ου

κα α α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ερ νοι οι οισ

κη τω ω ω οισ Ι ι ω ω ω νας σου γα αρ

το ο ον τυ υ υ πο ον φε ε ε ρων του πα θον

τος και τα φη η δο ο ο θε ε εν το ος ως εκ

θα λα α α μου του θη ρος α α νε ε ε ε ε θο ο

ο ο ρε προσ ε φω ω ω νει ει ει ει δε τη κου ου

στω δι ι ι ι α οι φυ λασ σο ο ο με

ε ε νοι οι μα α ται αι α και αι ψευ δη η η

η η η η η η η η ε ε λε ε ον αυ τοι

οις εγ κα α α τε ε λι ι πε ε τε ε ε

χορὸς α'

Ἦχος λ π̣ ̣ ̣ Β̣ ̣ ̣ Χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.228*

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ρυ

σα μενος τους ο σι ι ου ους παι δας εκ φλο γος εν

τα φω νε κρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη

ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο

Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Τ ε τρω ται α α δης εν τη καρ δι ι ι α δε

ξα μενος τον τρω θε εν τα α λογ χη την πλευ ραν

και στε ε νει πυ ρι θει ω δα πα νωμενος εις σω τη ρι

αν η μων των με ελωδουν των Λυ τρω τα χορός α'

ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γαρ δε

ξα με νος ως υ πνου ουν τα α τον δη μι ουρ γον

ζω ης θη σαυ ρος θει ος α να δεδει κται εις σω τη

ρι αν η μων των με ελωδουν των Λυ τρω τα ο

Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ν ο μω θα νο ον των την εν τω τα α α φω κα

τα θεσιν η των ο ο λων δε χεται ζω η και

του τον πη γην δει κνυ σιν ε γερ σεως εις σω τη ρι

αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο Θε

ος ευ λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Α μην

Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω α α α δη α

χω ρι στος και εν τα α φω ω και εν τη Ε δεμ

θε ο της Χρι στου συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω

τη ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα

ο Θεος ευλογητος ει

καταβασία χ

Αφρα στον θα α α α αυ μα α ο εν κα

μι ι νω ρυ υ σα α α με ε ε ε νος τους

ο σι ι ι ι ι ου ους παι δα ας ε εκ φλο ο ο

γος εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνους κα τα

τι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη ρι ι ι αν

η η μων τω ω ων με ε ε λω ω δου ου ουν των Λυ

τρω ω τα α α ο Θε ο ος ε ευ λο ο ο

ο γη η τος ει ει

Ε κ στη θι φριτ των ουρα νε και σα λευ θη τω σαν

τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροισ

λο γι ζεται ο εν υ ψι στοισ οικων και τα φωσμι κρω ξε

νο ο δο χει ται ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α α

νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τεεις παν τας του ους αι

ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Λ ε λυ ται α χραν τος να ος την πε πτω κει αν δε συν

α νι στη σι σκη νη Α δα αμ γαρ τω προ τε ρω

δευ τε ρος ο εν υ ψι στοις οι κων κα τηλ θε με χρις

α δου ουτα μει ων ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α

α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους

αι ω νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Π ε παυ ται τολ μα μαθη των Α ρι μα θαι ας δε

α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ μνον

θε ω μενος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ει ται και κη

δευ ει ει κραυ γα ζων οι παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις

α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

ους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θε τητος

ω α φρα στου ανοχης ε κω ων γαρ υ πο γης σφρα γι

ζεται ο εν υ ψι στοις οικων και πλα νος Θε ος συ κο ο

φαν τειται ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α α νυ μνει

τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω

νας

πε ερ υ υ ψου ου ου τε εις πα α αν τας του ου ου

ους αι αι ω ω ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

χορὸς α'

Ἦχος λ π Β8 Χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.233*

Μ η ε πο δυ ρου μου Μη τε ερ κα θο ρω σα εν

τα φω ο ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι

ον α να στη η η σομαι γαρ και δο ξα σθη σομαι και

υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι

σται και πο ο θω σε με γα λυ νο ον τα ας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Επι τω ξενω σου το κωω τας ο δυ νας φυ

γου σα υ περ φυ ως ε μακα ρι σθη ην α ναρχε Υι ε

νυν δε σε Θε ε ε μου α πνουν ο ρω σα νε κρον τη

ρομ φαι α της λυ υπης σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α

να α α στη θι ο ο πως με γα λυν θη σω ω μαι αι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Γη με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φριτ του σιν

α δου οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε νο ον βλε

πον τες στο λη ην η μα γμε νην Μη η τερ της εκ δι κη σε

ως τους ε χθρους εν Σταυ ρω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α

να στη η η σο μαι α αυ θις και με γα λυ

νω ω σε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων **Α** μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευ φραι νε σθω σαν παν

τες οι γη γε νεις ο γαρ ε χθρος ε σκυ λευται α

δης με τα μυ ρων γυ ναι αι κες προσ υ παν τα τω σαν

τον **Α** δαμ συν τη **Ε** ευ α λυ τρου μαι παγ γε νη και τη

τρι ι ι τη η με ε ρα εξ α να στη η σο ο

μαι αι

Μ η ε ε πο δυ ρου ου μου ου Μη η η τερ

κα θο ρω σα α α ε εν τα α α φω ο ο ο ον

ε ε εν γα στρι ι α νευ σπο ο ρας συν ε ε λα

α βε ες Υι υι υι ον α να στη η η σο

ο μαι αι αι γαρ και δο ξα σθη η η η σο ο

ο ο μαι αι αι αι και υ ψω ω ω σω ω ε ε

εν δο ο ο ξη α πα αυ στω ως ω ως Θε ε ε

ος τους εν πι ι ι στει ει ει και πο ο ο θω

ω σε με ε ε γα α λυ υ νο ον τα α ας

Κάθισμα μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τον τα φον σου Σω τη ηρ στρα τι ω ται τη ρουν τες νε

κροι τη α στρα πη του ο φθεν τος Αγ γε λου ε γε

νον το ο κη ρυ υ τον το ος γυ ναι ξι τη ην Α να α στα

σιν σε ε δο ξα α ζο με εν τον της φθο ρας και θαι ρε την

σοι οι προσ πι ι πτο με εν τω α να σταν τι εκ τα

φου και μο νω Θε ω η μων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωων α μην ^χ τὸ ἴδιο ^δ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β'
εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος ⁴ ^Θ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

^Τον τα φον σου ου Σω ω ω τη η η η ηρ στρα τι
 ι ω ω ω ω ται αι τη η ρου ουουν τες ^χ ^η νε
 κροι τη η α α στρα α α πη η η η η του ο
 ο φθε ε ε εν το ος Α αγ γε ε ε λου ^χ ε
 γε ε νο ον το ο κη ρυ υ υ υτ το ον το ο ο ο
 ο ος γυ ναι ξι ι τη η η ην α να α α α α α
 στα σιν ^χ σε ε ε ε ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε

εν τον της φθο ο ρα α α ας κα α θαι αι ρε ε ε

την σοι προ οσ πι ι πτο ο με ε ε εντω α να α

στα α α αν τι ι ε εκ τα α α φου και

μο ο νω ω ω Θε ω ω ω ω ω η η η η

η μω ων

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην τὸ ἴδιο

Τὸν τα φον σου ου Σω ω ω τη η η η ηρ στρα τι

ι ω ω ται αι τη η ρου ου ουν τες νε κροι

τη α α στρα α α πη η η η η του ο ο φθε

εν το ος α αγ γε ε ε λου ε γε νον το

ο ο ο κη ρυ υ υτ το ο ον το ο ο ος γυ ναι ξι

ι τη η η ην α να α α α α στα σιν σε

ε ε δο ξα α α ζο ο ο με ε εν τον της φθο ο

ρα ας κα α θαι αι ρε ε ε την σοι οι

οι προσ πι ι ι πτο ο ο με ε εντω α να α στα αν

α πη η η του ο φθε εν το ος α αγ γε ε ε λου

ε γε νον το ο κη η ρυ υτ το ον το ος γυ ναι

ξι τη ην α α να α α στα σιν σε δο ο ο ξα α ζο ο

μεν τον της φθο ρα ας κα α θαι αι ρε ε ε την

σοι προ ο οσ πι ι πτο ο μεν τω α να στα αν τι ι

ε εκ τα α α φου και μο ο ο νω Θε ω ω

η η μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην [✠] τὸ ἴδιο ↗

Μέλος σύντομον εἰρμολογικόν

χορὸς β'

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ $\bar{\theta}$ $\bar{\chi}$ Κε $\bar{\chi}$

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.222*

Τον τα α φον σου Σω τηρ στρα τι ω ται τη ρουν τες [✠]

νε κροι οι τη α στρα πη του ο φθεν τος αγ γε λου [✠]

ε γε νον το ο κη ρυ υτ τον τος γυ ναι κι την α

να α στασιν [✠] σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας και θαι

ρε την [✠] σοι προσ πι πτο μεν τω α να σταν τι εκ τα

[✠] φου και μο νω $\bar{\theta}$ ω η μων [✠]

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ^κ

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^κ τὸ ἴδιο ^δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ὠδὴ δ'](#) Λουκᾶς Λουκά

Εὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.159#

ϕ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου ^κ₉

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Τω ω ωων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

η μος ^{ν'} κα τε πλα γη ο ρω ωων σε ^{ν'} ε εν νε ε

κροι οι οι οισ λο γι σθε ε ε εν τα ^x του θα να

του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα

θε λο ο ο ον τα ^x και αι συν ε ε α αυ τω ^{γ'}

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα ^x και εξ

α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα ^δ ^x

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου ^x

Τ ι ι ι ι τα α μ υ υ ρα ^x συμ πα θως τοι οισ

δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι κιο να

α α α τε ο ο α στρα α α πτων εν τω

τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον και η η σθη η η τε ο

σω τη η η ργαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος

ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου

λιαν πρω ω ω ι ^χ₉ μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ^γ_η προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου σαι ^χ₉ αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει

ει ει πε ^χ₉ θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ

ται μη κλαι αι ε ε ε τε ^χ₉ την α να α α στα

σι ιν δε ^π_α α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε ^χ₉

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου <sup>χ
q</sup>

M υ υ υ υ ρ ο ο φ ο ο ρ ο ι ο ι γ υ ν αι αι

αι κες <sup>γ
η</sup> με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το <sup>χ
q</sup>

α α αγ γε ε λο ος δε <sup>γ
η</sup> προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε <sup>χ
q</sup> ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος <sup>ο
χ
q</sup>

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι <sup>χ
q</sup>

Π ρο ο ο σκυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και τον του του Υι ο ο ον τε και αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ κρ α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κου ου ου σα

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

Ευλογητοσ ει ει Κυ υρι ι ε ε ε ^{χ̣ ῥ̣} δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου ^{χ̣ ῥ̣}

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η η μος κα

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ^{Δ̣ ῥ̣} ε εν νε ε

κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν τα ^{χ̣ ῥ̣} του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α ^{Δ̣ ῥ̣} και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α ^{χ̣ ῥ̣} και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σααν τα

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ι ρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτωων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ρις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Λ ι ι α αν πρ ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α α λ λ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ι ν δε ε α πο

στο λους ει ει ει πα τε

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε κρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Π ρο σ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

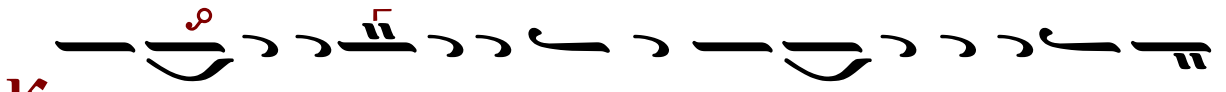
α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι ο ις Σε ε ρα α α φιμ κρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

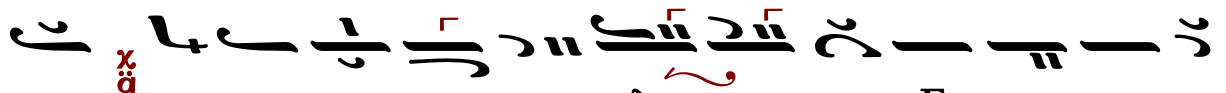
α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ων α α μη η ην ^{x̣q̣}

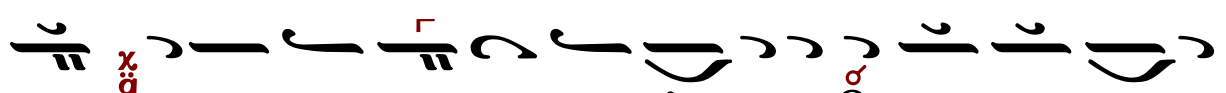
Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα ^{x̣q̣} τον Α

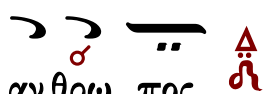

δαμ αμαρ τιας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε ^{x̣q̣} χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ^Δ ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ^{x̣q̣} ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις [♂] Θε ος και α α

αν θρω πος ^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^{x̣q̣} αλ λη η λου ου ι

α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξασοι ο ο ο Θε ος **Α** (β')

Α λ λη η λου ι ι α α α Α α αλ λη η η

λου ου ι ι ι α **π** Α α αλ λη η λου ου ι

ι α α δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος **π**

Γεράσιμος Μοναχός Αγιωρείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ̣ π̣ ἤ Πα **Ϟ**

Χρήστος Τσακίρογλου#

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου **χ**

Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω

ων σε **γ** εν νε κροι οισ λο γι σθεν τα **χ** του θα να του

δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^x₉ και εξ Α δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα ^x₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τας ου ^x₉

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε ^x₉ ο α στρα πτων εν τω τα φω

Α γ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ρις ^x₉ ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ^x₉ ο Σω τερ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος ^x₉

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον μετα δι και

ω μα τασου ^x_q

Λιαν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γουσαι ^x_q αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^x_q την α να στα σιν δε α πο στο λους ει

πα τε ^x_q

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον μετα δι και

ω μα τασου ^x_q

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη η μα σου Σωτερ<sup>x
9</sup> εν η χου

ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε<sup>x
9</sup> ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος<sup>x
9</sup>

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι<sup>x
9</sup>

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα<sup>x
9</sup> την α γι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ ρι ι ε<sup>x
9</sup>

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^x_q

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^x_q χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

ι θυ νε προς ταυ την δε ^x_q ο εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος

και αν θρω ω πος ^x_q

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

δο ξα σοι ο Θε ος ^x_q (6')

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

ι α δο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ος

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος ᾠ̣ Κε̣

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

Ευλογητος ει Κυριε δι δα ξον μετα δι και
ω μα τασου

Των αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα του θα να του

δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ Α δου πα αν τας ε

λευ θε ρω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυριε ^{γ'}η διδαξον μεταδι και

ωματασου ^χη

Τιτα μυυρα συμπαθως τοις δακρυσιν ωμαθη

τρια κρινατε ^χη οα στραπτων εντω ταφω αγ

γελος προσεφθεγγε τοταις μυροφοροις ^χη ι δε τευ

μεις τον τααφον και ησθητε ^χη οσωτηρ γαρ εξα νε

εστη του μνημαατος ^χη

Ευλογητος ει Κυριε ^{γ'}η διδαξον μεταδι και

ωματασου ^χη

Λιαν πρωι μυροφοροι εδραμον ^{γ'}η προς το

μη μα σου θρη νο λο γουσαι ^xq αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ^{γ'}η θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη κλαι ε τε ^xq την Α να στα σιν δε α πο

στο λους ει ει πα α τε ^xq

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ^{γ'}η δι δα ξον με τα δι και

ω μα ταςου ^xq

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι ^{γ'}η προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το ^xq

αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε

νου ^{γ'}η τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ξε σθε ^xq ως

Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος <sup>χ
q</sup>

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι <sup>χ
q</sup>

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευμα <sup>χ
q</sup> την α γι

ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α <sup>γ
η</sup>

συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζοντες το α α α γι ος α

γιοι <sup>χ
q</sup> α γιοι ει Κυ ρι ι ε <sup>χ
q</sup>

Κ αι νυ υν και α ει <sup>γ
η</sup> και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην <sup>χ
q</sup>

Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Αδαμ α μαρ τιας ^{κ ρ} χαρ μο νη ην δε τη

Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ^{ν ρ} ρευ σαν

τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ^{κ ρ} ο εκ σου σαρκω

θεις Θε ος και α ανθρω ω πος ^{κ ρ}

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{ν ρ} αλ λη λου

ι α δο ο ο ξα σοι ο Θε ος ^{κ ρ} (6')

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{ν ρ} αλ

λη λου ου ι ι α δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος ^{κ ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [Συναπτή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ᾠ Πα ρ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω ματα α σου

Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα α γη ο

ρω ων σε εν νε κροι οισ λο γι σθε εν τα του θα

να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και

συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ

α δου πα αντας ε λευ θε ρω ωσαν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω ματα α σου

Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

ιν ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ο α στρα α πτω ων

εν τω τα φω αγ γε λος προς ε φθει γε το ταις μυ ρο

φο ο ρις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ρι ε δρα μον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και

ρο ος πε παυ ται μη η κλαι ε τε την α να α στα σιν δε

α πο στο λους ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω ματα α σου

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με

τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ

α νε ε στη του μνη ημα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι

ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την

α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι

ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το α α

γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κου σα α ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ

μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε

εσχες **Δ** ρευσανταζω ης **Δ** ιθυνε προς ταυ την δε **χ** ο

εκ σου ουσαρκω θεις **Θ** εος και ανθρωπος **Δ**

Δ αλληλουια αλληλουια **χ** αλληλου

ια **Δ** δοοξασοι ο **Θ** εος **Δ** (6')

Δ αλληλουια αλληλουια **χ** αλληλου

ου ι ι α α δοοξασοι ο **Θ** ε ο ο ο ο ος **π**

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος **λ** ᾠ Πά **χ**

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ' 1985-1993 σ.50*

Ε **ΠΑ** υ λο γη τος ει Κυ ρι ε **Δ** **ΠΑ** δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου **χ**

^{ΠΑ}
των αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα γη ο

^{ΠΑ}
ρω ων σε ^Δ εν νε κροι οισ λο γι σθε εν τα ^χ ^η

^{ΔΙ}
του θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε

^{ΠΑ}
λο ον τα ^Δ και συν ε αυ τω ω ω τον Α δαμ ε

^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
γει ει ραν τα α α α ^χ ^η και εξ Α δου πα αν τας ε

^{ΔΙ}
λευ θε ρω ωσαν τα ^Δ

^{ΠΑ} ^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ^χ ^η δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^χ ^η

^{ΠΑ} ^{ΔΙ} ^{ΠΑ} ^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
Τ ι τα μυ υ υ ρα ^χ ^η συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ^Δ

^{ΚΕ}
ω μα θη τρι αι κη ρ να α τε ^χ ^η ο α στρα α α

πτωων εν τω τα φω αγ γελος προσ ε φθει γε το ταις

μου ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η

σθη τε ε ε ε ο σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ημα τος

ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα α σου

λ ι αν πρω ι μου ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο

και ρο ος πε ε παυ ται μη η κλαι αι ε τε την

α να στασιν δε ε α πο στο λους ει ει πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα α σου

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου

ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η

χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθει γο με ε νου

τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε

ως Θε ος γαρ ε ξ α νε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνε ευ μα τι

^{ΠΑ}
Π ρο σ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο

ον τε ^Δ και το α α γι ον Πνε ευ μα ^χ την α

γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α ^Δ συν

τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α

γι ο ο ος ^Δ Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε ^Δ

^{ΠΑ}
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ^χ

^{ΠΑ}
Ζ ω ο δο ο την τε κου σα τον Α δα μι α μαρ

τι ι ας ^Δ ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε ^χ χαρ

^{ΠΑ}
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα

ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς

του την δε ε ε ε ο εκ σου σαρκω θεις Θε ος

και α ανθρωπος

Α λ λη λου ου ι ι α α λ λη λου ι ι α α λ λη

λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο

ος

Α λ λη λου ου ι ι α α λ λη λου ι ι α α λ λη

λου ου ου ι ι ι ι α α δο ο ξα σοι

ο Θε ο ο ο ο ος

Θεις τούς Αϊνους

Πασαπνοάρια

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.51*

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ωων ου ρα α

ων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οισ υ ψι ι

στοις σοι οι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

Δ ι νει τε α αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε α αυ το ον πα ασαι αι δυ να α α μεις

α αυ του ου ου ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δε

Πανδέκτη· Ὁρθρος
1851 σ.525*

Π α α α α α σα πνο ο η η η η η η η η

αι νε σα α α α α α α τω ω ω ω ω ἰω ω ω

ω το ο ο ο ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ἰι ι ι

ι ο ο ο ο ον αι νει ει ει ει ει ει ει ἰει ει ει ει

τε τον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ἰι

ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει ει ει ἰει ει ει ει

τε α α α α α α α αυ το ον ε εν τοι οι

το ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι και

αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α αυ

του ου ου ου ου ου ου ου σου οι οι οι οι πρε ε ε ε

ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ω ω ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματῆριον 1905 σ.86#

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω

ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε

εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μονο

ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μονο ος τω ω

ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω

αι νει τε αυ τον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του

αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις

αυ του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.67*

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ου ρα α α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον

ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

ΔΙ ΓΑ ΒΞ
ωε α α α σα α πνο ο ο η αι νε σα α

ΜΕΛ ΔΙ
α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον

Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ω ων ου ρα

ΔΙ ΓΑ ΒΞ
α α νων αι νει ει ει τε αυ το ον εν τοι οι οι

ΜΕΛ ΔΙ ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ
οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

Θε ε ε ε ε ω

ΜΕΛ ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΒΞ
αι νει ει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε ε

ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ ΔΙ
λοι αυ του ου ου αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να α α α α α μεις α α αυ του σοι

πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δε

Ἀθανασίου Καραμάνη
"Ὁρθρος 1955 σ.38"

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ω ω ν ου ρα α α νων αι αι αι νει ει ει τε

αυ το ον ε ε εν τοι οι οι ος υ ψι ι στοις

σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

ΜΕΛ ΔΙ ΒΡ
 Δ ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε ε
ΜΕΛ
 λοι αυ του ου ου αι νει τε αυ τον πασαι αι
 δυ να α α α α μεις α α αυ του σοι πρε ε πει
ΜΕΛ ΔΙ
 υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

*Ήχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.224/238*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι αι νει ει τε αυ τον
 εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο

ος τω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορέτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.397*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

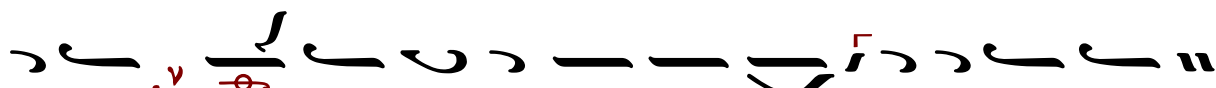
λω συ νης α αυ του

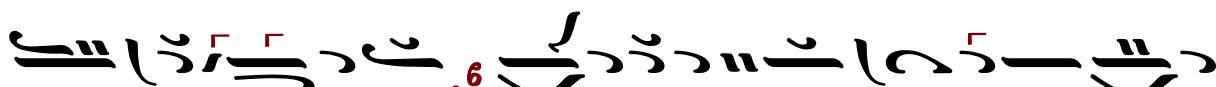

C η μερον συν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον

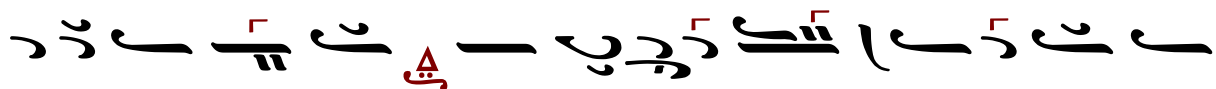

τα πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υ

πτει λι ι θος τον κα λυ ψα αντα α ρε τη του ους ου

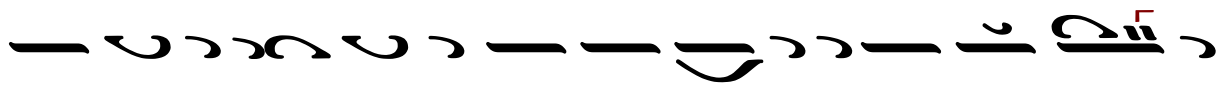

ρα α νους υ πνοι οι η ζω η και α α δης τρε ε ε

ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ωων α πο λυ υ

υ ε ε ε ε ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι κο ο

ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε ε σας πα

αν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε

δω ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων σου ου

α να α α στα α α α σιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Τ ι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα

τις η πα ρου ουσα κα τα α α παυ σις ο βα σι

λευς των αι ω νωντην δι α πα θους τε λε σα ας οι οι

οι κο ο ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα αβ βα τι ι

ι ι ζει και νον ημιν πα ρε ε χων σα ααββα τι

ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω μεν α να

στα ο Θε ε ος κρι ι ι νων τη ην γην ο τι συ βα

σι λε ευ εις ει εις του ου ους αι ω ω νας ο α

με τρη του ον ε ε χων το με ε γα ε ε ε λε ε

ε ε ος

Α ι νει τε αυ του εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ του εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω ω ω

κει ει με ε ε νην ι να τους εν τα φοις κει με νους

ζω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ρον τον

εξ Ι ου δα υ πνου ντα θε ω με νοι προ φη τι κως αυ

τῶ ε εκβο η η η η σω ω ω ω μεν α να πε σων κε

ε κοι οι μησαι αι ως λε ε ε ε ων τις ε γε ρει

ει σε ε βασι ι λευ αλλ α να στη η θι ι αυ τε

ξου σι ι ι ι ως ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων

ε ε ε κου σι ι ω ως Κυ ρι ι ε δο ο

ο ξα α α σοι

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.399*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λαλαγμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον π

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω μα του ου ου

Ι η η σου και α πε ε θε ε το εν τω και

νω αυ του ου μνη μει ει ει ω ε ε δει γαρ α

αυ το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ πα στα α δος

προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι ψας κρα το

ος θα α α να α α του ου και α νοι οι ξας πυ

λα α ας πα α α ρα α δει ει ει σου αν θρω ωποις

δο ο ο ξα α α σοι

Δοξαστικόν

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π _{πε}

Τ ην ση με ε ρο ον μυ στι ι κως ^π ο με ε γα ας

Μω υ υ σης ^Δ προ δι ι ε ε τυ που ου το λε ε ε ε

γων ^π και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος ^Δ την η

με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην ^Δ του το

γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα

α α τον ^π αυ τη ε ε στιν η της κα τα παυ

σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα ^Δ εν η κα

τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων α αυ

του ο μ ο ν ο γ ε ν η η ς Υι ο ο ο ς τ ο υ ο υ Θε ε

ε ο υ δι α τ η ς κ α τ α τ ο ν θ α ν α τ ο ν ο ι ο ι κ ο ο

ο ν ο ο μ ι ι ι α ς τ η σ α ρ κ ι ι σ α α β β α τ ι

ι ι ι σ α ς κ α ι ε ι ς ο η ν π α α λ ι ν ε ε ε π α ν ε

ε λ θ ω ν δι α τ η ς α ν α σ τ α σ ε ε ω ς ε δ ω ρ η η

σ α α τ ο η η μ ι ν ζ ω η ν τ η η ν α ι ω ω

ω ω ν ι ι ι ι ο ν ω ς μ ο ν ο ς α γ α θ ο ς κ α ι α ι φ ι

λ α α α ν θ ρ ω ω ω ω π ο ς

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Θεοτοκίον Δουκὺς Δουκῶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

Σ η μερονσυν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χοντα

πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υ πτει

λι ι θος τον κα λυ υ ψα αν τα α ρε τη του ου σου

ρα α νους υ πνοι η Ζω ω η και αι Α α α δης τρε ε ε

ε ε μει και Α δα μτων δε σμω ω ω ν α πο λυ υ

υ υ ε ε ε ε ται δο ο ο ξα τη η ση οι οι οι

κο ο ο νο μι ι α δι ι ης τε ε λε ε ε σας

παντα σαββατισμων αιωνων εν

δωρησησωτηρινην παναγιαν εκνεκρων σου Α

αναστασιν

Αι νετε αυτον εν ηχωσαλπυγος αι

νετε αυτον εν ψαλτηρι ωωω και αι

αικιθααρα

Τι το ορωμενον θεεεεααααματις η

παρουσακαταααπαυσις ο βασι

λευς των αιωνων την διαπαθους τελεσας οι οι οι

κοοονοομιιιαν εν ταφωσαααβ

βα τι ι ι ι ζει και αι νον ημιν παρ ε ε χων

σα α α β βα τι ι σ μον αυ τω βο η η η η σω ω ω

ω μεν α να α α στα ο Θε ε ος χρι ι ι ι νων τη ην

γην ο τι συ υ βα σι λευ ει εις ει ει εις του ου ους αι

ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων το με ε

γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι δω με εν την ζω ην η η μων εν τα α α

φω ω ω κει ει με ε ε νην ι να τους εν τα φοις

κει με νου ους ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε

ση με ε ρον τον εξ Ι ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ

φη τι κως αυ τω ε εκ βο η η η η σω ω ω ω

μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη σαι αι αι ως λε ε

ε ε ων τις ε γε ρει ει σε ε βα α σι ι λευ αλλ

α α να α στη η θι ι ι ι αυτ ε ε ξου σι ι

ι ι ως ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε ε

κου σι ι ω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α

α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λαλαγμου πα

σα πνο η αι νε σα ατω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ωμα του ουου

Ι ι ι η η σου και α απ ε ε θε ε το εν τω

και αι νω αυ του ου μνη μει ει ει ει ω ε ε ε δει

γα αρ α α αυ το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ

πα στα α α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι

ι ψας κρα το ος θα α α να α α του ου και

α νοι οι οι ξας πυ λα α ας πα α α ρα α δει ει ει

σου αν θρω ωποις δο ο ο ξα α α α σοι

Δοξαστικόν

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.293*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Τ η ην ση με ε ρο ο ο ον μυ στι ι κω ως ο με γα ας

Μω ω ω υ υ σης προ δι ι ε ε τυ που ου ου το λε

ε ε ε γων και ε ευ λο ο γη η σε ε ε εν ο ο ο

Θε ε ος την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο

ο ο μην του ου το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη

με ε ε νον Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στι εν

η της κα τα πα αυ σε ε ε ω ω ως η η με

ε ε ρα εν η κα ατ ε ε πα αυ σεν α πο παν των

των ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε νη ης Υι ο

ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της κα τα το ον

θα να το ον οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη

σα αρ κι ι ι σα α αβ βα τι ι ι ι σας και ει

εις ο η ην πα α λι εν ε ε ε ε ε πα α α νε ελ

θων δι α της Α να α στα σε ε ως ε δω ρη σα α

το ο ο η η μιν ζω ην τη ην αι ω ω ω ω

νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θο ος και αιφιλα α

αν θρω ω ω ω προς

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.531*

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

C η με ρο συν ε ε ε χει τα φος τον συν ε χον τα

πα λα α μη η η η την κτι ι ι σιν κα λυ υ

υ πτει λι θος τον κα λυ ψαντα α ρε τη η του ους ου

ρα α νου ους υ πνει η ζω ω η και Α α δης τρε

ε ε ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ωων α

πο λυ υ ε ε ε ε ται δο ξα τη η ση οι

κο ο ο νο μι ι α δι ης τε λε ε ε σας πα αντα

σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε

δω ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων σου

Α να α α α στα α α α σιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Tι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α

μα τις η παρ ου ου σα κα τα παυ σις ο Βα

σι λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε ε σα ας

οι οι οι κο ο ο νο μι ι ι αν εν τα φω

σα αβ βα τι ι ι ι ζει και νον η μιν παρ ε ε

χων σα α α αβ βα τι ι σμον αυ τω βο η η η

σω ω ω ω μεν α να στα ο Θε ε ος χρι

ι ι ι νων τη ην γην ο τι συ βα σι λε ευ ει εις

ει ει εις του ου ους αι ω νας ο α με τρη η το ον

ε χων το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω

ω ω χει με ε νην ι να τους εν τα φοις χει με νου ους

ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε

ρον τον εξ Ι ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ φη

τι κως αυ τω εκ βο η η η σω ω ω ω μεν α

να πε σων κε ε κοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων

τις ε γε ρει ει σε ε Βα σι ι λε ευ αλλ α να α

στη θι ι αυτ εξ ου σι ι ι ι ι ως ο δους ε

αυ τον υ περ η μω ων ε ε εκ ου σι ι ως Κυ

ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.533*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ω μα

του ου ου ου Ι η η σου και α πε ε θε ε ε
 το εν τω και νω ω αυ του ου μνη μει ει ει ει
 ω ε ε δει γαρ α αυ το ο ον ε εκ τα α φου
 ως εκ πα στα α δος προ ο ε ε ελ θειν ο
 συν τρι ι ι ψας κρα το ος θα να α α του ου
 και α νοι οι ξας πυ λας Πα α α ρα α δει ει ει
 σου αν θρω ωποις δο ο ο ο ξα α α σοι

Δοξαστικόν

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.534*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και
 α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Την ση με ε ρον μου στι ι κως ο με ε γα

ας Μω υ υ σης προ ο δι ι ε ε τυ που ου το λε

ε ε ε γων και ευ λο γη σε ε εν ο Θε ε ος την

η με ραν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το

γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα

α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα τα πα

αυ σε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η κατ ε παυ σεν

α πο παν των των ε ερ γων α αυ του ο μο νο

γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α

της κα τα τον θα να το ον οι κο ο ο νο ο

μι ι ας τη σα ρ κι ι ι σα αβ βα τι ι

ι ι σας και εις ο ο ην πα λιν ε ε ε ε πα

νε ελ θων δι α της Α να α στα σε ε ε ως

ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι ω

ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θο ος και αι

φι λ α α αν θρω ω ω ω προς

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Θεοτοκίον Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.283/730*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

η η με ε ε ρο ον συ υ υν ε ε ε χει τα

α φος τον συν ε χον τα πα λα α μη η η τη ην

κτι ι ι σιν κα λυ πτει ει λι ι ι ι ι

ι θος τον κα λυ υ ψα α αν τα α ρε τη

η η τους ου ου ρα α α νου ους υ υ υ υ

πνοι οι οι οι η η η ζω η η η και Α α δη ης

τρε ε ε ε μει και αι ο Α α δα αμ των δε σμω ω ω

ων α πο ο λε ε λυ υ υ υ ται δο ο ο ξα

τη ση οι οι κο ο νο ο ο μι ι ι ι ι

α δι η ης τε ε λε ε ε σα ας πα α α αν τα σαβ

βα τι σμο ο ον αι ω ω ω νι ι ι ον

ε δω ρη η σω η μιν την παν α γι α αν εκ νε

κρων σου Α α να α α α α α α στα σιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Τ ι το ο ρω με νο ο ον θε ε α α μα τις η πα

ρου ου ου ου σα κα τα α πα α α αυ σις ο

βα σι λε ε ευς των αι ω ω ω ω νων την

δι α πα α α α θους τε λε ε ε σα ας

οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι αν εν τα

φω ω σα αβ βα τι ι ι ι ζει και αι αι νον

η η μι εν πα α ρε ε ε ε ε χων σααβ βα

τι ι σμο ον αυ τω ω βο η η η η η σω ω ω

ω ω ω ω μεν α να α στα α α ο Θε ε ε

ος χρι ι ι νων τη ην γη η η ην ο τι συ βα

σι λε ευ ει εις ει ει εις του ου ους αι ω ω νας

ο α με ε ε τρη τον ε χων το ο ε ε ε

ε ε ε ε λε ος

ΑΙ
ναι τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

ναι τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δευ τε ι δω μεν την ζω η η η η η μων εν τα α α

φω ω χει ει με ε ε ε νη ην ι ι να τους εν

τα φοι οις χει ει με ε νου ους ζω ο ο ο ποι οι

η η η η η η ση δευ τε ε ση η η με ε ε

ε ρο ο ον τον εξ Ι ου ου δα υ υ πνου ου ου ουν

τα α θε ω ω με ε νοι προ φη τι κως α αυ τω εκ

βο η η η σω ω ω ω μεν α να α α πε ε

σων κε ε κοι οι μη η σαι αι ως λε ε ε ε ων

τι ις ε γε ρει ει ει ει σε βα α σι ι λε ευ

αλλ α να α α α στη η η η θι ι αυ τε ξου

σι ι ι ι ι ι ως ο δους ε αυ τον υ περ η μων

ε κου σι ι ι ι ω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο

ο ο ο ξα σοι

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.286/733*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λαλαγμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ריייון π

Η τησαατοοοο Ιιωσηηφτοο π

σωωωωμαα του Ιηησου καιαπεθεε Δ

τοεντω καιαινωωωααυτου ουμνημειει

ειειω εδειειγαααυτοονεχταααα π

φουωςεκπαστααδοοοςπροοεεελ γ

θειειν οσυυντριιιψαςκραατοο π ρ

οςθαααναααατουου καια νοι οι οι οι χ

οι οι οι ξαααας πυλας Πααααδειειεισου ανθρωω π ρ

ωποιςδοοοοοοξα σοι π

Νεεεεε Δοοοοο ξα Παατριιιι καιαιαι

Υιιι ωωωωω καια γιιιιι

ωωω Πνεεεεε ευμααααααααα

τι

Τηνσημεεροοοονμυστιιικωωως

οοομεεεεεγαααα Μωυυσηησπρο

διετυπουουτοολεεεεεεεεε

γων καιευλοοοογηησενο Θεεος

την ημερααντηηηνεεβδοοομην

του ου το ο γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νο ο ον

Σα α α α αβ βα α τον α α α α αυ τη

η ε ε στι εν η της κα τα πα αυ σε ε ε ω ως

η η με ε ε ε ρα εν η κα α τε ε ε πα κα α

τε ε πα αυ σε εν α πο πα α αν τω ων τω ων ε

ε ε ρω ων α α αυ του ου ο μο νο γε νη ης Υι

υι υι ο ο ος του ου ου ου ου ου ου Θε ε

ου δι α της κα τα τον θα α να α α τον οι κο

νο ο μι ι ι ι ας τη σα ρ κι ι ι ι σα αβ

βα τι ι ι ι σας και αι εις ο ο ην πα α α α

λω συ νης α αυ του

η μερονσυν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον

τα πα λα μη η η την κτι σιν κα λυ υ υ πτει λι ι

θος τον κα λυ ψαντα α ρε τη η η τους ου ου ρα α

νου ους υ πνοι οι η ζω ω η η και Α α δης

τρε ε ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ω ν α

πο λυ υ υ ε ε ε ται δο ο ξα τη ση οι κο ο

ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε σας παν τα σα β βα

τι σμο ον αι ω ω ω νι ι ι ον ε δω

ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων ε ξα α να

α α στα α α σιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Τ ι το ο ρω με νον θε α α μα τις η πα ρου ουσα και

τα α α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω νων την

δι α πα θους τε λε ε σας οι κο ο ο νο μι ι ι αν

ε εν τα α φω ω σα αβ βα τι ι ι ζει και

νον η μιν πα ρε ε χων σα αβ βα τι σμον αυ τω βο

η η η σω ω ω μεν α να στα ο Θε ος

κρίϊϊνων την γην **Α** οτι συ βασι λε ευεις εις του

ου ους αι ω ω νας ο α με τρη τον ε χων το

με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος **Α**

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι **Α**

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω **Α**

Δ ευ τε ι δωμεν την ζω ην η ημων εν τα α φω ω

ω κει με ε νην ι να τους εν τα φοις κει με ε νους

ζω ω ω ω ω ποι οι η η η ση **6** δευ τε ση με ρον

τον εξ Ι ου δα υ πνου ουν τα θε ω ω ω με

νοι προ φη τι κως αυ τω ω ω εκ βο η η η

σω ω ω μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη η

σαι αι ως λε ε ε ων τις ε γε ρει σε Βα σι λευ

αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι ι ως

ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε κου σι ι

ω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.167*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον π

Η τη σα α το Ι ι ω σηφ το σω μα του ου ου

Ι η η η σου και α πε ε θε ε το εν τω και αι

νω ω αυ του μνη μει ει ει ω ε ε δει γα αρ

α α αυ το ο ον εκ τα α α φου ως εκ πα στα α

δος προ ο ελ θων ο συν τρι ψας κρα τος θα α

α να α α του ου και α νοι ξας πυ λα α ας πα

α α ρα δει ει ει σου αν θρω ωποις δο ο ο ξα α α

σοι π

Δοξαστικόν

Ἦχος λ π Πά

ιε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι

Υι ω και Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α

τι

Τ ην ση με ε ε ρον μυ υ υ στι κως ο με ε

γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε

τυ που ουου το λε ε ε ε ε γων και ευ λο

ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η

με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του

το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ

βα α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα

πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η

κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ

του ο Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε

ε ε ου δι α της κα τα τον θα να το ον οι οι

οι κο ο ο νο μι ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα

αββα τι ι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν

ε πα α α νελ θων δι α της Α να στα σε ε

ως ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ζω ην

την αι ω ω ω νι ι ι ον ως μο νος α

γα θος και αι φι λα α αν θρω ω ω πος

Ἦχος Δε Ψ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.246*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

Σ η μερον συν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον

τα πα λα α μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ

υ πτει ει λι ι ι θος τον κα λυ ψα αν τα α ρε

τη η η τους ου ου ρα α νου ους υ πνοι οι οι οι η

ζω ω η και α α δης τρε ε ε ε μει και Α δαμ

των δε σμω ωων α πο λυ υ υ υ υ ε ε ε ε ται

δο ο ξατη η ση οι κο ο ο νο μι ι α δι ης τε

λε σας παν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω ω νι ι

ι ι ον ε δω ρη η η η σω η η μιν την παν α

γι ανεκ νε κρων σου α α να α α στα α α α σιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Τ τι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα

τις η πα ρου ου σα κα τα α α παυ σις ο βα σι

λευς των αι αι ω ω ω νων την δι α πα θους τε λε ε

σα ας οι οι οι κο ο ο νο ο μι αν ε εν τα α φω σα αβ

βα τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε χων σα

αβ βα α τι ι σμο ον αυ τω βο η η η σω ω ω ω

μεν α να στα ο Θε ε ος κρι ι ι νων τη ην

γη ην ο τι συ βα σι λευ ει εις ει ει εις του ου ους αι

ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων το με

ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δευ τε ι ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω

χει με ε ε ε νην ι να τους εν τα φοις χει με

ε ε νους ζω ο ποι η η η η ση η δευ τε ση με ε

ρον τον εξ Ι ου ου ου δα υ πνου ουν τα θε ω ω

ω με νοι προ φη τι κως αυ τω ω ω εκ βο η η η

η η σω ω ω ω μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη

σαι αι ως λε ε ε ε ων τι ις ε γε ρει σε ε βα σι ι

λε ε ε ευ αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι

ι ι ως ο δους σε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε

κου σι ι ω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ἦχος λ π Πάχ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.248*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λαλαγμου πα

σα πνο η αι νε σα ατω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ω μα του ου

Ι η η σου και α πε ε θε ε το ο εν τω

και νω αυ του ου μνη μει ει ει ω ε δει γαρ αυ

το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ πα στα α δο ος προ ε

 ελ θει ειν ο συν τρι ι ψας κρα τος θα α α να

 α α του ου και α νοι ξας πυ λας πα ρα δει ει σου

 α αν θρω ω ω ποις δο ο ο ξα α α α σοι

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ π Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.249*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

 α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ η ην ση με ε ρον μυ στι ι κω ως ο με ε γα ας

 Μω ω ω υ υ σης προ δι ε τυ που ου το λε

 ε ε ε γων και ευ λο γη η σε ε ε εν ο ο

Θε ε ος την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο

ο ο μην του το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε

νον Σα αβ βα α α τον α α α α αυ τη ε ε

στιν η της κα τα πα αυ σε ε ως η με ε ε ρα εν

η κα τε ε πα αυ σε ν α πο παν των των

ε ε ε ε ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε

νης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της

κα τα τον θα α να α τον οι κο νο μι ι ι ι ι

α ας τη σαρ κι ι ι ι ι ι σα αβ βα τι ι ι ι

σας και εις ο ο η ην πα α λιν ε ε πα νε ελ

θων δι α της Α να στα α α α α α σε ε

ως ε δω ρη η σα α το ο ο η η μιν ζω ην

τη η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος

α γα θος και αι φιλα α α αν θρω ω ω πος

Γράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Θεοτοκίον](#)

Λουκάς Λουκά

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο το

κε Παρ θε ε ε ε ε νε δι α γαρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α δης η χμα λω ω τι σται ο

Α δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρωται η

Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα νατοςτε θα να α τω

ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θημεν δι ο

α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο

Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Δοξολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' Ϟ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υπερ εὐλογή με ἐν ἡμετέροις Θεο
τοκέ Παρθένε ἐνεδιὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου
σάρκω θεέντος ὁ ἀδής ἡ χμα λω τι σται
ὁ Ἀδάμ ἀνακεκληταὶ ἡ κατάρανενε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαγγελιωθερωταὶ ὁ θανάτος τεθα
νάτωται καὶ ἡ μεις ἐζω ὁ ποιηθῆμεν δι
ἀνυμνοῦντες βωωμένε ὑλο γη τος Χριστος ὁ
Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δὸ οὐ ξασοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Δοξολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Δοξολογία

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις

Θε ω **Δ** και ε πι γης ει ρη η νη εν ανθρω ποις

ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγα α λην σου δο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε

Πα τερ παν τοκρα τωρ **π** Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα **π**

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο οστου Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ι ας του κο σμου π

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας π

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην π

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος π

Κ α τ α ξ ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρ ι ε ο Θε ος των Πα τε

ερων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι ι σα μεν ε πι σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρ ι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω

μα τα σου (γ)

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον

με ι ασαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρτον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθαφως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις γι νω σκου σι

σε

Αγιος ο Θε ος α γιος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα

νατος ε λε η σον η μας (γ')

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μη ν

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

α α α γι ι ος ο Θε ε ος

α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος

α γι ος α θα να ατος ε ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (†1831)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ^Δ δο ξα εν υ ψι ι

στοις ^σΘε ω και ε πι γης ει ρη η νη ^Δ εν αν θρω ποις

ευ δο κι α ^π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^χ προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι

α την μεγα α λην σου δο ξαν ^π

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε ^οΘε ε Πα

τερπαν το κρα τωρ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα ^π

Κ υ υ ρι ε ο ^οΘε ος ο α μνος του ^οΘε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του

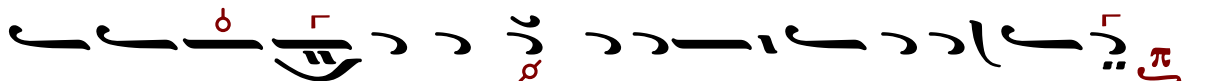
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α μαρτι

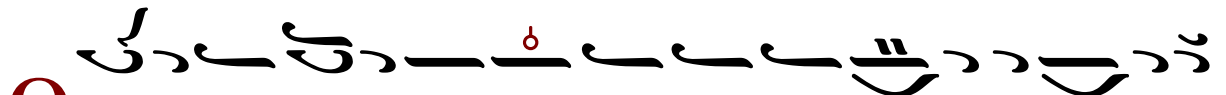
ι ας του κο σμου

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

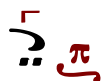
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος

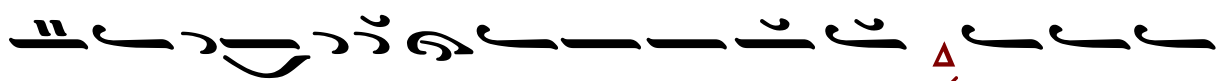
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην

Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας καθ α

πε ρ η λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ν με τα δι και

ω μα τα σου (γ')

Κυριε καταφυγη ε γενηθησ η μιν εν γε

νε ακαι γε νε α εγω ειπα Κυριε ελε η

σο ον με ι ασαι την ψυχη ην μου ου ο τι η μαρ

τον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον με του

ποιειν το θελημα α σου οτι συ ει ο Θεος

μου

Οτι παρασειπηγη ζωης εν τω φωτισου ο

ψο μεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις γινωσκουσι

σε

Α γι ος ο Θε ος **Α** α γι ος Ι σχυ ρος **Α** γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος

Α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο

ος

Δ γι ο ος Α θα α α α να α α α α

τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α

α ας

Μιχαήλ Χατζηθανασίου (1880-1948)

Εἰρμολογική

Ἦχος λ π Πά

Μιχαήλ Χατζηθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη

εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ωντου Πατροσ και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι οσ συ ει μο νος

Κυ ρι οσ Ι η σουσ Χρι στοσ εισ δο ο ξαν Θε ου Πα

τροσ α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα α σου εισ τον αι ω ω

ω να και εισ τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι

ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου (6)

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω ματα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο

τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον **Δ** το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε

Α γιος ο Θε ος **Δ** α α γιος ι σχυ ρος **Δ** α γι ος

α θα νατος ε λε η σον η μας (6')

Α γιος ο Θε ος **Δ** α γιος ι σχυ ρος **κ** α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω **Δ** και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και **σ** α ει **Δ** και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας π

Ύσματικόν

α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος Δ

α α α γι ι ος ι ι σχυ υ ρος Δ

α α γι ο ο ο ο ος α θα α α α

α α να α α α α τος ε λε ε η σο ο

ον η η η μα α α α ας Δ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου

Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ Πά χ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.456*

Δ ο ο ξα α σοι οι τω δει ξα αν τι το φως δο ξα εν

υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ει ρη η νη

εν ανθρωποις ευδοκίαια

Υ μνου ου με εν σε ευλοογου μεν σε προσκυ

νου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαρι

στου μεν σοι δια την μεγααλην σου δοοο

ξαν

Κ υ υ ρι ε ε βασιλευ επουρα νι ε

Θε ε Πατερ παντοκρααατορ Κυ ρι ε Υι

ε μοο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του κο ο ο σμου

Προ οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ν του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Οτι συ ει μο νος α α γι ι ος συ

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ α θ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε

ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι

νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο

μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου (6')

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν

εν γε νε και γε νε α α ε γω ει ει ει ει

πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι

α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ

το ον σοι

Κυ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

ον με του ποι οι ει ν το θε λη μα α α σου ο

τι συ υ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω

τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως

Πα ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις

γι νωσκου σι ι σε

α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ

ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα

ας (γ')

ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μη ην

α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα ας

α α γι ο ος ο ο Θε ε ο ο ο ος

α γι ο ος ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ος

γι ος α θα α α α να α α α τος ε

λε ε η σο ον η η η μα α α α α α

ας

Γεωργίου Ραιδεστικνοῦ (†1875)

ἀρχή

Ἦχος λ π Πά

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

ο ξα α σοι οι τω ω δει ξα αν τι το ο φω ω ως

δο ο ξα α ε εν υ υ ψι ι ι ι στοι οι οισ Θε

ε ε ω ω ω ω και ε ε πι ι γης ει ει ρη η

η η η η νη εν αν αν θρω ποι οισ ευ δο κι ι

ι ι α

Y μνου με εν σε ε ευ λο γου ου ου ου με ε

ε εν σε προ οσ κυ υ νου ου ου ου με ε εν

σε ε δο ξο λο γου ου ου με ε εν σε ε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

K υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε ε Θε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο κρα α α α τος Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε και αι α α α

γι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρ ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ο ος του ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα

α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι

ι ι ι α αν του κο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρ ο σ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο κα

θη η η η η με ε ε ε ε νος εκ δε ξι ω

ω ω ων του ου Πα α τρο ο ο ος και ε

λε ε η σον η η η μα α α ας π

ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει π

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι ρ

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ρ

ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην π

Κ αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε

ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε π

και αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο ρ

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να ρ

α και εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε

ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων

και αι αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα α σμε ε ε

νο ον το ο ο νο ο μα α α σου ου ου εις

τους αι αι ω ω ω ω ω να ας α α μη η ην

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος

σου εφ η η μας καθ α α α α α περ ηλ

πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα τα α α α α σου η α α α σου

Κ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α και γε

ε νε ε α ε γω ει παα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ην ψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μα αρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε κα τε ε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ον με του

ποι ει ν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ

ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω

π

ως

Π α ρα α α α α α α α α α τει ει πα

ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου

τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι ι σε

η ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα

α να α το ος ε λε η η σο ον η η η

μα α α ας

Δ ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι και Υι υι ω

Α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι

ι ι ι π α α α α γι ι ο ος Ι ι ι ι

ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος Δ ρ

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ο ος

Α α θα α α α χα α α α α α α

χα α α α α α α α α α ιε α θα α να α

το ος ε ε λε ε ε ε η η η σον η μα α α

α α α α α α α α α α α α α ας Δ ρ

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἄρχή

Ἦχος λ π ᾠδὴ Πά

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὅρθρος 1909 σ.307*

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι ι το ο φω

ως δο ο ξα α ε εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε

ω ω και ε πι γη ης ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι οισ ε ευ δο κι ι ι ι α

Υ μνου ου με εν σε ευ λο γου ου με εν

σε ε προσ κυ νου με εν σε ε δο ξο λο ο γου

ου με ε εν σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν σοι

οι δι α την με γα α α α α λη η ην σου δο

ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τωρ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου κο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του κο ο

ο ο σμου

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

κα θη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ων του

ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος

συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος α α α μην π

Κ α θ ε κα α στην η με ε ε ε ε

ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε π και αι νε

ε σω ω ω π το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω

ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος π

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α

να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας π

Ευλογητος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο

ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α

μην

Γε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε

λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ

ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε

Ευλογητος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^{ζ'} δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

με ^Δ τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

θη ης η μι ιν ^Δ εν γε νε α και αι γε ε νε ε

α ^η ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ^χ ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ^χ ι ι α α σαι

αι την ψυ χη η ην μου ου ου ^η ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με ^Δ του ποι ει ει ν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

ο ο ος μου

Ο τι πα ραι σοι πη γη η ζω η ης εν τω

φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε

θα α α φω ως

Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου ου σι

ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει και εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος

α γι ι ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

υ υ γυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος

α γι ι ο ος α α θα α α α α α α α

γα α λε α θα α να α το ος ε ε λε η η σον η

η μα α α α α α ας

Τὸν ἥλιον κρύψαντα...

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν

Γερμανοῦ Ν. Πατρῶν
συντεταγμένον παρὰ
Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣ χ̣

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Μουσικὸς Θησαυρὸς Ἑσπερινῶν
1935 σ.485*

Τ ον η η η η λι ι ι ι ι ι ι ον κρυ

υ υ φα αν τα τας ι δι ι ι ι ι ι ι ας α

κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α κτι ι νας

και το κα τα πε τα α σμα του Να ου δι ι αρ ρα

γεν ^{χ ρ} τω του Σωω τη η η ρο ος θα α να α α α α

α α α τω ^{π ρ} ο Ι ω ω σηφ θε α σα α α α

α με θε α σα α με ε νος ^η προ ο ση η η ηλ θε

τω Πι λα α α α α τω ^{χ ρ} κα θι κε τε ε

ευ ω σε ε λε ε ε λε ε ε ε γων ^{χ ρ} δος μοι του ου

τον τον ξε ε ε ε λε ε ε νον ^η τον εκ βρε φους ω ως

ξε ε ε ε ε νον ^{χ ρ} ξε νω ω θε ε εν τα α ε εν κο

ο ο το ο ο ο σμω ^{π ρ} δο ο ος μοι του τον τον ξε ε

ε ε νον ον ο μο φυ λοι οι μι σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ουν τε ε ε ες θα α να α του

ου ου ου σι ιν ωως ξε ε ε λε ε ε ε νον δος

μοι οι του το ον το ον ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ον

ξε νι ι ι ι ι ζο μαι βλε ε πει ει ει νου θα να

α α του ου το ξε ε ε ε νον δος μοι του ου ου τον το

ον ξε ε ε ε ε ε ε ε νον οσ τις οι δε ε ξε

νι ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ους τε ε και ξε ε ε ε

νους δο ο ος μοι οι του το ον τον ξε ε ε ε νον

ον Ε βραι αι οι οι τω ω φθο ο ο ο νω α πε ε

ξε ε ε ε ε ε νω ω σα αν χο ο ο ο ο ο ο ο ο

σμω ^{π ρ} δος μοι του ου τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ^{χ ρ}

ι να χρυ υ υ υ ψω ω εν τα α α α α φω ^{π ρ}

ο τι ξε νο ος ου ουκ ε ε χει ει τη ην κε φα λην

που κλι ι ι ι ναι ^{χ ρ} δος μοι του ου ου ου ου του τον τον

ξε ε ε ε ε ε νο ον ^{χ ρ} ον η Μη η τηρ ο ρω

ω ω ω ω σα ^Δ νε κρω ω θε ε ε ε ε εν τα

α ε ε βο ο ο ο ο ο α ^{π ρ} ω Υι ε ε

και αι Θε ε ε ε ε μου ^χ ει και τα σπλα α α

α α αγ χνα ^{π ρ} τι ι τρω ω ω ω σκο ο μαι ^{π ρ} και

καρ δι ι ι ι ι ι αν ^{π ρ} σπα α ρα α α ατ το

ο μαι νε ε κρον σε κα αθ ο ρω ω ω ω σα αλ

λα τη ση Α α να στα α α α σει θαρ ρου ου ου

σα με γα λυ υ υ υ υ νω σε και αι του τοις

τοι νυν τοις λο ο ο ο ο ο ο γοι οι οι οι οις

δυ υ σω ω πω ω ων το ο ο ον Πι ι ι ι λα

α α α α τον ο ευ σχη μων λα αμ βα α νει

του Σω τη η ρος το ο σω ω ω ω μα και φο βω εν σιν

δο νι ι ει λη η η η η σας και σμυ υ υ υ

υρ να κα α α τε ε θε το ο ο ο ο ε εν τα α

α α α φω τον πα ρε ε χον τα α πα α α σι

ζω η ην αι αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι

ι ι ον και το ο ο ο με ε ε ε ε γα ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Ἐπάνοδος Λουκάς Λουκά

Ζαχαρίου Κ. Καραλλιῆ Τηνίου

Σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιατάριον 1905 σ.598*

Τ ον η η η η η η λι ι ι ι ι ο ον κρυ υ ψα

αν τα α τας ι δι ι ι ι ι α ας α α κτι ι

ι ι ι νας και αι το κα τα α πε ε ε

ε ε τα α σμα α α α του ου να α ου ου δι ι

ι ι α αρ ρα α α γε ε ε εν τω του Σω ω

τη η η η η ρος θα α να α α α α τω ω ο

Ι ι ω ω σηφ θε ε α α σα με ε νος προσ ηλ θετω

Πι ι λα α α τω κα θι κε τε ε ευ ει ει λε ε

ε ε ε ε γω ων δος μοι του ου ου τον τουν ξε ε

ε ε ε νο ο ο ον τον εκ βρε ε ε ε φου ουους

ως ξε ε ως ξε ε νον ξε ε ε νω ω θε εν

τα α ε εν κο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

εν κο ο σμω δο ο ο ος μοι δος μοι του ου τον τον

ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ο ο ο ον ο ο

μο φυ υ λαι μι σου ου ου ου ου ουν τες θα να του ου

σιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον δο ος μοι

δος μοι του ου το ον το ον ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον

ον ξε νι ι ι ι ι ζο ο μαι αι βλε ε ε ε ε πει

ει ει ει ν του θα να α α α α του το ξε ε ε ε

το ο ξε ε νον δο ο ο ος μοι οι δος μοι του ου ου ου

τον τον ξε ε ε ε ε νον ος τις οι οι οι οι οι δε ξε νι ι

ι ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ου ου ου ου ους τε

και ξε ε και ξε ε νους δο ο ος μοι του ου τον τον

ξε ε ε ε ε τον ξε ε νο ο ον ον Ε βραι οι

τω ω φθο ο ο ο ο νω α πε ε ξε ε ε νω

ω ω σαν κο ο ο ο σμω δο ο ο ο ος μοι

δος μοι του ου τον τον ξε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ον

ι ναα κρυ υ υ ψω ω ω εν τα α α φω ω ο ο

ος ως ξε ε ε ε ε νο ος ουκ ε ε ε ε χειτη

ην κε ε φα λη η ην που κλι ι ι ι ναι δος μοι του ου

το ο ο ον τον του το ον το ον ξε ε ε ε του τον τον

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε νον ον η η

μη τη ηρ ο ο ρω ω ω σα νε κρω θε ε ε ε εν

τα ε βο ο ο ο ο ο ο ο α α α

α ω υι υι ε ε ε ε και θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε μου ει και τα

α α σπλα α α α λα τα σπλα α α α α α α α γ χνα

τι ι τρω ω ω ω ω σκο ο ο ο μαι αι αι αι

και καρ δι ι ι ι ι α αν σπα ρα ατ το ο ο ο

μαι αι νε κρο ο ο ο ο ον σε κα θο ρω ω ω ω

σα α αλ λα α α τη ση η η Α να στα α

σει ει θα αρ ρου ου ου ου σα με γα λυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ με γα λυ υ νω και του ου ου

ου ου τοις τοι οι νυ υν τοι οις λο ο ο γοι οις δυσ ω πων

το ον Πι ι λα α α α α τον ο ε ευ ση η η

η μω ων λα αμ βα α α α α νει του Σωω τη

η η ρο ο ος το σωω ω ω μα ο και φο ο ο

ο ο βω ω εν σι εν δο ο ο νι εν ει λη η σας και

αι σμυ υ υ υ υρ νη καα τε θε ε το εν τα α α

α α α φω τον πα ρε ε χον τα α πα α α σι ζω

η ην αι αι αι ω ω νι ι ι ον και το με γα

ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἐπάνοδος Λουκάς Λουκά

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

σύντομον
στιχηραρικόν μέλος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣ χ̣

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Μεγάλη Εβδομάς 1934 σ.386*

Τον η η η η η λι ι ι ι ι ο ο ο

ον κρυ υ ψα αν τα τας ι δι ι ας α α κτι

ι ι νας και αι το ο κα τα α πε ε ε ε

ε τα α α σμα του να α ου ου δι ι αρ ρα α

γε ε εν τω του σω ω τη η η ρος θα να α α

τω ω ο ο Ι ω ση ηφ θε α σα α

α με ε ε ε νος προσ ηλ θε τω Πι ι λα α α

α τω ω και κα α θι ι ι κε τε ευ ει ει ει

λε ε ε ε ε λε ε ε ε γων δο ο ο

ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου το ο ο ον

το ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε

ε ε νον ^{π ρ} το ον εκ βρε ε ε ε ε φου ους ω ως

ξε ε ε νο ο ον ^η ξε ε νω ω θε ε ε εν τα

α εν χο ο ο ο σμω ^{π ρ} δο ο ο ο ος μοι οι ^{KE}

του ου ου ου ου τον τον ^{ο ρ} ξε ε ε ε νο ον ^{ο ρ} ον ο

μο φυ υ λοι μι σου ου ου ου ουν ^η τες θα να

του ου ου σιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε νον ^{π ρ}

δο ο ο ο ο ος μοι ^{ο ρ} δος μοι του ου τον τον ^{ο ρ} ξε ε

ε ε ε ε ε νο ο ον ^η ον ξε νι ι ζο

μαι αι ^{ε ρ} βλε ε ε ε ε πειν ^{ο ρ} του θα α να α α ^{ΠΑ}

α α του ου τον ξε ε ε ε ε νο ον ^{π ρ}

δο ο ο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον

ξε ε ε ε ε ε νο ο ο ον ος τι ις οι

οι οι δε ξε νι ι ι ι ζει ειν τους πτω χου ου

ου ους τε ε και αι αι ξε ε ε ε ε νου ους

δο ος μοι οι οι οι δο ο ο ο ος μοι του ου ου

τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ον ε βραι οι τω

φθο ο ο νω ω α πε ξε νω ω σαν χο ο ο ο

σμη δο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον

ξε ε ε ε ε νο ο ον ι ι να χρυ υ υ υ

ψω ω εν τα α α α φω ο ο ος ως

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ος ουκ ε ε ε

χει τηην κε ε ε φα λη ην που ου κλι ι ι ι ναι

αι ^{KE}δος μοι οι του ου ου το ο ον του τον τον ξε ε ε

ε νο ον ^{ΠΑ}ον η η Μη τηρ κα θο ο ρω ω

ω ω ω σα α νε κρω θε ε ε εν τα α ε

βο ο ο ο ο ο ο ο α α α

ω ω Υι υι ε ε ε ε ε και Θε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μου ει ει

και τα σπλα α αγ χνα α τι ι τρω ω ω ω ω

ω ω σκο ^πμαι και καρ δι ι ι ι ι ι αν

σπα α ρα α αατ το ο ο ο μαι νε ε κρο ο

ον σε καθ ο ρω ω ω σα α αλ λα α τη η

ση η α να στα α α σει θα αρ ρου ου ου ου σα με

γα λυ υ υ υ υ υ υ υ υ νω και αι

του τοι οις τοι οι νυν τοις λο ο ο γοις δυ σω πων

τον Πι ι λα α α τον ο ευ σχη η μων λα αμ βα

α α νει του Σω ω τη η η η η ρο ο ος το σω

ω ω ω μα ο ο και αι φο ο ο ο ο

βω ω εν σιν δο νι εν ει λη η η η η

η η σας και αι σμυ υ υρ νη η κα α τε ε θε

ε το ο ε εν τα α α α α φω ^{KE} τον κα

τε ε ε χο ο ον τα α πα α α σι ^{χ ρ} ζω

η ην αι αι αι ω ω νι ι ι ον ^{χ ρ} και το

με ε γα ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ^{π ρ} ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἐπάνοδος Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Μεγάλη Εβδομάς σ.297*

ἀργά και χαμηλόφωνα

^{ΠΑ} **T** ον η η η λι ι ι ι ο ον κρυ υ ψαν ^{ΜΕΛ}

^{ΠΑ} ^{KE} τα τας ι δι ι ι ι ι α ας α κτι ι

ι ι νας ^{χ ρ} και το κα τα α πε τα α σμα ^{Δι} του Να

ου ου δι ι α αρ ρα γεν ^{Δι} τω του Σω τη η η

η η ρος ^{ΠΑ} θα να α α α α τω ω ο ο

Ι ω ω σηφ ^{ΚΕ} θε α α σα με ε νος προσ ηλ θετω Πι ι

λα α α τω ^Χ και καθ ι κε τευ ει ει λε ε ε

ε ε ε ε ^{ΜΕΛ} γων ^{ΚΕ} δος μοι του ου το ον τον ξε ε

ε νο ο ον ^Ν το ον εκ βρε ε ε φου ους ως ξε

ε ε ε νον ^{ΠΑ} ξε νωω θε ε εν τα ε εν κο ο ο

ο σμω ^Π δο ο ο ος μοι του ου ου τον τον ξε ε

ε ε νον ^{ΝΗ} ον ο μο φυλοι μι ι σου ου ου ουν τες ^Ν

θα να του ου ου σιν ως ξε ε ε ε ε ε ε

ε ε νον ^{ΚΕ} δο ο ος μοι οι του τον τον ξε ε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ
νο ον ον ξε νι ζο ο μαι αι βλε ε πειν του

θα να α του το ξε ε ε ε νον δος μοι του ου τον το

ΚΕ
ον ξε ε ε νον οσ τις οι δε ε ξε ε νι ι ζειν

του ους πτω χου ου ους τε ε και ξε ε ε ε νους

ΔΙ ΜΕΛ ΖΩ ΚΕ
δος μοι του ου ου τον τον ξε ε ε νον ον Ε

ΠΑ
βραι αι αι οι οι τω φθο ο ο ο νω α πε ξε ε

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ
νω ω σαν κο ο ο ο σμω δος μοι του ου ου το ον τον

ΠΑ ΜΕΛ
ξε ε ε νο ο ον ι να κρυ υ ψω ω εν τα α

ΔΙ
α α φω ος ως ξε νο ος ου ουκ ε ε ε χει

ΠΑ ΚΕ
τη ην κε ε φα λην που ου κλι ι ι ι ναι δο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι ο χ ρ του το ον το

ον ξε ε ε νον ον η Μη η τη ηρ ο ο ρω ω

σα νε κρω θε ε ε εν τα α ε ε ε βο

ο ο ο ο ο ο ο ο α ω ω υι ε ε

ε και θε ε ε ε ε μου ει ει και τα σπλα αγ χνα

τι τρω ω ω σκο μαι και καρ δι ι ι ι ι

αν σπα α ρα ατ το μαι νε κρο ον σε ε κα α θο

ρω ω ω ω σα αλ λα τη ση Α να στα α

α σει θαρ ρου ου σα με ε γα λυ υ υ υ νω

και αι του ου τοις τοι οι νυν τοις λο ο ο ο

Τ ον Η η η λι ι ο ον κρυ υ υ ψα α αν τα α α

τας ι ι δι ι ι α α α ας α α κτι ι ι ι

νας και το κα τα α πε ε ε τα α α σμα του να

ου ου ου δι ι ι αρ ρα α γεν τω του Σω τη

ρο ος θα α α να α α τω ο Ι ω σηφ θε ε

α α σα με ε ε νος προσ ηλ θε τω Πι ι ι λα α α

τω και κα θι κε τε ε ε ευ ει ει ει λε ε ε ε

γων δο ο ος μοι του τον το ο ον ξε ε ε ε νον

τον εκ βρε φους ω ω ω ως ξε ε ε νον ξε νω

θε ε ε ε ε εν τα α ε ε εν κο ο ο ο σμω δο

ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου ουου τον το ο ον

ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου ουου τον το ο ον

ξε ε ε ε νον π q ο ο μο φυ υ λαι μι ι σου

ξε ε ε ε νον π q ο ο μο φυ υ λαι μι ι σου

ου ουν τες x q θα να του ου ου ου ου ου ου σι ιν ως ξε

ου ουν τες x q θα να του ου ου ου ου ου ου σι ιν ως ξε

ε ε ε νον π δο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι του ου ου

ε ε ε νον π δο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι του ου ου

το ον το ον ξε ε ε νον x q ον ξε ε νι ι ι

το ον το ον ξε ε ε νον x q ον ξε ε νι ι ι

ζο μαι αι βλε ε ε πειν x q του θα να α α α α α α

ζο μαι αι βλε ε ε πειν x q του θα να α α α α α α

του ου τον ξε ε ε ε νον π δο ο ο ο ο ος μοι οι

του ου τον ξε ε ε ε νον π δο ο ο ο ο ος μοι οι

οι οι x λ του ου ου ου ου ου τον το ο ον ξε ε ε ε ε

οι οι x λ του ου ου ου ου ου τον το ο ον ξε ε ε ε ε

νον x q ο στι ις οι οι οι δε ε ε ε ξε ε νι ι

νον x q ο στι ις οι οι οι δε ε ε ε ξε ε νι ι

ι ι ι ζειν x q τους πτω χου ου ου ου ου ουους τε ε και

ι ι ι ζειν x q τους πτω χου ου ου ου ου ουους τε ε και

ξε ε ε ε νους ^{π q} δο ο ο ο ο ος μοι ^{χ q} του τον το ο

ον ξε ε ε ε νον ^{χ q} ον Ε βραι αι αι οι τω φθο ο ο

ο νω ^χ α πε ξε ε ε ε ε ε νω ω σαν κο ο ο

ο σμω ^{π q} δο ο ο ο ο ο ο ος μοι ^{Δ δ} του ου ου ου ου ου

το ον τον ξε ε ε ε νον ^{π q} ι να κρυ υ υ ψω εν

τα α α φω ^{q χ} ος ω ως ξε ε ε νος ουκ ε ε

ε ε χει ^{χ q} την κε φα λη η ην που ου ου κλι ι ι ι

ναι ^{π q} δο ο ο ο ο ο ος μοι οι οι ^{π q} του ου ου τον τον

ξε ε ε ε νον ^{q χ} ον η η Μη τη ηρ κα αθ ο ρω

ω ω ω ω ω ω ω σα α α α ^{χ q} νε κρω

θε ε ε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ω

Υι ε ε ε ε και αι Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε μου ει ει ει και τα σπλα α αγ χνα τι

τρω ω ω ω ω ω σκο ο ο ο μαι και κα αρ δι

ι ι αν σπα ρα α α α α α α ατ το ο μαι νε

κρο ο ο ο ον σε κα αθ ο ρω ω ω ω σα α αλ

λα τη η ση η η Α να στα α α α σει θαρ

ρου ου ου ου ου σα με ε γα α α λυ υ υ υ νω

και του τοις τοι οι οι νυν τοι οις λο ο ο ο γοις δυ σω

πων τον Πι ι ι ι λα α α τον ο ευ σχη μων

Τ ο ο ν η η η η λ ι ι ι ο ο ο ο ν κ ρ υ υ

ψ α α ν τ α α τ α ς ι δ ι ι ι ι α ς α α κ τ ι ι

ι ι ι ι ν α ς και τ ο κ α τ α α π ε ε ε τ α α σ μ α α

α α τ ο υ ο υ ν α α ο υ δ ι α ρ ρ α α γ ε ε ε ε ν τ ω

τ ο υ ο υ Σ ω ω τ η η η ρ ο ο ο ο ς θ α α ν α α α α τ ω

ω ο Ι ω ω σ η φ θ ε α σ α α α α α μ ε ε ε ε

ε ν ο ο ο ς π ρ ο σ η η λ θ ε τ ω Π ι ι λ α α

α α τ ω και κ α θ ι κ ε τ ε ε υ ε ι ε ι λ ε ε ε

ε ε ε ε ε γ ω ν δ ο ο ο ο

ο ο ς μ ο ι τ ο υ ο υ τ ο ο ν τ ο ο ο ο ν ξ ε ε ε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε νον τον εκ βρε ε ε

ε ε ε φου ους ω ως ξε ε ε ε νον ξε νω θε

ε εν τα α α ε ε εν χο ο ο ο ο σμω δος

μοι οι του ου ου τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ον ο

ο μο φυ υ λοι οι μι ι σου ου ου ουν τε ες θα να του

ου ου ου σι ιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νο ο ον δο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον το

ον ξε ε ε ε νο ο ο ον ον ξε νι ι ι ι

ι ι ζο ο μαι αι βλε ε ε ε πει ει ει ει ν του θα να

α α α α α του το ο ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νο ο ο ον π ρ δ ο ο ο ο ος μοι οι οι οι

του ου ου το ον τον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νο ο ο ο ον ο χ ρ ο σ τ ις οι οι οι οι οι οι

δε ξε νι ι ι ζει ει ει ει ειν τους πτω χου ου

ου ους τε ε ε και αι ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

νους ρ δ ο ο ο ος μοι οι οι του ου ου ου του ον

ξε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε νο ο ο ον ο

ο ον ε βραι αι αι αι αι αι αι οι τω φθο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο νω α πε ξε ε ε ε νω ω ω

σα α αν κο ο ο ο σμω ρ δ ο ο ο ο ο ος μοι οι

του ου ου ου ου ου ου ου το ον το ο ον ξε ε

ε ε ε ε ε νον ι να κρυ υ υ υ ψω ε εν

τα α α α α α α α φω ο ος ως ξε

ε ε ε ε νο ο ος ουκ ε ε ε χει την κε φα α

λην που ου κλι ι ι ι ι ναι δο ο ο ο ο ο ος

μοι οι οι οι του ου ου ου ου τον τον ξε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε νον ο ο ον η η Μη τη ηρ ο ο

ρω ω ω σα α νε κρω θε ε εν τα α α ε

βο ο ο ο ο ο ο α α α α α ω ω

υι ε ε ε και αι αι αι αι Θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε μου ει ει ει και τα

σπλα α αγ χνα τι ι τρω ω σκο ο ο μαι αι αι αι και

καρ δι ι ι ι αν σπα ρα αν το ο μαι νε κρο ο ο

ο ο ον σε κα θο ο ρω ω ω ω ω ω ω

ω ω σα α αλ λα τη η ση η η α να στα α α σει

θα αρ ρου ου ου ου σα με γα λυ υ υ

υ υ υ υ υ υ με γα λυ υ υ υ υ νω και

του ου τοις τοι οι νυ υν τοι οις λο ο ο ο ο ο ο

γοις δυ σω πω ω ω ω ω ν το ον Πι ι λα α α το

ο ον ο ευ σχη η μω ω ω ν λα α μ βα α α α

α νει ει του Σω τη η η η η ρο ος το ο σω ω

ω ω μα ο ο και αι φο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο βω ω ω εν σιν δο ο ο νι εν ει

λη η σα ας και σμυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υρ νη η η η η κα τε ε θε ε το ε εν τα α

α α α α α φω τον πα ρε ε χο ον

τα α πα α α α α σι ζω η η ην αι ω ω

νι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον και το

με ε ε γα ε ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο

ο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Λάμπρου*

Τον ηλιον κρυψαντας ιδίας αα

ακτιινας και τοκαταπεετααα

σμα του να ουδιιαρραγεντω του Σωτηρος

θαα νααατω ο Ιωσηφθεασααμεε

νος προσηλθετω Πιιλαατω καικαθηιι

ικεε τεευει λεεεεγωνδοοςμοι τουτον

τον ξεεενον τον εκβρεφουςωως ξεεενον ξε

νωθεεεεεντααενκοοοοσμωνδοςμοι

του τον τον ξεεεεεεεεεονονομοφυ

λοι μι ι σου ου ου ουν τες ^χθα να του ου ου ου

σι ιν ως ξε ε ε ε νον ^πδος μοι του ου τον το ον

ξε ε ε νον ^χον ξε νι ζο μαι αι βλε ε ε πων ^Δτου θα

να α α α του ου το ξε ε ε ε νον ^πδος μοι του

ου τον τον ξε ε ε ε νον ^χο στις οι οι οι δε ξε ε

νι ι ι ζειν ^Δτους πτω χου ου ου ους και αι τους ξε ε ε ε

νους ^πδος μοι του ου τον τον ξε ε νον ^χον Ε βραι οι

τω ω φθο ο ο νω ^Δα πε ξε ε ε ε νω ω

σαν κο ο ο ο σμω ^πδος μοι του ου ου τον τον ξε

ε ε νον ^χι να κρυ ψω ε εν τα α α φω ^πος ως

ξε ε νος ου ουκ ε ε ε ε χει ει τη ην κε ε φα

λη ην που κλι ι ι ι ναι π ρος μοι του ου τον τον ον ξε

ε ε ε νον χ ρον η μη τηρ ο ρω ω ω σα νε κρω

θε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ω Υι ε

ε ε και Θε ε ε ε ε μου ει και τα σπλαγ χνα τι

τρω σκο ο μαι και καρ δι αν σπα ρα ατ το ο μαι

νε κρον σε κα α α α θο ο ο ρω ω ω σα α α λ

λα τη ση Α να στα α σει θαρ ρου σα με ε

γα α α λυ υ υ υ υ νω και του τοις τοι οι νυν τοις οις

λο ο ο ο γοις δυσ ω πων τον Πι λα α α τον ο

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 97' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείλων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβρην, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅτι θεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὅποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδιά εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ζῦλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ῥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ῥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῆς ἁνθην εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ὑαλμοὶ

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου **Κύριε**. **Κύριε**, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

ψαλμὸς ρμ' 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρρόαγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα' 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῖς μοι.

ἤχος α'

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Γενηθήτω τὰ ὤτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἤχος πλ.δ'

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· συνέφερε μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, ψυχὰς ἄς κατεῖχον τὸ πρὶν, Θεὸς ὦν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. ✠

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· κατελύθη μοι ἡ ἐξουσία, ἐδεξάμην θνητόν, ὥσπερ ἓνα τῶν θανέντων, τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ' ἀπολωῖ μετὰ τούτου, ὦν ἐβασίλευον ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· κατεπόθη μοι τὸ κράτος, ὁ ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· ὦν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὐς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα, ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς, οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. Δόξα

Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέμωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοῖνον, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

ἀργοσύνη

σύνη

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

[Μέλος Ἀρχαῖον](#)

[Ἰωάννου Σακελλαρίδου](#)

Ἀναγνώσματα

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

1:1-13

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωτὶ, ἡμέρα μία.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερώματος.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωτὶ, ἡμέρα δευτέρα.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι καλόν.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ

τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

κεφ. α' - δ'

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων· ² ἀνάστηθι καὶ πορευθήτι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. ³ καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου. ⁴ καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. ⁵ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸ θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. ⁶ καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ρέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολωμέθα. ⁷ καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. ⁸ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχη, καὶ τοῦ πορεύη, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; ⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. ¹⁰ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. ¹¹ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. ¹² καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστι. ¹³ καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. ¹⁴ καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολωμέθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. ¹⁵ καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. ¹⁶ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ἠῤῥξαντο τὰς εὐχάς. Καὶ προσέταξε Κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ² καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ³ καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. ⁴ ἀπέρριψάς με εἰς βᾶθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ

κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. ⁵ καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῴσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; ⁶ περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. ⁷ κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι, καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου. ⁸ ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχὴ μου εἰς ναὸν τὸ ἅγιόν σου. ⁹ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ¹⁰ ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠψάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. ¹¹ Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· ² ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε. ³ καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. ⁴ καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. ⁵ καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. ⁶ καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἄφ' ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. ⁷ καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. ⁸ καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενωῖς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες· ⁹ τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; ¹⁰ καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ συνεχύθη, ² καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ³ ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. ³ καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. ⁴ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; ⁵ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπὶδῆ τί ἔσται τῇ πόλει. ⁶ καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. ⁷ καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἀπεξηράνθη. ⁸ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε καὶ ἐπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς

πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. ¹⁰ καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἔκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. ¹¹ ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευῆ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἧ καταικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Προφητείας Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

3:1-23 καὶ Ὕμνος Τριῶν Παίδων 1-33

Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ, καὶ ἔστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ Δειριᾶ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. ² καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἔλθειν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. ³ καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοὶ, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας. ⁴ καὶ ὁ κήρυξ ἔβόα ἐν ἰσχύϊ· ὑμῖν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι· ⁵ ἢ ἂν ὦρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· ⁶ καὶ ὅς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὦρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. ⁷ καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. ⁸ τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους· ⁹ τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. ¹⁰ σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἀνθρώπων, ὅς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν ¹¹ καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. ¹² εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδοναγῶ, οἱ οὐκ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. ¹³ τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδοναγῶ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδοναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; ¹⁵ νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν, ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ

προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; ¹⁶ καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ¹⁷ ἐστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ὃς ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς· ¹⁸ καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. ¹⁹ τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῖ· ²⁰ καὶ ἄνδρας ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς εἶπε πεδῆσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. ²¹ τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδῆθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημίσαι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ²² ἐπεὶ τὸ ρῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. ²³ καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι. καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

Καὶ συστάς Ἀζαρίας προσύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν· ² Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετός, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ³ ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια, ⁴ καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ⁵ ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ ⁶ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. ⁷ καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας ⁸ καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. ⁹ καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. ¹⁰ μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου ¹¹ καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, ¹² οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ¹³ ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ¹⁴ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορά οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὐρεῖν ἔλεος· ¹⁵ ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν ¹⁶ ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθέν

σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνῃ τοῖς πεποιοθῶσιν ἐπὶ σέ. ¹⁷ καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, ¹⁸ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους σου ¹⁹ καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. καὶ ἐντραπήθησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ ²⁰ καὶ κατασχυνθήθησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· ²¹ καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. ²² Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα. ²³ καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πῆχεις τεσσαρακονταενέα. ²⁴ καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισε οὐς εὔρε περι τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. ²⁵ ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου ²⁶ καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. ²⁷ Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ἠυλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες· ²⁸ Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, ²⁹ καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ³⁰ εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³¹ εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³² εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³³ εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος ᾠ Πα

Αθανασίου Καραμάνη
 Νέα Μουσική Κυψέλη
 Μ. Εβδομάς 1971 σ.316*

Τ ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ υ ψου τε

εις παν τας τους αι ω νας **π ρ**

Τ ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ υ ψου ου

τεις παν ταςτους αι ω νας π ρ

στο τέλος

ΠΑ
Τ ον Κυ ρι ον υ μνου ου με ε εν και δο ξο λο

ΔΙ ΜΕΛ ΠΑ
γου ου με εις παν ταςτους αι ω νας π ρ

* χ ρ
να α α ας π ρ

Ὕμνος τῶν τριῶν Παίδων

1. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

2. Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

3. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

4. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

5. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.

6. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

7. Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.

8. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον.

9. Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον.

10. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

11. Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

12. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

13. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.

14. Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

15. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

16. Εὐλογεῖτε, Ἄνανιά, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον.

17. Εὐλογεῖτε, ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

18. Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

19. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου II](#)

Ἀπόστολος

Προκείμενον. ᾠχος πλ.δ'. Ψαλμὸς ξε'.

Πρόσχωμεν

∴ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

∴ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Σοφία

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:3-11

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, ³ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. ⁴

Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. ⁵

Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. ⁶ τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ⁷ Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δедикаίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. ⁸ Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, ⁹ εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ¹⁰ Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. ¹¹ Οὕτω καὶ ἡμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ

Θεῶ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
Εἰρήνη σοι.

Ἀνάστα ὁ Θεός

ἦχος βαρὺς

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

∴ Ὁ Θεός ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

∴ Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

∴ Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 28:1-20

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. **2**Καὶ ἰδοὺ, σεισμός ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3**Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. **4**Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. **5**Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· **6**οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· **7**Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν. **8**Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **9**Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς

πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. ¹⁰Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄφονται. ¹¹Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοῦ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. ¹²Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβουλίον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· ¹³Εἶπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. ¹⁴Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσωμεν. ¹⁵Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. ¹⁶Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ¹⁷Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. ¹⁸Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. ¹⁹Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ²⁰διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα
 α α αα δο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι **Α**

Ἐκτενής δέσις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων, τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δέσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σώσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μὴ τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ

ἦχος πλ.α'

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρωσιν τοῖς πιστοῖς· προηγούνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον Ἀλληλουῖα.

617 [Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

351 [Ίακώβου Πρωτονότου](#)

223 [Ίωάννου Σακελλαρίδου](#)

284 [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

348 [Γεωργίου Καρακάση](#)

353 [Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

276 [Δοσιθέου Κατουνακιώτου Ι](#)

414 [Δημοσθένους Παϊκοπούλου](#)

488 [Δοσιθέου Κατουνακιώτου ΙΙ](#)

Λειτουργικά

[Πατριαρχικά](#)

[Γεράσιμου Κανελλίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Μιχαήλ Χατζηθανασίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ελευθερίου Γεωργιάδη](#)

[τὰ κατὰ παράδοσιν](#)

[Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινοπέας](#)

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιαῖ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν

τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Κοινωνικὸν

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σφύζων ἡμᾶς· Ἀλληλούια.

α'	300	Πέτρου Λαμπαδαρίου	371	Κωνσταντίνου Λάμπρου
πλ.α'	397	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	249	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	206	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	--	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἤχος β' ἢ πλ.β'

Μνήσθητι, εὐσπλαχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην. [Ἄμην. Ἄμην. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἤχος β'

ἤχος πλ.α'

[Ι. Μ. Βατοπαιδίου](#)

[Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας I](#)

[Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας II](#)

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...

Σοί Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκὼν ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος ὁ ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας ἀγιάζων ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου μυστηρίων, τοῦ ἀγίου σου σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος· τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιστῶτα λαόν ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὁδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοήθειας ἐπάκουσον. Ὅτι σὺ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β')

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Δημητρίου Σουρλαντζῆ](#)

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

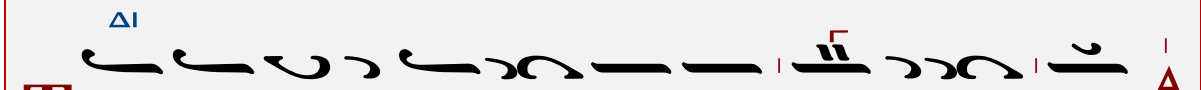

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι'

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

 Τ ο ν ε υ λ ο γ ο υ ο υ ν τ α κ α ι α γ ι α ζ ο ν τ α η
 μ α ς Κυ ρ ι ε φ υ λ α τ τ ε ε ι ς π ο λ λ α ε τ η

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

 Τ ο ν δ ε σ π ο τ η ν κ α ι α ρ χ ι ε ρ ε α η μ ω ν
 Κυ ρ ι ε φ υ λ α τ τ ε ε ι ς π ο λ λ α ε τ η δ ε σ π ο
 τ α ε ι ς π ο λ λ α ε τ η δ ε σ π ο τ α ε ι ς π ο λ λ α

ε ε ε τη δε ε σπο τα α α

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἄ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

ωε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε

ε ε κε ε ε ε ε κρα α α α α α

ξα α α α α α προ ο ο ο ιο ο ο ος σε

εισ α α α α α α α α α α α εισ

ω ω ω τη φω ω ω νη η η ηη η η η

η η η η η της δε η η η η ηη δε η η σε

ε ω ω ω ωω ω ωλω ω ω ω ως μου εν τω κε

ε κρα α γε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με

ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε

ε ει σα α α α λα α α εισ α ακου ου σο

ο ο ο ο ον μου ου ου ου του ου ου ου ου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

Κ α τ ευ θ υ υ υ η η η τ ω ω ω ω ω ω ω η ^{π 9}

η η η η η π ρ ο σ ευ χ η η μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ^{π 9} ω ω ω ω σ θ υ υ υ υ μ ι ι ι ι ι ι ι

α α α ι α α α μα ^{π 9} εν ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω

ω ω π ι ^{π 9} ο ο ο ι ο ο ο ο ο υ σ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ ι ο υ ο υ ο υ ο υ ε ε ε ε ε ε ε ε ^{π 9}

ε π α α ρ σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{π 9} τ ω ν

χ ε ι ρ ω ω ω ι ω ω τ ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ω ω ω

ω ω ι ω ω ω ω ν μ ο υ ^{π 9} θ υ σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α π ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η εισ α α α α ια α α εισ

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου του ου ου

ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος 4η Πα

Πέτρου Εφσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε εισ α κου

σο ο ο ο ο ον μου εισ α κου σον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε ^η εισ α κου σο ο ον μου ου ^ζ προ ο σρες τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε ^η εισ α

κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πι ο ο ο ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ν χει ει

ρω ων μου ^η θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ^η εισ α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α

κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ^{π ρ} ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ

Κ υ υ ρ ι ι ι ε ^{π ρ} Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α

ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ο υ ο υ

π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η σ ε ω ω

ω ω ς μ ο υ ^{π ρ} ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε ε ε

ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι ι ι

ε ^{π ρ}

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο ο ς ε ε υ χ η

η η μου π⁹ ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι

ο ο ο ον σου π⁹ ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η η⁹ εισ α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π⁹

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου π⁹ εισ α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου π⁹

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προς σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

Κυριε εε κε κρα ξαα προ ο ος σε ε ^{π ρ} εισ

αα κου σο ο ο ον μου ^{π ρ} εισ αα κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε κρα αα

ξα προ ος σε ε ^{π ρ} εισ αααα κου ου σο ο ον

μου ^{π ρ} προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου ^{π ρ} εν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ^{π ρ} εισ αααα κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ^{π ρ} εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος ᾠ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστήριον 1983 σ.88*

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
α μην **Κ**υ ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

^{ΠΑ} ^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} ^{π ρ}
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου εισ α α

^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε

^{ΝΗ}
Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου προ ο ο

ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η

σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο

ΝΗ ΠΑ
σος ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρσις τω ω ων χει ει ρων μου θυ σι ι

α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α κου

ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π9

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος 4̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ^π9 εισ

α κου σο ο ο ον μου ^π9 εισ α α κου ου σο ον μου

ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π9 Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε ^π9 εισ α κου σο ο ον μου ου ^π9 προ σχε ες

τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου ^π9 εν τω κε

κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε ^π9 εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π9

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου π ρ

ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ο ν

σου π ρ ε ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου η θυ σι ι α

ε ε σπε ρι ι νη π ρ εισ α α κου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

ἀργὸν εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηηνόγιον
2003 σ.114/1462*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε Δ

εισ α κου ου σο ο ον μου Δ εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε π ρ Κυ υ ρι ι ε ε κε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ρ

Μη εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις π ρ

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν Δ ς

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των ^{π ρ}

Παι δευσει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ^{Δ ρ} ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου ^{π ρ}

Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των ^{Δ ρ} κα τε πο θη σαν ε χο με να ^{Γ η} πε τρας

οι κρι ται αυ των ^{π ρ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^{Δ ρ} ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ ρ} δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην ^{π ρ}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου **Δ** ε πι σοι ηλπισα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου **Δ** την

θλι ψινμου εν ω πι ον αυ του απαγγελω ω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^{γ δ}

και συ ε γνωστας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο ο μην ^{Δ δ}

ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ δ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ δ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ισμου ει εν γη ζωωντων ^{π ρ}

Προ οσχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ ρ} ο τι ε

κραται ω θησαν υ περ ε με ε ^{π ρ}

Εξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^{Δ ρ} του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{π ρ}

Εμε υ πο με νου σι δι και οι ^{ρ η} ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι ^{π ρ}

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου **π ρ**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις **π ρ**

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων

αυ των **π ρ**

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα να α

τω την κεφαλην μου ^{π ρ}

Ο τι ετι και η προσευχη μου εν ταις ευ

δοκιας αυτων ^{Δ ρ} κατεποθησαν εχομενα πε

τρας οικριται αυτων ^{π ρ}

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης ^{π ρ}

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον α α

δην ^{π ρ}

Ο τι προς σε Κυ υρι ε Κυρι ε οι οφθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου **π**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π 9

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^π 9

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρου

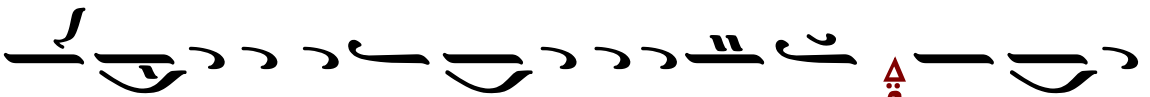

ψαν πα γι δα μοι ^π 9

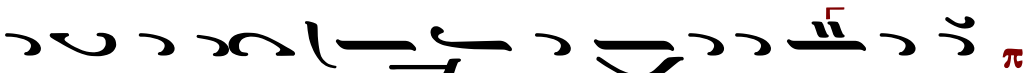

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^π 9

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

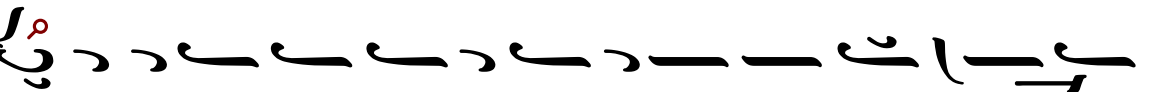
εχζη τω ων την ψυ χην μου ^π 9

Ε
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η

ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

Π
ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα

Ρ
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

σαν **π** ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π** δι

ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου **π**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι και αποσκανδαλων των εργαζομενων την

α νομιαν ^{π ρ}

Πεσουονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρ

τωλοι καταμονας ειμι εγω εως ανπαρελ

θω ^{π ρ}

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα ^{Δ δ} φωνη

μου προς Κυριον εδεηθην ^{π ρ}

Εκχεω εν ωπιοναυ τουτην δεησιν μου ^{Δ δ} την

θλιψιν μου εν ωπιοναυ του απαγγελω ^{π ρ}

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα

μου ^{π ρ} και συ ε ε γνωστας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη η ε ο ρευ ο μην ^{Α ρ} ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^{Α ρ} και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^{Α ρ} και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου ^{π ρ}

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ^{Α ρ} ει πα συ ει η

ελ πι ις μου ^{Α ρ} με ρις μου ει εν γη η ζω ων των ^{π ρ}

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^{Α ρ} ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ^{π ρ}

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{π ρ}

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^Δ του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{π ρ}

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως ου αντα

πο δως μοι ^{π ρ}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.5*

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ^{π ρ} εισ ^χ α κου σον της φω νη η η ης μου ^{π ρ}

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χα ας ^{π ρ} προσ δε ξαι

α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} και πα ρα

σχου η μιν α φε σιν α α μαρ τι ι ων ^{π ρ} ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη ην Α να α

α α στα α α α σιν ^{π ρ}

^χ **Γ** ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{π ρ}

εις ^χ την φω νη η η η της δε η η σε ω ω ω ως

μου ^{π ρ}

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^{π ρ} και πε ρι λα βε

τε ε ε ε α α α αυ την ^π και δο τε δο ξαν εν αυ τη

τω α να σταν τι ι εκ νε εκρων ^π ο τι αυ τος ε στι ι

ι εν ο Θε ο ο ος η η η μων ^φ ^Δ ο λυ τρω σα α

με νο ος η η μα α ας ^η εκ των α νο ο μι

ω ω ω ω η η η η μων ^π

ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^π τις υ πο στη σε ται ^χ ^π ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^π

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω μεν

Χρι ι στον ^π δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων Α να

α α α στα α α α σιν π ρ ο τι αυ τος ε στι ι ι ι ν

ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ρ Δ ο εκ της πλα α

νης του ε ε χθρου ου ου τον κο σμον λυ υ τρω σα α

α α με ε ε ε νος π ρ

χ Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε π ρ υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου χ π ρ ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ

Τ ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη η μεν π ρ

και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη η

Γ ε ν η θ η τ ω τ α ω τ α σ ο υ π ρ ο σ ε χ ο ν τ α π ρ

ε ι σ τ η ν φ ω ν η η η ν τ η ς δ ε η η σ ε ω ω ω ω ς

μου π ρ

Κ υ κ λ ω σ α τ ε λ α α ο ι Σ ι ι ω ν π ρ και πε ρ ι λ α β ε

τ ε ε ε ε α α α α υ τ η ν π ρ και δ ο τ ε δ ο ξ α ν ε ν α υ

τ η τ ω α ν α σ τ α ν δ τ ι ι ε κ ν ε ε ε κ ρ ω ν π ρ ο τ ι α υ τ ο ς

ε σ τ ι ι ι ν ο ο Θ ε ο ο ο ς η η η μ ω ν ρ ο

λ υ τ ρ ω σ α μ ε ε ν ο ο ς η η μ α α ς η εκ τ ω ν α ν ο

μ ι ω ω ω ν η η η η μ ω ν π ρ

ε χ αν α νο μι α ς πα ρ α τ η ρ η σ η ς Κ υ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω

μεν Χρι ι στον ^{π ρ} δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

Α να α α α στα α α α σιν ^{π ρ} ο τι αυ τος ε στι

ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ^{ρ Δ} ο εκ

της πλα νη ης του ε ε ε χθρου ^{π ρ} τον χο ο ο σμον

λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος ^{π ρ}

^χ **Ε** ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

Τω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη η μεν ^{π ρ}

και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη η ^ρ

με εν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Ἰδιόμελα ἑσπερίων

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ^ρ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.7*

^χ **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ^{π ρ} εισ ^χ α κου σον της φω νη η η ης μου ^{π ρ}

Τας ε σπε ρι νας η μω ων ε ε ευ χας ^{π ρ} προσ δε ξαι

αι α α γι ε Κυ υ υ ρι ι ι ε και

πα ρα σκου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ων

ο τι μο ο νο ος ει ο δει ξας εν κο σμω την Α να

α α στα α α α σιν

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ηντης δε η σε ω ω ω ως μου

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ων και πε ρι ι λα α

βε τε ε ε α α αυ την και δο τε δο ξαν εν αυ

τη τω α να στα αν τι ι ι εκ νε κρω ω ων

ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η

μω ων ^q ^φ ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα α ας ^η

εκ των α νο μι ω ω ων η η η μων ^{π q}

Ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π q} τισ υ πο στη σε ται ^{χ π q} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π q}

Δ ε ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω

μεν Χρι στο ο ον ^{π q} δο ξα ζον τεσ αυ του την εκ νε

κρω ων Α να α α στα α α σιν ^{π q} ο τι αυ τοσ

ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων ^q ^Δ

^φ ο εκ της πλα νη ης του ου ε ε χθρου ου ου ^η τον κο

ο σμον λυ τρω σα α α με ε ε νος π ρ

Ἦχος Ὡ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.13*

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου π ρ

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι χ π ρ +

τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ

Τ ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη

μεν και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ Δ ρ

τρω θημεν Κυ ρι ε δο ο ξα σοι π ρ

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι ι ι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

η με ρον ο α δης στε ε νων βο ο α συν ε

φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν τα

α μη η υ πε δε ε ε ξα α α α μην ελ

θω ων γαρ επ ε ε με το κρα α το ος μου ε

ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ κας συ υν ε τρι

ι ψε ψυ χα α ας ας κα α τει ει ει χον το ο πριν

Θε ος ων α νε ε ε ε στη η η η σε δο ο

ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω ω σου και αι τη Α

να στα α α α σει ει ει ει σου

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι

ω ω ω ων α α α αυ του τό ίδιο

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι οι λα

α α οι

η με ρον ο α της στε ε ε νων βο ο α κα

τε λυ θη η μου ου η εξ ου ου σι ι ι ι

α ε δε ξα α α μην θνη η τον ωσ πεερ ε

ε να των θα α α νο ο ο ον των του το

ον δε κα τε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ

υ ω αλλ α πο λω με τα α του ου του ων ε

βα σι ι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους

νε κρους απ αι αι ω ω νος αλ λα ου τος ι ι δου

πα α αν τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ ρι

ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου και αι τη Α να στα α

α α σεις ει ει ει σου ^γδλ

^χΟ τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^βλ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω να ^γδλ

^ση με ρον ο α δης στε ε ε ε νων βο ο α ^βλ κα

τε πο θη μου το ο κρα α α τος ^Δδλ ο ποι μη ην ε στα αυ

ρω ω θη ^βλ και τον Α δα αμ α νε ε ε στη η

η η σεν ^Δδλ ων περ ε βα σι ι λευ ον ε ε στε ρη η

μαι ^βλ και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ σας ^βλ παν τας εξ

η η η η με ε ε ε σα ^γδλ ε κε νω σε του ους τα

α φους ο σταυ ρω ω θει εις ουκ ι ι σχυ υ ει β λ

του θα α να α α του το ο ο κρα α α α τος γ ρ

δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου Δ ρ

και αι τη Α να στα α α α σει ει ει ει σου ν ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Δοξαστικόν Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.294*

χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος β λ α

πο φυ λα κης πρω ι ας χ β λ ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι ι ι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ν ρ

C η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νω ων βο ο

α α ^βλ^λ συν ε φε ε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι ας

γεννη θεν τα α μη η υ πε ε ε δε ε ε ξα α α α α

μην ^γδ^δ ε ελ θω ων γααρ ε επ ε ε με ε ε το κρα

α το ος μουου ε ε ε λυ υ υ υ σε ^δπυ υ λας χαλ

κας συ υ υν ε τρι ι ψε ε ^βλ^λ ψυ χας ας κα α α τει ει

ειχον το ο πριν Θε ος ων α νε ε ε ε στη η η η

σε ^γδ^δ δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου

και τη A να στα α α α σει ει ει ει σου ^γδ^δ

^χΟ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^βλ^λ και αυ τος λυ

λω μετα α του ουου του ω ων ε βα α σι ι ι ι

λε ε ε ευ ον ^γ ε γω ει ει χον τους νε εκρους

απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου ου τος ι ι δου πα αν

τα ας ε ε γει ει ει ει ρει ^Δ δο ξα Κυ ρι ι ε ε

τω ω Στα αυ ρω ω ω σου ου ^Δ και τη Α να στα α α α

σει ει ει ει σου ^γ

^χ **Ο** τι εκρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^β και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να ^γ

Σ η με ρον ο Α α δης στε ε ε ε νω ων βο ο α

κα τε πο ο θη η μου το ο κρα α α τος ο Ποι

μη ην ε στα αυ ρω ω ω θη και τον Α α δα αμ α α

νε ε ε στη η η η σεν ω ω ν περ ε βα α

σι ι λε ευ ον ε ε ε στε ρη η μαι αι και ους και α

τε πι ι ον ι ι σχυ υ υ σας πα αν τας ε εξ η η

η η με ε ε ε σα ε ε κε ε νω σε του ους τα

α α φους ο σταυ ρω ω θεις ουκ ι ι σχυ υ υ ει του

θα α να α α του ουου το κρα α α α τος δο ο ξα

Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου και τη Α α να

στα α α α σει ει ει ει σου

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.535*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι ι ι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

η με ρον ο α δης στε ε νων βο ο α συν ε

φε ε ε ρε ε ε ε μοι οι η τον εκ Μα ρι ας

γεν νη θεν τα α μη η υ πε ε δε ξα α α α μην

ελ θων ων γαρ επ ε ε με το κρα α το ος μου

ου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ κα ας

συ υ υν ε τρι ι ι ψε ψυ χας ας κα α α τει ει

ει ει χον το ο πριν Θε ος ων α α νε ε ε ε ε

στη η η η η σε δο ο ξα Κυ ρι ι ε τω ω

Στα αυ ρω ω ω σου ου και τη η Α α να στα α

α α σει ει ει ει σου

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι

ω ω ω ων α α α αυ του τὸ ἴδιον

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τεσ οι οι λα

α α οι γ δ

η με ρον ο α α δης στε ε ε νων βο ο α

κα τε λυ θη η η μου ου η ε εξ ου σι ι ι ι

α ε δε ξα α α α μην θνη η τον ωσ πε ερ

ε ε να τω ων θα νο ο ο ον των του το ον

δε κα τε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ

ω αλλ α πο λω με τα α του ου ου του ων ε βα

σι ι ι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους

νε κρους απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου το ος ι

ι δου πα αν τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ

ρι ι ε ^Δ τω ω Στα αυ ρω ω ω σου ου και τη Α να

στα α α α σει ει ει ει σου ^γ

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^β και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να ^γ

^β C η με ρον ο α δης ^λ στε ε ε ε νων βο ο α ^β

κα τε πο θη μου το ο κρα α α το ος ο ποι μη ην

ε στα αυ ρω ω ω θη ^β και τον Α δαμ α α νε ε ε

στη η η η σε ^Δ ων περ ε βα σι λευ ον ε ε ε

στε ρη η η μαι ^β και ους κα τε πι ο ον ι ι σχυ

υ υ σας παν τας εξ η η η η με ε ε ε

σα ε κε νω σε του ους τα α φους ο σταυ ρω

ω θεις ουκ ι ι σχυ υ υ ει του θα α να α α του

ου το κρα α α α τος δο ο ξα Κυ ρι ι ε

τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη η Α α να στα α

α α σει ει ει ει σου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.289/735*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πει τον Κυριον

ημερον Αδης στε ε ε νων βο ο ο

α συν ε ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μαρι

ας γεννηθεντα αμη η υπε δε ε ε ξα α

α α μην ελθων γα αρ ε επ ε ε με το κρα α

το ος μου ου ε ε ε ε ε ε λυ σε πυ λας χαλ

κα ας συ υν ε τρι ι ψε ψυχας ας κα τει ει ει ει ει χον

το ο ο πριν Θε ο ο ο ος ω ων α νε ε ε στη η

η η σε δο ο ξα α Κυρι ε ε τω ω

στα αυρω ω ω σου ου και αι τη η Α ανα στα α

α α α α σει ει ει ει σου ^γ _{δλ}

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις ^ε _λ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ ^χ _ε _λ εκ πα σω ων των α νο μι

ω ω ω ων α α α αυ του ^γ _{δλ} τὸ ἴδιο ^ε

^χ **Α** ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ^ε _λ ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα

α α οι ^γ _{δλ}

Κ η με ρον ο Α α α δης ^σ _ν _{δλ} στε ε ε ε νων βο

α α α α α ^Δ _σ κα τε λυ υ θη η η μου ου η

ε εξ ου σι ι ι ι α ε δε ξα α α μην

θη η η τον ω ωσ πε ερ ε ε να α των θα

α α νο ο ο ον των του ου τον δε κα α τε ε χειν

ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ ω α αλλ

α πο λω ω ω με ε τα α του ου ου του ω

ω ω ων ε ε βα σι ι ι ι ι λε ε ε ευ ον

ε γω ει χον τους νε κρους α α α απ αι ω ω ω

νο ος αλλ ου ου ου ου το ος ι ι δου πα α αν τα

ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ο ξα α Κυ

ρι ι ε ε ε τω Στα αυ ρω ω ω σου ου και αι

τη Α α να στα α α α α α α σει ει ει ει σου

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να

η μερον ο Α α α δης στε ε ε ε ε νων

βο α α α α κα τε πο θη μου ου ου

ου το κρα α α το ος ο ποι μη ην ε στα αυ ρω ω ω

θη και τον Α δαμ α α νε ε ε ε ε

ε ε στη σεν ων περ ε βα σι ι ι ι λε ε

ε ε ευ ο ον ε στε ε ε ρη η μαι αι και

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι ι ι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νω ων βο ο

α α α συν ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι

ας γεν νη θεν τα α μη η υ πε ε δε ε ε ξα α α

α μην ελ θω ων γα α αρ επ ε με ε ε το κρα

α τοος μου ου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ

κας συ υ υν ε τρι ι ψε ε ψυ χας ας κα τει ει

χον το πρι ι ιν Θε ο ος ων α νε ε ε

στη η η σε ^γδο ξα α Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ

ρω ω ω σου ου ^Δκαι τη Α να στα α α σει ει ει

σου ^γδο

^χΟ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^βκαι αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ ^χεκ πα σω ων των α νο μι

ω ω ω ων α α α αυ του ^γδο τὸ ἴδιο

^χΑ ^χι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ^βε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα

α α οι ^γδο

C η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο α κα τε

λυ θη η μου ου η ε εξ ου ου ου σι ι ι ι

α ε δε ξα μην θνη το ον ω ωσ πε ε ερ ε

ε να τω ων θα α α νε ε ε εν των του τον γαρ

κα α τε ε ε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ

ω αλλ α πο λω μετα α του ουου του ω ων ε

βα σι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους νε

κρους απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου τος ι δου πα αν

τα ας ε ε γει ει ει ει ρει Δο ξα α Κυ ρι ι ε ε

τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α

σει ει ει ει σου ^γ_δ

^χ_ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^β_λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να ^γ_δ

^σ_α η με ρον ο Α δης ^δ_α στε ε ε ε νων βο α ^β_λ κα τε

πο θη μου το ο κρα α α το ος ^δ_α ο ποι μη η ην ε

στα αυ ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η

η σεν ^δ_α ον περ ε βα α α σι ι λε ευ ον ε ε

ε στε ρη η μαι αι ^β_λ και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ

σας ^β_λ πα αν τας ε ξη η η με ε ε ε σα ^γ_δ

ε κε νω σε τους τα φους ο σταυ ρω θεις ουκ ι

ι σχυ υ υ υ ει του ου θα α α να α α α α

του το ο ο κρα α α α τος δο ξα α Κυ ρι ι ε ε

τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α

σει ει ει σου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδομάς 1996 σ.271*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι ι ι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ἡ με ρον ο α δης στε ε νων βο ο α ⁶λ⁶ συν ε

φε ε ε ρε ε ε μοι ⁶λ⁶ ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν τα α

μη η υ πε δε ε ε ξα α α α μην ^γδ^γ ελ θων

γα αρ ε επ ε ε με ^Δδ^Δ το κρα το ος μου ου ε ε

ε λυ υ υ υ σε ^Δδ^Δ πυ λας χαλ κας συ υ υν ε τρι ι

ψε ε ⁶λ⁶ ψυ χας ας κα τει ει χον το ο πριν ^Δδ^Δ Θε ο ο

ος ων α α νε ε ε στη η η η σε ^γδ^γ δο ο ξα

Κυ ρι ι ε τω ^σσταυ ρω ω ω σου και τη Α να στα α

α α σει ει ει ει σου ^γδ^γ

^χΟ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

ουκ ι ι σχυ υ υ υ υ ω ^Δ αλλ α πο λω μετα α

του ουου του ⁶ λων ε βα α σι ι ι ι λε ε ε ευ

ον ^γ ε γω ει χον τους νε κρους απ αι αι ω ω ω νος ⁶ λ

αλ λα ου τος ι ι δου πα α α αν τα ας ε ε γει

ει ει ει ει ρει ^Δ δο ο ξα α Κυ ρι ι ε τω Σταυ ρω ω

ω σου και τη Α να στα α α α σει ει ει ει σου ^γ ε

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ⁶ λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^χ

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να ^γ ε

^Δ C η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α ^σ κα τε

πο θη μου το ο κρα α α το ος ο ποι μην ε στα αυ

ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η

η η σεν ων περ ε βα σι ι λε ευ ον ε στε ε ρη η

μαι αι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ σας παν

τας εξ η η η η με ε ε ε σα ε κε νω σε τους

τα φους ο σταυ ρω ω ω θει εις ουκ ι ι σχυ υ υ

ει ει του θα να α α α του το ο κρα α α α

τος δο ξα α Κυ ρι ι ε ε ε τω ω Στα α αυ ρω

ω ω ω σου και τη Α να στα α α α α σει ει ει

ει σου

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.400*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Τ ην ση με ε ρο ον μυ στι ι κως ο με ε γα ας

Μω υ υ σης προ δι ι ε ε τυ που ου το λε ε ε ε

γων και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος την η

με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το

γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα

α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα τα παυ

σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η κα
 τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων α αυ
 του ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε
 ε ου δι α της κα τα τον θα να τον οι οι κο ο
 ο νο ο μι ι ι ας τη σαρ κι ι σα αβ βα τι
 ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν ε ε ε παν ε
 ελ θων δι α της α να στα σε ε ως ε δω ρη η
 σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι ω ω
 ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θος και αι φι
 λα α αν θρωω ω ω πος

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.292*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ η ην ση με ε ρο ο ο ον μυ στι ι κω ως ο με γα ας

Μω ω ω υ υ σης προ δι ι ε ε τυ που ου ου το λε

ε ε ε γων και ε ευ λο ο γη η σε ε ε εν ο ο ο

Θε ε ος την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο

ο ο μην του ου το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη

με ε ε νον Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στι ιν

η της κα τα πα αυ σε ε ε ω ω ως η η με

ε ε ρα εν η κα ατ ε ε πα αυ σε ν α πο παν των

των ερ γω ω ω ν α αυ του ο μο νο γε νη ης υι ο

ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της κα τα το ον

θα να το ον οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη

σααρ κι ι ι σα α α β βα τι ι ι ι σας και ει

εις ο η ην πα α λι ν ε ε ε ε ε πα α α νε ε λ

θων δι α της Α να α στα σε ε ως ε δω ρη σα α

το ο ο η η μιν ζω ην τη ην αι ω ω ω ω

νι ι ι ι ο ν ως μο νος α γα θο ος και αι φι λα α

αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος λ π Ψ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.534*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ ην ση με ε ρον μν στι ι κως ο με ε γα

ας Μω υ υ σης προ ο δι ι ε ε τυ που ου το λε

ε ε ε γων και ευ λο γη σε ε εν ο Θε ε ος την

η με ραν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το

γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα

α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα τα πα

αυ σε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η κατ ε παυ σεν

α πο παν των των ε ερ γων α αυ του ο μο νο

γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α

της κα τα τον θα να το ον οι κο ο ο νο ο

μι ι ας τη σαρ κι ι ι σα αβ βα τι ι

ι ι σας και εις ο ο ην πα λιν ε ε ε ε πα

νε ελ θων δι α της Α να α στα σε ε ε ως

ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι ω

ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θε ος και αι

φι λ α α αν θρω ω ω προς

Νεεεεε Δοοοοο ξα Παατριιιι καιαιαι

Υιιι ωωωωω καια γιιιιι

ωωω Πνεεεεε ευμαααααααααα

τι

τηνσημεεροοοονμυστιιικωωως

οοομεεεεεγααααα Μωυυσηησπρο

διετυπουουτοολεεεεεεεεεε

γωνκαιευλοοοογηησενοθεεος

τηνημεραααντηηηνεεβδοοομην

του ου το ο γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νο ο ον

Σα α α α αβ βα α τον α α α α αυ τη

η ε ε στι εν η της κα τα πα αυ σε ε ε ω ως

η η με ε ε ε ρα εν η κα α τε ε ε πα κα α

τε ε πα αυ σε εν α πο πα α αν τω ων τω ων ε

ε εργων α α αυ του ου ο μο νο γε νη ης Υι

υι υι ο ο ος του ου ου ου ου ου ου Θε ε

ου δι α της κα τα τον θα α να α α τον οι κο

νο ο μι ι ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα αβ

βα τι ι ι ι σας και αι εις ο ο ην πα α α α

τι

την ση με ε ε ρον μυ υ υ στι κως ο με ε

γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε

τυ που ουου το λε ε ε ε ε γων και ευ λο

ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η

με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του

το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ

βα α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα

πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η

κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ

του ο Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε

ε ε ου δι α της κα τα τον θα να το ον οι οι

οι κο ο ο νο μι ι ι ας τη σα ρ κι ι ι ι σα

αββα τι ι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν

ε πα α α νελ θων δι α της Α να στα σε ε

ως ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ζω ην

την αι ω ω ω νι ι ι ον ως μο νος α

γα θος και αι φι λα α αν θρω ω ω πος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά χ

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ η ην ση με ε ρον μυ στι ι κω ως ο με ε γα ας

Μω ω ω υ υ σης προ δι ε τυ που ου το λε

ε ε ε γων και ευ λο γη η σε ε ε εν ο ο

Θε ε ος την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο

ο ο μην του το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε

νον Σα αβ βα α α τον α α α α αυ τη ε ε

στιν η της κα τα πα αυ σε ε ως η με ε ε ρα εν

η κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των

ε ε ε ε ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε
 νης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της
 κα τα τον θα α να α τον οι κο νο μι ι ι ι
 α ας τη σαρ κι ι ι ι ι σα α β βα τι ι ι ι
 σας και εις ο ο η ην πα α λιν ε ε πα νε ελ
 θων δι α της Α να στα α α α α α σε ε
 ως ε δω ρη η σα α το ο ο η η μιν ζω ην
 τη η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος
 α γα θος και αι φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α α μην πρ τε

Την παγκοσμιον δοξαν πρ την εξανθρωπωνσπα

ρει εισαν και τον δεσποτην τε εκου ου ου ου

σαν πρ την επουρα α α νι ι ον πυ υ υ υ

λην πρ υ υ μνησωμεν Μαριιαντην παρθεε

ε ε ε νον πρ των ασματων το ο α α σμα

και των πιστων το εεγκαλλω ω ω ω πι ι ι ι

σμα πρ αυτηγαρ α νεδειειειχθηουρα α α νος Δ

και να ο ος της θε ε ο ο ο τη η η η τος ^{π ρ} αυ

τη το με σο τει ει χον της ε ε χθρας κα α θε ε

λου ου σα ει ει ρη η η νη ην αν τει σει ει ει ει

ξε ^{π ρ} και το βα σι λει ει ον η η νε ε ε ω ω ω

ω ξε ^{π ρ} ται την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^{π ρ} υ περ μα χον

ε χο ο μεν τον εξ αυ της τε χθε ε εν τα α α Κυ

υ ρι ι ι ον ^{π ρ} θαρ σει ει τω τοι οι οι οι νυν ^{π ρ}

θαρ σει τω λα ο ο ος του Θε ε ου ^{π ρ} και γαρ αυ τος

πο λε μη η σει τους ε ε χθρου ου ους ως παν το δυ υ

υ υ να α α α μο ο ο ος π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Εἷσοδος

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύνητομο

Ἦχος π ρ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.8#

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α α μην π ρ

Την παγκοσμιον δο ο ο ξαν την εξ ανθρωπων

σπα α ρει ει ει σαν π ρ και τον Δε σπο τη

ην τε εκου ου σαν η την ε που ρα α α νι

ι ι ον πυ υ υ υ λην π ρ υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι

αν τη ην Πα αρ θε ε ε ε ε νον π ρ των Α σω

μα τω ων το ο α α σμα και των πιστων το εγ καλ

λω ω ω ω πι ι ι ι σμα ^{π ρ} αυ τη γαρ α νε δει

ει ει χθη ου ρα α νος ^{Δ ρ} και να ο ος της θε ε ο ο

ο τη η η η τος ^{π ρ} αυ τη το με σο τοι χον της ε

χθρας κα θε ε λου ου σα ^{ρ η} ει ρη νην αν τει ση η

ξε ε ^{ρ η} και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω

ω ω ξε ^{π ρ} ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως

την αγ κυ υ ραν ^{ρ η} υ περ μα χον ε χο ο με εν ^{ρ η}

τον εξ α αυ της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι

ον ^{π ρ} θαρ σει ει ει τω τοι οι οι νυν ^{π ρ} θαρ σει τω λα

ο ο ος του Θε ε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει

τους ε ε χθρου ους ως παν το δυ υ υ υ να α α α

μο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

σύντομο

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.444*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Την παγ κο σμι ον δο ξαν την εξ αν θρω πων σπα

ρει σαν και τον Δε σπο την τε κου ου σαν την ε που

ρα νι ον πυ λην υ μνη σω μεν Μα ρι αν την Παρ

θε νον ^Δτων Α σω μα των το α α σμα και των

πι στων το εγ καλ λω πι σμα αυ τη γαρ α νε δει

χθη ου ρα νος ^Δκαι να ο ος της Θε ο τητος ^π9 αυ τη

το με σο τοι χον της ε χθρας κα θε λου σα ει ρη η νην

αν τει ση ξε και το βα σι λει ον η νε

ω ξε ^π9 ταυ την ουν κα τε χον τες της πι στε ως την

αγ κυ ραν ^Δυ πε ερ μα α χον ε χο μεν τον εξ αυ

της τε χθεν τα Κυ ρι ον ^π9 θαρ σει τω τοι νυν θαρ σει τω λα

ος του Θε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε

χθρους ως Παν το δυ υ να α μο ο ος ^π9

Ἦχος ♩ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.1*

Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νω ω ω ω ν α α μην π ρ

Την παγκοσμιον δοοξαν την εξανθρωπων

σπαρει ει ει ει σαν π ρ και τον Δεσποτην τε

εκουσαν π ρ την επουρα α α α νι ι ι ι

ι ο ο ο ον πυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λην π ρ υ μνη η σω μεν Μαριαν τη η η η η η

παρθε ε ε νον π ρ των α σω μα α α τω

ω ων το ο ο α α σμα π ρ και των πιστω ω ων το

ραν ^{ζ'} υ πε ε ε ερ μα χο ον ε ε χο ο με εν το

ον εξ α αυ τη η ης τε χθεν τα α α α Κυ υ

υ υ υ ρι ι ον ^{π ρ} θαρ σει ει ει τω τοι οι οι

οι οι νυν ^{π ρ} θαρ σει τω ω λα ο ο ο ος του Θε ε ου

ου ου ου ^ζ και γαρ αυ το ο ος πο λε μη η

σει ει του ους ε ε ε χθρου ου ου ους ^η ως παν το

δυ υ υ να α α α α ια α α α μο ο ο ος ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύνη

Ἦχος Ἁ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.11*

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω ω ω νων α α α μην ^π9_{κλ}

Tην παγ κο σμι ον δο ο ο ο ο ξαν την εξ αν

θρω ω ω πων σπα α ρει ει ει ει σαν ^π9 και τον Δε σπο

την τε ε κου ου σαν την ε που ρα α α α νι ι

ον πυ υ υ υ λην ^π9 υ μνη η σω ω ω μεν Μα ρι

αν την πα αρ θε ε ε νον ^π9 των α σω μα των το ο

α α σμα και των πι στω ων το εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ^π9 αυ τη γαρ α νε δει ει

ει ει ει χθη ου ου ρα νος ^Δ8 και να ο ος της Θε ε

ο ο ο τη η η η τος ^π9 αυ τη το με σο τει ει χον

της ε χθρας κα θε ε λου ου σα ρη ει ρη νην αν τει ει

ση η η ξε και το βα σι ι λει ον η νε

ε ε ω ω ω ω ξε πη ταυ την ουν κα τε ε χο ο ον

τες της πι στε ως την α αγ κυ υ ραν υ περ μα

χον ε χο ο μεν τον ε ε εξ αυ της τε ε χθε ε εν

τα α α Κυ ρι ι ι ον θαρ ει ει ει τω τοι

οι οι οι οι οι οι νυν θαρ σει τω λα ο ος του ου Θε

ου και γαρ αυ τος πο λε μη η σει ει τους ε ε

χθρου ου ους ως παν το δυ υ υ να α α α μο ο

ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύνητομο

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύνητομο

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.18/32*

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Την παγκοοσμιον δοοοξαν π ρ την εξανθρωω

πωνσπα α ρει ει ει σαν π ρ και τον Δεσποοτη

ην τε εκουουσαν ρ η την επουρα α α νι ι ι

ον πυυυυλην π ρ υ μνησωωμεν Μαριαντηην

Παρθε ε ε ε νον π ρ των α σω μα τω

ων τοοαασμα ρ η και των πιστων το εγκαλω

ω ω ω π ι ι ι ι σμα π ρ αυ τη γαρ α νε δει ει ει

χθη η ου ρα α νο ος χ ρ και να ο ος τη ης Θε ε ο

ο ο τη η η η τος π ρ αυ τη το με σο τοιχον της ε

χθρας κα α θε ε λου ου σα ρ ει ρη νη η ην α

α αν τεισ η η η ξε π ρ και το βα σι λει ο

ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε π ρ ταυ την ουν κα

τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ υ ραν ρ υ περ μα

χον ε χο ο με εν ρ τον εξ α αυ της τε χθε ε εν

τα Κυ υ ρι ι ι ον π ρ θαρ σει ει ει τω τοι οι

οι οι νυν π ρ θαρ σει ει τω λα ο ο ος του Θε ε ου π ρ και γαρ

εγ καλ λω πι σμα ^{π ρ} αυ τη γαρ α νε δει χθη ου ρα νος ^{Δ ρ}

και να ο ος της θε ο τητος ^{π ρ} αυ τη το με σο τοι χον της

ε χθρας κα θε λου σα ^{Δ ρ} ει ρη η νην αν τεισ η ξε και

το βα σι λει ον η νε ω ξε ^{π ρ} ταυ την ουν κα

τε χοντες της πι στεως την αγ κυ ραν ^{Δ ρ} υ πε ερ μα α ^Γ

χον ε χο μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Κυ ρι ον ^{π ρ} θαρ σει

ει τω τοι νυν ^{π ρ} θαρ σει τω λα ος του Θε ου ^{Δ ρ} και γαρ αυ

το ος πο λε μη σει τους ε χθρους ως παν το δυ υ να α μο ^χ

ο ος ^{π ρ}

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ωως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι και αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο κο ο ο σμος

σε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Βακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Ἑσπερινός-Απόδευτίνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ουου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι δον

τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα Υι

ον και α α α γι ον Πνε ευμα Θε ον α ξι ο

ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ουους δι ο ο ο ο κο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Ὅσοι εἰς Χριστόν

Γεωργίου Ραιδεστικοῦ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Ο σοι εις Χριστο ο ον ε ε βα πτι ι σθη η

τε **Δ** Χριστο ον ε ε ε ε νε ε δυ υ σα α

σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α **π**
9

(6')

Ο σοι οι εις Χριστο ο ον ε ε βα πτι ι

σθη η τε **Δ** Χριστο ο ο ον ε ε νε δυ υ υ

σα α σθε ε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι ι α **π**
9

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω νων α μην **Δ**

Χ ρι στο ο ο ον ε νε ε ε δυ υ σα α

α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α **π**
ρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.31*

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη τε **Δ** Χρι στον ε νε

δυ σασθε αλ λη λου ου ι α **π**
ρ (β')

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη τε **Δ** Χρι στον ε νε

δυ σασθε αλ λη λου ου ι α **π**
ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Χ ρι στον ε νε δυ σασθε αλ λη λου ου ι α

Γαβριήλ Κουντιάδου Ι

Ἦχος ᾠ Πα χ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.38*

Ο σοι εις Χρι στον ε ε βα πτι ι σθη η η τε ε

Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε ε δυ σα α σθε ε αλ λη

λου ου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χριστο ο ο ον ε εν ε δυ υ σα α σθε ε αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Δύναμις

Σύντομον ἀρχαῖον	τοῦ βήματος Γ. Σαρανταεκκλησιώτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
	τοῦ βήματος π. Μαξίμου	
Γεωργίου Ραιδεστινοῦ	Πέτρου Λαμπαδαρίου	Γαβριήλ Κουντιάδου

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 46*

Δυνααμεις πρ Οσοι εις Χριστο ο ον ε

ε βα πτι ι σθη η η τε ε ε ε ε ε ε

Χριστο ο ο ον ε ε νε δυ υ υ σα α σθε ε

ι σθη η η ε βα α πτι σθη η η τε ε ε ε

ε Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε δυ σα α σθε ε αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι ι α α α α π ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀπόστολος

Λουκάς Λουκά

Σύντομον Ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 50*

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α μισ ο ο ο

σοι οι οι οι οι οι οι οι εις Χρι στο ο ο

ο ο ον ε ε ε ε ε ε βα α α α πτι ι

ι ε βα πτι σθη η τε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι α α α α π ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἀπόστολος

Λουκᾶ Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πριγγου

ἤχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.90*

ΠΑ
Ν ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α ια α

α α μιν π ρ

Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σοι ει εις

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ^{MEΛ} ε βα α ^{ΠΑ} πτι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ε ε ^{MEΛ}

βα ^{ΠΑ} πτι ι ι σθη η τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ^{πρ} Χρι στο ^{ζο} ο ο ο ο ο

ο ο ον ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α α α ε ^{πρ}

ε ε νε ε ε δυ υ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ε ε ^{ζο}

ε ε χε ε ε Α α α α α α α λ η η ^{Δι} ^{ΠΑ} ^μ

η η η η η η Α α λ η λου ου ου ι α λ η ^{πρ}

λου ου ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἀπόστολος Δουκῆς Δουκῆ

τοῦ Βήματος Γ. Σαρανταεκκλησιώτου

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.46*

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι εις Χριστο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ον

βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ε ε βα α πτι σθη η

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{ΠΑ}
Ε ε βα α α α α α πτι ι ι ι ι ι ι ι

σθη η η η η η η κη ε βα πτι ι ι σθη η

π
τ ε

^{ΠΑ Π-ΔΙ Π-ΚΕ}
Χ ρι στο ο ο ο ο ο ο ον εν ε δυ υ υ

^{Π-ΔΙ Π-ΚΕ}
υ υ υ σα α α εν ε δυ υ σα α σθε ε ε

^{Π-ΔΙ Π-ΚΕ}
ε ε κε ε ε ε ε ε ε

^{ΠΑ}
α λ λη η λου ου ου ου ου ου ι ι ι ι

^{ΝΗ ΠΑ}
ι ι ι ι α α α α

11.12.2000

Γαβριήλ Κουντιάδου Π

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.462*

Ο σοι εις Χριστον ε ε βα πτι ι σθη η η τε ε Α

Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε ε δυ υ σα α σθε ε ε αλ

λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α π 9 (γ')

X Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνευ μα

τι Α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην X Α

Χ ρι στο ο ο ον ε εν ε ε ε δυ υ σα α σθε ε ε

αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α π 9

α α ε ε εν ε ε ε δυ υ υ υ υ σα σθε ε ε

ε π ρ

α α α αλ λη η λου ου ου ου ι ι

ι α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α

α π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Ϛ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.142#

Ο σοι εις Χριστον ε ε βα πτι σθη η τε Χρι

στο ο ο ον ε εν ε δυ υ υ σα α σθε ε Αλ λη

λου ου ου ου ι ι ι ι α π ρ

τὸ τρίτον

Ο ο σοι οι εις Χριστον ε ε βα πτι ι ι ε βα

πτι ι σθη η η τε ε ε **Δ** Χρι στο ο ο ον ε εν

ε ε ε δυ υ σα α α σθε ε Αλ λη λου ου ου

ου ι ι ι ι α **π**
9

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην **Δ**

Χ ρι στο ο ο ον ε εν ε δυ υ σα α σθε ε Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι ι α **χ**
π
9

Δύναμις

σύντομον ἀρχαῖον διασκευασμένον ⇨ ἕτερον ἐκτενέστερον κατ' ἐκλογὴν

N ε ε δυ υ υ υ να α α α μισ ^{π ρ} ο ο ο

το ο ο ο ο ο σοι οι οι οι εις Χρι

στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε βα α

α α πτι ι ι ε βα πτι σθη η τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ^{Δ ρ} Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε

ε εν ε δυ υ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ^ζ Α α α α α α α αλ λη λου ου

ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Ἀπόστολος Λουκᾶς Λουκᾶ

ἕτερον ἐκτενέστερον κατ' ἐκλογὴν

Ἦχος ♯ Πα ϛ

N ε ε ε ε δυ υ υ υ υ υ υ ια α α α

ια α α α μισ **π ρ** ο ο ο ο ο ο ιο ο ο

ο σοι οι **π ρ** εις Χρι στο ο ο ο ιο ο ο ον ε ε ε

βα πτι ι ι ε βα πτι ι ι σθη η η τε ε ε ε ε

ε ε ε ε **Δ ρ** Χρι στο ο ο ο ον ε εν ε ε δυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ε εν ε δυ

υ υ υ υ υ υ υ υ **π ρ** υ υ υ υ υ υ

σα α α εν ε ε ε δυ υ υ υ υ σα σθε ε ε

π ρ ε Α α α α αλ λη η λου ου ου ου ι α αλ

λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α π ρ

Ἀνάστα ὁ Θεός

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ

Ῥῆχος Γα

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ
Ἁγία καὶ Μ. Εβδομάς 1884 σ.372*

α να στα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι

ι νων την γη η ην ο τι συ υ κα α τα κλη ρο

νο μη η σεις εν πα α σι ι τοι οις ε ε ε

* ε θνε ε ε σι ι ι

* θνε ε ε σι ι ι ι

τὸ τέλος

να στα ο Θεος κρι ι νων την γην ο τι συ κα

τα κληρο νο μη η η σεις εν πασι τοις ε ε θνε ε

σι εν πασι τοις ε θνε σι ι ι

- ∴ Ὁ Θεός ἔσται ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.
- ∴ Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;
- ∴ Κρίνατε ὄρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.
- ∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.
- ∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
- ∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Γα ρ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.27*

να στα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι

ι ι νων την γην ο τι συ υ κα α τα κλη η ρο

νο μη η η η σεις εν πα α α σι ι τοι ος ε ε

ε ε θνε ε ε σι ι

συντομότερον

να στα ο Θε ος κρι ι νων την γην ο τι συ

κα τα κλη ρο νο μη η η σεις εν πα σι τοις ε ε

θνε σιν

τὸ τέλος

εν πα α σι τοις ε θνε σι ι ι ν

- ∴ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.
- ∴ Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;
- ∴ Κρίνατε ὄρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.
- ∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.
- ∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
- ∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἄντι Χερουβικοῦ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο των βα σι λε ε ευ ο ο

ο ο ο ο ον τω ω ω ων και αι Κυ υ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ι ος των κυ ρι ευ ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ω

ων Χρι στο ο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ο ος

η η ο θε ος η μω ω ω ω ω ω ω ων προσ ε

ε ε ε ερ χε ε ε ε ται σφα γι α σθη η

η η η ναι αι αι αι αι αι και δο θη ναι εις βρω σιν

τοι οι οι οι οισ πι ι στοι οι οι οισ προ η γου ου ου

ου ουν ται αι αι αι δε του ου ου ου ου του ου

ου του ουου ου ουου ου ^π οι οι χο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο οι χο ροι οι οι οι οι οι οι ^Δ των

αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λω ω ω

ων ^χ με τα πα α α α α ση ης α α αρχης ^π

και εξ ου σι ι ι ι ι ι α α α α α α α

ας ^Δ Μ.Εἰσοδος ^Δ Τα πο λυ ο ο ο ο ο ο ο μα

α α ια α α α τα Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε

ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ^χ και τα ε ξα πτε ρυ υ

γα Σε ε ε ε ε ε ρα α α α σε ε ρα α φι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ^π τας ο ο ο ο ο ο ψει εις κα

λυ υ υ υ υ πτο ο ο κα λυ πτο ον τα α α α

ια α α α α α και βο ω ω ων τα το ον

υ υ υ υ υ υ μνο ον Αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Λειτουργικά

Λουκάς Λουκά

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1896)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ. 297*

ι γη σα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α τω πα α

σα α σα α α α αρξ βρο τει ει ει ει ει α

α α α και στη η η η η η η η τω με τα

φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου ου και αι τρο ο ο

ο και τρο ο ο ο ο μου ου και μη δε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν γη η η η η η ι νο ον ε εν ε ε ε εν

ε ε αυ τη η η η ιη η η η η η η η η

η η η η η λο ο γι ι ζε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε σθω ω ω ω ο γα α αρ Βα α σι ι λευς

τω ων βα σι ι λευ ο ο ο ο ον των και αι

Κυ ρι ι ος τω ων κυ ρι ι ευ ο ο ο ο ον

των προσ ε ε ε ε ερ χε ε ε ται αι σφα γι α α

σθη η η η η ναι αι και δο θη η η η ναι αι

ει εις βρω ω ω ω ω ω σι ι ι ι ιν

τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οιοις πι ι ι τοις πι

ι στοι οι οι οις προ η γου ου ου ουν ται δε ε

του ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι των α αγ γε ε ε ε ε ε ε

ε λω ω ω ων με τα πα α α α σης α αρ χης

και αι ε εξ ου σι ι ι ι ι ι α α α

ας τα πο λυ υ ομ μα α τα α α α Χε ρου

ου βι ιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α

φι ιμ τας ο ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο

ον τα και βο ο ω ων τα α το ο ο ον υ υ υ

υ υ υ υ υ μνον Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α α α α

α π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Λειτουργικά Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Κακελλαρίδου (†1938)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Αδελφότης Θεολόγων η «ΖΩΗ»
Μουσικός Πανδέκτης τ.4
Θεία Λειτουργία 1976 σ.170*

Σ ι γη η σα α α τω π ρ πα σα σα αρξ βρο τει ει ει

ει α π ρ και αι στη η η τω π ρ με τα φο ο ο βου ου

και τρο ο ο ο μου π ρ και μη δεν γη ι ι νον χ ρ εν

ε αυ τη η η η λο ο γι ζε ε ε ε σθω π ρ ο γαρ

Βα σι λευς των βα σι λευ ο ο ον των χ ρ και αι Κυ

ρι ι ος των κυ ρι ε ευ ο ο ον των προσ ε ε ερ

χε ε ε ε ται σφα γι α σθη η η ναι και δο θη

η η ναι εις βρω ω σιν τοι οις πι ι ι στοις προ η

γου ουν ται δε ε του ου ου του οι χο ροι οι οι των

αγ γε ε ε λων με τα πα α α σης α αρ χη ης

και ε εξ ου σι ι ι ι ας M.Εἴσοδος τα πο λυ

ο ομ μα τα α Χε ε ρου ου βιμ και τα εξ α πτε ε ε

ε ρυ γα Σε ρα φιμ τα ας ο ο ο φεις κα λυ υ πτον

τα και βο ω ων τα τον υ υ υ υ μνον Α αλ

λη λου ου ι ι ι α α α α α

Ἰακώβου πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία, 1988 σ.89*

MEΛ
 π ρ
 υε ε ε

ΠΑ
 π ρ
 ι γη σα α α α α α α α α α α α α

NH MEΛ ΠΑ
 α α α α α α α α α α α τω πα

ΠΑ
 σα σα α α α αρξ βρο τει ει ει ει ει ει α

ΠΑ
 π ρ
 α α α και στη η η η η η η η η τω με

KE ΠΑ ΔΙ
 τα φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου και αι τρο ο ο

ΠΑ NH KE
 ο ο και αι τρο ο ο ο ο μου ου ου και μη δε ε

MEΛ
 ε ε ε ε ε ε ε εν γη η η η η η ι νον ε εν

ΠΑ
 ε ε ε εν ε ε αυ τη η η η η η η η η η

η η η η η η λο γι ι ζε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε σθω ω ω ω ο γα α αρ Βα α

σι λευς τω ων βα σι λευ ο ο ο ο ον των

και αι Κυ ρι ι ος τω ων Κυ ρι ευ ο ο ο ο ον

των προσ ε ε ερ χε ε ε ται σφα γι α

σθη η η η η ναι αι και δο θη η η η ναι

εις βρω ω ω ω ω ω σι ι ι ι ι ι ν

τοι οι οι οι οι οι οισ πι ι ι ι ι ι ι ι πι

ι στοι οι οι οισ προ η γου ου ουουν ται δε ε του

ου ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι οι οι

οι οι οι των αγ γε ε ε ε ε ε ε λω ω ω

ων με τα πα α α α σης α αρ χης και

αι ε εξ ου σι ι ι ι ι ι α α α ας

Μ.Εῦσδος τα πο λυ ομ μα α τα α α α Χε ρου ου

βιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α

φιμ τας ο ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο

ο ον τα και βο ω ω ων τα το ο ο ο ον

υ υ υ υ υ μνον αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α

α α

ναι ει εις βρω ω ω σιν π9 τοι οι οι οισ πι ι στοι οι οι

οις π9 προ η γου ου ουν ται δε ε του ου ου

του χ9 οι χο ροι οι των αγ γε ε ε λω ων π9 με τα

πα α α σης αρχης και ε εξ ου ου σι ι ι ι ι α

α α ασ π9 Μ.Εἰσοδος π9 τα πο λυ ομ μα α τα α α α Χε

ρου ου βιμ Δ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α

φιμ ν9 τας ο ψει εις κα λυ υ υ υ πτο ο ο ον τα χ9 και

βο ω ω ω ν τα τον υ υ υ υ υ μνο ο ο ον π9

αλ λη λου ι ι α χ9 αλ λη λου ι ι α η αλ λη

λου ου ι ι α α α α α α π9

αι μη η η η η η η η η η και αι μη δε ε ε

ε ε ε ε ε εν ^Δγη η η η η η η η η η η η μη δεν γη

ι νον ^qε ε ^πλε ε ε ε ε ε ε ε εν ε ε αυ

τη η η η η η η η ^πλο γι ζε ε ε ε ε

ε σθω ω ω ω ^πο γαρ Βα α σι ι λε ε λε ε ε ε

ευσ τω ων βα α σι λε ευ ο ο ον τω ων ^Δκαι

Κυ υ υ υ και Κυ υ υ υ ρι ι ο ο ο ος ^πτων

κυ ρι ε ευ ο ο ο ο ο ο ον τω ω ω ω ω ω ω

ω ων ^Δπρο οσ ε ε ε ε ερ χε ε προσ ε ερ χε ε

ε ται ^Δσφα γι α σθη η η η η η η η η η η σφα

γι α σθη η η η η ναι αι αι αι ^{π 9} και δο θη η η

η η ναι εις βρω ω ω ω ω ω ω σι ρι ι ι ι

ιν ^{ρ 2} τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι τοι οισ πι ι ι

ι ι ι στοι οι οι οισ ^{π 9} προ η γου ου ουν ται δε ε

του ου ου του ου ^{Δ δ 1} οι χο ροι των αγ γε ε ε λων ^{π 9}

με τα πα α α α σης α αρ χη ης και ε εξ ου ου σι ι εξ

ου σι ι ας ^{π 9} M.Εἴσοδος ^{π 9} τα πο λυ ομ μα α τα α α

α Χε ρου ου βιμ ^{Δ δ 1} και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α Σε

ρα α φιμ ^{ρ 2} τας ο ο ο ο ψεις κα α λυ πτον τα ^{ρ 2} και βο

ω ω ων τα τον υ υ υ υ μνον ^{π 9} αλ λη λου ι ι

α α α αλ λη λου ου ι ι ι α α αλ λη

λου ι ι α α α α α α π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.277/289*

ι γη σα α α α α α α α τω πα σα σα α α α

α αρξ βρο τει ει ει ει ει ει ει α α α α α

και στη η η η η η η τω με τα φο ο ο

βου ου και αι αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μου ου

ου και μη δε ε ε εν γη η η η η ι ι

νον εν ε αυ τη η η η η λο ο γι ι ζε ε

ε ε ε ε ε σθω ω ω ω π ρ ο γα α α αρ

βα α σι ι λε ευς χ ρ των βα σι λε ευ ο ο

ο ο ον τωων δ χ ρ και αι Κυ ρι ι ος των κυ ρι ευ ο

ο ο ον τω ω ω ν γ ρ προσ ε ερ χε ε ται σφα γι

α σθη η η η ναι αι ρ και δο θη η η η

η η ναι εις βρω ω σι ιν τοι οις πι στοι οι οι οι οι

λοι οι οι οι οι οι οις π ρ προ η γου ου ουν ται δε

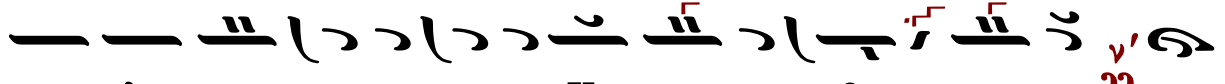
του ου ου ου του ρ χ ρ οι χο ροι οι οι οι τωων

α α αγ γε ε ε ε ε λων δ χ ρ με τα πα α α α ση

ης α αρ χης και αι αι ε εξ ου σι ι ι ι ι

 ι ι α α α α α α ας π ρ Μ. Εἵσοδος π ρ Τα

 πο λυ ομ μα α τα α Χε ρου ου βι ι ι ιμ γ ρ και

 τα ε ξα πτε ρυ υ γα α Σε ρα α α φι ιμ π ρ τας ο

 ο ο ο ψεις κα α λυ υ υ υ υ υ πτο ον τα ρ χ και

 βο ω ω ω ων τα α α π ρ τον υ υ υ υ υ υ

 μνο ο ο ο ον π ρ Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α

 α α α α α α α π ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

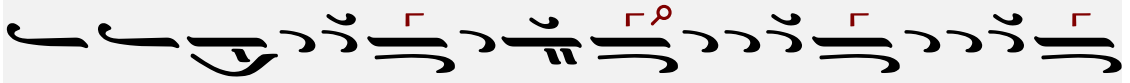
Λειτουργικά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά 2019 σ.163*

C *

 ι γη σα α α α α α α α α α α α α α

ον τω ω ω ων και αι Κυ ρι ι ος των κυ ρι ε ευ

ο ο ο ο ον των προ σ ε ε ε ε ε ε ερ χε

ε ε λε ε ε ε ε ται σφα γι α σθη

η η η η η ναι αι και δο θη η η ναι εις βρω ω

ω ω ω ω σι ν τοι οι οι οι οι σπι ι ι ι ι

στοις προ η γου ουν ται δε ε του ου ου ου του οι

χο ροι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι των αγ

γε ε ε ε ε ε λω ω ω ων με τα α πα α α

α σης α αρ χη ης και ε εξ ου σι ι ι ι

ι α α α ας Τα πο λυ ο ομ μα

τα α α Χε ρου βιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα

α α Σε ρα φι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ τας ο ο

ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα και βο

ω ω ω ω ν τα το ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνον Αλ λη λου ου ι ι α α α α α

ἕτεροι θέσεις

* Σι γη σα α α α τωω

* λο γι ζε ε ε ε ε ε ε ε ε σθω ο

* και τα ε ξα πτε ρυ γα α α α Σε ρα α φι ι μ

τας ο ο ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα και

βο ω ω ω ω ν τα το ο ον υ υ υ υ υ υ υ

υ υ μνον Αλ λη λου ουουου ι ι ι α αα α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Λειτουργικά

Λουκάς Λουκά

Δημοσθένης Παϊκοπούλου

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου συντεταγμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣ χ̣

Δημοσθένης Παϊκοπούλου
Θεῖα Λειτουργία 2006 σ. 239*

ΣΙΓΑ ΜΕΛ
 C ι γη σα α α α α α α α α α α α α

ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΜΕΛ ΠΑ
 τω πα α σα σα α α σα α αρξ βρο τει ει

ΜΕΛ ΠΑ
 ει ει ει ει ει ει α α α α α α και

ΝΗ ΠΑ
 στη η η η η η η η τω με ε ε

ΔΙ ΠΑ
 τα α α φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου

ΚΕ ΔΙ ΠΑ
 και αι αι τρο ο ο ο ο ο και αι τρο ο ο ο

ο ο μου ου ου και μη δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν γη η η ι ι νον

ε εν ε ε ε εν ε ε αυ τη η η η η

η η η η η η η η η η η η λο ο γι

ζε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε σθω ω

ω ω ο γα α α αρ Βα α σι ι λε ευσ

τω ων βα σι ι λε ε ευ ο ο ο ο ο

ο ο ον των και αι Κυ ρι ι ι ος τω ων κυ ρι

ευ ο ο ο ο ο ο ο ο ον των προσ ε ε ε

ε ε ερ χε ε ε ται αι αι σφα γι α σθη η η

η η ναι αι και δο θη η η η ναι ει ει εις

βρω ω ω ω ω σι ι ιν τοι οι οι οι οι οι

οις πι ι στοι οι οι οις προ η γου ου ου ουν

ται δε ε του ου ου ου του οι χο ροι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι των αγ γε ε ε

ε ε ε των αγ γε ε ε ε λων με τα πα α α

α ση ης α αρ χη ης και αι αι ε εξ ου

σι ι ι ι ι ι ι α α α ας

Μ.Εἰσοδος

πο λυ ομ μα α α τα α α α Χε ρου ου βιμ και

τα ε ξα πτε ρυ υ υ γα α α Σε ε ρα α φιμ

^{ΔΙ}
 τας ο ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο
^{ΚΕ}
 ον τα και βο ω ω ων τα α α το ο ο ο
^{ΠΑ}
 ον υ υ υ τον υ υ υ υ υ μνον αλ λη λου ου
^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
 ι ι ι α α α α α π ρ

Λειτουργικά

Πατριαρχικά

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣ χ̣

Βασιλείου Μαυράγκανου
 Ανθολογία Λειτουργικῶν
 Βέροια 2013 σ. 67#

^{ΜΕΛ}
Κ υ ρι ε ε λε η σον π ρ
^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον χ ρ
^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
^{ΠΑ}
Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε η η η σον π ρ

ΜΕΛ

Π α ρα σχου Κυ ρι ε ^{π ρ}

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ^{χ ρ}

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ ρι ε ^Δ

ΠΑ

Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^{π ρ}

ΠΑ

Σ οι οι Κυ ρι ε ^{π ρ}

ΜΕΛ

Α μην ^{π ρ}

ΠΑ

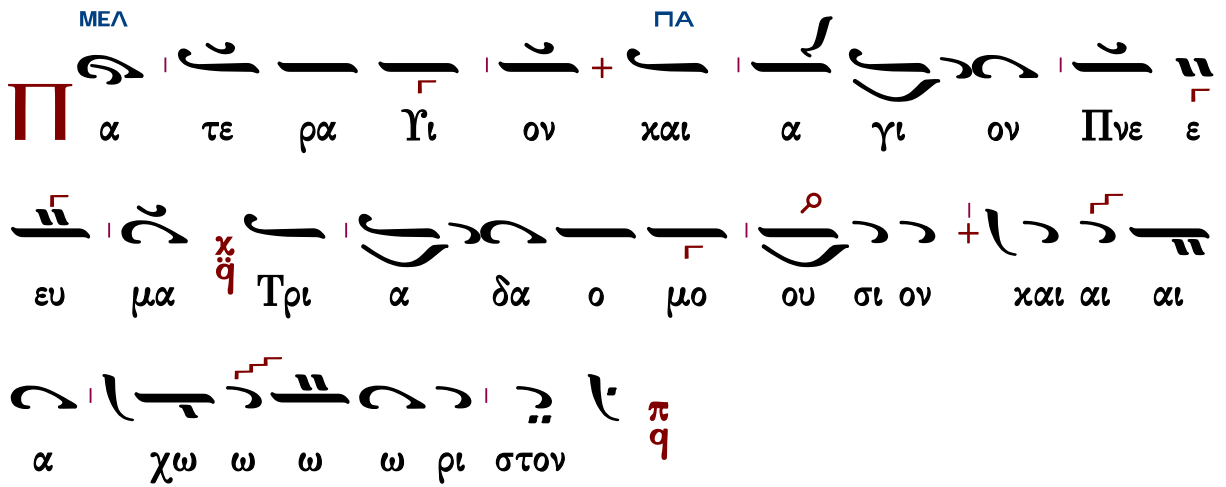
Κ αι τω πνευ μα τι σου ^{π ρ}

ΠΑ

Α γα πη σω ω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ

υς μου ^{χ ρ} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου και κα τα

φυ γη η η η η μου ^Δ και ρυ υ υ στη η ης μου ^{π ρ}

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε

ε σε ε ως

Κ ^{ΠΑ}
και με τα του πνευ μα α το ο ο ος

σου

Ε ^{ΠΑ}
χο μεν προς το ον Κυ ρι ι ον

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

ἑναρμόνιος

Δημοσθένους Παῖκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς
Γ' Θεία Λειτουργία 2006 σ.310#

Κ ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε ε λε η σον

Κ ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε λε η σον

Κ ^{ΚΕ}
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

^{ΠΑ}
Κ υ υ υ ρι ε ε ε λε η σον ^π_α

^{ΠΑ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ε ^π_α

^{ΠΑ}
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε ^χ_α

^{ΚΕ}
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε ^χ_α

^{ΠΑ}
Π α ρα α α σχου ου ου Κυ ρι ε ^π_α

^{ΠΑ}
Σ οι οι Κυ ρι ε ^π_α

^{ΜΕΛ}
Α μην ^π_α

^{ΠΑ}
Κ αι τω πνευ μα τι σου ^π_α

^{ΚΕ} ^{ΠΑ}
Α γα πη σω ω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ

^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΠΑ}
υς μου ^χ_α Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου ^χ_α και κα

τα φυ γη η μου και ρυ υ στη ηης μου π

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε

ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον

και α χω ω ω ρι ι ι στον π

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

Κ ^{ΠΑ}υ ^{ΔΙ}υ ρι ι ι ε + ^{ΠΑ}ε λε ε η η η η

σον ^πϑ

Π ^{ΔΙ}α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε ^Δδ

Π ^{ΔΙ}α ρα σχου Κυ ρι ι ι ε ^πϑ'

Π ^{ΠΑ}α ρα α α α α σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^πϑ

Σ ^{ΔΙ}οι Κυ ρι ε ^{ζ'}η

Α α μην ^{ζ'}η

Κ ^{ΠΑ}αι ^{ΔΙ}τω πνευ ^{ΠΑ}μα τι σου ^Δδ

Α ^{ΠΑ}γα πη σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ

^πϑ' υς μου ^φ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου ^πϑ'

Δι
και κα τα φυ γη η η η η μου και ρυ υ στη η

η ης μου π q

Π α τε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Δ Τρι α δ α ο μο ου ου σι ι ι ο ο ο ο

ον και α χω ω ρι ι ι ι στον π q

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^{χ' ρ'}

^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ^{η'}

^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ^{π' ρ'}

^{ΠΑ}
Π α ρ α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ υ ρ ι ε ε ε ^{π' ρ'}

^{ΠΑ}
Π α ρ α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε ^{π' ρ'}

^{ΠΑ}
Π α ρ α α α α σ χ ο υ ^{η'} Κ υ υ υ κ υ υ υ ρ ι ι ι

^{η'}
ε ^{η'}

^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
Π α ρ α α α α α σ χ ο υ ^Δ Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι

^{π' ρ'}
ε ^{π' ρ'}

^{ΠΑ}
Π α ρ α α α α σ χ ο υ ^{η'} Κ υ υ υ κ υ υ ρ ι ι ι ε ^{π' ρ'}

Π ^{ΔΙ} α ρα α α α α σ ^{ΠΑ} κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ε ^{π ρ}

οι ^{ΠΑ} κυ ρι ι ι ε ^{π ρ}

α ^{ΜΕΛ} μην ^{π ρ}

Κ ^{ΠΑ} και τω πνευ μα τι ι σου ^{π ρ}

α ^Χ γα ^{ΠΑ} πη η σω σε + κυ ρι ι ε ε ε η ι ι

σχυ υ υς μου ου ου ^{ζ' ρ'} κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

μου ου ου ^{ΔΙ} και κα τα φυ γη η η η μου ^{ΠΑ} και αι ^{π' ρ'}

ρυ υ και ρυ υ στης μου ου ου ^{π ρ}

Π ^{ΠΑ} α τε ρα ^{π ρ} Υι ον και ^{ΠΑ} Α γι ον Πνε ε ευ ^{π ρ}

Κ ^{ΠΑ} αι με τα του πνευ μα το ο ος σου ^η

Ε ^{ΠΑ} χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον ^{π' η}

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Πα χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

Κ ^{π η} υ ρι ε ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε ε λε η η σον ^η

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{χ η}

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^{χ η}

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^η

Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{π η}

Π α ρα σχου Κυ ρι ε ^πϩ

Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε ^Ϛϛ

Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε ^κϩ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ^Δϛ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε ^Ϛϛ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ^πϩ

Ϛ οι οι οι Κυ ρι ε ^πϩ

Α^σ α μη ην ^πϩ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου ^πϩ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου ^χ ^ρ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ^χ ^ρ και κα τα φυ

γη η μου και ρυ υ υ στη ης μου ^π ^ρ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

ε ευ μα ^χ ^ρ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ω

ω ρι ι ι στον ^π ^ρ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης χθ θυ σι ι

ι αν αι νε σε ε ως πθ

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου χθ

Ε χομεν προς τον Κυ ρι ον χθ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

Κ ΠΑ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον πθ

Κ ΓΑ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον η

Κ ΚΕ υ ρι ε ε λε ε ε η σον χ

Κ ^αυ ^ρι ^ε ^ε ^{λε} ^ε ^η ^η ^{σον} ^πα

Κ ^αυ ^ρι ^ε ^ε ^{λε} ^ε ^η ^{σον} ^πα ^χη

Κ ^αυ ^ρι ^ε ^ε ^{λε} ^ε ^ε ^ε ^η ^{σον} ^πα

Κ ^αυ ^ρι ^ε ^ε ^{λε} ^ε ^ε ^η ^η ^{σον} ^πα

Π ^α ^{ρα} ^σχου ^{ου} ^Κυ ^υ ^υ ^υ ^{ρι} ^ε ^πα

Π ^α ^{ρα} ^σχου ^Κυ ^υ ^υ ^υ ^{ρι} ^ε ^πα

Π ^α ^{ρα} ^σχου ^Κυ ^υ ^υ ^{ρι} ^ε ^πα ^{κε}

Π ^α ^{ρα} ^σχου ^Κυ ^υ ^{ρι} ^ι ^ε ^πα

Π ^α ^{ρα} ^σχου ^Κυ ^υ ^{ρι} ^ε ^πα ^{κε}

Π ^α ^{ρα} ^ασχου ^Κυ ^υ ^υ ^{ρι} ^ε ^πα

Π ^{ΠΑ} α ρ α σ χ ο υ ο υ ^{ΚΥ} Κ υ υ ρ ι ε ^Π

Σ ^{ΠΑ} ο ι ^{ΚΕ↓} Κ υ ρ ι ε ^{ΠΑ} ^Π

Α ^{ΠΑ} μ η ν ^Π

Κ ^{ΠΑ} α ι τ ω π ν ε υ μ α τ ι ι ο υ σου ^Π

Α ^{ΠΑ} γ α π η σ ω σ ε ^{ΔΙ} Κ υ υ ρ ι ε ^{ΠΑ} η ι σ χ υ υ υ ς μ ο υ ^Χ

^{ΚΕ} Κ υ ρ ι ο ς ^{ΠΑ} σ τ ε ρ ε ω μ α α μ ο υ ο υ ^{ΚΕ} και κα τα φυ γ η ^Π

^{ΠΑ} η η η μ ο υ και αι ρ υ υ υ υ σ τ η η η ς μ ο υ ^Π

Π ^{ΚΕ} α τ ε ρ α Υ ι ο ν ^{ΠΑ} και ^Χ α γ ι ο ν ^{ΚΕ↓} Π ν ε ε ε ε υ μ α ^{ΠΑ} Τ ρ ι ^Π

^{ΔΙ} α δ α ο μ ο ο υ ο υ σ ι ι ο ν ^{ΠΑ} και αι αι α χ ω ω ^Χ

^Π ω ω ρ ι ι ο σ τ ο ν ^Π

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΓΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ}

^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ}

^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ}

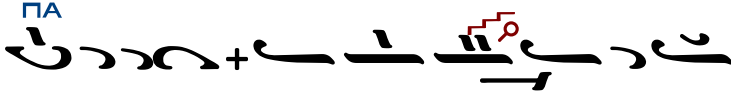
Ε ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ}

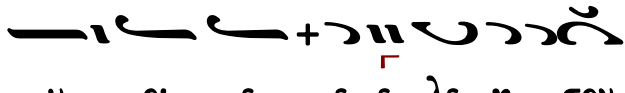
Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Γινωπέως

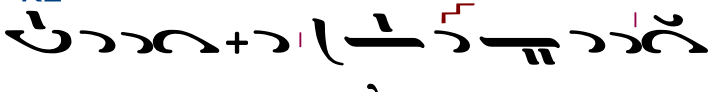
Δημητρίου Σουρλαντζή

Ἦχος ᾠ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

^{ΠΑ}
Κ ^{κ.ᾠ}
υ ρ ι ε ε λε η η η σ ο ν

^{ΚΕ}
Κ ^{κ.ᾠ}
υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν

^{ΚΕ}
Κ ^{κ.ᾠ}
υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν

^{ΚΕ} ^{ΠΑ}
Κ ^{κ.ᾠ}
υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν

^{ΠΑ}
Κ ^{π.ᾠ}
υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν

^{ΠΑ}
Π ^{κ.ᾠ}
α ρ α σ χ ο υ Κυ υ υ ρ ι ε

^{ΚΕ}
Π ^{κ.ᾠ}
α ρ α σ χ ο υ ο υ Κυ ρ ι ε

^{ΠΑ}
Π ^{π.ᾠ}
α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

ω ρι ι ι ι ι στον ^{ΠΑ} _χ _θ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

^{ΣΙΓΑ}
^{ΠΑ}
ε λε ε ε ον ει ρη η η η νης θυ ^{ΜΕΛ}

^{ΔΙ}
σι ι ι ι αν αι νε ε σε ε ω ως _Α

Κ ^{ΠΑ} αι αι με ε τα α του πνευμα α α το ο ος σου ^{χ' η'}

Ε ^{ΚΕ} χο ο ο ^{ΜΕΛ ΚΕ} με εν προς τον Κυ ρι ι ον ^{ν' η'}

τά κατά παράδοσιν

Ἦχος ^ζ Δι ^σ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{Δ η'}

Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{ζ λ'}

Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{Δ η'}

Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{Δ η'}

Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{Δ η'}

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ^{Δ η'}

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ^Γχ

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε ^Δη

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ^Δη

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ^Δη

Σ ο ι ο ι ο ι Κυ ρ ι ε ^Δη

Α μ η ν ^Δη

Κ αι τ ω π νευ μα τι ι σου ^Δη

Π α ^Γτε ρ α ^χΥι ο ν και α γι ο ν Πνε ^χευ

μα ^ΔΤρι ^Γα ^χδα ο μο ου σι ο ν και α χω ρι ^χστον

^Δη

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως ᾠ

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου ᾠ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ε ρ

Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου

[κλασικά](#)

ἦχος β΄

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

ἦχος πλ.δ΄

[Κοσμά Μαδυτινοῦ](#)

ἦχος θ΄

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος ᾠ Δε

Ανθολογία Λειτουργικῶν
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

α α α α α α α α α α α α α α α

ξι ι α α α ξι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 0 70 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 70 0 0 0 α α α ξι ι ον και αι αι δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

και δι ι και αι αι 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ον

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἰωάννου Γλυκέως, κατὰ το παλαιόν· σύντμηση: Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη Θεια Λειτουργία 1851 σ.437#

Α γι ος Α γι ο ος Α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ο ος Σα

βα α ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η η η

ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε λε ε

ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο μα α α ια

α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου

ου ω σαν να ο ε ε ε ε λε ε ε ε ε

εν τοι οι οι οι οι οι οισ υ εν τοι οισ υ ψι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι

οις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι

οι οι οι οι οισ

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·

Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μου ἐστί τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλύμενον εἰς ἄφρασιν ἁμαρτιῶν.

Δημ. Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.193#

α μη η η η η η η η η η η η η

ου μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου ου ου ου

ου του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου

ου ου ου μεν σοι οι οι οι οι ε ε ε λε ευ χα α α

α ια α α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου

με εν Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε και

αι αι αι και αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο

ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α σου

ου ου ου του ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο ο Θε

ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ων

Ἐξαιρέτως...

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

	Τὴν γὰρ σὴν μήτραν...		Ἐπὶ σοὶ χαίρει...
α'	τὸ ἀρχαῖον	πλ.α'	Νικολάου Γιάννου
β'	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου	βαρὺς	Παντελῆ Παρρησιάδου
	Ἰωάννου Παλάση		Χαραλάμπους Παπανικολάου
δ'	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου	πλ.δ'	Σωκράτους Παπαδοπούλου
			Ἀνθίμου ἀρχidiaκόνου
			Χρήστου Τσακίρογλου
			Γεωργίου Ὁγουρλοῦ
			Σινεσίου Ἰβηρίτου
			Ξένου τοῦ Κορώνη

α' 4φωνος - τὸ ἀρχαῖον

Ἦχος

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ. 238#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

T η ην γαρ ση η η η η η η η η η η η

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λε ε ε ρα α α α α αν ου ου ου ου

ου ου ρα α ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων α α α α α α α πει α α πει ει ει ει ρ γα α

α α α α α α α α α α α α λα α πειρ γα α σα α α

τω ω ε ε ποι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι ρει ει

Κε χα ρι ι ι ι ι ι τω κε χα ρι τω

ω ω με ε ε ε λε ε ε ε νη η η η

η η η η πα α α α α α α α α α α α α

α α α α α λα α α α α α α σα

α α α α α πα σα η κτι ι ι ι ι ι

ι ι η κτι σις δο ο ο ο ιο ο ο ο ξα α

α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.157#

Ἐπι σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἔσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

^{ΒϠ}
Τ ην γαρ ση η η η η η η η η η η η

ε πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α α α α α

α α α α α πει ει α πει ει ειρ γα α α α α

α σα α α το ο ο ε ε ε πι σοι οι

χαι αι αι αι αι ρει κε χα ρι ι ι ι ι ι τω

ω ω ω ω ω με ε ε ε ε κε ε ε χα ρι τω ω με ε

ε νη η η πα α α α α α α α α α α α α

α α α λα α α α α α α α σα α α η

κτι ι σις δο ο ο ο ο ξα α δο ο ο ξα α α α

η η σε ε και αι αι τη η η η η η

η η η η η η ην ση η ην γα α α

στε ε ε ε ε γα α στε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρα α α α α α α α πλα τυ υ

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ρα αν ου ου

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ωων α α α α α α πει ειρ

γα α α α α α α α α σα α α απειρ γα α σα

α α το ε πι σοι οι χαι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει

Κε χα ρι ι ι ι τω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ιε ε Κε χα ρι ι ι ι τω ω με ε ε ε ε εε

ε νη η πα α α α α σα α α α α

α α α α α α ια α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α πα α α ια α α α α

σα η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

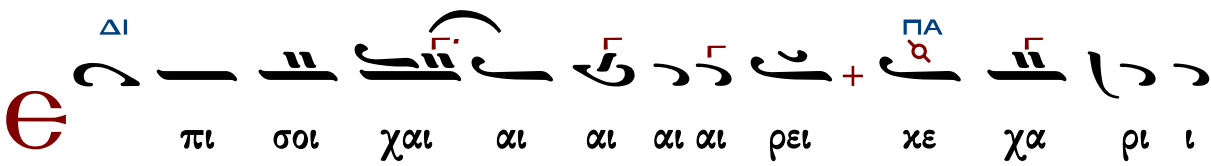
ι ι κτι ι σις δο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

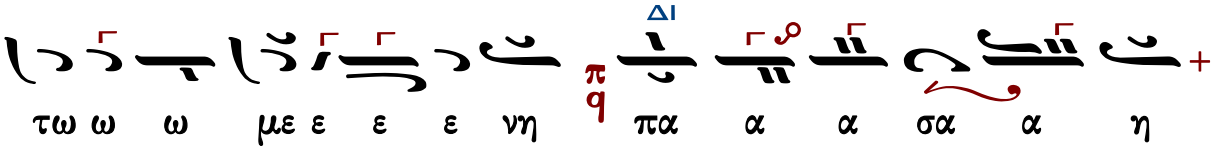
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

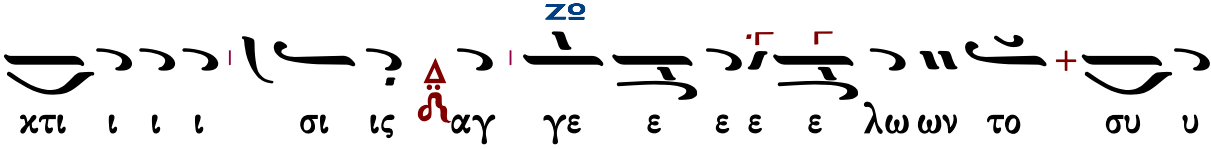
Ἦχος λ π ᾠ Πα

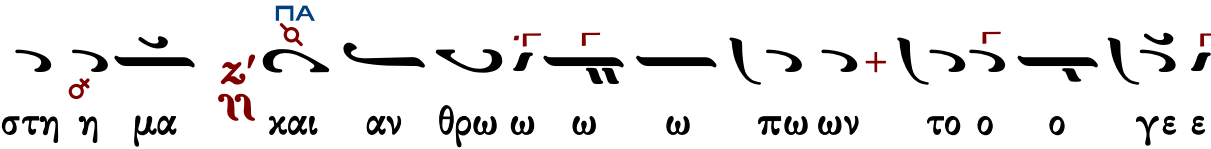
Ψαλτολόγιον#

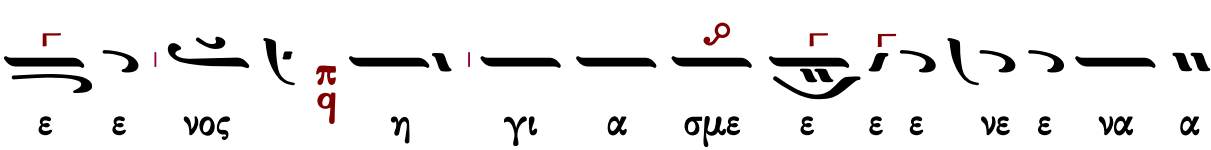

 ΠΑ
 π
 q
 υε ε ε ζ'
 η

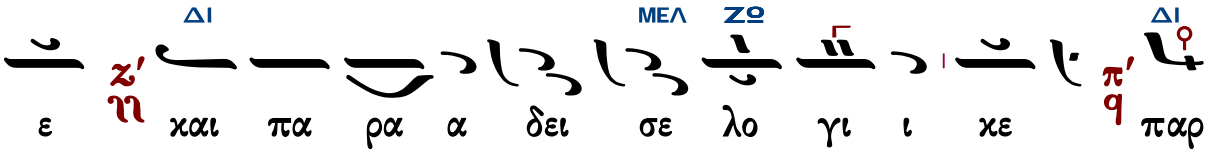

 ΔΙ Ε
 πι σοι χαι αι αι αι ρει κε χα ρι ι

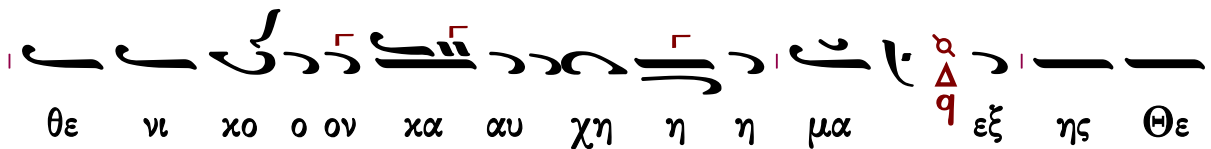

 ΔΙ π
 q
 τω ω με ε ε ε νη πα α α σα α η

 ΖΟ Α
 δ
 κτι ι ι ι σι ις αγ γε ε ε ε ε λων το συ υ

 ΠΑ ζ'
 η
 στη η μα και αν θρω ω ω ω πων το ο ο γε ε

 π
 q
 ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε ε να α

 ΔΙ ζ' MEΛ ΖΟ
 η
 ε και πα ρα α δει σε λο γι ι κε π' παρ
 η

 Α
 δ
 θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα εξ ης Θε

ο ος ε σαρ κω ω ω ω θη η και παι δι ι ο ον

γε ε γο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ πα αρ

χω ων Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μων τη

ην γαρ σην μη η τραν θρο ο ο νον ε ε ποι οι η η

σε και την σην γαστε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε

ε ε ρα πλα τυ τε ε ρα αν ου ρα νω ω ω ων

α α πει ειρ γα α α α α σα α α α το ε

πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι ρει κε χα ρι τω

με ε ε ε ε νη η η πα α α α σα α η η

η κτι ι ι ι σι ι ις δο ο ο ο ο ξα α α α

σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Παντελῆ Παρρησιάδου

Ἦχος λ π ρ Πα

Παντελῆ Παρρησιάδου
ἐκ χειρογράφου*

πι ι σοι οι χαι αι αι αι ρει κε χα ρι

τω με ε ε ε ε ε ε νη πα α α α σα

α α η η η κτι ι ι ι ι σις αγ γε ε λων το ο

συ υ υ στη η η η μα και αν θρω πω ων το ο

γε ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε

και λο γι κε ε ε πα α α ρα α δει ει ει σε παρ

θε νι κο ον κα αυχη η μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε

σα α αρ κω ω ω ω ω θη ^ο και παι δι ον γε ε

γο ο ο νεν ^α ο προ ο αι αι ω ω νων ^α υ πα αρ

χω ων Θε ε ο ο ο ος η η λε Θε ο ος η

η η μων ^π την γα αρ ση ην μη η η τραν ^χ θρο ο

ο νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την

ση η η ην γα α στε ε ε ε ρα ^χ πλα τυ τε ε ε

ε ε ε ε ραν ^π ου ρα νω ων α α πει ει ειρ

γα α σα α α το ^ο ε πι ι σοι οι χαι ρει ει κε ε

χα ρι ι τω ω με ε ε ε ε νη ^χ πα σα α

η η κτι ι σις δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

βαρύς - Χαράλαμπος Παπανικολάου

5'50"

Ἦχος Ζω

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Καλλιφωνος Αἰδῶν
Ἅγιον Ὅρος 1984 σ. 260#

Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη

πα σα η κτι ι ι σις αγ γε ε λων το συ στη μα και

αν θρω ω πων το γε ε ε νος η η γι α

σμε ε ε νε να ε και πα ρα δει σε λο γι κε

ε παρ θε νι κο ον καυ χη μα εξ ης Θε ο ο ος

ε σαρ κω ω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι

ω ω νων υ πα α ρ χων Θε ο ο ος η η η μω ω

α α α α α σα α α πειρ γα α σα α α

το ε πι σοι χαι αι αι αι αι ρει ει ει κε

χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χαι

αι αι αι ρει ει ει κε χα ρι ι ι τω ω με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η πα α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

σα α α πα σα η κτι ι ι σις δο ο ο ο

ο ο ο ο η κτι σις δο ο ξα α σοι οι οι οι οι

οι οι οι

Εωκράτους Παπαδοπούλου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νῆ

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ. 162#

^{NH}
Ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει ^{γ ρ}

Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε νη πα σα η

η κτι ι ι σις Αγ γε ε ε λων το ο συ στη η μα και

α ανθρω ω ω πω ων το ο ο γε ε ε ε ε ε νος ^{γ ρ}

^{ΓΑ} η γι α σμε ε ε ε νε ε να α ε ^{ΔΙ} και πα ^ρ

^{NH} ρα δει ει σε ε ε ε λο ο ο ο ο ο ο ο γι ι κε ε ε ^ρ

ε ^{ΔΙ} παρ θε νι κο ο ον κα α α α αυ χη η η η

^{ΔΙ} μα ^{γ ρ} εξ ης Θε ο ο ος ε ε σα α αρ κω

ω ω ω ω θη και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο

ο ο νεν ο προ αι ω ω ω νω ω ω ν υ

πα α αρχων Θε ε ο ο ος η η η η μων Τη ην

γαρ ση η ην μη η η η η η η τραν θρο ο ο

νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην

γα α α στε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε

ε ρα α α αν ου ρα α α νω ω ω ν α α πειρ

γα α α α α α σα α α α πειρ γα α σα α το

ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι αι ρει Κε χα

ρι ι ι ι ι ι τω κε χα ρι τω με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε νη πα σα α η η η κτι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σις π ρ δο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ο ρ

Ἄνθιμου ἀρχιδιακόνου

Ἦχος λ π ρ Νη

Μουσικός Πανδέκτης
Θεία Λειτουργία
«ΖΩΗ» 1976 σ. 190#

Ε πι σοι χαι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη

πα σα η η η κτι ι ι ι σις α γ γε ε λω ων

το συ υ υ στη η η η μα και αν θρω ω ω

πω ω ω ων το γε ε ε νος η γι α σμε ε ε

νε να α α ε ε και πα ρα δει σε λο γι ι ι

κε ε παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα

εξ ης Θε ο ος ε ε ε ε σαρ κω ω ω ω ω

ω ω ω θη η η και παι δι ι ον γε ε ε

γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ παρ χων Θε ε ο

ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η τραν θρο

ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η η σε και αι αι

την σην γα α στε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ρα αν ου ρα

α α νω ων α πειρ γα α α α α α α α α α

λα α πει ειρ γα α α α σα α α το ο ε πι σοι

χαι αι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη πα α α

σα η κτι ι ι σι ι ι ις δο ξαα σοι οι οι οι

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ρι Νη

Χρήστος Τσακίρογλου
10.3.2012*

Επι σοι χαι αι αι ρει Κε χα ρι τω ω με ε ε

νη πα σα η κτι ι ι ι σις αγ γε ε

λων το ο συ στη η μα και αν θρω πω ω ω ω ν το γε

ε ε νο ος η γι α σμε ε ε ε ε νε να α

ε και πα ρα δει ει σε λο γι ι ι κε ε παρ

θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα εξ ης Θε

ος ε σα α αρ κω ω ω θη ^ε και παι δι ον γε ε

ε γο ο ο ο νεν ^α ο προ αι ω νων υ πα αρχων Θε

ο ο ο ος η η η η μων ^γ την γαρ σην μη η η

η τραν ^α θρο νο ον ε ε ε ποι οι η η η

σε ^α και την σην γα στε ε ρα πλα τυ τε ε ραν ου ρα

ων α πειρ γα α α α σα α α α το ^γ ε πι

σοι χαι αι αι αι ρει ^ε Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε

νη ^α πα σα η κτι σις δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

οι οι οι ^γ

θρο ο θρο νον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι θρο νον ε ε ε ποι οι οι η η η η

σε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε και αι αι

αι αι αι αι την ση η η η η η η η η

η η η η η η η η ιη η η η η η ην γα α α

α γα α στε ε ε ε ε ε ε ρα α α α ια

α α α α α α α πλα α α α τυ υ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α αν ου ου

ου ου ρα α α α νω ου ρα νω ω ω ω

ω ω ω ων α α α α πει ει ειρ γα α

πειρ γα α α α α α α α α α α α α

α α α α λα α α α α α α σα α α α α α

α λα α α πειρ γα α σα α α τω ω ε πι σοι

οι οι οι οι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι και αι αι αι αι και αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι

αι αι ρει ει ε κε χα ρι ι ι ι ι ι ι ι

τω κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε νη η η η η

η η η η η η η πα α α α α λα α α α σα

πα σα η η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

σι ι ι ι ι ις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα

η κτι σις δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι γ

Συνεσίου Ἰβηρίτου (τέλη ιη' αἰ.)

8'

Ἦχος λ π ρι Νη

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Μουσικός Θησαυρὸς τῆς Λειτουργίας
Ἁγιῶν Ὁρὸς 1988 τ.Β σ.788*

ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι ρει ει ει

ει ει γ ρι κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε νη η η ρι πα α σα η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σι ι ι ι ι ις α α α αγ γε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λω ω ω ων το ο ο ο

ο ο συ υ στη η μα και αν θρω ω ω ω ω πων το

ο ο γε ε ε ε νος η γι α σμε ε ε ε ε

ε ε νε να α ε ε ε και πα ρα α

α α δει ει και πα ρα α α δει ει ει σε ε λο

γι κε ε ε ε ε ε ε ε παρ θε νι κο ο ον

κα α α α α α α α αυ χη η η η η κα αυ

χη η η μα εξ ης Θε ος ε ε σα α αρ

κω ω ω ω ω θη και παι δι ι ι ι ι ο

ο ο ο ο ο ον γε ε ε ε ε ε ε ε γο

νε ε εν ο προ αι ω ω ω ω ω ω

ρι ι ι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η η ⁶λα πα α

α α α α α α σα η κτι ι ι σις ^Δδο ο ο ο ο

λο ο ο ο ο ξα α α σοι οι ⁶λα οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι ^γδι

Ἔξου τοῦ Κορώνη

Συντμηθὲν ὑπὸ Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος ^λπ ^δι Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ.241*

^Ελε ε ε πι σοι οι χαι αι αι αι αι ρει ⁶λα κε

χα ρι ι ι ι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η ⁶λα πα

α α α α α σα η κτι ι ι σι ι ι ι ι ις ^γδι

αγ γε ε λων το ο συ υ στη η ιη η η μα ^η και αν

θρω πω ω ω ων το γε ε ε ε ε νο ο ος η γι

α σμε νε ε ε να α α ε ε ε ε και πα

ρα δει ει ει σε λο ο ο ο ο γι ι κε ε ε ε

παρ θε νι κο ον κα α α α αυ χη η η η κα αυ

χη μα α α α α α α εξ ης Θε ο ο ος ε σαρκω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω Θε ος ε σα

α αρ κω ω ω ω ω ω ω θη η η η και παι δι

ο ον γε ε ε ε ε γο και αι παι δι ο ο ον γε ε

ε ε γο ο νε ε ε εν ο προ αι αι ω ω ω

ω ω ω νων υ πα α α α α αρ χω ω ων

Θε ο ο ο ο ο ος η η μω ω ω ων ^χ την γαρ

ση ην μη η τραν θρο ο ο ο ο ο ο μη η τρα αν

θρο ^χ ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ποι η η η σε ε ⁶ και

τη ην ση η η ην γα στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α ^Δ πλα α τυ υ υ υ

υ υ υ πλα τυ τε ^χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ραν ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων α α α α α α α πει ει ^π ει ειρ γα α α

α α σα α α α α α α πειρ γα α α σα α το ο

ο ^γ ε πι σοι και αι αι αι αι αι ρει κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

η η η η πα σα η κτι σις δο ο ο ο ο ξα σοι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ἦχος β' Θρασυβούλου Στανίτσα

Βασιλείου Νικολαΐδου

ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

α α α α α α α α α α α α α α α

ξι ι α α α ξι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ιο ο ο ο α α α ξι ι ον και αι αι δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

αι αι αι αι η η η η η και αι η γη η η

η η η η η η η η η η η η η τη η

η η η η η η η η η η η η η η γη η

της δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη τη ης

δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Ω σα αν να α α α α α α α

α α α α α α ε ε ε ε λε εν τοι οι οι

οι τοι οι οι οι οις υ υ υ εν τοις υ ψι ι

ι ι ι ι ι στοι οις ευ λο γη με ε ε ε ε

ε ε νο ο ο ος ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με

νο ος + ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

εν ο νο ο ο ο ο μα α α α ια α α τι Κυ

υ ρι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου

Ω σαν να ε ε ε ε ε ε ε εν

τοι οι οι οι οι οι οι ος υ υ εν τοι ος υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι εν τοι οι ος υ ψι ι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ος

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἦχος Δε

η η η η η η η η η η η η η η γ α α α α

α σ τ ε ε ε ε ε ε ρ α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α π λ α α α α α

α α α α α α α α α π λ α τ υ τ ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ α α α

α α α α α α α ν ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ρ α α α

ο υ ρ α ν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λ ω ω ω

ω ω ω ω ν α α α α α α α π ε ι α α

ΔΙ
πει ει ειειρ γα α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ ΒΞ
α α α α α ια α πει ειρ γα α α α α σα α α

ΜΕΛ ΒΞ
το ο ε ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι

ΝΗ
αι αι ρει Κε ε χα ρι ι ι ι ι ι ι ι τω

ΠΑ
Κε χα α ρι τω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε

ΖΟ
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η η η η η η

ΚΕ
η η πα α σα η κτι σις δο ο ξα σοι οι οι οι

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
οι οι οι οι οι οι οι

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
* σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ΝΗ ΠΑ
* οι οι οι οι οι

Α α α α α α α α α α α α α α α

ξι ι α α α ξι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ιο ο ο ο α α α ξι ι ον και αι αι δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον

Α γει ο ο ο ος α α γει ο ο ο ος α

α α α α α α α α γει ο ο ος 6 ρ Κυ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ος Σα α αβ βα α α α α α

α α α α α Σα αβ βα α ωθ 7 ρ πλη η ρη η η

λη η η η η η η ρης ο ου ρα νο ο ο ο λο

ο ο ο ος 8 ρ και αι αι αι αι αι η η η η η η η

γη η η η η η η η 9 π τη η η ης δο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξη η γη της δο ο ξη

η ης σου ου 10 ρ ω σαν να α α α α α α α εν

τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι ος **χ** **η** ευ
 λο γη η με ε νος ο ο ο ο ο ο ε ερ χο ο
 λε ε ε ερ χο ο ο με ε νος **φ** εν ο νο ο ο ο
 ο ο μα τι **σ** Κυ ρι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου **σ** ω σαν να α α α α α α α α α α εν τοις
 υ ψι ι ι ι ι ι ι ι εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι ος **γ** **η**

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν·
 Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

γ **η** α α α α α α α α α α μη η
 η η ην **γ** **η**

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

^ν α̇ Δ α α α α α α α α α α μη η
η η ην ^{ν'} η̇

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρωμεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

^ν α̇ C ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνου

ου ου ου ου ου ου ου λου ουου με ε εν ^β λ̇ σε ε ε

ε ε ευ λο γου ου ουου ου ου ου με ε ε εν ^α η̇ σοι

οι οι οι οι οι ευχα ρι στου ου ου ου ου ου μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^α α̇ και

αι αι αι αι αι αι αι δε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο λο

και δε ο με θα α α α α σου ^α α̇ δε ο ο με ε

θα α α α σου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο Θεος η η μω ω ω ω ω ων

ο ο ο ο Θεος η η μω ω ω ω ω ων

ο ο ο ο Θεος η η μω ω ω ω ω ων

γ
δλ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

πιοι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ρει κε χα ρι τω με ε ε ε ε νη η η η η

η πα α α α σα η κτι ι ι σις α αγ γε ε ε

λω ων το συ υ υ υ στη η η η μα και αν

θρω πων το γε ε ε νος η γι α α σμε ε

νε ε να α ε και πα ρα δει ει σε ε λο γι ι κε

παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ε

ο ος ε ε σαρ κω ω ω θη και παι δι ο ον γε

γο ο νεν ο προ αι ω ω ω νων υ πα α αρ χω ων Θε

ο ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η η

η η η η τρα α αν θρο ο ο ο νο ον ε ποι

η η η η η ε ποι οι η η σε και την σην γα α

στε ε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε

ε ε ραν ου ρα νω ω ω ω ων α α πει ει ειρ

γα α σα α το ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι

αι ρει κε χα ρι ι τω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε νη η η πα α α σα η κτι σις δο ο ο ο

Ξα α α α σοι οι οι οι οι γ

Κοινωνικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Δ-δλ χ'-χλ

Ἦχος ᾠ Πα

Πανδέκτη 4
1851 σ.685*

Ε ξη γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω

ω ω ω ων η η η η η η η η σω ζων η η

μα α α α ια α α α α α ας αλ λη λου ου

ι α α α α α α α π ρ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Ϛ̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά - Κοινωνικά
2019 σ.386*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε εξ η γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω ω ω ω ω ω σω ζω ων η η η μα α α α

α ια α α α α ας Α α αλ λη λου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κητζίανιδου
Τριῶδιον 1886 σ. 299*

ξ η γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε η η γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε θ η

η η η ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

υ υ π ν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω

ω ω

— ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξη γε ε ε

ε ε ε ε ε ερ θη η η η η η π ω ω ω ω

ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ως ο ο ο υ υ πνω ω ων Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Κυ υ ρι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

αι α α α α νε και αι α α νε ε ε

ε ε ε ε στη η η και α νε ε ε ε ε στη

σω ω ω ω ω ω ω ω ζων η η η η η η

η η η η η η σω ζω ων η μα α α α

α ια α α α α α ας Αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α π ρ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἔκλογή

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.279*

Ε ξ η γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ε Ε Ε Ε Ε π ρ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Α

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ξ η γε Ε Ε Ε Ε

Ε Ε ερ θη η η η η ω ω ω ω ω ω ως ο ο

ο ο ο ω ως ο υ υ πνω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ο ο ο ο υ

υ πνω ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι ο ο ο

ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι

αι αι α νε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε και α νε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

στη η η σω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω σω ζων η η μα α α α α ια α α α

α α α α α ας Α α αλ λη η λου ου ου ου ι

ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, ἀμὴν, ἀμὴν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.280*

Ξ η η γε ε ερθη ως ο υ πνω ω ωων Κυ υ

υ ρι ι ι ι ος και α νε ε ε στη η η

σω ω ω ζω ων η η η μας Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Ψαλμός 94:1 Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ψαλμός 95:11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ψαλμός 97:1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλμός 94:3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ρωμ. 4:25 Παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Α' Κορ. 15:20 Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο

Ψαλμός 116:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ψαλμός 106:1-2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ οἱ λελυτρωμένοι, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ψαλμός 112:3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Μνη σθη τι ε ευσπλαγ χνε και η μων κα θως ε
 μνη μο νευ σας του λη στου εν τη βα σι λει α των
 ου ρα νω ω ω ω ω ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

Λουκάς Λουκά

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος ρ ς Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Αμην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
 και εις ζω ην την αι ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σchein των α γι
 ων μυστη ριων σου στη ρι ξον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
 την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
 λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Όρθοί. Μεταλαβόντες](#)

Λουκάς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικός Χορός - Κοινωνικά
 Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
 Ἅγιος Όρος 2004 σ.301*

α μην
 Πληρωθητω το στομα ημων αι νε σε ως
 σου Κυρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο ξαν

ΔΙ

σου οτι η ξι ω σας η μας με τα σχειντων α

ΒΞ

ΜΕΛ

γι ωνμυ στη ρι ι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

ΔΙ

ΜΕΛ

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την

ΒΞ

ΜΕΛ

δι και ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ

ΓΑ

ΔΙ

λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ήχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Άγγελικός Χορός -Κοινωνικά
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Άγιος Όρος 2004 σ.302*

Α μην ^{χ̣ ᾠ̣}

ΚΕ

ΔΙ

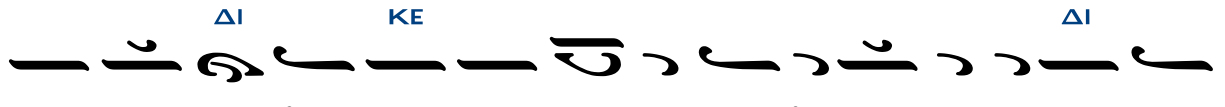

Π λη ρω θη τω το στο ο μα η μων αι νε σε ως

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

σου Κυ ρι ε ^{χ̣ ᾠ̣} ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

 ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι ων
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

 μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω σω α γι
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ

 α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο
 ΚΕ ΔΙ ΚΕ

 συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ

 αλ λη λου ι α α α

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Όρθοι. Μεταλαβόντες](#)

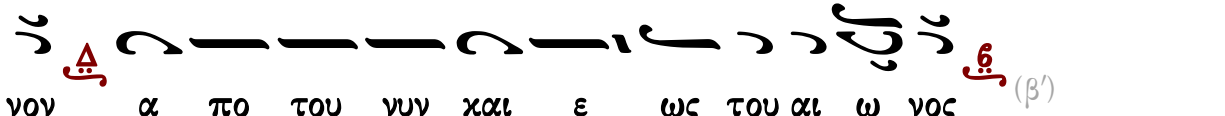
Λουκάς Λουκά

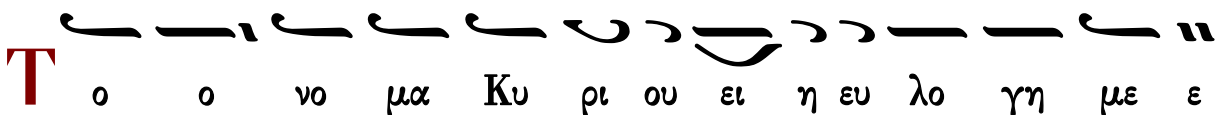
Εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε

 νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο

ος

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ος